

.MATTHAEUS (OMI.: \ CORONATA O \1. (lap.
notion EI LECTOR IIIIS (AMINIO . IN ARCHII). O.NI EN. EMMIMIOK ET IUHEX SYNODUIS

INTERPRETATIO AUTHENTIC
CODICIS TURIS CANONICI
et circa ipsimi Sanctae Sedis iurispitideilia
1916-1947

11)1 | 10 \1, 11.10

' FRANCISCAN. FATHEBS
PONUS RID6E, M #3, BOX
O WN, CONN

Cum licentia Superiorum Ordinis.

Nihil ob'lat.

latu ini. dic 11 Januarii 1918.

Dr.

ΡΚ.ΙΚΓΛ'Ι'Ι Ο II) PRIM. IM EDITIONEM

him plores editi sunt libri interpretationes authenticas a Commissione Pontificia ÇôdiH inris canonici interpretando (C. I. Commissio Interpres) datas el etiam aliorum dit asteriorum Sanctae Sedis resolutiones et responsa collecta continentes; at (pii ex his utiliores et melius ordinati sunt, (plia in aliqua Iiηuua vulgari conseripti. non omnibus prodesse possunt (cfr. e. gr. Rouscaren, Canon law digest); alii vero solummodo documenta offerunt (piae in Acta Apostolicae Sedis promulgata sunt, pluribus aliis omissis, iptae non parvam pro pia.xi utilitatem afferre possunt (cfr. Collectionem ab excellentissimo I. Rruno confectam, Codicis imis canonici interpretationes authenticas, 1935).

Quam ob rem ab amicis rogatus hanc collectionem aggressus sum. (piam completiorem aliis antehac latine editis esse confido, cum in ea. praeter documenta in Arta \p. Sed. promulgata, plura alia documenta afferantur. \ec tamen ipsam omnia documenta iptae afferri possent continere affirmare ausim.

Quaedam nunc de methodo a me adhibita in collectione confi-cienda. Documenta quaedam integre seu ad litteram exscribuntur et referuntur. !hic spectant omnia responsa Commissionis Pontificiae interpretis, sive (piae ex Acta Ap. Sed., sive (piae ex privatis fontibus. Us semper indicatis, exscribuntur. Ilia documenta vel integre in parte dispositiva seu resolutha referuntur, vel compendiose enuntiantur, ne volumen in nimiam molem succresceret. Documenta ad canonem ad ipiem referuntur aut quem explicant apponuntur; et ipiia saepe idem documentum ad plures canones relationem habet.

quantum fieri potest, ad singulos canones ad quos refertur documentum ipsum vel eiusdem compendium refertur.

Fontes e quibus documenta hausta sunt in calce paginae sigillatim indicantur: quandoque adduntur etiam indicationes ephemeridum seu periodicorum quae documentum aliquod commentarium habeant.

id facilem libri usum praeter assignationem documentorum ad singulos canones, quae de se sufficiens esse posset, copiosum indicem rerum confeci, ordine alphabetico. quo facile quodlibet documentum de qualibet materia inveniri poterit.

In documentis afferendis ad singulos canones ordinem chronologicum secutus sum, ex quo fit ut saepe detur praecedentia resolutionibus Sacrarum Congregationum prae responsis Commissionis interpretis; at id saepe etiam evolutionem canonicam doctrinae et etiam iurisprudentiae demonstrat; nec desunt omnino documenta anteriora per posteriora correctata.

Possit volumen studiosis et praesertim Praelatis ecclesiasticis pro pra.xi auxilium praestare in legibus ecclesiasticis interpretandis </applicandis.

Datum Genuae, S. Bernardini, in Conventu cursus Theologi Ordinis Frat. Min. Cap., 8 Martii 1940.

I. Matthaeus \ Coronata
O. F. M. Cap.

I' H. IEF ITIO AI) EDITIOVEM U. TEH III

Exhausta iam prima editione ad alteram manus apposui, in hac, praeter nova Sanctae Sedis documenta publici iuris jacta in Acta Apostolicae Sedis et privata quae. reperire potui ex variis fontibus, quae, que post primam editionem prodire usque ad finem anni 1917. inserta sunt quamplurima documenta privata, quae me in prima editione effuderant. Horum etiam privatorum documentorum utilitas duplex esse potest. Ipsa quidem normam absolute servandam constituunt solum pro personis quibus data sunt; at etiam aliis normam utilem plerumque praebere possunt, quia scilicet (dii quoque licite sequi possunt. Deinde documenta privata momentum habent in demonstranda evolutione; quandoque enim aliquod iuris praescriptum obscurum, laborans et difficultatibus scatens, data aliqua non definitiva interpretatione ab aliqua Sacra Congregatione quasi ad experimentum. Illa hinc ipsa inventa, ipsum ius clarius et firmiter per ipsam definitur.

batiun Genuae (Ospedide Gallieni), 21 Novembris 1917.

I». Matthaeus \ Coronita
O. F. M. Cai.

PERIODICA ET OPERA
DE RE CANONICA QUI VE PASSIM CITANTI R

A.A.S. = *Acta Apostolicae Sedis - Romae.*

Vpollaris. *Commentarium juridicô-canicum cura professorum
alhenaei pontificii Seminarii ad Apollaris - Romae,
1928 ss.*

Archiiv für katholischen Kirchenrecht - *Mainz.*

Bouscaren Lincoln. - *77ie canon laic digest. Officially publish? docu-
ment Affecting the Code of Canon Law, 1917-1933.*

Idem. - *Volume II including two hundred Rota Cases.* 1938.

Idem. - *Supplement* 1938. Milwaukee, Bruce Company.

Bruno Jos. - *Codicis iuris canonici interpretationes authenticae seu
responsa a Pontificia Commissione ad Codicis canones authen-
tice interpretandos anni 1917-1933 data.* Ro-
mae, 1935.

Cimelier I'. - *Pour étudier le Code de droit Canonique. Introduction
générale. Bibliographie, réponses et décisions. Document com-
plémentaire (1917-1927).* - Paris, 1927.

Commentarium pro religiosis - *Romae,* 1920 ss.

Hilling Nicolaus - *Codicis iuris canonici interpretatio. Responsiones,
résolutions et decisiones Summae Sedis Codicem iuris cano-
nici illustrantes.* Friburgi Brisigavorum, 1925.

Il Monitore ecclesiastico - *Roma,* 1876, ss.

Jus Pontificium - *Romae,* 1921 ss.

Nedcrlandsche Katholische Stemmen - *Amsterdam.*

Nouvelle Revue théologique - *Louvain.*

Perfice Munus - *Taurini.*

Periodica de re morali, canonica, liturgica - *Rugis. Romae.*

Rivista di morale e diritto - *Romae,* 1925 ss.

- Revue de- Communautés Religieuses - *Louvain*, 1925 xx.
- Sal terrae - *Santander*.
- Sartori Co-ina- - *Enchiridion canonicum seu Sanctae Sedis responsiones post editum Codicem iuris canonici datae*. Ed. IV, (1917-1933). *Vicetiae*.
- Sylloge - *praecipuorum documentorum recentium Summorum Pontificum et Sacrae Congregationis de Propaganda Fide necnon aliarum Sacrarum Congregationum Romanarum. Ad usum missionariorum*. Cum auctoritate Praefecti S. C. de Propaganda Fide, 30 Junii 1938. *Romae*, 1939.
- The Australasian Catholic Record - *Marclly*.
- The Ecclesiastical Review 1937-38-39, 5 roll. *Philadelphia*.
- The Irish Ecclesiastical Record - *Dublin*.
- Thcologisch - praktische Quartalschrift - *Linz*.
- Toso Albert. - *Repertorium iuridicum ecclesiasticum seu Pontificiae Commissionis Codicis iuris can. Interpretando praepositae responsiones authenticae itemque Curiae Romanae iurisprudentia universa, post editum Codicem publici iuris* I, *Romae*, 1925, fascic. II, 1931.

1 I. - Favor trium Missarum in die Commemorationis Omnium Fidelium Defunctorum non est applicabilis Ecclesiae Orientali. S. C. pro Ecclesia Orientali, 22 Martii 1916¹.

2. - Canones, qui aliquem favorem omnibus fidelibus cuiuscumque ritus concedunt, applicabiles sunt etiam fidelibus orientalibus, licet lex proprii ritus contraria esse videatur. Ita permittitur orientalibus, vi canonis 866, communio paschalis ritu latino. S. C. pro Ecclesia Orientali, 26 Ianuarii 1925².

3. - S. C. pro Ecclesia Orientali, 2 Aprilis 1928, «edit monitum ad praecavendos abusus quorundam mendicantium se Orientales profitentium qui per Italiae dioeceses et alias regiones pervagabantur ad colligendas eleemosynas Missarum, exhibitis etiam ad hoc falsis documentis aut litteris Commendatiis

4. - «Cum quaesitum fuerit a nonnullis, utrum orientales teneantur, sicut ceteri, decretis damnationis librorum et diariorum a S. Congregatione Sancti Officii editis, et specialis mentio facta sil «le prohibitione ac poenis irrogatis in illam «piam dicunt ACI ION FRANÇAISE», S. C. pro Ecclesia Orientali, 26 Maii 1928, declaravit: «Praefata decreta omnes cuiuscumque ritus fideles attingere seu eodem modo obligare, quippe «piae, poliusque disciplinam, directe spectent doctrinam Ecclesiae, ult enim Sancta mater Ecclesia huiusmodi decretis fidem ac mores servare atque tueri et ad hoc Codex iuris, canone 1936, aperte statuit ac sanxit libros ab Apostolica Sede damnatos *ubique locorum et in quocumque vertantur idioma prohibitos censeri* »

Can. 1. — 1) J. J. X., VIII, 101. — 2) Apud ¹Irnrnani, *Commentarum in librum I Corinthis*. 1925, p. 338-339; Van Hove, *De IryibiiA cclcsia*licis*, η. I. ρ. 7, 8; M. a Coronatu, *Comprodiu iuris cunouiri* T, n. 133, p. 121, nota 9. — 3) .I. či. S., NX, 107; *Periodica*, XVII, 72. — 1) či. J. X., XX, 105; *PriôdiCd*, X\ II I < h . .) i. ii. Ih<t<tuni s. c. S. (Ifleii 10 lull! 1939, quo prohibitio diaril *Action Française* aufertur; A. J. X., XXXI, 303; *Apot-Ihiaris*, xii, 311; *Periodica*, XXVIII, 312.

|||

|||

|||

|||

|||

|||

5. - S. C. pro Ecclesia Orientali 19 Decembris 1928 resoluit varia
 quæstiones de Maronibus in Statibus Foederatis Americae Septentrionalis.
 Enunciatim dubia et responsa: 1) J. I. Iustum Maronitæ qui domici-
 lium aut quasi-domicilium habent in Statibus Foederatis Americanis
 legibus Codicis iuris canonici ligentur. Re-p. Negative ad normam
 can. I. specialiis decretis S. Sedis pro ipsis latis et salta
 dispositione Litter. Apostolicæ *Orientalium dignitas*, 30 Novem-
 bris 1891. II. ubi statuitur Orientales extra territorium sui patriar-
 chatus manere sub administratione cleri latini, retento tamen ritu
 cui adscribuntur. — 2) I. Iustum duo Maronitæ, ut supra, contrahere
 valide possint matrimonium si impedimento abrogato quidem a (in-
 dice) sed adhuc apud Maronitas vigente ligentur. R. Negative.
 3) J. I. Iustum duo Maronitæ, ut supra, possint valide matrimonium
 contrahere ante decimum sextum et respective decimum quartum
 annum, si malitia supplet aetatem. R. Affirmative. 4) I. Iustum
 Maronitæ in Statibus Foederatis Americæ quod spectat iuribus
 et abstinentiam ligentur legibus (codicis et decretis Ordinariorum lo-
 corum ad normam can. 1214. § 2. R. Provisum in responsione ad
 1. Tamen Romanus Pontifex dignatus est extendere ad Maronitas
 et omnes alios Orientales in Statibus Foederatis indultum concessit
 Ruthenis et aliis in Statibus Foederatis et in Canada. id est in
 conformandi legibus localibus in his quæ ieiunium et abstinentiam
 respiciunt. — 5) I. Iustum Maronitæ, ut supra, privilegio gaudeant
 in celebrando in Commemoratione Omnium Fidelium Defun-
 ctorum. R. Negative, iuxta responsum S. C. de Prop. Fide 13 Mar-
 tii 1916, 6) I. Iustum Petrus Maronita et Rosa graeco-orientalis
 domicilium habentes in diocesi Buffalo, valide contrahant matrimo-
 nium coram presbytero schismatico orientali et duobus testibus.
 R. Affirmative. 7) I. Iustum Iacobus Maronita et Helena schisma-
 tica graeca domicilia in dioecesi Buffalo valide matrimonium con-
 trahant coram presbytero schismatico (qui non est parochus) in prae-
 sentia duarum testium. R. Affirmative

6. - S. C. pro Ecclesia Orientali. 26 Maii 1931. declarat fideles
 ad ecclesiam rituum orientalium pertinentes ad ea quæ eorum
 internum etiam non obligantur re-strictis, de quibus in can. 258.
 recurrere debere ad Sacram Poenitentiam.

7. - Sanctione contentae in can. 2320, 2313, § I. 2367. 2369.
 quibus quaedam delicta excommunicatione latae sententiae speciali-
 ter in modo Sanctione S. Sedis censentur plectuntur, attendita minime extra-
 ordinaria ipsorum delictorum gravitate, extenduntur ad univ-
 ersam Ecclesiam latinam et orientalem « ubi cumque ritu atque eorumdeni
 delictorum cognitio, quoad eorum interminum Sacrae Poenitentiae

«■» I. I. - .XXL I. 2. XXII. Uti. (v) non-uni volumini in I. J. s.,
 Lincoln Bouquet. 77. *Ction lair* <11>, I. p. 4-5. Bouscenn reponere
 i. jh vol 3*1. — T 'L

(an.

(pioad lorum externum Sancto (Illicio reservatur. Ita. de expresso mandato Pii Papae XI, 21 Iulii 1931, decrevit S. (2. S. Officii \

8. - S. C. pro Ecclesia Orientali edidit Instructionem ad con-
ficiendos processus super matrimonio rato et non consummato pro
ritibus orientalibus, 10 Ianuarii 1935 '.

9. - S. C. pro Ecclesia Orientali, auctoritate Pii Papae XI, 21
Iulii 1935, declaravit fideles orientales cuiuscumque ritus in iis (piae
indulgentias respiciunt, S. Pœnitentiariam adire debere |

10. - S. C. pro Ecclesia Orientali, 11 Iunii 1940, super dubio:
(« Irum dignitates a Praelatis ritus orientalis sacerdotibus alieni
iiliis concessae, facultates sceuin ferant quae iisdem dignitatibus in
ritu concedentis adnexae sunt; an tantum insignia bonoris eis tri-
buant ».

affirmative ad secundam "

«) Motu proprio Benedicti \ , *Orientis catholici*, diei 15 Octo-
bris 1917 '2, de Instituto orientali condendo.

l>) Ulter encyclic. *Rerum Orientalium* diei 8 Septem. 192B.
circa studia rerum orientalium |!

r) Decretum S. (. pro Ecclesia Orientali | Martii 1929, de
spirituali administratione ordinal iatum graeco-rutlienorum in foe-

(I) .Notificatio anni 1929 constitutionis Commissionis pro studio
praeparatorio rodilicationis Juris orientalis

e) Decretum S. C. pro Eccle-ia Orientali. *Qua sollerti*, 23 Dec.
1929. de clericis orientalibus sive saecularibus sive religiosis, qui e
territorii- aut dioecesibus orientalibus in seplemtrionalcm vel mediam
vel meridionalem Americain, vel in Vusraliae regiones demigrant,
ut "piitiialem inibi curam praestent fidelibus proprii ritus".

l) Decretum S. C. pro Ecclesia Orientali, *Von rara accidit*,
dici 7 Ianuarii 193(1. de clericis orientalibus, sive saecularibus sive
religioms, «pii e territoriis aut dioecesibus orientalibus in Americain
Septentrionalem vel Mediam vel Meridionalem, el \ustraliae re-
giones se conferunt, non ad cuiam spiritualem fidelibus proprii ritus
praestandam sed ob aliam causam, oeconomicam vel moralem, vel
demum ut inibi per breve tempus versentur ir.

μ) Decretum S. (. pro Ecclesia Orientali, *Saepenumero ipO'*
stolira Sedes. 7 Ianuarii 1930, de clericis orientalibus eleemosynas,
pecuniam vel Missarum stipendia colligentibus seu corrogantibus extra
(hientalcs regiones et dioeceses | .

I. J. X', XXV, alit). — l) >l.
ID I. J. X', XXXII. 3(13.-12) .l. .
.XI. 152; *Apollinaris*, III, IS «<
on: *Inolitoris*, III, 225.

XXVII, 333. 10) .l. .l. s . XXVII. 3(!l.
- 13) J. J. S', XX. 277. — ID .l. .l.
.S', XXI. Gül). Ili) 't. .l. X., XXII,
III; *Apollinaris*, III. 22S s<j. - 1S),I.

h) Decretum S. C. pro Ecclesia Orientali de administratione ordinariatu «graeco-orientali in regione Canadensi», 21 Maii 1930

i) Declaratio S. C. pro Ecclesia Orientali, 11 Iunii 1930, extendens ad Status Imperatorum Americae normam datam pro Ruthenis Canadae relate ad die festo in ritu latino et rutheno simul vigentes

l) Instructio S. C. pro Ecclesia Orientali, 26 Septembris 1932, de clericis orientalibus extra propriam regionem versantibus

m) Notificatio S. C. pro Ecclesia Orientali qua conceditur subtitulio «capillari» cum numismate metallico, 25 Martii 1935

n) Notificatio S. C. pro Ecclesia Orientali de pontificia Commissione constituenda ad redigendum Codicem iuris canonici orientalis, 17 Iulii 1935

o) Decretum S. C. pro Ecclesia Orientali, 16 Novembris 1938, «de annua relatione ad Samiam (congregationem mittenda a sacerdotibus ritu orientali emam animarum habentibus extra lineam territorii sui patriarchatus, sub iurisdictione Ordinarii alieni ritus».

p) Decretum S. C. pro Ecclesia Orientali, 27 Ianuarii 1910, de recta cleri orientalis institutione in territoriis Patriarchalibus

q) Decretum S. C. pro Ecclesia Orientali, 23 Novembris 1910, quo decretum 1 Martii 1929 ad decennium confirmatur et partialiter modificatur

1. - Vicariis et Praefectis apostolicis non compiti) privilegium liturgicum ut contra nomen intra fines sui territorii nominetur in canone Missae. S. Rituum Congregatio, 8 Martii 1919. Id tamen eis plerumque permittitur ex speciali induito.

2. - In canone 116 canonicus theologus et poenitentiarius non eximimini ab officio diaconi et subdiaconi praestando Episcopo solemniter celebranti, quia id est contra Caeremoniale Episcoporum, nisi expresse dicatur, non abrogantur a Codice. S. C. Concilii, 11 Februarii 1920 (Vide can. 116).

• Illi referimini omnino concordata post Codicem iuris canonici a Sede Apostolica cum civilibus guberniis inita (can. 404)

• In iudiciali Allocutione pontificali 21 Novembris 1921.

i) J. N. XXII, 314. — 20) f. I. s. XNII, 351. — 2r) J. N. S., XXIV, 331. XXVII, 114. — 23) J. N. S., XXVII, 311. — 21) J. N. XXXI, 101. J. N. XXXII, 12-157. — 20) J. N. S., XXXIII, 27-28. Cfr. etiam can. 1090. ii. a. 2. J. N. S. XJ, U. — 2) Cfr. Formulas (ultra) S. C. de Proprietate in iudiciali, II, 3, apud M. A. C. » rontii. *in-hhtionr* iuris fanonici*, V-, p. 205. k L N., XII, HT.

u 3) J. N. S., XI, inibi *l'»»» r' »dhr-f j ddibi »!* Hhtnlralo. Honnie, D3I: A. PtTUglnl, *Conconlnta viqcnlia nolis htsh.rirx luminis dclrlnnibi*, Itoin.u, 1035ζ A. Glunniü, *I Concordaii post-InllM*, Milano N? » k it. (I ... \.\ 1922, de vI lurt- (oneordatorii IncoUatlone lx n« fit lonnn.

declaras it privilegia al» \poslolica Sede concordatis concessa ante bellum certi' rebu-publicis, non posse amplius a novi' rehuspublicis po'I bellum orti' sibi s indicari, cum res inter alio- acta nee emolumentum ner praciudicium celeri' afferre debeat. Idem vale! de illi- civitati- Ini' (piae ex bello funditu- renovatae sunt ita ut quae nunc est non illa ip.-a po"il haberi morali' persona eum qua Sedes Apostolica olim coin encrai. Ex quo 'equitur ul etiam paeta et conventa (piae inter \po.'tolicam Sedem et illas ci\vitales inlerees'Crant, vim iam suam amiserint

I^H

3. -'Onera canonicis imposita in Hispania vi concordati sustinentur <4 vim 'iam retinent non obstantibus can. I III). 121. 1328. >. C. Concilii 10 Mari. 1923 .

I. - Pius VI. sermonibus habitis II et 13 Februarii 1929. ad parochos et concionatores quadragesimalcs Urbis, et ad antecessores alumno'ipie Catholicae Universitatis mediolanensis, plurima caque scitu utilissima de Concordato a Sancta Sedi* cum Italia concluso et de Tractatu Lateranensi dixit '.

5. - Die 13 Iunii 1939. subscripta est conventio intci Sanctam Sedem et Gubernium Italicum pro applicatione articuli 29, lit. G. Concordati II Februarii 1929. circa renuntiationem ex parte Status italici privilegii exemptionis ah iurisdictione ecclesiastica cleri Palatini, exceptis quibusdam tantum ecclesiis nempe Sacrae Sindonis. Taurini, et Sacri Sudarii, Romae, nomon cappellis residendae regis et principium regalium '. Secretaria Status.

Λ Huc spectant:

* 1. - Responsum Praesidis C. L, 30 Martii 1918. de abrogatione decreti *Provida* (Vide can. 1099).

2. - Responsum C. L, 2-3 Iunii 1918. de negata actione ad matrimonium ex sponsalibu' ante Codicem initis (Vide can. 1017).

3. - Responsum S. C. Consistorialis, I Iulii 1918. de non revocato induito applicandi Missas pro Seminario '.

I. - Responsum C. L, 11 Iulii 1922, quod abrogat infra parochorum cumulativorum (Vide can. 160).

5. - Responsum C. L, 26 Nov. 1922, quod abrogata declarat privilegia conferendi beneficia sedi' clerici- indigeni- (Aide can. 101).

6. - Decretum S. C. de Propag. Fide revocans privilegium praecedentiae titulo Missionarii apo-tolici adnexum. 16 Ianuarii 1921

2) I 1. S., XIII, 521. Cfr. ellam Pasqimzl in *Apollinari**, I, 119 et sqs.; M. u Coronata, *Ton.paûliuw*, I, M — 3) -<■ J. S > XV' f'SS. << O -< .'. XXL 103. Ô) /I Vo- iiii'irt' *Kccb* voL 51» 11H»

7. - Con-litullio *Ans scientiarum Dominus*, 21 Maii 193], ijuabrogantur quaelibet ima Conslitutioni ip-i contraria, ari. 58 ‘.

¶ Vidcri possunt:

1. - Decisio S. C. Concilii. 9 Februarii 1918, de consuetudine non admittenda applicandi Missam pro populo per turnum (Vide can. -166).

2. - Responsum S. C. Concilii, 11 Dec. 1918. de non toleranda consuetudine admittendi in tribunalibus ecclesiasticis iurisperitos laicos (Vide can. 1574).

3. · Resolutio S. C. Concilii. 8 Februarii 1919. de immemorabili consuetudine tenendi librum confirmatorum et c\ eo exscribendi attestationes cum iure ad laxas (Vide can. 170).

I. - Responsum S. C. Concilii. 10 Ianuarii 1920, di consuetudine gestandi barbam (Vide can. 136).

5. - Resolutio S. C. Concilii, 10 Ianuarii 1920, de consuetudine <pia parochius -ostentationem vicariis cooperantibus praestat opt* stipendiorum missarum (Vide can. 480).

6. - Responsum S. C. Concilii. 10 Iulii 1920. de non toleranda consuetudine lucrandi fructu- praebendae non obstante absentia a choro (Vide can. 2381).

<. I Responsum S. C. Concilii. 13 Nov. 1920. de neces-ilale audien- di parochum in promotione vicarii cooperantibus, non obstante con- traria centenaria consuetudine (Vide can. 476).

8. · Responsum S. C. Concilii. II Dec. 1920. de removenda con- suetudine remittendi parte- ad tribunal laicale circa causas de iure -edilium in ecclesiis (λ ide can. 1553).

9. . Resolutio S. C. Concilii, II Decembris 1920. qua non agno- scitur ex consuetudine praecedentia et iu- praesidendi canonico coadiutori (Vide can. 397).

10. - Decisio Rotae, 3 Februarii 1922. de iure ex consuetudine faciendi proce—ione- coniralernalibu- competente (Vide can. 1291).

1. - Responsum S. C. de Religio-is. 20 Martii 1922. de non -n- tinenda ron-u< tudine exigendi laxam pro exploratione voluntatis religiosarum (Vide can. 552).

12. - Re-pon-um S. C. Concilii. 10 Iunii 1922. de non toleranda <on-uetudirie benedicendi fontem baptismalem semel dumtaxat in anno (Vide can. 462).

13. - Re-pon-um S. C. Rituum, I \ugu-li 1922. de non pro- bando n-u quo fideles clara voce legant *secreta. canorum* etc. (Vide can. 813).

Concilii, 13 Iunii 1925.

porum in choro ex consuetudine (\ ide can. 109).

15. - Responsum S. C. de Sacramentis, 24 Iulii
banda consuetudine alicubi vigente designandi procuratorem patrini
per mandatum generale seu implicitum (Vide can. 765).

16. - Responsum S. C. Concilii, 10 Dec. 1927, de non tole-
randa pravi statuendi per testamentum voluntatem transferendi pro-
prias exuvias, posto aliquod tempus a sepultura in aliquam ecclesiam
(\ ide can. 1205).

17. - Responsum S. Concilii, 15 Nov. 1930, de xi consue-
tudinibus adscribendis, per defunctos confraternitatibus (Vide
can. 1226).

18. - Constitutio Pii XI, 21 Maii 1931, *Deus Scientiarum Do-*
miniis, art. 58 de abrogandis consuetudinibus univ-
ersalibus licularibus eidem contrariis (\ ide can. 1376).

19. - Responsum S. C. de Sacramentis, 30 Iunii 1932, de admit-
tenda et corrigenda consuetudine ministrandi (Confirmationem anti-
usum rationis (Vide can. 788).

/? Huc spectant:

I. - Responsum C. I. quo declaratur festa iure particulari ante
Codicem exigentia, si inter ea quae a Codice enumerantur non in-
veniuntur, abrogata esse censenda. C. I. 17 Februarii 1918 (\ ide
can. 1217)

2. - Decretum S. C. S. Officii, 22 Martii 1918, de obligatione
emittendi iusiurandum antimodernistieum etiam post promulgatio-
nem Codicis (Vide can. 1106),

3. - Responsum C. I., 30 Martii 1918, de abrogatione decreti
Provida 18 Ianuarii 1906, circa matrimonia civilia mixta clandestine
contracta

I. - Responsum C. I., 21 Nov. 1918, de dispositionibus Concilii
morensis circa ius nominandi Administratorem dioecesis
episcopalis (Vide can. 427).

ii. - Responsum S. C. de Religiosis, 10 Iulii 1919, de
non retenta a resolutionibus S. C. EE. et RR. 19 Iulii 1902 et
Ianuarii 1903, circa ius emittendi professionem religiosam inonia-

6. - Responsum S. C. de Religiosis, 15 Iulii 1919, de xi retenta
a Decreto *Inter reliquas*, 1 Ianuarii 1911 (Vide can. 571).

7. - Responsum S. C. de Religiosis, 6 Octobris 1919, de vi
] Ianuarii 1911, circa vota simplicia religiosorum laicorum (Vide
can. 573).

Can. 6. i) < i. XX<rn'.-Vidui, l>ix inulrhitiiiiilc, n. >»3. nota S3, (an. 1095,

j A COKox XTA, /nlfrpri taUa attlhtnlica.

8. - Responsum C. !.. |(> Oct. 1919. de disciplina ehorali in l rbe servanda (\ ide can. 396).

9. - Resolutio S. C. Concilii qiaa indicatur, modii- -ervandus in legi- interpretatione, quando lex Codici- partialiter tantum cum lege vcleri concordat. Fontes (piae in calce canonum citantur non indicant legem Codicis cum fonte citata convenire. Cfr. S. C. Concilii. 15 Februarii 1920 2.

10. - Responsum S. Pocrnitenliariae, 18 Februarii 1921, quo abrogata declarantur decreta anteriora circa obiecta indulgentiis ditata (can. 92*1).

11. - Responsum S. C. Concilii, 19 Februarii 1921, de vi decreti concilii provincialis non transmittendi stipendia extra dioeccsim (Vide can. 838).

12. - Responsum S. C. de R<digio-i-. 30 Dee. 1920. de vi decreti 10 Septembri- 1912 circa professionem in articulo mortionem 57^).

13. - Responsum Pracsidis C !.. 13 Decemini' 1923. de abrogatione decreti S. C. Concilii 15 Octobri- 1915. circa retributionem pro altera et tertia missa in die Commemorationi- Omnium Fidelium Defunctorum (Vide can. 824).

14. - Responsum C. 1.. 10 Martii 1928. de abrogatione facultatis assistendi passive matrimonio (Vide can. 1102).

15. - Responsum S. C. S. Officii, 13 Iulii 1930, quo declaratur vim -nam relinere prohibitionem laetam ab eodem S. Officio 25 Septembri- 1710. imprimendi folia tractantia de ritibus Sinensibu- adhibitis ad honorem philosophi Confucii '.

\d petitionem complurium Episcoporum et Ordinariorum locorum. Benedictus \N decrevit ut prae-cripla can. 859. § 2: 1108. § 3: ». § I; 12.>0: 1251: 1252: 1253: 1251. non exspectata legis vacatione, « die 20 Vugu.-li 1917 vim haberent: item concessit ut Cardinale-privilegii- can. 239. 210. 600. n. 3: 1189. 1101 ab eodem tempore vim haberent. Secretaria Status, 20 \ugusti 1917 '.

10 • Can. 111. quo decernitur ineatdinalioncm fieri si clericus beneficium residentialc ab Ordinario alienae dioecesis obtinuerit «•uni licentia seu ronsen-u -ni Ordinarii, non habet vini retroactivain pro hi* qui tale beneficium obtinuerunt iule Codicis promulgationem. el-i in eo 'latu clericus per aliquod tempo- remanserit etiam post diem 19 Maii 1913. lia rc-olvil S. C. Concilii. Il Iulii 1995 (Vide

2) j j
Can. 9.
tau 10

2. - \l bime canoncm referuntur praeterea: a) Re-pon-um !.. I.. 2-3 Iunii 1918. de effectibus cognationis spirituali- ante Codicem contractae post Codicem indicandis (Vide can. 768).

b) Responsum (. I.. 2-3 Iunii 1918, de negata actione ad matrimonium contrahendum ex sponsalibus ante Codicem inili- (Vide can. 1017).

c) Responsum C. !.. 2-3 Iunii 1918, de negata si retroactis a abrogationi impedimentorum a (aulice abrogatorum (Vide can. 1036 ubi etiam de alio responso -ine dalatione dato a- Praeside Commissionis).

d) Responsum S. C. de Religiosis, 6 Octobris 1919. de professione perpetua ad normam (aulicis emittenda a religiosis laicis qui prole-ioncm -implicem emi-erunt ante Codicem (Vide can. 573).

r) Responsum (i 16 Octobris 1919 de moderanda dimi--tone a solis simplieibii- in religionibu- solorum -ollemnium, -i ante Codicem emissa sint vota, iuxta ins setu* (Vide can. 618).

/) Sent< ntia Signaturae \postolicac de applicatione can. 1536 ad douaiione* iam ante Codicem factas. - 6 \prili-. 1920 '.

g) Responsum C. I., 1920. de vi retroactis a ran. 612, circa prohibitionem conferendi aliqua officia religiosi* ad *aecnlum

/i) Responsum quo C. I., II Iulii 1922, dclarasit can. 160 de parochi- cumulai is i- prohibiti* applicandum e-*e non -(dum paroecii-erigendis post Codicem. sed diam paroecii- ante Codicem ('redi- (Vide can. 460).

i) Decisio R 21 Iunii 192k ile applicatione can. 1511. circa piailulo praescriptio coepta e-t ante Codicem el complenda est post \ odirem

12 " ' , Utrum pueri, qui d*i septimum aetatis annum nondum exploserunt. tamen ob aetatem discretionis -eu usum rationi', ad primam Communionem admissi iam luerint. teneantur duplici praecepto Confessionis saltem semel in anno, et Communionis semel in anno, -altem in Paschate. R. \ffirmalisc ». C. I.. 3 Ianuarii 1918 .

14 ;, itus l rbis, 25 Maii 1918. renovavit prohibitionem 1909 faciam frequentandi aula- publica- einematogra-

2. . C. I., 21 Nov. 1920, declaras it peregrino- teneri resersalio- nibns loci ubi degunt (Vide can. 893).

2) .I. .I. k., Xiii. - 3) J XVI, 173 (1 Voi/r. /, r. 77no/., 52 (i92»h ut ruft i, G7 . \vi mcci^rh <I<*it*ii .

Can. 12 I 12. lb nm full protnhl
K'Uuni in J
Can. 14 hi<».

3. - S. C. Concilii, 9 Februarii 1921. declaravit peregrinos, in loci' ubi ex -pcciali dispositione S. Sedis tempore Quadragesimal* abstinentia sabbati -ervatur feria quarta, teneri ad eamdem abstinentiam -enandam alterutra die ad libitum, nempe vel sabbato vel feria 1\, remoto tamen scandalo '.

I. - Litterae circulares S. (7. Concilii, 1 Iulii 1926. dant normas servanda» a clericis varalionibu» utentibus extra propriam dioeccsim (Cfr. can. 143).

17 1.· Benedictu» \N. motu proprio 15 Septembri' 1917, instituit Commissionem Pontificiam Codici iuris canonici interpretando. Friem iii' cxchi'ivuni confertur Codici» interpretandi. Sacrarum Congregationum erit Codicis observantiam curare per Instructiones. Dantur etiam normae pro introducendi» in (indicem novis Canonibus si Casus occurrat (Cfr. can. 212).

2. - « Commissio a Summo Pontifici* instituta ad Codici» canone; authentice interpretandos, in plenario coetu die 9 Decembri» 1917 habito, 'latuit respondendum esse lanium dubiis propo»itis ab Ordinariis, a Superioribu- maioribus Ordinum et Congregationum religiosarum etc.. non vero ii' quae proponantur a privatis personi'. ni-i mediante proprio Ordinario. Hornae. 9 Decembri' 1917 » '.

3. - I). « I Irum dubia quae minori' dut momenti aut non multum difficultati' habeant o Ivī possint ab Eminentissimo Praeside Commissionis. — II. Affirmative ». C. I Decembri' 1917

20 'T' in ('odii'e »ermo nun e»t v im »uam eliam promulgato Codice non amittunt. ha re-olvil S. C. l'oil-cilii. Hl Ianuarii 1920. in quae-lionc de nutrilionc barbae (\ ide can. 136).

Codex materiam de praecedentia lotam dr integro ordinare <»*!»- «i Im, unde abrogare censetur (ptamlibrt aliam legem praeci Icin. S. C. Concilia 18 Martii 1919

(.oii'iictudo per anno' 170 usitata admittendi eum volo delibcrativo in tribunali ecclesiastico laico- admitti nequii. o <l ut ubii'11' roii'ideranda est. \on reddentia auctoritati civili ex parte Mipcriorum cceleda»licoruru non poli-i coii'iderari in Ime ea-u ut tacitu- eoii'Cii'Us necc'-ariu» ail valorem consuetudini- iuris. l'ali-

•f I. > XVI HI. T). ' IU tam . q<t, »t i -poiwl.»ll :l hnnc pit ttcuhll i In 1|<>h pt...*. «td »ll.*« i χῆρικῆ li In (. -u non < η n u·o ul nb>i hwnHuui n< < .d alwHiu utlaiu Qtoutac <h. < hih Hrr» Λ>Uf ihohtt h (M th droit CniirnUjHt » il. 2. ' i- ·' .. I I \IH I' IKHitifii*iuin, 102] » Irrtji Ifr- 1924, «VU.

n .i. i », X. 18<i; X. l"2, in nota. .l XI. CJ

consuetudo larti orta ex Status cixilis usurpationr nequit a Superiore ecclesiastico approbari, quia vergit in detriinendum libertatis et disciplinae ecclesiasticae. S. (λ Concilii, I Dec. 1918 '.

' . ' Co ih u Hudo concedens laicis exercitium ini i-diclioni- rcrle- siastieae est irrationalis. S. C. Concilii, I IJecmbri' 1918 (λ idc can. 25).

2. - S. C. Concilii, II Dee. 1920, declaravit non nianulenendiim itis canonici coadiutoris cum iure successionis ad praesidendum corti- bus capitularibus (λ idc can. 397).

q q I. - « I). - An ubique terrarium, tempus vulgo *zonarius* sequi quis po-sit
|{. - Affirmative, dummodo hoc tempus sil legale ». C. I xrmbrri' 1925 '.

can. 33, , mulari possit
I). II. \n Ires Missae celebratae nocte Nativitatis Domini sint ac- lionc' lot maliler dix ri sae,
Resp. \d I affirmativi 29 Maii 1917

34 |I " - I. I irum annus integer nox itiaiii'. praesci iplii' in ca- none ooo, § I, η. , computandus sit iuxta normam statutam in canone 31, 3. η. 3 Et quatenus affirmative:

II. I Irum eiusmodi norma computandi annum in ordine ad lloX itiatum sonanda sit ad validitatem, an tantum ad liceilalem.

R. - Ad I. \ffirmatixe. seu servandum esse praescriptum canonii' § o, II. A.

Ad II. Affirmative ad primam partem, negative ad sei seu eanonem servandum esse ad validitatem nox itiaiii- ». C •minis 1922 *.

2. - Hue spectat etiam responsum S. C. Concilii. 12 Ianuarii 1921. de decennio conec'-o ad recursum interponendum a decreto definitivo remotioni' ad effectum can. 2116, § 3 (λ ide can. 2116 et decretum S. C. de Religiosis 20 Iulii 1923, can. 617).

Δ1 Dispen super mati inionio rato rl non consummato datur
I I]>er rr •a: ideo preces veritate nitantur
oportet eo momento quo R. xel Cardinali' gratiam concedit,
et rescriptum subscribit: e< momento xim obtinet gratiae
concesso. Resci ipliiim tamen ile parti rmissuiin et traditum.

Can. 25. H -

Can. 33. 1)1.

1H2Î, 5; U'rrioii

(an. 19-66

Ordinario loci exhibendum e-l ad normam can. 51. S. C. de disciplina Sacramentorum. (Maii 1923, ex /frgw/ô, *processus super matt. ruto...* n. 103. 105

ZQ Responsio Sani tae Sedis data pro alitpio casu speciali non <-l extendenda ad alios casus similes in quibus non cerificantur eandem circumstantiae. Ita respon-io olim data de toleranda consuetudine benedicendi fontem bapti-male.m sCme| tantum in anno non est extendenda ad casu- in re-pon-ione non expressos. S. C. Concilii 10 Junii 1922

i T Rescriptum disp< nsationi- -uper matrimonio rato el non consummato praesentandum est Ordinario loci et-i remi-sum directe H partibu- petentibus. S. tie dix*iplina Sacramentorum. 7 Maii 1923 (Vide can. 41).

Religiosi.' qui indultum -accularizationis obtinuit, obtenta notitia impetrationis, potest illud rpeu^are cl-i iam datum 'it decrelum cxsecutoriale ad normam can. 56. S. C. de Religiosi-. | Vugu-li 1922 (Vide can. 639. 610) *.

Canon 63 non dicit privilegium acquiri con-ucludine sed solum praesumptionem inducit concessi privilegii: quod valet solum in casibus in ipiibu- consuetudo habetur legitima nec reprobata. S. C. Concilii, 15 Novembris 1930 (Vide can. 118).

££ I. - S. (. (.on-i-toi ialii-. lecreto 25 \prili- 1918, déclarai il introductione novi Codici- ieris canonici cessare facilitate" quinquennale- ante Codicem Episcopis concedi solitas *.

- S. !.. Lonsislorialis, | Julii 1918, declaravit decreto 25 \prili- 1918 non comprehendi seu non abrogari indnlla circa Missa- in favorem Seminarii applicanda' nonnullis dioecesibus concessi '.

3. - S. <.oi'i'loi ialii>, 2 \ugu-ti 1918, extendit pro \mericac Ordinarii- certa' facultate- iam eisdem qonec—as dispensandi in certi' impedimentis matrimonialibus -.

I. - Pin- \l. motu proprio 2(1 \prili- 1923, determinat quinquennale' facultate', a S.nicta Sede dai i solitas Ordinarii-, locorum, jn p<>- 'tcriiin requirendas esse a S. C. Con-i-toriali *.

Can. 41. — 1) I J -S.. XV, 391 sq.

Can. 49. — 1) J. J. S., XV, 225; S *Enchiridion canonicutn*, ad r ni. Hl mi can. IG*2.

Can. 5d. — 1) J. J. S.. XIV, 501.

Can. 66. — O e J. S., X, 190, — 2) A. .l .s., X, 325. — 3) I. I. S- IkTrvto I Marti!)ardvtii (.imitates t xlciluntiu ad ex incn?*<* post bclluu 1. J. S' XI, 110; <t dretamliono 7 Martil 1921 tiutkin facultates dicuntur adhuc vigere et ηΗΗ< l'HMiltuntur. J J S', XIII. 131; Prria/fco, X, 2b9. — 1) J. J. S.. XV, 193; *Periodic.*,* ↑'irtiiul..') itiih tn nne ndliibfhis ia hi* fiicult tllhub concedendi >kki< nuL.L

5. - S. C. Con-sistoriali* 8 Decembri* 1939 promulgavit *Indicem facultatum* quae a Pio XII « vicariis castrensibus >eu Cappellani* maioribus, quocumque vocantur nomine, in omnibus uationibu* aut regionibus in quibu* status belli ani militum ad arma convocatio adest \el forte aderit, conceduntur, babitualiler subdelcgandae suis cappellanis militaribus aliisque, si velint, acerdotibus utriusque cirri rali- lione militiae sibi subditis, dummodo idoneis et dignis, in favorem tum ipsorum sacerdotum et clericorum Ium militum aliorumque fide- lium exercitum terrae, mari* et aëris comitantium, atque perdurante praesenti bello dumtaxat valiturae » '.

6. - S. C. Consistorialis, 13 Aprili* 1910, edidit decretum circa jurisdictionem Ordinarii militaris in Italia quod octo numeris con-

12^7 Privilegium quo admittuntur advocati ad causa* agendas seu defendendas in Curia Romana non dal in* ut admittantur in curii- dioecesanis. Signatura Apost., Decembris 1923

1/?O Privilegia contra legem et libertatem Ecclesiae stricte inlerpre- tanda sunt. S. C. Concilii, 16 Maii 1925 (A ide eam 395).

7II Parochus habitualis nequit renuntiare iuri praesentandi vicarium * actualem pro sui* successoribus. S. C. Concilii. 13 Iulii 1910 (Cfr. can. 471, 6).

O1 I. - S. R. Bola, 10 .Augusti 1926, canonem 81 de facultate Ordinariorum dispensandi applicavit etiam ad dispensationem ab impedimentis matrimonialibus '.

2. - Auctores non conveniunt utrum Ordinarius valeat, praeter casus can. 1013-1015, dispensare ab impedimenti* matrimonialibus vi can. 81. S. R. Rota affirmativam sententiam admittit. — Publicus concubinatus, proles illegitime nata, vigen* scandalum et necessitas hi- malis medendi non pos-unt tamen haberi ut legitimae causae pro dispensatione vi can. 81 et 1015. Gravis causa haberetur e contra, si concubinalius in contrahendi proposito incostans. ab eo iam coepto resilire posset in mora dispernationis oblinendae a S. Sede. At hoc periculum probandum non fingendum c.*1 (S. R. Hola, II Martii

3. - « D. Vn ai ran. 81, conlati cum can. 1015, Ordinarius di- pensare valeat ab impedimentis matrimonialibus intra lines eiu*dcm canonis 81. etsi nondum omnia narala sint ad nuntia*.

Affirmative». C. I., 27 Iulii 1912 .

j. S., XXXIT 230-281. 710. line facultates videro poteris in inch \ol II, p. 995.

Cnn 07. — 1) J. j.

Can 81. — 1) *Declirioitea mu Setitenlifie*, XVIII .ils <l sqs. 2) *Drcistuncs scu S<n IX*, 711-82. — 3) J. j. S., XXXIV, 211.

I. I). - In cl...la ra... 81 ni-i dirfieiji. sil (i' "" 5c,1,2..... Ordinarii facile recurrere possum . I k» aluni. Roman, Ponlifieis in region., qui ,,,,, eadem ..... Se lo ue communicat.

B .Negative. C. I., 2 Junii 1931

O7 I. - \eatliolicii', sive baplizatus she non baplizatus ac toris par- te- in causis matrimonialibus agere nequit ad normam can. 87. Si vero 'pecialc* rationes occurrant ad tales ut actore* admittendos in bi' causis ad S. C. S. Officii in singulis casibus recurrendum est. Ke-ponsum S. Officii. 27 Januarii 1928 '.

2. - S. C. S. Officii. 27 Februarii 1937, proposito sibi dubio ab Ordinario Salisburgensi: « I Irum etiam *apostatae*, ii scilicet qui. nati e| baptizati in Ecclesia catholica, postea a vera fide deficiente* vel nomen dederint sectae acatholicae vel *ine religione esse sese decla-raverint. 'int recen-endi in online ad ius accu-aliouis in eausi* ma-trimomialibus inter acatholicos? ». Kcspondit: « \flirmalive, seu apostatas a fide ad effectus declarationis S. Officii, diei 18 Januarii 1928, recensendos esse inter acatholicos » '.

3. - « I). \n inter acatholico* qui. iuxla Decretum'S. Officii diei 18 Januarii 1928. in rausi* matrimonialibus agere prohibentur, con-numerandi 'int etiam apostatae a fide. K. Huic dubio proposito 'ibi <. Congregatio S. Officii, II Lumarii 1910, respondit: \ffirmative ». S. CongregatioS. Officii, 15 Januarii 1910 '.

I - D<mii ilium et qua-i-domicilium ex duplici elemento eonsti-luuntur scilicet ex facto actuali' commorationis in paroecia el ex animo ibidem manendi perpetuo ici .id maiorem anni partem. \t li.iec duo elementa in personi* quae domicilium legale habent a lege ipsa 'lippientur. Intentio permanendi in paroecia praesumitur ad 'pi.i'i-domicilium oblinendum posto menstruum commorationem. S. K. Kola. 16 Martii 1920 '.

2. - I t transferatur et deperdatur domicilium aut qua*i-domieii-lii in opus C| animo et facto. Domicilium amitti non censetur eum qui' ex loco domicilii ratione ineundi coiiiugii discedit. S. K. Kola. » Martii 1921 -.

3. - Krgula. qua ea quae dc*pon*ata est. anti matrimonium non mutat domicilium, velat quidem spon*alimn titulo acquiri domicilium sponsi, minime uro impedit. quo minu* sponsa alia ratione domici-lium «ml qii.i'i-domieilium acquirat ad contrahendum certo in loco. S. K. Bola. 5 \ugu*ti 1929 .

1) J. .<. S.. XXXIX, 311.

Can. 87. — 1) i. -I s XX. T) /Nu lJvb R. rutr, 1931, p, 3(S.— 2) // .W<>. in. I — 3) J. I s \XXXII, 52.

Com. 9?, • I /) '««NU. «"» ..... ■ v X:f XII, H —2) Drrhiunc* Hfiu iriilfilirtf, XV I,

93 1. - « I). - I truin uxor, a viro malitiose deserta, possit, ad nor-
main canonis 93, § 2, obtinere propriuni ac distinctum domici-
limn.

le. - Negative, nisi a indice ecclesiastico obtinuerit separationem
perpetuam aut ad tempus indefinitum ». (.. I., die II Iulii 1922 '.

2. - C. 1., II Iulii 1922, non agnoit forum domicilii et quasi-
domicilii pro muliere malitiose deserta a viro et pro muliere actrice
catholica non legitime separata, admisit e contra iorum quasi-domicilii
pro muliere a viro aequalitudo non legitime separata (Aide can. 1961).

QU I. - Benedictus XV, Constitutione Apostolica *Sedis huius*, II Aiani
J 1919, declarat se lactum esse in approbando ictere ritu Lusitano
Bracareusc et approbat revisionem Breviarii factam a Sacra Rituum
Congr. '.

2. - « I). - Irum qui ad preces parentum, contra praescriptum
canonis 756, a ritus alieni ministro baptizati sunt, pertineant ad
ritum in quo sunt baptizati, icti ad ritum in quo, iuxta praescriptum
canonis 756, baptizari debuissent.

R. - Prout casus exponitur, negative ad primam partem, affirma*
live ad secundam ». C. 1., die 16 Octobris 1919 ".

3. - Legati apostoliei veniam concedere possunt transeundi ad
alium ritum. S. C. pro Ecclesia Orient., 6 Dec. 1928 '.

I. - « Nati in regione Statuum Foederatorum Americac Septen-
trionale ex parentibus diversi ritus, ritu patris sunt baptizandi; pro-
be (mini utriusque sexus sequi omnino debet patris ritum... Infantes
ad eiu- parochi imi-diciionein perlinent, cuius ritus est eorum pater,
exceptis natis ex illegitimo thoro, qui sequuntur ritum matris ». -
Decret. S. C. pro Ecclesia Orient., I Martii 1929, nn. U et 13

5. - S. C. pro Ecclesia Orientali, 23 Novembris 1910, revocavit
facultatem, de qua supra, concessam 6 Decembris 1928. Eadem facili-
ta' concedendi transitum ad alium ritum nunc uni S. Sedi re-ervatur .

100 I. - S. de Religiosis, 30 Novembris 1922, insistit in neces-
sitate decreti formali- erectioni- in fundatione novae cuiusvis
religionis (\ ide can. 192).

2. - In disceptatione causae *-libérien. et Saskatoon.*, apud S. C.
Concilii, 20 Martii 1932, inter alia dicitur decretum erectioni- non

Can. 93. — 1) J. J. S., XIV, 52«.

Can. 98. - 1) J. J. S., XII, 317. 2) I. A. §, XI, 178. 3) I. J. S., XX, 116,
Al -i mratur ile naccrdote ml S. <*. pro Eccli -ia Orh nlali In «hnrnlis casibus tcciiim niliini
<-t. Idem valet pro casibus in ipilbiis Lciratu» nul i>I< trahis Sanctae Sidis In icirione non
<x-i-tat. Cii. .t>i/iimrin, II, 119 s<|s. I) .I. J. .S.. XXI, 152; I'i rirxlic.ti, XVIII, HIS vl
<<|. Vide et lum ilecii I. < in.sihin S. Congicirnl ioni-, 2l Mali 1930, ml. 17, |S; XXII,
3 Hi. — i) J. J. S., XXXIII, 28.

«*ut* < <".ti h u h .id valorem erectionis paiorcaie, licet iilique ad liccilaicm requiratur ex can. 1-1 lit .

'IA1 Si ex novem capitularibus praesentibus in Capitulo tempore 'LVJ' electioni' quatuor suffragium dant candidato λ. N., unus albam schedulam ierat, quatuor a suffragio ferendo abstineant, electio iida habenda e-t ad normam can. 101. S. C. Concilii. 12 Novembris 1921 et 10 Iimii 1922 *.

1 AC 1. - Responsum S. C. Concilii, 15 Novembris 1915, 1 Aprilis 1916 et 13 Aprilis 1918, definit praecedentiam in Capitulis in quibus fit transitus ab uno ordine ad alium et corrigitur decretum Cardinali' Mediolanensis quia non conforme iuri communi (\ ide can 408).

2. - Responsis S. C. Concilii, 17 Maii 1919, 15 Decembris 1923, definitur praecedentia \ iearii Generalis, item responso 10 Maii 1931 (Vide can. 370. 397).

3. - S. (. Concilii, 8 Iulii 1922, definit praecedentiam ui Capitulis (Vide can. 408).

I. · Kc'poiio S. (. Concilii, 9 (unii 1923, parochi cathedralis ius praecedentiae in collegio parochorum agnoscitur (\ ide can. 178).

5. - Decretum S. C. de Prop. hide 16 Lumarii 1924, revocat pi i- \ilcgium praecedentiae adnexum titulo missionarii apostolici (id< run. 4).

6. - Respoiio C. I. 10 Nov. 1925, delinitur praecedentia sicarii fmanei canonici Capituli collegiatis (Vide can. 150).

.. · " U· * I Irum vi canonis 106, n. 3 praecedentia inter Kpiscop(p>' 'ufiragancos in Concilio provinciali alii-que coetibus provinciali-hii' dclinienda 'H a die praeonizationis seu electionis ad episcopatum, an a die promotionis ad ecclesiam suffragancam.

R. - Miirnialive ad primam partem, negatae ad secundam ». C. I., 10 Novembris 1925 '.

8. - R. Rota. 1 Maii 1926, praecedentiam adiudicavit tertio Ordini dominicauo super tertium Ordinem Iranci-canum ob quasi-po-'C'sionem demoi'lralam qua fmilus erat tertii!' (>)rdo dominiciarius .

Can. 100. - D) J. XXV, 430.

Can. 101. 1) J. A. XLY, 159.

Can. 100. 1) J. I. S', XVII, 582. —2) *Dtcixionf.t set» acntenliac*, XVIII, 159 ct 8q>. lu l'ai «'''i uutatut toiiLcm prunurium d«l dlguottcendum ins praecedentiae c«8c pneifleam ->i·η·.¶: scu quusl-pi>>-. 'lonviu quae exercita sit ante quuiuUæt controversiam -i ·Γ> ^1·P'·''''TI «it unmt mori ilk, lemtima . i.msctur. Quaei-poesesMo legitima clliuwl> atumo retinetur it non amittitur si de facto al> allo usurpatur. Ex facto «piod qui hire pmv-isdintl.i. Caud.t .ib-tlnit uti Intervint» proc.-.-ioni deduci nequit renuntiatio. Si non eun- *IH'''' quied-p»—i-«ione inil- ad tontcui siibslldhiriuru untiquiotitatts in loco recurri poterit. Xululu-]>tu> t< nu qnne a Gnnorio XIII '·Λîñîñ sent de praecedentia inter Mendicantes applk-i,i li , \ (r uni X III, et;un ad Dominlcano» qui proinde ud anteriora privilegia ptov>K-.uv I. q uia. IXr ab- utuui -<u non InUneutuni processioni impeditur clUcaciter

9. - Decreto S. C. Caeremonialis 1931. dirimitur controversia de praecedentia inter ordinem Melitensem et Ordinem S. Sepulcri .

10. - Responsum S. C. Concilii, 10 Decembris 1932, decernit de praecedentia decani Capituli Cathedralis (Vide can. 397).

II. - Decreto S. C. Caeremon. 21 Iulii 1931 delinitur praecedentia

12. S. Rituum C... 25 Augusti 1938. proposito dubio quo loco incidere fiebeat in processionibus pueri habitu talari et clericali induti. qui dicuntur pertinere ad parvulum clerum (piccolo clero) respondit sic incidere deberi sub cruce paroeciali aut cathedrali, ante clericos seminaristas ”.

13. - « D. An e\ Codice (can. 106, n. 3; 272 280: 285: 3 IT) Archiepiscopus Metropoli la, qua talis, extra suam diocesi

Archiepiscopo non Metropolitae, -eu Episcopis suffraganeis carenti.

II. Negative». C. I. 5 Augusti 1911 °.

111 I. - « 1). - J. I. Irm ille <qui ordinatur a proprio Episcopo -ei- vitio alius dioecesis, inordinatur huic alii dioecesi iuxta can. III, § 2, an potius dioecesi proprii Episcopi iuxta can. 969, § 2. Et quatenus negativo ad primam partem: — II. Quonam tempore inordinari debeat dioecesi, cuius senitio ordinatur.

R. Vd Γ. Affirmativi' ad primam partem. negative ad secundam. — Ad II. Provisum in responsione ad I ». C. I., 17 Augusti 1919 '.

2. - Excardinalio laicorum non habetur de iure Codicis, et laicorum tonsuram in alia dioecesi in cuius senitium ordinatur. S. C. Concilii, 10 Martii 1923 '.

3. - « D. - An vi canonis 111, § 2, conlati cum canone 955, § I. Episcopus alienum subditum sine legitimis proprii Episcopi litteris dimittit ad primam tonsuram promovere licite potest.

H. - Negative ». (C. I., 17 Februarii 1930 .

I. - « I). - Au ille qui promotus fuit ad primam tonsuram a proprio Episcopo, sed pro senitio alius Dioecesis, cui eo ipso est inordinatus ad normam can. III, § 2 et Responsi Pontificiae Commissionis diei 17 Augusti 1919 ad II, superiores Ordines recipere debeat a priore Episcopo, an potest ab Episcopo Dioecesis cui rite

exercitium praecedentiae illius qui inest super non inveniunt, quia praecedentia sunt exercere in absentes, inordinatur absurdum stipulatur. 3) J. J. K., XXII, 385. 4) J. A. S., XXVI, 523.-5) Vide II *Monitore ecclesiae*, h, 281, 285.- 6) J. J. K., XXXI, 111, *Periodica*, XXXI, 17°.

Can. 111. — 1) *IllespoDBum boe non invenitur in L. A. S.*; *Il Vmilitur Ecclia Aico*, XXXII, (1010) p. 57, illud refert ex *Periodico Irish Theological Quarterly*. Alii illud referunt ut responsum S. C. de Sacramenti*. Vldi Cimilkr, *Pour l'etablissement de la CMr de droit canonique*, 155, n. 85. Hilling, *Codici» iuris canonici iatevulo*, p. 70; *Archiv fur k. K. ft.*, Vol. 103, p. 100; v. *Noytelh jhc.*, 188; *Periodica* (1920) 871 «qa; *Periodica* 1917, 74; *U. I.* 2) A. J. »S, XVI, 51, — 3) J. J. K., XXI, 195; *Apollinaris*, 111, 213.

iani incardinatu- c-1, ct-i 'ludia theologica absolvere teneatur in alia Dioecesi.

R. - Negative ad primam partem, affirmative ad secundam ». 7 Decembris 1931 4.

5. - « D. - I. An laicus, qui a proprio Episcopo ad primani lon-urani promotu- sit in servilium alius determinatae dioecesis de consensu huiu- Episcopi, huic dioecesi incardinatus sit ad normam canonis 111, § 2.

R. - Affirmative ». C. I., 24 Iulii 1939 '.

6. - « D. - II. An Episcopis dioecesis, in cuius servilium laicus ad primani tonsuram a proprio Episcopo promotu- fuerit, illi iure proprio et exclusive ordine- conferre aut litteras dimissorias dare valeat ad normam canonis 955, § 1. licet ipse in eadem dioecesi domicilium nondum adquisiverit.

R. - Affirmative ». G. I., 24 Iulii 1939 e.

j I O Ca^{ca}. 61*. § 2 ubi de incardinatione po-t certum templis- ipso iure facienda. non «-l applicabili- -ocii- illarum -ocietatiim quae vola non habent, sed -(dum iu-iiirandum emittunt persev erantiae iu -ocictatc. S. C. Concilii, 15 Iulii 1933 '.

114 Concilii. II Iulii 1925, post longam di-cu.-.-iommi re-olvit normam can. III non vigui'-e ante Codicem, nec applicandam e-'· clerico qui ante ('odirem, -ine expre--a excardinatione obtinuit beneficium rc-identiale in aliena dioecesi quod, adhuc vigente ('odire, retinuit ad certum tempus *.

116 Decreto S. C. Gm-i-toi iali- 3(1 Decembri- 1918, dantur normae - ~~de ex^c ai dinalione et incardinalione clericorum in certas tpias-~~ dani regione- demigrantium (Vide can. 113)'.

118 Soli clerici Mint capaces iuri'dictioni' reclkMaMicat' piendac el < xciceniLic. S. (λ Concilii. II l)ccenibri> 1918 ean. 1571).

121 S. C. de Rcligio-i-. re-pon-o 22 Decembris 1913. con-uliil rc- ligio-i- qui. bello perdurante. mililiac nomen dare coacti, impair- facti -uni ad regularem vitam instaurandam, bello expleto '.

ii *Irr. -l',l. Will*, 189. Ilixponsumi non fuit proiiiulirattun in J. J.,S'.— 5) .1. J.,S'. , XXXI, .121. — (1) J. .1. A', XXXt. 321.

Can. 112. — 1) .1. .1. .S'. XXVI, 231.

Can. 114. — 1) l .1 Will (S **cl ., \14< //

vol. 38. i». 2G0

Can. lie. — 1) *Perittlica*, X, |2.

Can. 121. — 1) J. .1. .S', X(, 1«; prr><l X. 00.

inf I. - Recitatio rosarii inariali' ditatur amplissimis indulgentiis a Pio XL Litteris Apostolieis 1 Septembris 1927 (\ ide ran. 931).

2. - Pius XI. Brevi *Litteris nostris*, 3 Iunii 1932. indulgentias concessas pro visitatione Sanctissimi Sacramenti auxit '.

\ ideri possunt:

I. . Constit. Apostolica Pii XI. *Summorum Pontificum*, 25 Iulii 1922, qua S. Ignatius Loyolcn. exercitiorum spiritualium patronus declaratur '.

2. - Epistola Apostolica 3 Decembris 1922 qua Pius XI. occasione anniversarii canonizationis Sancti Ignatii, iterum commendat exercitia methodo ignaliana facta '.

3. - Litterae Pii XI, 20 Dee. 1929, quibus exercitiorum spiritualium usus inculcatur '.

1. - Litterae Encyclicae Pii XII. *Mediator Dei*. 20 Novembri' 1917 '.

127 !. - S. C. Concilii, 15 Martii 1927, propositis dubiis: « 1. * 1 1 Irum Ordinario ius sil et officium interdicendi per praeceptum actionem politicam viris eccloasticis, qui in ea explicanda non se conforment instructionibus Sanctae Sedis. — Et quatenus affirmative: — 11. An qui praeceptum violaverint et moniti non se emendaverint, congrua poena puniri possint et debeant ad normam sacrorum canonum». Respondit: « Affirmative ad utrumque » (Vide can. 139) '.

2. - S. C. Consistorialis, 1 Februarii 1929, declaravit non expedire ut Ordinarii permittant clericis nomen dare societati *Rotary Clubs*

129 Suis litteris encyclicis 15 Septembris 1920. Benedictu.' \ \ hortatur clericos ad studia Sacrae Scripturae '.

130 I. - Clerici universitate.' laicas frequentante' si novensiles 'ini, ab examinibus quae in can. 130 el 590 praescripta sunt, minime eximantur, quin potius eadem subire vel strictius iubeantur.

Can. 125. — 1) .I. .I. S', XXIV, 211. Iluhwmodi indulgentiae sunt: Fidelibus, qui SS. s.»ei .mentum devote x i-itaverlnt el quinquil' ' i'ater, .Iri et Gloria leeltinii ini, ac ptacteiea - mei has easdem pieces ad mentem Summi l'ontilleis iteraverint, conceditur: Indulgentia decem annorum; indulgentia plenaria semel in hebdomada, si quotidie per integrum hebdomadam idem obsequium devote pruestitcdnt, additis conti sslono et sacra communionc . (ir. *Urm· cl µla opira iit favorem omnium Chri 'tifidiham... intlul/t nhis dilata*, 1938, n. 120, p. Gli, 67.

Can. 126. — 1) J. J. S., XIV, 120. 2) J. J. S', XIV, 027. -3) I...I. S', XXI, 089.

1) *L'OfiUcrvalore Romano*, 30 Nov. 11117.

Can. 127. — 1) J. J. S', XIX, 138. 2) I. .I. S', XXI, 12. *Xourcllc Recui ll«'«'logiqae*, 56 (1929), 331.

Can. 129. — 1) J. J. S', XII, 385.

ne profanarum -ludio abrepti, ecclesiastica -ludia praelcreant. contra pia-criptiim canoni- 129, Dei return S. (ion-i-loi ialii-, 30 \pri- li- 1918 (Vide eau. 1380)

2. - lu examine ad paroecias ratio habenda e-l examinum eau. 130; quae tamen examen candidatorum ad paroecias supplere non ponunt. C. I., 21 Novembris 1920, ad λ I (Vide can. 159).

3. - \icarii cl parochi religiosi examen de quo in e. 130 -ubire non tenentur coram Ordinario loci -i illud coram Superioribus -ubeant de quo in c. 590. |., || lulii 1922 (A ide can. 590).

1 91 « I). - \n inter *auram animarum habentes*, de quibus in M^L canone 131. § 3, recensendi sint religiosi sacerdotes, qui munere funguntur calerhbtuae, \el \icarii cooperatori, \el eappellani a parochio dependenti- iu nosocomii- aliisque piis domibus.

K. - \egali\e quoad religioso- calcchislas; affirmative quoad religio-o- vicario- cooperatori'-, vel cappellanos. -i, ad normam canoni- 176, § 6 Codici- 1. C., vicem parochi suppleant cumque adiu- \en| in universo paroeciali ministerio ». C. !.. 12 Februarii 1935 |

l ' idcri possunt :

I. - Litterae Benedicti \ \ *Multiplices*, 12 Martii 1919. ad Card. Czeruoch. ubi haec leguntur : « \lte \ehementerque denuntient Episcopi nullam prorsus ab \posolica Sede de sacerdotalis continentiae lege permitti po—e quae-lionem. quae quidem lex ab ipsa tamquam peculiare ornamentum habetur Ecclesiae lalinae. eiu-dem- que fons quidam praecipuus actuosae villulis»l.

2 - Epistolae Benedicti \ \ . ad ai ehiepi-eopum Kordak. 3 et 29 Ianuarii 1930. de eadem re. ide-l de lege coelibato- clericalis non-relaxanda

19C Huc referri possunt:

I. - Ke-p<m-um S. \ . Concilii. 9 Inlii 1921. d< obligationi* Epi-copi recitandi hora- canonica- adunpli ta cerli- in ca-ibu- pei recitationem precum a Caeremonia!i Episcoporum praeceptorum (Vide van. 1475).

2 - Decretum S. l'oenit.. 23 Octobri- 1930. quo recitatio divini Officii coram SS. Sacramento indulgentia plenaria ditatur'.

3. - Decretum S. Poenitcnliariae, 5 Decembri- 1930. quo indulgentia plenaria pro recitatione Officii divini ad muliere- in com- munitate vivente- et ad moniale- extenditur*.

Can. 130. - 1) (. I - \. TΓ Perimftco, IN, 120.

Ca.ii. 131 — Ji I. .1. s?.. XXX IT» 92z itivut (torum uiHUitr.* u^c^9 XI (1935), sl

Cin 133. 1) < I 6 NI. 1«. - 2) .1 I. s.NII „<1

† I . :l XV. K, |»,-> ntl.u- 1M0. -i- -t. 5., Nil. -

C*u. 135. - 1) J A. S.. XXII, W3. — 2) J. J. S., XXIII, 23.

1 - Decretum S. Poenil. 1932, quo eadem indulgentia de < pia n. 2", extenditur ad recitationem precum in quas commutatum fuit divinum Officium .

5. - Decretum S. Poenil., 18 Maii 1933, quo indulgentia 500 dierum pro unaquaque hora canonica conceditur iis qui divinum Officium coram SS. Sacramento ex parte tantum recitaverint '.

6. - Decretum S. Poenil., 31 Martii 1937, quo eadem indulgentiae de quibus supra 2 et 5, extenduntur clericis omnibus, inde a prima tonsura, necnon noviliis et studentibus quorumcumque institutorum religiosorum, sive qui forte ex proprii instituti constitutionibus, sive etiam qui nullo adhuc titulo ad divini Officii recitationem adstringantur, si integrum Officium, etsi in partes distributum, coram SS. Sacramento, seu publicae adorationi sollemniter exposito seu etiam in sacro tabernaculo adservato, pie recitaverint '.

7. - Responsum S. Poenitentiariae, II Decembris 1937, quo declaratur responsum supra relatum 31 Martii 1937, non esse applicabile noviliis et studentibus mulieribus communitatum muliebrum".

8. - Pius XII, Motu Proprio *In cotidianis precibus*, 21 Martii 1915, permittit omnibus < pii officio timentur quotidie hora-canonice recitare, ut sive in privata sive in publica recitatione, si libuerit, utantur, postquam ad psalterium Breviarii Romani accommodata fuerit, nova psalmodiarum traductione a Libreria Vaticana edita .

9. - S. C. Rituum, 26 Iulii 1916. declaravit novum psalterium inseri posse in novis editionibus Breviarii Romani s.

I I. - S. C. Concilii, 11 Ianuarii 1920, ad dubium: « Vu Codice iuris canonici data sit quibuscumque clericis-saecularibus libertas gerendi barbam et respectiva, an Episcopis competat prohibitionem hucusque vigentem in suo robore 'Uslinare pro diebus suis ». Respondit: ad primam partem, affirmative ad alteram » '.

2. - S. C. Concilii, decreto diei 28 Iulii 1931, ad omnes abuteremovendos et ad disciplinam ecclesiasticam firmandam atque urgentiam mandat, ut omnes clerici, praeter clericalem tonsuram, deventem habitum ecclesiasticum publicum semper, non excepto tempore aestivarum vacationum, deferant, **habitum scilicet**, (quem legitima consuetudo et Ordinarii loci praescriptum in propria regione ordini clericali congruentem agnoverint. Peculiarem Ordinariorum locorum diligentiam atque vigilantiam excitat, qui, si casus ferat, in

3) J. .i. .s., XXIV, 111. 4) I. J. .s., XXV, 322. 5) Cir. 7 reep < //4 » opera < fororem omnium christifidelium l' HUonindum coctum p< rnniurinn inrtuluetilii* ilitulii il op/mr-tunc rccm/uihi, Rotnac, 1938, n. 67 I, p. 5 I » ; I', rimlica, XXVI, 513. - II) Periodica, XXVII, 621. 7) J. J. XXXVII, 65-67. -) (fr. apud II Monilort ecclesiastico, J9I6, 157.

Can. 136. — I) .i. .s., XII, 13. Cii < lr hac qua< -lione et π solutione Viiiik m t m li, in periodica, X, 10(1, 191; II Monitor icchmo liro, vol. 32, p. 1->6< l .<t.I il. Un met, in 7 lu oloyiM fie-pra/dischc Qunrhipehri/I, 221-231 <t 571-578.

renitentes animadvertant ad nonnam canonum 136, § 3, 188. n. 7.
2379 2T

138 I. - S. Congregatio Christiano Nomini Propagando difficul-
talibus obvenire cupiens, quae ex inconsulto Missionariorum
erga terrestrem patriam studio oriri facile possunt in discrimen cvan-
gelicae praedicationi-, sequentia practica monita opportunum eensuil
dare:

« I. Vitent itaque Missionarii pallii sermonis inter alienigenas
propagandi studium; ne ita videantur nationis suae commodo atque
utilitati magis quam animarum saluti prospicere (Per hoc tamen nul-
latenus prohibetur quominus in Scholis missionum eae etiam lin-
guae curopeae opportune edoceantur, (piae alumnorum utilitati cc-
dere queant). Curent populorum iid quos missi sunt linguae genus
addiscere; eademque lingua vernacula sermones de rebus divinis, chri-
stianae doctrinae institutiones, publicae in scholis atque in aliis id
generi.» coetibus sacrae allocutiones, semper liant, ut omnibus pro-
desse et ab omnibus audiri atque intelligi possint.

Pariter lingua vernacula preces, extra sacram lilurgiam, reci-
tentur, codcmque sermone popularia cantica hv nique cantantur. \ e-
latur autrui omnino Mi--ionariis quominus alienigenas ad confes-
sionem sacramentalem alia lingua quam eorumdem christifidclium
propria peragendam quomodolibct inducant.

II. Caveant insuper Missionarii ne peculiare patriae suae leges
aut consuetudines, praecipue quod ad ieiunii cl abstinentiae, nec
non festorum de praeepto observantiam attinet, inter populos qui*
bu> cvangelium annuntiant inducere conentur, quasi regulam de iisdem
legibus particularibus et consuetudinibus cfformando; sed omnino
curent ut ecclesiastica disciplina in omnibus prouli in universali Ec-
clesia viget ubique inducatur saneleque servetur.

III. \ itare pariter (-urent Missionarii quodlibet studium pro-
movendi inter populos sibi concreditos suae nationi.- vel imperii aut
reipublicae potestatis praeposteram pervasionem; ne videantur quae
patriae suae terrestri-, -uni quaerere, non (piae lesu Christi regnique
coelestis.

Politicarum itaque atque temporalium rerum cuiu-vis jicnens cu-
iis in favorem nationi- suae vel etiam alterius sesc nunquam adm-
scaut; sed hoc unum prae oculis iugiter habeant supremum -an-
ctumque negotium: animarum nempe lucrum] assequendum. Dcique
gloriam totis viribus propagandam.

Iλ . Quodcumque denique fuerit gubernii civilis regimen in re-
giombii'. ad <pia- evangelicū operarii mittentur, populos cohortari
ne negligant. ut civilibus constitui- potestatibus fideliter pareant.

Xeutrelit JItriiic

cisque se subiiciant, uti Apostolus docet, non tanquam hominibus, sed tanquam Domino servientes; atque in hoc exemplo sint omnibus debitum obsequium erga cuiusque loci civiles potestates ostendentes, carumque leges, dummodo honestas et Religioni non adversa*, prohibe-

Circa vero populorum studia de una potius quam alia civilis regiminis forma, aliaque huiusmodi de rebus mere politicis vota, Missionarii catholici curent omnino neutri parti se addicere; atque hiis in adiunctis semper constanterque politicorum motuum negotiis se extraneos servant; neque audeant de quaestionibus profanis, quae in ecclesia, cathedram Christianam profanant* (can. 1317 Iur. Civ., sive extra ecclesiam, absque Ordinarii venia, publice concionari.

V. Abstineant omnino a promovendo adiuvandoque commercio sive cum patria propria sive cum aliis regionibus memores verbi Apostoli ad Timotheum: « Venio *militans Deo implicat se negotiis saecularibus* ».

¶ I. Studiose servant canonem Iur. Can. 1386 quo «vetantur clerici, sive saeculares sive religiosi, sine licentia Superiorum libro* de rebus profanis edere, folii- vel libelli- periodicis scribere vel eadem moderari »; quae de rebus praesertim politicis dicta intelligantur.

¶ II. In commentariis quae de rebus missionum vulgantur studium appareat Dei regnum tantum dilatandi, non autem propriae civitatis amplitudinem augendi, cum hoc quam maxime abalienet a religione sancta animas ethnicorum (I.itt. Enc. *Maximum illud*).

Atque haec quidem Moderatore* missionum et Superiores sive Ordinum sive Intitulorum, quibus missionum cura concredita est. hiis subditis inculcare atque declarare studeant ut ab omnibus plena circa ea oboedientia plenumque obsequium praestetur.

Maxime ratione singuli populi, ad quos Catholica Religio evangelicos suos mittet operarios, eorumque gubernatores facile intelligent eos non quae huius saeculi sunt, sed quae animarum salutem, veritatis propagationem ac gentium felicitatem respiciunt unice quaerere. Hac item ratione auspicalissimus dies citius illucescet, quo omnes terra» populos in unum ovile sub uno congregatos dominus adspiciet ».

¶ Propaganda l'ide, 0 lamarii 1920

(λ (ioneilii. 11 Iunii 1921. ad dubium :« An Episcopus prohibere potest clericis venationem etiam non clamorosam poena suspensionis ipso facto incurrenda »
\e- ei speciale* adsint ratione* »

3. - « Suprema S. i. S. Officii, incommodi* mature perpen-i-, quae

Can. 138. 1) *Sgtlogc praecipuorum documrnlorum rectalium Summorum Ptmlicum ri Sacrae Congregationi# lte Propaganda l'/'</>, necnon aliarum SS. (ongrcgalionum Humana- rum, 1939, Typis Vaticanis, n. 77, y. 1.13.—) j. j. ,s.(x j 11. 198.*

i \ Coronata, *Interpretatio authentica.*

in religioni- veraeque pietatis detrimentum cedunt ex *Radiacslesiae* consultationibus a clericis peractis circa personarum circumstantias et eventu- divinandos, ac prae oculis habitis quae in ce. 138 et 139. § I Codicis Iuris Canonici statuuntur ad clericos religiososque ab iis rebus arcendo- quae ip-orum officium dignitatemque dedeant aut eorum auctoritati nocere po-.-inl, haec quae -eqnuntur decernit, quin tamen quaestiones scientificas de Radiaeslesia hoc decreto attingere velit:

Excellentis-imis nempe locorum Ordinariis et Religiosorum Superioribus mandat ut -ui- clericis et religiosi- districta ratione prohibeant quominus ad illas Radiae*>lhesiae scrutationes unquam procedant, quae supradictas scrutationes respiciant.

Eorundem Ordinariorum vel Superiorum religiosorum erit, si id necessarium vel opportunum duxerint, huiusmodi vetito poenali-um sanctionum minas addere.

Quod -i cpri- ex clericis et religiosi- hoc vetitum transgrediens recidivus fiat, vel gravibus, incommodis aut scandalo locum dederit, Ordinarii vel Superiores id deferant ad hoc S. Supremum tribunal.

Datum Romae, ex \edilm- S. Officii, die 26 Martii 1942 » \

1 I. - « Explorati iuris e-t non posse clericos *sine aposfolico* induito officia publica quae exercitium laicalis iurisdictionis vel administrationis secum (erunt, assumere (cfr. Novum Cod. iur. can., can. 139, 2), idcoque nec munere fungi *Officialis civilis ad matrimonia*. \po-l*oliro autem induito ad postremi huius muneris exercitium intercedente, cum ('orum ad-istenlia validitatem matrimonio conferat in foro civili, dubitandum non e-t ad-i-tenliam ipsam matrimonii- haeticorum et infidelium, generatini loquendo, adhuc manere illicitam -i forte determinati alicuiu- matrimonii validitati «distet impedimentum dirimens iuris naturae vel positivi divini, vel etiam ratione scandali. Siquidem igitur huiusmodi \postolicum indultum ratio boni publici mi-sionarii- impertiendum -uadeat, nihil prohibet quominus per Sacram <ongregalionem de Propaganda Fide Vicariis \po-tolici- illud imploranlibu- concedatur, dummodo tamen:

1) \iillum matrimonio obstet impedimentum dirimen- iuris naturalis vel divini. 2) Nulla in paetum deducatur conditio matrimonii -ubstanliae repugnans. — ,») Nulla actui civili haetica aut superstitiosa caeremonia adiungalur. I) Nullum demum, ad-it -eandalum vel periculum fovendi indifferenti-mum religio-um ». S. C. S. Officii, 25 Iulii 1917 '.

2. - « D. - I Irum quoad licentia- habendas, de quilm- in de-

1) I. I. S., XXXIV. I H; II *Monitor? ecclesiastico*, 1912. 57-59.

Can. 139. 1) < fi *Syilogt praecipuorum documentorum Summorum Pontificum »t Sacrae* << *Propaganda Fide ntenon aliarum Sacrarum Congregationum Romanarum.* nu 'tiithur inrum, Typis polyglottis Vaticanis 1939, n. 60, p. 9S,

creto *Docente Apostolo*, 18 Novembri* 1910, recurrendum sil ad S. Sedem, an vero ad proprium Ordinarium.

R. - \ad Ordinarium proprium ». C. I., 2-3 Iunii 1918 .

3. - I). « Vn in Coloniis Africae Centralii* munus ad*e**«»ri*. non obligatorium et mere consultivum in udi pro causis indigonarum. cum intentione explicita non

criminalibus, in quibus gravis poena personali*
âses C. I., II Maii 1919, « Vflirmalive.

de licentia ( )rdinarii » .

I. - « D. I. An S.

ad normam can. 139. § L munus senatorum aut deputatorum sollicitare vel acceptare possint.

I. An Ordinarii locorum in concedenda licentia sacerdotibus,

difficiles «piam facili se praebere debeant.

R. Ad I. Negati e, et ad mentem. Mens est: Si vi constitutioni* ch itatis. Cardinales. Archiepiscopi, Epi*copi sint de iure senatore*.

Episcopi possunt sine speciali licentia Sanctae Sedis liiii*ni«>di munus explere, dummodo per Vicarium generalem aliose modo -ni- obligationilni ilisfaciant.

chienisco Episcopi,

\ema

\ffirmative ad primani partem,

5. - S. C. Consistoriali.*, 18 Novembris 1910. ad avertendos clerico* ab iis -useipiendis muneribus «piae administrationis curas, obligatione*. <| pericula secumferant, «pialia sunt officia praesidis, moderatori* a secreti*. arcarii, horumque similium etiam in operibus quae socialia 'orantur, statuerat ni clerici qui talia munera gererent eadem infra quatuor men*».* dimitterent, nique in posterum nemo e clero quodvi* id genu* niunu* su*cipcre aut exercere posset nisi de Apostolirae Sedi* peculiari licentia. Codex licentiam S. Sedis non amplius requirit. Commissio Codicem interpretata, decretum abrogatum de-
lipra n. 2 hoc canone).

Verum, ad oliandum varii* incommodi* quae in Italia verificata *unl. ii* Pontifex, litteri* circularibus ad Ordinarios Italiae missis *laluil ut deinceps, *eu a dalalione ipsarum litterarum. 6 Iunii 1923, iasticu.* in Italia et in Insulis adiacen* libii", *im* Concilii licentia, officia «le qiiibu* supra -usciperc qui iisdem forte iam fungerentur intra

X, 3 | I. Aellui' de tifiidirt iuuiv ciinim udininIM nit iunis in upt rlbu> sociali
151. <'h. tlhun n. 5 hoc In <.Iiu»η<. 3) n GU.

annum dimitterent ad S. Sedem obtinendae licentiae eam recurrerent.

6. - S. C. Concilii, 26 Februarii 1927. ad dubia: « I. Irum Ordinario ius sit et officium interdicendi per praeceptum actionem politicam viris ecclesiasticis, qui in ea explicanda non se conforment instructionibus S. Sedis: — et quatenus affirmative: II. An qui praeceptum violaverint, et moniti non se emendaverint, congrua poena puniri possint et debeant ad normam sacrorum canonum », respondit: « Affirmative ad utrumque ».

7. - S. C. Consistorialis, 1 Februarii 1929. ad dubium: « An Ordinarii permittere possint clericis ut nomen dent societatis, hodiernis temporibus constitutis, quibus titulis *Rotary Clubs*, et in earumdem coetibus alter intersint », respondit: Non expedire.

8. - S. C. de Propaganda Fide, Instructione 11 Februarii 1936, permittit religiosi institutis Sororum missionariarum uniseisitates sub certis cautionibus adire ad medicinam addiscendam et ad eandem exercendam etiam in munere obstetricis pro locis missionum (vide can. 492) *.

1. - S. C. Consistorialis, 31 Martii 1916, vetuit sacerdotibus quibuslibet promovere aut fovere choreas ad pia opera sustentanda, itemque prohibuit choreis ad id promoti clericis interesse.

2. - S. C. Consistorialis, 11 Dec. 1917, declaravit in decreto 31 Martii 1916 de quo in n. I. comprehendi etiam choreas quae liant diurnis horis, nec nimium protractis, necnon ea quae in America Septentrionali fieri solent methodo vulgo appellata *Pic-nic*.

3. - In vicariatu archiepiscopali decreto, 25 Maii 1918, utrique clero prohibuit publicis spectaculis et cinematographi interesse.

4. - S. C. Concilii, litteris circularibus 1 Iulii 1926, dat normas senamla a clericis vacationi carere extra propria dioeceses (Vide can. 113).

141. - Decretum S. C. Consistorialis, 25 Octobri 1918, Ordinarii facultatem tribuit dispensandi ab irregularitatibus ex defectu corporis pro redeuntibus a militia; item ex defectu lenitatis; statuit redeuntes a militia clericis exercitiis spiritalibus abstinere debere; Episcopi commendat prudentiam in promovendi ad ordinem clericis etc. Redeuntes autem a militia sunt etiam ii qui licentiam indefinitam (licentia illimitata) obtinuerunt. S. C. Consistorialis. 21 Dec. 1918.

5) *II WnnUâ't <rrlrsivtico*, XXXV (1923), p. 301: *Peritxlicit*, IX. IAI. *Ills μοκii/κi,τω*, 1921 21 f) *J. S.*, XIX. 13S. — 7) *J. S.*, XXV, 12. — 8) *XmirrIU Urrur th*, 1936, 580.

Can. 140. — 1) *J. S.*, XIII, 117. — 2) *J. S.*, X, 17. — 3) *J. S.*, X, 300. (ft. *VourrHr lirrur* 17 (1920), 150.

Can. 141. — 1) *J. S.*, X, 181. *Civ. Periodic*, IX, 128 et m^o. — 2) *J. S.*, X, 181.

Ordinariorum autem nomine in decreto 25 Oct. 1918, veniunt etiam Superiores Congregationum SS. Cordis Betharram et Missionariorum de la Salette. S. C. (Consist. 20 Ianuarii 1919).

5 Ianuarii 1919, extendit ad instituta missionaria decretum S. C. Consist. 25 Oct. 1918.

3. - Cessare declarantur facultates speciales sacerdotibus, durante bello concessae. S. C. Consistorialis, 22 Februarii 1919.

I. - Clerici milites qui in bello sponte pugnarunt, etsi neminem occiderint, indigent dispensatione ab irregularitate. S. C. Consist. 28 Mart. 1919.

5. - Illos spectant etiam responsa S. C. de Religiosis, 15 Iulii 1919 et 30 Novembrii 1919 circa religioso- servitio militari adstrictos

6. - S. C. de Propaganda Fide, responso 18 Iulii 1932 ad Superiorem Generalem Societatis Missionum Africanarum Lugdunensium declaravit decretum *Inter reliquas*. 1 Ianuarii 1911, obligare etiam

142 De vitando commercio a Missionariis conferenda est Instructio Sacrae Congregationis Ianuarii 1920 (can. 138).

143 I. - Decreto *Magni semper*. S. C. Consistoriale 30 Dec. 1918 dantur normae pro clericis in certas uasdani regiones Oceanum demigrantibus, et poena suspensionis dicitur statuitur Sanctae Sedi simpliciter reservata in demigrantes sine licentia et lit-

2. - Litteris Concilii 1 Iulii 1926. speciali vigilantiae Ordinariorum locorum submituntur sacerdotes qui valedunt aut rutioni causa extra suam dioecesim se conferunt.

3. - S. C. de Religiosis Epistola, 15 Iulii 1926. ad Superiores Religiosos data, normas edidit servandas a religiosis *stationes balneares* adeuntibus. In ipsa commendatur Superioribus ne facile permittant ratione balneare adire; adeunto autem in religiosa aliqua domo legant: profana omnia spectacula vitent; habitum religiosum num-

Decretum S. C. Consistorialis. 22 Februarii 1927. dat normas sacerdotibus -latalim- magistri munere fungun-

NI, 177 7) n. 17(1, ptig.

Can. 143. — I) I. XI. < i. X, as et Mis. — 2) I. I. S., NN 111. 312; \tit< Ktilolif:t 1931, 3) Haec Epistola, -tout et praecedentes Lit- l< F4H* circulares s. (' < concilii, leui possunt in tneis In*tilulioibus Iuris l'utumici, 1. cd. III iu Appendice.

5. ■ Conferri etiam possunt decreta S. C. pro Ecclesia Orientali 23 Dec. 1929 et 7 Ianuarii 1930 de clericis orientalibus in exteras regione* migrantibus (Vide can. 1).

152 Decreto S. C. Concilii 26 Februarii 1919 cessari? declarantur speciale* facultate* decreto II Novembri* 1916 concessae circa provisionem officiorum et beneficiorum tempore belli '.

1 I. · Motu proprio I Martii 1922, Pius XI modificat Conslit. *I acante Sede* de electione Romani Pontificis (Vide can. 211) '.

2. - Pin* XI. motu proprio 12 Martii 1922. conelavistis clericis aliqua privilegia concedit '.

3. - Pius XII, sua Constitutione *I acantis Ipostolicae Sedis*, 8 Decembri* 1945, abrogata Constitutione *I arante Sede .Ipostolica* Pii X (piae hucusque referebatur ad calcem Codicis, legem promulgavit de electione Romani Pontifici* et de regimine Ecclesiae durante vacatione Sedi* Vpostolieae. In ipsa maxima ex parte leges hucusque hac de re vigentes referuntur, quaedam tamen de novo statuuntur et quaedam immutantur. Haec prae alii* adiolumus: decernitur ut Cardinales praesentes absentes expectare debeant quindecim aut 'liminum duodeviginti die* (n. 37): ad secretum servandum prohibetur introductio in conclave cuiuslibet instrumenti telegraphici, telephonici, microphonici, radiophonie), photographic!, cinematographic!, etc. (n. 61). Innovatio maximi momenti in hoc habetur quod in posterum electu» censendus erit is qui duas tertia* parte* suffragiorum retulerit, uno insuper addito -uffragio (nn. 68. 86, 9(1). Scheda electionis valde 'implicata est nec elector amplius suum nomen in ea scribere debet, quia nunquam aderit necessitas verificandi utrum aliquis Cardinalis sibi suffragium dederit (n. 72 et § ss.) '.

ICO Contemptu* in electione potest a Superiore ve! indice petere ut inita declaretur electio. Si petere negligat, censetur imi*uo renuntiasset. Superior, oh contemptum electoris, nequit electionem irritare nisi ipse elector id petat praecise ratione contemptus. S. R. Rota, 13 Iulii 1918 '.

175 Benedictus W. II Iubruarii 192(1. non obstantibus iuris novi praescriptis concessit: « I. In Ordine Praedicatorum -ervari pos'C primordiale »uam praxim. iuxta quam, usque in hunc diem, electioni' intimatio electo fit a confirmatore: II. In Ordine Praedicatorum, iuxta eaindi in praxim primordiale. iu* es*« conii i maiori electionem cassandi, eliam-i electio ad normam iuris facta fuerit.

Can. 152. 1) *I. J. S.*, XL 77; /rriiH/iru. X, βo,

Cnn. 160. 1) | | - \i\ 115. - 2) *J. J. X.*, XVI. 177. 3) *J. J. X.*, \\\Will, D » Hti.

Can. 162. 1) *LMitiunc** tfeu X, VJ Ll sqs.

quotiescumque, secundum indicium rationis, cassationem electionis ad bonum commune Ordinis expedire indicaverit»

« I). I. Irum confirmator teneatur, ad normam can. 177. § 2, confirmationem dare, si electum repererit idoneum et electio ad normam iuris fuerit peracta, vel possit confirmationem denegare, non quidem secundum libitum suae voluntatis, sed pro bono communi, secundum indicium rationis. R. Affirmative, ad primam partem: si tamen indicium rationis (nempe grave) militet contra electionem, id indicat subiectum minus idoneum esse, ac proinde Superiorem posse confirmationem denegare ». Praeses C. I. 1 Novembris 1919, ad Magistrum Generalem Ordinis Praedicatorum (Vide etiam can. 175) '.

« I). I. Irum ad normam canonis 18(1, § I, concurrente postulatione cum electione, si in primo, allero et tertio scrutinio suffragia dividantur inter postulatum et eligibilem, atque nec postulatus duas tertias partes suffragiorum obtinuerit, nec eligibilis maiorem absolutam sed relativam tantum, hic valide electus sit.

11. Si plures* sint eligibiles, utrum valide electus sit qui inter eos maiorem obtinuerit relativam.

R. - Ad 1. Affirmative, seu in tertio scrutinio valide eligi maiore ritate relativa, excluso postulato.

zkd II. Affirmative, seu inter eligendos valide eligi eum qui obtinuit maiorem relativam, excluso, hoc quoque in casu, postulato ». C. 1., 1 Iulii 1922 '.

« I). - Irum instrumentum postulationis ad Provinciale mittere debeat, an directe; ad alium habentem facultatem dispensandi. id est vel ad Superiorem generalem, vel ad Romanum Pontificem.

R. - Instrumentum postulationis, ad normam can. 181, § 1, mittere potest ad Superiorem, ad quem perlinet electionem. confirmare etc. per tramitem Provincialis». Praeses C. 1., 1 Novembris 1919 l.

I QG I. I « D. * Irum, ad normam canonis 189, § 2, Ordinarius renuntiationem valide acceptare possit, elapso iam integro mense a renuntiatione facta, quin nova intercesserit resignatio.

R. - Affirmative, nisi resignatarius ante acceptationem renuntia-

Can. 175. - I) *Analecta Ordinis Praedicatorum*, XIV, 3.

Can. 177. i) *Jloponsum non est promulgatum in J. J. N.*, recitatur autem a Fanfani, *De iure rcti(iiodorum)* rd. 2, n. 109, p. 126-127.

Can. 180. — 1) *J.yl.X.*, XIV, 106; *10 vae des ('ommuuulfa lOtif/husex*, Documente (lu Saint-Siège, 315.

Can. 181. 1) *Desponsum non est promulgatum in -4.* «A. N.; repelles nutem apud Fanfani, *J)c xurc rctivosorum*, ed. 2, n. 115, p. 132. Datum vero dicitur Magistro Generali Ord. Praedicatorum, et ad iuris specialis interpretationem refertur.

tioni-. renuntiationem Ordinario exhibitam revocaverit et rev oratio-
nem Ordinario signicaverinl ». C. I., 11 Iulii 1922

2. - Pensio parochi renuntianti super paroeciam renuntiatam non
est contraria canonibus Codicis. S. C. Concilii. 11 Nov. 1922 "

3. - Ordinarius potest admittere renuntiationem cum reservatione
pensionis in favorem renuntiantis. C. I., 2(1 Maii 1923 (Vide ran.
1429).

191 « I). - l Irum, ad normam canonis 191, § I. resignans renun-
tiationeni revocare valeat ante acceptationem.

R. - Affirmative ». C. I., II Iulii 1922 '.

1 Huc referri possunt:

i. . Decretum S. C. Consistorialis, 3(1 Xprilis 1918. de ordina»
riatu in classi gallica *.

2. - Decretum S. C. Consistorialis, 3 Septembris 1918. de Ordi-
nario profugorum in Italia tempore belli 2.

3. · Decretum S. C. de Prop. Eide, 8 Decembris 1919, quo datur
Superioribus Mi-sionum f.Kiilla- nominandi vicarium d> legatum qui
practice omnia possit quae Vicarius generali- (Vide can. 291).

I. - Decretum S. C. Consistorialis, 23 Octobris 1920, de Ordinario
pro Italis emigrantibus .

5. - Decretum S. C. Consistorialis. 6 Martii 1925, de Ordinariatu
militari in Italia '.

6. - Litterae Vpost. Pii VI. 19 Septembri. 1935, de -tatuli- circa
curam spiritualem in exercitu germanico '.

| 0€) ' re'l,oll'° C.. L, 16 Octobri- 1919, parochi aliive sacer-
dotes delegati ad universalitatem causarum nequeunt iurisdic-
tionem ad confessiones delegare (Vide can. 871).

2. - Ordinarius delegare potest facultatem celebrandi extra locum
-aerum de qua in can. 822. § I: licet enim illa facultas eidem Ordi-
nario per modum actu» concedatur, est tamen potesta- ordinaria et
intra limites a hire concessio^ delegari potest. S. C. de Sacramentis.
5 Ianuarii 1928. adnotationibu» Secretarii '.

3. - S. C. Concilii, 9 Februarii 1928, proposito dubio: « l Irum
Moderator piae unionis alium -acerdolem -ubdelegare possit ad be-
nedicendum et imponendum numi-m i in actu adscriptioni-., qiamv i-

Can. 189. 1) l t S. XIV. 52*. 2) .1. J. X.. XV. 151.

Can. 191. 1) .(I. X.. XIV. figi.

Can. 198. D I. I. s.. X. 238. 2) J. J. X.. X. 415. 3) .1. J. X.. XII. 534.
i) J. t s.. XVIII f.* — >) .1. I S.. XXV 11. 3Γ>7; .h>otli»<rris, IX, |2.

Can. 199. II J. I. - XX. T9; l'truxiici), XVII, -'■

in eiusdem piae unionis statutis id expresse non declaretur ». Respondit: « Affirmative »

I. « I). An Delegato episcopali cui conceditur facultas delegata ad universitatem negotiorum iuxta can. 199, § I, hoc ipso concessa intelligatur vel saltem concedi possit delegatio generalis ad assistendum matrimoniiis attento can. 1096, § I.

R. Negative ». C. 1., 25 Iunii 1943 '.

0A9 S. R. Rola, 22 Novembris 1927. canonem 209 de Ecclesia -up- plente iurisdictionem sacerdoti assistenti sine iurisdictione matrimoniiis ob errorem communem applicavit '.

I. - Ad validitatem ordinationis requiritur intentio -altem lia-
* bilualis recipiendi ordines. Intentio vero actualis et virtualis non requiritur. Habitualis intentio habetur in eo qui velit se submittere sacris ritibus et praesumitur in eo qui ad ordinationem accedit. Quae praesumptio non eliditur nisi constet de physica violentia et coactione quatenus distinguitur a coactione meri* morali. Metus autem gravis ab extrinseco incursus -eu vis conditionis -eu causativa ut aliquis adigatur ad ordinem suscipiendam ordinationem non irritat, at nulla reddit onera ordini adnexa servandae castitatis et horarum canonicarum recitandarum (S. R. Rota, 9 Augusti 1922) '.

2. - Theologi et canonistae docent haud sufficientem esse actum materialem ordinis exercitii, ut praesumi possit eiusdem ratione: cum enim haec -it notus eorum et *nil volitum nisi praecognitum*, hinc ad praesumendam tacitam rationem, duo necessario requiruntur, nempe: n) quod clericus *sciat* nullatenus onerum metu gravibusceptorum, et 6) quod *sciat* per ordinem exercitium, aliudve externum -ignum, Ordinem ipsum per se rationem haberi. Codex veterem disciplinam hanc in re confirmavit. S. R. Rota. 1 Augusti 1928 '.

91 Sacra Congregatio de Propaganda bide. 21 Iunii 1912, edidit Instructionem de novis Dioecesibus, vicariis et Praefecturis Apostolicis condendis. In ipsa numeris 21 proponuntur praecipua capita ad quae clare et distincte respondere tenentur ii ad quos perlinet aut ii qui de magna erectione suam -ententiam exprimere rogantur '.

216 I. - Si pluri* -ini paroeciae, licet unica utantur ecclesia, parochi singularum ad applicationem missae pro populo tenentur. S. C. Concilii, 9 Februarii 1918 (Vide can. 466).

2) *De riodira*. XVII, 196, 19". Responsum illud est pnuillixid Ulli illi I. J. *Priodou* referunt illud ex *Jm/Z. Ord, Canoni. Discalccal.*, II, 211. - 3) A. J. N., XXXV, 58.

Can. 209. 1) *Decisiones seu sententiae*, XIX, 153-105.

Can. 214. - 1) *Decisiones seu sententiae*, XIV, 263 et seq. 2) *Decisiones seu sententiae* *lcidiurt* XX, 317 v. l. Mp.

Can. 215. 1) A. J. XXXIV, ; 17, 31«.

2. - Territoria quae erecta sunt pro cura animarum intra certos limite.- circumscriptos et separata a territorio paroeciae, licet beneficium proprie «lictum non sint, sunt tamen verae paroeciae et eorum rectore.- tenentur ad applicationem Mi—ae pro populo. S. C. Concilii, 13 Iulii 1918 (Vide can. 466).

3. - Si quaestio oriatur circa fines duarum paroeciarum et desit documentum ecclesiasticum ad quaestionem definiendam, attendendum e-t ad observantiam -ive interpretatani sive prae.-eriptivam. Videntum deinde est quaenain fuerit actio ab actore intentata. Hic enim agere potest actione *finium regiuulorupi* duplici vel simplici. Inter utramque actionem hoc est discrimen: quod in prima seu duplici indici datur facultas indicandi ex bono et aequo, in altera vero lalet principium: in pari causa melior est conditio possidentis, quia qui po—idet titulum habet possessioni- et nihil praeter ipsam possessionem probare tenetur. S. R. Rota, 31 Ianuarii 1919 '.

4. - S. C. Consistorialis, 1 Augusti 1919, declaravit:

«) Partes dioecesium quae antea S. C. de Propaganda Fide sueclae erant, sunt appellandae *paroeciae* et non *quasi-paroeciae*.

b) Ad constituendas tales paroecias requiritur territorium, sedes paroccialis et dos, non autem inamov ibilitas rectoris.

c) Si paroecia erigi non possit, habeantur ecclesiae subsidiariae seu cappellaniae intra fines alicuius paroeciae.

«l) Circa dotem paroeciarum serventur canones 1409, 1110. 1415, §3.

e) Rector paroeciae erectae tenetur Missam pro populo applicare, non item rector ecclesiae subsidiariae 2.

5. - Instructio S. C. de Prop. Fide, 25 Iulii 1920, -latuit:

«) Mens Codicis est ut territorium Vicariatum et Praefectarum Apo.-olicarum in quasi-paroecias dividatur.

b) Divisio fiat, auditi- consilarii- de quibus in can. 302. 303.

c) Divisio fieri potest per parles et pedetentim.

«l) Erectio fiat per decretum in «pio fines territorii aut christi- nitate» quasi-paroeciae a—ign.itac determinentur, eccle-ia et residentia parochi designetur.

e) Decreti duo exemplaria fiant in archivo quasi-paroeciae et Vicariatus seu Praefecturae asservanda.

f) Facta erectione, rector est qua-i-parochu> et iuribu- necnon obligationibus quasi-parochi (ruitur et ligatur.

g) In loci- ubi qua-i-paroeciae non -uni erectae mi—ionarii pro «deliratione matrimonii comiderandi -uni ut cooperatore- \ieariorum aut Praefectorum Apostolicorum.

/i) l bi sunt erectae «piasi-paroeeiae ecclesiae intra line- «arum -mit ecclesiae subsidiariae a «pia-i-paroccii- dependente-.

l) \ ariac quasi-paroeciae uniri possunt ad constituendos qua-
vicariatus foraneos '.

6. - S. C. de Prop. Fide, decreto 9 Decembris 1920, statuit:

a) Permitti ut in dioecesibus sibi subiectis aliqua pars territorii
indivisa remaneat.

h) Paries autem divisas omnino paroecias in dioecesibus appel-
landa esse, at eisdem applicari ("a quoque (piae de quasi-paroeciis
statuta sunt.

c) Ad tales paroecias, si clerus saecularis deficiat, regulares
posse nominari.

(l) Conventum Episcoporum in Iudiis Orientalibus definire de-
bere quaenam territorii partes haberi debeant ut sufficienter divisae '.

7. - Commissioni Interpr. 20 Martii 1921. proposita fuerunt haec
dubia: Pro (rectione paroeciae quae non habet characterem beneficii:
| E-ntne necessarium formale decretum Ordinarii declarans explicite
erectionem determinati territorii in paroeciam? — 2° Sufficitne ad
erectionem, ut, separato territorio in diversos districtus, (piorum li-
mite- -uni definitive statuti, assignetur unicuique districtui rector cum
cura animarum et ecclesia propria ad normam can. 216, ¶* et 3°?
Li die 26 Septembris 1921. Praeses Commissionis respondit: Vegntire
ad primam partem; idest speciale decretum non esse necessarium ad
(•rectionem paroeciae; *affirmative ml secundam partem*, idest sufficere
pro (rectione paroeciae quod Ordinarius limites territorii definiat,
rectorem et ecclesiam statuatur. Praese- autem addidit paroeciam esse
-emper beneficium iuxta can. IIIi. 5, sive propriam dotem habeat
ut in can. 111(1. sive erecta sil ad normam can. 1415, § 3. Declaravit
pariter Praeses decretum erectionis non requiri ullo modo pro illis
paroeciis (piae ante Codicem fuerunt sine decreto formali erectae;
tale- paroeciae promulgatione Codicis factae sunt ipso facto paroeciae
canonicae '.

8. - Can. 16(1. 2, pluralitatem parochorum excludens, applican-
do* e-t non -(dum paroeeii- post Codicem erigendi-, sed etiam iam
erectis. C. i., 11 Iulii 1922 (Vide can. 160).

9. - « I). - I (rum in regionibus mixtae linguae, quae politice
unicum Statum efformant, sed diversis utuntur linguis, ut aiunt, of-
ficialibus, requiratur, vi canoni- 216, § I, indultum apostolicum ad
(rigendam paroeciam exclusive destinata fidelibus determinati ser-
monis -eu linguae, etiamsi haec determinata lingua sil una ex linguis
officialibus eiusdem \ationis. et paroecia erigenda suam distinctam
habeat pariem territorialem in dioecesi.

K. - Affirmative ». C. I., 20 Maii 1923 h.

3) .1. I. .S', XII, 331 et ----l) I. J. .S', XIII, 17. De hoc decreto cfr. 77« *Hcctr-*
l; ri, vol, 97 (1937), p. 68 s<|s.; *The .ltslrthtsi/in ('td/inlic Record* (1931), p. 33G.
(*) <'ir. *Idlhtas Ihlcytidi .IpoidoUci tipud Sbdus l'oedcralrs linier. St* 10 *ov. 1922 npihl
Bo ih mit ii, *l'ht (buitm bnr diff&d,* I, CiHi. 216, p. 119*151. 0) -i. *I. S., XVI, 113.

(an. 216-239

HI. . Omnia Ieriilciia dependentia a S. C. de Propaganda Tide
(on-iderantnr ut terrae mi.-sionnm. saltern in favorabilibus. Ita Nova
Zelanda et \ii-tralia sunt Terrae Missionis circa numerum Mi—arum
pn> populo applicandarum el ritum celebrandi festum S. Ieresiae ab
Infanl<. Iesu. S. C. de Propaganda Tide, II Ianuarii 1930 7.

II. - Decretum erectionis requiritur quidem in erectione pa-
roeciae. al non probatur requiri ad valorem ipsius erectioni». Ita in
re-olntione *Pririfipi> Uberlen. et Saskatoon.* S. C. Concilii. 20 Martii
1932 ‘. ....|

217^f Onmino desiderabile est etiam in territoriis missionum, facta
ahisione in quasi-paroecias, territorium dividi in xicanalus
foraneos. Instructio S. C. de Prop. Fide, 25 Iulii 1910 (\ ide can _1 >).

21ô Quandoque Romanus Pontifex sua suprema auctoritate modo
(\traordinario utitur per Visitatorem Apostohcum. Decreto
S C de Propaganda Fide, 22 Iulii 1919, nominatus est \ isitator M.s-
ionnm Sinensium .

236 "α. Xn' ad normam canonis.» 236. l et 2. S. R. E. (air-
dinalis, ex ordine diaconali transiens per optionem ad ordi-
nem pre-bv lendem decennio nondum expleto, locum obtineat ante
Cardinale- pre-bv tero», qui post ipsum creati sunt.

R. - Affirmative ». C. I., 29 Maii 1931 ‘.

9QQ ' . - „l“ sPcclal decretum S. C. Cacremonialis, 2 Decembris
1930, de mandato Sanctis-iini. quo confirmantur duo decreta
eiusdem S. Congregationi-, alteium ad Eminentissimos Patre- Cardi-
nales, incipien- *Dignitatis eminentia.* 23 Maii 1902 deliberatum a
S. Congregatione et 30 Maii 1902 a Romano Pontifice confirmatum;
alterum ad rectori.....•cle-iarum l rbi-, incipien- *Solemne semper.*
23 Maii datum el 30 Maii 1902 confirmatum. Duobus autem decreti-
-tatuilur Cardinale- ad ecclesia- l rbi» non c-e invitando- ad sol-
lemnia et pontificalia peragenda, ni-i audito caeremoniarum magistro
apostolicarum, ex aequa el probanda causa. Detei minatur ibi quinam
Cardinale- comitari debeant, quaenam functione- exclu-ae »int, e. g.
absolutio ad tumulum post Mis-am dc *reippiie praesente cadavere* etc.
Cardinales diaconi extra propriam diaconiam invitari nequeunt ad
pontificalia peragenda ‘.

2. - « I). - An, vi canonis 239. § I. n. 12, 13 et 24. S. R. E.
Cardinale- in ba-iliei- palriarchalibu- l rbi- uti po—ini baculo pa-

ât *Xfttlw.* η. 1AI. p. 30«. *) J. I. S.», XXV. 13«; *hMltinaris.* (1933), 123.

Can. 218. l) J. I. S., XI. |t>3.

Can. 238. I) *I. .l* XXVI. 19.T. *jxinli/cimu.* XIV' (1931). 221;

. fil (1931). 972 . — 193.». |fi; XXIII, 111; *rish rrch-*
s» du tit IM31. fit'.

Can. 239. I) J. -L s'» XXXIII. 5fi < fr. Vrrinrer>cb, /rn/Jio/, XX. 131 ct

'torali, benedicere populo more Episcoporum, et concedere indulgentias ducentorum dierum.

3. - Cardinales ex decreto S. Pœnitenliariæ 20 Iulii 1912. non possunt indulgentia> trecentorum dierum concedere .

Sede, scilicet: Ad quindecim, immo ad decem et octo die- prorogavit tempus inchoandi conclave post mortem R. Pontificis, ut ad illud etiam Cardinales qui longe a Roma absunt convenire possint;

clavistes; datur Cardinalibus in conclavi optio vel celebrandi Missam vel Communionem faciendi '.

2. - Vinc nofe-las 'acri Cardinalium Collegii definitur in Con-

I. - Benedici ii' \V. Motu proprio (*'tint inris canonici*, 15 Sepi. 1917. iii'liliit Commissionem ad Codicem inris canonici authentice interpretandum. Eodem Motu proprio statuit ut Sacrae

universae necessitas aliud suadeat, curare autem debeant ut Codici- praescripta serventur editi' ad hoc instructionibus. Dantur item ibidem normae ad nova, si necessarium erit, condenda decreta quae sint

serenda 1.

2. - Tribunalia non -uni competentia ad recipiendam actionem judicalem contra decreta administrativa Ordinariorum, lret actio proponatur apud ipsa ad damnorum refectionem obtinendam. C. I.. 22 Maii 1923 (Vide can. 1601).

scripto can. 1557, § I, η. I, tenendum est Sanctum Officium haberi' competentiam exelusivam in quibuslibet causis matrimonialim- partem catholicam interet aiatholicam, quocumque modo hae causae ad Sanctam Sedem deferantur. S. Offic., 27 Ianuarii 1928 '.

2. - Facultas absolvendi a censura incursa oh violationem secreti S. Officii non continetur in facultatibus concessis confcessoriis occasione iubilari. Constitutio Pii \], (i Ianuarii 1929 .

2) J. I. S.. XXVI, 193., *hix jionti/ii ium*, X IV (193 I), 221 ; *Periodic-!*, XXIII. III: !/«</linaris, 1036; 51; *Ecclesiastical Review*, 01, 197. ») J. J. . NNNiv. 240.

Can. 241. - 1) „i, j, s.. XIV. 115. 2) J. J. XXXVIII. 05-99.

Can. 242. I) j. j. x.t IX, 183: Venmeruli, in *Periodica*, IN. 17-19.

Can. 243. 1) J. j. X., NX, 75. 2) J. J. λ», XXI, 5.

(an. 215-219)

245 (Commissio ad Codici* canones authentice interpretandos e\ speciali commissione Romani Pontificis, 1 Iulii 1940, quaedam dubia resolvit de competentiā S. C. de Disciplina Sacramentorum relative ad tribunalia matrimonialia ordinaria. Cfr. can. 219. 2.

O.C. Benedictus \, Molin proprio *Cum iuris*. 15 Septembris 1919, instituta Commissione ad Codici* canone* authentice interpretandos, delimit quae sit competentiā Congregationum Romanarum, curandi nempe executionem Codicis praesertim editi* instructionibus '.

O.A.7 ' Cardinali* Praelectus Congregationis de Seminariis esse ex officio membrum Congregationi* S. Officii. Motu proprio Pii XI, 24 Septembris* 1927 '.

2. - S. C. S. Officii, 27 Ianuarii 1928. declaravit causas quaslibet matrimoniale* inter pariem catholicam et aethiopicam ad S. Sedem delatas. «*» de competentiā eiusdem S. Officii (\ ide can. 213) .

D.Z.Q. I. - Peculiari* Coetu* S. R. I., Cardinalium a Benedicto \ electus et a Pio VI confirmatus, 13 et 27 Novembris* 1922, declaravit inter alia Sacram Congregationem Consistorialem competentem esse ad decernendum circa ea quae respiciunt unius vel alterius dignitati* in Capituli* «rectionem et -pressionem: itemque «reditus et bona ad mensa* episcopales ~peccantia ». Pius VI responsa approbavit 5 Decembris 1922

2. - Pius VI. Motu proprio, *Posit datam*, 20 April. 1923. decrevit in posterum facultates quinquennales Episcopis dari solitas petendas et danda* esse a S. C. (.m*toriali. modo agatur «* Ordinarii* non obnoxi*o* iuri*-licioni S. C. ile Prop. Fidei ad Ecclesiam Orientalem. Ministri autem S. C. Con*torialis, saltem ante initium eui*que quinquennii, a -inguli* S. Sedi* officii* requirent an in facultatibus aliqua mutatio facienda sit .

)/j Θ I. - Peculiaris Coctu* S. R. I., Cardinalium a Benedicto \ electus et a Pio VI confirmatus, 13 et 27 Nov. 1922, inter alia. declaravit ad S. C. de Sacramentis pertinere decernere circa ea quae respiciunt obligatione* ordinis* maioribus* adnexas vel validitatem Sacrae Ordinationis, etiam quoad Sodales* religiosos*, ad normam can. 1993. Pius VI responsum approbavit, 5 Dec. 1922 '.

2. « I) - I. Van S. Congregationi de disciplina Sacramentorum competat generali* et praesertim iuri*licio in ean*is nullis* ma-

Can. 246. 1) J. J. S., IX, 153.

Can. 247. 1) J. J. S., XIX, 329. — 2) J. J. S., XX, 75.

Can. 248. 1) J. J. S., XV, 39. Vide *Vindicatio* h, *nwHca*. \Hj t-IH.— 2) I | N . XV. 103. Vide *Vindicatio* h. \y·η<lyπ, XII,

Can. 249. 1) J. J. S., XV, 39, Vonnesch, *POMH* XII, IMG: /»«Poi'hihi cimi., 1923. 30.

Irimonii, ita ut eas ad se avocare, \cl carum cursum aut sententiarum in iisdem latorum executionem suspendere valeat. Et quaterni' negative:

II. Quenam iura eidem Sacrae Congregationi competant in causis nullilalis matrimonii:

III. An in rausis uullitali- matrimonii promotor iustiliae et defensor \im uli habendi sint ut delegati 'ulgo *rappresentanti* Sacrae Congregationis de disciplina Sacramentorum, ita ut haec eorum partemoderari valeat. Et quatenus negative:

IV. - An et quomodo eadem Sacra Congregatio in casu denuntiationi- nullilalis matrimonii, de qua in can. 1917. § 2, -e-e ingerere possit in ii- (piae praecedunt accusationem nullilali- matrimonii.

R. - Ad I. Negative.

Ad II. S. Congregationi de disciplina Sacramentorum in rausi- nullilalis matrimonii competere:

a) ius dirimendi quaestiones de validitate matrimonii, «piae ad ('ani deferantur, dummodo eaedem accuratorem disquisitionem aut investigationem non evigant, ad normam ran. 219. § 3:

b) ius definiendi quaestiones de competentia indicis ratione quasi-domicilii iuxta Inslurrtionem eiusdem S. Congregationi- diei 23 Dec. 1929;

c) iura de quibus in Litteris circularibus ipsius S. Congregationis diri l lulii 1932. </r *relatione causarum matrimonialium quotannis eidem S. Congregationi mittenda*; necnon iura. de quibu- in numeris IV et \ Motu proprio *Qua cura Pii Pp. VI dici 8 Dec. 1938. de ordinandis tribunalibus ecclesiasticis Italiae pro causis null.tatis matrimonii decidendis*.

Ad HL Negative.

Ad IV. Negative, 'alvo, re adhuc integra, recursu adser-u- Ordinarii indicium ». C. I., 8 lulii 1940 '.

I. - Decreto S. Concilii, II Novembris 1919, instauratur apud eamdein S. Congregationem *Studium* ad iuvenes sacerdotes (pii cursum iuris canonici compleverunt efformando- ad negotia \ia administrativa tractanda et leges applicandas. \d *Studium* admittuntur iuvenes in hire canonico laureati et a propriis Ordinariis commendati. *Studium* triennio durat '.

2. - Dic 15 Novembris 1919 a S. C. Concilii datae sunt normae pro *Studio* apud eandem S. Congregationem repristinatio. eum circa modum quo iuvenes admittuntur, tum circa ea quae in ipso *Studio* peragenda sunt 1.3

3. - Peculiaris Coetu- S. R. E. Cardinalium a Benedicto \ \ electus

*

2) J. .l. .s., XXXII, 317-318.

Can. 25ü 1) I .l. S. Xt, Hi?; Vurtncnch, *I'riudieu*. X, 03; *Il Monitor irrtr- sitylico*, vol. 32, p. is. 2) I. J. S., XII, 50; *Il Monitori cccti^iwlico*, n. 32, IS.

pl a Pio VI confirmatus 13 et 27 Nov. 1922. inter alia, declaravit S. C. Concilii competentem esse ad decernendum circa ea quae respiciunt sacerdote* sive alumnos sive magistros in scholis laicalibus, itemque circa ea quae respiciunt associatione.- inter clericum carumque foederationem. Sacra tamen Congregatio, in iis quae respiciunt associatione' vel earum foederationem inter clericum alicuius nationis universae. informationem petere a S. (. Consistoriali ne omittat. Pius XI re-pon*um hoc adprobavit, 5 Dec. 1922 .

I. - Pius XI. Motu proprio *Orbem catholicum*. 29 Iunii 1923, penes S. C. Concilii instituit peculiare Officium cuius sil universam in Ecclesia actionem calechislicam moderari ac provehere. Cupit in eodem documento Summus Pontifex ut in praecipuis sedibus sodalitatatum religiosarum instituendae iuventuli deditarum scholae aperiantur ad iivencs in magisterio catechislico efformandos. Episcopi tertio quoque anno de hac materia ad S. C. Concilii referre debent '.

5. - \ideri etiam possunt Litterae circulares a S. C. Concilii, 20 Iunii 1929. datae ad Ordinario- Italiae de administralione honorum benefieialium ad normam iuris Canonici et Concordati

L ' Ooetus peculiari- S. R. E. Cardinalium. 21 Martii 1919. ad proposita dubia: « I. Irum omne- quaestiones seu instantiae, quae attingunt aliquod iu- aut commodum (seu inlere.-se) alienin' familiae religiosae aut -odalium religiosorum, 'pectent privative ad S. C. de Rrligio-is; II. Irum concedere, servati- consuetis normis, sanatione* ei condonationes quoad praeteritum, cl reductiones quoad luturum relate ad cappellania- et alia legata, «piae, licet concredita non 'ini Ordini aut familiae religiosae, qua tali, erecta tamen aut Iran-lala reperiunlur in ecclc-ii' religio-orum, 'pectet ad S. (7. Concilii an potili' ad S. (. de Religiosi.-; III, Cuinam Congregationi competentia tribuenda -it quoad di-pcn-alioncin ad Ordines Sacros recipiendos a religiosis -ive ex defectu aetati' -ive ab irregularitate. 'ile quoad alia' conditione- quae ad conferendo- ordines requiruntur, -ive quoad -ludia pertinet quae sacri* ordinationibus -unt praemit-tenda: IV. Cuinam Congregationi competentia tribuenda -it quoad religio-o* dispensando*, qui propter morbum \el alia de rausa a Mi-sae celebratione physice vel moraliter impediuntur, veluli si pedibus eon-i-terr non _aleant ». Respondit; « \d 1. Wfirmathe. in sensu tamen canoni- 251 (odiri- iuri- canonici: \d II. Privativi? ad S (. de Religiosis, quoadu-que legatorum administratio cl adimplemcn-tum concredita sint religiosis: \d III. \d S. C. de Relhdo-i-; 4,1 IV. \d S. C. de Religiosi- » '.

3) -
- ó) J

ii. ir>.

Can. 251 »S. VI 2.1J; lit rm dti (^mmittmif*
> ihit) IT. l'rriodica. XI], II; A(, Pontificium, 1923, 12,

1 hi c unt. <lu

2. - Peculiaris coelus S. R. E. Cardinalium a Benedicto \\\ electus et a Pio XI confirmatus, 13 et 1922. declaravit ad S. C. de Religiosis perlinere facultatem concedendi religiosi- iilriu- que sexus di-pcn-alioneni super lege iciunii eucharistici ad Sacram Communionem recipiendam

3. - In S. C. de Religiosis constituitur specialis coetu- ad per- clciicali et religiosa educatione et debita litte- raria institutioni C. de Religiosis., 24 Ianuarii 1911 .

1. - S. C. de Propaganda Fide. Litteris 3 Decembris 1921, oc- casione tertii cctenarii foundationis eiusdem S. Congregatio- nis brevem narrat sui ipsius historiam '.

tembris 1933. erectum e-l Romae Institutum Missionale cum hire gra- du- academicos conferendi

XI. Motu proprio, *Gm da qualche tempo*, 6 Februarii 1930, apud S. (Rituum instituit peculiarem *sectionem histo- i 'κινπ.* cum peeuliaribu- con-ulloribu- et Rclatore generali; cuius Sc- elioni- competentia refertur prae-erlini ad can-a- historicas -eu antiqua- agendas Servorum Dei. Vota Scelioni- ad S. C. Rituum tran- mitlenda erunt cui pro ba-i agendorum in-ervienl. Sectio erit pariter consu- lenda pro novis editionibus librorum lilurgicorum '.

255 I. - « Canon 255 de promovendis per Sacram Congregationem pro Negotii- Extraordinariis ad vacantes

ri-, quolie- cum eivilibu- Guberniis agendum -il ita intelligendus e-l ut ad eanidem Sacrani Congregationem -pectet Episcopos promovere etiam in casibus, in quibu- Gubernia interrogantur circa difficultates, -i quae -ini. ordini- politici contra personas ad id officium praeelec- tas ». Litterae Pii XI, 5 Iulii 1925 '.

2. - Litteris Pii XI. 5 Iulii 1925. de quibu- -upra η. I", S. C. pro Xcgolii- Extraordinarii- a—ignatur Praefectu- quo hucusque carebat.

ОГГ/2 I. - Peculiaris coetu- S. h. li. Cardinalium a Benedicto \\\ electu- et a Pio \I confirmatu-, 13 et 27 Nov. | S. (i. de Seminarii- et -ludiorum | niver-ilatibu- rompe concedendam facultatem alienandi bona quae spectant dioecesana. exclusa pro c.i-u competentia S. C. Concilii. Pius XI. 5 Dee. 1922, re-pon-um approbavit '.

39; Vei incei -Hi, *Periodica*, XII. H-IG

Can. 252. — 1) J l XIII, 5(51. — 2) .I. I. s., XXV. 115.

Can. 253. i) j XXII, 87; .Ipoliinari#, III, 179 sq-.; *Periodica*, XIX, 176.

Can. 255. I) l XVIIГ, St); Verrneersch, XV, "»1; *fan Poidificiam*, 1926, J. yl 89.

Can. 256. s', XV, 39; Vniiiri i-cli, *Periodica*, XII, IMG.

2. - Pius XI. Motu proprio *Praecipua sane*. 21 April. 1931. apud S. C. de Seminariis peculiare munus instituit Visitatoris Ordinarii Seminariorum cui curae sil Seminariorum Italiae visitationem peragite. Seminaria regionalia Italiae saltem quotannis a A isilalorc inspicienda sunt

3. - Canonica erectio et suprema moderatio cuiusvis Universitatis (i) l.imitati- studiorum in loci- quoque et in- tituti- quae S. C. pro Ecclesia Orientali et de Propaganda Fide subiecta -uni, atque etiam Facultatum religiosarum familiarum quarumlibet, S. C. de Seminariis-rc-enantur. Pin- XI. *Drus scientiarum Dominus*. 21 Maii 1931. art. 4 a.

I. - S. C. de Religiosis, 24 Aprilis 1932. obtemperans desiderio Summi Pontificis, Superioribus religiosis notificavit apud S. C. de Seminariis in via esse formationis Officium centrale pro *scholis et institutis catholicis in Italia*, a quo in posterum dependere debebunt etiam scholae et instituta religiosis concredita '.

257 I. - Instanlibu- muli- Ecclesiae Orientali,- Praelatis, Pius XI. anno 1929. Commi- sioncm quinque Cardinalium constituit *pro studiis praeparatoriis Codificationi> orientalis*

2. - Pin- XI. Motu proprio *Inde ab initio*. 6 Aprilis 1930. Com- mi- ioncin pro Russia anno 1925 constitutam et S. C. pro Ecclesia Orientali coniunctam, ab eadem Sacra Congregatione -eiunxit et sui iuri-> constituit

3. - Pin- XI. Motu proprio *Quam sollicita*, 21 Decembris 1931. decrevit Commi- ioni pro Ku- ia negotia et causa,- tantummodo reser- >ari. quae ad Ku- o- perlinent in patrio -olo degentes, incolumi tamen auctoritate S. C. pro Eccle- ia Orientali. Commissio unitur S. C. pro Negotii- extraordinarii- cuiu- proinde Secrelarius praeses erit Com- mi- ioni- pro Ku- ia. Eodem Motu proprio, apud S. C. pro Eccle- ia Orientali con- lituitur .Sectio pro Orientalibus ritu- *Slat ici-Hyzan- Imi*. Decernit pariter Suimmi- Pontifex -ine mora libro- liturgicos ritu- Sknici-B\zanlini esse in lucem edendos

I. - Notdicatione 17 Iulii 1935. constituitur Pontificia Commissio ad redigendum Codicem imi- canonici orientalis. De- iganlur perso- nae Commi- ioni- et Consultore- et dantur normae a Commissione servandae '.

5. - Piu- XI. Motu proprio 25 Martii 1938. plurima -latuit de im i- dietioue S (.. pro Eccle- ia Orientali. Praemittit Romanus Pon- tifex -olliciludinem Ecclesiae erga fidele- iituum orientalium. Deinde im i- dictioni Sacrae Congregationi- qua- dam regiones orientale- plene

2) J. J. X.. XXIII, 151. 3) J. J. S., XXIII, 211: *Periodica*, XX, 298. — I) J. J. XNHV. 140.

Can. 257 l> l l " , \ \ l cc . 2) l i. XXII IA.; //

n (2 i» 97: *iffdiutaris*, III, »H t?II% - > i. l S.t XXVII, G5. *) j | s., XWII. V»G.

subicil nempe: Ve«'vpluin, Peninsulam Smailieam. Lis thraeam., par-
 tern scptemlrioûàlem Aethiopiae, Albaniam au-lralem, Bulgarian).
 (Aprum, Graeciam, Dodecanesum, Iran, Iraq, Libanum, Palaestinam.
 Svriam, ~~Transjordaniam~~, asiaticam Turearum ieinpublicam, el Tbra-
 eiam furcarum dicioni «ubieclam. In iis autem regionibus hirisdieho
 Congregationis pro Ecclesia Orientali extenditur etiam ad fideles
 ritu» lalini ibi morante.* Firma e contra manet iurisdiclio eiusdem
 ('ongregationis in fideles rituum orientalium extra Orientales regiones
 degentes, Determinat deinde *Motu proprio* partem administrativam et
 bonorum temporalium aliquotam partem quae in posterum cedere
 in favorem ('ongregationis pro Ecclesia Orientali '.

I. - S. C. pro Ecclesia Orientali, 26 Iunii 1930. declarabit fi-
 deles ad ecclesias rituum orientalium pertinentes, in iis quae
 forum internum. etiam non sacramentalc, respiciunt, de quibus in
 ran 258, recm rere debere ai S. Poenilenliariam '.

Î. - S. C. S. Officii, 21 Iulii 1931, de mandato Pii VI. 'latuit
 as can. 2320, 2343, | l 2367. 2369 extendi etiam ad Ecclesias
 Itale' el pro loro interno essi' de Poeniten-
 liariae 2.

3. - Bulla Pii VI *Quae dii imius*, 25 Martii 1935. de novo ordi-
 natur Tribunal \poslolicum Sacrae Poenilentiariae. Plurima in hac
 (Constitutione statuuntur, quibus generatim disciplina hucusque adhi-
 bita et \ai iae consuetudines \igenles confirmantur

I. - S. C. pro Ecclesia Orientali. 21 Iulii 1935, auctoritate Summi
 Pontificis 'latuit, fideles cuiuscumqiiie ritii' orientalis in iis quae in-
 dulgentia- respiciunt, Sacram Poeniti IUariam adire debere

5. - *Monito* promulgato in (Commentario officiali S. Poenitenlia-
 ria, anno 1935, redarguit confessarios qui in recursibus ad ip-am
 'Ocrctum non -rixant. Litterae mittendae -mit clausae et nominibus
 relicilis '.

9 30 Iunarii 1923. ubi
 ' de exceptione incompetentiae ex decreto S. (C. Concilii non ad-
 missa '.

2. - S. R. Rota dccione, 30 \prili- 1923. in causa *refectionis*
damnorum ex decreto di-ciplinari poenam suspensionis infligente or-

enato rerum usu. \isum e-4 Kudi-

Can.

Can. 259

237: *bix Poiili/riimi*, XVII1 (1938). 137.

I. S.. XXVI. 550. 3) I. I

S XWII. 37.). ->) I. I. X.. XWII. I

Itmii'imu linlm (Irriaitmt s sriih'lih4U\

(an. 259-291)

toribu- Rotae noxa- norma Hae nor-
mae, a R. Pontifice approbatae, editae •uni 22 Iunii 1931

O/?A Pin* XI, Motu proprio *Ipostolicae Lillierai* 18 Ianuarii 1931
WVv quo expeditur mittantur Bula, plumbeum sigillum in •tru-
(turn pondere et amplitudine mutavit ;.

Quae in hoc canone dicuntur de observantia Const. *I acmite
Sede tpostoliea* num. intelligenda sunt de Conslil. *I (nantis
tpostolicae Sedis Pii XII, 8 Dec. 1915* '.

267 Plurimae sunt facultati... delegari -olitae Delegatis \postolicis
et Legalis Romani Pontificis '.

274 Decreto S. Poenitentiae iae 2(1 Iulii 1912. \rehepiscopi nunc
indulgentia' ducentorum dierum concedere possunt '.

Vrchicpi-copii' Melropolila extra snum territorium non prae-
cedit Arcbicpiscopo -uffraganei- carenti. C. I.. 5 \ug. 1911

I. - Decreto S. (.'. Comisloriali', 15 Februarii 1919. ut difficul-
tati habendi concilia prosincialia provideretur, flalulum est ut
loco conciliorum pro\ineialium haberentur in plerixpic provinciis
Italia» Concilia plenaria seu regionalia in determinati' a S. Sede
normae aliquae nro Iniiu-modi

Conciliis convocandis 1.

2. - Litteris S. C. Comistorialis, 22 Martii 1919, definitum est ad
quod Concilium regionale adire debeant Episcopi Italiae iu regio-
nibu- ubi ex decreto I.» Februarii 1919 concilia regionalia celebranda
sunt '.

9QÛ Concilium i'ro''lu 'a'c ""I"" prohibere i |ransmissio-
ncilll stipendiorum missarum manualium. Coneilii. 19
Februarii 1921 (Vide can. 838) .

1918, ad dubium: « I Irum dis-
anni' ecclesiastica provincia
^*'/- iinunbi ala
\olmoia^lcririw cl cirali* ex ea nmis quatuor provinciis, leges et

S) I. j. XXVI. 11..

Can. 280. I) I- I. S*, XXIII. 33.

Can. 262. I) J. I. S . XXXVIII.

Can. 267.

I i>ih>n<r, in calce mi Γ vnlmnrir. Iu lchlii».
/»r» n - I'oinm iihii ni* in /drulttili* /ini' ,S. (. th Fidi ihtrt 192 Ir 'Inqu-
ilnl; Vmmnt, Fiuullalr* -κ. r Louvain, MO.

Can. η j i. s., : 210.

Can. 280. <7r. c. 1hG,

Can. 283. I) J. J.

Can. 290. I |

decreta Conciliorum provincialium \ e-lmona-lerien-ium. ipiae praecesserunt, quaeque anni' 1852. 1855, 1859 et 1873 celebrata -uni. adhuc \ ini obligandi habeant, et debeant ab omni- ad unguem sen ari: an potius in novis provinciis valere cessaverint, nec ampliu- ea rata ic firma haberi debeant ». Respondit: « Affirmative ad primam partem, -abis tamen novi Codici- praesciptionibus, si et in quantum legibus et decretis dictorum Conciliorum derogaverint: negative ad -eundam partem » *.

OQO I. - In Italia, certi- in regionibus, loco conferendarum provinciae ecclesasticae locum habent conferentiae Episcoporum regionale-

2. - S. C. Concilii, 21 Iunii 1932. praescipit ut conferentiae episcopales in Italia quotannis regulariter convocentur et deliberationes S. Congregationi opportuno tempore subiiciantur ad normam can. 250, § 4 J.

nnz I. - S. C. Rituum. 8 Martii 1919. ad dubium: « \n Vicarii et Praefecti- apostolici- de novo iure competat, in proprio territorio, ut nominentur in *canone* Missae ». Respondit: « Attento etiam canone 2 et altero 308 omnibusque perpensis: negative iuxta rubrica- et decreta, quia de iure adhuc \igenle in canone Missae, post \erba *in listile nostro*, exprimendum e-l tantum nomen Patriarchae. archiepiscopi et Episcopi. qui -ini Ordinarii loci et in propria dioecesi » (Vide can. 2) 1.

2. - Iure Codici- Vicarii et Praefecti Apostolici non possunt eligere -ibi Vicarium generalem. Sacra tamen C. de Prop, Eide, Epistola 8 Decembri- 1919, concedit iisdem Ordinariis missionum facultatem nominandi \ icarium delegatum, -i eo indigeant, cui practice eonce--a -it omni- iurisdictio in -pirilualibus- cl temporalibus, qua ex Codice uti potest \ icariu- generali- in dioecesi, ad normam can. 368. § I. 2°. Sanantur autem eadem epistola actui i-dietioni- positi antea ab ii- qui ut veri Vicarii generales ab Ordinarii- designati -e gesserunt. De numero et officio Vicariorum delegatorum ea valent quae can. 366 et sqs. statuuntur 2.

3. - Vicarii et Praefecti Apostolici, decreto S. Poenitentiariae 20 Iulii 1912, mine po—iml comedere indulgentia* centum dierum .

296 I. - In-teruisione S. C. de Propaganda l'ide. 8 Dec. 1929. nulla di-culiiuntur et definiuntur de relationilui- quae intercedere

Can. 291. 1) I. J. S.. X, 30.».

Can. 292. 1) (fr. Décret. S. ConsNloralls, 15 I'ebIunrii 1919. do quo supra ud can. 2HH. — 2) J. J. S \MIV. 212.

Can. 294. 1) I. I. X.. XI» 115. 2) zL I. X.. XIT. 12o. (fi. Vrinievsrb, /'« riodict, X, 200. 3) J. J. X.» XXXIV, 210.

debent in locis missionum vicarios ¶ Praefecto- apostolicos inter et Superiore- religiosorum missionariorum

2. - ¶ Quae- lioni: I trum eleemosynae per I nionem Missionariam I ranci-eanam collectae, -iibsinl necne vigilantiae et vi-itationi \ icarii \ po-toliei. S. C. ¶le Propaganda Fide, die 28 Iulii 1932, ita respon- dit: Qua- I nio Mi—ionaria Franci-cana colligit eleemosynas, oblatio- ne-, dona etc, aestimari sane nequeunt perlinere proprio hire ad Ordinem, tamquam ip-i data in proprium. Haberi haec omnia debent tamquam dat.i Ordini ad subveniendum missionibus ipsi concredit, -icuti vel ex ip-a denominatione *Missionaria franciscana* elucet. Ordo proin ea omnia exclu-ive ad varii- mi-sionum nece—itatibus subvenien- dum impendete tenetur. Quae vero ab Ordine in subsidium missionis bonum fiunt. Cumque \ icariu- \ po-lolicus pleno hire missionis bona admini-tret et pro mis-ione eroget. Superior regulari- nullum ampliu- iu- in ea exercere valet (Cii. Instruet. S. C. de Prop. Fide 8 Dee. 1929). Quod -pectat ad ea quae ab oblato-ribus pro determinata aliqua mi—ione dantur, secundum offerentium intentionem, huic mi—ioni fideliter tradenda sunt, quemadmodum ea quae pro speciali aliqua mi-sionis opera, puta pro ecclesia aedificanda, pro hospitali aliquo, nosocomio, orphanotrophio, statione etc. erigendi-, oblata fuere, in talem finem insumi debent m c in alium finem vel ad alia opera de- clinari po—uni. Subsunt tamen haec omnia vigilantiae et visitationi \ icarii apo-tolici -ccimundi di-po-itiones can. 296 et 533. § 1, ¶ 2.

3. - S. C. de Propaganda Fide, 12 Decembri- 1936. proposito dubio: « \n inter mi,—ionarios de quibu- edicit In-structio S. C. de Propaganda Fide, anno 1929. die 8 Dee. edita, eo- subesse disposi- tioni Ordinarii loci, computandae quoque -ini sorore- in opere mi— ionali educationi-, scholari, vel alio occupatae », respondit: « Ne- gative » ¶.

9ββ Fide, -na Epistola 16 kprilis 1922. ¶ de mandato "ancti—imi novam formulam quinquennalis rela- tioni- '-anctae S«-di faciendae proponit, ad normam can. 30(1 et 310. § I. Nova formula con-lat VII capitibus et 90 numeris, quibus ad- dilui \ppendix amplectens Compendium notionum circa -talem mi— ionum ¶.

2. - Etiam dioece-c- carumque Epi-copi -ub iuri-diclione S. de Propaganda Fide obligantur ad relationem annuam de qua in can.

Cari. 296. 1) I, I. .s., XXII. 111. (¶r. Wrno et-«li, *Priolica*, XIX. 260-265; ¶*rtu T. < l < iidiqiruft* VI (1930), 113 — 2) ¶«pon-um non est promulgatum in i I s. ¶ fi illud In P. rrrx/ir<yt XXII. 162. 3) Rescriptum IVncumtori generali Pine 'MwlItali* mUdnmnn dftium; *Pri&Hcat* XXVI. 177 ubi varia alia dubia Hunt; *II J/om/or»- ¶» N-tii-ftri». I i»s ffruf tltt (omiminuiih * ¶< liq-t u-< .*, XIV (193H). 33 —». (< 'vcum n).*

Can. 300. ¶¶ I ¶rVf 2S7. ¶-tinnulam hunc Invenire poteria etiam apud M. ¶ron it ¶ I» -l<luh;hf* nu - p. 27 ¶ ¶it. Vermetrsch, *PritHlfra*, XI. ¶ti7.

qua tenentur Vicarii et Praefecti Apostolici
Ibid. 4 Iunii 1931 2.

9AD Vicarii et Praefecti Apostolici in erectione quasi-paroeciarum
Ibid. 25 Iulii 1920. n. 2 (Vide can. 216).

9Af* consulere debent suum consilium. Instruct. S. C. de Prop. fide.
DUV emanati, obligatio applicandi Missam *pro populo* in diocesis
S. C. de Propaganda fide subiectis regitur normis can. 306 definitis.
S. C. de Propaganda fide, 16 Maii 1933 1.

iuslitia ad applicandam Missam pro populo ad normam can. 306.
S. C. de Propaganda fide, 31 Augusti 1934 1.

9AQ 1. - Vicarii et Praefectis Apostolicis non competit ius ut co-
rum nomen fiat in canone Missae. S. R. Congregatio, 8 Martii
1919 (Vide can. 2).

2. - « *bs.mus I*). IN. Ims uiv Prov. Pp. VII. in Audientia infra-
cripto Cardinali Paenitentiario Maiori die 8 Novembris 1945 con-
cessa, ut magis effulgeat Christi gregi Pastorum dignitas ac insimul
per Ecclesiae thesaurum fidelium bono spirituali uberius consulatur,
quorundam Praefectorum Apostolicorum preces libenter excipien-
benigne elargiri dignatus est *partialem quinquaginta dierum Indul-*
peniam, a christifidelibus hicrandam quoties eorundem Praelatorum
fuerint. Praesenti in perpetuum valituro,
absque ulla Apostolicarum Litterarum in forma brevi expeditione et
contrarii quilibet minime obstantibus ». S. Poenitentiarum. 21 Novem-
bris 1945 1.

9f|û I. - In hac cum facultate eligendi pro vicarium conceditur Vica-
riis et Praefectis Apostolicis facultas eligendi vicarium de-
legatum cum facultatibus Vicarii generalis. Episcopi. S. C. de Prop.
fide, 8 Dec. 1919 (Ibid. can. 291)

2. - In Audientia Sanctissimi. 7 Novembris. 1929. Romanus Pon-
tifex concessit ius nominandi vicarios delegatos concessum Vicariis
et Praefectis Apostolicis, decreto S. C. de Prop. fide, 8 Decembris
1919. extendatur ad Superiores ecclesias autonomarum missionum
et generatim quae Codex statuit de praefectura apostolicis applicen-
tur. servatis. etiam missionibus autonomie et earum Superi-
oribus ecclesiasticis.

2) *Xulhw*, II. IS I, p. I(80).

Can. 306. j) *S'fl'W*, it.

Can. 308.

Can. 309.

II.

2) *Sull'W*, II. 1ST,

310 Ex responso (λ I. 20 Iulii 1929. potent Provicarius \i can. 310. § 2 collati rum ran. 958, £ Ln. I concedere litteras dirnis-
-nr la- intr.i annum a Sede \arante (Vide ran. 958).

312 Decreto S. C. Consistoriali II Octobris 1935. continetur sin-
gulare exemplum IdminiurationL \poslolicae partialis qua
*cilicet par- dioere-is Recinetsni.' I.auretanae iurisdiclioni episcopali
ordinariae' «obtrahitur et administratori apOstolico. quousque prae-
sentia adiuncta perduraverint, subicitur

O1Q \bbatia *nullius* S. Mariae Monti' Oliveti Maiori', quamvis non
constet Iribus paroeciis, regitur legibus vigentis Codicis iuris
canonici, congrua congrui* referendo. S. C. Consislorialis, 17 Ianuarii
1912

QOQ I. - « D. - \nvi canoni' 323 \bbas *nullius*, caractere episco-
l' pali carens, ecclesiam in alieno territorio valide consecrare
possit ex eiusdem Ordinarii licentia.

R. - Negative ». C. I., 29 Ianuarii 1931 '.

2. - \bbatcs et Praei.iti *nullius*, decreto S. Pocnilcnliariae 20 Iulii
1912. pos'iint num· concedere indulgentias crnlum dierum 2.

I. - Decreto S. C. Caeremonialis, I Iulii 1927. danlur normae
'Ci vandai a cubit ul irii' *ab ense* <† *lacerna*

• Decreto S. C. Caeremonialis, 31 I)eeeinbri' 1930, tribuitur
iam Praelatis Curiae Romanae, ut Sacrarum Con?
gregaliomim etiam non Episcopis, tituhi' *Excellentiae Rereiemplissi-
mue*

3. - Decreto S. C. Caerimonialis, 21 Iunii 1933. conceditur certis
Praelatis (.miae Romanae usus indgnium coloris violacei

I. - Con-tilutione Pii \I P/ *incrementum*. 15 Augusti 1931. plura
'latuunlur de privilegii' Praelatorum Curiae Romanae, eorumqne
privilegia et iura melius definiuntur '.

330 ~~-----~~proposita **U. S. C.** CouMslorialem sequentia dubia pro solutione
luerunt:

« I. Num ii- qui -nb secreto Oflnii de informationibus requi-
iinliir circa peiOiaa' ad cpi'copatum promovendas, liceat delatum
'dii iiiiiniU' ualibct de causa, etiam ad tutiore - notitia' hauriendas.

Can. 312 1) -I I

Can. 319 1) J r.

Can. 323. 1) J r. (IU31). Π9.

ùn. 329. 1) I. .1-

Γ. 341. — II .1 J. N. (iiroiiübi

XXHL 110. /n.* ponb/D i<///», NI !··»!), 107; *SvurtUt* i

- I I S \\\IV. 240.

XIX. '2 - »I f i - \\\Hf. 22. i. J. x t

^VI, 107. ILitu· < oh>titutiouvju Invenire poteris, pliam iipnd

P. 151

II. Num, relicta communiione de qua supra, liceat ab aliis notitias exquirere, quoties adsit periculum, etiam remotum, revelationis secreti?

III. Num datas informationes liceat, quacumque de causa, alteri, etiam secretissimo et intimo vel in ipsa sacramentali confessione revelare?

IV. Quibus poenis plectatur qui talia (gerit in primo, vel secundo, vel tertio casu?

V. Qui ignarus certae notitiae, eam ab alio vel aliis tutissime haurire valeat absque ullo periculo violationis secreti, num possit ex se, absque S. Congregationis licentia, banc personam vel has personas interrogare?

A 1. Et si hoc fecerit, tenelurne banc personam vel has personas a quibus notitias hausit, in suis informationibus S. Congregationi manifestare?

Et S. C. Consistorialis, omnibus mature perpensis, ad praedicta «Inha respondendum censuit:

Ad I. et III. In omnibus his casibus non licere.

Ad IV. Excommunicatione, a qua nemo, nisi ipse Romanus l'onlifex, excluso etiam Eminentissimo Cardinali Maiori Poenitenliario, absolvere potest: aliisque poeniferendae sententiae, quae contra violatores secreli S. Officii a iure statutae sunt.

Ad V. Posse.

Ad VI. reneri.

Quae solutiones eum ab infrascripto Cardinali Secretario ad Summum Pontificem, in Audientia diei 20 huius mensis relatae fuissent. Sanetila- Sua eas approbavit et publicari mandavit. Romae. ex aedibu- S. C. Consistorialis, die 25 Aprilis 1917 » '.

2. - Decreto S. C. Consistorialis, 19 Martii 1919. dantur normae ad probandam idoneitatem eorum (pii ad dignitatem episcopalem promoveri a S. Sede poterunt pro Dominio Canadensi et Terrae Novae. Candidati, ab anno 1920. in coetibus» Episcoporum singulis biennii' habendis designabuntur. Nomina candidatorum a 'ingulis Ordinariis tempestive Metropolitanis mittentur. De ipsi' in coetu Episcoporum disceptatio fiet et per plura scrutinia de dignioribus constare debebit. Veta totius' conv^oilis ad Sanctam Sedem mittentur .

3. - Decreto S. C. Consistorialis, 20 Nov. 1920. definitae* sunt normae quibus Episcopi Scotiae, investigationibus 'ccn-tissime factis, in coetu trienniali uffragia ferent de iis qui ad dignitatem episcopalem 'iiscipiendam dotes haberi* et Sanctae Sedi proponendi videantur .

Can. 330. 1) *J. J. X.*, IX. 232. Tenet turnen Veriie«»rKcli, *Periodica*, VIII, quidquid dictum "it vere siib "icilio "iicramentall seu in foro Dei non... !><"*< in ullo foro hunumo poena etInm «.voinmunicitloid" plecti.; *Periodica*, VIII, 157. Verun bare materhi, ut notnt Idem auctor, numquam erit materia jiecch^arin confexslonlx. — ?) «*J. J. X.*, XI, 121. si mile huic nt acc<->er.it decretum s. (\ ConsistorialIn 25 Iulii 1!>](<, pro Statibus KocdenitN America* Sepleintrionali", *J. J. X.*, VIII, ion. — 3) *J. J. X.*, XIII, 13.

(*tin.* 339-33.

I. - Decreto S. Con-i-torialis, 19 Martii 1921. dantur normae *pro* designatione Episcoporum in Brasilia

). - Decreto S. C. Consistorialis, 30 .Aprilis 1921. ad Jlempublicam Mexicanam extenduntur normae datae ad commendationem pro dignitate episcopali pro Dominio Canadensi '.

6. - Decreto S. C. Consistorialis 20 Augusti 1921, similes normae dantur pro dioecesibus ritus latini in Polonia h.

7. - Decreto S. C. Consistorialis, 29 Februarii 1921, ob mutata temporum adiuncla, et ad promovendorum idoneitatem et dignitatem agnoscendam, suffecta praevia secreta inquisitione, in designatione ad officium episcopale, sollemnis duorum testium interrogatio, ab Irbano VIII, 15 Maii 1591, praecepta, abolita est r.

I. - I nu« EpFeopns est legislator in sua dioecesi, sive in synodo sive extra synodum. Ad consulendum Capitulum ante oiiarum legum promulgationem non tenetur. S. C. Concilii, 15 Iunii 1918

el in -ollenmL Confirmationis collutione », S. C. (Concilii 9 Februarii 1921 (Vide can. 412) 2.

☐☐☐ I. - « D. - Quacnam sint festa suppressa, de quibus in canoiii-
'W*' bus 339, § 1 et 166, § I, in quibus nempe ab Episcopis et
parochis applicanda est Missa pro populo sibi commisso?

R. - Nihil hae in re per Codicem iuris canonici immutatum esse
a disciplina huc usque vigenlc». C. I., 17 Februarii 1918 '.

2. - Index festorum suppressorum, quibus, iuxta can. 339 et 168,
in universa Ecclesia onus inest applicandi Missam pro populo hic est:
«Feriae II et III post Dominicam Resurrectionis 1). N. I. Ch., et
Pentecostes; — dies Inventionis S. Crucis; — dies Purificationis B.
M. A. : — dies Annuntiationis B. M. \ .; — dies Nativitatis B. M. λ
dies Dedicationis S. Michaeli» Arch.; — dies Nath itatis S. Ioanni'
Bapt.: dies SS. Apostolorum: Andreae, Iacobi, Ioannis, Thomae,
Philippi et Iacobi. Bartholomaei, Matthaei, Simonis et Iudae, Alati-
lliae; — dies S. Stephani Protomartyris: — dies SS. Innocentium;
— dies S. Laurentii martyris; — dies S. Silvestri Papae; — dies
S. Annae Matris B. M. V.; — dies S. Patroni Regni: — dies S. Pa-
troni loci ». Ex decreto S. C. Concilii. 28 Decembris 1919 *.

I. ' In'lruetione S. C. Consistorialis, 1 Novembris 1918. datur
mna formula servanda in relationibus dioecesanis ad Sanciam
Sedem faciendis. Tribus monitis praemissis, nova formula constat VII
capitibus et centum articulis '.

2. - Episcopi tertio quoque anno ad S. C. Concilii referant de
lota hac materia (catebetica), maxime quod spectat ad scholas illas
aliores et collegia de quibo- in *Motu proprio* Pii VI 29 Iunii 1923
(Aide can. 250) '.

3. - Iriennalis relatio de statu Seminariorum facienda est ab
Ordinarii- Sam lac Sedi idest Sacrae Congregationi de Seminariis.
S. (. <le Seminariis, 2 Februarii 1921 (Vide can. 1357) 3.

I. - « Episcopi alique locorum Ordinarii, tertio quoque anno,
una -iniul eum ielatione de religiosa institutione de (pia in Litteris
Orbem (-illioHcum die 29 mensis Iunii anni 1923, motu proprio datis,
etiam de rerum conditione ac de statu circa feminarum vestiendi
inorem deque operibus ad normam huius Instructionis praestitis »,
"aeram Congregationem Concilii certiore reddant. S. C. Concilii. 12
Ianuarii 1930 (Aide can. 1262)

5. · Episcopi et reliqui locorum Ordinarii singulis annis ah anno

2) J. J. S., XVIIIf, 215.

Can. 339. 1) .I. J. .S., XI, 17*. -) ■> -I. .".» XH. 12. Veinuvo-cli,
•liai. X, 189, 19».

Can. 340. I) I I.S', X. Is7. I <>miul m. hnciilrc pirtrrh cliaiit npild M a <<>1·quLi
[ttrihitfoiu. \ ' |_- II., 2) I I >.. XV* :i-<· ·0 'I· 's XVII 617 'r Perfo-
liât, XIII, 191. J) J. J. X', XXII, 2(L

1933 mense Ianuario ad S. C. de Sacramentis referre debent de causis matrimonialibus anno praecedente agitis. S. C. die Sacramentis 1 Iulii 1932 (λ ide can. 1960) .

Q/Z Ordinarius loci nequit eximit ecclesias Ordinum regularium
* exemptorum. (S. C. I., 8 Aprilis 1921 (Vide can. 1261).

QAT Vi Archiepiscopus metropolitae extra territorium proiurisdictionem non praesertim concedit Vicario episcopo suffraganeo carenti. S. C. 5 Augusti 1911 (λ ide can. 106, 13).

QZU 1. - Decreto S. C. Consistorialis, 25 Aprilis 1918, facultates triennales ante Codicem Ordinarius locorum concedi solitae, excepti loci* S. C. de Propaganda Fide subiculis, supprimuntur. Eodem decreto in suo robore manere declarantur facultates a S. Penitentiaria pro foro interno datae. Quibusdam Ordinariis distantiarum regionum conceduntur certae facultates dispensandi a certis impedimentis matrimonialibus .

2. - Responso S. C. Consistorialis, 1 Iulii 1918. declaratur decreto supra citato 25 Aprilis 1918. non fuisse revocatum indultum speciale aliquibus Ordinariis concessum applicandi missas in favorem Seminarii .

3. - Decreto S. C. Consistorialis, 2 Iulii 1918. Ordinariis viciniae conceduntur quaedam facultates extraordinariae dispensandi a legibus ecclesiasticis, tempore belli .

4. - Decreto S. C. Consistorialis, 1 Martii 1919. facultates de quibus in decretis 25 Aprilis 1918 et 2 Iulii 1918 duraturae esse dicuntur ad sex menses post signatam pacem .

5. - S. Penitentiaria, 18 Iulii 1919, ad dubium: « An liceat Episcopis communicare presbyteris -uae ditioni -ue habitualiter potestatem benedicendi rosaria, etc., de qua in canone 319, § 1. n. I, cum applicatione indulgentiarum, observantibus ab Ecclesia praescriptis ». Respondit; « Negative » .

6. - Littere puto hic integre respondere a S. Congregatione, quoniam nimis longa, circa plura quae Episcopo respiciunt adducere: « Sacra Rituum Congregatio enixe rogata est, ut opportune in eadem. ille quibusdam Episcoporum privilegii. in ipsis ac functionibus, dubia enotare dignaretur, nimirum:

« 1. De quolibet Episcopo quaeritur:

1. An mittere episcopale biretum rubro torulo exornari queat?

2. An mittere Episcopo liberum -it uti cappa celerisque -tilni - a panno -erico et ondulato (vulgo ambrro), aut -altem -erico?

3" I Iriitii violacei coloris esse possint, an potius nigri coloris esse debeant, vesti, talaris, mantelictum et forte mozzela et hirtum Episcopi, in iis functionibus quae poenitentiae temporibus, vel pro defunctis fiunt?

1 Num umquam Episcopus, stante praesertim consuetudine, g. ad Confirmationem sive publice sive privatim ministrandam, aut in processionibus, gestare possit stolam et mitram et pastorem baculum cum habito praelatio uti supra?

5" Num usus mitrae argenteae cum laciniis item argenteis*, pro simplici mitra damascena vel linea eum rubeis laciniis, sicubi in- vectus fuerit, tolerandus sit?

II. De Episcopo in propria dioecesi petitur:

1 Praesenti S. R. E. purpurato Patre non Legato, utrum moz- zetani, an satius manillellum Episcopus Ordinarius induat?

2 Praesente item Cardinali vel Metropolitano, debeant Episcopus Ordinarius cappam, si induerit, reflexam sustinere, et a pri- vatis benedictionibus abstinere?

3° Possitne Episcopus Ordinarius, post Missam de Requiem, cui mozzeta indutus in choro adfuit, stolam super amictum, et plu- viale assumere, et, recedente celebrante, absolutionem ad tumultum ritu consueto peragere?

1 - Utrum Episcopo Missam lectam (sive privatam sive or- dinationis) celebranti assistere valeant ad altare, ubi stolam id iam inoris est, duo canonici quavis insignibus vestiti; an tantum adhi- bito superpelliceo super rochetum, si huius usu gaudeant?

III. De Episcopis extra propriam dioecesim, inquiritur:

1 Num, attenta consuetudine, tolerari possit ut Episcopus extraneus, stolam praesente vel absente Episcopo Ordinario, non man- lillo sed mozzela super rochetum utatur?

2" Num et quando extraneo Episcopo facta sit, praesente vel absente Episcopo Ordinario, cappam adhibere?

3 Quomodo Episcopus extraneus, si functione id requirente, aut annuente Episcopo Ordinario, pastoralis baculo utatur, superio- rem huiusce baculi partem vertere debeat?

1 Praesente Episcopo Ordinario, qui extraneo Episcopo sole- niter celebranti thronum concessit, utrum hic thronus esse possit thronus ipsius Episcopi Ordinarii ab Evangelii parte positus: an erigi debeat a parte Epistolae thronus alter. Episcopo quidem Ordinario proprium thronum relinente?

1° Possitne Episcopus Ordinarius assistere in proprio throno, thronus ipsius Episcopi Ordinarii ab Evangelii parte positus; an solemniter celebrat?

6" Si Metropolitanus, vel Episcopus extraneus, utens Episcopi Ordinarii throno pontificaliter celebret:

a) Num Optimum candelabrum adhibendum sit?

b) Possiitne. praeter pie-byterinn assistentem et diaconum et Mibdiaconum. duo etiam diaconi parati Episcopo celebranti adsi-tere?

7 i-lenlc Epi-copo Ordinario in proprio throno. dum alter Episcopus sollemniter ad lahli-toriiim celebrat, -i cantato il angelio, liat concio

«) utri Episcopo concionalorem ante sermonem beiiied icere

Corani utro, in line, diaconus confessionem decantare debeat?

c) I Irin- -it sollemnem tunc benedictionem impertiri?

8 Si forte eiusnodi concio ab alio Episcopo praesente, ut supra. vel celebrante Episcopo Ordinario, habita sil. quis indulgentias post publicam confessionem nuntiare debeat?

9" i-lcnte autem in Choro, vel absente. Episcopo Ordinario, dum extraneus Episcopiis poniificaliler in eius throno celebrat, -i fiat post Evangelium concio, numquid hae conclusa, sollemnis quoque benedictio dari debeat, aut possit?

IV. De pluribus Episcopis simul praesentibus, dubitatur:

1 Ficrinc debeat Episcoporum, Missae sollemni pontificali assistentium, thurilicatio -talini ante incen-alioneni presbv teri et diaconorum paratorum, qui Episcopo celebranti assistunt?

2 Num probanda sil consuetudo instituendi, sollemnitalum quarumdam occasione, processiones, in quibu- omnes, qui eisdem intersunt, Epi-copi stola et pluviali et mitra parati sunt, ac baculum pastoraletn gestant?

3 In eiusnodi processionibus:

a) Quonam ordine incedere debeant tum Episcopus qui processioni praeest, tum ceteri Episcopi?

b) Num debeatur, an saltem concedi possit, singulis Epi-copi- non celebrantibus duorum canonicorum assistentia?

1 Num probari possit ut populo, piae cuiusdam peregrinationi- aut fc-lhilali- occasione congregato, omnes -iniul Episcopi praesentes eon-uctain benedictionem, verba mia voce decantantes, sollemniter ini perliantur?

V. De Episcopo Ordinario et de \ icario Generali, qui est Episcopus titularis Auxiliaris.

1 Polestne Epi-eopn- Cardinariu- permitiore -no \ icario Ge-ucrali. qui e-l etiam Episcopii- titulari- \uxiliari . induere -olam mozzelam loco mantelleti?

2 Idem \ icariu- Epi-eopiis etiam \u\iliari C ne-
dicer» populo infra et extra Ecch -iam?

3 \ttento can. 337. § 3 i.oairi- i, i... maneine in suo bore Decretum S. K. C. n. 102. . diei 12 Iunii 1899, uper iure << p<itum cedendi Ibromim alteri Epi-< <ip<i '

in Congregatio, audito specialis Commissioni*
siliis singulis propositis quaestionibus maturo exam-
ine perpensis, ita rescribendum censuit; nimirum:

VI. 2. Negative, iuxta Caeremoniale Episcoporum (lib. I, cap. III, nn. I, 3), adhibito nempe rudiori vel leviori panno ex lana pro opportunitate; texili enim serico (non undulato) legitime utilis qui sunt de Cappella,

vacante: Irbem, laudabiliter coloris nigri, excepti* birelo ac pileolo, (piae semper erunt violacei coloris).

Ad I. Negative, et servantur: Pontificale Romanum (edit. typ. 3 Augusti 1888), Caeremoniale Episcoporum (edit. typ., 21 Augusti 1886), et decreta.

Ad 5. Negative, quum mitra ex tela argentea sit propria Sum-
mum sed neque damascene, quae vel Cardini-
naliuni (specialis) vel Protonotariorum Apostolicorum ad instar est propria.

(I. Ad I. Servetur Caeremoniale Episcoporum (lib. I, cap. I).

Vd 2. VI primam partem, affirmative, Attamen illam explicabit pontificalia peracturus, inserviente de ea eaudatario. illos actus excipi-
piendo, quo- immediate eum Cardinali vel Metropolitanio aut versus eos exhibeat.

I. cap

5. Affirmative.

I. Negative affirmative ad secundam.

III. VI I. Ium convenit, domi, invitante Episcopo Ordinario, aut ex praesumpto ipsius beneplacito; extra, negative, nisi iuxta (ae-
numiale Episcoporum (lib. I, cap. I, nn. 1 et 7) et decreta (praesertim Decr. n. 388. Ianuarii 20 Iulii 1621). eum mozzetta habeatur simul mantelletum: paulatim amota, iuxta prudentem arbitrium Ordinarium, consuetudine, ubi adsit.

Vd 2. Rite utitur vappa, (quando Pontificalia solemniter ad *olium legitime peragit; si tamen sit Ordinarius Coadiutor seu Auxiliaris*, uti poterit iis in adiunctis, iu quibus licet iuxta leges liturgicas. de licentia Ordinarii, ad mentem Decretorum S. R. C. nn. 2010, / aeterna. 6 Septembris* 1698, ad 1 et 2; 2011. / aeterna. item 6 Septembris 1698, ad 1, et 4023, 12 Iunii 1899.

VI 3. Semper eum parte reflexa ab se; scilicet, versus personas vid res quas prospicit.

Vd I. Affirmative ad primam partem; imo Missae pontificalis ad thronum celebratio ad tramitem (ae-
reimiale* Episcoporum habenda est, etiam quoad -itum throni Celebrantis, qui sit in abside, seu in centro Chori, aut e cornu ad secundam

ime Metropolitanus et I.eg.Hi Vposloliei epi-eopali caractere insigniti. quoad assistentiam in throno a latere Epistolae, celebrante Episcopo. etiam Ordinario, ad faldistorium, iuxta Cnerez/ionzo/f* *Episcoporum* (lib. I. c. Will. n. 21 et lib. II. cap. IV, mi. 5, <): quod a-'istentiac in- non competit cuilibet Episcopo Ordinario, nisi ad tramitem Caereanoni' Episcoporum, loro secundo citato, scilicet in propria sede, celebrante alio Episcopo ad faldistorium.

Ad 5. Negative.

Ad 6. ad «): Negative; ad b)i Affirmative.

\< 7. \ad a, b, c. Servetur *Caeremoniale Episcoporum* (lib. II, cap. IV. nn. 5, 7), delata Episcopo Ordinario etiam benedictione concionatoris.

\ad 8. Servetur *Caeremoniale Episcoporum* (lib. II. cap. \ III. n. 51).

\ad 9. Negative, quum benedictio, ex *Caeremoniali* et *Pontificali* seeninferat Indulgentiarum concessionem, quam omittere irregulari' esset, vermlainin Episcopus celebrans, neque ex Ordinarii delegatione, valeret indulgentias concedere, Ordinarius autem non posset benedictionem impertiri, quippe quae a celebratione nequii separari.

IX. A\l 1. Senetur *Caereriloniale Episcoporum*.

\ad 2. Nihil obstat: ab-tineanl tamen a stola et liaculo pa-lorali gerendis.

\ad 3. Ad «): Servetur consuetus in procc'-ionibii' ordo, ad b): Negative, in casu.

Ad I. Negative, non ob-lanle. -icubi inoleverit, i-tiusmodi consuetudine, quae prudenter eliminanda est.

A. Ad I. Negative.

Ad 2. Episcopus auxiliari», qui -imul -it \ icariu- Generalis, potest in dioecesi ubique benedicere populo, tum in Ecclesia Ium extra Ecclesiam, idque ime, quin opu- -it specialem conce-donem oblinere ab Episcopo Ordinario; ad normam can. 370. § 2. collai i cum can. 319, § 1 et 239, § 1.

Ad 3. Affirmative.

et servari mandavit.

oprio *Episcopis*, 25 Aprili- 1920. -- iam nunc rochcto utantur, atque lant ac -aceuias Epi-copi, -alvo dore et qualitate. Itaque, praeter ' Epi-eopoi uni et Decreta, mozzela i rum manlellelo gestari debet aut 'cniper in hac alma l rbe mantel-

7) J. I. XII. 11.». Cfr. Pihw Is, in *nhtnntbl.* 101 (1921), 13.

8. - « Kepropositi.' dubiis in decreto S. R. De quibusdam Episcoporum privilegiis, diei 26 Novembris 1919 comenti': nimirum:

I. Num usus mitrae argenteae eum laciniis item argenteis, simplici mitra daniascena vel linea eum rubeis laciniis, sicubi ab aliquo Episcopo invectus fuerit, tolerandus sil.

II. Fierine debeat Episcoporum Missae solrni pontificali ad-silentiim thurificalio slalim ante incensationem presbyteri et diaconorum paratorum, qui Episcopo celebranti adsislunt ». Et S. Rituum Congregatio, 9 Iulii 1920, respondit:

I. Negative, iuxta *Laeremoniale Episcoporum* lit», i. c. t. n. |.

II. Senetur (*laeremoniale Episcoporum* lib. I. e. 22, nn. 27. 28 » ”.

9. - Vicarius Apostolicus Mongoliae Orientalis, sequential dubia. pro opportuna solutione, S. C. de Propaganda proponit:

1" Vicarii Apostolici primae regionis Sinarum iam a plurimi' anilis dispensant fideles sibi subditos super lege abstinendi a servilibus diebus dominicis tempore utriusque messis occurrentibus.

Haec di'peii'atio publicatur in kalendario ad usum Christianorum, lacta quolibet anno mentione apostolieae facultatis.

Quaeritur utrum vi huius Indulti Apostolici liceant praedicti' dominicis indiscriminatim, omnia opera servilia, illa etiam quae a lignarii', coementariis, ferrarii' aliisque peraguntur, an tantum opera servilia quibus tempore messis agricolae incumbunt.

2 Iu'lrmlio a S. C. Sancti Officii die 16 Septembris 1821 data 'ic sonat: « Ecclesia dispensando cum parte catholica super disparitate cultus, ut cum infideli contrahat, dispensare intelligitur ab ii- etiam impedimentis (eeele-iaslicis et relativis) a quibus exempta <l' par- infidelis, et a quibus Ecclesia aliunde solet fideles dispensare, ut indi* huius exemptio propter contractii' individuitatem comunicata remaneat rt alteri ». Iuxta decretum S. O. 23 Vnilis 1913 oblinet praediell- effeclu- dispensationi rdisparitate cultus etiamsi ini"ioiariu' disnensans a disnaritalc ci , non habeat facultatem dispemandi 'iiper impedimentis quibus ligatur par* catholica, immo etiamsi mi'sionarius ignoret num adsint in casu impedimenta relativa et quaenam adsint.

Quaeritur utrum haec dispositio pro suppr(cum de ea in Codice non occurrit mentio; an contra ea non esse suppressa reil-enda -il quia iuxta can. 6. 3 « canones qui ex parte tantum •uni \cleri iure congruunt, (pia congruunt, cx iure antiquo aestimandi sunt ».

3" Vicario Apostolico Mongoliae Orientali' -icnl etiam alii' Vicariis \pO'loliei conce'sa est potestas ad decennium subdelegandi 'ili- ini"i<uiai ii' facultatem quae eidem Ordinatio qua Episcopo, ex canone 349. § I, η. I. conceditur, neninc:

Erigendi, ritibus

'talione.' l iue (*Juris*,

omnibus Indulgentiis, quae Immoderati pium exercitii peragentibus a Summi Pontificibus sunt concessae.

Quaeritur num adhuc vicul antea requiratur ad validitatem deputatio scripta, facta ab Ordinario, et quidem toties quoties*. sacerdotis, qui *fiam Crucis* erigat.

Broiler respondeo dubii quae in tua epistola proponis;

1° Vi canonum 1245 et 1218 vel vi peculiaris indulti vicarii apostolici possunt in aliquibus casibus permittere quaedam opera servilia in diebus festis: ut. ex. gratia, labores agrorum, tempore neiv. Patet tamen quod dispensatio valet tantum pro illis laboribus pro quibus militat caedat ratio, non autem indiscriminatim pro omnibus operibus servilibus.

2° Responsiones (S. O. a. 1913 circa dispensationem aliorum impedimentorum in matrimonii mixti, cum non opponantur Codici, etiam nunc valent (Vide can. 1070).

3° Non ad validitatem requiritur deputatio scriptis data in communicandi facultatibus circa *fiam Crucis*, indulgentia et alia huiusmodi; attamen opportunum est ipsam in scriptis dare, ad praefinitum tempus, ne dubia obveniant.

2 Decembris 1922 *.

10. - Videtur etiam potest responsio S. Rituum Congregationis de osculo manus Episcopi occasione administrationis (Communionis ipsius Episcopi arbitrio remisso, 8 Maii 1925 (Vide ead. 815).

11. - S. Pœnitentiaria, 10 Novembris 1926. ad dubia: « I. Licetne Episcopis communicare, etiam per modum actus, sacerdotalium conditionum facultates, de quibus in canone 319. § I. n. 1 C. I, II. Eadem facultate competunt etiam vicario generali? ». Respondit: « Ad utrumque: Negative » (Vide etiam can. 912)

12. - « I. - In verba: *ritibus ab Ecclesia praescriptis*, de quibus in canone 319. § I. n. I. ita intelligenda sunt ut Episcopi in aedis benedictionibus prohibeantur solo crucis signo uti. (in peculiaris forma in libris liturgicis non praescribitur?

R. - Negative* ». C. !.. 12 Martii 1929

13. - « !). — Ai *in suae iurisdictionis locis*, de quibus in (alloue 319, § 2, n. intelligenda sunt ut Episcopi indulgentia concedi prohibeantur religiosis exempli vel in eorum cede-ii?

R. - Negative ». C. !.. 6 Decembris 1930 '4.

I. - Decreto S. C. Coni-toriali- 31 Decembris 1930. tribuitur Episcopis titulus *Excellentiae reverendissimae* \

107, p. 277. nk ml 2 datum, correptum fuit ab ullo responso
(bi*dcu Sut'nu loit-n .ntDmi* «b Propaganda Fide 20 Mail 1031 dato, quod Mil» cun. 1070
(I'*.r io) f .l Vcmicer-cb, *Periodic*", NV, 231. II) «J.
XXI, 170: *iMjhiturt'* II J. J.
(IWI), 101. — l i j-

praecise qualis sit color violaceus adhibendus in vestibus Praelatorum et Episcoporum, quotiens color violaceus iure praescribitur ".

16. - Episcopi nunc, decreto S. Poenitentiariae 20 Iulii 1912. concedere possunt indulgentiam centum dierum

Alia iura Episcopi auxiliaris qui sit simul Vicarius generalis soluta sunt a S. Rituum Congregationis responsis 26 Novembris 1919 (Vide can. 349)

Episcopus etiam unus in una dioecesi legislator potest laxam

Concilio, 15 Iunii 1918

I. - *Consilium dioecesanum a vigilantia* de quo in *Decretis* Pii X. 8 Septembris 1907. et Motu proprio *Sacrorum Antistitum*, 1 Septembris 1910, Pii X, vim retinet etiam post Codicem. Decretum S. Officii, 22 Martii 1918 (Vide can. 6) *.

2. - Idem Consilium dioecesanum semel saltem in anno de aptioribus modis ac rationibus ad feminarum modestiae efficaciter consulendum esse profecto agat. S. C. Concilii. 12 Ianuarii 1930 -.

QCQ I. - Vicario generali non competunt facultates de quibus in can. 319, § I. η. I. Responsum S. Poenitentiariae, 10 Novembris 1926 (Vide can. 349).

2. - Responso C. I., 17 Iunii 1933, Vicarius generalis sine mandato speciali nequit authenticare partem sacrae reliquiae (Vide can. 1283).

3. - Vicarius generalis sine mandato speciali non potest tradere documentum authenticitatis vel apponere noxum sigillum sacrae reliquiae. C. I., 17 Iulii 1933 (Vide can. 1285).

υγη I. - S. C. Concilii, 17 Maii 1919. ad dubium: « An in placenda cedenda super omnibus dignitatibus et canonicis ecclesiae cathedralis spectet Vicario generali in choro, veste canonicali induto ». Respondit: « Affirmative » 1.

2. - Vicario generali potest, si sit Episcopus auxiliarius, in dioecesi populo benedicere. S. R. Congregatio. 20 Novembris 1919. 2 (Vide can. 349) -.

11) I. X., XXV, 311. Ille qui illud requisierint Secretariis S. C. (neidiionnalis folium initiale) rum (xrin); J i i (t modulo coloris violacei praescripti, 15) I. S., XXXIV, 211.

Can. 350. 1) Episcopo auxiliari Sedi dato cfr. responsum s. C. Diocetorialis 10 Ianuarii 1920, in -I. I. S., XII, 11: *Xotivclh Itcvuc Tltâilouiquit*, 17 (1920), 118, c.

Can. 362.

Can. 363.

Can. 370.

\\HUfUt // * CU< T,

S. Concilii, 15 Decembri. 1923. ad dubium: « An Vicario generali qui non sit canonicus, competat, etiam in choro et in actibus capitularibus, locus eum praecedentia super omnibus* canonicis et dignitatibus » Respondit: « Affirmative ad normam canonis 370,

I. - S. C. Concilii. 10 Maii 1931. ad dubia: « I. An vi praecedentiae Vicario generali competant iura et officia, de quibus in canone 397: II. An vi praecedentiae Vicarius generalis canonicus eximatur a numero iudicandi Episcopo in Missis aliisque functionibus pontificalibus; III. An Vicario capitulari, vi muneris, competat in officio peragendi functiones sacras in sollemnioribus anni festivitibus. de quibus in canone 397. n. 1 ». Respondit ad tria relata dubia: « Affirmative »*.

Q' TQ « I). - Iurum verba can. 379. I: *retento facti brevi summario* " *cam texta sententiae definitivae*, referenda tantum ad causa, quae a decennio condempnatoria ubi obitae sunt, an etiam ad raris, quarum rei vita cesserint.

K. - Affirmative ad primam secundani ». C. 1. 5 XugU'li 1911 .

9Q/i I. « In generali consessio 'supremae S. Congregationis Officii habita foris IV. 2 Iulii 1919, proposito dubio: — Iurum institutione huius eiusdem Supremae Sacrae Congregationis, latae catholicorum cuidam societati Lonrlini (directae ad *procurandam*. ut aiebant, *christianam unitatem*. applicandae in eis (idelibus - rivandae etiam quod ad participationem conventibus quibuscumque, comitibusque publicis vel privati ab a catholicis? luunt unionem procurandi omnium coetuum christianorum nomen ubi vindicantium. — Eminentiissimi ac Reverendissimi Domini Cardinalis in rebus fulci et morum inquitur » generale. respondendum mandarunt: *Affirmative*. et iterum divulgandas in ephemeride officiali Sanctae Sedis Mipra memorata littera una cum alia ad quosdam litteras anglico-dati die 8 Novembris 1865 ». S. C. S. Officii, 1 Iulii 1919 .

3. - S. C. S. Officii. 18 Iulii 1919. ad dubium: « An doctrinae, quae hodie theologiae dicunt, componi possint eum doctrinae ecclesiarum idroque au liceat nomen dare societatibus? ». **earum** comitibus intere... ipse ai unique libros. ephemeride lejien ». Respondit: « Negative in omnibus » 3.

3. S. C. S. Officii. 8 Iulii 1927. ad dubium :

l
Can. 379 D J
Can. 381 D J
X, 31.
r.HI,

tholicis intéresse vel favere «catholicorum conventibus, coetibus, concionibus aut societatibus, quae spectant ut omnes christianum nomen utcumque sibi vindicantes uno Religionis foedere consocientur». Respondit: « Negative, atque standum omnino decreto ab hac ipsa S. Congregatione*, die 1 Iulii 1919, edito, *de participatione catholicorum societati ad procurandam christianitatis unitatem* » .

90r 1. - « I). - Aii, vi canonis 395. § I, Episcopus teneatur pro quotidianis distributionibus, tam in cathedralibus quam in collegiatis, tertiam partem fructuum separare, etiam si in dictis ecclesiis distributiones chorales, quamvis tenues, originem repetant e privilegio apostolico.

K. - Affirmative ». C. I., 16 Octobris 1919 .

2. - « I). - Iurum praescripta decreti S. C. Concilii diei 30 Iulii 1910 *Decorem domus Dei*. de chori disciplina in observanda, I-VII. adhuc vigeant.

R. - Affirmative* ». C. I., 16 Octobris 1919'.

3. - S. C. Concilii, 15 Ianuarii 1921. ad dubium: « An absentes a choro vi ineluti apostolici, quo conceduntur distributiones: *amissis inter praesentes lanium*, in habeant ad fallentia- in casu ». Respondit: « Affirmative. dummodo ne agatur de fallendis e distributionibus inter praesentes tantum provenientibus » '.

I. - S. C. Concilii, 16 Maii et 1 Iulii 1925, ad dubia :« I. An supplementum congruae canonicae subsit, necne, legi canonicae distributionum ad tramitem canonis 395 in casu; — et quatenus affirmative ad primam, negative ad alteram partem; II. An sit ab ea lege excipienda summa cumulata a die quo congruae supplementum decretum e-l. vulgo *arretali*: III. An et quomodo canonici et beneficiarii a civili auctoritate non recogniti, participare debeant de integro congruat* supplemento in Capitulis ubi viget disciplina communis. vel potius de illa tantummodo parte, quae assignata sive pro distributionibus quotidianis sive inter praesentes: IV. An quota, peculiariter assignata dignitatibus et officiis, immitti debeat in massam communem capitularem in casu: V. An et qua proportione dignitates et officia participare debeant de parte peculiariter assignata. quae immittitur in massam communem capitularem in casu; VI. An quota peculiariter assignata dignitatibus et officiis, immittitur legi canonicae distributionum ad tramitem canonis 395. » I et II in casu; III. Quamnam partem de massa communi distributionum lucrentur inseriendo dignitates et officia in Capitulis ubi viget disciplina praebendarum separatarum in casu? ». Respondit: « Ad I. Affirmative ad primam partem, negative ad alteram, et ad men-

si .I. .I. fi., XIX. 278.

Can. 395. 1) .I. I. S. XI. 177' / <riodii-Ji, !><Ihm Poiihlii hun. !>23 I|
2) .I. J. s. XI. 176. 3) I. .I. S., XIII, Ills.

leni ». Mens e-l: Episcopus, quod spectat ad actualem reparationem tertiae partis supplementi et conversionem eiusdem in distributiones quotidianas, utatur iure et munere suo ad normam canonis 395. ¶ et 2 C. I C.; ¶ II. Negative, et ad mentem. Mens e-l: Supplicandum SS.mo pro gratia sanationis et condonationis, celebrati- una Missa cum cantu, integro adstante Capitulo, cl. missa Mi- a lecta per singulo- canonico-: ¶ 111. Sabi- contrarii- capitularibus statutis vel consuetudinibus: negative ad primam partem, affirmative ad alteram, -i pars fuerit ab Episcopo in distributiones conversa: Ad IV. In Capitulis ubi viget systema praebendarum separatarum, negative*: in Capitali- vero ubi viget systema ma- ac communis, affirmative: ¶ λ. Non minori ea quantitate quam percipiebant ante assignationem supplementi congruae: Ad VI. Affirmative; Ad VII. Lucrantur eam partem, quae proportionaliter respondet ad id. quod de tertia parte suae praebendae detractum est et in distributiones conversum » '.

5. - Vide etiam decisionem S. C. Concilii, 16 Iulii 1927. de non computanda inter distributiones tertia parte augmenti dati a Gubernio civili (Vide can. 1410 et liunc can. 395, n. 4).

6. - Vide item decisionem S. C. Concilii, in *Malacilana*. 15 Novembri- 1930. ubi inter alia de lege distributionum quotidianarum ordinanda in Capitulo Malacitano agitur 3.

7. - Distributiones chorales non uni obnoxiae tribulo de quo in art. 57 Instructionis S. C. Concilii, 20 Iunii 1929. Responsum S. C. Concilii 20 Martii 1931 (Vide can. 1505).

8. - S. C. Concilii, 18 Iunii 1932, ad dubium: «An cl. quinam proventu- immittendi sint in massam distributionum in casu ». Respondit: « Affirmative quoad indemnitate donm-. negative quoad indemnitate servitii » 6.

9. - S. C. Concilii. 1 Februarii 1933. ad dubia: « I. Utrum duae pario distributionum, quae locum tenent praebendae, dividendae sint per dies naturales, an per «lie- servitii in casu; II. Utrum <li'li ibuliones quotidiana** dividendae ini per di< naturales an per «lies sen ilii in ca-u ». Respondit: « Affirmative ad primam partem, negative ad secundam; Vd I ive ad primam partem. affirmative ad secundam »

I. - « D. - An optio, de «pia in canone 396, § 2, censeatur prohibita etiam ubi viget ex speciali induito apostolico.

- Affirmative ». C. I., 16 Octobri- 1919 '.

¶ D. - Utrum prohibitio optioni-, per canonem 396. § 2 Co-

4) L

«I

Can. 396

ilicis imi anonici inducta. intelligenda -it lanium quoad dignitates, an etiam quoad omnes canonical))».

R. - Negative ad primam partem, affirmative ad secundam ». C. I. 24 Novembris 1920 *.

3. - « D. - I trum, a<l normam canonis 396, § 1, Sedi Apostolieae reservetur collatio dignitatum quae nullam praebendam, nulla emolumenta aut valde exigua adnexa habeant.

R. - Affirmative ». C. I., 1 Iulii 1922 .

4. - Deliberatione S. Concilii, 9 Iunii 1923, declaratur non sustineri indultum apostolicum quo in cathedral) \ico-ien.-i collatio canonicatum fiebat ante Codicem per optionem (\ ide can. 103).

5. - « D. - 1. An vi canonis 396, § 2 prohibeatur optio ad praebendas quomodocumque canonicae seu titulo canonical) adnexa-

II. An \i eiusdem canonis prohibeatur optio etiam ad domo-, praedia aliaque a praebendis canonicalibus distincta.

R. - Ad I. Affirmative Februarii
1930

6. - Die II Novembris 1930 a Dataria Aposlolica promulgatae -uni normae servandae ab Ordinariis locorum in impetranda a Sede \postolica collatione beneficiorum Sanctae Senii reservatorum aut devolutorum 5.

S. C. Concilii, proposito -ibi dubio: «An ius Capituli collegialis Beatae Mariae de Eleemosyna eligendi canonicos et dignitate-u-tineatur in ca-u ». di^ 15 Iunii 1940 respondit: « Negative ». Agebatur autem de iure quod Capitulum .-ibi competere putabat conferendi dignitates ex lege foundationis

8. - Dataria Aposlolica, 1 Ianuarii 1942, *Instructionem* promulgabit « De ob-er\audis a Reverendissimis «Ordinariis cum ah Aposito* Jica Dataria collationem petunt beneficiorum non eon-i-lorialiuni. quae ad normam iuris Apostolieae Sedi sint reservata vel devoluta ».

In ipsa declaratur quaenam beneficia S. Sedi resonentur et admii—ini indicantur quaenam continere debeant litterae quibus laria Aposlolica collatio beneficiorum petitur

9Q7 I. - Canonico coadinlori competere nequit in- praesidendi C pilulo, el-i coadinlori in- -it succedendi in officio primae dignitati- ad quam de iure ius praesidendi -pectat. S. C. \oncilii. II Dec. 1920 '.

2) J. J. X.. XII. 073; *Periodica*, X. 252; *Jus Pontificium*, 1923. II (XIV, 106; *Periodica*, XI, 127; *Jus Pontificium*, 1922, S3. - J) j. l s i!5 II *Monitore ecclesiastico*, XXXVIII, 395 et 313; *Jpoti! miris*, 111, 215 XXII, 525. — IOj.J.S., XX III, 333-331. — 7) J. A. S., XXXIV, 113-1 IS, Hanc Instru- etionem, sicut et *formas* a Dataria Aposlolica datas 11 Nov. 1930,leuen poteria in mei* IiiAtilutionibus furis Canonici, II, ed. III, p. 680.

Can. 397. It J. J. XIV, 12: *Periodic*

lus Imih/lciuiit,

2. - Vicario generali vi praecedentiae eidem competentis ius non e-l peragendi functione- de quibus in can. 397, nec item ('idem com- petunt alia ima et officia eiusdem can. 397. S. C. Concilii, 10 Maii 1931 (Vide can. 370).

3. - S. C. Concilii, 10 Decembris 1932, ad dubium: « Au decano Capituli cathedralis Parvi ini, ratione dignitatis, ius praecedentiae competat in optione domormn super cetero- canonicos in casu ». Re- spondit: « Affirmative » 2.

399 I. - Pius \1. Motu proprio *Ifibliornni scientiam*, 27 Aprilis 1921. inter alia decrevit ut beneficium théologale in Capitulis ulli ne conferatur, nisi, praeter alia, sil i- licentia, aut laurea vel saltem baccalairatu in re hihlica politus *.

2. - Dataria Aposlolica, B Aprilis [910, declaravit licenliatmn in Sacra Scriptura praeferendum esse in collatione canonicatus theolo- gali- etiam Doctori in Sacra Theologia, celeris paribus 2.

400 * ^ano,licus tbeologii- in Seminario regionali theologiam docens ex stipendio non tenetur >ui- expensis ponere substi- tutum, <pii lectiones Sacrae Scripturae in cathedrali habeat, et tamen lucratur distributiones quotidianas. S. C. Concilii, 9 Iulii 1921 '.

2. - Canonicu- theologus docens in Seminario dioecesano qua ra- tione excusetur a choro definit S. C.. Concilii. 13 Ianuarii 1923 (\ ide can. 12(1).

403 ' | 'u'' ('anon'ei "<m -u-tinrlur amplius ius ' Capituli cathedralis Barulen-i- nominandi et praesentandi ca- nonicos. S. C. Concilii, 10 Iunii 1922 '.

2. - Post Codicem 'uris-canonici Capitulo cathedrali l tinensi non competit amplius ius nominandi nian-ionario-. S. (. Concilii, 10 bi narii 1923 3.

3. - Po-t Codicem imis canonici non -u-limlur ampliu- ius \i- gen- ex bulla erectioni- in cathedrali eccle-ia \ico-i('U-i. vi cuius col- latio canonicatum fiebat per optionem et electionem alternatim fa- dseopo et a Capitulo, quia can. 103 rexocantur privilegia iani ronce—a. Ita. 9 Iunii 1923, resolvit S. C. Concilii \

4. - « I). • | Irum in collationi' beneficiorum et canonical num in ecclesiis collegialibu- Capitulum. ad normam (anoni- 103 audiendum. -it cathédrale an collegiale.

2) J. J.

Can. 399

XVI. i\$0. — 2) j. j.

Can. 400 — 1) J. J

Can. 403 — 1) J. J

159; *Periodico*, 191; *lits Pontificium*, 1922 89

J. X XV, 511; *Periodic*!*, Nil, 161; *his Puidifieinn*, 1923, 1S2.

3) i. .i. .S.

XIV, 132. *Pt rillicit*. NHL 195; *his Pontificium*, 1921, 165.

II. - Negative ad primam partem, affirmative ad secundam ». I., 10 Novembris 1925

5. - Ius nominandi canonicos in capitulo Collegialis ecclesiae B. Mariae. Ratisbonae, negatur Capitulo ipsi et Episcopo agnoscitur ius conferendi canonicatus ad normam can. 103. S. C. Concilii, 1 Martii 1933 \

6. - S. C. Concilii, 15 Februarii 1936, in. capitulo cathedrali conferendi certa beneficia, quod aliqui ex iure patronatus Capitulo competere putabant, noluit agnoscere: nec item ius agnovit ut eadem beneficia -eu canonicatus- non nisi -acerdotibus- indigenis seu eiusdem originariis conferri possent r'.

7. - S. C. Concilii non agnovit ius Capituli Collegialis B. Mariae* ille Elector eligendi dignitates. S. C. Concilii, 15 Iunii 1910 (Cfr. supra can. 396, 7).

/if)A I. « O- - lrum in collatione canonicatus, de quibus in canone 101. abrogatae sint leges partiales. revocata privilegia et reprobatae consuetudines, vi quarum iudei canonicatus non nisi originariis civitatis, in qua sedem habet ecclesia, conferri potest. Iam isti ceteris praeferrere debeant.

B. - Affirmative salva contraria foundationis lege et firmo praescripto canonum 3 et 135, § 3, ita tamen ut etiam in his casibus, in nullius inter indigenas reperitur idoneus -eu dignus, canonicatus conferri possint ac debeant alii idoneis et dignis, ad normam canonis 401 ». C. I., 26 Novembris 1922 '.

2. - S. C. Concilii, 16 Maii 1925. declaravit verba: *vivas eiusdem civitatis*. d^o quibus in civibus in collatione beneficiorum, non esse referenda ad cives dumtaxat originarios.

40S * S' I.) Novembris 1915. 1 Aprili- 1916. 13 Aprili- 1918, correxit decretum Eminentissimi Ordinarii Mediolanensis quo praecedentia inter capitulare. in Capitulo Mediolanensi agnoscuntur -uper alios canonicos-, nulla habita relatione ad ordinem seu classem canonicalem, subdiaconalem, aii presbyteralem, canonici" qui prius in Capitulum fuerant cooptati. Hae occasione -eriplum luit Ordinario Mediolanensi mentem S. C. Concilii <*-(* ut reiorneilnr Constitutiones Capitulare- <*> sen-u quod canonici qui al» ordine diaconali ad presbyteralem transeunt praecedentiam inter canonicos ordinis presbyterali habeant a die facti Iran-itn-, non a die quo in possessionem canonicalem ingressi sunt. Quo responso accepto, cum Capitulum iterum recurrere interposuisset eadem S. (i. Concilii r decisionem ipsam « extenden-

1) I. .1

fus *Initi/riuni*. 192G, 7.

«... diam ad ordines subdiaconalem et diaconalem. itemque ad omne- ca-u- in quibu- Capitulum capitulariter interxenit ». Atque haec norma -erxanda c-l non solum in Capituli- ubi praebendae distinctae canonicorum habentur sed etiam in illis quorum reditus in cummunem cumulum rediguntur, in quibus tamen sunt certae et distinctae canonicorum classes. Ytque haec e-l norma iuris communis in aliis etiam casibus observanda (e. g., episcopus iunior promotus \r-rhiepi-copu- oblinet praecedentiam in Episcopum seniore promotione. Si dein Episcopus senior et ipse Irchiepiscopus designetur, non ideo iterum praecedentiam acquirit in alterum \rrhirpi-ropum. sed ipsa praecedentia pertinet ad eum qui prior archiepiscopu- est designatu-) nisi exceptio ex privilegio probetur, ut de facto pro Cardinalibus ex privilegio ipsi? coure—o a C.lemente \ III. in Codice retento, can. 236. § 2 xi ciiu- Cardinali- diacom- ad titulum pre-bx teralem tran-ien- praecedentiam inter Cardinales pre-bx tero- oblinet a sua promotione in ordine diaconali. Licet igitur can. 106. § 6 Ordinario in- agno-calur dirimendi controxersia- de praecedentia, in hoc indicio faciendo Ordinarius lege- iuri- communis servare debet 1.

2. · Decreto Episcopi -talutii- e-l ordo sedendi in choro pro capiliilaribu- ita ut ordo initium -umeret non a cathedra Episcopi quae o! prope altare, -ed a cathedra quae e-l in ima abside -ita. Decanu- Capituli non oblemperax il et recursum interposuit. S. C. ('oncilii. 6 Iulii 1922. resolxil standum e->e decreto Epi-copi et -ii-lincris suspensionem qua punita fuit inobedientia decani -.

409 ' . -s' C. Concilii, 13 Iunii 1925. ad dubia: « I. Perlinetur -unctio \rrns censeantur tanquani abdentis. ad iilruinque. quod in canone |0(\ £ I adducitur, praescripti membrum, ita ut non tantum canonici \e4em praescriptam in choro non deferente*. *ed etiam Episcopi auxiliares. vMc episcopali in choro non induti, iribendi sint tainpiain absentes? II. Suntnc. praesciiplo >latuloruni capitularium *upra adducto, Episcopi auxiliare* rxcn*ali a deferenda in choro \e*te episcopali/ III. Ponuntur Episcopi auxiliare*. qui in choro pro episcopali. \c-le tantum capitulai i utuntur, provocare ad immemorabilem con'Urludinem in Capitulo observatam? IV. PohMnr Epi*epi* ait-xiliaribu*. dum in choro ecclesiae metropolitanae et non in *aello choralis in *lalli* a**i*tunl. permitti u*u* cappae *uper rochetto. tempore hiemali cum armellino? ». Respondit: « \d I. \flirmati\c: ad II. \cgali\e; ad III. \fiirinativ< ad nonnam canonis* 5, *i ()i dinariu* t \i*tnnrl huiinncdi con*uetudinem immemorabilem prudenter *ubmo\<*ri non posse;

in *Mvihohmt n. 16 Martii 1833 ad | d Ii. n*

(ultim a S. Rituum Congregatione ». Quaestio proposita fuerat Commissioni Interpr. quae eam remisit ad S. C. Concilii.

Decreto S. Rituum Congregationis in responso citato praescribitur ut Episcopus in choro induat rochetum super subtanam et manilleluin violacei coloris. Ad cappam induendam requiritur Sanctae Sedis indultum '.

2. Juxta statuta Capituli ecclesiae cathedralis, choralis habitus Canonorum est rochetum eum mozzeta serica nigri coloris, inlucubro panno rubro cum fimbriis et globulis item rubris, et birelo laneo nigro eum limbrii rubri ad ora. Ex induito apostolico insuper ad pectus gestant parvam crucem auratam octangulam. Quaeritur an quotidianas lucrentur distributione in horis canonicis absolventi non utantur: — 1° birelo, quia praesertim aestivo tempore incommodum est: — 2° cruce pectorali, quia ex consuetudine non geritur nisi diebus festis et dominicis — 3° mozzeta, quae intus rubro panno subsuta sit, cum fimbriis et globulis rubris, sed mozzeta impliciter nigra, prout episcopi gestant. In hoc enim tertio iam puncto Capituli aliquem canonicum (pii casu fortuito mozzeta episcopi induitum erat, ut absentem notavit et distributione quotidiana privavit. Porro Sacra Congregatio perpensis omnibus, in congressu diei responderi mandavit: Ad 1. Negative. Ad 2. Affirmative. — Ad 3. Negative et punctato, utatur hire suo ». S. C. Concilii. II Novembris 1928

410 circularibus, 25 Iulii 1923, S. C. Concilii mandavit
■ Episcopis ut quisquis proprio Capitulo terminum praestituit ex mensium ad capitularia statuta conficienda vel ad iuris tramitem emendanda: quo tempore frustra elapso, ipse Episcopus eadem conficienda inponatque Capitulo '.

411 I. - « Capitulum Ecclesiae cathedralis N. ex induito quo die J 1 I Septembris anni 1862, S. D. X. sancire et confirmare in perpetuum numerum /lorr/n canonicorum in Ecclesia cathedrali nunc exislenium dignatum est, constat revera noveni canonicis numeratis. Hi canonici numerali vocantur in Gallia: *titulaires*. Porro decursu temporis, anni -cilicel 1903 et 1916. de consensu Capituli, iuxta praedictos noveni canonico- a RR. 1)1). X. Episcopis duo canonici constituti sunt <pii in choro divina officia cum numerati persolvunt et proventibus, alter sumptu suo, alter sumptu decessoris, instituti, sustentantur. Iluiusmodi canonici vocantur in Gallia: *prébendes*. Illis expo-iti- quaeritur: — I. Irum hi duo canonici vulgo *prébendes* intere-; queant coetjbu- canonicorum acturis de negotiis ecclesiae ca-

Can. 409. 1) .i. J. A., XVII, 538. *Clr. VIIIH cixch, Periodica, XIV, 171; /<>»- lifiriuuii, 192.5. — 2) Risponna non sunt promulgata In .1. .1. .s. Vide <■, fu // \hinitorr cclcsia*lico, N 1,1,*

Can. 410.

XV, 153; VenneerHch, *Periodica, NH, 99.*

lhedrali- ·I Capituli. 2. I (tum. -i ad primum *affirmative*, hi thi<> <.monil i <lr omnibu- negotiis, quae ad Capitulum cl ecclesiam Gallic- (Iraient pertinent, ius habeant deliberandi et suffragium emittendi. — 3. I Irum participare debeant reditu- tenuissimos quidem, quibus iniitur Capitulum. I. I Irum hi- duobus canonici- competat ius habendi -camnnin. -ecundum tempus quo possessionem ceperunt inter novem canonico- numerato-, an -eor-mn ab hi- in choro -emper -edere debeant. Die II Februarii 1920, S. C. Concilii, in plenarii- Em... Patrum comitii- in Palatio Vaticano habiti-, respondendum cen-uit:

\d I. *Iffirniatic*. (piando agitur de negotiis quae tangunt intéressé generale Capituli vel ecclc-iae Cathedrali-. \d 2. *Iffirmatii* e. ex- c· pli- ii- in quibus agitur de negotii- canonicorum titiliarium. \d 3. *iffirniative*, excepti- ii- quae perlinent ad canonicos primae ere- ctioni- -eu titolare-. \d I Vegative ad primam partem: *Iffirma- five* ad secundam, -eu canonicos praebendato- -edere debere post ca- nonico- Titulares ». S. C. Concilii, 14 Ianuarii 1920 '.

2. - « I). - I Irum, ad normam canonici- III, § 3, in Capituli- vo- cem habeant beneficial! cl mansionarii, -i id ei- competat lanium ex -latuiis capitularibus.

K. - legative, -eu post publicationem Codici- beneficiatos et man- ionario- vocem in Capituli- amplius non habere, -i id ei- competebat tantum ex statuti- capitularibus ». C. I.. 24 \<>vembri- 1921)

3. - \ id · etiam re-pOu-um S. C. Concilii, || Decembri- 1920, de iure prae-identi coetibus capitulai ibu- non concedendo canonico eoa- diulori eum iure successionis (\ ide can. 397).

1 I. · S, (.. Concilii, 9 Februarii 1921. re-olvil canonicos teneri ** Epi-copo -aera peragenti a-si-lere ad normam can. 112, § I aut § 2, iuxta qualitatem functionum '.

2. - Vicariu- generali- vi praecedentiae non eximitur a munere a—i-lcmli Epi-copo in Mi-i- aliisque functionibu- pontificalibus. S. C. Concilii. 10 Maii 1931

^23 * Concilii. 12 Martii 1921, ad dubium: « An festi- in facli- -pecic recensiti-, quibit- dignitate- Capituli ex con-iietidine canunt Mi--am convcnlualcm. oim- eam applicandi pro benefactoribus incumbat dignitati celebranti vel canonico hebdomadario in ca-u ». He-pondil: « \fiiimalive ad primam partem, negative ad alleram » '.

Can. 411. I) Hi-pun-uin non fuit promulgatuni In I. I s Vid illini In *fl Mimi-* \i _'7u (uiu inlnotniionlini- expllentlvls , „t t i - xn, 573:

Can. 112 II .I I X \ \ II, .i /'rriix'tf <t, XtV *10, /ir- *I'imtifirium*, 192.7 7. I) A. A. S.. XXII. 233.

Can. 413. — 1) .1. (XIII. 138.

414 concessa Ordinario Quebecensi reducendi servitium chorale ad dies dominicos et festo' de praecepto. S. C. Concilii, 11 Iulii 191»

2. - S. C. Concilii, 1 Februarii 1923. ad dubia: « I. Irum duae tertiae parte' distributionum, quae locum tenent praebendae, dividendae 'ini per dies naturales, an per dies servitii in casu: II. Irum di'tributione' quotidianae dividendae sint per die' naturales an per «lies -ervitii in casu ». Respondit: «I I. Affirmative ad primam partem, negative ad secundam: Ad II. Negative ad primam partem, affirmative ad secundam J.

ucilii, 23 Aprili' 1927. propositis dubiis: « I. Irum post Codicem a in., allernalixai requiratur expressa concessio Sedi' \posiolicae. an sufficiant consuetudo ' < I constitutiones capitulares; II. An canonici iure alternativae gaudentes, per inleressenliam choro in hebdomada non sua, possint -upplere absentias admissas in hebdomada sua; III. Cilni in Abulen.. <l. 11 Martii 1921. resolutum fuerit diem integre computandum e*' < in casu illegitimae absentiae a choro etiam per aliquot hora', quaeritur an eadem computatio facienda sil in casu illegitimae absentiae alicuius horae ex parte illius qui obtinuit indultum *pro diebus et horis* ». Respondit: « \d I. Affirmative ad primam)) partem, saha lego foundationis; negathe ad -eeumlam. \< I I. Negative. Ad III. Affirmative» '.

Λ j C Clau'iila paragraph) primae huius canonii' qua reservalur pri-
I Vilegium apostolicum et conventio inita iii erectione paroecijfic
Videretur excludi quaelibet consuetudo etiam immemorialis. « Ilis tamen non obstantibus, eum regula in can. 18 statuta: /eges in/e/figem/he sunt secundum propriam verborum significationem in textu et contextu consideratam: cumque can. 5 apertis verbis praestilual. lautum consuetudines contra Codici' 'talula ut iuri- coi-

ip'is canonibus reprobentur, merito Patres retinuerunt, memorati can. 5 non applicari normis lis in can. 115, quo consuetudinis expressa reprobat III<li*illui autem de contraria consuetudine prudenter removenda, v'd, oh locorum et per- '<>narum adiuiida. toleranda, loci Ordinario spectat ad normam praefati canonis ». S. R. Rota, 13 Augusti 1925 1.

In eadem. 13 Augusti 1925. causa S. R. Rota ad llubinni
111. hi' verbis concordati': « II. casu, com-
petat cura actuali' universa exc a Capitulo
exercenda. Kt quatenus Ili. Quaenam curae actuali., of-
) C'bx Iero competant ». Respondil :

Can. 414. 1) I. J. .S., V, 101. — 2) J. J. .S., XXVI. 183.) I. f s
11'. // n'U- ninslico, XI., II; J'criixlicn, XVI, 172: /im l'onliihiuiu 11'2S. 8
Can. 415 l //l. rcoozi-^ .xu soilrnlicu, XVII, 330 et sqs.

\<| II. Mfirmative. ni-i Ordinarius ccn-ueri., ad normam can. 5 to-
lerandam e—e consuetudinem, vi cuiu- Capitulum, privative respectu
.id Xrchipresbyterum. celebrat Missas exsequiales praesente cadavere,
limera moderatur, alliorrm catcche>im tradit, el cumulative rum
eodem domibus benedicit paschali tempore: canonici vero confessio-
nes fidelium excipiunt vi -ui beneficii. — \d III. Provisum in se-
cundo » '.

/ . I /? I. - S. C. Concilii, II Februarii 192(1, ad dubium: « \n vi
canoni- 116 C. i. C. canonicus theologus et poenitenliarius
exempli -ini ab officio diaconi e- -ubdiaconi praestando Episcopo sol-
lemniter celebranti ». Respondit: « Negative, et servetur Caeremo-
niale Episcoporum » 1.

2. - S. C. Concilii, 13 Ianuarii 1923, ad dubia: « 1. \n canonicus
theologu- eximatur ab onere hebdomadarii et Missae conv entuali- in
ca-u; et quatenus affn mative: II. \n idem canonicus hae exem-
ptione fruatur etiam tempore feriarum -chola-lirarum in casu ». Re-
-pondit: « \<| I. Affirmative. -ub conditione tamen tradendi Capitulo
congruum -lipendium pro Mi--a conventual·: \d II. Negative, -alvis
peculiaribus induitis »

3. - S. (2. Concilii, 10 Martii 1923. inter alia respondit servan-
dam <"c resolutionem dici || Februarii 1920. qua canonicus theolo-
gus et poenitenliarii- eximuntur quidem a servitio altaris in trno
ordinario, minime vero in Mi-i- pontificalibus .

/j10 I. - S. (. Concilii. 10 Iulii 192(1. declaravit: «) tolerari non
po-'C consuetudinem lucrandi liuchis praebendae ob praesen-
tiam praestitam uni vel duabus tantum hori- canonicis: — b) can.
238| urgere ct-i ab-entia a choro non e-l culpabili-, -i non concurrant
causae excusante- can. 120. 121; c) (.apilularein absentem relinere
non po—r fructu- re-poiidente- privatae recitationi officii: — <l) nul-
lam portionem fructuum retineri po-se a Capitulari absente; e)
lempu- absentiae computandum e—c per dies; — /) Capitulare- absen-
te- teneri ad fructu- re-tiluendo- ante -cnlentiam declar itoriani (\ ide
can. 2381)

2. - S. C. Concilii. 13 Maii 1922, 12 Ianuarii 1921 et 15 Martii
1921. propo-ili- dubii- re-ponden- declarav it : o) Capitulum \bulen-e

Pcriin/Mint mu XVII, 339-3G5. Atque hmr "«-utentia substantialiter coii-
hruuita » "t hi »lt«ra initantia apud rtimdem >. R Rotnm. 9. Nuumsti 193(1: /hrisiones st tt
Ibidem p. 565 Inu < nota adllcitur: R« -tituttone in integrum quoad con-
"U 'iu Ihiv", curam u«-tnatem Xrehiprv*b>teri couretante", di«* 2 Mail 1932 obtenta n S. T. st-
gwiturae \p<i>tolle4<, cau*.i rediit ad S. Rotam videntlbu> omnlbu*.. et prodiit deripio <li«q
■ X iVilb 1036 /b/.-i zru- t \XV1J]. 207 223.

Can. 416. M f. j. χπτ, 117; /'trixlirtî, \ RR. 2) J. J. X., NVIF, 2d. —
3) 4. L. X.. XV, 5Ss.

Can. 418. |) |c d., idmn \M« etiam Lutei (in II Moitilnn tcrhsin Urtt,
XI-N I (1931). 229 et *«|. It« in«|Ur M a Cormirtta, in /Vr/trr larniu.†, \ 1(1 (1933), p. 599-60 i,
el IX (1931), p.

uti posse privilegio sibi a Iulio III concessio, servato tamen can. 118. § 2. Quod vero ad distributiones spectat se conformet omnino can. 395, § 1 et 418. § 3. b) Dies in quibus canonicus illegitime abest aliquibus Ianum horis computandos esse ul dies absentiae. c) Canonicum illegitimam absentem aliquibus horis privari pro ea die tum Eructibulum distributionibus pro rata horarum illegitimae absentiae (Vide can. 2381) 2.

3. - S. C. Concilii, II Novembris 1925, propositis dubii « I. Irum canonici iubilati et qui chorale indultum obtinuerunt, censi possint inter praesentes ad effectum constituendi, simul cum alii, duas tertia- partes Capitularium, qui ex praescripto Codicis, can. 118. § 2, -en ilio Chori intenti esse debent: vel p'otius, computari debeant, prout vere el realiter sunt, inter absentes ita ut aliis canonicis con- netas vacationes impediunt — II. Irum tertia pars canonicorum. de qua in citato can. 118, § 2. intelligi debeat tertia pars numeri totali- canonicorum cuiuscumque ecclesiae: vel tertia dumtaxat pars canonicorum qui. demptis iubilatis et indullariis, supersunt, ita ut semper et in omni casu aliqui vacationibus Erui possint. III. Irum post Codicem -u- lineri valeat consuetudo, vi cuius eanonien- hebdomadarius et excusatur ab horis canonici- cantati- Missam Conventua- lcm sequentibus et fructu- praebendae et distributiones illis horis respondententes percipit: an e contra post Missam celebratam ad chorum redire teneatur ibique manere u- que ad finem cantus Nonae, vel A e- perarum tempore Quadragesimae ». Respondit: « Acl I. Affirmative ad primam partem, negative ad alteram. — Ad II. Affirmative ad primam partem, negative ad alteram. Ad III. Affirmative ad primam partem, negative ad secundam. Iit ad mentem ». Mens e- t: « Si Missa tempore quadragesimae cantetur post Tertiam, hebdomadarius tenetur redire ad (horum tempore Vesperarum »l.

I. - S. C. Concilii. 15 Novembri- 1930, in *Malacitana*. respondit non constare de iure Capituli ad quatuor mense- vacationum in rasu *.

Z 1 û I. - « 11- - An ad substitutionem in choro *in casibus purlieu- laribus*, de quibus in canone 119. § 1. requiratur venia S. Sedis vel saltem licentia Ordinarii aut Capituli.

R. - Negative ». C. I., 25 Iulii 1926 '.

Concilii 1927. declaravit: u) Ad iu- alter- indultum aposlolieum aut legem foundationis: b) inaliva gaudentes non posse supplere in hebdomada non sua absentias suae hebdomadae (Vide can. 414).

*9 J. J. S., XVI f. 192. Vide Cozza, in *II Munitore rrelegifUilieu*, XLVI. 229 mjs

3) U foniturr reelnriitalico. XXXIX. 133. D<<!*!» non init pi<>innl*rtitn iu J. J. S

l) J.

Can. 419. — 1) J. J.

3. - « I. - An sub nomine *canonici vel beneficiarii*, de quibus in canone 119. § I, veniant toriindem coadiutores.

R. - Negative ». C. I., 29 Ianuarii 1931

1. - S. C. Concilii, 18 Aprilis 1932, declaravit etiam dignitates in servitio choralibus substitui posse a canonicis, ad nonnam imis, in officii- communibus eum canonicis, non posse xero substitui a canonicis in officiis quae sunt propria dignitatum, de quibus in can. 397

ZΠΑ 1. - S. C. Concilii, 8 Februarii 1919. declaravit canonicum theologum, in Ili-pania, sicut alibi, non obstante praxi contraria et antiqui- resolutionibu- contrarii-, lucrare distributiones tota die qua docet

2. - Cau.-ae excu-anlc- praeter eas quae in can. 120 et 121 enumerantur non admittuntur. S. C. Concilii, 10 Iulii 1920 (Aide can. 2381, 418) 2.

3. - Ab-en- a choro vi indulli apostolici, quo conceduntur distributione-: *amissis inter praesentes tantam*, iu- habet ad fallentia», dummodo ne agatur de fallentii- e di>Iri]'.utionibu> *inter praesentes lanium* prox enientibu-. S. C. Concilii, 15 Ianuarii 1921 (Aide can. 395) 2.

I. - S. C. Concilii, 10 Aprilis 1921. Capitulo 1, in quo distributione; *inter praesentes* non ex-islebanl, ut maior stimuli.- ad physicam praesentiam in choro haberetur, concessit ut fallentiac seu di-ti ibutione- amis-ae ab absentibus haberentur in posterum ut distributione- *inter praesentes tantum* lucrandae ad normam can. 120. § 2. dummodo in hac immutatione facienda omnes capitulares consentirent 1.

5. - Canonico- theologus qui de Episcopi licentia, ex stipendio, theologiam docet in Seminario regionali excusatur a choro, non tenetur ad eon-liluendum substitutum et di-tributiones quotidiana- percipit. S. C. Concilii, 9 Iulii 1921 .

6. - S. C. Com ilii. 13 Ianuarii 1923. declarat it canonicum theologum eximi ah onere hebdomadarii et Mi—ac conventualis cum onere tradendi congruum stipendium pro Mi—a. Exemptio non extenditur ad tempu- feriarum schola-ticarum (Aide can. 116).

7. - « D. - I Irum prae-criptum canonis 12(1 comprehendat quoque eappellano- seu dei ico- secreto.-, personae Romani Pontificis actu iiiMu x

R. - Ulmualixr quoad praescriptum ranoiib 12(1. § |. n Ile.

21 I I S. WHI, 11Π. /^{nnfbctt.} W 151. -) J. h .s.. XXV, 192.
Cm. 420. Ii \ iih II MiHiUurr <rcb \1 (I02S), p. 2i,, „ „| (
c ... II litU .. li.il m id n*. 2) J. I s \1' •i". | >■ '.. XIII. 1H-
II \ i) fl \i>n>lur. i'rt-- i'lyf»», \ L. 29G. I s . MI. 397 /, rn^li, </, X 11 f, 19-.,
lit < t i lit titit. |92i, 11> I,

■rative quoad praescriptum eiusdem cauiquis ». C. I. 20 Maii 1923

8. - Canonici vel beneficiarii qui de consensu h'dinarii conventui eucharistico inter-unt. ita excu-anlur a choro ut di-trilmtionc-diam cotidiana-. imino et illa- qua- *inter praesentes* vocant, perci-piant. Pitis XI, Litteris 7 Martii 1921 (Vide can. 821) 7.

- « I). - An excusatio a choro, de qua in canone 12(1 extendatur ad servitium paroeciae non capitularis.

K. - Negative ». C. !.. 19 Ianuarii 1910 s.

Id « I). a choro dum munere iudiei-fungitur, lucretur distributiones quotidianas, etiamsi pecu-liarem retribuiionem ratione huius muneris percipiat.

K. - Affirmative ». S. C. Concilii, II Februarii 1912 9.

ΛΟΙ I. - « D. - 1° I irum canonici dioecesis Ibu-en-i-. qui (ionem habent ex edicto praebendae adnexam docendi sacram theologiam et iu- canonicum in Seminario, excusentur a choro et ianisi scholam habeant extra horas servitii choralis. Et quatenus affir-mative 2' I Irum excusentur diebus festis aut in quibus scholae va-cant, innuo etiam tempore feriarum.

K. Ad primam affirmativi*, amissis tamen distributionibus quoti-dianis.

' I., 24 Novembris 1918 '.

2. - « I). - I. I Irum in § I η. I canonis 121: (*pri de licentia Or-linarii loci publice docent in scholis ab Ecclesia recognitis sacram theologiam aut ius canonicum.* etiam comprehendi debeant canonici, qui de Ordinarii licentia docent, retributione peculiari pro lectione percepta: an tantum qui ab.-que tali retributione theologiam vel iu-

II. I Irum illud: *sacra theologia vel itis.* in praefata paragraphe stricte -it interpretandum ut theologiam fundamentalem. theologiam dogmaticam et moralem, et in inc institutione- canonicas necnon trxtmn Codicis tantum significet: vel ampliore ratione illa verba sint sumenda, pro Facultati* videlicet sacrae* theologiae vel uni- canonici, ita ut ubi etiam comprehendantur disciplinae, quae ad normam sta-tutorum uniuscuiusque Seminarii in praelaudalis Faecultatibu- edocen-tur. hi-leria nimii um ecclesiastica, archaeologia -acia, linguae bibli* cae. etc.

Ad I. Affirmative ad primam partem, negative ad -ecundam.

I. Negative ad primam partem, affirmative ad secundam ». Novembris 1920 *.

s) / . i *Periodicut XIII, s?;* *Inu ρηι·{fh}»'uti,* 1921. 3
XXXII, 92. 9) J. J, 299-399
Can. 421. I *Inhifon trrhxnishm,* \\
Z/s PnnH/irimu, 1923, III.

U \ (ηκοχvιι, *Inlrrl'rchitio aidht nh(u.*

3. - Canonicus poenitentiarius horis quibus theologiam moralem in Seminario docet non censetur praesens in choro ad effectum lucrandi distributiones quotidianas: et circa ipsum servetur praescriptum can. 421, § 1. η. I. S. C. Concilii, in *Oxomen.* 9 Iunii 1923

1. - S. C. Concilii, in *Malacilana.* 15 Novembris 1931. inter alia resolvit duo- canonicos in -ervilio Episcopi occupatos, de ipiibus in can η. I, percipere non posse distributiones quotidianas. lirect contrarium evinci videretur ex decreto erectioni- Capituli. Kalio autem datae responsioni- affertur quod mutatae hodie -ini conditiones Capitulum in Hispania

5. - Indice- synodales percipiunt d
bent retributionem pro officio iudicis
1912 N

11 Februarii

1. - « I). - I trum canonici iubilali
tari- pro -ua vice praestando, non obstante contraria consue-
tudine.

- Affirmative ». C. I.. 16 Octobris 1919

, Concilii, 14 Novembris 1925 proposito dubio: « I trum
canonicus S B. ius habeat etiam ad emolumenta incerta et adventitia,
in ca-u?». Respondit: « Affirmative ». Xgebatur autem de canonico
mbilato cui ('apilulum agnoscere nolebat iu- ad di-lribuliones *inter
praesentes adventitias* '.

3. - S. C. Concilii, proposito -ibi dubio: « An iubilali ius habeant
ad di-tributiones inter praesente- in ca-u »: II Februarii 1912. re-
-pondit: « Affirmative, ni-i ob-d expre-sa fundatorum vel oblatorum
voluntas: cauto praeterea ut ('apilulum T. hac in re propria statuta
capitularia emendet ad normam Codici- iuris canonici ». Agebatur
autem in ca-u de Capitulo Cathedral! quod canonicis iubilati- distri-
butione- inter praesentes denegare imitabat ob dispositione- Synodi
Dioecc-anae anni 1877 et ob -talula capitularia anno 1921 approbata .

423 1. - « I). - An -ub nomine *sacerdotes*, ile quibus in canone 123,
veniant etiam religiosi vel religiosi saecularizati.

K. 29 Ianuarii 1931 '.

427 ¶ - « 1). - I. I trum di-po-iltone- particulare- Concilii plenarii
¶ Itimorensi-. quoad ius nominandi Administratorem dioecce-
-Is. c 'arante, adhuc vigeant; an per novum Codicem abrogatae
-ini. ,t quatenus negative ad primam partem:

3) J. .1. J., XVII, »to. i. . . . . — ») i. .i. s., XXXIV, .2vo-3oo.
Can. 422. — 1) .1. J. S 77: . 103; *liw Pontificium*, 1923, G6. —
Ho'φοηβηηι uou (uit proninlftatum In .1. I. Viti *It Woni/ur. civfaifutico*, XXNUX, J(Jg
«J*. — -U |1. I. XXXV. H.-ISI,
Can. 123 | .J. I. > XXLII H.; *Peri> liai*, XX, *Ljp.-fm PoiUiflcium*, 1931, 1»7.

K

Ad II. Affirmative, et ad mentem. Mens autem haec est: Quaterni- speciales circumstantiae hic et nunc impediunt quominus in illa regione applicetur canon Consistorialis instructione- oportunas, ad tempus servari, praebent, dempto omnino Episcopis hire nominandi Administratorem dioecesis, mortis causa ». C. L. 21 Novembris 1918.

2. - Summus Pontifex, attentis peculiaribus adiunctis in quibus ecclesiae Foederatorum Statuum Americae versantur, voluit et decrevit ut in omnibus dioecesibus in quibus quinque saltem vel sex (Consultores dioecesani non adsint, firma prohibitione a Communi-ione (Ordinis facta. Archiepiscopus aut Episcopus senior provinciae ecclesiasticae providere possit cum ratificatione Delegati Apostolici. pro nominatione administratoris dioecesani sede vacante. Idque per triennium. dummodo inierim coetus Consultorum non fuerit auctus ad numerum superius indicatum. Ueponni S. C. (Consistorialis. 22 binarii 1919.

i, 8 Maii 1919. ad Dominium Canadense
-«ii responsum supra relatum 22 Februarii

13

A91 I. - Etiam in America septentrionali servandum est ius commune, abrogato iure particulari nominandi Administratorem sede vacante. C. L. 21 Novembris 1918 (Vide can. 427).

2. - Decreto S. C. (Consistorialis, 22 Februarii 1919, provisum est dioecesi Statuum Foederatorum Americae in quibus (Consultores sufficienti numero desunt. Item decreto eiusdem S. Congregationis. 8 Maii 1919. provisum est pro eodem casu Dominio (Canadensi et lenae Novae (Vide can. 127).

iiQTC vicario Capitulari, si muneris, non competit ius aut officium peragendi functiones sacras in sollemnioribus anni festivitatis, de quibus in can. 397. §. I. , C. Concilii. 10 Maii 1931.

(Xfi « I). - An vicarius foraneus, qui sit status canonicus tunc delegialis in suo districtu, vi canonis 150. § 2, cedat ceteris canonicis in choro et actibus capitularibus active ». C. L. 1° Novembris 1925

Can. 427.

Can. 435. — 1) .I. A. S

Can. 450. i) i. i. s

Λ 71 I. Deriolo S. (i. (.on-i-lori.lli-. 19 \o\embris 1917
c-1 saerdo- *inspector* sacerdotibus el
liro militantibus

2 - Decreto S. C. Con-i-loriali* «latus inspector.
ut -upr.i. cleri· i- in eli--» gallica. 30 \pi ili- 1918 2.

3. · Decido S. C. Con-i-loriali*. 6 Martii 192"). ordinal ialu- mili-
lari- in Italia constituitur .

I. - In rc-olulione S. C. Concilii, 12 Novembris 1927. declaratur
qui l -i| conferre in liluluin aut in admini-lralionem *.

5. - \ icariu- paroeciali- qui plena paroi
tenelm ad Mi—am pro populo applicandam, Requiritur autem ut
linario a—iguattnn -it territorium proprium pialibet paroecia seiun-
cluin. S. C. Concilii, 20 Martii 1932 '.

S. (λ Coii-i-loi iialis, 13 \prili- 1910. *instructionem* edidit de
iuri-dictione cappellanormn militarium in Italia

Diaconus qui ante Codicem paroeciam oblinuei il eam non
* amittit introductione (aulicis quia in ea in- quae-itum habet.
S. C. Concilii. 18 Maii 1919 '.

ΛΓ7Λ Iu- removendi mi-sionario- religio-o- ab oliiiiio quo funguntur
in missionibii- aequo iure perlinet ad Superiore- leligioso-
cl .id Superiorem Mi—ioni-. In-lruelio S. C.
8 Decembri- 1929 (\ ide can 296) *.

455 Capitulo I lint d m a S. Concilii, 19 bebruarii 1921. «mniluni
l eM nr praesentationis ail paroeciam ph no iure Capitulo incor-
poratam: ius \cro inMitncndi agnitum e*| Epi-ropo

« D· - \n Mil) *Peculiaia locorum ac /n*/sonamm ad·*
' (*iam ta. de (piilni> in can. 158, \rnian(quoque nece>itale> oeco-*
nomicae dioere>i*.

II. · \cgalive ». C. I.. 8 Mail 1915 |

Λ 7Q I - S. C. Concilii, 15 \pril. 1918. r<-pondit in l.u-ilania
paroecia- quae i ill'k ienleiu dolem habent conferenda- esse
ad nonnum ran. 159. 3. n. 1-3: alia- iero paroecias quae, ob fa-
elam -eparationem Eccle-iae a Statu, dolem -uffieieulein iion habent,
conferendas e—e ad nutum. Curandum tamcu l'.pî-COpi.- nt **imines**
paiociae congrua dote compleantur '.

Caui 151. X» 2l. 3) J
II *Utali*^ HIJG I. J. S', / . .1. N.
\ XV. c.m n Π· i. r1#z»)) nt «.fi·h< . XI \ . t.>5. apud ; 1117 m)
Can 45 i. ll t. j. XI. Illi).
Cati. 454. v l. § , \XH 111
Can. 455. o j. l. S. XIV. 551.
Can. 458. — n a, < S . XXXVII II-J
Can 459 l} j. S XI. 2W.: It yf vol. tu19, p. 191

2. - S. C. Concilii, 21 Iulii 1919, declaravit nec conueniunt
examen requiri in translatione parochorum de qua in can. 2162
et sequentibus *.

3. - « In canone 159, § 3, n. 3 Codicis praescribitur ut loci
Ordinarius clericum, cuius magis idoneum indicat ad paroeciam
translatam, examini super doctrina subiiciat coram et examinatore
synodalibus. Quaeritur:

I). - I. Iurum huic examini subiici debeat clericus iam de una
paroecia proximus, toties quoties de nota paroecia procedit, idem
erit; an vero subiciat periculum semel factum pro prima paroecia.

II. Iurum examini subiiciendus si parochus motus a pa-
roecia qui ad tramitem canon. 2151. transfertur ad aliam pa-
roeciam.

III. Iurum parochi examini subiiciendus si parochus
qui ex officio transfertur ad aliam paroeciam, ad tramitem tituli
libri I, canonum 2162-2167.

IV. Quid agendum si clerici, quos Ordinarius idoneos reputat,
nolint examini subiici. quod forte non semel accidit pro mino-
ribus paroeciis?

V. Iurum periculum, de quo in canone 996, § 2 et 3. dum-
modo coram ipso Ordinario ei examinatore synodalibus
subiciere possit saltem ad provisionem pro prima paroecia.

VI. Iurum examen, de quo in canone 13(1. § I. sufficiat ad pro-
visionem paroeciarum toto tempore, quo sacerdote illud subire te-
nentur, dummodo coram Episcopo et exam

R. - Ad I. Ad primam partem: affirmative, si iurum
Ordinatio; negative si iurum ad in-
ordinarius eum examinatore synodalibus
perdurari, eamque esse iurum ad no*

Ad II. Negative.

Ad III. Negative.

Ad IV. Quatenus non iurum provisum
Ordinario recurrat ad S. Congregati

Ad V. Negative, nisi examen versetur
quibus interrogandus si clericus de paro

Ad VI. Negative, alio tamen pr;
nonis». C. I., 21 Novembris 1920 .

I. . S. (3. Concilii, ad instantiam (I
abrogati decreti Concilii Gallimorensis. in
anovibiles et innoxibiles in Statibus Fo

tionali-. conferantur ad normam <«1. 159. § 3 Codicis. S. C. Concilii, 24 Iunii 1931 '.

5. - « D. - An forma concursus de qua in canone 159, § I. -enanda sit etiam in prima provisione novae erectae paroeciae;
R. - Negative ». C. !.. 25 Iulii 1932

ZPA 1. - « D. - I. Irum canon 160, § 2 applicetur dumtaxat ad pmoecias erigendas post promulgationem Codicis an etiam ad paroecias iam erecta'. Et quatenus negative ad primam partem, affirmative ad secundam:

II. Irum idem canonipraescriptum applicetur etiam paroecii- in quibus pluralitas parochorum inducta est non consuetudine aut privilegio, sed legitimo statuto. Et quatenus affirmative:

III. Irum iura iam quaesita parochis, ut aiunt, portionalis- eu cumulativis, integra maneant tum quoad spiritualia tum quoad temporalia; an vero revocentur etiam quoad temporalia. — Et quatenus negative ad primam partem, affirmative ad secundam:

IV. Irum cura animarum principalis et unica tribuenda sit parocho, «pii praeeminentium honorihabeat prae alii-: an vero antiquiori possessione.

R. - \d i. Negative ad primam partem, affirmative ad secundam.
\d II. Affirmative.

Ad III et IV. Provi-um in praecedentibus: pro applicatione vero canonis ad hos ca-u- particulares recurrendum e.—e ad S. Congregationem Concilii ». C. I., 11 Iulii 1922 '.

2. - S. R. C., 2. \prilis 1929, declaravit a parocho qui duas ecclesias paroeciales regit, recitandum esse officium eum octava de utroque titulari et non tantum de titulari ecclesiae residentialis (\ ide etiam can. 166)

ACO E - Publica proce—io in oppositionem ad processionem privalam definitur in causa agitata apud S. Romanam Rotam 3 Februarii 1922 (Vide can. 718) '.

2. - S. Concilii, 11 Iulii 1922. ad dubia: « I. An et quomodo benedictio sacri fontis fieri possit etiam in paroecii- iialibus in casu: II. \n tolerari possit consuetudo benedicendi aquam baptismalem semel in anno, seu Sabbato Sancto Paschali- dumtaxat in ea-u ». Re- potidit: « \d I. Mirmalive. -crvali- Mi--ali- romani rnhriei-; ad II. Negative » -,

3. - « D. - Irum verba canonipraescripta in can. 162. n. 7: *publicam proces-*

1) *H. VotoUort i. tlf* XJ/III, 2>9, 5) .I. I. .s. XXIV 281.

Can. 460, - 1) I. I. X., XIV, 527; /VnWini, XI, |GS; *Pontificium*, 19>* <r, — 2) J. 4. S.. XXI, 321.

Can. 462. 1) I J. >S., XIV, 39>; JVnWicn, XI, 131; Zu* *Pontificium*, 1922 168, 2) I I x.. XV, 225, JVnWirc, XII, 87; Zw.< *Pontificium*, 1922, 128.

sione in extra ecclesiam ducere, intelligenda sint tantummodo de processione, < piae initium ducit ab ecclesia paroeciali; an etiam de iis quae faciunt initium ab aliis ecclesiis intra ambitum territorii paroeciae sitis, idque etiam si hac ecclesiae non sint filiales et proprium rectorem habeant.

R. - Negative ad primam partem; affirmative ad secundam, firmo tamen praescripto canonum 182 et 1291, § 8 u. bris 1922 '.

I. - « I). - An, secundum canonem 162, n. 7 et responsum diei 12 Novembris 1922, ius parochi publicani processionem extra ecclesiam ducendi extendatur etiam ad processiones religiosorum, licet

R. - Affirmative, firmo tamen praescripto canonum 1291. § 1293 ». C. G., 10 Novembris 1925 '.

Casus parochi condemnati ad restitutionem quia poliores a fi delibus taxa- exegerat quam permi'lerel index taxarum ap- probatus, videri potest in causa decisa a S. R. Bola. 2 Decembris 1922 (Vide can. 2408).

* ^esPons*s C. !.. II Iulii 1922, definitur potestas vicarii substituti et sacerdoti· suppletis de (pio in can. 465, § 5, praesertim relate ad assistentiam matrimoniis praestandam (Vide can. 1096)

Responso I., 20 Maii 1923, agnoscitur vicario sub- titulo **Facultas** delegandi pro assistentia matrimoniis praestanda (V i- de can. 1096).

' . * S' (* . VZoneilii, 9 Februarii 1918, interrogata: « \n con- suetudo applicandi per turnum Missam pro populo sustineatur in casu » (agebatur autem de Iribus paroeciis cum tribus parochis di- stincti· qui tamen unica utebantur ecclesia). Respondit: « Negative, -eu con-netndinem non sustineri; ideoque unumquemque parochum, non per turnum. -ed per se teneri -ingulis diebus dominicis et festivis ad applicationem Mis-ae pro populo -ibi commissio; et ad mentem. Mens e-t: curet \rehiepiscopus in praxi servandum canonem 1096 quoad delegatione- in matrimoniorum celebratione ». S. C. Concilii. 12 Iunii 1917 et 9 Fehrnaiii 1918 '.

-■ - C. I. L february 1918, declaravit nihil a Codice iuris eu- nonici immutatuni fuisse circa lesta suppressa eorumque numerum. in quibus, applicanda est Missa pro populo (λ ide c. 339).

3) .1. .1. S., XIV, G6t; *Periodica*, XI, 181; *lu.t Pouliftciuni*, 1922, XVII, 582; *Periodica*, XIV, 183; *Pis PonHflciuni*, 1920, 9.

Can. 465. 1) *Nouvelle Tlcruc Thioulouiqu*, 50 (1923), 16.

Can. 466. i)

3. . S. (λ Concilii, in *Il ralislavien* 13 Iulii 1918, declarat il ad Mis-am pro populo applicandam teneri rectores stationum (piae iu regionibus diasporae constituuntur, seu sacerdotes qui catholicorum inter plures acatholicos in certo districtu ab omni paroecia separato degentium curam suscipiunt. In dioecesi enim omnis divisio territoriali- cum peculiari populo, ecclesia et rectore, est vera paroecia ex can. 216. Nec doti- carentia quidquam obesi, cum onus celebrandi pro populo non *ratione beneficii sed officii*, non ratione bonorum se<l munerii' oriatur. E contra rector districtus a paroecia non separati, < («i omni' populi curam habet, ut vicarius cooperator considerandus est et ideo obligatione pro populo celebrandi non tenetur 2.

I. - S. C. Concilii, 28 Decembris 1919. promulgavit indicem festorum suppre-rornm in quibus applicandum est pro populo (Vide can. 339).

¶. - \ ieariu- oeconomu.- qui plures paroecias vacante- regit unam lanium debet diebus festi- Mi'-am pro populo applicare. C. I., II Iulii 1922 (Vide can. 173).

6. - S. C. Concilii, 12 Novembris 1927. ad dubium: « l Irum parochii' qui. praeter propriam paroeciam, alleram aut plures alias in administrationem habeat, teneatur Missam applicare pro populo tantum dic festo suae paroeciae, an etiam in festis patronorum alterius xel ceterarum ». Respondit: « Negative ad primam pariem, affirmative ad alleram » '.

' - Quando idem parochus duas regit ecclesias paroecialcs, tenetor oilicium cum octava celebrare de titulari ambarum ecclesiarum pai oecialitim. S. Rituum C., 27 \prili- 1929 (Vide etiam can. 160) *.

8. - S. (. (oncilii, in *Toletana et aliarum* declaravit, 19 Iulii 1930, obligationem applicandi Mi'-am pro populo ex-i-terc eliam pro diebus leslis suppressis, olim ex iure particulari de praecepto '.

9. . Dic 27 Februarii 1932 S. (i. Concilii Episcopo Ermland respondit; Examini .-ubiccto dubio ab Excellentia tua proposito sub die 2 februarii 1932 circa applicationem .Vli.-arum pro populo ex paile Rectorum « curatiarum » haec S. Cong. respondit: Teneri in casu ad normam can. 466 C. 1. C. 6.

10. - \ icaiiii' paroccialis plena potestate cum proprio territorio -Cium lo ? qualibet paroecia gauden- tenetur ad Mi-'ae pro populo applicationem. S. (. (.oncilii. 20 Martii 1932 '.

11. - S. (. (.oncilii in *Principis libérien el Saskataonen*, 20 Martii 1932. detdaraxil parocho* parocciarimi Dominii Canaden*!*. de <|iii-hn* non constat datum lui—r decretum erectionis, considerando* esse.

» R ? ? R

-I i. l X.» XI. IG. /7Y.*η/1Y/1, X. Gl. - 3) I. l .S', XX, SI; *Pcrindira*^ XVII, Gl; / l Old > 192K, 12 l J IIs. W'. 21 f J X., XXII -21, G) jr- II A /.'.' 'Ii. li l*.. - »90 7: J l .s. \\ \ l;i // i/,,,/,,,/,,, . . fAM.ts/uo, XLV. 3 > .

hoc non obstante. vere parochi obligatione teneri applicandi Mi-
-am pro populo. Itemque eadem obligationi ligari statuit vicario*
eiusdem regionis si vera et plena potestate parochiali praediti -ini ad
normam can. 451, §2, n. 2 \

/i£Q I. ■ Benedictus \\. Litteri* II .Martii 1921 ad F. pi-copum
Bergomcn-cni, excitat pa-lores animarum ad pugnandum contra
ei rore- contrarios fidei catholicae et ordini publico (\ ide can. 1521) .

2. - Pin* XI, Mloeuione 23 Maii 1923, declarat promotionem
actionis catholicae esse partem ministerii pastoralis .

A yfi I. - S. C. Concilii, 8 Februarii 1919. favore parochi re-olv it
ad ipsum spectare ius tenendi librum confirmatorum, non ob-
stante contraria consuetudine immémoriale hoc iu- agnoscente cano-
nico sacristae ‘.

2. - « Ihibia circa applicationem novissimi inris in tua dioecesi
quae A. T. huic S. (.. proposuit, litter's diei 9 elapsi men-is, hi-ce
breviter explanare liceat.

Ad I. laxae dioeecsauae utique uniforme- in tota dioecesi imo
in tota provincia ecclesiastica c-se debent: at. sicut in omnibu- di-po-
-itionibiis generalibu- subintelligitur: *ubi fieri potest*, \inc \ero ra-
-iones quae contra hanc uniformitatem in tua dioecesi militant haud
-uni -pernendae: ideo, -icul ait \. T., relinquenda e-l missionariis
aliqua libertas, secundum loi orum personarumvc diwr-a- circumstan-
-tias, ut paiillalim ad requisitam uniformitatem -uo tempore deve-
-niri possit.

\d 2. Quoad libro- paroeciales et archivum dioecea-num. Impo-
-natur in primi- missionariis onus mittendi Curiae episcopali exem-
-plaria librum paroecialium, quod certe aliquam diligentiam po-
-stulat, sed maxime ad utilitatem confert. Aequae praetermittendi -uni
-libri defunctorum: ex mine mis-ionai iu- in unaquaque -nae paroeciae
-talione uni ex praestantiorilm- lidelibus libri defunctorum melius
-quam poterit, conficiendi onus committat, quem librum ipse missio-
-nariu- cum venerit accipiet. Archivum autem dioeccsanum ita decet
-constitui ut ex formicarum albarum irreptione nihil detrimenti ca-
-piat: <pia de ie capsas ferreas libi lacias, quibu- documenta cu-lo-
-liantur. \rehivum insuper -ccrelum habeatur, el -erventur cami. 379
-et 380.

\d 3. Fontes baptismales, donec marmorei rite confecti haberi
-nequeant, adhibeantur ex lateribus coctis, quomodo iam lit in ec-
-clesia calbedrali.

\d I. S. C. hisce facultatem libi facit in ecclesiis ubi ad-ervalur

s) j. i. s.. XXV. i:»i.

Can. 469. 1) .1. I. S.. XII. III». – 2) J. I. N.. XV. 21.'.

Can. 470. 1) I. J,X.. XI, 280; *Periodical*, X, 05; / *trvlt >ll: <lieol Pecord*, 1919, 156,

>-ma Emhailia semel in men-c cel sacrat' species
decimoquinlo quoque die icnoventur

Ad 5. Hisce facultatem, habeas, usque ad aliarum quibus frueris facultatum expilationem valituram transferendi sollemnitate externam festorum in dominicam insequentem vel aliam -eeimdu oportunitus indicaveris. **Jj**

Ad 6. Color aurcaus in paramenti- lilurgici- locum timere potest in -acri- functionibus aliorum colorum, nigro excepto.

Ad 7. S. Congregatio hisce tibi facultatem concedit tuis sacerdotibus permittendi ut aliam eleemosynam pro secunda Missa, in casu scilicet lunationis, accipiant, dummodo pecuniam ad Episcopum mitant in fax orem Seminarii xel in bonum dioecesis, duraturam usque ad expilationem aliarum facultatum. Inierim... ». S. C. de Propaganda Fide, 11 Martii 1922 .

Zyï 1. - S/C. Concilii, 19 Februarii 1921 agnovit Capitulo l tinensi * l x iu- praesentandi clericum ad paroeciam Capitulo pleno iure incorporatam; ius vero instituendi Episcopo '.

2. - Circa curam habitualet et actualet in Capitulis canonicalibus utilissime consulitur decisio S. Rota, *Taurin.* 13 Augusti 1925 2.

3. - « An emolumenta funeraria xel alia, ex curae actualis exer-

lerum (vicarium actualet). K. Emolumenta funeraria, excepta peculiari retributione Archipresbytero debita, itemque pro rata parte, fidelium oblatione*, propter domorum benedictionem paschali tempore, -pedare ad Capitulum. dummodo (hdinariu-... cen-uerit consuetudinem tolerandam e--e Cetera omnia ad Arcbipresbx lerum ». S. R. Kola. 13 Augusti 1925 et 9 Augusti 1930 (Aide eau. 115) '.

I. - « Adnotare praestat quod probata statuta dioece>ana et laudabile* consuetudines, de quibus canon, respiciunt modum curam animarum exercendi, rcticitis, ni-i -ubductis, statutis et consuetudinibus (haud certe laudandi-). quae exchi-ixum vicarii iu- in lotam animarum curam limitare po--cnt, ne dicamu- canonem pugnancia, in unico verborum contextu, congloba--n. ». S. R. Bola. 13 Augusti 1925 '.

5. - S. C. Concilii, in *festilana*, 21 Iulii 1930. Capituli calbedralis ni- ad praesentandum xicarium perpetuum eiu-dem ecclesiae cathedral- non agnoxit. quia contraria xignit in dioecc-i. ab anno 1786. eon-uetudo. Itemque Capitulo in eodem ca-u iu- non agnoxit nominandi x icarium oeconomum quia xi can. 172. £ I. iu- nominandi ..... -pedal non ad Capitulum, -ed ad Ordinarium loci '.

.) x/Ποφ. ii. !>, p I:'<

Can. 471. D) I .1 S

i < Wit nlf till (lf.

*11*302 il

/'- Piihh/tr nun Γ-22. 123. - 2) C'fr. S. H. KuhlC

6. - S. C. Concilii, 9 Iulii 1938. proposito sibi dubio: « An vicarius curatus paroeciae, pleno iure unitae mensae episcopali, obligatione teneatui applicandi Missam pro populo in casu »: respondit: « Affirmativa ». Ideo hic applicationem non habent canones 339. 5 et 146, § 2

7. - S. C. Concilii propositis sibi dubiis: « I. An Canonicus Archiepiscopalis Capituli Cathedralis Bosanensis iuri praesentandi etiam pro suis successoribus renuntiaverit in casu; et quatenus negative: 11. An paroecia loci vulgo *Santuhissiirgiu* praemisso concursu conferenda sit in casu »; 13 Iulii 1940 respondit: « Ad I: negative. — Ad II Provisum in primo, seu negative ».

Agebatur autem in casu fle paroecia pleno iure primae dignitati archiepiscopali Capituli Cathedralis incorporata ad quam vicarium curatum praesentandi ius habebat parochus habitualis. Parochus autem aliquis habitualis togatus ab Episcopo iuri suo praesentandi renuntiaverat. Renuntiatio vero fuerat ancre personali» et successores non afficiebat '.

I. - Vicarius oeconomus potest licentiam dare ad assistendum
* matrimoniis. C. I., 20 Maii 1923 (Aide can. 1096).

2. - S. C. Concilii, in *l'esulana*, 21 Iunii 1930; declaravit ius nominandi vicarium oeconomum non ad Capitulum, sed ad Ordinarium loci spectare '.

473 ?.'*?_ . Irum vicarius oeconomus, qui plure- paroecias
1' tempore vacationis regit, unam tantum debeat Missam pro populis sibi commissis, diebus praescriptis, applicare.

R. - Affirmative, ad normam canonis 173. § I. collati cum canone 466, § 2 ». C. I., 14 Iulii 1922 '.

2. Vicarius oeconomus legitime constitutus, ad normam can. 172 et 173. licentiam assistendi matrimonio determinato sacerdoti dare potest. C. I., 20 Maii 1923 (Aide can. 1096).

474 Commisio I. 11 Iulii 1922. definivit quandonam possit vicarius substitutus matrimoniis assistere (Vide can. 1096).

U 0 C. I., 20 Maii 1923, delinit potestatem vicarii coadiutori» assistendi matrimoniis (Aide can. 1096).

476 I. - Potestas Alicarii cooperatoris dandi licentiam determinato sacerdoti ad assistendum determinato matrimonio metienda
est ad mu mam can. 176, § 6. C. I., 20 Maii 1923 (Aide can. 1096).

o) j. J. S., XXXVII, 207-299. — 7) J. I. 5.. XXXIII, 309-370.

Can. 472. — 1) J. S., XXV, 38.

Can. 473. — 1) J. J. S., XIV, 328.

2. - S. C. Concilii, 13 Novembris 1920, ad dubium: « An cœntc-
naria consuetudo nominandi v marios cooperatore;., inaudito parcho,...
seivari po.—it ». Respondit: « Standum dispositioni Codicis, can. 176.
> 3 » '.

3. - Vicarius cooperator qui ad normam can. 1096. § 1) generalem
delegationem a-i-tendi matrimonii' obtinuit. potest alium determina-
tum sacerdotem siibdelegare ad a—istendum determinato matrimonio.
C. I., 28 Decembris 1927 (λ idc can. 1096).

I. - Proposito dubio: «Cum vicariis cooperator ex praescripto
can. 176. § 6 debeat ratione officii parochi viceni supplere eimqui
adim.ire in universo paroeciali ministerio, quaeritur: An valide as-
-i'leic matrimonii' possit atque etiam delegare ad assistendum iisdem,
'i ex 'laluli' dioeccsanis aut ex litteris Ordinarii vel ex parochi com-
missione non constet de facta iurium limitatione ». Eminentissimus
Ga-parri Praeses. C. I. 'pecialibus utens facultatibus, 13 Septembris
1933 respondit: « Negative ad utrumque » -,

5. - « I). - An vicariu» cooperator *ratione officii*, de quo in can.
176. § 6, matrimoniis valide assistere possit.

R. · Negative ». C. I., 31 Ianuarii 1912 '.

Λ *70 S. C. Concilii. 9 limii 1923. ad dubium: « An ius praecedentiae
in collegio parochorum competat canonico-parcho cathedralis,
vel canonieo-primicerio in ca~u ». Respondit: « Affirmative ad pri-
mam partem, negative ad alteram » '.

487 I. . S. (i. de Religiosi' interrogata utrum 'laudum 'it textui
Codiris an vci-iombu- ipsius textus in canonibus qui de re-
ligiosis agunt a Sancta Sede am lORIZATIS respondit: Standum cso textui
Codicis et vcisioncs quae a textu discordant corrigenda' et emendan-
das esse. 2 Aprilis 1919 '.

2. · Piii' VI Apostolicis litteris 19 Mailii 1921. Statum reli-
giosum, eiii' \arielalem et sanctitatem laudat: atque plura alia de
ipso bene fovendo et colendo statuit -.

- S. (i. de Religiosis propo'ito 'ibi dubio respondi-ns, 25 Mar-
tii 1937 declaravit non expediri concedere facultatem dandi bene-
dictionem cl consecrationem virginibii' in saeculo viventibus .

Can. 476. I) I. I. s. XIU. 13. 2) VII, 77. \//r.4rr/ #</ <7rro,
l'E.I l>i l ». llo liixpoiMiin linn lull p0--1η01^..000η in I..I.S 3) J J.5., XXXI\X
Can. 478. I) I. J. XVI. loo.
Cnn. 4S7. II J I. XI, 179. <fr. Vcrnrxr^cli. i*
ulvtl «ini i i «\lbnSduin %vrvioni'm*. farti Mint. In tan. >22 addita erat in ver-done clausula
Im In can. "II \erbum Λ»7« \cmih i »-d qiuM l,i,ipa significaret. <7i. ctium
μ/i■ /■ ■■/-'·* l»... urn. nt- du -niut ""i. -- l* Ji J J.s. x\j H::
· .. \IIJ l - l l s X^ 11" I..... X\|. j. /e., Γ,..,l,
1927, II.

488 I. - S. de Religiosis, 22 Maii 1919. ad dubium: « An monasteria monialium, quarum vota ex instituto simplicia, in Gallia et Belgio ab Ordinis locorum dependeant eadem ratione ac ante Codicis promulgationem ». Respondit: « Supplicandum ut decernere dignetur nihil innovandum esse in dependentia monialium praedictarum ab Ordinariis locorum in Gallia et Belgio, prout post restorationem ab uno saeculo et amplius hucusque observatum est; cauto tamen quod nulla potestas sit Episcopis ad immutandas regulas antiquorum Ordinum aut constitutiones monialium a S. Sede approbatas ».

2. - S. C. de Religiosis, II Octobris 1922, ad dubia: « Contigit aliquando ut monasteria monialium, ex titulo quidem votorum solemnium, in quibus tamen ex praescripto Apostolicae Sedis pro aliquibus locis vota non nisi simplicia emittuntur, procedant ad fundandum novum monasterium eiusdem Ordinis missis aliquibus monialibus in locum eidem praescripto minime obnoxium. Hinc quaeritur: I. An vota emissa aut emittenda in novo monasterio, ut supra fundato aut inudando, habenda sint solemnia ad normam iuris canonici

An moniales, de quibus in canone 188. n. 7. possint alibi inudare nova monasteria absque beneplacito Sedis Apostolicae: III. An monasterium monialium cum votis solemnibus et clausura papali quando in alium locum transfertur, pergat esse clausurae papali et votorum solemnium; IV. Quid iuris quando monasterium monialium de quibus in canone 188, n. 7, transfertur in locum ubi non viget praescriptum S. Sedis, de quo in dicto canone? ». Respondit:

Ad I. Affirmativi

II. Negative, et supplicandum Ss.mo ut foundationes huiusmodi hactenus absque Sedis Apostolicae interventione peractas sanare dicitur: Ad III et IV. Recurrendum in singulis casibus ad Apostolicam

3. - S. C. de Religiosis. 23 Junii 1923, declaravit moniales quae ad normam can. 188. n. 7 in Gallia et Belgio emittuntur vota simplicia non gaudere privilegio exemptionis; nihilque obstare quominus, si id petant, eisdem permittantur vota solemnia cum clausura papali. Id com edere Sanctae Sedi reservatur (Vide can. 697).

iuxta earum Constitutiones approbatas die 23 Junii

in die 23 Junii 1923, censenda sit religio iuris pontificii vel

Can. 488. i. XI, 211. (II. *lit. rm. (l. x. Ptminiithtiul; lit. 'it/it it>t s, l. x. i. i. i. i. i. v. Pt rituhcti, X, Ci9; <'tuitit tiltiri, uti prn* ————, 1, 2) 7.

tlts Coniniuimulia HrligU mms, llocinm tie* <|u
 Vwn/b lA ri// /7/r, 5(1 (1923)t 98; *Pcrioilini, XI. I'>U: /r * Pn/jh/irt i//> 1922. lii*
l'fuiiit /ilttrinm //<> rtUjt, |N, |G|. 3) Pt rm ties f'uitniRW! tfh < ll> I·p x(|iicibut ;ih lltl
 ·>1<'4v. i(§; *f munt iihtriuu prn relit/», IV, 321.*

uni' tantum dioecesani. El, ([ualenus affirmative ad primam pariem cl negative ad secundam: II. \n sint similiter iuris pontificii etiam plures illae Congregationes Sororum a Misericordia, quarum diversae domus variis in loci', cum adprobalione Sanctae Sedis sub uno gubernio centrali coaluerint». S. ('. de Religiosis, 7 Novembri» 1925. re mature perpensa in congressu, respondit: « Vd I. Affirmative ad primam pariem: negative ad secundam. \<1 II. \fiirmative». R. Pontifex approbavit, 24 Novembris 1925

5. . Moniales de quibus in can. 188. n. 7, et in Decreto 23 Iunii 1923 supra citato, nequeunt de proprio ad aliud monasterium transire. ne ad tempu» quidem, de Ordinarii licentia, sed servandum e»! eau. 632. S. C. de Religiosis, 9 Novembri? 1926 (\ ide ran. 632).

ZQQ I. - S. C. de Religiosis, 26 Iunii 1918. mandavit textus Regtularum et Constitutionum religiosarum emendandos esse ad normam codici' et emendatos examini eiusdem Sacrae Congregationis 'iibiicindos esse '.

2. - S. C. <le Religiosis, 31 Martii 1919, mandavit ut omnia lii'liiila rcligio-a iuris pontificii libros quoslibet continentes consuetudine». ii'ii' quocumque nomine veniant (*Diictorio. Coutumier* etc.) apud ea in usu, praeter constitutione.- approbata', nccno prece» propria' Instituti in communi recitari 'ditas inspectioni et correctioni S. C. de Religiosis subiiciant ■.

3. - S. C. de Religiosis, 26 Octobri' 1921. declaravit. occasione emendationum vi supradicti decreti 26 Iunii 1918. aliquid novi introduci poSC in Regulis et Constitutionibus, dummodo innovationes i Capitulo generali approbatae fuerint: Item eadem declaratione alia» norma' dedit in revisione servandas '.

i- - S. C. de Religiosis. 6 Martii 1921. promulgavit \ormas secundum (pias... in novis religiosis Congregationibus approbandis procedere '-olet. a Romano Pontifice Benedicto \ \ approbatas. Ili' normis indicantlm diversi gi idus approbationum religiosarum Congregationum. quatenam -int generalia requi-ila omnium Constitutionum et quatenam a textu ipsarum Constitutionum excludenda -ini *.

2. - Decreto S. C. de Religiosi', 30 Novembri» 1922. mandatur Ordinarii- locorum ut inquirent de omnibus et -ingulis Congregatio-

D) I. J XVIII, H; ptruhiru, XV >2; (niino nhtri oui pro /M.. VH, S?».

Can. 489. — 1) J I. X. 29»»; *PtRioJo.a.* IX. 137; *Ilrrm* (ohiiii unnotrs Ifrii-ijoo™.*; Document* <ln Suint-SUP- 21; *PtRMni*, IX 1 li; < pro /Λ/η/.,1, 193. - 2) .1 J S.» XI, 239; X, 0*: CwmoMiihtnitM pro ZMif/, 1, 206. - 3) j. s XUÍ. 53S: *Periodk*, X 36*3; *Rcrui* <l. * Coiiuiunaulf* IDlojirtuteχ. Document« du Saint-Sh-» . p. 22; *Motlica*, X. 361; ComnicnhJriHNI pro IDliQ., 1Π,

Can. 492. — 1)1 ' XUÍ. 312; <Vn-cn. in *L'irioiloO*, 295 et ; /Drtfr drt t t ..00P i>ih * IDlo/oo^ Document* du Saint p. I.; χ, 293; *Cominrn-loruno pru* Π. -' V.

R m r τ α τ

niliiii' religiosi' el pii' Ocietatibu' in suis dioecesibus exsi'lenl ihii'. quae ab Apostolica Sede saltem per decretum laudi' approbatae non fuerint. Decernitur pariter eodem decreto ut. si Ordinarius, debita venia Sanctae Sedi> obtenta, religiosam Congregationem aut piam societatem erigere voluerit, satagat ut erectio per decretum formale in -eripli' datum liat, cuius exemplar in tabulario dioecesano servandum De peracta autem erectione S. ('. de Religiosis edoceat3.

3. - S. C. de Religiosis, *Instruclione* 6 Februarii 1930. dat nor-
mas pro obtinenda a Statu in Italia recognitione personalitatis mo-
ralis domorum religiosarum ".

1. - Instructione II Februarii 1936, a S. C. de Propaganda
data, pro religiosis mulierum institutis ad tuendam puerorum matrum-
que vitam in loci' missionum emollitae sunt normae anni 1921, eo
sensu quod hae Instructione hortatui. Sancta Sedes ad nova instituenda
sororum instituta seu sodalitia quae iuvandis matribus et infantibus
periclitantibus se devoveant, seivatis servandis. Praeterea declaratur
eadem Instructione pergratum acceplumque fore in Institutis reli-
giosis iam creetis coetus sororum formentur (piae ad praedictum
finem tendant, \ttanien in eadem Instructione decernitur neccssc non
esse ut omnes religiosae operam omni curationum generi praestent.
\d obstetrici' munera obeunda sorores obligari non poterunt, sed
illae solum ad id deputari poterunt quae sponte illud munus ac-
ceptent. \d littera' probationis obtinendas sorores universitates adire
poterunt at solum catholicas, et in casibus necessitatis etiam alias
adhibitis tamen cautionibus '.

à. - S. C. de Propaganda Fide, 10 Martii 1937. dedit Instru-
ctionem de Congregationibus religiosis indigenis condendis. Instructio
quatuordecim :egulis constat in maxima parte ex normis a S. C.
Religiosis. a. 1921, excerpti'. Regula 5 huius in-truclioni' dicitur
agatur de instituenda religione sacrarum virginum. curandum <
ut saltem duae sorores ex aliquo instituto iam rite approbato in prom-
ptu 'ini, (piae munera moderatricis generalis cl magistrae notitiarum
in nova Congregatione, ad tempus, assumer»' taleant. donee scilicet

493 Po'I Codici' Imi- Can. promulgationem variae religione?· sup-
pressae sunt, nempe:

- Congregatio religiosa mulierum, vulgo *Mis.donaie idora-
trici e Niparatrici del S.* ('.non· *Elicaristico di (iesù*, Decreto 2 Iulii
1930 *.

2) J. J. XIV. 611; *Periodica*, XI. 176; *Commentarium pro reliti.*, IV, 193. 3) J.
j v. XXII. 138* — 1) J. J. S. WVIII. 208; *Pctltàfcà* II sas.î ilWHiiUtr/it,
IX, 359; *Cmniifidarium pro rrli'j.*, XVII. 63. — 5)
510; *Xmic/lb Ci cue ThSohifpifa*, 61 (1937), 1019 κ*.

Can. 493. — 1) J.

2. - *Ordo s. Hieronymi. (Pontificatus Pii XI de Pisis, Decreto 12 Ianuarii 1933).*

3. - *Ordo Fratrum Poenitentiae tie le. su Nazareno. Decreto Pii XI. 20 Novembris 1935.*

500 I. - *Moniales eum voti simplicibus in Gallia et Belgio etc. subduntur Ordinariis locorum. S. C. de Religiosis, 22 Maii 1919 (Aide can. 188).*

2. - *Moniales cum votis simplicibus in Gallia. Belgio etc. petere possunt a Sancta Sede facultatem emittendi vota perpetua. S. C. de Religiosis, 23 Iulii 1923 (Vide can. 488).*

3. - *Indultum auctoritate 23 Iulii 1922, revocavit indultum concessum occasione belli prorogandi tempus pro celebratione capitulorum generalium*

505 I. - *Indultum praescriptum canone 505: superiores minores locales ne constituentur ad tempus ultra triennium etc., applicetur quoque superioribus directoribus scholarum, hospitalium aliarumque piarum domorum.*

R. - *Affirmative, si superiores isti seu directores sint superiores religionum. ubi potestati habent alios religiosos, etiam quoad religiosam disciplinam.* (I. I., 2-3 Iulii 1918)

2. - *Reverendissime Domine. Eminentissimo ac Reverendissimo I. (and. Brae-e. Romani ad dubium a te per litteras 18 Martii 1919, circa canem 505. propositum respondens. tibi communicat in praedicto canone, ut iam II Iulii significatum est S. C. de Religiosis, etiam Superiores locales comprehendere, qui ante diem 19 Maii 1918 fuerunt constituti: unde temporum in eodem canone praescriptorum intervallo ipso quoque tenet: quae tempora a die nominationis ipsorum Superiorum computanda sunt.* C. I. 25 Maii 1919

3. - *Quamvis non ini revocatae Constitutiones quae perpetuam admittunt superioribus, tamen Sacra Congregatio tali perpetuitati minime favet. Si constitutione temporaneam statuunt Superioribus, at tertio etiam reelegi possunt dicant, dummodo duae tertiae partium obsequium obtineat et Sanctae Sedis confirmatio accedat, id intelligendum debet non de electione, sed de proprie dicta promotione. Moneantur autem Superioribus Sanctam Sedem non lavere huiusmodi scilicet*

i) j. j. s. xxv. in ir — ») -< -(n x v h i r .
Can. 501. — I. L 5. XIV. pr., rrliff.. IV. 7.
Can. 505 1) i J. >'. N, 3IU C wwid rium pm . j 99. ,l, s
/ . ' i ' 1 . I M ni' " ' ' ' V ' ' / 9 . . . . . 1 \ 1 ; 1 , / 1 / . / * , , f > , η μ)
1912, 2_ .) < d > n i i w f a r | γ · I o / . , Tl. 1 » . » .

electioni seu postulationi et ad ipsam requiri graves causas, quia agitur «le vera di-pen*atione a legis obseivanlia. S. (.. de Religiosi.-, litteris circularibus 9 Martii .1920

I. - S. C. de Religiosis, 6 Mallii 1922, ad dubium: « An funda* tore.* aut fundatices Congregationum religiosarum vel piarum societatum more religiosorum viventium, qui quaeve munere Miprenii Moderatori* aut Moderatricis in sua congregatione funguntur, ius habeant illud retinendi ad vitam, non obstante praescripto constitutionum, quae ducationem muneris praedicti ad certum tempus coarctent et reelectionem eiusdem personae ultra certum limitem prohibeant ». Respondit: « Negative, nisi apostolicum indultum obtinerint »

5. - S. C. ile Religiosis, 1 Februarii 1924, ad dubium: «Cum in aliquibus Ordinibus aut Congregationibus religiosis exstent domus stricte filiales, quae videlicet non constituunt propriam communitatem nec bona propria possident, sed sunt quasi membra domus maioris, a qua omnimode dependent et reguntur a superiore delegato ad nutum superioris, qui totam gubernat communitatem et residet in domo maiore, propositum fuit dubium: An superiores domo- -tricte filialium, de quibus agitur, qui sunt simplices delegati ad nutum superioris domus matricis, veniant sub nomine superioris locali-ad sentum Codici- I. C. ». Respondit: « Negative, et ad mentem. Mens autem est ut in revisione constitutionum singulorum Ordinum aut Congregationum ad Codicem conformatarum, appositae provideatur per applicationem eorum canonum, qui circa relatione.-, inter subditos et praepositos pre—ius versantur, prout in singulis casibus opportunum indicabitur » '.

6. - « I). - An praescriptum canonis 505 comprehendat etiam -ocietale-. de quibus canones 673-681 agunt, earuimpie domos, quae non sint vere et proprie religiosae sed externae seu non pertinentes ad societatem, in quibus nempe -odales pauci numero adhiberi -olent, ex. gr., in seminariis, scholis, nosocomiis.

R. - Affirmative. ad normam responsi diei 2-3 Iunii 1918 ». C. I., 25 Iulii 1926 h.

3) J. .1. X., XII. 365; *Ucriu des Coninuinaulfa IU Hgiroses*, Documents du Saint-Siège, p. 32; *P. riodira*, X, 196; *Pomooolorioio pro rtiU.* — I) II. -I. *S., XIV, 163; *Htrii dm Cum- untnmdm IU-li(fifuxm*, Documents du Saint-Siège, p. 31 ubi memoratur posterius indultum Congregationi Sacerdot. a S. Corde, favore eorum von. Fundatoris, IL P. Dchon: *IV-fwdlcn*, XI. 31; (*omm<oloriom pro rtloj.*, III, 97. 5) J. J. -s'» XV 1, 95; f *ohu <um pm rdi(/.*, V, 121; *Ilk oslrtdosioo IUcord.* 1932 p. 60 cl *IU rut d<** ('oosηooooP< *IA7ipitum*. Documents du Saint-Siège, p. 15. ubi desiderium manifestatur clarioris decisionis. relate ad inultas (Ionius religiosas v. g. scholas, parva hospitalia (*cliniche*) etc., quae naturam domorum lillalium habent, quamquam hoc nomine non decorentur; *PeriotHcu*, XIII. 53; *l>/s Pontili* riup*, 1921, s. - 5) J, J. -χ., XVIII. 393; *IUrm de# Cominunaute's iUlitjcuifes*, ili (1927), » (Iombart); *Periodica*, XV, 170; *li/x Pontificium*, 1926, 132. G) I.J.X.. XVIII, 393; *Periodica*, XV. 169 *qs.; (*ommcnlorium pro reliti.*, VIII, 135.

con. 506-510

506 I. - « I). - I trum verba canonis* 506, § 2: *secus Superior regularis; M>| etiam hoc in casu Ordinarius tempestive moneri debet de die et hora electionis, cui potest una cum Superiore regulari per se ipse vel per alium assistere et, si assistat, praeesse*, ita intelligenda -int ut Ordinarius loci possit (sed non debeat) assistere per se ipse vel per alium electioni Antistitae in monasteriis inonialium, >uprioribus regularibus etiam etempti» subicetis, et praeesse, id est gubernare actum electionis sive per se sive per alium: an tantummodo per se ipse.

R. - Mfirmative ad primam partem, negative ad secundam, seu Ordinarium loci praeesse, -ive a—islat per -e ipse -iv«* per alium». C. I., 24 Novembris 1920

2. - S. C. de Religiosis, 2 Iulii 1921, ad dubia: « I. I trum ad Ordinarium domus principii- Congregationi- religiosae iuris dioecesi- -ani. quae iam per plures dioeceses diilu-a e.-l. spectet ius statuendi locum ubi Capitulum generale celebrandum sit: an potius ad Moderatricem generalem: II. I trum «idem Ordinario, de «pio in praecedenti dubio, competat praesidere electioni Moderatrici- generalis (amque conlimare vel rescindere; an potius -pectet ad Ordinarium loci, in «pio electio peragitur»». Respondit; « Ad I. Negative ad primam partem, alii maliv«* ad -ecundam. ad normam canonum 162 et 507; VI II. Negative ad primam partem, affirmativi* a«l secundam iuxta canonem 506, § 4 »'.

3. - « D. - I trum verbum *praeesse*. de quo in canone 506. § 2 et interpretatione diei 21 Novembris 1920. intelligendum -it «le praesidentia honoris, an iurisdictionis. ■

R. - Negative ad primam partem, aliiim.ilive ad -ecundam ». C. I., 30 Iulii 1934 .

"70Q S. C. de Religionis. 25 Novembris 1929. didit ad Superiore- nligionum lai« alium *Insti actionem* d«* curanda catechetica alumnorum institutione (Vide can. 565).

SIO ' ' s ^* ' R* huin-i». 8 Martii 1922. dantur normae ' pi<> i> latione «piimpienuali ad >auctam Sedem a religionibus mittenda. Quinquennia lixa es-«* debent pro omnibus religionibus*. et initium habent a prima die Januarii 1923 l«\ religionibus- virormn prime anno «piimmennii relationem exhilnic debent Canonici Regular-. Monachi et Oidine- militare-: -ecundo anno Mendicante-: tertio • l« rik) i« _iii lai < -: «piarto Congregation»*- clori«*alc- et laicale-: «piinto

Can. 506- i l /rrt/e th· (niiiiiiipiiilf]>t Ji,jh j
•Hnl Sktr* I' l . 117' . i i -i,, !,Γ> nh-i
XHi < /b i Qifwtfs, Document*) <lu S hit-
X. 3H« l · Potdff ·ηu. V)2l, 9; (oit mcninrium pro relit] 111,322.—

>). .l

. I ' I i ■■ / . XXIIIt.It:

1931 22l, *Ecrit«ia-heal*

societate- sine votis. Ex religionibus mulierum primo anno relationem exhibent religiosae ex Italia. Hispania et Lusitania: altero anno e Gallia. Belgio. Hollandia. Anglia. Hibernia; tertio anno ex reliquis utraque America: quinto ex aliis mundi partibus et insuper omnes societate- sine votis. Congregationes relationem facere debent respondendo ad singulas quaestiones propositas in formula data a Sancta Sede: Ordines vero religiosi et illae Communitates quae ante Codicem ad constitutionem faciendam non tenebantur ad praedictam formulam stricte non tenentur, illae tamen relationem facere tenentur vel ex ea materia de iure materiali, morali et disciplinari religioni- plenam notitiam ubi comparare queat

2. - S. C. de Religiosis. 25 Martii 1922, promulgavit *instructionem seu elenchum quaestionum ad quas respondendum est a moderatoribus seu moderatricibus generalibus institutorum vota simplicia proferentium in relatione ad Sanctam Sedem quinto quoque anno transmittenda*. Elenchus quaestionum numeris 105 constat. Responsa ad quaestiones non solum a Moderatore vel Moderatrice generali sed etiam a Consiliariis signanda sunt. Quodsi aliquis Consiliarius aliquid maius momenti Sanctae Sedi significandum habuerit, id etiam per secreta litteras facere poterit. Verumtamen memor ipse conditioni tenet sciat conscientiam suam graviter oneratum iri. ubi quid a veritate alienum secreti- huiusmodi divulgare exponere praesumptum est.

512 - I. officium Ordinarii loci ubi viget quinto quoque anno monialium. quae regularibus etiam exemplis subduntur. circa ea (pia) elaustrata legem spectant eo. qui in canone modo.

Affirmative ». C. I. 21 Novembris 1920 l.

514 „...?i) canon 511. Ita intelligendum est vel in indigentia (hincali Superioribus in officium ubi omnibus, de quibus in eodem canone aegroti- Eucharisticum Viaticum et Extremam Unctionem ministrandi.

R. - Affirmative, ubi agatur de religiosi- professi- vel novitii-, licet non licetii praescripto canonis 818: „negative ». C. L, 16 Iunii 1931 l.

Can. 510. — 1) J. J. X., XIV, 16; ubi dicitur in *Practica*, XI, 2H; *16 rut th M* (*Munithh Utli'jh w#*. Document* *Salut-Sivtfc*, 31; *Commen(arivin pro rcliff.*, III, 211 — 2) J. J., N., XIV, 238. Elenchus instituitur quoties in G. M. n Coronata, *Imillhdionrs*, V, c. l. II p. 229, Cfr. V* *i iihm !>ch*, *Periodica*. X 1, 28, In *Λ<7o .I. X.*, v* >], XV, prodimini *<llam* (nt- ductinnc' gallica, Hispanica» Italica, anglica *<l nerninnlea clencl*! *qiuukniim* uro *rclal loin* : (*wnmenlonuiH* i HI. 2II et s(|«*.

Can. 512. 1) J. J. S., XI i. 575; *Ih rottliro*, X, 2' 117 < nui *wmhirium pro* >/, II, 33 et KQR.

Can. 514. 1) J. J. S., XXIII. 353; *H(OUf deft* (*tniiiiioitituh* < *fb litjh tou* VII (1931), 177; (Crv) XII 335.

(.an. 517-522

ri 7 « S. C. de Religiosis, 1 Iunii 1920, opportunum duxit monere
* Moderatores generales Congregationum religiosorum iuris pontificii. qui Procuratorem generalem ad negotia Instituti gerenda apud Sanciam Sedem nondum constituerint, vi canonis 517. § 1 C. 1. C., unamquamque religionem virorum iuris pontificii teneri ad deputandum Procuratorem generalem, qui praedicta negotia agat, quique e gremio eiusdem religionis esse debet. Ut autem commissio sibi munere fungi valeat, Procurator generalis residentiani habituales in Urbe, iuxta praxim, habeat oportet » .

ri 0 (.. I., 27 Septembris 1918. declaravit magistro spiritu rclivXO gj05onim 'ludentium subiici praescriptioni can. 518. 2, ?i Studente? partem a communitate aliquo modo seiunctam efformant

520 I. - S. C. de Religiosis, 3 Iulii 1916, declaravit obligationem nominandi confessarium ordinarium pro sororibus. non sustineri, si communitas sex saltem sororibus non constat .

2. - S. C. de Religiosis, 10 Ianuarii 1920, responso particulari ad Episcopum Pragensem dato, declarat ita canonem 520 de confessario ordinario etiam parvis domibus non formalis esse applicandum .

3. - « I). - Iurum stricta obligatio singulis religiosarum domibus -e respectu unicuique religiosarum communitati dandi confessarium tam ordinarium quam extraordinarium urgeat etiam quoad domos religiosas, in quibus minime «iam sex religiosae «legunt; an solummodo quoad domos formatas.

R. - Provisum in can. 520 et 521 ». C. I., 16 Ianuarii 1921 .

522 I. - « I). - (Iurum Verba canonis 522: confessio in ecclesia vel in oratorio etiam semi-publico peracta, valida et licita est, ita intelligenda sint ut confessio extra ea loca peracta non tantum illicita, sed etiam invalida sit.

R. - Canon 522 ita est intelligendus ut confessiones, quas ad suam conscientiam tranquillitatem religiosae peragunt a publicis ab

Can. 517. I) J. X., XII. 301; *Revue de la Communion* liyn u* i *, IlocumcuU du Saint-Siège, II; *Periodica*, X, 198; *Commentarium pro rcliff.*, I. 358.

Can. 518. — 1) *Thwlogische praktische Quart.*, 1921, 139. Me Connick, *Γωι/ews of rt/ipfoti#*, 1926, p. 39-19.

Can. 520. 1) *Il Monitore ecclesiastico*, XL (1928), 33. Responsum < > l pal tiriilare ml hpÎMOpuni Linelenseinj nee in -I. .1, >x. fuit niquum promulgatum. *f'iniinu nlui titin* pro *PrhguHOH*, IX, 81. — 2) Responsum non est in J. J. S', promulgatum Vubblicatum fuit in *Arrhir fur k<doli*clim Kircht nrecht*. vol 100, p. 17; Hilling, *Codici* u/ris canonici iuhrpre-tatio*. 1025, p 37 J3 3) lu -p««n-uin non trrtt promulgatum in J. I. x editum vero fuit in *JrvAir fur kulotitchcn Kirchnncfd* vol. 101 (1921). p. 61; Hilliur, *ibidnt*, p. 33. — Quousque authentica non publicetur responsio, quaestio de obligatione constituendi confessori ordinarii pro domibus sororum etiam non formati sub indice ose et opinioni neni t' niani obligationem -alt. m .χîrinseen probabilitas neganda non »-« videtur, (Vido do iirtC qua< diom *H Uooilnn ncbaihlii-n*, XL. 36: (*i'imm atari mu pru CJi(/io^i* \ î'»ot r,2; ri <M> II Ih.< ΓvηIi/u iuni*, XII, 311.

Ordinario loci pro mulieribus approbatum, licitae et validae -ini. dummodo liant in ecclesia vel oratorio etiam senn-publico. aul in loco ad audiendas confessiones mulierum legitime de-tinato ». C

21 Novembris 1920 l.

2. - S. C. 'le Religiosis, l Decembris 1921, propo.-ilo dubio: « Quomodo se gerere debeant religiosae, quae in propria communi-late debentes ad suae conscientiae tranquillitatem, inscia Vntistita. adire velint confcssarium ab Ordinario loci pro mulieribus approba-tum ». Respondit: « Canon 522, permittit quidem ut religiosa utatur occasione, si quae se dederit, adeundi, ad quietem suae conscientiae, quemlibet confcssarium pro mulieribus approbatum, idque etiam in-cia \nli-tita: nullo pacto autem sive \nlistitae sive Ordinalio offi-cium creat talem occasionem procurandi: ac multo minus ideo quid-quam mutandum est in disciplina clausurae vel in con-litutionibus. \Ad dubium igitur respondendum esse censeo: occasionem expeclent. qua, nulla violata regula <le egressu, id facere queant, ac patienter ferant, nullam talem se ipsis offerre » *.

3. - « I). - l. l irum confessio religiosarum peracta extra loca, de quibu- in canone 522 el in responso diei 2-l Novembris 1920, -it lan-ium illicita, an etiam invalida.

II. \n verbum *adeat* canoni- sit ita intelligenduni ut con-fi—ariu- advocari nequeat per ipsam religiosam ad loca mulierum vel religic sarum legitime destinata.

ll. - \Ad I. Negative ad primam partem, alii mative ad -ecundam.

\Ad II. Negative ». C. I., 28 Decembris 1927 .

I. - « I). - l Itum verba: *loco lei'llime destinato*, de quibus in metatione diei 21 Novembri- 1920 ad canonem 52 , inlelligenda -ini lanium de loco habituaiiler designato. an ('liant de loro ner mo-dum ac lu- designato vel ad normam canonis 910,

K. - Negative ad primam pariem. affirmativi I., 12 Februarii 1935

I. - In monasteriis monialimn Superiori reg admini-lralioni- reddenda e-l cum Superiori regulari tum Or-dinario loci. l., 21 Novembris 1920 (Nide can. 535).

2. - Loci Ordinarius tus babet exigendi ratione- de administra-lione fundorum et legatorum paroeciae religiosae de qua in can.

Can. 522 *Rtriic dr* (nninniHHiltt i Religicusis, Dominent"*
 <l. Sninl 17; Rrrindirii^ X, 251; /us Foull'iriini, 1923, IIS; ('om im nhirium pm rchg., II, 33. —) Jrrhir /iir kidolischm Kircheiutrhl, vol. Si (1922), 192; Hilling, l. r., p. 37-39; Uoüî-careii, ad can. 522. — 3) ,l. J. X» XX, 61; RcViU de# (uni munoulS.s Rt Iiyicuses, IV W-M, 37 n<|., 71 ><|.; (('n-iisen) A Wlle l5 rue Thr'doffbjic, 55 (1928), 276-287 .lpollinaria ' 1.00; I η.. / <. \N i i. l,ls ift i iut. 1938 I; ('umiti nhiri v/m pro nlig i J S.. XXVII, 93; Reme ths (^nnniitiifiihls Ih lbjit lis/s, l' ruitluu, 82; Rccicic, 92, 006, Irish ft rItidiusliCdl Rtciril) >33; i 'Humi ithi. nun pro nHy*, NV1, 361.

§ 2. Iuris praescriptis canonum 630. § I. et 1550. (C. I., 25 Iulii 1926 "(Vide can. 631).

3. - De collocatione et administratione pecuniae a religiosis collectae pro missionibus videndum est responsum S. C. de Religiosis 28 Iulii 1932 de quo in can. 296.

* 9° I. - « I. - Irum vi canonum 535, § 1. η. I. -i monasterium monialium subiectum -it Superiori regulari elian exemplo, administrationi- ratio reddenda sil Superiori regulari et etiam Ordinario loci.

R. - Affirmative ». C. I., 24 Novembris 1920 '.

2. - Ordinarius loci iu- habet exigendi rationem de administratione fundorum et legatorum paroeciae religiosae de qua in can. 1425, § 2. firmis praescriptis can. 630. > I. et 1550. C. I., 25 Iulii 1926 (Vide can. 631).

538 ¶. III .in Allocutione habita mense Iunii 1938. ad Capitulum generale Capuccinorum. omnibus religiosis valde commendavit rigorosam observantiam iuris particulari- et communia praesertim in acceptandi- potulantibus ad religionem '.

542 I. - « I. - Irum verba: < /m' seriae athenolicae adhaeserunt canonum 542 -ini intelligenda de iis qui. Dei gratia moli. e\ haereticis schismati in quibus nati -uni. ad Ecclesiam pervenerint: an potius de iis qui a fide defecerunt et sectae athenolicae adhaeserunt.

R. - Negativi ad primam partem, affirmative ad secundam ». C. I., 16 Octobris 1919 '.

2. - « I. - An in religionibus latini ritus sine venia qua in (annue a II. u. 2. licite admitti potest ad novitatum orientales qui proprio retento ritu praeparantur ad conventus domos et provincias religiosae ritus orientalis.

R. - Affirmative ». (C. I., 10 Octobris 1925 '.

I. - An ad normam C. I. C., qui < 'ctae athenolicae ' adscripti -mil vel fuerunt, habendi -ini quoad omnes iuris effectus etiam in ordine ad -arram ordinationem et matrimonium, ad instar eorum qui -retae athenolicae adhaerent vel adhaeserunt,

R. - Affirmative ». (C. I., 30 Iulii 1934 '.

Can. 535. I. I. s., ("* *Itmlifb'ihh'* 1923, 119:
(r. h in pn rluj ; U. 33
Can. 538. 1) *Il ibtrt* »»i Io 1G2.
Can. 542. 1) J. .1. s.. XI. ITT; *tinnuli nhir* iw pn, *nhtj.* 1. 1G1 : ,h < *Ctfpt-*
Document dn >9 *tnirdi*, *l{trip Thmlwpir*, 61 (1934);
1>7<V, /' -i/irr. X 103. /<< / *on/, /u.nn . 1923. G6 2) .1, J S\ XVII. 5*3; *Hrrur. dr**
II 1920), II. *F'yIra*, XIX , 1>I; /iix *l'indi/irmui*,
Iteruc dc' CumiiiUhhI' > *Jlip' tt** X, (1931). 177.

niales ab Ordinario loci non esse requirendas, pro tempore quo in ista domo vixerint '.

2. - S. C. de Religiosis atque de Seminariis et Studiorum I niversitatibus, 25 Iulii 1911, decreverunt quae sequuntur: « Antequam in Seminarium admittantur (pii, quocumque titulo, ad familiam religiosam pertinuerint, Ordinarius ad Sacram Congregationem de Seminariis et Studiorum I niversitatibus recurrat quae de indicio suo Ordinarium certiore faciet, peractis iis omnibus quae casus ferat.

Itemque antequam familiae religiosae adseribantur qui, quavis de causa, e Seminario egressi sint, Superiores Religiosi ad Sacram Congregationem de Religiosis recurrant, quae de suo indicio Superiores certiores faciet, peractis iis omnibus quae casus ferat »

3. - Ex declaratione S. C. de Religiosis, 15 Iunii 1912. decretum supra relatum 25 Iulii 1911 non afficit clericos qui e Seminario eo praeciso fine egrediuntur ut religionem ingrediantur, nec item clericos e Seminario egressos qui ut conversi religionem ingrediantur

XAX S. C. de Religiosis, 21 Novembris 1919, ad dubium: « Quid u agendum in casu quo Superior religiosus vel rector Collegii aut Seminarii renuerit iuramento firmare, ad normam canonis 545, § I, litteras testimoniales a Superiore alterius Instituti requisitas pro admittendo postulante ad normam canonis 5-1-1, § 3? ». Respondit: « Praescriptum canonum esse servandum, et Ordinarius, si agatur de Institutis iuris dioecesanis aut laicalibus, sive Collegiis aut Seminariis, vel Superioribus Moderator in Institutis clericalibus aut in Ordinibus regularibus, contra tales Superiores renuentes procedant, eos cogendo etiam per poenas, usque ad privationem officii. Quod si nihilominus litterae iuratae haberi non possint, res deferatur ad S. Congregationem » *.

S. C. de Religiosis, 20 Martii 1922, ad dubium: « An consuetudo exigendi laxam pro exploratione voluntatis religiosarum observatur in casu ». Respondit: « Negative » '.

033 I. - S. C. de Religiosis, 3 Novembris 1921, *Instructionem de secundo anno novitialis* edidit. In ipsa plura statuuntur, sci-

Can. 544. 1) Coincidens responsum non fuit promulgatum in *J. S.*, refertur *Ou In J. pilono*, Verineersch-Creusen, P, n. 619, p. 102. — 2) *J. A. S.*, XXXIII, 371; *Praxis*, XXV, 73 sqs. et XXXII, 172; *Constitutionum pro Ilesipiofis*, XXIII, 22(1); *Instructione O. I. M. Cap.*, XbVIII, 103. — 3) Cfr. *Commentarium pro Ilesipiofis*, l. c., 220-237 et *Analytica O. I. M. Cap.*, LVIII, 109.

Can. 545. 1) *J. S.*, XII, 17; *Instructione Ilesipiofis*, Documenta *lu Saint-Siège*, 59; *Praxis*, X, 191.

Can. 552. 1) *J. S.*, XIV, 352; *Praxis*, XI, 79,

B
B
■
3
M
■
M
fl
B
«B
B
B
M
B
B
O
jjja
B
ij*
B
B
3
p*
B
I

licet, quod novitii altero novitiatii' anno numquam ad opera propria instituti destinentur extra domum novitialis nisi id constitutione permittant et etiam in hoc casu numquam nisi per modum exceptioni et ex gravi rausa quae debet existere, non ex parte religionis, sed ex parte novitii. Duobus autem mensibus ante professionem novitii ab omni opere externo absint aut et ad domum novitiatii' revocentur ut integro bimestri ad professionem emittendam se praeparent 1.

2. - Responsum C. !.. 12 Novembris 1922, delinit modum computandi annum novitiatii' ad normam can. 31, § 3. u. 3 (Vide can. 31) ■.

2. - « I). - I. An indultum apostolicum requiratur ut annus canonicus novitiatii', de quo in canone 555. § I. n. 2, transferri possit in secundum novitialis annum iuxta § 2 eiusdem canonis.

II. An loci Ordinarius dispensare possit super secundo novitialis anno, si hic in constitutionibus ad professionis validitatem non requiratur ad normam canonis' 555, § 2.

R. - Ad I. Affirmative.

Ad II. Affirmative, dummodo agatur de religiosis iuris dioecesani ». C. I., 12 Februarii 1935 :h.

556 « 1). - An sub verbi *'naennu/uc e.v causa canonis'* § 1 comprehendatur elias transitus in aliam novitialis domum. « quo in § 1 eiusdem canonis' »

I. - Affirmative ». (I 13 Iulii 1931)

33/ Ibidem qui ad aliam religionem transiit. in novitiatii tenentur sicut alii novitii habitum religioni' ad tuam transit in-
duet e S. C. de Religiosis, II Maii 1923 (Vide can. 633).

565 ad Superiore' generat religionum laicalium de obligatione subditos in doctrina christiana rite imbuendi. In ipsa omnibus utriusque 'CU' religiosi' institutorum laicalium praecipitur ut in ipso probantur et novitialis lyrone' christianam doctrinam ita edoceantur, ut unusquisque frater vel soror eam non solum memoriter teneat, sed etiam rite nee ad vota nuncupanda -ini' suffi-

Can. 555. 1) J. J. X. XIII, 539; Vermersch. *Prinzipien*, \, 365 sq. ubi, inter alia notat instructionem non dari in Ordine religioso, *vd nd (Congregationis s. u. Institutum votorum «implicium. Eodem sensu. Creusen, in *Krcw* *unantes iithfpcurf* I (1925), 100, 129. — 2) *fr. Rrrut* (nimuiuiut\ liltlji. »<- , Ducunum < du Siint-Si<' -c, r>2 « i l (1925), 101, ubi habes exemplum induit! Minutionis professionum hac *viuuu* in x alidnrm; *Prixlica*, XI. ISI. - 3) .1. J sXXVII. 93; *limit ilts* (roim unuub . Ut liyit usra, XI (1935), S5; *V-ruxticu*. XXIV, 95; < 'ninuit nturimu prt> rrlufiiv*, 193*. 37 1; *Eirk^ia^tirul littitir*. 92. 50 1; *Pontificium*, 1935. S3, II

Can. 556. 1) J. .1- S-, XXII, U>5; *limit tba C'ommuniulrs litlitit uw*, VI (1930), 179 * (<'n in n); vir *7Zk* /rr/< oo.do ol *Rmtir*, 1931, 107. ubi evidens contnidiio quam aliqui in hao r<*poit*1<»uv ndr*sc ovux ηI, explicatur; HI. 566 *I*t rindicu*, /u* *Pontificium*. 1939. 231.

cicenti eiusdem cognitione admittatur, praevio examine. Religiosis autem «pii in scholis doctrinam chri'lianam explicaturi sunt ila debent esse cum in ipsa doctrina tum in methodo eam docendi instructi ut examen coram Ordinario loci de his rebus sustinere valeant. Programma autem examinis proponitur illud quod apud \ icariatum l rl>i-

567 « - l Irum, ad normam canonis 567. § l et canonis 57, η. I. novitii et professi a votis temporaneis, si morte praeveniantur, ad eadem ac professi a volis solemnibus aut professi a votis simplicibus perpetuis suffragia ius habeant, etiamsi aliter ferant constitution^ antea approbatae a S. Sede.

R. - Affirmative, et ad mentem. Mens est; Ordines et Congregationes religiosas possunt congrua eademque suffragia pro omnibus noviliis, temporanee professis el professis a votis solemnibus aut professis a \<>li- simplicibus perpetuis, praescribere in suis constitutionibus emendandis et pro approbatione exhibendis ad S. C. Rcligio- 'Orum. ad normam eiusdem S. Congregationi' decreti diei 26 Iunii 1918 ». C. 1., 16 Octobris 1919

569 *nu M*). §¹¹ Anni \erba: *nisi constitutiones aliud ferant canonii ad toteni libere referantur, ila ut liceat per constitutiones determinare in (piem finem de usu et usufructu a novitiis sit statuendum.*

R. - Constitutiones, ante promulgationem Codicis approbatae, ser-tandae sunt. sive novitiis adimant ius disponendi de usii el usufructu suorum bonorum. sive hoc ius limitent seu praefiniant ». C. I., 16 Octobris 1919 '.

2. - I esiamtuni de quo in hoc can. 569. § 3, conficiendum est, etsi ex lege ci\ili invalidum esi. Sed curandum est ut eum primum heri poterii vim etiam ex lege civili habeat, nulla tamen facia niti-talione dispositionum nisi ad normam ran. 583 •inc tia-

7*70 I. - S. de Religiosis, 10 Iulii 1919. ad dubium: « \u reso-lutiones S. C. EE. el RR.. sub die 18 Iulii 1902 ad Ianuarii 1903 ad l el II. circa modum sen andiim in emittenda .im-plici et 'oleinni monialium professione post editum decretum *Per-pensis* dici 2 Maii 1902, vigeant post inductam a Codice iuris canonici

Can. 565. — 1) .1. J. S' 2S; Vcrincrsch, *Periodica*, XIX, 199, tibi etiam af-f<rhir pi<>4rimtnia vicariatus l'rbis <lo quo in *Instructione*.

Can. 567. — 1) J. J. S., - '. 177; *HVUC ties ('ommiuuiulcx PtIi/(i(lises, lh)<'nnient>* <lit Saint 63: *Pcriudico*, N 103; *Ponli/iriinii*, 1923, 67.

Can. 569. I) J. J. N., 2 . 178; *lit riit (lrs ('tnnm uimulis lA ///h h s< t> | hjeuineit s* <hl Silnt'Sirtfr. 6| *Periodica*, X, 103; *his puniifit-inμ*, Apud Scluefvr. //<*liclifpopsis*, III, n. >Λ6,

professionem votorum temporaneorum, quae volis solemnitus praemitti debet ». Respondit: « Negative, et ad mentem. Mens est ut professioni solemniter reservantur ritus illi omnes et caeremoniae <prae ad perpetuitatem status referuntur: ad professionem vero temporaneam sufficit ut, ad normam canonis 572, I. n. 6. a legitimo Superiore secundum constitutionem* per se vel per alium recipiatur » '.

2. - « Cum in constitutionibus quarundam Congregationum religiosarum imi* pontificii in formula professionis nulla fiat mentio Antistitae, sed tantummodo Episcopi vel eius delegati, quaeritur:

I). - An Episcopus vel eius delegatus in casu habendus sit legitimus Superior secundum constitutionem* ad professionem recipiendam, de (pro in canone 572, I, n. 6.

R. - Affirmative, tamquam habens legitimum mandatum ». C. L, 1 Martii 1921

3. - S. C. de Religiosis 30 Decembris 1922, ad dubium: « An decretum, quod incipit *Spirituali consolationi*, a S. C. de Religiosis editum sub die 10 Septembris 1912. adhuc vigeat, praecipue cum in Codice I. C. nulla mentio de professione in articulo mortis fiat ». Respondit: « Affirmative, at declarandum, si ita S. C. placuerit, quini facultas* recipiendi professionem, de qua in n. 2 decreti, praeter Superiorem monasterii aut novitiatum vel probandum, intelligatur competere etiam ad respectuos Superiorem* maiorem* iuxta constitutiones, et ad praedictorum omnium delegatos » '.

S. C. de Religiosis. 6 Octobri* 1919, ad dubium: « An religiosi laici -eu conversi in Ordinibus* regularibus, qui iam emisissent vota simplicia ante diem 19 Maii 1918. ad normam decreti *Sacrosancta Dei Ecclesia* diei 1 Ianuarii 1911. debeant emittere vota solemniter iuxta praecipua dicti decreti, scilicet absolute sexennio votorum simplicium et expleto trigesimo aetatis anno, vel potius ad normam canonum 573 et 571 Codicis iuris canonici, id est expleto triennio votorum simplicium et vigesimo primo aetatis anno completo ». Respondit: « Negative ad primam partem, affirmative ad secundam »

574 - S. C. de Religiosis, 15 Iulii 1919. ad dubia: « I. Utrum decretum inter res S. C. Religiosorum diei 1 Ianuarii 1911. de religiosi* exortio militari adstrictis, adhuc vigeat; et quatenus affirmative: 1. Utrum religiosi exortio militari adstricti votiati. vota religiosa, temporanea emittere debeant ad triennium iuxta modum in canone 574 expressum ». Respondit: « Ad I. Affirmative:

Can. 572. I) t I. S.,
«lu "uhit 65: Perinditu
I (ihj» i u a. l'♦-
Cati 573

Herui tfr - <'niumi /6 htjit s, i) <M'inncls
2) l > \!!! 17- rrituhrtt. \ 3*25; 7i/s
. 156; rimltcti, 73
76 rut th y (oinmtntfuit^ Hrluittist s, i) ocuinent*

¶(l II. Negative, et vota temporanea emittantur valitura usque ad servitium militare », addita peculiari instructione '.

2. - S. C. de Religiosis, 30 Novembris 1919, ad dubium: « Iurum in Congregationibus seu Institutis religiosis, in quibus ex constitutionum praescripto post novitium vota annualia emittuntur, alumni servitio militari adstricti, absoluto novitatu, admitti valeant ad professiones annuales». Respondit: « Affirmative, ita tamen ut vota annualia cessent, si religiosi ad servitium militare vocentur, et eo die quo militiae effective adscripti et disciplinae militari subiecti evadant » 2.

3. - « In quibusdam Institutis votorum simplicium vota emittuntur sub hac vel simili conditione appositae: *donec in congregatione vivam*. ita ut alumnus, sive sponte discedat sive a Superioribus dimittatur, ipso facto a votis liber evadat. Hinc quaeritur:

I). - In hisce Institutis debetne tali professioni praemitti triennium votorum temporaneorum, ad normam canonis 571?

R. - Negative ». C. I. 1 Martii 1921

4. - S. C. de Religiosis, 5 Februarii 1925, ad dubia: « I. Iurum professus votorum simplicium in Ordine vel in Congregatione, qui durante triennio amens evaserit, indicio medicorum etiam insatiabiliter, possit, finito triennio, ad servitium vel ad saeculum remitti: an vero debeat in religione retineri; et quatenus negative ad primam pariem, affirmativi* ad secundam: II. Qualis sit praedicti religiosi conditio iuridica. et ad quid teneatur religio in casu? ». Respondit: « Ad I. Negative ad primam pariem, affirmative ad secundam; Ad II. Religiosus, de quo agitur in dubio I, pertinet ad religionem in eo casu in quo erat quando captus est. et religio tenetur erga eum ad eadem officia ad quae tenebatur » 4.

5. - Ad instantiam Superioris Provincialis Fratrum Minorum S. C. de Religiosis propositum fuit dubium: « Ex decreto S. C. de Religiosis lato 1 Ianuarii 1911 et sequentibus declarationibus eiusdem, patet vota temporaria religiosorum, qui ad servitium militare praetertantur vocantur, durante hoc servitio suspendi, iam tempore quo Austria erat Statu. independens in hac conditione nullum e-

Can. 574. 1) -I. J. S., XI, 321; *Thesaurus documentorum* Document* dit Saint-Siège. GS; *Periodicity* N, 71. Ex *Recta des Commitmentuli* ReligiWHy* III, 1927. reterimus hic in nota et sponsum privatum S. C. de Religiosis mi P. Procuratorem generalem Barnabitarum. Responsum etiam aliis applicabile est. La S. C. des Religieux n mûrement examiné la «Imite smniso par Jo R. P. Bernard Cas. de la Congrégation de S. Paul Apôtre (Barnabites) avoir: Les voeux temporaires que les religieux en Belgique peuvent garder durant leur service militaire, d'après l'induit de cette S. C. de Religieux du 20 Juin 1922, comptent-ils également en vue de la profession solennelle ou «de la profession simple perpétuelle, suivant le cas. 571, à condition qu'il y ait au moins un an d'intervalle entre le retour du service et cette profession solennelle ou simple. Tout bien considéré, la S. Congrégation n a le devoir répondre et répond: Oui. — 2) J. A. X., Nil, 73; *Periodica*, X, 195. — 3) J. J. S. Mil. 177; *PcrMHca*, X, 325; *Pontificium*, 1923, 120. - 1) i. J. S. XVII, 197; *Recta des Commitmentuli* Rdiffituw**, I (1925). (55 (Creuscn); *Periodica*, XIV, 31; *lM Pontificimu*, 1925, 5.

sistebat pro religiosis officium praestandi sen ilium militare; hinc post adeptam aetatem praescriptam vota solemnna emittebant. \uic alitem, po-tquam \u-lria coniuncla e-l imperio germanico, nulli eorum qui priu- rota solemnna nuncupaverant. ad militiam vocantur. Quaeritur ergo au etiam his rota solemnna durante* servitio militari suspendantur, vel -alieni aliqua mitigatio in iis servandis concedatur. D<- magni momenti est, propter conflictus con-cientiae qui oriri pos-suni ex periculi- et difficultatibus servandi vota durante -erritio mi-litari ». S. Congregatio, II \prili- 1939 (n. 353-39) re-po.idit: « Haec Sacra (ongregatio, mature perpensis expositis... attenti- om-nibus ad rem facientibus rescribendum censuit prout rescribit: Stipe-rioribus maioribus, praesertim in loci- de quibus agitur, lacullas tri-buitur providendi, in -inguli- -imilibu- casibus, durante necessitate et tempore militiae, per concessionem indulli exclaustrationi- ad nor-mam, quoad fieri potest, can. 639 » 5.

6. · S. C. de Religiosis. 23 Ianuarii 1940 declaravit: I. Eos religioso- qui rota iam emiserint perpetua, -i occasione mobililalionis generali- ad militiam vocentur, ut exclau-lratos ad normam iuris con-siderando- esse. 2. Eo-dcm religiosos non primitus vocatos ad mili-tiam -ed ocea-ione mobilitationi- generali*, -i roti- ligentur tempo-ranei*. iisdem teneri et tempore servitii militari-, admitti vero non po-e ad sola perpetua durante eodem -erritio. 3. Religiosos autem qui definitive inhabile- non -mit declarati durante Ime statu non posse sola perpetua emittere et -i habile- declnrentui ut *primitus vocatos* subiici di-posilionibu- decreti *Inter reliquas*

Suffragium Capituli ile quo in hoc can. 575. § 2, in admittendo religioso iik » in um-lanlii- de quibus in can. 631 ad pro-le-ioncm perpetuam est deliberatiruni. C. I., II Iulii 1922 ad \ III (\ ide can. 63 I).

576 De litu in professione emittenda -errando videri utiliter pole-t deci-io S. C. de Religiosi-, HI Iulii 1919 (\ ide can. 572).

1. " ^ovilii et profes-i a voti- temporanei- iu- habent, -i mo-riantur. ad -uflragia -ieul profes-i j voti- perpetuis. C. !.. 16 Octobris 1919 (Vide can. 567).

2. - (area pririlegimii emittendi profe--ionem religio-am ante ex-pletum noritiatum pro casu periculi mortu- rideri pole-t re-poi-nm S. (. de Religio-i-, 3 Decembri- 1922 (Vide can. 572).

580 1. - S. C. Religio-orum Sodalium negotii- praepositae. -equen-lia dubia pro opportuna -olulione -ubiecta fuere:
l lium rcligio-i -olcimuter proie-i ad tenorem imi- communis

») II \fonibtrt xh\ 51 r 170 <χ „!■/« I minim Minorum, 1939. 15s. __ 1;) Hue iinriikir non «unt pr«*iiiulcular bi .l J. <a* k -.r. p.,o ti. schnen r. h. litmus. 111 b. 111 (r. vilain M. o Coronatu, Iiehtuliones t. I. , ni. p. hhpj

i H i t

quidquam pecuniarum, quae illi* occasione -ervitii militaris durante bello praestiti obvenerunt, vel obvenerint, iure sibi retinere valeant, vel potius eas omnes suo Ordini refundere teneantur.

II. Irum religiosi solemniter quidem professi, sed ex induito Xpostolico post professionem nihilominus capaces acquirendi, quidquam pecuniarum, de quibu* iu primo dubio, suum facere valeant absque assensu et licentia expressa sui Superioris maioris.

III. Utrum religiosi simpliciter professi, ive in perpetuum sive ad tempus «piorum constitutione.' excludunt post professionem omnem ulteriorem acquisitionem bonorum temporalium, teneantur dictas pecunias omnes suae religioni tradere.

IV. Irum religiosi quomodocumque simpliciter professi, in perpetuum vel ad tempus, sive in Ordine sive in Congregatione, «piorum constitutiones non obstant, ile pecuniis titulo stipendii (le solde) acceptis quidquam suum facere valeant, vel potius quidquid post eorum dimissionem ex exercitu superfuerit respectivae Reli"ioni tradere teneantur.

V. Irum pensio vitalitia data ob mutilationem vel debilitationem in bello perpassam religiosi simpliciter professis, vel iis de quibus in can. 673, § I, aut demum is quorum vota vel promissa suspensa manebant, pertineat ad respectivam Religionem aut Societatem.

VI. Irum ('mollimenta pecuniaria, ob decus militare (la médaille militaire, la croix de la légion d'honneur) in bello repolatum obvenerint, pertineant ad ex-milites aut potius ad Religionem.

VII. Irum retributio singulis militibus in actu eorum dimissionis tribula tamquam solempne publicae gratitudinis signum prime de la démobilisation) pertineat ad Religionem.

VIII. Irum qui de pecuniis occasione belli perceptis contra Superiores iam disposuerint etiam in favorem tertii, ((neantur ad debilitationem.

Porro Kminentissimi Patres in plenario coetu ad Vaticanum habito, die 21 Februarii 1922, re mature perpensa, ad proposita dubia respondendum conserunt.

Ad I. Negative ad primam partem; Affirmative ad secundam.

Ad II. Negative.

Ad III. Affirmative, quoad religiosos qui tempore servitii militaris volis ligati erant; negative quoad ceteros.

Ad IV. Si agatur de iis qui tempore servitii militaris votis adstricti erant; negative ad primam partem, affirmativi' ad secundam: -i vero de ii- (piorum vota cessarunt, affirmativi* ad primam partem; quoad alteram vero: aequam compensationem suae Religioni tradant.

Ad V. Quoad religiosos tempore* servitii militaris votis obstrictos: pertinet ad Religionem: quoad ceteros: pertinet ad personam, quae tamen tenetur eam suo Instituto tradere quamdiu in eo permaneat.

Ad VI. Negative ad primam partem: affirmative ad secundam, nisi de ii- agatur qui volis non erant obstricti tempore belli.

(.nil. 580-,>B>

si male. ni-i ligati minime fuerint.

Ad \ 111. Miimiative, nisi Religiosus ex permissione Superiori-rationabiliter praesumpta egerit

2. - « I). • \n requiratur venia S. Sedi- ul professu-. ad normam canonis 580, ; 2. cessionem vel di-po-iiionem saltem de notabili bonornin parle in favorem religioni* mulare po*sil.

R. Affirmative ». C. !.. 15 Maii 1936 2.

XQZ S. C. Concilii propositum fuit dubium: « \n cap re- '-'θ * ligionem ingressus itis habeat ad fructus beneficii, hoe vaeel ad nm mam can. 581 (aulicis I. C. ». Quae, 13 \prilis |9|(l. respondit; « Negative, -alvo apo-lolieo induito » '.

I. - Si clerici laiea- l niver-ilale- adire debeant attendendum rsl Instructioni a S. (λ C.oii-i-lorali datae 30 \prili- 1918 (Vide can. 1380).

2. - Pin- \l. Epi-lola apo-lolica *l nigeiilus*, 19 Mai hi 1924. ad Supremos Moderatores Ordinum regularium aliai unique -ocieta-tiim religiosorum virorum directa, praemissa generali commendatione vitae religiosae plui ima e,docel dc recta vitae ipsius religiosae ratione. Coliortatui religio-os omnes ad coiiOivandum -pii itum -ui funda-toris. Considerata scientiae necessitate pro -a«-ro ministerio implendo, sacra -ludia valde commendat, etiam ea habita consideratione quod studia ipsa -acia valde adimant ipsum vitae interioris profectum el vitiorum expugnationem. Commendat pariter parva -eminaria el col-legia iuvenibu- excipiendi- et excolendi- destinata qui aliqua vocatio-ni> religiosa» signa dederint: qui laincn erunt prudenter -eligendi. Statuit autem ut delecti iuvenes candidati in novitiatum non admit-tantur regulariter ante expletum eur-uin gymnasiale. Si religio vel provincia -ludia bene ordinata non habeat, iuvenes ad aliam -edem studiorum aptam mittantur. Commendatur autem praesertim -ludium calechi-mi romani e(linguae latinae. Determinatur quali- -it oportet in-lilulio nov iliorum: quod -cilice! remoti- quarumve di-< iplinarum -ludii- et oblectamenti- huc tantummodo nov ilii- animo- intendant ut -ul» -apiculis magistri -ui ductu interiori- vitae exercilalionibu- va-cent. In domibus -ludiorum pbme vigere debet regulari- o|>-ervanlia: idonei magi-li i a--ignamii qui conari debent ul <\ discipulis -anctos <l operosos faciant apostolo-; doctrinam -cholaslicam

l hornae principia edoceant; fidei -piritu- in alui alendu- ne scientia inflet. Etiam eonversoium vocatio curanda -edulo e.xco-

Can. 580. I. S., XIV. PJ6. /VruiJiro, XI, 31; /MA Ponli/ciutii. 1922. 5S. — I L I '10; ZVrinxfini, XXV. 205; ApoZ/niririx, X. »7, ubi <le errore l vpr- I S., < III II hoc n*pon.4Utn; et *ibifirni*, IN. 58\$; *litriu dcn Ctnnmutinulrs /ir Iv/niA/A*, MI (1939), 121.

Cxn. 584. I) f. I s XXXII. 'ml 57*.

lendi c*l: atque eruditio in doctrina christiana procuranda praescilim in Congregationibus laicalibus .

3. - S. C. de Religiosis, 25 Noveinbri- 1929. In*lructione* Superioribus reiirionum la riirexit circa instructionem calechc-liram (\ ide can. 565).

I. - S. C. de Decembris 1931. *Instructione* ad *u-premo* religionum socielalum clericalium Moderatores directa pluiima statuit de formatione clericali et religiosa alumnorum ad sacerdotium \oratorum.

Praemissis laudibus status religiosi ostenditur quantum ipsis religionibus desertioni * a statu religioso et a >u*ceptis ordinibu* -acri* noceant.

Statuit una eum doctrina pietatis curanda esse studia gymnasia- lia; prudentiam adhibendam in eligendis candidatis qui specialia vo- cationis signa dederint; arcendos iuvenes a legendis libri* et epheme- ridibus quibus bona studia impediuntur el ab exercitationibus cor- poreis quae clericos dedecent.

Curandum ul magistri spiritu* bene suo munere fungantur: ul ad studia sacra assidua adhibeatur applicatio; ul iuvene* studii* destinati in suis domibus studiorum constanter permaneant, et studio incum- haut assidue, (arra specialis adhibeatur de neo-*acerdolibu* ne *ihi- metipsis cum periculo animae reliquMnlur.

Memorato hire Superiorum concedendi dimissoria* ad ordim ip*is Superioribus strictissimam obligationem inculcat candidato* . mei atque iterum probandi.

Deinde *equenlia ah omnibus Superioribus obscr\anda decernit: noxiti antequam ad profe-sionem \olorum temporalium admiltantui Superiori pel itionem *rriplo deferant, in qua declarent *uam religio- sam et clericalem vocationem simulque firmum propositum in -latu

didalos admittat se certiorare per accuratum scrutinium de moribus, pietate, modestia, castitate, profectu in studii* curet, adhibito prae- sertim testimonio magistri spiritus el aliorum qui cum candidali* do- mestice versati sunt. De factis inquisitionibus documentum condatur in archixo asservandum. Dein Superior, per se vel per alium candi- datos interrogare curet, ut tandem aliquando certior liat de eorum vocatione.

Superiores districte velantur alumno.* ante triennium completum \olorum temporariorum ad ordines *acro» candidatos promovere. \- lunmi ad -ubdiaconatum ne admittantur nisi po*l novam institutam inquisitionem, qua peracta, si digni el idonei inventi fuerint a Supe- rioribus dimis*orias littera* obtinere poterunt. \l Superiores dimis-

-orias concedere non debent nisi a candidatis testificationem de sua libertate a coactione et de plena cognitione onerum ex ordine dimanantium et de perceptione oneris praesertim castitatis acceperint, ac praeterea candidati iure iurando promittant -e obtemperaturos Superioribus iuxta Ecclesiae disciplinam praecipientibus, \lque haec testificatio volis solemnibus praemittenda est ac Episcopo ordinanti transmittenda

5. - S. C. de Seminariis etc., 20 \ugu-ti 1942. Normas edidit de personis ecclesiasticis universitates laicale- civile- adeuntibus. Inter alia in his nonni- edicitur neminem ex ecclesiastici- viris universitates civiles adire posse sine licentia S. Congregationi.-. (Cfr. can. 1380. n. 5). Quamvis in calce harum normarum dicatur easdem valere et pro religiosis, sunt tamen qui docent religiosis licentiam S. Congregationis necessariam non esse

‘ ^n'dii clerici regulariter noviliatum ne ingrediantur, ni-i humanitatis curriculo confecto. Pin- \l. 19 Martii 1921 (\ ide can. 587) '.

2. - S. C. de Religiosis et de Seminariis. 2 Februarii 1911, Normes ediderunt de -ludii- religiosi- peragendis. Huc tendunt hae Normae ut religiosorum studia, quantum fieri potest, programmati .-ludiorum scholarum -tatalium conformentur, et ut alumni diplomata statalia de studiis peracti- et de periculi- superatis consequantur *.

590 « I). - I. \ Iruin parochi vel vicarii curati religiosi, examen, de quo in can. 13(1, I, subire teneantur coram Ordinario eiusxe delegato, -i coram Superiore religioso ciu-ve delegati- examen -ubie- i ini. de quo in canone 590. — Et quatenus negative:

II. \ Irum in casu negligentiae Superiorum religioso- mu circa examen, de quo in citato canone 59(1. Ordinario- loci cogere possit religioso- isto- ut examen, ad normam citati canoni- 130. § I. coram se suisve delegatis subeant.

R. - Ad 1. Negative.

\l II. Recurrendum c-se in casu ad S. C. de Religiosi- ». C. 1., 14 Iulii 1922 '.

592 Secretaria Statu-. 15 Martii 1936. Superioribu- Generalibus religionum utriu-que -exu- commendaxil opera *lelionis Catholicae* '.

pro I I > XXIV. ii. Venuwi-ch. /Vriorfir,, XXI. 1SS. - 3) cfr. XXI, 11«»-

Can. 589 II Kx Epistola ApostoHen Pit XI. fj Martii 1021. :) // />. •"•«-/ñ., 1041 14-341 .Vermw i-Uip non Mint pllblciitav in .1. itnlimn re-wplvlunt.

Can. 590. I) I. I. A. XIX. 520; *Pcmulica*, XI. 12G; /hx *Ponliliruupt* |922, s|.

Can. 592. - 1) *Ptriudiru*, XXV (1030), 209.

fn? S' religio-u- ad aliam transeat religionem, durante novitialu
dvO [rHe]Ul habitum gestare religionis *ad quam* transit. S. C. de
Religiosis, 14 Maii 1923 (\ ide can. 557).

7(1'7 I. - S. C. de Religiosis, 22 Maii 1919. declaravit nil innovan-
' dum circa moniales in Gallia et Belgio, quae vola emittunt
simplicia et Ordinariis locorum subduntur (Vide can. 188).

2. - S. de Religiosis, decreto 23 Iunii 1923. declaravit: « I. In
Gallia cl in Belgio moniales monasteriorum quae regulas Ordinum
regularium profitentur, >eu (piarum vola ex in-litnto solemnna, quam-
vis vola dumtaxat simplicia emittant, esse vere moniales iuris pon-
tificii ad sensum canonis 188. § 7, piout ceterae moniales in Ecclesia
univer>a: II. Ea tamen monasteria Superioribus regularibus, salvo
peculiari privilegio, minim esse subiecla, idcoque ad normam cano-
nis 615 exemptione non gaudere, -ed esse Ordinariorum locorum ju-
risdictioni subiecla in iis quae canones Ordinariis ipsis circa monia-
les attribuunt: 111. Nihil vero (distare in praesenti quominus, si quod
monasterium id postulaverit, vola solemnna, servata clausurae papalis
lege, moniales emittere (picant, dummodo id ab \postoliea Sede ob-
tineant » '.

non *Super edito* de clausura monialium votorum solenmium. In ipsa
nulla de clausura statuuntur et inimité determinantur sensu forte ali-
quatenus severiore quam in ipso Codice. Prohibant e. gr. exitus po-
stulantis e monasterio ad caeremoniam vestilionis peragendam '.

I. - S. C. de Religiosis. 9 Novembris 1926. declaravit moniales
ctiani in loci* ubi vota eniittimt lanium simplicia non posse ab uno
ad aliud monasterium transire, nisi ad normam can. 632 (Vide can.
632).

5. - Edita -unt 16 Iulii 1931. a S. C. de Religiosis, Statuta pro
sororibus externis monasteriorum monialium. In quibus statutis quae-
dam pro bis sororibus statuuntur circa clausuram .

Xö'Y.içiiIII “ θ. ' "rc clausurae papalis, de qua in canonibus
d*7 « Uuv 597.βικ). comprehendantur etiam moniales, (piarum
vola, quamvis ex instituto deberent esse solemnna, tamen in aliquibus
locis ex prac-cripto Sedis Apostolieae sunt -implieia.

R. - Negative, ratione imulti apostolici adhuc in vigore manen-
tis >. C. I., 1 Martii 1921 *.

Can. 597. 1) .1. -i. S'. XV 357. 2) .1. .I. .S'. XVI, 9i;. /nxtiiclio prodiit in
Γ,ηυ,κ iihiri" ctinm itultCC, trllie*. et hispaiilcc. (ft. V< i tm<i -<·!>. Γ< ri<xli'<t, XIII.
Γ.3. 3) .Ipollitorix (1931), IV, p 315. Ctnnniciilariuiii />ro nliyioxi.'. XII (1931), H>9, ubi
diiini habetur < oniiiiientiiihini Stntutioniui.

Can. 597 600. 1) .1. J. S'. XIII. 177; *ftri* ; /,/\ P'onli/ciuiH, 1923, 12S.

S Λ < i'Kο χ π λ, !nlerprctatio authentica

£AA C. IlcHgiosis, rescripto anni 1936. ad Card. Ordinarium Qenuenseni. declaravit editione Statutorum pro Sororibus externi.» monasteriorum monialhun 16 Iulii 1931. quibus praescribitur ut sorores externae extra clausuram monasterii habitent, abrogatam ..... quamlibet particularem consuetudinem qua permittebatur externas huiusmodi sorores intra clausuram degere

£A1 S' C. '1.' Religiosis concedit aliquando monialibiis inslulionem collegii pro educatione puellarum, dispensando partialiter moniales collegio addictas a lege clausurae '.

606 S. Congregatio de Religiosis « mature perpenso dubio circa necessitatem recurrendi ad S. Sedem ut religiosi gravibus infirmitatibus afflicti possint degere extra domum propriae religionis, attentis omnibus ad rem facientibus, rescribendum censuit, prout rescribit: Provisum in can. 606, § 2 » '.

PAΓ S. Congregatio de Religiosi . 5 Iunii 1916. Superiorissis religiosi misit litteras circulares circa itinera religiosarum in praesentibus circumstantiis fu ipsis praecipitur ut religiosae itinera ne suscipiant singiilatim: ne religio»ae sorores itinera suscipiant sine urgente necessitate; urgente autem necessitate, si longa sint itinera suscipienda, praevideatur ci prox ideatur pro nocturna degentia '.

i'] **A** I. - « I). · 1 Irum \i canonis 610. > 2 quo praescribitur: *Missa quoque officio diei respondens secundum rubricas quotidie celebrari debet in religionibus virorum et etiam, quoad fieri possit, in religionibus mulierum.* Mi»»a officio diei respondens debeat celebrari tantum in religionibus regularium cl monialium vota sulemnia habentium: an etiam in domibus religiosarum xota simplicia habentium, quibus ex constilulionibu» a Sancta Sede approbatis e-t obligatio chori.

R. - Negative ad primam partem, affirmative ad secundam ». C. !.. 20 Maii 1923 '.

2. - S. Rituum Congregatio, 2 Maii 1921, declaravit religiosos choro adstrictos non teneri ad plure» mi»»as comenluale» quando plures a rubricis praeripiuntur: seclusis legitima consuetudine aut religiosi constitutionibus '.

Can. 600. I) Vide *Cum-in-nbirium pro r<* XVII (1936), 299; *L'rin th muiitmlt'^ Urlbjitusr**, XXI (1937, 3: Jrc/iir /ur kiibitifichm Kirchmrecht 113 (1933) 111 (HiHiur).

Can. 601. I) Vfdv exemplum hnlUMtmdl concessionum in *Comm, nhirmm pro rcll. Qiwfa*, 1935. 119, vel in *Prrbxlicu*, XXVI, 78.

Can. 606. 1) Ib-pon-um privatam datum 25 Mail 1912 ud Procurai orcin (ieiierlnri <> F M. <'fr. *Acbi O. I'* LXI (1912), 125; *Jluihcta o. Γ, ,U.* ('up.. 1.,v 111 (1912), 111.

Can. 607. IX<*fr *Littera** npud P *Monitore Ecrlrsitisbcn*, 1916, 153.

Can. 610. 11 -I. *I. s»* X\ I, 111; *Ib rm ii<> Coinmiiiaultls Iblu/it u.ñ v, 1 nuuicnts du Saint-SivΦ-I M,î Ptfi&Hrtf*, XIII, S3; *Iu> Pontificium*, 1021, 5. — 2) .1 .1. S-, XVI,

3. - S. Rituum Congregatio, II Maii 1926, declaravit:

ni Congregationes religiosas quae ad officium divinum recitandum tenentur, etsi id eveniat solummodo ratione ordinum sacrorum receptorum, si sub regimine unius praesidis generalis constitutae -uni. calendarium proprium habere debere pro officio recitando.

6) Praefata- Congregationes, sine speciali induito, non posse addere in oratione *l cunelis* nomen Fundatoris.

c) Sacerdotes religiosos qui proprium habent Calendarium, si alicui ecclesiae addicti -ini. tenentur recolere titularem suae ecclesiae cum octava

5 Decembris 1930, concessit monialibus alii-que piis mulieribus in communi viventibus indulgentiam plenariam pro recitatione officii divini coram Sanctissimo Sacramento '.

Poenitenliaria, decreto 31 Martii 1937. indulgentias pro recitatione divini officii coram Sanctissimo Sacramento, clericis in constitutis olini concessas, ad clericos omnes, necnon ad novitios el studentes iiii-tilulorum religiosorum quorumcumque extendit ”.

6. - S. Poenitenliaria, II Decembris 1937. declaravit supradictum responsum, 31 Martii 1937, non esse applicabile religiosis mulieribus

/I 9 « I). - \n verba canonis 613, § I. *exclusa in posterum qualibet O-LO communicatione*, ita intelligenda sint ut revocata fuerint privilegia a religionibus ante ('odirem I. Ci. per communicationem acquisita et pacifice possessa.

R. Ncuative ». C. !.. 30 Decembris 1937 l.

Pj r I. - S. C. ile Religiosis, 22 Maii 1919. declaravit nihil inno- ULD circa moniales in (rallia el Belgio, ubi hae -u- hiectae sunt Ordinariis locorum (Vide can. 188).

2. - S. C. de Religiosis, 9 Novembris 1926. declaravit moniales noii po-se ile -ola Ordinarii loci licentia transire de domo ad aliam domum etiam in lori- ubi vota solum emittunt -implieia et subiectae Mint Ordinariis locorum (Vide can. 632).

(II (II. ' tllrum parrocho an cappellano, ad normam canonici- 123<l. U-Lv -, competat ius funerandi moniales ab Ordinarii lori iuri- dictione non exemptas inxta eanonem 615.

o|S. FaiiwclH, ni *Ptrindicii*, XII) 119» '»bl Dotatur obligationem quidem non n<le*se» facultatem vero concedi plnres missas conventuales celebrandi. V. Scbehnnan. in *Xah rhintisrin hiMiekf Slcunmn*, 1935. p. 7. 3) .1. l 5., XVIII. 320; Panwvb, in /VrtWic». XV. 166. i l i ,s \ \ 111. 5) i. l >.: XXIX, 'M I \ \ \ i. >13 c) /' l .

2«1.

Can. 613. I) I. ->■ AAA. - ru. XXVII. 157; *tpollinaria* (A.. *Coinnnmnihs IUligirii**. 5 tui. (Creu>en) 11933). 13s; *l'htnloaisch praklixrhr Qiiarlalechrljt*, 91 (1938), 53«.

K. Negatix ad primam partem, affirmative ad secundam ». C. l. 31 Ianuarii 1912 '.

i?Q1 « I). - l Irum canon 621. § I intelligendus sit tantum de religio-i- mendicantibus stricto -en-u dictis; an etiam de illis, qui latiori sen-ii tale- appellantur, uti .-mit Eratre- Ordini- Praedicatorum. El quatenti- affirmative ad primam partem: \n dicti Mendicante- indigeant Ordinarii licentia, si velint stipem petere in dioecesi pro aedificatione, ornatu, etc., -narum ecclesiarum.

IL - \ffirmatix ad primam partem, negative ad secundam: quod vero attinet ad licentiam ab Ordinario obtinendam prox i-um in citato canone 621. \ I ». C. l., 16 Octobris 1919 '.

I. - S. C. pro Ecclesia Orientali l/oniliim, 2 \prili- 1929. in Commentario officiali edidit, in quo declaratur certo- viros orientale- in Occidente apud latino- quaei itante- eleemosyna- missarum non obtinui—e a se nece—ariam licentiam .-lipem petendi '.

2. - S. C. pio Ecclesia Orientali, decreto \on raro. 7 Ianuauiii 193(1. de clerici- orientalibu- in \merieam -e conferentibu-. infra relati decreti 7 Ianuarii 1930, observantiam iterum inculcat '.

3. - S. (. pro Ecele-ia Orientali, decreto numero. ~ Ianuarii 1930, plura decernit <« clerici- orientalibus eleemosynas, pecuniam xel Mi—arum -tipendia colligentibu- -eu corrogantibu- extra orientale- regione- et dioeceses. Licentia ad collecta- lacienda- in Ecclesia latina omnino nece-saria, generalim clerici- orientalibu- a Sancta Sede denegabitm et solum per exceptionem concedetur. Et in hoc cumi exceptional! ip-a Sacra Congregatio Epı-copo- locorum singil-latim et expre—< certiore- faciet de licentia data. At i- qui licentiam obtinuit ea uti nequit sine eonsen-u Episcopi; nec Ordinarii locorum permittere poterunt collectas facere orientalibus «pii licentiam Sanctae Sedi- non obiinuei int. Pariter nec Ordinarii nec rectore,- ecclesiarum -tipe- mi—arum orientalibu- dare queunt; et si de lacto dederint, ip-i de mi—i- re-pondere debent. Decretum tamen hoc non afficit orientale- qui in proprio territorio orientali versantur .

I. - S. C. pro Evele-ia Orientali, monito 20 Iulii 1937. praeter alia in ip-o monito contenta, in memoriam rexocat ob-erx autiain can. 622. § I. de non admittendi- clerici- orientalibu- ad colligendas eleemo-y na- mi—arum in territorii- i itu- latini -me authentico et recenti re-criplo Sacra» Congregationi-. Admonet autem eadem Sacra (ongregatio: « Si aliquando, propter adiiincl i omnino peculiaria vel

Can 61β. I) I ». JS., XXXIV. 3ft. I

Can 621. .. II i. I. S', XΓ, t.h i (UHUilCA UriHjtfU/ir <, Ihiriiownls «lu : /Vmwliic». X, [u3: l««« Pnnli/lciuni, 1023» 63.

Can. 622. I) I < V, XX. n»7 2) f i S\ XXII. |0G. 3) , I. S., XXII I-»'

stipendiorum mi—arum collectam permittere indicaverit, ipsa Sacra Congregatio Episcopo.- locorum -iiiigillatim et expresse certiore- faciet <lc hac licentia ac tie ratione tributae concessionis, \ullus ideo Ordi- liai in-.

«{aluni Koinani Pontificis praemonitus luerit, ullo modo concedere vel permittere ut quaelibet collecta clericis orientalibus in sua ditione liat. — Quod si fecerint, ipsi respondere tenentur de Missarum celebratione, et pio modo culpae, de auxilio prae-tilo quoad pecuniam <*t stipendia seu intentione- Mi-sarum collecta » (\ ide can. 801) '.

I. - Benedictus \V, 19 limii 1921. *Ipostolicunt mandatum.*

Brevi Pro *benedictioni* dedit omnibus Abbatibus Ordini-Sancti Benedicti. In ipso, praemissa declaratione quod \bbates Or- dinis S. Benedicti benedicendi -uni benedictione in Pontificali Romano contenta et tpiae auctoritatem apo.-tolicam requirit, quaeque pro ab* batihii- exemptis a jurisdictione Episcoporum semper adhibita fuit, omnihu- Ordinariis locorum semel pro semper generale mandatum concedit ad benedicendo» Abbates Ordinis Sancti Benedicti eonfoe- derati. Mandatum autem datur Episcopo dioecesano respective, exce- pto casu quo i- absit vel impediatur aut consensum dederit; quibu.-

lira communionem habentibus

2. - « Cum can. 625 C. I. C. dicatur Abbates regulares frui pri-

rilnr: Cuiusnam colori- debeat esse pileolus Abbatum regularium; nempe utrum colori- nigri, an eioris habitu- regularis proprii Or- dinis. Et Sacra Rituum Congregatio, audito specialis Commissionis •uliragio. re -edulo perpensa, rescribendum cen-iiil: Affirmative ad primam partem, iuxta decretum general-· 1311. ad \ III. diei 27 Sep- tembris 1659; et quoad secundam partem provisum in prima » 31 Iulii 1929 '.

iv97 " ^lc " Decembri- 1920, in \iidientia S. Pontifici-, declaratum ' e-t eanonem 627, § 2. valere quoque, durante munere, de Prae-

/°O/j I. - VI indicium ferendum circa bona quae dicenda -int rcli- gio-o obvenire intuitu paroeciae et tpiae intuitu religionis, videri utiliter poterunt tpiae in Decisione S. Romanae Holae 18 Ee-

limarii 1919, «I 16 Augusti 1921. necnon in sententia Signaturae Vpolicae 6 Aprilis 1920 discussa sunt ».

2. - Responso C. I. 25 Iulii 1926 ad I definitur ius Ordinarii loci circa bona paroeciarum religiosarum.

PQJ I. - « I. - An vi canonum 631, §§ 3. 535, § 3, n. 2, 533, § 1. **OOJ** n. 3 (et l. locj Ordinarius ius habeat exigendi rationes de administratione fundorum legatorumque paroeciae religiosae, de qua in canone 1425, § 2.

R. - Affirmative, firmis praescriptis canonum 630. § I et 1550 ». C. L, 25 Iulii 1926 ».

2. - Eadem norma hoc canone statuta de praevaletia decreti Ordinarii loci in casu conflictus valet et pro loci-Missionum. Instructio S. C. de Propaganda Fide, 8 Decembris 1929 (vide canonem 296)

632 S. C. de Religiosis, 9 Novembris 1926, ad dubia: « I. I trum moniales monasteriorum. in quibus vota dumtaxat simplicia emittuntur iuxta canonem 188. n. 7 Codicis I. C. et decretum S. C. de Religiosis sub die 23 Iunii 1923. e proprio ad aliud huiusmodi monasterium sui iuris et eiusdem Ordinis transire queant sola Ordinarii vel Ordinarios auctoritate: II. I trum caedem moniales ab Ordinario vel Ordinarios e proprio ad aliud monasterium, uti supra, de ipsarum et utriusque communitatis consensu, transferri queant -altem ad tempus-, ita ut in novo monasterio, dum ibidem commo-lantur. iuribus gaudere et officii-Iongi valeant ut moniales ille familia ». Respondit: « Ad I. Negative. et -crvetur canon 632 Codicis I C.: Ad II. Negative, -ine praevia Apostolicae Sedis licentia » ».

C. de Religiosis, II Maii 1923. ad dubium: « Religiosus. **UOO** qui in quadam religione profectus. obtento induito apostolico. ad aliam religionem transit. teneturne ad habitum noviorum religioni -ml quam -uscipiendum et gestandum perdurante novitiatu in nova religione? ». Respondit: « Affirmative » ».

G34: ' IrU,U 'u^ra''u,n F.apituli in admittendo religioso, de quo in canone 631. ad professionem solemnem aut -impliceni perpetuam, habeat VIII...deliberativam, an tantum consultiv am.

Can. 630. 1) J. I. S. XII. 1-1; XIV. 231»; XII. 252.

Can. 631. 1) J. I. S. XVIII. Ad I. P. riothtu, XV, 132: Iis Gonlik nun, IJ»G 135. - 2) J. A. S., XXII, 111.

Can. 632. - 1) I. I. x » Will, Ithi; Iteru, th* Γσῦνῦνῦνῦνῦν Iteliuif iifw in (19*7) 13; Ptàodtal, \

Can. 633. 1) I. I. **. XV. 2S<J; /Vr.udw;e, XII, 67 it XII, (bi); Itw Pontificium IM3> 13Ü.

Vffirmative ad primam partem, negalibc ad >eciini<lani ». ulii 1922 *.

Specialis facultas dimiltendi religiosum durante 1111-
"Θ' litari ante vola perpetua conceditui a Decreto *Inter reliquas*. VIII, el a responso S. C. de Religiosis 15 Iulii 1919 ad 2. b (λ ide can. 571).

P9Q « I). - I trum verba Iori *Ordinarius*, de quibus in canone 638. designent Ordinarium loci commorationis religiosi, an Ordinaritum loci domus principis. \ffirmatib e

riale «Iceretuni datum fuerit. S. (λ digiosis, I uigusti 1922 (Vide can. 56 el 610).

2. - « I). I trum qui indultum exelausrationalis ab Ordini loci obtinuerunt, teneanlui conditionibus apposis in canone 639.

R. - \fiirnialive, salva Ordinarii potestate concedendi cxclau-strain ob ratione» particulares facultatem relinendi habitum sum ». C. !.. 12 Novembris 1922 '.

640 . - S. (. de Religiosis, I Vugusti 1922, ad dubium: « \M1 r<*-ligiosu», qui saecnlarizationi' indultum aut simplicium bolorum dispensationem impetrabit. possil primum aut alteram reçuMire eum a locali Superiore eiusdem notitiam accipit, quamvi» Superior generalis in scriptis iam e\»eculoriale decretum rescripti emiserit ad nonnam canonis 56 (. I. (. ». Respondit: « \ffirmative. dummodo Superiore' graves rationes in contrarium non habeant, quo 111 ad S. Congregationem referant » 1.

2. - « I). - I trum canon 640. > I comprehendat omnes, qui saecularizationi' indultum obtinuerint "ive a Sede \postolica Ordinario loci.

R. - \ffirmative ». C. 1., 12 Novembris 1922

Can. 634. I) I. .1. S., XIV, 528; *Itrriu <lrA ('uiHiiiUIUtltlc» Kc/iui* it*< «S Ih»<-min ill" iu Saint-Skw 'I: !\rioth tl, XI. 115«; ht* Finitii/i'ium 1922. 123.*

Can. 638. I) .1. I.S., XXXI. 321.

Can. 639. — I) J. J. A>., XIV, G62; *I'riodica*, XI, 181; *Iuti I'uidiflcilliil*, 1922. 129.

Can. 640. — 1) A. J. S., XIV. 501: *liCCtu ilfti ConuHunaidcn /UlifficW**. I hie quincit « du Solnt-Sicuc Si. Cfr ctiam *IhiMfdnG di uuT(i/r c (HrU/ot III (1937)» 59; Periodica*, XI. 15«; *Iim Poitli/huitt*, 1922. 90. — 2) J. J. X.. XIV, «02; *I\ritxUfti*, XI. 181; *I»« I'»»*. *Mficiuni*, 1922, 129.

FRANCISCAN LIBRARY

Canaan, Conn.

1. I. - Can. 611 non est applicabilis 'odalibus societatum qui non vota iusiurandum servitii emittunt in aliqua societate. Canon Me respicit solummodo religiosos stricte dictos. S. C. Concilii. 15 Iulii 1933 '.

2. « 1). - Irum verba canonis 611. - 'Episcopus potest probalioiis tempus prorogare, intelligenda 'ini lanium de prorogatione expressa, an etiam de prorogatione tacita.

R. - Negative ad primam partem, affirmative ad secundam ». C. I., 27 Iulii 1942 2.

1. - « U. - Irum prohibitiones, de quibus in canone 612. obstant quominus religiosi officia vel beneficia adipiscantur, tantum «i ad saeculum post promulgationem Codicis sini regres- «i: an etiam eos complectantur, qui iam ante promulgationem Codici- extra religionem xenia pontificia versabantur, non obstante canone 10.

R. - Negative ad primam partem, affirmative ad secundam». C. I., 24 Novembris 1920 '.

2. - Religiosi saecularizati nequeunt esse consultores diocesani. C. I., 29 Ianuarii 1931 (Vide can. 123).

(229 S. C. de Religiosis, 2 Martii 1921. ad dubium: « Irum religio, in (pia dos non perlitigit ad rationabilem subsidii caritativi aestimationem, omni obligatione erga religiosam discedentem liberetur ex simplici doli' restitutione: au e contrario supplere teneatur id quod iuxta (an. «13. § 2 defecerit ad aequum subsidium caritativum constituendum ». Respondit: « Negative ad primam partem, affirmative ad secundam, facto verbo eum SS.mo » '.

646 I. - De absolute apostatarum et fugitivorum occasione iubilaei videri potest Bulla Pii VI. 25 Decembris' 1791. IX, \ .

2. - « I). - An declaratio facti, de (pia in canone 616, § 2, requiratur ad hoc ut religiosus ipso facto habendus 'it tamquam legitime dimissus.

R. Negative ». C. I., 30 Iulii 1931 '.

3. - Praescriptum can. 672, § I. quo praecipitur dimissos a votis

Can. 641. 1) .1. J. S'. XXVI. 231; *Reçut des Communautés lit lit;it ases*, X (1931) II. 137. 2) J. I. >. XXXIV. 241; *Analecta O. r. M. top.* LVIII, 113 sq.; *Commi nlnrium pro rdiffiosis*, XI, 59 et XXII, 239-215.

Can. 642. - 1) J. -t. «S. XII, 57 5; vide *lrs Pontificium*, 1923, p. 119; *Revue A& Communautés Rdujuusi**, *Ihicumvnu du Saint-Slew,*!*; *Periodica*, X, 252; *las Pontificium*, 1923. 119.

Can. 643. — 1) -i. -I. Xs. X^ I. 165, *l.mu des f ommunautés lit lit;jicuscs*, Documenta* du S.iint-Si<w. 61Î *Periodica*, XH1. 69; *Jus Pontificium*, 1921, 73.

Can. 646. I) i. J. 6'. XVI, 337. — 2) J. J. X.» XXVI, [9]; rtte r.,n., iiiHitaidis lifliuiciciMX. X (1931). ISO Xnurrllh lierai iViôdo^Kt. G| (1931), losil; *Pt rhidiru*, XXIII 117; *F. cb'Vidicid R<r>hr*, 91, 198; *Iri^t ecclesiastical Ricard*, 193]. li.js.

(un 669-681

P 6. A I). - Quid 'i religiosus fugitivus monitione vel <*ilati<»n<* attingi
ΘΘ" nequeat?

R. - Sali- provisum est per canon»-., qui contra fugitivos et apo-
statas poenas statuunt '.

669 Dimissio religiosorum votorum simplicium perpetuorum in
Societate Iesu solutionem a voti- continet. (.. 21 Iunii 1918

« I). - \n praescriptum canoni- 672, § 1 extendatur etiam ad
religio.-o- ipso facto dimi—o- ad normam canoni- 616.

R. - Negative ». C. I.. 30 Iulii 1934

£'70 " O. ' -«"ielatilms clericalibus -ine votis applicentur
Û-OOU canones 2386, 2387, 2389, 2410, 2411, 2413.

R. - Xffirmative quoad canones 2386. 2387. 2389. quatenus so-
dale- vitam communem degant; quoad canoncm 2110. quatenus socie-
la- privilegio gaudeat dimi—orias concedendi ad ordine- suis subditis;
quoad primam partem canoni- 2111. salvis quoad reliqua constitutio-
nibu-; et quoad canoncm 2113 ». C. !.. 2-3 Iunii 1918 '.

(701 « I). - In canone 681 praescribitur ut in dimissione alum-
L norum societatum -ine voti- -crvenliir canone- 616-672, qui de
«limi—ione religio-orum agunt, (.um vero hi canone- diversa praescri-
bant, pio diver-itate casuum votorum temporaneorum aut perpetuo-
rum, quaeritur: \d quemnam casum referri debeat praescriptio prae-
dicti canoni- 681. cum in eo agatur de alumni- qui nulla vota emit-
tunt?

I». - Si vinculum quo ad-tringuntur sodale- -oeietalis sine voti-
<•l temporale, -erventui canone- qui agunt de dimi-sione religiosorum
qui vota temporaria emiserunt: -i -it perpetuum, serventur canones
de dimissione religiosorum qui vota perpetua nuncuparunt ». C. 1.,
1 Martii 1921

Can. 660. IU -ponsnni non init promulgntum in .1. .1. S.; cfr. illud apud Venncersch-
Crrtb<»n· *Ejubtinr*, 1, n. 757; cfr. diam *Antonianum*, 1912, 223-230.

Can. 669. — I) Ih^pon^ntn non promnluatnm in .1. .1. S.; cfr. upud Schnefer, /><
ed. III, n. 596, p. 1023; aut apud VeruiccfM h <rmw n. *Epitomr*. I, n. 820.

Can. 6<2. I' I. I X.. XXX Γ. 191; *Periodica*, XXIII, 117*. /rr/r xto.s-firo/ /Crririr
91. 198.

Can. 673 680. — 1) J. J. X., X, 3 16; *Parut tb x ('oinniui'milr* Itrlii/h ux· Λ, Documents
<in 8aiiit*SUsrc· V- ftS Pcrintiirti i\ 151; Zua PonUfh 1922, **.*

Can. 681. — 1) J. J. S., XIII 117; *Prri^hru*, X. 3>5.

IIII M S W I Ibis

fQI I * .1. - Pius XH (Constitutione Apostolica *Provida Mater*.
0oJL DIS 10 februarii 1917. legem condidit et promulgavit de *Slatibus canonicis inslituiisque saecularibus chrislianae perfectionis acquirendae*.

Sunt autem Instituta seu Instituta saecularia « societates, clericales \cl laicales, (piarum membra, chrislianae perfectionis acquirendae atque apostolatum plene exercendi causa, in saeculo consilia evangelica profitentur » (\rl. I). Non -unt religiones proprie dictae, quia non habent vota publica, nec vitam communem seu commorationem -ub eodem lecto, in quo differunt et a societatibus in communi viventium sim* votis (Art. II). Habent tria vola religiosa privata (\rl. III). Possunt esse iuri» dioecesani aut pontificii, ut religiones, atque a S. (Congregatione de Religiosis pendent (Art. IV-X II). Quamvis vitam communem sub eodem lecto haec Instituta non habeant, linam tamen vel plurcs domo- commune- habere debent pro resiliencia Superiorum, pro exercitiis spiritualibus peragendis, pro institutione accipienda et complenda, atque pro infirmi- sodalibus recipiendi- et curandi- (Art. III). Regimen Institutorum saecularium regimen religionum imitatur (Ail. IX)l.

2. - S. (C. de Religiosis, decreto 25 Martii 1917. specialem Commi-
donem im i- peritorum instituit. « quae S. (Congregationi in illis omnibu-
bu- assideat. quae ad legislationem Instituta saecularia quoquo modo respicientem
ad ipsorum Institutorum approbationem alqur evolutionem -pedant »

S. (C. de Religiosi», 25 Martii 1927. ad dubium: « \n expediat concedere facultatem dandi benedictionem et consecrationem virginum mulieribus in sacco viventibu- »). Respondit: « V-
gative. e| nihil innovetur » '.

684

S. Officii. decreto 1 Iulii 1919, declaravit *Instru-*

uti aiebant, chri-tianitatis unitatem applicandas esse cl a fidelibus
urvanda- etiam quod ad eorumdem participationem com entibus qui-
l>n-cuinque comitii-que publicis vel privatis ab acatholiei- indicii-

I Can. 681 bis. 1) j. j

Can. 683 1) J. J. X.

(an. 681)

qui finem 'ibi praestituunt unionem procurandi omnium coetuum christianorum nomen sibi vindicantium'.

2. - S. C. S. Officii, 18 Iulii 1919. ad dubium: « An doctrinae, quae hodie theosophicas dicunt, componi possint cum doctrina catholica. ideoque an liceat nomen dare societati theosophicis, eam commentibus interesse, ipsarumque libros, ephemerides, diaria, scripta legere ». Respondit: « Negative in omnibus ».

3. - S. C. S. Officii, in Epistola ad locorum Ordinarios directa. 5 Novembris 1920. ipso Ordinarios hortatur ut fideles admoneant « vitandi » associationibus iuvenilibus in quibus curatur corpus, singulis e iis cuiusvis religioni profitendae facta libertate, ut has societates evitandas nominat praesertim eam quae appellatur *Young men christian association* sub sigla M. C. A.

4. - S. C. Concilii in causa *Corrienten. iurisdictionis*, 13 Novembris 1920, ad dubium: « An in proprio ambitu societas S. Vincentii a Paulo Ordinario loci potestati subsit iuxta quae in lib. II. pari. 3. lit. Will. M. C. I. C. praecipuntur ». respondit: « Id mentem ». Ac mentem esse significavit ut scriberetur ad Episcopum sibi dimittere ius et officium vigilandi, et curandi ne quid ibi contra fidem et more attentetur, atque corrigendi et reprimendi abusu, si qui irrepererint.

Atque hac responsione S. Congregatio approbavit votum Consultoris qui demonstravit in Ecclesia esse, commendari, et indulgentiis ditari societates laicae quae '(ilice legibus can. 689 et -equilibus non subsunt, ibi statuta condunt et -oli vigilantiae Ordinariorum subiacent'.

5. - S. C. S. Officii, 8 Iulii 1927, ad dubium: « An liceat catholicis interire vel favere acatholicorum conveniuntibus, congregationibus aut societatibus, quae eo spectant ut omnem christianum nomen utcumque ibi vindicante uno Religioni foedere consocientur ». Respondit: « Negative, atque -laudum omnino decreto ab hac ipsa Congregatione. die 1 Iulii 1919 edito, *de participatione catholicoium societati ad procurandam christianitatis unitatem* ».

6. - S. C. S. Officii, decreto. 2 Martii 1928. consociationem vulgo *nitid Israel* abolendam statuit.

7. - S. C. Consultoria. 1 Februarii 1929. declaravit non expedire quod clerici nomen darent societati *Rotary Club*, aut earumdem (societatis intersint).

- Huc referimini etiam plurima documenta Summi Pontifici

Causa 684. n. j. i. 35. t. (p. tiiMii dubium ubi huc
Causa b. l. tv J. i. cfr. /5 riodira, \ 3(Jf 37 -I. XII
59A; /*<η<|>i<t* .1 .s.. XIII, I 15; /5nor/<<>, \ n J. s
\ 1 \ ., III dur. tum l. hilU VH9 Mib hoc enn Osi, |.- i. J

bus defenditur et normis ditatur: inter plura haec (itantur:

- (i) Allocutio Pii XI, 23 Maii 1923 s.
- b) Epistola *Paterna sane*, 2 Februarii 1926 ".
Epistola Pii XI, 13 Novembris 1928 "
Sermo Pii XI. 24 Decembris 1929 "
Cbirograpbus Pii XI. 26 Aprilis 1931
Litterae enes dicae *Non abbiunio*. Pii XI. 29 Imiii 1931 ' .
Enistola Pii XI. 10 Novembris 1933 ¹⁴

/i) Instructio Card. Secretarii Status, 15 Martii 1936, ad Superiore' Ordinum et Congregationum religiosarum utriusque sexu* de promovenda *Actione catholica* '.

i) lipi'lola Pii XII ad Cardinalem Piazza II Octobris 1916 data, qua approbantur statuta Aetionis Catholicae Italicae

CQD « 0. - A" canon 692 ita intelligendii' sil ut: *ad fruenduni associationis iuribus. privilegiis, indulgentiis aliisque gratiis spiritualibus*, necessaria quoque >inl pia opera ad id legitime praescripta. R. - Affirmative ». C. I., 4 Ianuarii 1946 '.

696 Canon 696 agit de determinatis dimissionis causis, monitione, servatis propriis statuti el salvo recurso ad Ordinarium. Ilae omnia propria sunt ordinis administrati, sicut ad ordinem (lineni administratum pertinet dimissio ex iusla causa. Velus dimissionis potest utique ad indicem deferri, sed tantummodo ad nullitatem obtinendam ex neglectis formis lege S. Rota, 27 Aprilis 1928 '.

698 Religios, 22 Martii 1922. declaravit cum numismate benedicto >iib>lilui non posse . Hluum Congregatio, 8 Maii 1925, proposito sibi dubio: sacri scapularis, quibus coniungi colent binae parvi haec possint valide el licite fieri ex qualibet decenti materia, dummodo partes scapularis ita disponantur, ut una pars ab humeris, altera a pectore dependeat ». Rescripsit: « Affirmative iuxta decreta, praesertim decretum S. Congregationis indulgentiarum diri 29 Augusti 186-1 » 2.

3. - S. Rituum Congregatio, 8 limii 1925. proposito *ibi dubio: ndore

s) j. j. XVIII. 170. n») i. i. is i.
 11) J. J. s. 760 l. XXIII, 115. 2s.,
 II) J. .1. .s. XXV, 209. —
 Can. 692. 1) ., 1. X.» XXXVIII, 102; /'<rtodicu, XXXV. 1S2.
 Can. 698. 1) l)cci9wnc* ecu tunlenliac, XX, 137 et 8(8.
 Can. 693. 353; çfr. etiam P<.riudicu> XI, si 2) //
 (crlfsiuffhfu, XXXIX, 196.

quibusdam sacculi' (borsette) ex qualibet decenti materia confecti», dummodo -acculi non sint assuti etc., panno seu inseparabiles ab eo. -ed polin» 'ini faciliter mobile*, et dummodo vincula scapularis uniantur panniculi* et non directe sacculis, cl mediante sacculo panniculi' ». Rescripsit: « Nihil obstat » .

4. - Moderator piae unionis potest delegare alium ad benedicendum cl imponendum numi*ma. S. C. Concilii. 9 l'ebruarii 1928 (Vide can. 199).

701 * S' ** Religiosis, 30 Martii 1925, interrogata utrum ' insignia de quibus in can. 701, § 3, sint solummodo habitu* magnus an etiam panum scapulare respondit esse tantum habitum magnum el ad iam alia» edita responsa remisit. Declaravit pariter vexillum Tertiariorum supplere posse crucem de qua in can. 706 '.

2. - S. R. Rota. 1 Maii 1926. ex quasi-possessione praecedentiam Tertio Ordini Praedicatorum adiudicavit prae Tertio Ordine franciscali in casu particulari (Vide can. 106).

3. ■ S. C. Concilii. 13 Aprili' 1935. declaravit in casu sibi proposito, confraternitatem quae ad gradum archiconfraternitatis ('vehitur, gaudere a die (pia facta est archiconfraternitas praecedentia super omnis confraternitates, iis non exclusi» quae ante ipsam ut confraternitates erectae fuerant et antea Opera ipsam praecedentia gaudebant .

707 S. C. Concilii, 25 Iunii 1930, *Instruction's* dedit pro Confraternitatibus in Italia in regimine concordatario '.

"711 I. . « I). - I. I Irum, vi canonis 711. 2, locorum Ordinarii 'Iride teneantur erigere in qualibet paroecia confraternitatem Ss.mi Sacramenti, an ciu» loco po"ini, secundum peculiaria adiuncta. instituere piam unionem vel 'odalitatem Ss.mi Sacramenti.

II. I Irum arebit confraternitati Ss.mi Sacramenti in I rbe erectae, de qua in canone 711. § 2. ipso iure aggregatae sint tantum confraternitates Ss.mi Sacramenti proprie dictae, an etiam piae uniones aliaeque 'odalitates Ss.mi Sacramenti.

R. - \d I. Negative ad primam partem, affirmative ad 'secundam.

\d II. Affirmative ad primam partem, negative ad secundam ». C. !.. 6 Martii 1927 '.

I) *II Muniton*

XXXIX, v.H».

Can. 70t. I) R« -poi^uin h<x nnn fuit proinulgatum in .1. i, .s., <|uoH Ideo forte fili luit cM Milin d< mt< i pn-htimur < odivi* uiniur quv < M de <mup< (eut i.i Cuintnissinte. Re- r» (crf Sarturi .ul huu< ron. 771 H wnnn -i ludicria nmtvrhiin praecedentiae totum i»'dhi-i*** Cfr **. l † * oiHdlli 17 Mimi I.'IM (.1 M. *S.. XI, 319 nppelliitio ad ius vetustum Pi.“ « i . «I tu* novum aliquid mutavit- : r i S Wix. . . /Vri<xlten XXVI, 1S9; X» 20.

Can. 707 — U J. -t. N», XXII II.».

'8

Cari. 711. 1) t J * XIX, 10Γ,

X\ 1, 5G; /lf, /'on/,/η iUm, 1927 5.

Doctrinae christianae de Urbis auctoritate
nova indulgentia plenaria Poenitentiarum, 2 Martii 1932

3. - Decretum S. C. Concilii, 12 Ianuarii 1935, de ecclesiastica disciplina impensius curanda praeter alia haec statuit: « In singulis parochiis, praeter Confraternitatem Sanctissimi Sacramenti. *sodalitatis doctrinae christianae*, idque ceterorum princeps, ad normam can. 711. § 2, inchoatim, opines quot sunt idonei catechismo docendo et fovendo complectens, ludimagistros in primis, puerorum erudiendorum disciplinam callentes» (Vide can. 1329)³.

4. - Sacra Poenitentiarum, die 21 Decembris 1939. vi facultatum a Sanctissimo 1). Pio Papa XII sibi tributarum «Summarium indulgentiarum et privilegii a Summis Pontificibus venerabili archiconfraternitati Doctrinae christianae in ecclesia S. Mariae de Planctu Urbis canonice erectae necnon confraternitatibus ipso iure eidem aggregatis concessorum ex authentice documentis excerptum. revisum et recognitum. approbat, itemque tamquam unicam legem Indulgentiarum et privilegiorum, hucusque ab Apostolica Sede Archiconfraternitati, de qua supra concessorum, habendum esse declarat atque imprimi et publicari permittit »¹.

714 : 1) - In vi canonis 711 confraternitates de licentia Ordinarii loci immutare possit proprium habitum vel insignia, quibus amittat iura et privilegia praeseclim praecedentiae et indigenitarum.

R. - Affirmativo ad primam partem, negative ad secundam ».
C. I., 24 Iunii 1939

718 Circa ius quod competere posset Confraternitatibus
faciendi processiones utiliter conferri potest de iure S. Romanae
Congregationis 3 Februarii 1922¹.

- S. C. Rituum. 31 Maii 1930, circa ius quod sibi
confraternitatibus processionaliter procedendi ad visitanda
sepulcra feria 1^a in Parasceve, respondit in singulis casibus laudum

S* < 1. 2. Officii proposita fuere sequentia dubia:

« I. - (Juni frequentius) recurrant casus, in quibus non uniti *orthodoxi* dum iustitiam petant, quando orthodoxi minister adiri non possit. auxiliium catholici sacerdotis, praesertim in morbo gravi, licetne orthodoxum hominem aegrotum precibus, provocando ad actum christiani, Irilioni sacramenta conferri?»

sensui catholici sacerdotis (orthodoxum fratrem

2) J. J. XXIV. 2 III

Can. 714. 1) J. A. S

Can. 718. 1) J. J. S

in Christo -inc ullo ecclesiastico funere relinquere. Sed committere defunctum orthodoxum ministro prolestantico ul funus ecclesiasticum perficiat catholico sensui adversatur. Quomodo tunc procedendum?

3. - Orthodoxi parentes filios suo- baptizandos offerunt. Sacerdos orthodoxus attingi nequit. Liclm* puerum (non in ecclesia) in sacristia baptizare et eius nomen in regi-tro non in serie ordinaria nominum sed seiunctim inscribere? ».

Ipsa vero Congregatio, 29 Octobris 1911 respondit: «Sacerdos catholicus effusa caritate illos schismaticos ad Ecclesiam reducere conetur (pio- commendato* -ibi in Domino Ordinarii et parochi habere bibentur. Infirmos paterne viset et. praesertim -i in periculo mortis fuerint, eo* ad orationem, ad contritionem de precatis et ad submissionem voluntati divinae excitet (can. 1350 § I).

Schismaticis autem, etiam bona fide errantibus caque petentibus, velitum est -aeramenta Ecclesiae ministrare ni-i prius, erroribus re-icetis Ecclesiae reconciliati fuerint (731 § 2). Eliam cum in periculo mortis* con-lituunlur, requiritur ul meliore quo fieri polest modo, pro rerum et personarum adiunetis. -altem implicite errore- reicianl et fidei professionem faciant.

Iis autem qui bona fide* errant et iam sunt sensibu- destituti, ea -aeramenta conferri poterunt sub conditione, prae-erlim -i conicere lierai <*08 implicite saltem -ito* errores reiecisse.

Semper autem curai. dum e*1 ut scandalum et vel suspicio inter-confessionalismi evitentur. Quo mimi* autem est periculum in mora, eo magi* explicita retractatio errorum el fidei catholicae professio exigi debent.

Quod ad sepulturam -tandum e-t Rituali Romano, tit. \ L c. 2. de iis quibus neganda e-t -epultura (Cod. I. (. can. 1210). Sacerdos tamen -ille ve-tc -aera ullove ritu sacro coram cadavere domi exposito preces privatim fundere, officii civili- causa, funus -equi el in coemeterio item privatim prece- apud tumulum fundere poterit, remoto, si periculum adsit, scandalo.

Pueri autem a parentibus -rhi-inalici* oblatis ul baptizentur, extra mortis* periculum a -accrdote catholico generatim baptizandi non -uni. ni*i probabili* -pe* effulgeat catholicae educationi- (can. <51) '.

734 Cum occa-ione belli \ariis de cau-is, phiribu- in locis oli- \aruin oleum ad Sacrum Chrisma, Catechumenorum atque In- (irinorum Oleum conficiendum. congrua «pianitate \i\ haberi posset. S. Kiluum Congregatio hmc difficultati occurrere intenden-, -latuit. ut in dioece-ibu-. ubi novum oleum debita <pianitat* comparari ne- queat, confectis de mort' nox i- Sacri- Olei-, velu- Chrisma el Catechumenorum atque Inlirmoi um Oleum u-que ad con-uinal ionem

Can. 731. 1) Decretum b.* non fuit pnunulgnuin in I. J. .s'. illud legere poteris
«ipud II MonUitrr 191-. 111-115.

adhiberi posset. Quae concessio pro anno 1911 tantummodo facia est. S. C. Rituum, 28 Ianuarii 1944 l.

'7CA « An probari possit consuetudo renuendi baptismum pueris et puellis, infidelium filiis, qui scholas catholicas missionis frequentant et bene de religione edocti, baptismum petunt, eorum parentibus consentientibus, licet post baptismum, in suam familiam paganam redeuntes, permultis periculis sint expositi ». S. (b S. Officii, 21 Martii 1930, idest consuetudo renuendi baptismum pueris et puellis infidelium filiis, de quibus agitur, probari nequit, ideoque baptismus tuto illis conferri potest » '.

'7C1 Pueri a parentibus schismaticis oblato, extra mortis periculum a catholico sacerdote generaliter baptizandi non sunt nisi spes adsit catholicae educationis. S. (i. S. Officii, 15 Novembris 1911 (Vide supra can. 731).

752 S. Officii, ad subveniendum Ordinariis in casibus in quibus independentes a bona voluntate coniugum. speciales circumstantiae obstant baptismum et catholicae educationi proles ad Ordinarios Japoniae misit solutionem aliquorum dubiorum recenter a se datam.

Huiusmodi dubia eorumque solutio haec sunt: « 1° Missionarii baptizare possint parentes catechumenos, quorum proles maior natu non nihil converti: aut qui super prolem minorem iuxta mores terrae omne ius amiserunt, quia eam tradere tenentur parentibus sui> paganis necnon inahumetanis, qui impediunt educationem Catholicam et hae de causa ipsi (coniuges) conversionem aut educationem catholicam universae proles promittere non possunt. 2° Missionarii in matrimonium coniungere possint catholicos qui iuxta morem terrae unam aut aliam prolem naseituram parentibus aut tutoribus paganis necnon inahumetanis tradere timentur qui educationem catholicam impedire praevidentur. — 3° Missionarii valide dispensari possint super impedimento disparitatis cultus cum iis super maiores natu potestatem amiserunt, aut qui iuxta mores terrae unam aliamque prolem naseituram parentibus aut tutoribus paganis necnon inahumetanis tradere tenentur, qui educationem catholicam impedire praevidentur, et propter hoc contrahentes educationem catholicam universae proles promittere non possunt ». Quibus dubiis S. C. S. Officii, 21 Aprilis 1938 ita respondit: « Ad I et II. affirmative, dummodo partes paratae sint facere quod in se est ad fovendam conversionem et obtinendam catholicam educationem un-

Can. 734. 1) J. J. N., XXXV I. <*>.

Can. 750. 1) Responsio non fuit pronuntiata in J. J. N. s. Vide *Journal of Canon Law*, VII (1931), 278.

versae prolis. Vd III. Affirmative, quoad prunam pariem (seu quoad casus in quibus proles catholica iam est natus maior): quoad secundam partem (seu in aliis casibus) affirmative, dummodo partes paratae sint facere quod in se est ad oblinendam catholicam educationem universae prolis » '.

/33 l «us salivae in administratione Baptismi omittitur quoties*
 cmnque rationabilis causa munditiei luendae et morbi citandi
 cerificatur. S. C. Bituum, II Ianuarii 1911

C. I., 16 Octobris 1919, resolvit baptizatum contra ius in
 * alieno ritu, pertinere ad ritum in quo baptizari debuisset (\ ide
 can. 98).

baptizanda sine ulla cooperatione mini-tri in aquam descen-
 derat el minister formam «aeramenti proiiuntiacerat. Sacra Congre-
 gatio de Sacramentis, 17 Novembris 1916 !.

765 " Ex ca,ion? "765, n. 5 C. I. C., ut quis sil Baptismi pa-
 Irinus, oportet baptizandum in actu Baptismi per se vel per
 procuratorem physice teneat aut tangat, vel salim levet, seu suscipiat
 de sacro fonte aut de manibus baptizantis: et ex canone <68 patrimis
 <um baptizato contrahit spiritualem cognationem, quae quidem ex
 canone 1079 matrimonium irritat. iam cero, uti apud nos moris est,
 qui palrinum agere vult, nemini mandatum confert expressum, sed
 nisi per se officio illo perfungatur patrimis, baptizans vel baptizandi
 parentes aliam personam incilant, ul pro palrino absente-agat. Hinc
 dubia: I. \n ex tali agendi modo patrimi- absens contrahat cognatio-
 nem spiritualem, el inde exoriatur impedimentum canonis 1097; —

per procuratorem, nimirum; ti) an debeat conferre determinatae per-
 sonae mandatum speciale: 6) an vero sufficiat ul edat, sive scripto
 «ice voce, mandatum generale pro per-ona per parentes vel per bap-
 zantem determinanda; inuno: c) an sufficiat mandatum generale prae-
 sumptum pro quavis persona? ». S. C. de Sacramentis 21 Iulii 1925
 respondit: « \l 1. Si patrimis. agno«cen« liuiiismodi consuetudinem.
 eidem scse conformare intendat, et aliunde nalriiuis
 ad normam canoni- 765: affirmative; \l II. Provisum in I. litamen
 praedicta consuetudo est reprobanda: I. quia indubitanter constare
 debet, palrinum in facie Ecclesiae proprium munii- suseepis-e, quod

Can. 752. 1) *Sijtlwj**. η. 20«> bis, p. 5G1. Responsa Imre rrrh rrrntur vi him < t publici
 Inri> facta sunt in ('omrnlarium μηι rrligitufis. XIX (1938). 71. sub datai jour 1'j Februarii
 1938 (.). Responsis adduntur *Adiurtilionr** a S. <. OIHcll datac.

Can. 755. — I) J. J. S., XXXVI. 28*29.

Can. 758. — I) J. J. VIII. IT8; II //wiiforc *tcelcfiaslicu*, 1917, SG.

per dictam consuetudinem manet incertum et acquivocum: 2. quia patrimis suum munus suscipere debet cum plena notitia et conscientia inde exorientis obligationis ad mentem canonis 769, quod excludere videtur praefata consuetudo, quippe quae redigit patrini officium ad quemdam inanem ritum; 3. quia ex tali recepto more facultas fere demitur parochis conditiones explorandi, quae a canonibus 765 et 766 requiruntur, ut quis valide et licite munus suscipiat»; addita ad rem instructione diei 25 Novembris 1925 de qua statim '.

2. - S. C. de Sacramentis, 25 Novembris 1925, *Instructionem* promulgavit. de munere patrini. In ipsa ostenditur qualiter a Sancta Sede semper monitum sit paternos teneri ad religiosam institutionem filiorum curandam. Hae ratione semper exclusi sunt a munere patrini certae personae quae muneri huic implendo idoneae videntur. Insistitur ut, si mandato designetur patrimis, mandatum determinatae detur personae quae apta sit et bene determinata ita ut indicare possit parochus utrum qualitatibus a hire requisitis fulgeat. Praecipitur pariter ut patrini de munere patrinorum eiusque vera ratione edoceantur. Instructio haec adneclitur supra relato responso eiusdem S. Congregationis diei 24-29 Iulii 1925 2.

768 ' "D. — 1 Irum cognatio spirituali ante diei Pentecostes anni 1918 contracta ultra terminos nunc a novo Codice definitos in canone 768, a praefata Pentecostes die *ipso facto* cesset quoad omnes effectus, an tantum desinat esse impedimentum ad matrimonium.

, affirmative ad >eundam ».

2-3 Iunii 1918

patrino fungatur. S. C. de Sacramentis, 21 Iulii 1925 (\ ide can. 765).

' S. C. de Sacramentis, Instructione 25 Novembris 1925, inculcat obligationes patrinorum erga filios spirituales (Vide can. 765).

r7r7Q Codex conatui laicizandi caeremonias ecclesiaslicas plurimum resistit. S. C. de Sacramentis, 18 Decembris 1925, 30 Aprilis et 3 Maii 1926 (\ idr 'an. 822) .

77A ' ' ^ons baplismalis marmoreus haberi nequeat, ex lateribus coctis ipse conficiatur. S. C. de Propaganda Fide, 14 Martii 1922.

Can. 765. — 1) J. J. »S, XVIII, 13; *Periodica*, XV *Ius Pontificium*, 1926, 12; *Niederlandsche Katholische Stammen*, 1936, 340. — XVIII, 44; *Periodica*, XV, 13 et 8Q8.; *Nouvelle Perite ThMogiqito*, 53 (1926) 386; *Ius Pontificium*, 1926, 12.

Can. 768. — 1) J. J. S., X, 316; *Periodica*, X, 151; *Ius Pontificium*, 1922, 53,

Can. 773. — 1) J. J. XVIII, 388.

Cnn. ..

2. - Benedictio fontis fieri potest etiam in parochiis filialibus: nec tolerari potest consuetudo benedicendi aquam baptismalem semel dumtaxat in anno. S. C. Concilii, HI Iunii 1922 (Vide can. 462).

3. ■ « I). - In eadem ecclesia, quae ante Codicis iuris canonici promulgationem fruebatur legitimo iure exclusive fontis prae aliis parochialibus ecclesiis, illud ius cum aliis ecclesiis, quae ex praescripto canonis 774, § 1 ius fontis obtinent.

R. - Canonem 771, § 1 ita intelligendum esse ut ecclesia, quae in fontis habet ius cum aliis totius civitatis ecclesiis parochialibus, illud obtineat etiam prae ecclesiis parochialibus noviter in civitate erectis cum fonte baptismali). Ut ius fontis cum aliis ecclesiis in posterum obtineri nequit ex consuetudine, quae corruptela dicenda est.

Ecclesia vero quae ante Codicis promulgationem habebat ius fontis exclusive prae aliis ecclesiis parochialibus, post Codicis promulgationem erectoque in eisdem ecclesiis fonte ad praescriptum citati canonis, non nisi ius cum aliis ecclesiis obtinet, salvo praescripto canonis 778 ». C. !.. 12 Novembris 1922

776 ? . !.. Sacramentis, 22 Iulii 1925. ad dubium: « In eadem sit ius baptismi* praxis iuxta quam maleficia, qui non versantur in periculo mortis, sed non sine periculo ad ecclesiam transferri possunt, dum solemniter (i. e. cum omnibus caeremoniis etiam ablutionem praecedentibus) baptizantur a paroco aliove sacerdote de parochi licentia: nam ad ministrum necessitatis et in specie ad obstetricem non potest recurri nisi in necessitate tracte dicta, scilicet cum positive limetur periculum ne infans moriatur (S. C. S. Off. II Ianuarii 1899). et omnia in eadem necessitate omittuntur caeremoniae ablutioni praeviae (S. Rituum, 17 Ianuarii 1911: Cod. I. C., canone 776, § 1)». Respondit: « Eadem iure conforme quod, si infans non versatur in periculo mortis, sed in periculo ad ecclesiam ad normam canonis 775 transferri nequit. Ordinarius, iuxta canonem 776, § 1. n. 2. permittere potest, pro suo prudenti arbitrio et conscientia, iuxta ac rationabili de causa, in aliquo casu extraordinario, quod dum baptizamus solemniter admittitur: admittere autem casu extraordinarii gratiam est iuxta prudentiam et conscientiam ipsius Ordinarii in singulis casibus » *.

777 « 1). - Quod verbum *illegitimi* canonis 777 omnes omnino comprehendat illegitime natos, etiam adulteros, et acrilogos celerosque spurios*, ita ut liceat parentum ipsorum nomina exhibere in annotatione collae baptismi.

R. - Quod verbum *illegitimi* canonis 777 omnes omnino comprehendat illegitime natos, etiam adulteros, et acrilogos celerosque spurios*, ita ut liceat parentum ipsorum nomina exhibere in annotatione collae baptismi.

Can. 770.

I. S. XIV 002: Z. r. hr. XI 1-1 z. n. i. l. i. [922, 129.

1. > X'III. 1 ■ Z. ritifica. XIV, 10", /., « Pontificium, 1925, 09.

tehir occasio: in casibus vero peculiaribus recurrendum esse ad S. C. Concilii ». C. L, 14 Iulii 1922 '.

770 I. - S. C. Concilii propositi dubiis: « I Quis debet actum baptismi redigere in casu quo in ecclesia cathedrali infans baptizetur qui domicilium in alia paroecia habet; vicarius-parochus ecclesiae cathedralis, an parochus domicilii baptizali? 2° Si redigere debet vicarius parochus ecclesiae cathedralis, quamnam vini et extensionem habent verba can. 778: *certiorem reddat?* ». Respondit: « Bene consideratis verbi* canoni* citati evidens videtur actum baptismi redigendum esse a parocho baptizante, cui onus incumbet de collate baptismo monendi parochum domicilii ». S. C. Concilii. 31 Ianuarii 1927 1.

2. - Sacra Congregatio de Disciplina Sacramentorum. 2 Octobris 1911, aliquibus dubiis sibi propositis a Curia Taurinensi respondens determinat ubinam facienda -it registratio baptismorum extra paroeciam et praesertim in clinici.* privatis collatorum, ubi parturientes occasione proximi partus recipi consueverunt. Ii norma generalis statuitur baptismos adnotandos esse in ecclesia ubi revera baptismus confertur et etiam, si agitur de domicilio habentibus, in libro baptizalorum paroeciae ubi domicilium habet baptizandus

781 Nunquam licet ad administrandam Confirmationem chrisma ab Episcopis haereticis aut schismaticis accipere. Instructio de Sacramentis. 20 Maii 1931, II. 3 (Aide can. 782)

TOO 1. - S. C. de Sacramentis, 25 Ianuarii 1921, declaravit non recedendum esse a praxi severiore a S. Sede servata in concedenda facultate administrandi confirmationem simplici sacerdoti *.

2. - S. C. de Sacramentis, 20 Maii 1931. edidit *Instructionem*, pro simplici sacerdote Sacramentum Confirmationi* ex Sedi* Apostolicac delegatione administrante. Per hanc *Instructionem* quaedam additamenta afferuntur Instructioni in Appendice Ritualis Romani «ditionis typicae anni 1925 impressae. In ipsa declaratur, praeter alia plura, mentem esse Sanctae Sedis, quotiens necessitas occurrit delegandi simplicem sacerdotem, ut sacerdos sil in aliqua dignitate constitutus et insignibus fruatur Protonotariorum Apostolicorum. Deseri-

Can. 777. 1) .1. J. S'. XIV, 528; *Periodica*, XI. 1GG; *his Pooti/Ictuni*. 1922. 123.

Can. 778. 1) // *Monitore ecclesiastico*, XL, 112; *The Irish ecclesiastical Record*, 1935, p. 531. - 2) Dispositiones latae non fuerunt in J. A. promulgatae nec proinde stricto pro omnibus obligatoriae sunt; eas legere poterit apud *Perftcc Munus*, 1912, 5-G; vel apud *Theological Record*, 1912, 65-66.

Can. 781. — 1) J. zl. S., XXIV, 18.

Can. 782. — 1) Responsum refertur in *Instructione* eiusdem S. Congregationis 20 Maii 1931, de qua infra.

bilnr deinde in eadem Instructione ritus a simplici sacerdote privilegio fruente adhibendus dum Sacramentum administrat 2.

3. - S. C. de Disciplina Sacramentorum, 14 Septembris 1946, decretum edidit « De Confirmatione administranda iis qui ex gravi morbo in mortis periculo sunt constituti », quod decretum vim habere coepit a die prima Ianuarii 1917. Decreto additur disciplina Codicis servanda in conferenda Confirmatione vi eiusdem decreti: itemque ritus servandus a sacerdote in hoc rasu Confirmationem conferente. Vi huius Decreti ex generali induito S. Sedis tamquam ministris extraordinarii- facultas conferendi Confirmationem tribuitur parochis proprio territorio gaudentibus exclusi' personalibus et familiaribus, nisi et ipsi proprio, licet cumulative, fruantur territorio; item vicariis, de quibus in can. 171, atque vicariis oeconomicis; itonique sacerdotibus, quibus exclusive et stabiliter commissa sit in certo territorio et cum determinata ecclesia plena animarum cura cum omnibus parochorum iuribus et officiis, Tales ministri Confirmationem valide et licite conferre valeant per se ipsi, personaliter, fidelibus tantummodo in proprio territorio degentibus, personis non exceptis in locis commorantibus a paroeciali iurisdictione subductis; non exclusis seminariis, hospitii', valetudinariis aliisque omne genus institutis etiam religiosis quoquo modo exemptis (can. 792) dummodo hi fideles ex gnn) morbo in vero mortis periculo sint constituti. ex quo decessuri praevideantur. Si huiusmodi mandati limiti- iidem ministri praetergrediantur. probe sciant se perperam agere et sacramentum nullum conficere. Hac autem facultate uti possunt, dummodo Episcopus diocesani' haberi non possit vel legitime impediatur quominus Confirmationem per se ipse conferre valeat, nec alius Episcopiis licet titularis lanium sine gravi incommodo ipsi suffici queat .

7SG ' onfirmanili. -icul el palrini, ve-tilm- 'ini induti simplicibus el ail mode-liam eompo-iti-. Mulieres vero Sacramentum suscepim ae et quae mati inarum officium exercebunt in ecclesiam ne ac\ani' indutae ornamentis aul fucata facie, sed eum omni mo- C. de Sacramentis. 20 Maii 1931, II. lu (\ iile can. 782) 1.

7SS * 0 canon 788 ita intelligendus sil ut Sacramentum confirmationi in Ecclesia latina ante septimum circiter aetatis annum conferri non possit nisi in casibus, de quibus in eodem canone. R. - Affirinalivc ». C. !.. 16 Iunii 1931 '.

I I S XXVII. 12 I*..X/v m. XXIV 29; Vourrlfr , 62 (1935).
I - li " ' ! ! * VI H ( ) s XXVIII

Can. 786. 1) .1. I

Cw. 788. — 1) J. I

' ■■'uiiiinih , ISli/i, i/>, VU (1931),

(.an. 788-801

30 Iunii 1932, ad dubium: «An consuetudo antiquissima in Hispania et alicubi vicens ministrandi Sacramentum confirmationis infantibus ante usum rationis servari possit ». Respondit: « Ufirmative, et ad mentem. Mens est ut ubi Sacramenti confirmationis administratio differri potest ad septimum circiter aetatis annum, quin obstent graves et iustae causae, ad normam canonis 788, contrariam consuetudinem inducentes, fideles sedulo edocendi sunt de lege communi Ecclesiae latinae, praemissa sacrae Confirmationis administratione illa catechesis instructione, quae tantum iuvat ad animos puerorum excolendos et in doctrina catholica solidandos, prout experientia docet ». Simulque « declarat eadem S. Congregatio, equidem opportunum esse et conformius naturae et effectibus Sacramenti confirmationis, pueros ad sacram Mensam prima vice non accedere nisi post receptum Confirmationis sacramentum, quod est veluti complementum Baptismatis in quo datur plenitudo Spiritus Sancti (S. Thomas, pari. 111. quae. 72, art. 2): non tamen censendi sunt prohiberi quominus ad eandem Mensam prius admittantur, si ad annos discretionis pervenerint, quamvis Confirmationis sacramentum antea accipere non potuerunt » 2.

7QQ Multa <piae habentur in Instructione S. C. de Sacramenti', i i/u 25 Novembris 1925. de patris in baptisate, valent quoque de patris confirmationis (Vide can. 765).

7QG immodesti vestitae non sunt admittendae ad officium malrinae. Instructio S. C. Concilii, 12 Iamarii 1930. IV (Vide can. 1262, et can. 786) '.

7ÛQ S. C. Concilii, 8 Februarii 1919 riecil recursum canonici sa- i uu cristae qui ex consuetndine a saeculis viirente praetendebat itis excludvum conficiendi et custodiendi librum confirmatorum. Re- cursus rcieclus est quia, eum can. 798 inducat ius novum, nulla ab eius observantia exemptio valet et ius commune introducendum est '.

Qf)/ I. - Hectorcs ecclesiarum et parochi sacerdotes ne admittant v ad celebrandum in sua ecclesia nisi veste de qua in can. 811. § 1, induantur. S. C. Concilii, 28 Iulii 1931 '.

2. - S. C. pro Ecclesia Orientali, monito 2(1 Iulii 1937, de normis •enandi- a (loricis ritus orientalis extra fines proprii paîriarchatus peregrinantibus, praeter alia non pauca revocat in memoriam dispo-

11' h<. (Croisen); P< riodica, XXI, 38; /i<< Pontificium, 1931. 253. - 2) I. l 2'1; The. Ecclesiastica! Jlericw, 98 (1938), 160; Periodica, XXI, 276.

Can. 796 1) J t XXI. 20.

Can. 798. — I) J l XI, 280.

Can. 804. i) J l XXIII, 336.

sitionem can. 801. § 1, vi cuius nullus sacerdos ritus Orientalis ad Missae celebrationem extra proprium patriarchatum admitti potest nisi exhibeat authenticas et adhuc validas litteras commendatitias S. C. pro Ecclesia Orientali (Vide can. 622) -.

806 1. - S. Rituum Congregatio, 26 Ianuarii 1920, declaravit «sacerdotes qui ex induito apostolico pro debilitate visus aliamve causam Missam votivam celebrant quotidie, post die Nativitatis Domini et Commemorationis Omnium Fidelium Defunctorum, ter Missam eandem votivam dicere, servatis sen audis ».

2. - S. Rituum Congregatio, 12 Ianuarii 1921, edidit *Instructio-nem*, de sacerdote caecutiente circa Missarum celebrationem eidem ex induito apostolico concessam. In ipsa declaratur indultum concedi pro Missa quotidiana defunctorum et pro Missa de Beata Maria Virgine. Conditione appositae in conscientia obligant. Si clausula apponatur *dummodo orator non sit omnino caecus*, non valet indultum si orator caecus fiat, sed novum indultum petendum erit. Indulto concesso pro caeco orator uti nequit sine sacerdote assistente. Missa votiva de Beata Maria Virgine dicenda a caecutiente est quae inter votivas quinto loco assignatur, quovis anni tempore. At potest etiam alias pro tempore variare. Missa de Beata Maria Virgine dicenda est super quando prohibentur Missae defunctorum. In triduo Maiori-Hebdomadae sacerdos caecutiens a Missa licenda abstinere debet, in Missa votiva celebretur pro re gravi, dicitur *Gloria, Credo* et *unica oratio*. Praeter hunc casum *Gloria* dicitur quando esset dicendum iuxta Calendarium ecclesiae in qua celebratur: in Missa iubilaei propriae ordinationi; infra Octavas B. M. Virgini in ecclesiis ubi celebratur. Secunda et tertia oratio non adduntur, in ea dicuntur in aliis Missis? non adduntur, secus -ecunda oratio erit de Spiritu Sancto, tertia *Ecclesiae* vel pro Papa, (*redo* dicitur quando dicendum esset in Missa diei, in Missa iubilari propriae ordinationi). In illius Evangelium est semper Sancti Ioannis. In Missa defunctorum quae dici potest quotiens haec permittitur omnibus dicitur unica oratio in Missa quotidiana locum teneat Missae in qua unica dicenda est. secus tres orationes dicentur*.

privilegia. concedit ut Ordinarii favore eorum qui congressibus eucharistici participant, iis -scilicet qui participantibus ubi-lituti sunt, concedere possint benedictionem etiam diebus non festis. Citatae Liti. n. 3 (Vide can. 821) ».

1. - S. C. pro Ecclesia Orientali. 1 Februarii 1933, dedit Instructionem

2) A. J.
Can. 806

5. - Concedit quandoque Sancta Sedes binationem, ex specialibus causis, pro diebus non festivi*. Exemplum habe* in concessione facta a S. C. de Sacramentis 13 Ianuarii 1938

6. - Concessit aliquando S. C. de Sacramentis binationem pro prima feria sexta mensis c.

QAQ I. - S. C. S. Officii, 22 Martii 1923, Littera* ad Ordinarios DDO locorum misit de ieiunio eucharistico ante Missam. In ipsis declaratur, oh difficultates varias quae occurrere facile nostris diebus ponunt, praesertim ubi penuria est sacerdotum, S. Sedem paratam esse ad legem ieiunii pro sacerdotibus in certi* casibus et sub diversis conditionibus mitigandam. Sancta Sedes adeunda erit ob causas determinatas et vel ipsa directe vel per habituales facultate* Ordinariis data* dispensabit. Privata autem devotio aut utilitas non sunt rauseae sufficientes ad dispensationem obtinendam 1.

2. - S. C. S. Officii, 16 Novembri» 1923. ad dubium: « An sacerdotes, dispensati a ieiunio eucharistico ante secundani Missam sumere possint ablutionem in prima ». Respondit: « Affirmative » 1.

3. - Indultum *Commissionis pro Russia*, 25 Novembris 1929, dat, praeter alia. Episcopis facultatem celebrandi Missam sero, praemi**o ieiunio eucharistico quatuor horarum

4. - Die 1 Iulii 1931, Supr. S. C. S. Officii Notarius, Angelus Subrizi, aliqua* norma' «ledit ad postulandam dispensationem a ieiunio eucharistico pro sacerdotibus 4.

Qj 9 I. - S. C. Rituum, 1 Augusti 1922, ad dubia: « I. An liceat coetui fidelium adstanti sacrificio Missae, simul et conjunctim respondere, loco ministri, sacerdoti celebranti; II. An probandus sit usus, «pio fidele- Sacro adstantes elata voce legant *Secreta. Cimonem* atque ipsa verba *Consecrationis*, «piaae, paucis-imis in *Canone* verbi* exceptis, iuxta rubrica* secreto «lici debent ab ipso sacerdote ». Respondit: « Ad I. \»| Rev.mum Ordinarium iuxta mentem. Men* autem «-t: Ouae per se licent, non semper expediunt ob incoinenientia «piaae facile oriuntur, sicut in casu, praesertim «\» perturbat innes «pia* -acerdole- celebrantes «I fidele.* ad-tante- experiri possunt cum detrimento *acra«* actionis et rubricarum. Quapropter expedit ut servetur praxi* communi*, uti in simili ca*u pluries responsum est. Ad II. Negative, neque permitti potest fidelibu* adstantibu* quod a rubricis velitum est sacerdotibus celebrantibus, «pii *Canonis* verba se-

V) *fomm· nhirhihi pro religiosi#*, XIX (1938), 3; 17 *Mmiilort Eccle#ifi*liro*, L, 136. V. nlluH ronci In *ftlr katholischn Kirchnrrcht*. III (1931), 132 cl sub dic 19 Septembri.* 1936; *ibi/hin*, 117 (1937), 269 6) Cfr. exemplum apud Bou^cnren, II.'ad can. 806.

Can. 808. — 1) *J. j* \ \ 1.1 *Periodica*, XII. ::i 2) *I. l s*. XV. 685; *P<· rMira*, XII, 113. 3) Vide *Bmiscareii*, H, nd can. 821. 1) *Jrchiv fur ktit/iolischen Kir· rhtnrahl*, 112 (1932), 151 e.; *Nedtrlanfaelic Kalholitke Sleptlich*, 1933, p. 211.

creto dicunt, ut sacris Mysteriis maior reverentia concilietur, et in ipsa Mysteria fidelium veneratio, modestia et devotio augeantur; ideoque mos enunciatus, tamquam abusus, reprobandus est, et, sicubi introductus sil, omnino amoveatur»

2. - S. Rituum Congregatio, rescripto 30 Novembris 1935, ad Archiepiscopum Genuensem rescripto ad indicium Ordinarii pertinere determinare in singulis casibus utrum usus in nonnullis locis vigens quo populus alta voce cum sacerdote recitat in Missa *Gloria, Credo, Sanctus, Benedictus* et *Agnus Dei* sustineri in praxi possit.

1. - S. C. de Sacramentis, 7 Decembris 1918, ad dubium: « An probari possit praxis adhibendi, pro Ss.mo Eucharistiae Sacramento, hostias a tribu- vel duobu- mensibus confectas». Respondit: « Negative et servetur praescriptum Ritualis romani (lit. 1. cap. I. *De SS.mo Eucharistiae Sacramento*) et (codicibus iuris canonici, can. 815 et 1272) ».

2. - In sacrificio Missae adhiberi potest vinum ex musto, sulphurato per additionem anhydridis sulphurosae vel metabisulphiti potassici. S. C. S. Officii, 2 Augusti 1922.

3. - S. C. de Sacramentis, 26 Martii 1929. dedit Instructionem ad Ordinarios de quibusdam vitandis atque observandis in sacrificio Missae conficiendo et in Eucharistiae Sacramento asservando et distribuendo. In hac Instructione praemittitur sollicitudo Ecclesiae de frequenti Communioni Eucharisticae, de abusibus circa ipsam Eucharistiam vitandis. Speciali cura adhibenda est in materia paranda quae ad conficiendum Sacramentum Eucharisticum requiritur. Materia invalida declaratur vinum ex pomis, vel ex uva sed permixtum aqua maiori vel pari quantitate. Si panis aut vino aliqua materia admisceatur minori quantitate at notabili, materia Sacramenti erit dubia et proinde non adhibenda. Si vinum debile ebulliri poterit ne corrumpatur et ebullitione adhiberi poterit. Vino nimis debili, ut conservetur addi poterit alcohol, dummodo ipse spiritus ex uva confectus non ex alia materia, vel eum uvis uvae admiscendae erunt. Cavendum etiam est ne in sacrificio de facto in vase parvo relinquatur in sacris locis ubi substitui potest eum aqua aut acescere. Si certa materia habeatur, vinum et panis sacrificii ab illis comparantur qui optime edocti sunt et vinum ipsum ex vitis fructu, panem ex tritico conficiunt, quavis fraude remota. Maxima cura habenda est de fragmentis hostiarum consecra-

Can. 813. 1) J. J. S. XIV, 505; *Illegitimus* ('omminifntt'e /5 lif/h ust s, Documents 4.1 Sti . . 50 i s. / rrai. 19 Ut; Periodico XXV . . t -l 2) Periodica, XXV. 1.1 et 57. et ut>i üllft documenta S. U. (* in j. j. x. non proinutaita nITcruntur hac . . t. nuo rescripts Manlyna, is Februarii 1921; m Piwuiren . j; Fobnmrii 1021; Xh'hl'η T. \prili' 1921.

Can. 815. U J- i* *- X1. S X, >9. - o) Jrc/ur h,r kutholischen Kir- rhrür p. 155, 11 Moniton rrchsiashft., \ \ \ , 289,

larum. Antequam ad altaria hostiarum consecrandarum* afferantur fragmenta amoveantur. Corporale mundum omnino sit ut fragmenta hostiae discerni possint a fragmentis cereae. Ad impediendum ne fragmenta in terram decendant in communione fidelium adhibeatur parva patina metallica subter mentum apponenda. Curandum etiam est ut altare a vento protegatur ne fragmenta spargantur. Feria V et VI maioris hebdomadae Sanctissimum Sacramentum asservetur in calice et altari bene parato simul* stans aut imaginibus Sauciorum. Eucharistia pro communione infirmorum in his diebus asservetur in sacello prope ecclesiam, vel si sacellum non habeatur, in loco decenti domus parochialis ab usibus domesticis libero, in tabernaculo observato et cum lampade. Si id fieri nequeat in ipso sepulcro eucharistia asservetur, et postea in aliqua cappella remota ecclesiae. Ordinarii ea statuunt quibus supradicta ad praxim deducantur: curent ut in suis -dioecesibus personae designentur conficiendis hostiis et parando vino sacrificii destinatae: advigilent ut fragmenta ante consecrationem amoveantur; curent ut particulae recenter confertae consecrentur et frequenter renoventur: in distribuenda communioni* linteo et patina metallica adhibeantur. Monentur etiam ecclesiarum rectores ut munda servant altaria et linteamina '.

I. - S. Rituum Congregatio interrogata utrum in communione fidelium iuxta Instructionem 26 Martii 1929, de qua supra, acolythus metallicam *patinam* subter mentum communicantium tenere possit. 19 Septembris 1930, respondit id instructione citata non prohiberi, dummodo sufficienti cura id fiat '.

1. - « Utrum, attendente Constitutione Apostolica *Incruentum* (*litaris sacrificium*, diei 10 Augusti 1915, in Commemoratione omnium Fidelium Defunctorum, liceat canere Missam pro defuncto praesente cadavere». S. Rituum (Congregatio, 10 Ianuarii 1919. respondit: « Affirmative, iuxta rubricas et decreta. Missa autem similis ex tribus Missis quae dicuntur in Commemoratione omnium Fidelium Defunctorum: et orationi Missae addatur oratio pro defuncto sub unica conclusione » '.

2. - Sacerdotes celebrantes in Oratoriis sororum Tertiariarum tenentur se conformare Calendario Ordinis quo utuntur ipsae Sorores tertiariae. S. Rituum (Congregatio, 1 Iulii 1920. ubi remittitur ad decretum 28 Februarii 1914 *.

3. - « Ad maiorem declarationem et explicationem statuit (S. R.

3) i. A. S., NXT, G31; *Tristitia*, X, 305. — 1) Responsi non fuit pronuntiatus in .i. .i. S. < fi. illud apud Bouscaren, l. t., 11, ad canon. 81.-(qui illud refert IX j.,, <« *eteryf*, 1931, 89.

Can. 818. — 1) J. J. A., XI, 113; *Periodica*, X, 79. — 2) *Periodica*, XXVI (1937). 3) Circa rescissum S. K. 1 Iulii 1931, circa sorores tertii Ordinis Saucii Dominici, apud Bouscaren, l. r., 11, ad can. 818, p. 53.

Congregatio): quod in novis editionibus *Gradualis Romani*, titulo el numero... *De ritibus servandis in cantu missae*, η. 88, ponatur: *Finita praefatione chorus prosequitur StxcTUs etc. usque ad BENEDICTUS QLi \EMT etc. exclusive: quo finito, et non prius, elevatur Sacramentum. Tunc silet chorus et cum aliis adorat. Elevato Sacramento, chorus prosequitur cantum Benedictis*». S. R. Congregatio, 14 Ianuarii 1921 \

4. · S. Rituum Congregatio, 12 Ianuarii 1921. dedit *Instructionem* de Missarum celebratione pro sacerdotibus caecutientibus qui ex indulto aposolico celebrant (\ ide can. 806) '.

5. - S. Rituum Congregatio, 25 Octobris 1922, declaravit signum campanulae a ministro in Missa etiam sollemni et cantata dandum e»e. Quodsi alicubi signum aliud substituat ex consuetudine signum campanulae id servari poterii. Insuper maxime expedit ut paulo ante consecrationem detur aliquod campanulae signum ad rrmenduin inconueniens quo aliqui de longinquo in templo -istant sine reverentia etiam ad praecipuas dix inorum officiorum actiones '.

6. · « I. Summus Pontifex Pius \ s. m. die 18 Maii 1907, indulgentias chrislifidelibu- concessit qui dexole sacram Hostiam aspexerint cum in Missae sacrificio elevatur, additis in ipsa oculorum elevatione verbis: *Dominus meus et Deus meus!* Hinc quaeritur:

I \n fideles Missae adstantes, in sacrae Hostiae elevatione, clara et elevata voce verba *Dominus meus et Deus meus* proferre possint.

2° An ipse celebrans idem agere valeat, submissa tamen voce ». S. R. Congregatio, 6 Novembris 1925, respondit:

« Ad I. Quoad primam partem, negative in omnibus, ad mentem caeremoniali- Episcoporum lib. II. cap. \ III. n. 70 et Decreti generalis n. 3827 ad III. diei 22 Maii 1894.

Quoad secundam partem, negative, iuxta canoncm 8)8 Codicis iuri- canonici et rubricas missalis romani » ".

7. - Inter facultates extraordinarias concessa*, 23 Decembris 1927. a S. (.. Concilii Ordinariis Mexicains e-t facultas celebrandi, in easilui' extraordinariae nece-sitatis, et etiam permitlendi ut alii celebrent. ad Sacras Species paranda-- infirmi- et moribundi- administrandas, adhibiti- saltem -tola et -uperpeUiceo benedictis, -i id convenienter fieri po-'il et loco altari- utendi panniculi- lineis benedictis ad alio- profano- u-u- non convertendis, ante Crucem et. -i haberi possunt. duas candelas, ob-erxati- ritibu- -altem in substantialibus

8. - « \n Mi'-ae de Sancto Fundatore vel de Sancta Fondatrice cuiuslibet Congregationi- xel instituti, quae ad divinum officium re-

XIX i i s 15' Periodica, X. »13 l) A. A. ,S', \m 151 5) 4 4 \$
 .0 | J. " XVIII. 21 l-.rh .he,, \V 7) Vide' B..»-. ar. 11, Ū c.'.Sup-
 nlrmeid, l'J3S, ud ea». 00.

citandum non tenentur iisdem gaudeat privilegiis liturgici- ac Missae aliorum Sanctorum, qui ab aliqua Congregatione, ad officium recitandum obstricta, recoluntur sub ritu duplici primae classis cum octava communi, ad mentem novarum rubricarum Breviarii Romani ». S. Ril. Congregatio, 23 Decembris 1932, respondit: « *iffirmative* »

S. Officii interrogata utrum sacerdotes germanici -er- xitio militari subiecti, altari portatili carentes, durante bello « uti possint altari atque suppellectili ecclesiarum confessionis vulgo dictae *orthodoxae*, quousque absit possibilitas ecclesiam catholicam adeundi vel uti el ad mentem ». 3 Maii 1911

I. - Eliam in Missa m< diae nocti- Nativitati- Dotmini pote- t -aera Communio fidelibus ministrari. C. I., 10 Iulii 1919'. - Pin- VI, 7 Martii 1921, indulge! ii- qni <.migre—ibu- Eucba- parlicipani. inter alia, prix ilegium incipiendi Mi—am ante liorain solitam (Vide can. 1275).

3. - S. C. de Sacramenti-, 22 Aprilis 1921, interrogata an expe- diat facultatem concedere litandi media nocte in Congressibu- Eueba- ri-ticis et alii -olemiilalibu-, pro Congressibus Eucharistici- remi-il VI, 7 Martii 1921., pro aliis vero casibus declaravit facultatem concedi posse ab ipsa Sacra Congregatione: a) In casibus incipiatur ante dimi- diam limam post mediani noctem. — c) Sacrae mpplicationes noclur- nae durent lres d) Periculum quodlibet irreverentiae amo- vcatur

I. - Indultum Commissionis pro Russia, 25 Novembris 1929, permittit Missae celebrationem etiam sero (Aide ran. 822) 3.

5. - Media nocte Nativitati- Domini potest in Mi—a etiam S. Com- munio ministrari fidelibus. (7. i., 16 Martii 1936 (Vide can. 867).

« Ordinarii locorum Belgii, ad solium humillime petunt facultatem permit- tendi Sacerdotibus -ibi subditi- celebrationem Missae limi- postmeri- dianis, diebus dominicis aliisque festi- de praecepto, ut opérai mane laborate coguntur. Communionem recipere pos-int; eum mitigatione legis servandi iciunium eiichari-lieum ».

Is.v Audientia SS.ini Feria A; dii* 28 ianuarii 1917

« SS.mu- D. N. I). PII S, Dix. Prox. Papa VII, praeliabito voto Em.moi um Patrum Sancti Officii et audito Cardinali Praefecto S. C. de Di-ci plina Sacramentorum atque attenti- extraordinarii- hiii- temporis circum-tanliis, benigne annuit pro gratia, qua Ordinarii lo-

8) *II Monitore irclmiaatico*, v'01. 15(11133). 120. 9) *II Monitore ecclcitinliro*, 1912, p. 111).

Can. 821. 1) *II Monitore rcckxiastieo*. XXXVI, 21

XVII, 100,—

3) C.r. Bon-can-». U. a<l etin. 821.

eorum Belgii permittere valeant Sacerdotibus «ibi subditis Missae celebrationem horis postmeridianis, diebus dominicis aliisque festis de praecepto tantum, ut operarii qui mane laborare coguntur praecepto de audiendo Sacro satisfacere et S. Communionem recipere possint, «enato ieiunio ante Missam vel S. Communionem per quatuor horas (pioad cibum solidum, et per unam horam potum, *exclusis omnino alcoholicis aliisque quomodocumque inebriantibus*.

Idque ad annum, -i tanrlu expositae extraordinariae huius temporis circumstantiae perduraverint, «pio exeunto Rev. ini Ordinarii de concessis dispensationibus accuratam relationem ad S. Officium mitlent »*.

822 1. - « I). - l trum facultas celebrandi Missam in domo privata sil ab Ordinario, ad normam canonis 822. l restrictive.

K. - Affirmative ». C. I., 16 Octobris 1919 ‘.

- S. (λ de Sacramentis, 26 Iulii 1921, ad dubia sibi ab aliquibus Ordinariis locorum proposita respondens declaravit causam iisram el rationabilem de qua in canone 822 ad celebrandum extra ecclesiam non haberi, -i celebratio petatur ocea-iom profanat' commemoralionis aut ad festa politica cohonestanda, item a fortiori si celebratio natura «ua insinuatam aliquid superstitiosum vel pro redo sensu religioso periculosum habeat. In his casibus msta causa non existit et loci Ordinarius moneat eos (piorum interest de defectu causae.

Quod si oratores insistam speciales rationes invocantes, Ordina* rius petitiones ad S. C. de Sacramentis remittat

3. - S. C. de Sacramentis, 30 \prili- 1926. ad dubium: « l trum Ordinarius vi canonis 822. § I. permittere possit Mi«-ae celebrationem domi, praesente cadavere in loco vulgo *camera ardente* ». Respondit: « Negative, nisi agatur de casu aliquo extraordinario, exstante insta et rationabili causa: el hoc etiam in casu. dummodo cadaveris expositio liat >ervato debito decore, ac in eodem loco nihil adsit quod sil alienum a sanctitate divini Sacrificii ». Eadem Sarra Congregatio declaravit casum extraordinarium et iustam ac rationabilem causam de qua in can. 822. § I haberi occasione obitus E *eu Ordinarii, aut per«onae c principe familia, aut aliter insignis ob merita el benefacta in Ecclesiam vel in Reinpublicain. λ cl ob munificentissimas elargitiones in pauperes (egenos. ilemque personae huiusmodi privilegio aposlolico iam ornata<I*: dummodo semper debitae exsequiae expleantur in ecclesia. In nue Ordinarius permittere potest unius aut alterius Missae «cd non plus quam trium Missarum

D) CCr. II

19 17. 111-112.

C>n. 822. — 1) Λ, -L

/V/Wtar. N. 103; Zhs /oηIi/iηI/ηI, 1923. 70

I J. S.. XII. 370.

celebrationem, abrogato induito S. Rituum Congregationis 29 1891 et contrariis quibuscumque minime obstantibus l.

4. - S. C. de Sacramentis, Instructione 26 Martii 1929, inulta alia, statuit ut. -i missa sub dio celebretur, ad praecavendam fragmentorum dispersionem, curetur quod altare ubi Missa celebratur, Iribus e lateribus tabulis tegatur, vel tentorium adsit super altare obductum et ad tria eius latera descendens in formam aediculae, quo ipsum altare a veniis protegatur, vel alia ratione id fiat consentanea cum reverentia tanto mysterio debita

5. - Commissio pro Russia, 25 Novembris 1929, Episcopis et administratoribus in Russia concessit indultum permittendi Missae celebrationem et sacrae Communionis receptionem post meridiem et etiam sero, observato iciunio eucharistico quatuor horarum (Cfr. etiam can. 818, 7).

nuntium apo-tolieum Germaniae a Sancta Sede concessa est facultas celebrandi in navi aerea *Ilindenlnitμ* occasione itineris a nave facti a Germania in Americam 23 Maii 1936 ".

Itflieii

S. C. Concilii. Hl Novembris 1917. approbavit decisionem

vel nuptiae liant et parochus Missam exsequialem vel pro sponsis celebrare debet, stipendium usitatum pro Missa privata tantum nobis tradendum est; iu omnibus aliis casibus vero stipendium integrum sive manu oblatum -ive ex fundatione statutum nobis transmittendum est». S. Congregatio approbavit quidem decisionem at clausulam adiccil: « nisi morali certitudine constet, excessum communis eleemosynae oblatum fuisse intuitu personae vel ob maiorem laborem aut incommodum » '.

2. - S. C. Concilii, 8 Maii 1920, ad dubia: « 1. An ioci Ordinarii, vi indulli apostolici, adigere valeat presbyter natam vel pro populo dispensatam applicent in favorem piae causae; II. An tolerari posait quod favore causae piae exigatur eleemosyna laxae dioeeoanae dumtaxat, relicto cappellaniae reditu, laxam excedente. sacerdoti ex apostolico induito Missam iteranti vel pro populo dispensatam celebranti in casu ». Respondit: « Ad 1. Afirmative; Ad II. Si legitime >it designata eleemosyna, quum ea tola cedere debeat favore piar causae: tamen Ordinarii facultate aliquid

3) J. J

160; *Iits Γ/inh/ici h m*, 1926, 136. D) 3
II. nd 821, p. 87. — 6) I. c

ad can. 82-.

Can. 821. — 1) J. J. X. 368,

a—ignamli sacerdoti celebranti, ratione incommodi vel laboris. Si vero eleemosyna non -it legitime stalua: affirmative, seu (edere in casu favore causae piae dumtaxat eleemosynam laxae dioecesanae, facta item Ordinario facultate aliquid tribuendi eidem sacerdoti celebranti, ratione incommodi vel laboris » .

3. - « I). - l trum per canoncm 824, § 2 Codicis abrogata censi debeant ea. quae S. C. Concilii -latuerat sub die 15 Octobris 1915 in rc-pon-ione ad III. de retributione non recipienda, ne ratione quidem cxlrin-cci incommodi, in secunda et tertia Mi.-a in die Commemorationis omnium fidelium defunctorum; an ea adhuc in suo vigore permaneant.

R. - \ffirmative ad primam partem, negative ad secundam ».
13 Decembris 1923 \

I. - S. C. Concilii, 13 Novembiis 1937, propo-iti- dubii « I. An expediat indultum apostolicum concedere ut parochi, in propria ecclesia Mi--am iteranti, tribuatur aliquod emolumentum ex redditibus legatorum. II. \n -u-tincatur dispositio dioece-ana. vi cuius sacerdotes, Mi--am binalam applicante-, eleemo.-vnam tantummodo dioece-anam Curiae tradere teneantur ». Re.-pondil: « \d I. Negative, seu non expedire. Ad II. Negative » ‘.

9 Iulii 1921. declaravit Ordinarios monere debere iidelc- ad auferendo- certo- abusu.- circa accumulatas intentione- Mi-sarum (\ ide can. 836).

QQ1 S. C. Concilii. 15 Iimii 1918, ad petitionem sibi porrectam reduc» iuli onera Mi—amin respondit, potiu- laxam Missarum manualium augendam esse (Vide can. 811)

S. (.. Concilii. 16 \prili- 1921. ad dubium: « \n el quomodo retineri po--il exces-u- eleemosv nae Mi--arum in casu ». Rcspondii: « Prout proponitur: nccalivc, el ad mentem. Men- e-t ut in ca-u exterior- -ollemnlati- iu Mis-arum celebratione, vel quando har committantur loco funeri-. I'pi-copu- praeligat modicam laxam, non nutem ex elcemo-vui- Mi—arum desumendam, iiii compensatio* 'in pro parochi- el rectoribus, moniti- -uper ho (dilatatoribus »

(rleemo-Mii- Mi—arum Pro Novendialibus aut Gregorianis. a se ac- 'pt.ili- e| alii- Iran-mi-si-. S. C. non admittit aliquid retineri a pa- olio et-i Gregoriana loco funeri- offerantur (Vide etiam can. 8 f0).

2) J. J. S. XII. A36; *Periodico* 190, 6 3) -i. -1. .s., XVI, 116; *Periodica*,
; M li/M Pt»i»lifiriunt. 1921. 115. — 1) J (. S. XXX, 107; 77m *I celt sianirai*
98 (193M »«*! //M XVIII | 1938), 139.

Can. 831 1) .i. J. .S.. X, 50]. (rr. vtlum >. (. CoiisUtorialU Lht. circular.» 29
1910.

Can 833. \III -«- P Monilort cxxkfaâlico, 1922 vol 31, η. .50.

liceat, consentientibus oblatores, componere duas vel plures intentiones Missarum cantatarum, ita ut una Missa cantata celebretur ad intentionem unitam in ecclesia oblatorum, ceterae vero ad intentionem unitam legendae tradantur sacerdotibus exteris; II. Item liceat, consentientibus oblatores, duas vel plures Missas cantatas ita coniungere, ut una tantum Missa cantetur cum maiore sollemnitate* ad intentionem ex oblatis compositam. pro qua stipendium iuxta laxam dioecesanam sumatur, ceterum vero impendatur pro piis operibus». Respondit:

Ad mentem. Meus est vel Ordinarius prudenter studeat relatam praxim submoveri: et, ad normam canonis 836 (c. I. C., fulcres moneantur per tabellam in sacrario, loco patenti posita, non omnes Missas cantatas pro effluentem carum numerum in ecclesia parocchiali celebrari possunt sed alibi superexstantes mitti pro celebratione »'.

QQQ S. C. Concilii, 19 Februarii 1921. ad dubium: « An et quomodo dispositio Concilii provincialis N. (*quae / c<librandas dare extra uniuscuiusque dioecesi* ambitum absque Ordinarii permissione*) sustineatur in usu ». Respondit: « Quoad Missas fundatas, vel ad instar manualium, vel manuales datas intuitu causae piae; Affirmative: in reliquis servetur canon 838 C. I. C. »'.

Q/if) I. S. C. Concilii, II) Ianuarii 1920, examinata partione qua parochi suis Vicariis praeter habitationem et alimenta, menstruani summam tradunt imposita vicarii- obligatione celebrandi ad intentionem parochi, qui -ibi stipendia retinet, declaravit propositam consuetudinem remunerandi vicarios tolerari posse et *at/ mentam*. Vicariis licet operam navet ut in praxi ponatur statutum dioecesanum si cuius parochi cooperatoribus suis mercedem solvant 25 ponderum, adieeto quotidie Missae stipendio integro iuxta laxam, ita ut honorarium menstruum summae 50 ponderum coaequetur'.

C. Concilii. 19 Februarii 1921, declaravit non sustineri dispositionem Concilii provincialis qua prohibetur transmissio stipendiorum Missarum manualium extra uniuscuiusque dioecesis ambitum. licet -u-tincaui prohibitio eadem relate ad Missas fundatas, ad *instar manualium* aut manualium datarum intuitu causae piae (vide can. 838)'.
 3. - S. C. Concilii, 16 Aprilis 1921, respondit non licere retentionem alicuius partis stipendiorum parochi vel vicario. Vicario eidem parochi onus incumbat quaerendi celebrantem pro no-

Can. 836. 1) .I XIII. 501; *Periodica*. X, 351.

Can. 838. — I) J XIII, 228; *Periodica*, I. c.t X, 291.

Can. 840. — I) J XII, 70. /7γηη/ηύ/. X, 191 ihi resolutionem interpretantur ut vicariis temper obtineant stipendium Missarum mimbrum et simul ipsis cautum sit «le 50 ponderibus in menstruis etsi stipendia vicariarum ad 25 pondera non ascendant; *Journal de Droit Canonique*, 17 (1930), 567; *U Munitore ecclestastico*, vol. 32. p. 108-110. XIII. 228.

vendiali Missarum aut pro Missis gregorianis, cum onus istud ad ipsum officium parochi pertineat: nee e\ eo quod parochus onus incumbat complendi Missas novendiales aut gregoriana-, istud enim onus non ei sed uni sacerdoti incumbit qui stipendia accepit (Vide can. 833)'.
 I. - S. C. Concilii, 9 Iulii 1921, quaedam statuit circa cumulationem intentionum missarum (Vide can. 836).

841 S. C. Concilii, 15 Iunii 1918. declaravit ex cumulatis stipendiis quorum missae non poterant tempestive celebrari, quia sacerdoti*- pinguiora stipendia facile recipiebant, non posse fundari cappellanas, ita ut quivis sacerdos ad ipsa- celebrans, reducto missarum numero, pinguius stipendium acciperet. Singuli enim oblatores stipendiorum ad sacra pro sua definita intentione ius habent et causa gravior requiritur ut Sancta Sedes ex thesauro Ecclesiae suppleat in casu. Ordinarii autem pro futuro provideant elevando laxam missarum manualium '.

OZ C I. - S. C. Rituum, 8 Maii 1925. ad dubium: « \n, iuxta Caenonialem Remoniam Episcoporum (lib. 11. cap. WIX, n. 5), Episcopus manum sive annulum ad osculum praebere debeat, dum Communicationem administrat ». Respondit: « Osculum manusive annuli, in casu, remittendum esse prudenti iudicio Episcopi » '.

2. - Inter extraordinarias facultates Ordinariis Mexicanis concessas a S. C. Concilii 23 Decembris 1927, praeter alia, conceditur Ordinariis ut possint, quotiens clericus haberi nequeat, uti pio laico qui bona gaudeat reputatione, ad administrandum sacrum Viaticum infirmis (*t moribundi-. Qui Sacras Species deferat benedicto ex pio persona infirma propriis manibus -aeras Species ad se communicandam recipiat. Quodsi infirmus id facere non potest, ipse laicus qui Communionem detulit eandem administrare et postea suas manus purificet -,

3. - « I). - An diaconus -aeram Communionem ad normam canonicae 815. § 2 ministrans possit et debeat in fine litanie benedictionem manu impertire iuxta Rituale romanum. lit. IV, cap. II. n. 10.

R. - Vfirmatix ». C. I., 13 Iulii 1930 \

Etiam in Missa media nocte celebrata in tale Domini et Sacramentum Communionem administrare sine datione (A vide can. 821) 1.

3) J. J. S XIII, 532; *It Minor* eccljfiastim*, 1922, vùl. 31, p. 50.

Can. 841. — 1) J. it

Can. 845. — 1) jt. .i XV 11,267; *Ilrriif dts 'o ih niunmitt\ ReJôjh t/xrN*, I (1925), 161.

2) Cfr. BouM-ain, *L i Supph infill.* 19Jst n<l cun. 66. Ili. — 3) j. (. ,s', XXII.365; III, 570; *Periodica*, XIX, 315; *Pontificium*, 1930 231. *

Can. 846. - I) *Il \h>nd,,r< rcr/rxn.s/ieo.* XXXIV ,371. Quae datui io alTertur in codcin Periodim, XXXVI, 21.< ' 1" Iulii 1919. ('r . liainC. I. 16 Martii 1936, ml can. S21 et 867.

0A7 S. C. de Sacramentis, 5 Ianuarii 1928, ad dubium: « An index causae iuslae et rationabilis, prout ex Codice inris canonici can. 817 requiritur ut sacra Communio privatim ad infirmos deferatur. » it quilibet sacerdos ministrans vel tantum Ordinarius loci ». Respondit: « Negative ad primam partem, affirmative ad secundam, addita tamen mente, quae sequens est: Si ex communi experientia el opinione nullum in dioecesi aut in aliquo particulari loco adsit inconueniens pro privata delatione »' sacrae Communionis ad infirmos, ab Ordinario cavendum est ne per regula' nimis praefinitas aut gene- iile- praecipiente^ publicam delationem, vel per reservationem sibi laetam dandi veniam in singulis* casibus deferendi privatim Sacramentum Eucharistiae, praepediatur infirmis solatium Communioni' eliam quotidianae » '.

0AO I - Ius parochi exclusivum deferendi infirmis sacram Com- inunionem cessat, si, indicio Ordinarii, ratio sacram Coinmil- rionem privatim deferendi existit, Tunc cuilibet sacerdoti ius cum- petit saetam Communionem deferendi ex can. 819, § I. S. ('oncilii, 5 Ianuarii 1928 (Vide can. 847) '.

2. ■ Authentice declaratum est ius et officium deferendi eucha- risticuni \ ialieim et ministrandi Extremam l nelionem religiosis et ninilii' etiam extra domum religiosam spectare giosos ad normam can. 511: non item relate ad ceteros de quibus in religiosam domum versantur. C. !.. 16 lunii 1931 (\ ide ran. 514).

0Aù S. Rituum Congregatio, 9 Ianuarii 1929, edidit Instructionem in qua continetur brevior et facilior ratio administrandi sa- cram Communionem pluribus infirmis praesertim in hospitalibus. Quando Communio ministranda est pluribus infirmis in eadem domo •rd dislincli> in cubiculis degentibus minister « in primo tantum cu- biculo récilet plurali numero omnes preces ante infirmorum cominu- nioneni dicendas iuxta Rituale Romanum, tit. 1\, cap. 4; in aliis autem cubiculis dicat tantummodo preces *Misereatur tui... Indui- gcnlifim... Ecce Ignus Dei... semel Domine non sum dignus... accipe frater (soror)... vel Corpus Domini nostri...* el in ultimo cubiculo addat versum: *Dominus vobiscum* cum suo responsorio et cum se- quenti orationi' plurali numero dicenda: *Domine Sancte...* ibique -i qua particula consecrata superfuerit, benedictionem euebaristicain im- pertiatur ac tandem reliquas preces praescriptas ab Ecclesia de more persohat » '.

Can. 847. 1) .1. I. S., XX, SI: *Nouvelle Hcvtie Théoloffiqur*, 55 (1928), 300: *tus Pontificium*, 1928; *Pcrimlica*, XVII, 30.

Can. 848. — i) .1. J. S., >

Can. — 819. — 1) .1. .4. S' »7 (1937), 58S, <t 98 (1938), 178

Q“ Z i. - « I). - I trum usii' rationis de quo in can. 851, § 2, 3, §;
859, § 1, et 906 is intelligalur qui ad mortale peccatum re-
quiritur, an sufficiat qui requiritur ad peccatum veniale commit-
tendum.

R. - I sus rationi' pro Sancta Communione indicatur clare in
can. 851. § 2. 3: pro praecepto confessioni.' annuae est qui indicatur
in can. 906 ». Praeses C. L, 24 Februarii 1920 '.

2. - Huc spectat responsum S. C. de Sacramentis, 30 Iunii 1932.
de non differenda adniinistratione primae Communionis ratione non-
dum receptae Confirmationis (Vide can. 788) *.

855 'i. • Indicium de emendatione el poenitentia et de reparatione
'candali dati a peccatore publico Ordinario loci, 'i quaestio
oriatur, deferendum est. lia in casu contestato resolvit S. C. ('oncilii.
18 Novembris 1922 (Vide can. 886).

2. - Muliere- immodc'le vestitae a -aera Communione arcenda-'
-unt. instructio S. C. ('oncilii, 12 Ianuarii 193(1. IV (Vide can. 1262).

856 S. C. de Sacramenii'. 8 Decembris 1938. *Instructionem* rescr-
\atarn communicavit cum Ordinariis locorum et religiosis de
vitandis abusibus in usu communioni' generalis praesertim in colle-
giis, ubi tali- communio facile aditum aperire potest communionibus
sacrilegis 1.

858 - Puis VI. saerdolibii' adoratoribus concessit ut. si (piando
infirmi 'ini ner valeant ex medici attestazione ieiunium na-
turale 'enare, ad sacram Communionem more laicorum accedere va-
leant de coii'ilio confcs-arii, etiam quotidie, postquam sumpserint
aliquam medicinam aut aliquid per modum potus, praemonito Ordi-
nario loci eiii'ipie venia obtenta ei fidelium remota admiratione. S.
C. de Sacramentis, 29 Martii 1926. ad septennium *.

2. - « 1). - I Irum mensis, de quo in can. 858, § 2. mathematice
sumendus sii, an potius moraliter ».

« R. - Negative ad primam partem: affirmative ad secundam».
C. 1., 24 Novembris 1927 ".

3. - Inter facultate' extraordinaria' pro Mexico concessas 23 De-
cembri' 1927 e-t facultas communicandi non servato ieiunio (N ide
can. 845).

I. - Die 15 Decembri' 1936 S. C. de Sacramenti- Episcopo Be-

Can. 851. I) *trehir fur kafh* u *Kirrhennrecht*, vol. loi (1921). HS. — 2) .!, J S..
XXIV. 271. <*

Can 85β. I) /n4rurti<> non fuit pronmlgiitu in J. J. s.. letfere poteris upnd
// Wui dnn /n7. vndi r. . l... 2.1 /«.' J .. nm o. brri Hn nf n; »h I , , \ \ | 69 64)9

Can. 858. 1) *p*, \Vİ. <. rl ss ubi rtlam vatiü<* derobirat inné* c lu a lciu
induit! linlM iilur 2) Ib-ponxnn non fuit proinuluatuni In J. J. Vhlr apud *Periodic*^
XXIIŕ. 234..

rolinensi concessit ad triennium ut veniam dare posset aliquid sumendi per modum potus vel medicinae ante SS. Eucharistiam, fidelibus sexagesimum annum attingentibus necnon mulieribus praegnantibus, *bis vel ter in hebdomada* \

QXû « D. - Irum pueri, qui etsi septimum aetatis annum nondum J”” expleverunt, tamen ob aetatem discretionis, seu ibum rationi., ad primam Communionem admissi iam luerint, teneantur duplici praecepto confessionis saltem semel in anno et Communionis semel in anno, saltem in Paschale

R. - Affirmativi. ». | 3 Ianuarii 1918 *.

S. C. de Sacramentis, 8 Decembris 1938, dedit *Instructionem* de non commendanda communione generali praesertim in col- cfr. can. 856).

866 Impune doceri potest fideles rituum orientalium mortaliter peccare et praecepto paschalis Communionis non satisfacere, -i ritu latino communicent '. \erum de hac responsione haec scribit Cicognani .; « Non constat de illa plenaria quae dicitur habita die II Aprilis 1921. Constat ex adverso de alio coetu plenario S. Congregationis pro Ecclesia Orientali, die 26 Ianuarii anni 1925 celebrato, in quo ad nonnulla dubia discussa circa interpretationem can. 866, declaratum luit *tum orientales him Latinos praecepto communionis paschalis satisfacere, si alieno ritu communicent* ».

Oßγ I. - « I). - Irum vi can. 86 § I, absque induito apostolieo ' Communio distribui possit petentibus in missa, quae ce- luatur in nocte Natix itatis Domini in ecclesiis paroecialibus et eon- venlualibus. quotie-cu impie iudieio -altem ( )i dinarii adsit rationabilis causa id faciendi.

R. - Affirmative ». C. 1., a. 1920 '.

2. - « I). - An can. 867, § 4, collatus eum can. 821 ita in- telligendus -it ut sacra Communio distribui possit in Missa, quae sive hire sive apostolieo induito celebratui media nocte Nativitatis Domini.

R. - Affirmative, nisi loci Ordinarius iusti» de causis in casibus particularibus id prohibuerit ad normam can. 869 ». C. I.. 16 Martii 1936 2.

.1) Non publicat, in .I. .I. S'; et Invenitur in .trehir ftir kalholischen Kirehenrecht, 117 (1937). 20»; et etiam *ibidem*, 116 (1936), 198.

Can. 859. 1) Apud *II Monitori ecclodwtCO*, XXX. 112; .trehir ftir katholischen Kirrhenrecht, vol. 99, p. 62; Ilillinsr. I. r.. 62. Responsum non init promuliriitUin in A. .I. S,

Can. 866. 1) S. (■ Ecclesiae Orientalis, II Aprilis 1921; *II Monitore. ccclesianleo*, XXXVII (1925), 103. — 2) *Commentarium ad lib. I Cod.*, p. 339.

Can. 867. I) Responsum refertur in .trehir fur kathatinchen Kirrhrnreeht, vol. 103, 170; it sub dat.itione 10 lulii 1919, *II Monitori ecclesiastico*, XXXVI (1921), 21, 2. Vide etiam C. I. 16 Mtririi 1936 infra in hoc canone. 2) .I. .I. N., XXVIII, 176; .I/loltinari», ïX, 195; *ft.riu d - ('ommnnaiihs lielivicunrx*, XII (1936), 121; *Commentarium pro reliffiosis*, 1936, 133.

3. - Operarii Belgicis qui diebus festis laborare coguntur permissum est 28 Ianuarii 1914, ad annum ut praecepto audiendi Sacramentum satisfacere possint et sacramentum Communionem sumere, iisdem diebus festis horis pomeridianis (Cfr. can. 821).

S. C. de Sacramentis, 5 Ianuarii 1928 ad dubia: « I. An fideles in montanis pagis habitantes, quotie ad infirmos sacra Eucharistia deferatur, possint sacra Synaxi refici in loco sacro, vel etiam, cum agatur de re tam sacra, in loco decenti et honesto qui in itinere exstet, non valentes ; 11. Num-bera Communionis et Confessionis sacramentum administrari possint iis, qui in domo infirmi versantur; III. An administrari debeant in enuncialis circumstantiis iis, qui aetate imbecilli vel morbo laborant ». Respondit: « Ad I. Affirmative, ad normam canonis 869. iuncto canone 822, § I. seu dummodo Ordinarius loci id concedat ad normam citatae praescriptionis, scilicet pro singulis casibus et per modum actu: Ad II «! III. Quoad Communionem: provisorium in primo; quoad Confessionem: Affirmative, servatis servandi ad normam can. 910, § I. 2 et 909, § 1.2»'.

873 1.- Sacerdos ritus Orientalis non potest valide et licite audire confessiones et absolvere poenitentes in ecclesia exclusive subiecti Ordinariis ritus latini. nisi obtenta facultate 2) Ordinario

- Sacerdos ritus latini nec valide nec licite potest confessiones audire aut absolvere poenitentes in ecclesia aut oratorio subiectis in jurisdictioni exhiivae Ordinarii ritus graeco-byzantini, nisi facultatem expresse ab hoc Ordinario obtinuerit. S. C. de Propaganda Fide, 2 Decembris 1932

874 “1.- Irum, ad normam canonum 199, 1 et 874, § 1, parochi, vicarii parochorum, aliique sacerdotes ad universitatem causarum delegati, possint sacerdotibus sive saecularibus sive religiosis legare iurisdictionem ad recipiendas, nisi saltem iisdem iam approbati jurisdictionem extendere ultra fines loci vel personarum. intra quoque ad normam canonis 878. si fuerit circumscripta; an ad id egeant speciali facultate seu mandato Ordinarii loci.

K. - Negative ad primam partem, affirmative ad secundam ». C. 16 Octobris 1919'.

2. - S. Pontificaria. 22 Februarii 1911. decretum promulgavit circa iurisdictionem concessionem sacerdotibus qui in peculiaribus custodialibus locis delinunt. Tenor decreti est huiusmodi: « Ut facilius spirituali eorum -alium prospiciatur qui nunc temporis in peculiaribus

Can. 869. I»

Can. 873.

Cin. 37 i)

custodias locis a publica auctoritate delinentur, S. Poenitentiaria sacerdotibus, qui eandem vitae rationem participant, apostolica auctoritate, concedit facultatem confessionem sacramentalem eorum omnium audiendi, (pii vel in iisdem conditionibus crescantur vel pro suo munere in iisdem locis commorantur, dummodo praedicti sacerdotes jurisdictionem ad confessiones excipiendas a proprio Ordinario iam habuerint neque eadem privati fuerint » -.

QQQ « I). - An absolutio in periculo mortis secundum canonem 882 limitetur ad forum internum, an extendatur etiam ad forum externum.

R. - Affirmative, ad primam partem, negative ad secundam». C. I., 28 Decembris 1927 '.

2. - S. C. Consistorialis, 8 Decembris 1939, promulgavit indicem facultatum «quae a Sanctissimo Domino nostro Pio Divina Providentia Papa XII Vicariis Castrensibus seu Cappellanis maioribus, quocumque vocantur nomine, in omnibus nationibus aut regionibus in quibus status belli aut militum ad arma convocatio adest vel forte aderit conceduntur, liabitualiter subdelegandae suis Cappellanis Militaribus aliisque, si velint, sacerdotibus uliusque cleri ratione militiae sibi subditis, dummodo idoneis et dignis, in favorem Ium ipsorum sacerdotum et clericorum tum militum aliorumque fidelium exercitum terrae, maris et aeris comitantium, atque perdurante praesenti bello dumtaxat valiturae » 2.

3. - D. - Circa absolutionem modo generali militibus impertiendam imminente aut commisso proelio (efr. Indicem Facultatum S. C. Consistorialis, 8 Decembris 1939, η. I I): « Quid faciendum si aliquando circumstantiae tales sint ut praevideatur moraliter impossibile aut valde difficile fore ut milites turmatim absolvi possint imminenti aut commisso proelio ».

S. Poenitentiaria respondit: « In praedictis circumstantiis, iuxta Theologiae Moralis principia, licet, statim ac necessarium indicabitur, milites turmatim absolvere. Sacerdotes autem sic absolvente: - ne omitant poenitentes docere absolutionem ita receptam non esse profuturam. nisi rite dispositi fuerint eisdemque obligationem manere integram confessionem suo tempore peragendi ». 10 Decembris 1910

I. - S. Poenitentiaria, 25 Martii 1911, sequentem *Instructionem* promulgavit circa Sacramentalem absolutionem generali modo pluribus impertiendam: « Ut dubia et difficultates removeantur in interpretanda et exsequenda facultate impertiendi in quibusdam rerum adiunctis absolutionem sacramentalem generali formula seu communi

2M. I. X., XXXIII, 73.

Can. 882. I) .I. .I. S., XX. 01: .Xourtl, 11,out Tho.loyitiut, (1928), 257 -<| f/w/-
linarie, I, 1»2; U't riotlira, XVII, II: lue Pontificium, 1928 3. 2) .I. t. .S., XX' 710-713.

absolutione, sine praevia peccatorum confessione a singulis Christifi* delibiis peracta. Sacra l'oenitentiai ia opportunum ducit haec quae sequuntur declarare atque edicere:

I. Sacerdotes, licet ad confessiones sacramentales excipiendas adprobali non sint, facultate fruuntur absolvendi generali modo atque una simul:

a) Milites imminenti aut commisso proelio, prout iu mortis periculo constitutos, quando. -ive prae militum multitudine sive prae temporis angustia, singuli audiri nequeunt.

Si tamen rerum adinneta eiusmodi sint, ut vel moraliler impos* sibile, vel admodum difficile videatur milites absolvere imminenti aut commisso proelio, tunc licet cos absolvere stalim ac necessarium indi- cabitur 4.

b) Cives et milites instante mortis periculo, durantibus hosti- libus incursionibus.

II. Praeter casus in quibus agitur de morti- periculo, non licet sacramentaliter absolvere plure- una simul, aut singulos dimidiate tantum confessos, ration· tantum magni concursus poenitentium, qua- li- verbi gratia potest contingere in die magnae alicuius festivitatis aut indulgentiae (cfr. Prop. 59 ex damnatis ab Innocenlio \1 die 2 Martii 1679): licet vero si accedat alia gravis omnino et urgens necessitas, gravitati praecepti divini integritati- confessloni- proportionate, verbi gratia si poenitentes — -ecus nulla sua culpa diu gratia sacramen- tali et sacra Communionem carere cogantur.

Decernere autem si militum aut captivorum aut civium turma in tali necessitate inveniatur, locorum Ordinarii- reservatur, ad quos praevie recurrere tenentur Sacerdote-, quoties id pos-ihile .-it, ut li- cite eiusmodi absolutionem impertiant.

III. Xbsolutiones sacramentales pluribu- una simul a Sacerdo- tibus arbitrio -no impertitae, extra casus de quibus in η. I, vel non obtenta praevia Ordinarii licentia, licet hic adiri potuerit, iuxta dicta in n. 11, utpole abusus habendae sunt.

IV. Antequam Sacerdote- -acramentalem absolutionem imper- tiant. quantum rerum adinneta permittant, de hi- «piae sequuntur Christifideles commonere debent:

o) \eces-arium scilicet e—e ut -e qui-que poenileat admissorum -uorum et a peccati- ab-linere proponat. — Convenit etiam Sacerdotes opportune monere pocmlenle-. ut contritioni- actum externo aliquo modo o-tendant. -i po—ibile sit. verbi gratia percutiendo pectus.

b) \tque omnino nee-se cr-e ut. qui absolutinnem turmatim acceperint, in primo deinceps -uscipiendo Poenitentiae Sacramento, gravia -ingula peccata -ua rite confiteantur, quae non antea confessi fuerint.

ne,

D) C'r. /ir.«pon>iO)i Iηtiv- S. l'ικη. AV. I" B<<. IJIO;

quamvis sibi conscii sint culpae mortalis, nondum in confessione recte accusatae et remissae, et obligatio integre confessio peccata confitendi urgeat ex lege sive divina sive ecclesiastica, de industria declinent huic obligationi satisfacere, occasionem expectantes, qua absolutio turmatim detur.

V. Meminerint vero locorum Ordinarii ut de hisce normis gravissimoque officio tunc Sacerdotes commonefaciant cum iisdem facultatis usum permittant, in peculiaribus rerum adiunctis, sacramentalem absolutionem generali formula una simul impertiendi.

VII. Si tempus suppetat, haec absolutio sueta atque integra formula in plurali numero impertienda est; secus vero haec brevior formula adhiberi potest: — Ego vos absolvo ab omnibus censuris et peccatis in nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti » .

1. « I). - Utrum adverbium *obiter* canonis 883, § 2 ita (JOO intelligendum sit ut sacerdos rite praeditus facultate, iuxta § 1 eiusdem canonis, audiendi confessiones, possit, quoties navis in portu maneat, terram adire ibique in ecclesia vel sacello confessiones excipere eorum, qui confiteri petant, eosque valide ac licite absolvere, etiam a casibus Ordinario loci reservatis, per integrum diem, vel per integros duos vel tres dies, si lamdiu navis in portu maneat.

11. Utrum id possit per integrum diem, vel per integros duos vel tres dies dictus sacerdos, quoties ad idem iter proseguendum unam navem relinquere debeat ut alteram conscendat, si in portu hanc na-

111. Utrum in utroque casu idem possit dictus sacerdos etiam ultra triduum.

R. - Ad I et II. Affirmative.

Ad 111. Negative, si loci Ordinarius facile adiri possit ». C. I., 20 Maii 1923 *.

2. - « 1). - An sub nomine *Ordinarii*, de quo in canone 883, § 1, veniant etiam Superiores maiores religionis clericalis exemptae.

R. - Negative ». C. I., 30 Iulii 1934

posita emendatione et difficultate separationis, potestne Episcopus et debet hos propinquo* concubinarios prohibere, ne ad Communionem accedant, donec separentur, ut scandalum reparent: aut potius exigere debet scandalum reparationem alio praedicto modo (publica menstrua communione per annum, quin separentur). II. Et quatenus negative ad primam partem, affirmative ad alteram, quid

5) J. J. S., XXXVI, 155-156.

Can. 883. 1) J. J. S., XVI, lit; XIII, S]; *Aet Pontificium*, 1921, 65. — 2) J. J. S., XXVI, l'ii *dee Communaidt* X (1934), 182; *You-rrilt Ulecut Thrtidouine*, (il (1934), 19S2; *Miolliniiris*, 1935, (io; *l'< riodica*, XXIII, II* ; *lua Pcmtifici n hi*, 1931

(un. 886-893

mi-ionarii facere po-int et debeant in similibus ea-ibus ». Respondit: « Standum indicio Ordinarii ». Agebatur in casu de muliere quae cum propinquo in publico vivebat concubinato, quae a confessario admissa fuit ad Communionem reluctantem parochi, qui ad Ordinarium recurrit. Ordinarius statuit admittendam non esse ad Communionem nisi a propinquo separata scandalum prius reparasset J.

Q Q Q S. C. S. Officii, 22 Novembris 1922, propositis dubiis: « I. An tolerari possit, confessarios -ponte sua docere praxim copulae dimidiatae illainque suadere promiscue omnibus poenitentibus, qui timent, ne proles numerosior nascatur. II. An carpendus sit confessarius qui omnibus remediis ad poenitentem matrimonio abutenlem ab hoc malo avertendum frustra tentatis, docet exercere copulam dimidiatam ad mortalia peccata praecavenda. — III. An carpendus sit confessarius qui in circumstantiis sub II copulam dimidiatam poenitenti aliunde notam suadet vel poenitenti interroganti, num hic modus licitus sit. Respondit simpliciter licere absque ulla restrictione seu explicatione ». Respondit: « Ad I. Negative. Ad II. Affirmative. Ad III. Affirmative » '.

889 «Quamvis ipsa naturali- prudentia doceat casus occultos ad forum conscientiae poenitente- litteris clausis et reticentis partium nominibus Sacrae Poenitentiarie vel Eminenlissimo Cardinali Poenitentiaro maiori directe esse proponendos non desunt tamen conscientiarum moderatore- qui per litteras apertas, procuratorum (vulgo *agenti*) manu tradendas, eos exponere non vereantur. — Ad tam grave inconveniens omnino e medio tollendum Sacra Poenitentiaria omne- et singulos ad quos spectat, expressis verbis, monitos vult ne quid simile in posterum audeant: sed ut huiusmodi litteras ceterasque omne- quae pro opportunis declarationibus vel supplementa* ribus informationibus exhibendi- postea sint addendae, directae ad -aeram ipsam Poenitentiariam vel ad Eminentissimum Cardinalem Poenitentiarium maiorem aut per publica epistolarum diribitoria (vulgo posta), aut, si procuratorum ope uti eis placeat, sub peculiari involucro bene clauso mittere velint ». S. Poenitentiaria, 1 Februarii 1935 '.

893 « D. - 1 Irum. ad normam canonis 893, § 1 et 2, peregrinus teneatur resen alionilnis lori, in quo degit.

R. - Vfirinathe n. C. !.. 21 Noxcinhris 1920 I.

Can. 886. I) .In'A»'r far kalhoh *rh<n Kirhc urtchl, Vol. 103. p. 162: Hilling / . c., JK 63.

Can. 888. 1) _Irrfür fur kalhf>lisch u KИП'Adirechl, \ ol. 163, p. 156.

Can. 889. J

Can. 893. 1) .I XII. 219; /u> Pontificium. 1923

0AA Ad frangendam quorundam sacerdotum contumaciam absolventium adhaerentes factioni *Action française*, de mandato Pii XI Sacra Poenitentiaria « statuit ac decernit peccatum confessorum sacramentaliter absolventium (pios quomodocumque noverint factioni *Action française* actu adhaerentes quique ab ipsis, uti tenentur, moniti, ab ea se retrahere renuant, Sanctae Sedi reservari. Huius reservationis ea vis est ut in illis quoque casibus, in quibus iuxta canonicas dispositiones quaevis reservatio cessat, onus adhuc remaneat praedictis sacerdotibus ad Sacram Poenitentiarium recurrenti, sub poena excommunicationis specialiter Sanctae Sedi reservatae, intra mensem a die obtentae sacramentalis absolutionis, vel postquam convaluerint si aegroti, et standi eius mandatis ». S. Poenitentiaria, 16 Nov. 1928 '.

QAA " U. ' I' Utrum *quaevis reservatio*, de qua in canone 900. sit *reservatio* ratione peccati an etiam ratione censurae.

11. Utrum canon 900 agat de reservatione casuum ab Ordinariis tantum, an etiam a Sancta Sede statuta.

R. - Ad I. Affirmative ad primam partem, negative ad secundam.

\l II. Negative ad primam partem, affirmative ad secundam ».

C. !.. 10 Novembris 1925 *.

QAC I' huiusmodi 1918. declaravit pueros infra septennium ad primam Communionem iam admissos teneri, quia usu rationis pollentes, ad praeceptum annuae confessionis*, (Vide can. 859)

QAO « I). - Utrum canonis 909. § 2: *sedes confessionalis crate fixa ac structa, pro mulieribus tantum, an generaliter pro poenitentibus uti forma propria audiendi confessiones in ecclesiis et publicis oratoriis servanda.*

K. - Negative ad primam partem, affirmativi ad secundam, firmo tamen praescripto canonis 910, § 2 ». !., 21 Novembris 1920 '.

QIA S. C. de Sacramentis, 5 Ianuarii 1928. declaravit licitum esse administrare Sacramentum Poenitentiae fidelibus in montanis pagis habitantibus etiam extra ecclesias in loco decenti et honesto cum eo ad infirmos sacra Communio defertur (Vide can. 869).

QIQ I. - « An liceat Episcopis communicare presbyteri** suae diocesis *habitualmente* potestatem benedicendi rosaria etc. de qua in can. 319. § I. η. I. cum applicatione indulgentiarum, obsonatis ritibus

Can. 894. — 1) J. X^{VI}. 398; *Periodica*, XVII, 217; XVIII, 30 et XVIII, 218, ubi eadem re refertur responsum aliud Sacrae Poenitentiarum 2 Martii 1929.

Can. 900. — 1) J. A. XVII!, 583; *Periodica*. XIV, 185; *lu* Pontificium*» 1926, 82.

Can. 905 — 1) *Archiv für katholische Kirchen* nrccht*, vol. 99, p. 62; *IllinK» l. C»* p. 62.

Can. 909. — 1) -/· A· XII° 576 *Jp filinaris*, I, 107 eqs.; *Periodica*, X, 219; *Zus Pontificiani*, 1923. 121.

ab Ecclesia praescriptis ». S. Poenitentiaria, re mature considerata, respondendum censuit: « Negative ». 18 Iulii 1919 '.

2. - Episcopi nequeunt communicare, ne *per modum quidem actus*, cum sacerdotibus facultates adnectendi indulgentias rosariis, etc. et erigendi *l ias Crucis*. S. Poenitentiaria, 10 Novembris 1926 (Vide can. 349)

3. - Archiepiscopus Calanensis S. Poenitentiariae sequens dubium proposuit: « Irum clausula *dummodo sil adprobatus ad recipiendas sacranientales confessiones* quae invenitur in aliquibus facultatibus applicandi indulgentias obieclis religiosi-, intelligenda sit de sacerdotibus tantum, qui ad recipiendas fidelium *ulriusque sexus* confessione adprobali -ini, an etiam de illi- qui ad christifidelium unius tantum sexus confessiones recipiendas adprobali sint ». Sacra autem Poenitentiaria, 2 Martii 1912, respondit: « Negative ad primam partem: affirmative ad secundam » '.

Ū1 Q I. · S. Poenitentiaria, 20 Martii 1933. de expresso mandato pjj X| edidit decretum de facultatibus indulgentias piis operibus aut devotionis obieclis adnectendi deque analogis (piibusdam induitis tantum directe a S. Poenitentiaria in posterum concedendis. In ipso decreto quae sequuntur habentur: « Concessiones omnes et singulae pii- fidelium as-ociationibus cuiuscumque nominis vel naturae, el-i forte -accrdotibu- tantum constantibus, quo\ is loco aut tempore seu modo vel titulo hucusque factae, largiendi privatis sacerdotibus facultates et indulta quae sequuntur, nempe benedicendi devotioni» oblecta ei-que indiligentia- apo-lolica- aut Sanctae Birgillac, ut aiunt, adnectendi, benedicendi corona- casque (quamque pro suo modo) indulgentii- ditandi - benedicendi crucifixo- ad lucrandas indulgentia» pro *l iae Cruris* exercitio pro legitime impediti» adnexas necnon ad plenariam in morti» articulo indulgentiam acquirendam — impertiendi benedictionem papalem in tine concionum concedendi indultum, quod dicunt, altari- privilégiait personalis, praesenti decreto revocantur; abrogantur atqui' omnino abolentur ita ut ab huiusmodi decreti evulgationis dic omni prorsus vi careant omnique efficacia destituantur. Qui. igitur, sacerdote» hac vel illa ex supra reeen-ili- facultatibus aut hoc vel illo ex supra memorati» induitis post hac augeri cupiant, nonni-i directe atque immediate a Sacra Poenitentiaria desideratam gratiam -e obtinere posse sciant, oblatis- toties quoties peculiaribus- proprii Ordinarii ad rem lilteri» commendaliliis.

Quod vero ad privilegia attinet quibusdam Ordinibus vel Congregationibus religio-i- concessas benedicendi corona- ea-que ditandi indulgentii- — adnectendi crucifixi- indulgentia- *l iae Crucis*, in aliquibus* rerum adiuncli- etiam absque -lationum percursu lucrificiendas

— Stationes *I'iae Crucis* erigendi, haec ipsis manent, ea tamen lege ut in posterum membra eorundem Ordinum vel Congregationum uti eisdem valeant tantum personaliter, non autem ita ut ea concedere quoque possint aliis sacerdotibus ad eosdem Ordines vel Congregationes non perlinentibus: hi enim omnes facultates usui talium privilegiorum necessarias tantummodo a Sacra Poenitentiaria, modo supe-

2. · S. Poenitentiaria, responso 2 Martii 1937, declaravit decreto 20 Martii 1933, quo revocantur facultates generales concessae certis fidelium associationibus adnectendi indulgentias certis devotionis obiectis non revocari facilitate.-- sacerdotibus ante diem 20 Martii 1933 iani de facto concessas; revocari vero easdem facultates seu potius non concedi easdem illis clericis- «pii ante diem 20 Martii 1933 erant quidem adscripti societatibus «piae illis induitis gaudebant, sed sacerdotio eodem tempore nondum erant initiali

Λ I. - S. Poenitentiaria, 25 Aprilis 1922, declaravit Episcopum 1 non posse delegare sui- presbyteris facultatem, «piam habet vi «an. 91-1. impertiendi bis in anno in sua dioecesi benedictionem papalem cum indulgentia plenaria. — Item declaravit Episcopum non posse delegare eandem facultatem impertiendi benedictionem papalem quam oraliter obtinuerit a Romano Pontifice, nisi Romanus Pontifex expresse facultatem etiam fecerit subdelegandi ad hoc presbyteros *.

2. - « D. - «η Episcopus, plures habens regendas dioeceses, in altera benedictionem papalem Paschali Resurrectionis adnectam, «lo «pia in canone 91 I, iure proprio in aliam diem transferre possit

R 17 Februarii 1930 *.

Poenitentiaria, 1 Martii 1932, declaravit indulgentiam plenariam adnectam benedictioni papali solemniter «piam ipse Romanus Pontifex certis diebus Romae impertitur, non accipiiri ab illis «pii prae-ente- Romae physice non -unt, quamvis praesentes adsint moraliter et caeremoniam «««pianur *radiotelephonicis* instrumentis (λ ide etiam decretum S. Poenit. 15 Iunii 1939 in hoc «an. 911, infra)

I. - Decretum, De benedictione papali ope radiophonica accepta: Iam pridem multisque ex partibus supplices ad Sanctam Sedem libelli pervenerunt, per «pios postulabatur ut «pii .Apostolica Benedictione a Summo Pontifice I rbi et Orbi solemnibus occasionibus impertita una cum plenissima admissorum venia praesentes frui ne-

Can. 913. 1) .1. J 17ii; *Peritxlica*, XXII, 100; 77« *Ecclesiaeical Hcvietr*, 100 (1929). 371. — 2) J. X, 58; *Prriotlicii*, XXVI, 351.

Can. 914. 1) *Ecclesiastical Hericie*, 07, 70; Hou-can-n, I. «., I. ad can. 911. 2) .1. *tpollimirht*, IU. 210; *Periodica*, XIX, 209; *Iun I'oili/iiiuiti*, 1930, 113. — 3) *C/r. Bou-care*n, I. c., II, u«l can. 925.

quirent. possent tamen plenariam indulgentiam adipisci, si ope radiophonica eandem Benedictionem pia devotaque mente acciperent.

Iamvero, re mature studioseque perpensa, infra scriptus Cardinali Poenitentiarius Maior, in iudicantia die 10 currentis mensis huius anni habita, causam eiusmodi Beatissimo Patri decernendam proposuit. Augustus Pontifex vero, relatione audita ab eodem Cardinali facta, ac valde percipiens ut ea, quae progrediens aetas per litterarum disciplinarum studia invexerit, saluti animarum procurandae insonant, decernere ac statuere dignatus est ut eum praesentes tum illi qui quovis spatio absentes, ope tamen radiophonicae, Benedictionem a Summo Pontifice Iherosolymis et Orbi impertitam pie devotaque accipiant, plenariam Indulgentiam, suetis conditionibus, lucrari possint ».

Mandavit autem Sanctitas Sua ut praesens Decretum publici iurifueret.

Contrariis quibuslibet non obstantibus, peculiari etiam mentione dignis.

Datum Romae, ex aedibus S. Poenitentiarum, die 15 Iunii 1939 .

5. - « Facultas impertiendi benedictionem papalem cum indulgentia plenaria, de qua in can. 911 Cod. I. C., ita adaugetur, ut Episcopis semel in anno, Abbatibus autem, Praelatis nullius. Vicariis ac Praefectis Iposolicis bis in anno eam impertire liceat ad normam eiusdem canonis ». Decretum S. Poenitentiarum, 20 Iulii 1912 5.

Q1 1. Sacra Rituum Congregatio, 12 Martii 1940, promulgavit ritum Benedictionis Papalis super populum elargiendae servandum a sacerdotibus, quibus a S. Sede huiusmodi facultas indulta est.

Ritus iste est idem qui invenitur in Rituali Romano, Titulo III. rap. 32 *.

Q1 2. 1. - S. Poenitentiarum propositi dubiis: « 1° - An privilegium altari applicari possit pluribus defunctis pro quibus Missa celebratur. - 2° - An recipi queant onera perpetua missarum ad altare privilegiatum celebrandarum »; die 3 Iulii 1917 respondit: « Ad 1: Negative. prout iam derisum fuit a S. Congregatione indulgentiarum. decretis diebus 29 Februarii 1864 et 19 Iunii 1880. - Ad 2: Recipi possunt, dummodo numerum Missarum. tam fundatarum quam adventitiarum, sit talis, et ei commode satisfieri possit ».

2. - Pius XI in sua Constitutione *Inspicantibus Nobis* concessit sacerdotibus pro toto anno 1929 privilegium personale altaris privilegiati, sequentibus verbis: « Praeterea, ad fovendam toto hoc anno cleri in aere litando pietatem, singulis sacerdotibus tribuimus fructum usque ad diem 31 mensis Decembris huius anni, privilegium per-

1) J. I. S., XXXI 277. — 2) J. I. S., XXXIV. 210.

Can. 915. — 3) J. I. S., XXXII, 199-201.

Can. 916. — 4) J. I. S., IX. 1917, H. I. S., IX, 68.

sonale, cuius vi indulgentiam plenariam quotidie pos-
citur celebrando, uni animae in purgatorio detentae applicare ». *Const. Pii XI, 6 Ianuarii 1929* '.

3. - Privilegium in supra citata Constitutione Pii XI concessum ita intelligendum est « sacerdotes Sacrum litantes, in quolibet Missae Sacrificio plenariam indulgentiam lucrari et applicare possint, independenter a Missae applicatione, uni animae, in purgatorio detentae ab ipsis ad libitum designatae ». *S. Poenitentiariae, 8 Martii 1929*

1. - Pius XII Motu Proprio, 12 Maii 1942. occasione iubilaeae celebratione sui Episcopatus singulis sacerdotibus, Eucharisticum Sacrificium celebrantibus, altaris privilegii facultatem ad annum, id est a die 13 Maii anni 1912 usque ad diem 13 Maii 1943. tribuit

3. - « 1). - Iurum privilegium personale, in Motu Proprio *Summo solutio*, 12 mensis Maii vertentis anni, sacerdotibus concessum, intelligendum est ad tramitem Declarationis S. Poenitentiariae Apostolicae 8 Martii 1929 (A.A.S., XXI. 168), ita ut sacerdotes, sacrum litantes, in quolibet Missae Sacrificio plenariam indulgentiam lucrari et applicare possint independenter a Missae applicatione, uni animae, in Purgatorio detentae, ab ipsis ad libitum designatae ». *S. Poenitentiaria, 10 Iunii 1942*, respondit: « Affirmative » '.

6. - Pius XII per S. Poenitentiarium indultum 12 Maii 1942 concessum prorogare dignatus est ad integrum diem 29 Iunii 1943 ".

Q1 *7 S. Poenitentiaria, decreto diei 31 Octobris 1934 auctoritate Pii Pp. XI induxit: « I. ut, durante Commemorationis omnium fidelium defunctorum octavario, Missae omnes in quocumque altari et a quocumque sacerdote celebratae habeantur tamquam privilegatae. pro anima tamen cui applicantur: 2. ut fideles omnes qui, eodem octavario durante, coemeterium pie ac devote visitaverint et. vel mente tantum. pro defunctis exoraverint, lucrari valeant, suetis conditionibus, singulis diebus indulgentiam plenariam, sed defunctis ipsis tantum applicabilem; 3. ut fideles omnes qui, ut supra, coemeterium visitaverint et pro defunctis exoraverint, quovis anni die lucrari valeant indulgentiam partialem septem annorum; hanc quoque tamen applicabilem tantum ipsis defunctis » '.

Q1 Q 1. - S. Poenitentiaria, decreto 22 Februarii 1929, authenticam collectionem precum et piarum operum indulgentiarum auctoritatem ab anno 1899, promulgavit '.

2. - S. Poenitentiaria, decreto 31 Decembris 1937. promulgavit

5 et «QR. — 3) *Monitore Ecclesiastico*, 1929, 65-66

XXI. 168. — 1) *J. J. S.*,
XXXV. 158.

210. —

Can. 917. — 1) *J. J. S.*

Can. 919. — 1) *J. J. S.*

171.

collectionem indulgentiarum cui titulus: « *Preces et pia opera in favorem omnium Christifidelium vel quorundam coetuum personarum indulgentiis ditata et opportune recognita* ». Collectio confecta est de mandato Summi Pontificis et ab eodem Summo Pontifice Pio XI. in audientia II Decembris 1937 approbata et confirmata est atque, *abrogatis generalibus indulgentiis in eadem collectione non relatis*, ipsa tantum uti authentica declarata est -.

QQQ I. - S. Poenitentiaria, 18 Februarii 1921, ad dubia: « Cum Ictum, cui adnexa sit aliqua indulgentia, legitime quidem transfertur, sed ad tempus tantummodo et absque sollemnitate ac externa celebratione, quaeritur: I. Ictum indulgentia cesset vel maneat diei affixa; — et quatenus negative ad primam partem: II. Ictum maneat etiam cum festum transfertur ob occursum feriae VI in Parasceve ». Respondit: « Circa I. Negative ad primam partem, affirmative ad secundam; Circa II. Affirmative » '.

2. - S. Poenitentiaria, 14 Decembris 1937, dubio: « Ictum ad lucranda* indulgentias .dirui festo translato adnexas necessaria sit sollemnitas ac celebratio ecclesiastica, etsi civiliturgica, an sufficiat civili* tantum sollemnitas et externa celebratio ». Respondit: « Affirmative ad primam partem; negative ad secundam » 2.

3. - S. Poenitentiaria, 10 Martii 1911. decretum edidit circa pietati* exercitia per mensem agenda. In hoc decreto habentur: « Eo fere modo, quo de pio exercitio per mensem agenda in honorem S. Ioseph a S. Congregatione de Indulgentiis die 18 mensis Iulii 18.., statutum est (Cfr. *Preces et Pia Opera Indulgentiis ditata*, ed. 1938, n. 128 sub nota), quotiescumque opportunum ducitur pia id gemi* exercitia, in ecclesiis* vel publicis* aut (pro legitime utentibus) seminariis* oratorii* per mensem publice peracta, die festo absolvere, qui non sit postremus eiusdem mensis* dies, idque vel ex eo quod christifidelibus* facilius* evadat ad sacram confirmationem <1 ad «aeram S. Ioseph ubi line pii huius* exercitii accedere, vel ex alia instans causa, tamen idem exercitium incipere quovis* die licet quovis illius mensis, qui ex more celebratur, sive mensi* antecedenti*, ita tamen ut exercitium per triginta dierum spatium peragatur » '.

I. - S. Poenitentiaria. III Iulii 1921. promulgavit norma* concedendae et lucranda indulgentiae Portiunculae. In isto decreto plura «taliuntur. nempe; I. Ictum die 2 Augusti indulgentia iculae acquiri potest solum in sacello Portiunculae in alio* eromnino nullo* et certi* sub conditionibus 2° Concilii* indulgentiae Portiunculae factae antea in perpetuum iule-

tirerrt inn *Quintoqnohm*, I i- 11)37. initio collectionis impressum. Collectio typi- polytypographata, vcl nlt apud Editorem Mariavtli- Taurini.

Can. 922. — I) J Kill I)»;
ft) J.

grae rémanent. 3" Induito temporaria eiusdem indulgentiae antea obtenta revocantur. 1" Privilegium Portiunculae, si concedendum sit, concedendum erit ecclesiis, prae? aliis, Beatae Virgini Angelorum, Sancto Francisco dicatis. — 5" Ecclesiae ul privilegium obtinere possint distare debent tria kilométra ab ecclesiis franciscalibus. 6' Si Portiuncula concedatur oratorio semipublico, eius usus restringitur ad personas quae oratorio utuntur, seu in quarum commodum erectum est. — 7' Ordinarius el etiam rector'ecclesiae quae Porliuncula gaudet, potest diem 2 Augusti eum dominica proxime inscquenli substituere. — 8" Tempore quo indulgentia acquiri potest, in ecclesia venerationi exponatur aut reliquia aut saltem imago S. Franciser vel B. Mariae Virginis; publicae preces liant pro Summo Pontifice et pro universa Ecclesia militante etc., et -acer ritus praemissis invocationibus B. Mariae \irginis Angeloruin et S. Francisci atque litanis Sanctorum, benedictione eucharistica absolvatur. — 9° Conditiones ad lucranda indulgentiam sunt: Confessio, Communio, visitatio ecclesiae cum recitatione saltem sexies *Pater*, *Ire*. *Gloria* ad mentem Summi Pontificis. — 10° Conditiones easdem adimplere debent qui privilegio gaudent indulgentiae Portiunculae ob recitationem sex *Pater*, *Ave*, *Gloria* '.

2. - S. Poenitentiaria. 13 Ianuarii 1930, proposito dubio: « An verba eiu-deni decreti (10 Iulii 1924), sub η. IX. *saltem sexies Pater, Ire et Gloria* ita intelligenda sint ut bar ipsae preces modo praesciipivo solvi debeant, vel integrum sit christifidelibus alias aequivalentes recitare? ». Respondit: « \lirnialive ->l nrtmnm nnri<>m n<%trn. live ad secundam » '.

3. - S. Poenitentiaria, responso 13 Iulii 1924, quod quilibet religiosus qui indulgentiam Portiunculae dic 2 grati sunt, posse eandem iterum lucrari in ecclesia ubi ipsa indulgentia ad insequentem locum est recitata.

1. - S. Poenitentiaria, decreto 5 Iulii 1924, quod in ecclesia ubi recitatur *Pater, Ire, Gloria* requiri eodem in loco, etiam pro omnibus aliis indulgentiis, quae in eadem ecclesia recitantur, ad modum indulgentiae Portiunculae in ecclesiis religiosis '.

5. - S. Poenitentiaria, decreto 18 Iulii 1924, quod in ipso Sacello S. Mariae Angelorum Assisi Indulgentiae Portiunculae, recitationem in ipso sacello. Quod si ob populi concursui conservari nequeat, valeant fideles praedici in ipso sacello, prosequi per ipsum tra exitum » '.

Can. 923. — 1) .1. .1. S., XVI. 315: *Periodica*, X *Periodico*, XfX, 219. 3) .1. A. S., XXII. 13; *Pi* XXII, 363; *riodica*, XIX. 311; *is Pontificium*. 193

l
l
1
1
J
1
j
1
l
1
i
s
1
1
J
k
1
)
l
1
l
·
«

(.mi. 923-921

6. - Sacrii Poenitentiarum, decreto 1 Martii 1939, <le mandato Pii XII, abrogavit n. \ decreti « l t septimi pleni » |() Iulii 1924 et decrevit ut « Omne.- ecclesiae cathédrale- ac paroeciales, ac praeterea aliae ecclesiae aliaque oratoria, pro quibus in amplioribus praesertim paroecii-. ex prudenti locorum Ordinalii arbitrio, fidelium commodum id postulare videatur, a Sacra Poenitentiarum. per supplicem libellum ab Ordinario commendatum, Portiunculae privilegium oblinere possint » ‘.

7. - Sacra Poenitentiarum has norma- -latuit ad impetrandum Portiunculae privilegium: « Faveant Rever.mi Ordinarii sive parochis et ecclesiarum rectoribus sive Superioribus domuum religiosarum suae dioecesis quae sequuntur nota facere:

1° Petitiones ad indulgentiam Portiunculae die 2 Augusti obtinendam huic Sacro Tribunali mittendae -unt *tempestive*, scilicet non ultra diem 31 mensis Maii uniuscuiusque anni.

2' Nullam posthac rationem hoc Sacrum Tribunal habebit petitionum, quae ad eandem Portiunculae indulgentiam impetrandam per *telegraphum* missae fuerint » ‘.

8. - C. I., 19 Ianuarii 1940, declaravit confessarium, vi can. 935 posse commutare visitationem ecclesiae determinatae etiam pro indulgentia Portiunculae (Vide can. 935).

Qp/i 1- - S. Poenitentiarum, 18 Februarii 1921. ad dubium: « Utrum canon 921. § 2 C. I. C. ... abrogaverit decretum s. m. Alexandri VII, die 6 Februarii anno 1657 editum, a singulis Summis Pontificibus initio Pontificatu- renovatum, cl etiam die 5 Septembris anno 1911 a Ss.nio I). N'. Benedicto div. Prov. Pp. \ confirmatum, quo expresse declaratur, indulgentia- vulgo *apostolicas* coronis aliisve rebus sic adnecli ut ne transeant personam illorum, pro quibus huiusmodi re- benedictae fuerint, vel illorum quibus ab istis prima vice fuerint distributae, atque ne pariter hae re- commodari vel precario aliis tradi possint, indulgentias communicandi causa ». Respondit: « Affirmative » l.

2. - S. Poenitentiarum, 21 Decembris 1925. declaravit: «coronas indulgentiis ditari posse.... dummodo non -ini ex stanino, plumbo, vitro aliave -imili materia, quae facile confringi vel consumi possit » ". Verum -i coronae sint ex vitro solido atque compacto benedici possunt ‘.

β) (. f S» XXXI» 220; II \nnilnrt rcch#ia*tiro, vol. *51, 172. — 7) Sine dntationc In *Jl Monitor** 1939. p. 170.

Can. 921 i l i i - XIII l i i . \ .1. 2.J.J.* Will. 21. l . XV. 99 < il' ' 101· | ' ' · X ' > 1· · - l'lp|n COÙf(< l.1- r l T. Pii XI : -. X 111. 20: W Ii*; P yfiHiitûrf <(Tio(π.41π). vol. 3b» (1921), 332 3) J. .1. S.. XVIII. 21; Pt nixlicu, XI 12. XHI. (205): XV. 7\$; S»r»ph. Jh· Angeli.*, hr Xsti, 19IG. n. 221, p. 110; < ii. i,..i nli ' u 2"·21 In noto < t < t·>>» responsum S I'··'·-■·'·' t 20 NØ· x I * j ((| |'t«* IIFAtOH in Civili r.»» n» /h'< *■ · ·Mi* ,1/i) num, aj nd P>fi 'T> . X 111,20.'».

3. - S. Poenitentiaria, 22 Septembris 1942, declarationem edidit circa indulgentiam plenariam Crucifixis adnexam solummodo in mortis articulo lucranda, In ipsa corrigitur opinio asseverantium indulgentiam plenariam adnexam esse illis Crucifixis ab infirmis lucrantibus quolibet quocumque eisdem, corde contrito unum ex his Crucifixis verim, dum e contra iuxta declarationem S. Officii, 10 Iunii 1911¹⁾, et alteram S. Poenitentiariae, 23 Iunii 1929²⁾, indulgentia plenaria huiusmodi Crucifixis annexa, necessariis positis conditionibus, solummodo in articulo mortis lucrari potest³⁾.

QOC I. - Benedictus XV, in audientia 19 Octobris 1917, « concedere dignatus est ut indulgentias, quibus lucrandis recitatio precum una cum aliquo corporis actu iniungitur, quem mutilati peragere impares sunt, isti lucrari valeant insis dumtaxat precibus». S. Poenitentiaria, 22 Octobris 1917⁴⁾.

2. - S. Poenitentiaria, 25 Martii 1931, ex benigna concessione Pii XI, extendit indulgentias pio exercitio *I iae Crucis* concessas ad eos «pii. absque gravi incommodo nequeunt exercitium peragere ne in forma quidem statuta a Clemente XIII. 26 Ianuarii 1773. si exercitium suppleant « \cl osculando vel etiam tantum intiendo, cum affectu et animo contrito, in aliquem crucifixum ad hoc benedictum, cis vel a sacerdote vel ab aliqua alia persona exhibitum, et recitando brevem aliquam orationem vel precem jaculatoriam in memoriam passionis et mortis Iesu Christi Domini Nostri »

3. - Dubitationes de indulgentiis exercitio *I iae Crucis* concessis auferre volens Pius XI. in audientia 17 Iunii 1931. abrogatis quibusvis alii-, ha- decernit indulgentias lucrandas a fidelibus singulis vel in comitatu pium exercitium *I iae Crucis* peragentibus: plenariam aliam plenariam si eodem die «pio memoratum pium exercitium peregerint. vel etiam si infra mensem ab eodem decies peracto ad -aeram Synaxim accesserint: indulgentiam partialem decem annorum Iolidemque quadragenarum pro singulis stationibus, si forte inceptum exercitium, quavis rationabili causa ad finem non perduxerint. S. Poenitentiaria, 20 Octobris 1931⁵⁾.

I. - Fideles, qui ob nimiam affluentiam accedere non valent ad ecclesiam vel oratorium ubi missione- habeantur vel exercitia spiritualia a sacerdotibus Societatis Iesu praedicata, si concionibus assistant in alia ecclesia vel loco pio ubi easdem conciones audiunt ope *me^aphoni*. acquirere possunt, aequae ac illi qui praesentes fuerunt in ecclesia ubi conciones habitae sunt, benedictionem papalem cum

1) *J. J. S.*, VI, 317. — 2) *J. J. S.*, XXI, 510.

Can. 925. — 1) *J. J. S.*, IX, 539; *Periodica*, 70. *Periodica*, XX, 260. — 3) *J. J. S.*, XXIII, 522; *Periodica* etiam decretum S. Poenitentiariae 25 Martii 1931, Indulgentiarum 16 Septembris 1859.

J. J. S., XXXIV, 303.

J. J. S., XXXII, 167; 148, et 117. Ille Hpvctiit et decretum S. C

Can. 925-93(1)

adnexa indulgentia plenaria ab eo impertita qui facultatem eam dandi habet, dummodo tamen benedictio impertiatur in utraque ecclesia vel loco pio

5. - S. Poenitentiariae Apostolicae dubia quae sequuntur pro opportuna solutione proposita fuerunt:

I. (irum norma decreti d. d. 6 Augusti 1857, quo statuitur ut pro pio exercitio Viae Crucis, quando perturbatio excitari potest, unoquoque de populo suum locum tenente, sacerdos cum duobus clericis sive cantoribus circumeat ac sistens in qualibet statione ibique recitandi consuetas preces, ceteris alternatim respondentibus, valeat tantum pro publico Viae Crucis exercitio in ecclesia peracto vel etiam (quando a religiosis peragitur in suis oratoriis.

II. (irum in circumstantiis, de quibus in decretis d. d. 27 Februarii 1901 et 7 Maii 1902, quando scilicet in oratoriis religiosorum ob angustiam loci omnes religiosi simul a statione ad stationem sine perturbatione procedere nequeunt, ipsi Indulgentias pio Aiae Crucis exercitio adnexas lucrari possunt, si unus tantum religiosus vel, respective, una tantum religiosa circumeat et ad quamlibet stationem consuetas preces praelegat, ceterique in loco manentes, inibi pro qualibet statione exurgant et genuflectant.

III. (irum in iisdem circumstantiis iam relatis pro religiosis et methodo ab ipsi servata, christi fideles (pii vitam communem agunt, de quibus in can. 929 C. I. C. Indulgentias pio Aiae Crucis exercitio adnexas lucrari possunt, si unus vir vel, respective, una mulier tantum Aiae Crucis circumeat et metas orationes recitet.

Et Sacra Poenitentiaria Apostolica die 25 Ianuarii vertentis anni 1933 pronuntiavit: Ad I. *Affirmative* ad primam partem, *negative* ad secundam.

Ad II et III. *Affirmative*.

927 Episcopi possunt in loco territoriali concedere indulgentias etiam religiosi exempti et etiam in ipsorum religiosorum exemplo. (Cfr. can. 319). (*. I. 6 Decembris 1930 (Vide can. 319).

929 S. Poenitentiaria. 20 Septembris 1933. definivit quid significet visitare ecclesiam. (Cfr. can. 931. n. 10).

930 C. S. Officii. 9 Novembris 1922. propositis dubiis: « T. Utrum post can. 930 novi Codici adhuc perseveret existentia altaris privilegiati pro agonizantibus et quaterni affirmative. II. Quomodo intelligenda indulgentia plenaria pro agonizantibus. — III. Utrum ebraei pro phariseis agonizantibus determinare debeat cui applicet indulgentiam plenariam. — IV. Quid in can. quo sacerdos

neminem determinet ». Respondit: « Ad I. Affirmative. - Ad II. Indulgentiam esse intelligendam tamquam pro vivis per modum absolutionis. — Ad III. Negative. Ad IV. Provisum in III » '.

Q91 I. - Proposita Sacrae Poenitentiariae quaestione de modo interpretandi Litteras Ap. l. Xprilis 1927 ubi dicitur indulgentia concedi iuxta morem sacrae Communionis refectis; eadem S. Poenitentiaria, 13 Martii 1928, proponentem ad (amissionem

2. S. Poenitentiaria declaravit etiam pro acquisitione indulgentiae Portiunculae sufficere ut confessio et communio fiant intra octiduum a die quo fiunt visitationes et alia

Q99 I. - S. Poenitentiaria, Februarii 1922. promulgavit indulgentias apostolicas quae; Pius XI in Audientia Maiori Poenitentiario impertita 17 Februarii 1922 se largiturum declaravit '.

2. S. Poenitentiaria, 14 Martii 1922 « Cum indulgentiarum apostolicarum a S. mo I. X. Pio Papa XI die 17 Februarii 1922 benigne impertitis, praemittantur quaedam monita, quibus sub n. l. edicitur ex » xpres- declaratione eiusdem S. mi I). N. per apostolicarum indulgentiarum concessionem nullatenus derogari indulgentiis a Summi Pontificibus iam alia» concessis pro precibus, piis exercitiis et operibus ibi recensitis, humillime quaeritur: Irum per huiusmodi declarationem reip-a cautum sil, ad normam postremi incisi canonis 933. ut uno eodemque ex operibus in elenco indulgentiarum apostolicarum reeenti- phires indulgentiae respective acquiri possint ». Kc'pomlil : « Affirmative, lacto verbo cum SS.mo » ".

3. - S. Poenitentiaria. II Martii 1939. promulgavit *Indulgentias apostolicas* qua- Summi Pontifex Pius XII. in audientia eiusdem diei II Martii 1939 impertita Cardinali Poenitentiario Maiori, benigne concessit christifidelibus, qui aliquod pietatis- vel religionis obiectum,

peculiaribus imperati- conditionibus satisfecissent. Inter monita concessioni addita haec inter alia leguntur « Il quis valeat indulgentias apostolicas lucrari, necessesse est ut aliquam ex rebus benedictis ab ipso Summo Pontifice vel a Sacerdote facultate praedito, super se deferat aut in domo sua decenter retineat » '.

Can. 930. 1) *Zeitschrift für katholische Kirchenrecht*, vol. 103. p. 15; *Ilillnif, l. c.*, p. 66-67; *II Monitore ecclesiastico*, XXXV (1923). p. 2fil; *Periodica*, XII, 138.

Can. 931. 1) Cfr. *Periodica*, XVII, 71. 2) Sartori, *Pmhridion canonicum*, ad con. 931. 10'-poimuin publicatuni est in *tela Ordinis Fratrum Minorum*, 1928, p. 117 sino datat lone.

Can. 933. — i) J. J. S., XIV. 113; *Periodica*, XT, II. — 2) J. J. S., XIV. 391; *Ilfriodico*. XI, 125. — 3) J. l. S., XXXI, 132 «q.; cfr. ctinni *Indu[[/entia# JpoAtotica# n Pio XI concern< initio Mil pont ifl< <il th 17 Februarii 1922, npinl l-< raidira, X 1, 39 cum coinmentario.*

ŪQ4 1. · Benedictus \ \ , in audientia 19 Octobris 1917. « concedere J'-'* dignatus est ut indulgentias, pro quibus lucrands recitatio precum una cum aliquo corporis actu iniungitur, quem mutilati peragere impares sunt, isti lucrari valeant fuis dumtaxat precibus ». S. Poenitentiaria, 22 Octobris 1917

2. - S. Poenitentiaria, 21 Iulii 1919, ad dubium: « Quibusdam in locis consuetudo invaluit litanias lauretanas sic cantandi ut: 1. semel tantum recitetur Kyrie e/eison (Kyrie eleison, Christe eleison. Christe audi nos, Christe exaudi nos): 2. invocationes mariales ternae coniungantnr cum unico *ora pro nobis* (Sancta Maria. Sancta Dei Genitrix, Sancta Virgo virginum, ora pro nobis); 3. semel tantum pariter dicatur *Ignus Dei* (-\gnus Dei. qui tollis peccata mundi, parce nobis Domine, exaudi nos, Domine, miserere nobis). \ttenlo canone 934, § 2 C. I. C., quaeritur: Irum hac ratione fideles lucrari valeant indulgentias litanis adnexas». Respondit: « Negative Sanctitas vero Sua... relatam sententiam confirmavit insuper declarari iussit, praedictam consuetudinem non esse approbandam, ideoque ab Ordinariis prudenter curandum ut. in locis ubi viget submoveatur »

3. - S. C. Rituum, 15 Octobri- 1920. ad dubium: « An, attento decreto S. Pernitentiariae \po-lolicac (Sectio de Indulgentiis) diei 21 Iulii 1919. circa indulgentias litanis marialibus adnexas litaniae lan-retanae cantari possint per Irinas invocatione respondente quartam fidei plebe». Respondit: «Affirmative, scu litaniae lauretanae can-lari po-sunt per trinas invocatione- eum singulis respectivis *ora pro nobis*, populo quartam invocationem cum re-peclivo *ora pro nobis* respondente »

4. - « In recitatione Sanctissimi Rosarii, ad faciliorem mysteriorum meditationem, viget in quibusdam regionibus consuetudo addendi cuilibet salutationi angelicae, post verbum *Iesus*, brevem enuntiationem mysterii meditandi, ita ut dicatur, exempli gratia: *Benedictus fructus ventris tui festis, (pu pro nobis sanguinem sudarit.* Attento autem canone 931. § 2 Codici- iuri- canonici, iuxta quem indulgentiae alicui orationi adnexae penito- cc-sant oh quamlibet additionem, detractionem vel interpolationem, a quodam oratore privatim quaesitum fuit: Irum praedicta consuetudo servari et propagari possit, integri- manentibu- indulgentiis Sanctis-imo Rosario adnexis. Et die 27 Iulii 1920, haec Sacra Poenitentiaria respondit: Negative. — Cum autem huiusmodi responsum a praedicto oratore vulgatum fui-set, nonnulli Ordinarii Helveticae et Germanicae Ditioni- exposuerunt, con-ueludinem praedictam -ie in\alui--i* in -ui- dioece-ilm- inde i remota aetati* ut absque -camlalo et perturbatione fidelium submoveri non po-sit, atque insuper s. m. Pium IX, anno IB59, pro locis ubi mos

iam invaluerat, clementer induisisset ut fideles tali ratione Rosarium recitantes valeant eiusdem indulgentias lucrari. Itaque Sacra Poenitentiaria re mature perpensa consuit: 1) declarandum esse canonem 931. § 2 Codicis iuris canonici conimere legem generalem, quae indultum pianum nuliimode revocat; 2) Supplicandum Sanctissimo pro extensione eiusdem indulli, favore omnium qui iuxta praedictum morem in quibusKbet locis Sanctissimum Rosarium recitare consueverunt. — Facta autem de praemissis relatione Sanctissimo Domino nostro Benedict») Dfv. Prov. Papa \N ab infrascripto Cardinali Poenitentiario Maior»*, in audientia diei 21 huius mensis, Sanctitas Sua enuntiatam declarationem approbavit et indulli extensionem, uti supra. benigni* concedere dignata est ». S. Poenitentiaria, 22 Ianuarii 1921 4.

5. - « I. An in litaniiis laurelanis ita cantari possit prima tripla invocatio ad personas Sanctissimae Trinitatis, ut sacerdos cantet *Kyrie eleison, Christe eleison*, et populus respondeat: *Christe audi nos, Christe exaudi nos*. II. An loco dicendi ter *Ignus Dei* in fine litaniarum, semel tantum dicatur: *Agnus Dei qui tollis peccata mundi, parce nobis Domine, exaudi nos Domine, miserere nobis* ». S. C. Rituum, 10 Novembris 1921, respondit: « Negative iuxta Decreta, et servetur integer ordo litaniarum eum indulgentiis adnexis adprobatus, nempe: *Kyrie eleison, Christe eleison. Kyrie eleison* etc. usque ad finem » 5.

6. - Ad acquisition» ni indulgentiae Portiuncula»* necessarium est recitare sexies *Pater. Jrr. Gloria*. S. Poenitentiaria, 10 Iulii 1921 et 13 Ianuarii 1930 (Vide can. 923).

7. - Pius XI. litteris apostolicis 1927, indulgentiam plenariam concessit Rosarium mariale coram Sanctissimo Sacramento recitantibus °.

8. - S. Poenitentiaria, 1930, declaravit fideles ritus rullicni non lucrari indulgentias Rosarii eo quod salutatione angelica illa lingua differt a salutatione»* angelica ritus latini et »piia additur in ipsa mentio mysterii; ex concessione autem Romani Pontificis indulgentiae Rosarii ad tales fideles extensae sunt '.

9. - Declaratio S. Poenitentiariae 29 Aprilis 1930. de qua supra, extensa est ad fideles byzantines Slavicos ab eadem Sacra Poenitentiaria, 31 Ianuarii 1931 *.

10. - Disputantibus nec in eandem sententiam convenientibus viris docti- circa scn>iim a» vim clausularum: *visitandi ecclesiam vel*

I) J. J. §. XIII, 163; *Perfodiat*, X, 318
 3*5. (r. etianr responsum eiusdem S. IL C.
 recitatione LiUiniarum absque cantu iterari licere priors invocatione» hoc modo: *Kyrie eleison, Kyrie eleison; Christe eleison, Christe eleison: Kyrie eleison, Kvri< el< Lson. J. -I. s'.. Will. 21. — 6) I. -I. > . \N 376; Ptrtodfca, \Ni. 7) I. J. XXII, 292; *Periodica*. XIX. 297. — 8) J. J. *(riotlictt.*

oratorium publicum tel (pro legitime utentibus) *semipublicum*, et *precandi ad mentem Summi Pontificis*, quae indulget'aliarum concessionibus non raro addi solent », Pin- XI, « ad omnem in posterum dubietatem anxietatemque auferendam benigne declarare dignatus est per visitationem ecclesiae vel (ut supra) oratorii intelligi accessum ad hoc vel ad illam saltem cum intentione quadam generali seu implicita honorandi Deum in se vel in Sanctis suis, aliqua acbibila prece, et quidem prece praescripta, -i aliqua imposita luerit ab indulgentiae largitore. vel aliqua qualibet sive orali sive etiam mentali pro cuiusque pietate ac devotione; clausulae vero *precandi ad mentem Summi Pontificis* plane satisfieri adiiciendo ceteris operibus praescriptis recitationem ad eam mentem unius, ut aiunt, *Paler, lie* et *Gloria*, relicta tamen libertate singulis fidelibus, ad normam can. 931, § I, quamlibet aliam orationem recitandi iuxta imiu-cuiti-que pietatem aut devotionem erga Romanum Pontificem ». S. Poenitentiaria. 20 Septembris 1933

11. - S. Poenitentiaria declaravit indulgentias adnexas precibus jaculatoriis acquiri posse, ceteris paribus, a fidelibus quibuscumque etiam per mentalem lanium carumdem recitationem. S. Poenitentiaria, 7 Decembris 1933 °.

12. - S. Poenitentiaria, 26 Novembris 1931. declaravit verba can. 931. § 2: *Indulgentiae penitus cessant ob quamlibet additionem vel interpolationem* intelligenda esse non de quibuslibet additionibus, de- tractionibus vel interpolationibus, sed de iis tantum quae carumdem substantiam alterent 11.

13. - « Die 3 Iunii a. 1888 S. C. Indulgentiis Sacrisque Reliquiis praeposita sequen- Rescriptum emisit: S. Congregatio Indulgentiis Sacrisque Reliquiis praeposita, utendo facultatibus a SS.mo I. N. Leone Pp. III -ibi specialiter tributis, benigne declarat, et quatenus opus est indulge!, ut Salutatio Angelica prouti hucu-que recitari consuevit apud Ruthenos uecnon alios Chri-tifideles ritu- orientalis, quoties praescribatur uti conditio necessaria ad Indulgentias lucrificien- das. aequae valeat ad huii-nodi effectum ut Salutatio Angelica quae recitatm a Chrisliflelibus Eeele-iiie lalinae. Contrarii-etc.

(.uni autem a quibusdam disceptatum luerit de -ensu huius Rescripti, S. Congregatio pro Ecclesia Orientali -cquetilia dubia Sacrae Poeniteiiliariae Apostolicae solvenda proposuit:

1. utrum Rescriptum adhuc vigeat;
2. utrum Rescriptum valeat lanium pio fidelibu- rituum orientalium. aut etiam pro fidelibu- ritu- lalini. qui recitant Salutationem Angelicam iuxta textum in ritibus orientalibu- u-itatum;
3. utrum Indulgentiae, recitationi Ss.mi Rosarii B. M. ad-

nexae, lucrifieri possint ab omnibus, qui recitant Salutationem Angelicam iuxta textum in ritibus orientalibus usitatum.

S. Poenitentiaria Apo-lolica, die 21 Martii 1911, ad proposita dubia respondendum consult:

- ad 1: affirmative;
- ad 2: negative ad primam partem, affirmative ad secundam;
- ad 3: affirmative, sed in publica recitatione nihil immutetur ».

S. C. pro Ecclesia Orientali, 22 Aprilis 1911

99c7 « D. - \n confessarii, vi canonis 935, commutare possint visi- talionem ecclesiae determinatae, etiam ad lucrandas indulgentias *toties quoties* el *Portiunculae* nuncupatas.

R. - Affirmative ». C. I 19 Ianuarii 1910 '.

l'cnario conventu Supremae Sacrae Congregationis Sancti Officii habito feria IV die 31 Ianuarii 1917 proposito dubio: \n administrato Sacramento Extremae l nctionis in casu necessitatis unica unctione in fronte adhibita, per verba: *Per istam sanctam unctionem indulgent tibi Dominus quidquid deliquisti. Anien,* •ulo, singulae unctiones, ad tenorem decreti diei 31 Ianuarii 1907 -upplcndae, sub conditione adhibendae sint vel non: Eminent i-simi ac Reverendissimi Domini Cardinales... omnibus m- lurre perpensis,.. respondendum deereverunt: Negative ad primam partem, affirmativi ad secundam ». Datum Romae 9 Martii 1917: Romanus Pontifex approbavit 7 Februarii 1917 '.

2. - Decreto S. Rituum Congregationis 9 Augusti 1922, factae sunt hac additiones Rituali Romano: « Titule A, cap. I. De Sacramento Extremae Uctionis. — Post rubricam n. 20 sequens instructio adda- hir: 21. Quando pluribus simul infirmis hoc Sacramentum ministratur. sacerdos singulis aegrotis cruce pie deosculandam porrigat, omnes picee- quae unctiones praecedunt,-plurali numero semel recitet, mi- ctione- cum re-peclivis formi- super singulos aegrotos efficiat, omnes vero prece- quae unctiones -obsequuntur, plurali numero semel dicat. - Cap. II. Ordo ministrandi sacramentum Extremae l nctionis. — n. 7... mox dial: *In nomine Patris...* etc. po-l verba: *per invocationem* addatur: *gloriosae el sanctae Dei Genitricis l irginis Mariae eitisque inclyti Sponsi Joseph et omnium* etc. (uti in oratione, tit. \ cap. 7. Proficiscere etc.) »

3. - S. C. pro Ecclesia Orientali, 26 Iunii 1933. approbavit bre- viorem el brevissimam formulam administrandae Exlremae l nctionis pro Coptis Patriarchates Alexandrini \

q£Z Pin- MI. sua Constitutione Vposlolia *Episcopalis consecrationis*, 30 Novembris 1911. de duobus Episcopis qui episcopali consecrationi adsunt, sequentia decernit atque statuit: « Licet ad episcopalis consecrationis validitatem unus tantummodo requiratur Episcopus idemque sufficiat, cum essentialia rita perficiat, nihilominus duo Episcopi, (pii ex vetere instituto, secundum *Pontificalis Romani* praescriptum, adsunt consecrationi, debent eum eodem consecratore, et ipsi consecratores effecti proinde conconsecratores deinceps vocandi, non solum utraque manu caput Electi tangere, dicentes *Accipe Spiritum Sanctum*, sed, facta opportuno tempore menti intentione conferendi episcopalem consecrationem una simul eum Episcopo consecratore, orationem quoque *Propitiare* recitare cum integra sequenti Praefatione, itemque, universo ritu perdurante, ea omnia submissa voce legere quae consecrator legit vel canit, exceptis tamen precibus ad pontificalium indumentorum benedictionem praescriptis, (piae in ipso consecrationis ritu sunt imponenda » ‘.

I. - « Cum nonnulla ecclesiastica collegia seu Seminaria, quae privilegio donata fuerint promovendi ad ordinem alumnos sine litteris dimissorialibus suorum Ordinariorum, dumtaxat de consensu Superiorum ipsius collegii, vel de licentia Cardinalis Protectoris collegii et de consensu Hecore, vel etiam cum litteris testimonialibus Rectoris, quaesitum est, utrum in praesenti, mutatis temporum et locorum adiunctis et Codice iuridici canonici promulgato, memorata privilegia adhuc perseverent ». S. Congregatio Concilialis. de mandato Benedicti XIII, rebus mature perpensis, 8 Ianuarii 1920 respondit: « Memoratum privilegium. cessatis causis ob quas concessum est. cessare debere, et ius commune esse restituendum, incolumi tamen iure collegii S. C. de Propaganda Fide ab Urbano VIII. Brevi *Id uberes*, diei 18 Maii 1638 concessis, aliorumque Seminariorum seu collegiorum promotionibus a S. C. de Propaganda fide dependentium ». Benedictus XIII resolutionem, 5 Novembris 1920. confirmavit, quae 6 Novembris 1920 promulgata est ‘.

2. - C. L. 1) februarii 1930. declaravit Episcopum alienum subditum in legitimi proprii Episcopi dimissioni ad priorem tonsuram licite promovere non posse (Vide can. 111).

3. - I. . 1) Decembris 1931, iam declaraverat, responso non promulgato. id quod postea declaravit 21 Iulii 1919. de quo hoc can. n. 1 (idem can. 111).

I. - « I. - \u Episcopii dioecesi, in cuius circulum laicus ad priorem promotionem a proprio Episcopo promotus fuerit, illi iure pro-

Can. 954. J. I. S. XXXVII, 131-132.

Pan. 955. — 1) .1. .1. XIII. 259; /rnYxié'iJ, X, *291,

prio et exclusive ordines conferre aut litteras dimissorias dare valeat ad normam canonis 955, > I. licet ipse in eadem dioecesi domicilium nondum acquisiverit.

K. Affirmative ». (λ I., 21 Iulii 1939 °

956]. - « D. - Quisnam. sil Episcopus proprius pro ordinatione illorum qui nullum domicilium habent.

R - Prout dubium exponitur, esi Episcopus loci in (pio Iit ordinatione, modo tamen ordinandus praeve acquirat domicilium cum iuramento ad normam can. 959 ». C. I., 17 Augusti 1919 '.

2. - Laicus per tonsuram incardinatur dioecesi in cuius sen ilium ordinatur. S. C. Concilii, 10 Martii 1923

958 vi canonis 310. § 2, conlati cum canone 958

ii. j. Proviearius apostolicus intra annum a sede vacante litteras dimissorias concedere possit.

K. - Affirmative ». C. I.. 20 Iulii 1929

973 ' de Sacramentis, 27 Decembris 1930, promulgax it *Instructionem* ad Ordinarios locorum directa, dc munere sedulo scrutandi mores candidatorum ante ordinationem (Vide can. 992).

2. - S. C. de Religiosis, 1 Decembris 1931. edidit *Instructionem* ad Supremos religionum el societatum clericalium Superiores, de formatione clericali et religiosa alumnorum (A ide can. 587).

3. - Eliam candidati ad ordines, (pii societatibus Missionariorum adscript! sunt et ad S. C. de Propaganda Eide perlinent, emittere debent iusiurandum praescriptum ab Instructione Sacrae Congregationis de Religiosis Decembri- 1931. in forma praescripta pro religiosis. S. C. dc Propaganda Fide, 27 Iunii 1933 '.

S. C. de Religiosis, 27 Octobris 1923, de mandato Pii VI, declaravit in quibuslibet dispensationibus super curriculo studiorum ad sacros ordines suscipiendos concessis modo generali, \el concedendi- quovis modo, semper includi, etsi in rescripto id non declaratur, hanc conditionem : « Sacrae theologiae (dispensati vel dispensandi) operam sedulo dare pergant, -altem usque dum praescriptum quadriennium rite compleatur, vetito inierim quocumque animarum

2) J. .1. .S., XXXI. 321.

Can. 956. 1) Responsum non fuit authentic» promulgattun. Publicatum est in *II Munituri* « ·k -iu.-lico, XXXII (1920), 57. Responsum refertur sub «alatione 3 Augusti ab Hilling,/. <., p. 70 ex -irchir fur liatlioliM-hen Kircl'icnrecht, vol. 103, p. 169; Browne, In 7Λ< Irinh Ecrlisiimlical lieront, 1936, p. 531. responsum interpretatur ut canonis In se eerti declarationem ; .Xoucette Herme The'olopique (1929), 17, 372. 2) .1. .1. .S., XVI, 51.

Can. 958. 1) -I. -I. .S., XXI, 573; .Ipolliniirm, III. 232 s<|s.; Hi rioitira, XVIII, 219; hm Ponli/lciuin, 1929, 193.

Can. 973. 1) Silllotjr, n. 180, p. 451.

ministerio, idc't, ne destinentur concionibus habendis aul audiendis conf<"ionibus aul exterioribus religioni' munii': super quibus Superiorum conscientia graviter onerata remaneat, servatis celeri' etc. » '.

ŪQZ I. · §. C. Sancti Officii. II Ianuarii 1918. declaravit recisio* »701 nein mtegrae manus dextrae non esse impedimentum ad recipiendum Sacramentum Ordinis a quo dispensari nequeat *.

2. - S. C. de Sacramentis, I Iulii 1918, dispensavit, rogante Episcopo, candidatum ad sacros ordines recipiendos qui integrae manus dextra»· cum arteriis rescissionem pali coactus erat, at ex medici et magistri caeremoniarum testimonio manu arte facta ritus Missae rite facere poterat

3. - S. C. Concilii, 10 Februarii 1923 et 13 Iunii 1925, declaravit i) icgulai ilatem incurri ob duella aeademia germanica (Vide eanoncni 2351).

1. - S. C. de Keligiosis, 28 Novembris 1921. dcelarax it non constare de irregularitate « ob solum defectum oculi sinistri, nulla existente deformitate vel exercitii diiicullate » .

5. . Filii per subsequens parentum matrimonium légitimai! sunt considerandi legitimi ad normam can. 1117. I., 13 Iulii 1930 (Vide can. 1363) 4.

6. - Datur quandoque dispensatio ab inquisitione de natalibus legitimi' ordinandi, etiam modo generali, 'i ipsa inquisitio inutilis, vel nimis difficilis xel impossibili' sit. Exemplum huius dispensationis habetur iu rescripto S. de Propaganda Fide ad Ordinarium Vicarinus Apostolici Bataviae, 7 Februarii 1938

985 Sectae athei-licae adscript! Mini considerandi ad instar eorum qui sectae aealholieae adhaerent vel adhaeserunt. C. !.. 30 Iulii 1931 (\ ide can. 5 12).

987 I. - S. Consistorialis, decreto 2 lamiaiii 191., ad Ordinario' Italiae directo certa' normas «ledit de ordinatione clericorum occasione praesertim belli servitium militare obeuntium. Statuit autem, clericos «eivitio militari iam addicto' vel illud mox adiuro' ad 'ubdiaconalum nullo modo C"e promovendos: clericos vero iam subdiaconos ad ulteriores ordines promoveri quidem posse, at tantummodo certi' sub cautionibus et conditionibus '.

Can. 976. II I I S.. XV. 511»; Γ — — \ | . |

Can. 984. II I I ' , \ H I 13β 2). I. I S XIII. I ;g. Y - - - - - X

Il Ville Jno/rdfi On/iiii' Viwc»riiiv (-»ψιη·«μ·ο·γ·μ·μ· %·»! . II (1925). 37 n /» ' » . XIX. 315 ml HI. - 5) Syllou*. n 20U. p. 5UO. ' 7

Can. 987. U J. I. S.. IX. 16: Prrimfim. VIH 155.

2. - « D. - I. Irum, ad sensum canonis 987, n. 5, impediti sint tpii ad militiam forsā vocabuntur, sed de facto nondum sunt vocati, vel quia aetate impare.» »unt, vel quia, examine recte peracto, ad tempus inhabiles sunt declarati. Et quatenus negative:

II. Irum praedicti non solum ad primam tonsuram cl minore» onlines, sed etiam ad maiores licite promoveri possint, servato tamen, quoadusque hoc bellum perduraverit, decreto *l t ius certum*. (Decretum *Ut ius certum* est quod supra hoc can. »ub (Litazione 2 Ianuarii 1917 refertur).

R. - Ad 1. Affirmative.

Ad II. Provisum in primo ». (b | 2-3 Iunii 1918 \

3. - « 1). - Irum, ad normam canonis 987. impeditis adnumerantur, cuius pater..vel mater Ianium est acatholicus. alter parens catholicus. Et quatenus affirmative: An etiam eo in casu, quo matrimonium mixtum dati- cautionibus. cum dispensatione ab hoc vetito, contractum fuit.

R. - Affirmative in omnibus». O 16 Octobri» 1919 .

4. - « 1). - Irum nomine *filiorum*, de quibus in canone 987, n. I. intelligendi -int tantum descendentes in linea paterna usque ad primuni gradum.

R. \flirmalive ». I.. II Iulii 1922 *.

992 1. - S. C. de Saeramentis, Decembris 1930, edidit *histructionem* de scrutinio ordinandorum. In ipsa plura decernuntur, videlicet: Praemittitur nostris diebus frequentiores esse causas propositas vi can. 219, § 3, ad petendam declarationem nullitatis ordinationis aut onerum ex ordinatione ortorum, ex non satis lenonoro anto explorata aul libera voluntate ordinandorum. Inculcatur Ordinariis observantia can. 973 quo moralis certitudo vocationis candidali requiritur in Ordinario ad promovendum candidatum. Ordinarii vigilant super qualitatibus admitte udorum in Seminaria. \aide interest ut minus idonei a limine eiciantur. Scrutinia huc tendere debent ut causis in processibus contra ordinationem afferri solitis obvietur. Causae autem huiusmodi -uni intrinsecae, ut desiderium oblinendi honores, fugiendi labores manuale», fruendi privilegiis clericalibus etc.; aliae sunt extrinsecae, ut metus gravis candidati» incussus.

Duo scrutinia facienda sunt, alterum ante primam tonsuram, alterum ante Ordines maiores.

Duobus mensibus ante ordinationem »eu tonsuram, candidatus petitionem sua manu exaratam exhibeat <pia petit suam ordinationem el le-laliii dr »ua in hoc faciendo libertate. Moderato Seminarii

2) .1. J. S*. X, 31(>: *Periodica*, IX. 119; XI. I"s; *Periodica*, X. 103; *Ius Pontificium*, dica, XII, ill); *Ius Pontificium*, 1922.

Ill, 1922
I) A. l

3) I. -I. X.
52K; *Irriti*

petitionem, cum attestazione suscepti Baptismatis et Confirmationi.» et -η;» personali informatione Episcopo praesentabit. Idem valet de collegiis Urbis et de Seminariis regionalibus, nisi moderator speciale mandatum Episcopi habeat ad faciendas alias investigationes de quibus infra.

Accepta petitione, Ordinarius Moderatori, et si hic desit vel aptus non sit quia in munere recens, alteri sacerdoti mandatum speciale det ad investigationem faciendam apud praefectos et magistros candidati etiam insimul convocatos vel singillatim, de pietate, modestia, castitate, profectu in studio, propensione ad sacras functiones etc. Moderator, faciam investigationem scripto remittat ad Episcopum cum suo volo.

Episcopus mandabit praeterea parochi candidati investigationem de anteacta vita candidati, de vocatione, de pietate, de modo quo se gerit tempore feriarum, num impellatur a parentibus» ad sacerdotium. Quam investigationem, »i parochus sit candidati consanguineus. Episcopus alii sacerdoti committat. Quaerat praesertim Episcopus num aliquid abnorme ex parentibus in candidatum manasse conici fas sit, praesertim in materia libidinis.

Deinde Episcopus iterum ad se Moderatorem Seminarii advocet ab eo inquirat quid de candidati bona fide sentiat. Ibi id expedire »idealur aliae etiam personae ab Episcopo interrogandae erunt. Demum Episcopus candidatum ipse per se vel per alium singulatim interroget cumque doceat quatenus sint onera ordinibus adnexa; utrum libere ea sumere intendat et paterne ei promittat auxilium ad animum libere sibi manifestandum.

Alterum scrutinium faciendum est ante Ordines maiores, eodem fere modo ac primum. Inquirendum erit praesertim de vita candidati in Seminario et de profectu in studiis. Si nihil obstet, candidatus scribere debet sua manu declarationem, iureiurando firmandam, qua fatetur se libere omnino ad sacros Ordines» accedere et onera adnexa cognoscere. Quae declaratio repetenda erit pro singulis» ordinibus. Si, ordine subdiaconatus recepto, candidatus» amittat vocationem, vel appareat ipsum numquam vocationem habuisse, re» ad Sanctam Sedem deferatur.

Instructioni adduntur tres» moduli: primus est *Declaratio propria mana subscribenda a candidato in singulis sacris Ordinibus suscipiendis. iuramento coram Ordinario praestito*; alter. *Inquisitio ope parochorum peragenda*; tertius, *Interrogatorium (diis personis probis proponendum 1.*

2. - S. C. de Religiosis. 1 Decembri» 1931. edidit *Instructionem de formatione clericali alumnorum ad sacerdotium vocatorum et de scrutinio ante ordinationem religiosorum faciendo* (\ ide can. 587)

1001 S. C. S. de Sacramentis interrogata de modo servandi can. 1001. Respondit: «Stetur canonis 1001, § I, id est si qui inter semestre, vel etiam spatio unius mensi ad plures ordines maiores promovendi sint, Ordinarius poterit exercitiorum spiritualium tempus pro ordinatione ad diaconatum reducere, non tamen infra tres integros dies. Si vero acri ordines sive beneplacito apostolico, sive decreto Episcopi ad normam canonis 1006, § 3, gravi interveniente causa, servatis tamen servandi, praesertim canonibus 975-978, distinctis et subsequentibus vel proximis diebus, alicui conferantur, ita ut tempus non suppetat servandi praescriptum canonis 1001, § I, praemissis semper sacro ordini. qui primus erit conferendus, spiritualibus exercitii saltem per sex integros dies, celeris ordinibus, si fieri poterit, indicio Episcopi, ad normam canonis 1001, § 2, una saltem dies spiritualis recessus praemittatur ».

1002 S. C. S. Officii, rescripto 28 Ianuarii 1937, interrogata utrum ordinatio ad presbyteratum, in qua calix adbibitus non erat consecratus valida sit ita ut taliter ordinatus continuare possit Missae celebrationem. Respondit: Oratores acquiescant

1006 S. C. S. An sub verbis *festo de praeepto*, de quibus in can. 1006, § 3, veniant etiam festa per Codicem in universa Ecclesia suppressa.

15 Maii 1936.

1012 Uti in Litteris Encyclicis *Casti eonnubii*. 31 Decembris lotam doctrinam christianam de Sacramento matrimonii exposuit Praemissa divina institutione matrimonii et eiusdem ad naturam Sacramenti elevatione, exponit Romanus Pontifex tria matrimonii christiani bona, nempe bonum prolis; bonum fidei seu fidelitatem; bonum Sacramenti seu indissolubile vinculum et gratiam sacramentalem. — Deprecatur deinde Romanus Pontifex hodiernam incredulorum matrimoniorum abiectionem; damnat negationem divinitatis matrimonii originis; matrimonia *ad tempus*, matrimonia *ad experimentum*. matrimonia *amicalia*: studiosam prolis evitacionem vitiato actu naturae; facinus attentatae vitae prolis in *matris*: eugenismum exaggeratum quo impeditur ne nascatur vel a matrimonio arcentur naturali eos facultate generandi

Can. 1001. 1) J. J. S., XX, 359. Cfr. // *Manuale canonico*, Xb, 321 et 8 (s.; 213: *Pontificium*, 1928, 113.

Can. 1002. 1) *Principia* ..... ceterum de eadem re responsum
Officii II Aprilis 1932. in i

Can. 1006. 1) -I. I. N. XXVIII. 219; *Periodica*, XXX, 297; *Propositoris*. IX. 59(1; *Recht der Griechischen Kirche* IMipit uses, 111 (1936). 122 et *Xournalb lb rm Thulopipic*, 63 (1936). 916: *The Irish Ecclesiastical Record*, 1936, 125.

ope operationi' chirurgicae privando; emancipationem sociale[m], economicam et physiologicam mulieris; contractum pure civile[m] et dissolubile[m]: mixtas nuptias temere initas; divortia et facultatem ea concedendi. — Indicantur deinde remedia ad mala enumerata et reprobata; huiusmodi remedia sunt: admissio divinae origini matrimonii et eiusdem ad naturam sacramenti elevationis; pietas coniugum christiana qua legi Dei libenter obediunt; cognitio legum de matrimonio. quamvis se non sit sufficiens, si pietas* separata sit; frequens recordatio dignitatis et virtutis sacramenti; necessaria a puerili aetate ad matrimonium per virtutum exercitium praeparatio; subventio per publicam caritatem et per suppletionem publicae auctoritatis civilis patribus familias praestitum ut sua opera se suosque alere possint. Optime omnia procellent si actio, in hac re. Ecclesiae et actio Status civilis plena concordia concurrant.

2. - Occasione legis civilis in ludii' Hollandicis matrimonium civile praecipiente, Sacrae Congregationi Sancti Officii proposita fuere dubia de his quaestionibus nempe: «) Irum infideles teneantur, ad valorem suorum matrimoniorum, servare formalitates a lege civili impositas, b) Irum missionarii catholici fungi possint munere officialis civilis in caeremonia matrimonii civilis.

Sacra autem Congregatio, 22 Iunii 1938. dubiis examinatis sequenti forma respondit:

4) Primum quod attinet:

« Irum omnia matrimonia Sinenium infidelium, post praedictam legem promulgatam inita secundum morem Sinenium lanium, ommissa formalitate civili, invalida haberi debeant:

Besp.: Non certo constare de nullitate matrimonii Sinenium infidelium in circumstantiis propositis.

2 Irum Sinenses qui, post civile[m] illam legem promulgatam, in infidelitate non secundum formam a lege civili praescriptam, sed tantum secundum morem popularem Sinenium matrimonium contraxerunt in recipiendo sacramento baptismi debeant in forma Ecclesiae matrimoniale[m] consensum renovare.

Rcsp.; In recipiendo sacramento baptismi debent renovare consensum in forma ecclesiastica, «diem ad cautelam; ad quam renovationem per se admitti non debent nisi velint actum quoque civile[m] perficere.

3 Quomodo agendum est in casibus, in quibus Sinenses catholici revera volunt contrahere in foro Ecclesiae. nolunt autem se subiacere legi civili atque recusant consensum matrimoniale[m] exhibere coram magistratu civili.

Rcsp.: Missionarii generalim loquendo Sinenses 'pontos ehri-liano', ad civile matrimonium apto, ad nuptias ne admittant, nisi

prius civili praescripto obtemperaverint vel eidem obtemperare certo parati sint; et interim accurate edoceantur de vero matrimonio christiano et de vi caeremoniae civilis, prae oculis habendo Instructionem super hac re a S. Poenitentiaria datam die 15 Ianuarii 1866 ».

1) Quod attinet ad secundum punctum:

« 1° Utrum in ludis Xcerlamlicis permitti possit missionariis ut fungantur munere officialis civilis in matrimoniis contrahendis sive inter catholicos, sive* inter haereticos, sive inter infideles.

Rcsp.: Data opportuna facultate, tolerari posse ul missionarii in praefatis locis praestent assistentium civilem in matrimoniis catholicorum, haereticorum, infidelium, dummodo tamen: a) nullum matrimonio obstet impedimentum dirimens iuris naturalis vel divini: b) nulla opponatur conditio matrimonii substantiae repugnans; r) nulla actui civili haeretica aut superstitiosa caeremonia adiungatur; d) nullum adsit scandalum vel periculum fovendi indifferentismum religiosum: a quo periculo maxime cavendum erit occasione assistendae praestitae matrimonii haereticorum, opportunis adhibitis cautelis ne catholici, hoc exemplo ducti, malo iuribus adeant ministros haereticos.

2° Utrum praefata facultas se extendat etiam ad matrimonia mixta, et matrimonia catechumenorum.

Rcsp.: Affirmative.

3° Quo loco et quo ritu celebranda sint matrimonia de quibus supra.

Rcsp.: Matrimonia inter catholicos celebranda esse in ecclesia solito ritu: matrimonia inter catechumenos vel catholicorum cum catechumenis celebrari posse in ecclesia; cetera matrimonia esse celebranda extra ecclesiam ad normam can. 1109, 3"; quoad sacros ritus servandum esse praescriptum can. 1102, 2"; et habito prae oculis etiam canone 1119 ». C. S. Officii, 28 Iunii 1938 -.

1A19 S. C. S. Officii proposito sibi dubio: « An admitti possit quortindam recentiorum sententia, qui vel negant finem primarium matrimonii esse prolis generationem et educationem, vel docent fines secundarios huius primario non esse essentialiter subordinatos et aequae principales et independentes ». 29 Martii 1944 respondit: « Negative ». S. Congregatio S. Officii. 1 Aprilis 1911 '.

1014 « I). - An stante positivo et insolubili dubio de validitate primi matrimonii, invalidum, vi can. HUI. declarari debeat secundum malrimonium.

R. - Affirmative, dummodo causa definiatur ad ordinarium tramitem iuris ». C. S. Officii, 26 Iunii 1917 '.

2) *Sytilofi'*. ii. *Polj 1er*, p. 571.

Can. 1013. 1) J. J. X. XXXVI, 103.

Can. 1014. 1) A. A. S., XXXIX, 371.

1016 I. - *Pro Italia* edidit S. C. de Sacramentis, 1 Iulii 1929, *Instructionem* ad Ordinarios et per eos ad parochos de executione sententiarum nullitatis matrimonii etiam in foro civili, ad normam articuli 34 Concordati ilalici circa matrimonium *.

2. - Supremum Tribunal Signaturae Vposlolicae, 3 Augusti 1929 mbit ail Ordinarios- Italiae litteras circulares de executione sententiarum nullitatis matrimonii etiam in foro civili, ad normam articuli 31 Concordati ilalici *.

3. - S. C. Concilii, decreto 4 Augusti 1931. statuit mutandas esse aliquas formulas calcchismi Pii \ circa Sacramentum Matrimonii. Mutatione» factae erant necessariae vi articuli 31 Concordati ilalici effectu» civiles agnoscentis matrimonio ecclesiastico. Catichinus Pii \ communiter in Italia adhibetur (\ ide can. 1329)

I. - S. C. de Sacramentis, 1 Iulii 1939 Ordinarios Italiae monuit de articuli» novi Codicis civilis ilalici legendis nupturientibus ad normam Concordati. Novi articuli sunt 111, 112, 113, qui iidem sunt ac articuli veteris Codicis 130, 131, 132 *.

5. - S. C. de Sacramentis, 21 Septembris 1910. dedit Ordinarii* «l Parochi» Ludlaniae *Instructionem* pro executione articulorum Concordati 7 Maii 1910 inter S. Sedem el- Ivempublicam Lusitanam relativorum ad celebrationem matrimonii pro effectibus civilibus

1017 « 1). - I. Si quis reclamet ius suum ex sponsalibus valide * contracti- contra partem inituram matrimonium cum alio, matrimonium erilnc suspendendum u»que dum actum fuerit de iusta causa dispensationis priorum »ponsalimn et de damnorum reparatione, si tpia debeat?

II. I Irum actio reparationis damnorum, de qua in canone 1017, 3, perlinet ad forum ecclesiasticum, an ad cis ile?

K. - \d I. Negative, seu non ampliu» admitti actionem de iusta causa di»»olulioiii» sponsalium; actionem vero reparationis damnorum non suspendere matrimonii celebrationem.

\d II. Actionem reparationi» damnorum, de qua in canone HH7, § 3. esse mixti fori ». C. I., 2-3 Iunii 1918 *

2. - « 1). - \ i» novi Codici» e»tne retroaeliva in hi», quae modificantur circa «poisalia el impedimenta lam impredientia quam dirimentia matrimonium, ila ul quodlibel iu- acquisitum vigore sponsalium validorum nulliniode po»»it reclamari. ni»i in quantum novus Codex concedit, el contracta impedimenta modificata a novo Codice nulla dispensatione indigeant?

K. - Codi· i. etiam quoad spon»alia el impedimenta, non esse

Can. 1010- I) '■ l » XXI i j f i » XXI. ,IU ((s XXIII, JJT; *PtrtoiUca* XXI, - ' I) A. J. S.» XXI, 225. 51 4- X. S-, XXXIII, 20-56.

Can. 1017. 1) .*. -'■. *^ . *l'erwrieteu*, IX, 151; Zu.* *Pontificium*, 1022 23.

vim retroactis am: sponsalia autem et matrimonia regi iure vigenti «piando contracta sunt vel contrahentur, -alvo tamen, quoad actionem ex sponsalibus, canone 1017, § 3». C. I., 2-3 Iunii 1918 2.

1 βOA « D. - Si sponsa vel sponsus inveniantur ignari doctrinae IvwV christianae, eritne locus eos respuendi a matrimonio, vel differendi matrimonium usque ad instructionem?

R. - Parochus servet praescriptum canonis 1020, § 2; et dum ea peragit quae Codex peragenda praescribit, sponso ignorantes sedulo edoceat prima -altem doctrinae christianae elementa: quodsi renuant, a matrimonio ail normam can. 1066 ».

C. I., 2-3 Iunii 1918 *.

2. - S. C. de Disciplina Sacramentorum, 29 Iunii 1911, longam *Instructionem* promulgavit « de normis a parochis servandis in peragendi- canonici- investigationibus- antequam nupturientes ad matrimonium ineundum admittat ». \<l calccm instructionis habetur \p- pendix cum quinque allegatis pro examine nuptui ientium. testium, parentum vel tutorum nupturientium, pro iureiurando supplelorio, et pro -latu documentorum Curiae Episcopali exhibendorum .

1023 - « D). - Si pars post adeptam pubertatem plusquam per mense- commorata fuerit in longissimis et dissitis oris, a quibus, ul habeatur regularis attestatio libertati- status, longius tempus requiritur, cum tamen urgeat celebratio matrimonii, sufficitne in casu ad certiorandam libertatem status iuramentum partis cum testimonio duorum, vel, si non possint haberi duo, saltem unius, qui scimi commorati fuerint illis in regionibus?

R. - Rem remitti prudenti iudicio Ordinarii, qui alias probationes, non exclu-o iuramento supplelorio, praescribere potest ad normam canonis 1023, § 2 ». C. I. 2-3 Iunii 1918 '.

2. - S. C. «le Sacramentis, 6 Februarii 1920, proposito dubio: An Ordinarius per mandatum generale praescribere possit ut parochi ah omnibus nupturientibus, de quibus in can. 1023, § 2, iuramentum de statu libero exigant, quin necessarium sit in omni casu particulari ad Ordinarium iecurrere ». Respondit: «Servetur praescriptum Codicis » '.

3. - S. C. de Sacramentis, 4 Iulii 1921, «ledit *Instructionem* de probatione -talus liberi ac denuntiatione inili matrimonii. Praemissa querela qua aliqui Episcopi conquesti sunt de negligentia parochorum in a eriiieando et probando statu libero nupturientium. inculcat observantiam *Instructionis* eiusdem Sacrae Congregationis, 6 Martii 1911,

2) J. .1. S., X, 315; *Periodica*, IX, 151; *li«s Pontificium*, 1922, 25;

Can. 1020. 1) -<■ ci. 315; *Periolica*, IX, 151; *Ius Pontificium*, 1922, 25. — 2) .1. IS., X\N11 297-31 S; *fi Monitori cch'fiantico*, 1911, 189 sqs. Iit-Iruet tonem lepore poteris etiam in meo *De Matrimonio*, in Appendice.

Can. 1023. 1) J. -<■ 3), X, 315; *Periodica*, IX, 151; *Ius Pontificium*, 1922, 25. — 2) *Archie fur kidholiMhcn Kirchenrecht*, vol. 1U0, p. 28; *Hilling*, 7. c., p. 73.

3. . Dispensatio ab impedimento disparitatis cultus non amplius secumfert dispensationem ab alii- impedimentis. S. C. S. Officii, 20 Maii 1931 (Vide can. 1070).

1037 « » ' a< habendum impedimentum publicum, de quo J.VU< jn canone 1037. sufficiat nt publicum sil factum ex quo ori- lur impedimentum.

R. - Affirmative ». O. I., 25 Iunii 1932 '.

1044 « I). - Irum in casibus, de quibus in canonibus Hill et 1045, § 3, censendum sit Ordinarium adiri non posse. cum nec ner , ... μ».. t- ..!■. ■>1 i>-» cum recurri potest ;m cliam cum solum per littera.' impossibile est,

R. - Negative ad primam partem, affirmatim ad secundam; seu ad effectum, de quo in canonibus Hill et 1015, s 3. censendum esO Ordinarium adiri non posse, si nonni-i per tel pliomn ad eum recurri possit ». C. I., 12 Novembris 1922 '.

2. - S. S. Officii, decreto diei 11 Ianuarii 1932. sui stricti muneris esse duxit « omnium Sacrorum Antistitum nec non parochorum aliorumque, de quibus in canone 1011, qui super mixtae religioni' ac disparis cultus impedimentis dispensandi facultati' audi sunt, attentionem excitare et conscientiam convenire, ne dispensationes liuiusmodi unquam impertiantur, nisi praestiti' antea a nupturientibus cautionibus, quarum fidelem executionem, etiam vi legum civilium. quibus alteruter subiectus sil, vigentium in loco actualis vel (si forte alio discessuri praevideantur) futurae eorum commorationis, nemo praepedire valeat; secus ipsa dispensatio 'it prorsus nulla et invalida » 2.

1045 |. - « I). - Irum, ad normam canonis 1015, § I. clausula: (*uolitis impedimentum detegatur mm iam omnia sunt parata ad nuptias*, intelligi debeat stricto scilicet. « ilice quod impedimentum antea omnino ignotum fuerit et tunc recitui : an potius eo MI'II quod, quaimis antea cognitum, tum* solum tamen ad notitiam parochi aut Ordinarii sit delatum.

ve ad primam partem, affirmative ».
i Martii 1921 '.

Can. 1037. — 1) i. J

Can. 1044. I) i. .1 LXIV, 602; *rrritulicu*, XI, 185; *lit Pontificium*, 1922, 130. — : | .1. .1. S'.. *The iuslrribishm Citthulit Record*, 1938, p. 261-266, ubi adhuc sustinetur Vicarium cooperatorem pusse, urgente mortis periculo, dispensationem ab impedimento di-paritatis cultus concedere, quin cautiones formales u parte acatholieu prai- litiH suit, saltem vi eau. 2<i9. Generale Decretum in textu relatum II ianuatii 1932 \ahi tuitum pro illis nnt ionibiis In quibus eant Iones valent etiam pro foro civili, dummodo in forum incivili legislatione determinata datae fuerint. Gir. Gaspard. /n *Mnlrinumio*, n. 155

Can. 1015. I) J. J. S'.. XIII, 17S; 77n *KrctvdadiCifl Rtrintr*. 99 (1938). 175 *rindiru*, X 326; /HS *Pnnti/irium*, 1923, 129.

2 - I. 12 Lombri- 1922. declaravit recursum esse impossibile, si non nisi per telephonum aut telegraphium fieri possit (Vide can. 1044) '.

3. . « I). - In verba *pro casibus occultis* canonis 1945, § 3 intelligenda -ini tantum de impedimentis matrimonialibus natura sua et facto occultis, an etiam natura sua publicis et facto occultis.

K. - Negative ad primam partem, affirmative ad secundam». C. I., 28 Decembris 1927 .

I. . « I). - Vn vi can. 81, conlati cum can. 1015, Ordinarius dispensare valeat ab impedimenti- matrimonialibus intra fines eiusdem canonis- 81. etsi nondum omnia parata sint ad nuptias.

i? A Π· i-t»i n llv i» »l 1 5* 101ii 1912

18, misit decretum ad Orni ul cautiones, quae scriufficiant. Si nec oraliter prudentiae (h dinarioruni equipollenter datae sint in

msione ad Delegatum Apoinbri- 1931. non admittens lento mixtae religionis aut i- positiones S. Officii, non habeatur moralis certitudonatae quam nasciturae cam i » '.

attentionem eorum qui fatis mixtae religionis et digendi cantiones, sub poena i lac di-pen-alioni- (V ide

lanuarii 1932. non respicit num afrieanarum. S. C. de

n catholicorum qui iuxta n parentibus paganis eduparalae -int facere quod in

i. -I. -s , XX, G}; *Tin Eccbxiattirai* 2SS, *Apollinaris*, 1, 2457 S . XXXIV. 211.

tui can. 1061. — 2) IUsponsum hoc 1221. — 3) c fi etiam apud Bon· 'exmqira/ /feron/ |o. 109, rtspotwum u<Hi » vocare indlilta ecu facultates I) Λι/Uoyc, n. 1G2.

sc est ad fovendam conversionem et oblinendam educationem catholicam proles. S. C. S. Officii, 19 Februarii 1938 (Vide can. 572).

6. - Sacra Congregatio Sancti Officii, proposito sibi dubio: « Utrum Ordinarii Japoniae, attentis conditionibus particularibus illius regionis, in concedenda dispensatione super impedimentis mixtae religioni- aut di-paritalis cultus contenti esse possint cautionibus aequipollentibus. si cautione- formales haberi non possint, aut non expediat eas exigere »; die 30 Martii 1938, respondit: « *affirmative*, grantor onerata conscientia Ordinariorum localium et dummodo pars catholica sincere parata sit praestare quod potest ut proles catholice baptizetur et educetur »

7. - S. C. S. Officii proposita fuere sequentia dubia:

I. - « An validum habendum sit matrimonium celebratum inter partem catholicam et partem aetholicam certe non baptizati, cum dispensatione ab impedimento di-paritalis cultus, si sola pars aetholica cautiones ad normam can. 1061 n. 2 (can. praescriptas praestiterit;

II. An validum habendum sit matrimonium celebratum inter partem catholicam et partem aetholicam certe non baptizati. eum eadem dispensatione, ante Codicis I. C. promulgationem, si sola pars aetholica cautiones praescriptas praestiterit: et quatenus negative ad primum et secundum dubium,

III. Itrum tractandae sint tale causae nullitatis matrimonii ad normam canonum 1990-1992 Cod. I. ... an coram tribunali collegiali ad ordinarium tramitem iuris ».

Quibus dubiis S. Congregatio 7 Maii 1911 ita respondit:

« Ad I et II: negative nisi pars catholica cautiones *saltem im-*

Ad III: negative ad primam partem, affirmative ad secundam, nisi in casu particulari certo constet de requisitis in can. 1990; et ad mentem. Mens autem est: Etsi S. Sedes e praxi immemorial! exegerit, et nunc stricte exigat ut conditionibus adimplendi- in quibuslibet matrimonii- mixtis cautum sit per formalem promissionem ab utraque parte* *explicite* requirantur et praestitentur (cr. 1061, 1071). tamen usus facultatis dispensandi, sive ordinariae -ive delegatae, inva-

ides, eo- actus posuerit e quibus concludendum sit et in loro externo contentare possit eam cognoscere obligationem adimplendi conditiones et manifeste firmum propositum illi obligationi satisfaciendi ». S. C. S. Officii, 10 Maii 1941 e.

8. - S. C. S. Officii proposita fuere haec dubia:

« Itrum cautiones «piae ad normam can. 1061 praestari debent de immersa prole catholice partium baptizanda et educanda eompre-

hendant solummodo prolem nasciluram an etiam prolem ante matrimonii celebrationem forte iam natam.

2° Quid sentiendum de matrimoniis celebratis eum cautionibus de proh' nascitura, neglecta prole forte iam nata ».

Sacra autem Congregatio 10 Decembris 1911 respondit:

« \d Γ: affirmative ad primam pariem; negative ad secundam.

\d 2°: provisum in primo. El ad mentem; mens autem haec e*1: quamvis per se, ad normam praefati canonis, cantiones non exigantur de prole forte iam nata ante matrimonii celebrationem, omnino monendos esse nupturientes de gravi obligatione iuris divini curandi catholicam educationem etiam dictae prolis forte iam natae ». S. C. S. Officii, 16 Ianuarii 1942 7.

1066 C. I., 2-3 Iunii 1918, declaravit, ignorantibus sint
et instrui renuant, non esse res] matrimonio ad
nonnam can. 1066 (\ ide can. 1020).

1067 S. C. de Sacramentis, 1937. declaravit
vocem *impedimenti* in facultatibus quinquennialibus n. 4
contentam stride intelligendam esse de *impedimenti** scilicet
stricto intellectis de quibus in can. 1067-1080 1.

1068 I. - Quaestio inter doctores est in quo consistat impotentia.
IVUU Iuxta antiquorum doctrinam copula est perfecta, cum mem-
brum virile vas mulieri? ingreditur et in eo virile seminum effundit.
Alii eam copulam matrimonialem dicunt ex qua sequi possit gene-
ratio. Quaestio est adhuc ni» indice. idemque circa impotentiam du-
bium iuris adest et in foro iudiciali relinquitur copula perfecta ea quae
talis dicitur in relata opinione antiquorum. S. R. Rota, 28 Maii 1921 '.

2. - Si occlusa *it vagina ex parte posteriori cum utero coniuncta
defectus substantialis habetur qui impotentiam constituit. S. R. Rota,

3. - Quia requiritur ad copulam vere maritalem (piae impoten-
tiam excludit delinitur in causa rotali 10 Iugustuli 1922 '.

1069 I. - Exemplum morti* coniugi* praesumptae ad permitten-
J. W */ , IIIH [transitum ad alias miplia* videri potest in responsum
(•mgrega'ioni* de Sacramentis 19 Ianuarii 1917. \gebatur in casu
de milite ad bellum profecto qui morborum et belli periculi* expo-

Can. 1067. — 1) *l'<riodica*, XXVI, 317; c(r. *Archiv fur katholisrht h Kirchenrcht*, 117 (1937). 130.

Can. 1068. — 1) sio/ie* ** i/ XIII, HI vt -q*i., Hvinqu* altae causae in
vodein volumine XLII — 2) < «u Ncnhnfuie, XIV, 108 et eqs. — 3) *Decisione* scu*

(un. 1069-JO.O

situ* eiat el ultimis litteris a se scripti? allectum pro uxorem demonstrabat el se in familiam rediturus promittebat .

2. - S. C. de Sacramentis, 18 Novembris 1920, c\ multis indiciis, deficienti' tamen documento seu instrumento publico quod haberi non poluiL permisit mulieri ad alias nuptiae |
diciis mors coniugis sal probata apparcbal *.

1Λ7Π I. - Infans in periculo mortis Inii baptizato· a doctore ca-
J_V1V tholico. Cum ageretur de infante iilio iifidelurn educatus
luit in infidelitate nec quidqiiiani sciens de recepto baptismo adultus
mulierem infidelem uxorem duxit. \b ea separatus cum notitiam obti-
nuisset recepti baptismatis, proposita quaestione S. C. S. Officii, S.
Congregatio respondit matrimonium fuisse invalidum oh impedimen-
tum disparitatis cultus. S. C. de Prop. Fide, 1 \prilis 1922 .

2. - Irum dispensatio ab impedimento disparitatis cultus im-
plicet dispensationem ab alii- impedimentis. vidi' in responso S. C. de
Propaganda Fide, 2 Decembris 1922

3. - Post Codicem impedimentum disparitatis cultus non
amplius inter baptizatum extra Ecclesiam catholicam el non
zaltiin. S. C. de Propaganda Fide, 26 Februarii 1924 '.

I. - « Excellentia Tua mense Ianuario 1931 Pontificiae Commis-
sioni pro interpretatione Codicis iuris canonici sequens transmisit
dubium: « Irum post Codicis promulgationem adhuc -ustineatur
principium a Congregatione S. Officii emissum in Instructione Archie-
piscopo Quebccensi die 16 Septembris 1824 tradita:

« Ecclesia dispensando eum parte catholica super disparitale cul-
tus ut eum infideli contrahat, dispensare intelligitur ah iis etiam im-
pedimenti?· a quibus exempla est pars infidelis ut inde huius exemptio
propter contractus individualitatem communicata remaneat et alteri ».

Suprema S. Congregatio S. Officii ad quam pro competentia
praedictum dubium deductum fuit, per litteras (ctiens
super eodem tulit responsum:

« idest Sancta Sedes dispensando
disparitatis cultus non intelligitur dispensare ab impedimentis a qui-

Can. 1009. 1) Cfr. // *Monitore ecclesiastico*, 1917» 280-281. 2) *J. J. S.*, XIV, 96; // *Monitore ecclesiastico*, XXXIV. 139. (ii. etiam apud Bmscaren, I. ad hunc can. 1069, In-
structionem S. Officii et varios casus praesumptae mortis coniugis.

Can. 1070. — 1) Cfr. Bouscaren, *I. r.*, I, ad can. 1070. 2) *Sulloyc*, n. 107, p. 207.
Vide can. 319. Vide etiam aliud responsum a S. Congregatione de Propaganda Fide datum
20 Mali 1931 sub hoc canone relatam, et responsum S. C. Officii 25 Mali 1932, ibidem.

3) Responsum non init promulgatum in *J. J. S.* Cfr. Sartori. *I. r.*, ad can. 1070, et re-
sponsum Praefecti S. C. de Propag. Fide sub die 1 Aprilis 1922. ut invenit in *Votire//< /frrgr*
ThMotjiqu^ 52 (1925), 197. et in *JrrAir /nr kotholisclun Kirrhenrtcht*, 107 (1927). 178; item
Nfilerlunflsi' /u Kaltholicke Xlcinint n. 1926, p. 310; */7oo7ovi.s< ht pruktischr Quartalschrift*, 10
>1937), 308; Bouscaren. *I. r.*, I ad hunc can. 1070, refert et aliud responsum de eadem re
et eodem sensu datum a S. C. Officii ad Archiepiscopum Friburgensem oilItum ab *.Irc/iir*
fur failingi n Kirclit nrtchl. 1925, 202.

(.an. 10.0-10,6

„u- exempla C'l par· catholica ». Quam sententiam Summus Pontifex benigne adprobavit in aud. dici 16 mensis Apr. 1931],

Haec tibi communicamus ». S. C. de Propaganda Fide, 20 Maii 1931

5. - « Irum in Sinis valere pergat dispositio primi Concilii anno 1921 celebrati, vi cuius secundum antiquam praxim in dispensatione super cultus disparitate Ecclesia dispensare intelligebatur etiam ab impedimentis, a quibus exempta est pars infidelis erat exempta; an potius standum «il Decreto S. Officii diei 16 Aprilis 1931, iuxta quod Ecclesia in talibus casibus non intelligitur dispensare ab impedimentis a quibus exempta est pars acatholica ».

Sacra Congregatio Sancti Officii, examinato dubio proposito, 25 Maii 1932. respondit: « *Negative* ad primam partem; *affirmative* ad secundam partem. Et ad mentem: mens est ut corrigatur can. 396 Concilii Sinensis anno 1921 celebrati ». S. C. S. Officii, 30 Iunii 1932 5.

6. · Matrimonium contractum ante Codicem a persona non habita cum persona dubie tantum baptizata invalidum est habendum ob impedimentum disparitatis cultus. S. C. S. Officii. 15 Maii 1936 b.

7. - « I). - An ab acatholicis nati, de quibus in can. 1099, § 2. ad normam can. 1070 subiiciantur impedimento disparitatis cultus, quoties cum parte non baptizata contraxerint.

R. - *Affirmative* ». C. I., 29 Aprilis 1910 7.

Codici'd> promulgationem adhuc sustineatur in congregatione Sancti Officii emissum in Instructione Archiepiscopo Quebecen. die 16 Septembris 1824 tradita: Ecclesia dispensando eum parte catholica super disparitate cultus ut eum infideli contrahat, dispensare intelligitur ab iis etiam impedimentis, a quibus exempta est pars infidelis. ut inde huius exemptio propter contractus indissolubilitatem communicata remaneat et alteri ». S. S. Officii respondit: « *Negative*, i. c. Sancta Sedes, dispensando super impedimento disparitatis cultus, non intelligitur dispensare ab impedimentis, a quibus exempta est pars acatholica ». Atque confirmavit S. Congr. de Propaganda Fide, 20 Maii 1931 (Vide canonem 1070. 4) '.

2. . Huc spectant responsa S. C. S. Officii 10 Maii 1911 et 16 Ianuarii 1942 (vide supra can. 1061).

1 (1TG) S. interrogata quid sentiendum de matrimonio contracto in infidelitate a fratre «uni sorore uterina, deinde

1. s. i. V. 1. «V» rri. l>> 'frinu>ni)t 504 refert < t ,»liu<l π sponson S. Offi-
»11. II M>rtH If-s <U1< Suera <'n^Teirntio interrounta un valent post Codicem
r.tu · l» ~ 1'21. respond'r.c < .rt<> non eotvdure de pmxi . 5) SyUnge,
* | H /<<■/...-/ \ \ V, 1'2.. 7) J. J. x., \ \ \ li 212

Can. 1071 t) K ,p<>n<ntn ant. in S. C s. ottleli datatimiein non fen. nee in A. A.
..■ III vi I ■ In I'-r...<.«, XVI. |r,. II,,,IηatηIη-ρπιI.I,η In Q^arlalschrift,
tina ΠοηηιγυΗ. I. «*, I. d<l hniu> r.m 1h't i

ad fidem conversis, 13 Decembris 1916. respondit non esse inquietandos

2. - « I). - Quid si copula illicita et occulta praecesserit nati-
vitalem nubendae, de qua dubitari pos-
sit an sit filia vel soror alterius
partis?

R. - Provisum per canonem 1076, § 3 ». C. 1., 2-3 Iunii 1918

3. - S. C. de Sacramentis, 1 Augusti 1931. edidit *Instructionem*
de dispensationibus super impedimento consanguinitatis in primo li-
neae collateralis gradu, mixto cum secundo. In ipsa, inculcatur obser-
vatio chirographi Gregorii XI, 22 Novembris 1836; queritur Sacri
Congregatio de nimia frequentia qua dispensationes huiusmodi po-
stulantur eum damno morali vitae familiaris. Declaratur instas et
congruenter graves causas pro his dispensationibus oblinendis esse re-
motionem notabilis scandali, compositionem gravium quaestionum in
successione bonorum, resolutionem implexarum et valde miserarum
conditionum familiarum: suetas vero, quae pro ceteris impedimentis
etiam maioris gradus adducuntur, causas pro hoc impedimento non
sufficere, nisi forte eadem non singillatim sed cumulative sumptae,
tam grave pondus efforment. ut dispensationem suadeant. Preces autem
ad dispensationem ab hoc impedimento obtinendam exarentur et
commendentur ab Episcopo aut saltem ab eodem sua manu subscri-
bantur et speciali modo commendentur ».

1077 5. Iunii 1918, declaravit, ad nonnam can. 1076. § 3.
Quaeritur an sit dubitari possit an
nubenda sit soror vel filia alterius partis (Vide can. 1076).

1078 1. - « D. - An vi canonis 1078 ex solo actu, ut aiunt, civili
et non naturali, quibus in canone 1099, § I, independenter a
cohabitatione, oriatur impedimentum publicae honestatis.

R. - Negative ». C. L., 12 Martii 1929 ».

2. - Impedimentum publicae honestatis est vinculum iuridicum
quo, ratione naturalis decentiae, ad consulendum dignitati et honestati
convictus domestici, prohibetur matrimonium publicae concubinariae
cum alterius personae concubitariae consanguineis in primo et secundo
gradu lineae rectae. Quid autem sit concubinatus publicus et noto-
rias impedimentum pariter describitur in rursus agitata a S. Sede 29
Novembris 1930 ».

1079 1. Iunii 1918, declaravit cognationem spiritualem
ante Pentecosten 1918 contractam, post eandem Pentecoste*

Can. 1076. — 1) Cfr. H. Gasparri, *De Matrimonio*, n. 708 in notu. — 2) J.
X, 315; *Periodica*, IX, 151; *Acta Pontificum*, 1922, M. 1) *Periodica*, III, 30.

Can. 1078. 1) *Periodica*, XVII, 170; *Acta Pontificum*, 1929, III. 2) *Periodica*, XXII, 621 vt

diem cessare quidem qua impedimentum matrimoniale ultra terminos can. 768. non cessare vero in aliis effectibus (Vide can. 768).

2. - S. C. de Sacramentis, 21 Iulii 1925, declaravit cognationem -pirilualrjn impedimentum matrimoniale constituere etiam in casu quod ip-a contrahatui a persona quae patrini munere fungatur per procuratorem (Vide can. 765).

1081 I. - Natura rei postulat ad matrimonium contrahendum animi consensum; si in uno contrahente discretio indicii deest. c\ iure naturae, ob defectum consensus valori matrimonii impeditur tam in christiani* quam in non christianis. Generalis norma statui difficulter potest quae mentem sanam ab insana discernat. Index debet peritorum suffragio uti. (piorum tamen conclu>iones, etsi concordēs, perpendere tenetur. Nam medici acta examinant iuxta artis praecepta, index vero iuxta leges. S. R. Kola, 16 Februarii 1928 *.

2. - Qui externe consen-um mali imoniale exprimit, sed interne illum non habet aut substantialiter mutat, is mm contrahit matrimonium, quia illud rcicit aut aliquid substantialiter dh orsum inire vult, puta -orielatem a l tempus. l nde si eonlrahen- excludit \el limitat ius coeundi. vel eius ordinationem ad pridem, vel perpetuitatem vd unitatem, dicens non interpretative tantum, sed positive in mente sua: \olo contrahere matrimonium. >ed nolo tradere ius in perpetuum et cxclii-ivum. mihi rc-crvo potestatem scu ius vitandae prolis \el adhaerendi aliis matrimonium c-l invalidum; delicii enim consensus matrimoniali quod substantiam allinet et >ine -ua substantia nihil consipiere poles.!. S. R. Kola. 16 Ianuarii 1930

3. - \clus po-ili durante In pn<»i mm TĩŋI liberi, pallem -i agatur de hypno-i perfecta, ideo consensu* in mali imonium eo tempore poni 'alide nequii, Vein* voro po'ilO' post In pnosim ex .«ugge-líoie indita in ip-a hypilosi non certo eon*tat ea libertate carere (piae necessaria e-t in conii ahendo matrimonio S. R. Kola. 22 Februarii 1930 .

I. - Inter mnuc- constat amenle- *eu qui in omnibus rebus insaniunt incapace- e—e ad quemlibet actum humanum ideoque etiam ad consentiendum matrimonio; demente- vero seu qui «olnm in una aut altera re insaniunt iure merito amentibus in re matrimoniali aequiperantur, -i eorum insania in ipsum matrimonium feratur. Taliū autem incapacitas c-t iuris naturali', mule -olum indirecte a Codice tangitur can. 1928. S. R. Rota. | Martii 1930 '.

1086 \Linonrs 1081 ri 1086 arclē inter >e connectunlr; nam cum iuxta can. 1081 matrimonium uno liat partium consensu, per -e palet < um invalide < onlraherr qui in matrimonium aliter ac eius natura exigit. con-entil. l nde tripliciter haberi simulatio in contra-

Can. 1081. I' /JrriMonr* .: it >rnhr/iui, N\ . \ I, v 57, in qua enu-a pbirhna disse-
nuitur d> 'ini-uuia H d< detni'uUa. 2) < sri/ < nb'iitbir, XXII, p. 55 el sqs.—
J) lb .: »r 'ĩŋ/(π/MA, XXII 'G ut -q*. — l) Dtct-ion/s #ct< hr nb nbtu , XXII, 125 sqs.

henle poles!; si contrahentes externe contrahunt interne vero contractum ipsum omnino reiciunt; externe contrahunt et interne reiciunt obligationes suscipere ex contractu orientes; contrahunt et excludunt non quidem contractum aut obligationes sed earum implementum. In hac postrema hypothesis matrimonium valet, in aliis duabus non valet. S. R. Rota, 19 Decembris 1930 *.

1 f j Q T I. ' Gravitas metus ab extrincco non aestimatur solum ex damno obieclivo, gravi aut levi nempe pro omnibus; nam iisdem malis non omnes aequae perturbantur; ideoque -edulo perpendantur oportet et patientis affectio seu aetas, sexus, indoles, institutio. et inferenti- ingenium, mores ac potestas in patientem. S. R. Rota, 1 Aprilis 1930 *.

2. - Ad dignoscendum an in casu particulari sermo sit de metu matrimonium iri it ante non sufficit solum criterium, quod contrahens matrimonium non iniissct, m< tu non compul-us, quia dari potest metus ob quem quis matrimonium contrahat alias non contracturus, qui tamen metus non sil gratis et iniustus. S. R. Rota, 21 Iunii 1930 .

1 f) Q Q G " S. C. de Sacramentis. 10 Iulii 1932. misit Litteras circulares ad Ordinarios Italiae ad melius et practice ordinandam materiam matrimoniorum per procuratorem, ne Uniusmodi matrimonia difficultatem ex parte Statu- civilis inveniant qui ea agnoscere recuset. Exigitur inter alia ut mandatum pioeurae vidimclur ab Ordinario loci ubi ipse mandans degit '.

2. - S. ('. de Sacramentis, Litteris circularibus 10 \o\embri- 1911, Ordinariis It,aliae norma- servandas dedit circa transmissionem radio- Iclcplionicam celebrationi- matrimoniorum per procuratorem celebratorum a militibus in ludio pugnantis. In hi- matrimonii- celebrandis -enandae sunt omnes leges canonical* et coneordalariae matrimonium respicientes; eaeque praesertim quae ad celebrationem per procuratorem referuntur. Tran- millitur autem radiotelephonice caeremonia celebrationis seu requisitio, expre- sio et receptio consensus neenon Missae celebratio, -i locum habeat, ad solatium dandum mililibii- contrahentibus in audienda transmiss- ionc celebrationis matrimonii quod ipsum revera non designatum procuratorem ligat 2.

1092 1. - « Posita semel conditione, haec firma manet, nisi fuerit revocata; et siquidem falso adimpleta retineatur et consensus consequenter exprimat, huius effectus nullus e-t: praestitus est enim

Can. 1086. — 1) *Derisiones seu sententiae*, XXII, 1809 et sqs.

Can. 1087. — 1) *Decisiones st u sententiae*, XXII, 202 et H(|Ht 2) *Decisiones sen sententiae*, XXII, 359 sqs.

Can. 1089. — 1) Litterae non sunt promuluaatm? in J. J. s. Publicavit autem cas 7/ *Monitore ecclesiastico*, XLIV (1932). 227, — 2) Cfr. Litteras circulante apud *II Monitore ecclesiastico*, 19 11, 269-271.

in hypothesis conditionis adimpletae secundum veritatem, et non secundum falsitatem; et ideo perinde est habendus ac non praestitus ». S. R. Rota, 19 Iunii 1920 '.

2. - In conditione potestativa seu arbitraria, cuius nempe executio pendet a voluntate compatis, haec valent, si agitur de conditione suspensiva, cuius obiectum est aliquid perpetuo faciendum, v. ». -pon-i recessus ab ebrietate: « \c in absurdum incidatur quod matrimonii valor, a quo honestus ipsius usus pendet, maneat perpetuo incertus, censendum est, rei substantia cogente, quod conditioni subest ipsa promissio oneris ex animo praestanda a eomparte, non vero futurum promissionis implementum ut pluries tenuit Rota. ... Quare obligatione sincere suscepta a eomparte, matrimonium valet: quodsi in potestativum obligatio non adimpleatur, matrimonium ex hoc tantum non dici potest invalidum. Facta vero promissione, ex animo facta praestimitur, nisi contrarium evidenter probetur». S. R. Rota, 20 Februarii 1929 *.

3. - « Conditio proprie dicta tunc habetur quando pariter, explicite etiam in actu, suum consensum existentiae alicuius qualitati alligavit, ita ut, si qualitas deficiat, etiam consensus, qualitati subordinatus, deficere debeat ». S. R. Rota, 11 Iunii 1930 '.

4. - Conditio de futuro contingenti illicito vel turpi pro non adiecta habetur, (quia iure praesumit ea serio apponi matrimonio non potest. At ista praesumptio est *iuris ianum*, quae proinde probationem in contrarium admittit. Conditiones contra substantiam matrimonii adiectae semper attenduntur et matrimonium irritant. S. R. Rota, 16 Iulii 1930, 25 Iulii 1930 '.

5. - Conditio fere numquam in ipsa matrimonii celebratione apponitur. At appositae ante matrimonium nec virtualiter revocatae permanent et in consensum influunt. Revocatio conditionis appositae est laetum et demonstrandum est. Conditio semel apposita immutatur certitudine, quae post conditionis appositionem ex factis in obligationibus oritur. Certitudo enim movens ad celebrationem matrimonii veritatem obiectivam supponit. Si autem veritas obiectiva desit, licet ex certitudine subiectiva matrimonium contrahatur, conditio adimpleta non est et in matrimonium non evadit purum. S. R. Rota, 25 Iulii 1930 '.

6. - Si conditio eventum futurum et contingentem respicit, matrimonium tam diu suspenditur donec eventus aut contingat aut non contingat; tunc igitur in eventu contingente, consensus completur et matrimonium efficitur: ex eventu autem deficiente, consensus cadit et matrimonium non efficitur. « Ad dignoscendum autem an res est con-

Can. 1092. 1) *iont» -<... «oi/enltac. XII, 172; . t s Iunii 1929 />cci«ifinee xr« wn-
I . . . . . XXI, 217-231 . . . . . Mie» «u «oUenKoe, XXI, 112-121. - 3) Drritfinnrn «eu Mn.-
U. ' ' . . . . . XXII, 120-338 - <> . . . . . X X h . |l<1 ,t sqs . (50 ,t Kq(
5) /h-rt . or« - u -fittfHtûif, XXII, 171 ct

trahens alligaverit suum consensum conditioni, inquiri praesertim debet, quanti aestimaverit contrahens ante nuptias illam qualitatem, cuius existentiae affirmat se alligasse consensum, <† quomodo post nuptias se gesserit, ut primum cognovit conditionem appositam non esse purificatam. Quo pluris enim antea illam qualitatem aestimaverit, «pio celerius postea abruptit vitam conjugalem, eo facilius probari potest contrahentem noluisse matrimonium inire si non exstiterit in altera parte qualitas, (piam in asserta conditione postulaverat ». S. K. Rota, 11 Augusti 1930 °.

1094 - In Germania matrimonia mixta inter decretum *Ne leniere* et Codicem iuris canonici regebantur eodem decreto temperato Constitutione Ypostolica *Provida*, et non servata forma canonica valida erant. Quod ius novo Codice abrogatum est. S. K. Kola, 2(1 Iulii 1931 '.

⁹ - « Utrum in facultate data Ordinariis Sincensibus dit* 31 Augu-
-li 1908, dispensandi a forma substantiali matrimonii pro casibus
lautum verae necessitatis, cum potestate hanc facultatem etiam habi-
tualiter subdelegandi missionum rectoribus, sub verbis *missionum re-*
ctoribus, in locis missionum ubi quasi paroeciae canonicae erectae
i\i-liint, comprehendantur etiam vicarii cooperatore-. Sacrum hoc
dicasteriuni. re mature perpensa, respondendum consuit: *I/firmatiue*,
nempe Ordinarii Sinarum, iuxta dispositionem decreti 109 primi Con-
cilii Sinensis, possunt, servatis servandis, subdelegare facultatem de
qua unitur etiam vicarii- cooperatoreibus quasi parochorum ». S. C. de
Propaganda Fide, 12 Aprilis 1933 2.

3. - In Italia etiam cappellani castrenses matrimoniis assistere
possunt servato praescripto can. 1097, § 2, cl can. 1103. | cl 2.
S. C. Consistorialis, 13 Aprilis- 1910, n. 7

1095 ., 10 Martii 1928. declara'it revocatam esse a can.
Sancta Sede ante Co-
dicem concessam matrimonii- mixtis illicitis (Vide
can. 1102).

2. - Sacerdos, qui ut testis *authorizabilis* a—i-lit matrimonio, suo
munere fungi non potest nisi percipiat et intelligat quid agatur, secus
non e-l prac-ens in sensu iuris. Quapropter si parochus vel delegatus
a-i-terct matrimonio perfecte ebrius matrimonium esset nullum ex
defectu formae. S. K. Kota, 31 Ianuarii 1929

6) *Derisioni:# seu sriifenfine*, XXII. ôG8*583.

Can. 1094. 1) *Decisiones seu sententiae*, XXII, 102 et «†H.; 1. 9 Decembris 1917,
apud De Snu t. *Dr S/Htns. ct Matriin.*, n. 143, l. 118. 2) *Si/Uoy.*, n. 177> p. 1,5L 3) *J.*

Can. 1095. 1) *Decisiones seu sententiae*, XXI, p. H2.

3. - Hu' spectant etiam plura responsu ('. I., de quibus in canone 1096.

1096 I. - Iure ante (odiccum vigente probabiliter ad assistendum matrimonio sufficebat parochi vel Ordinarii licentia tacita proprie dicta. Inde iuxta hanc doctrinam ex tali licentia celebratum matrimonium validum habendum erat. S. R. Rota, 9 Iulii 1918 '.

2. - « I). - I. Itrum vicarius substitutus, de quo in canone 465, § I. post Ordinarii approbationem licite et valide assistere matrimoniis, si nulla limitatio apposita fuerit.

II. Itrum itioni vicarius id possit etiam ante Ordinarii approbationem.

III. Itrum idem vicarius parochi religiosi id possit post approbationem Ordinarii, -ed ante approbationem Superioris religiosi.

IV. Itrum vicarius, seu Sacerdos supplens, de quo in citato canone 165, § 5, id possit ante approbationem Ordinarii.

R. - Ad I. Affirmative.

Ad II. Negative.

Ad III. Affirmative.

Ad IV. Affirmative, quoadusque Ordinarius, cui significata fuit designatio sacerdotis supplentis, aliter non statuerit ». G. 1., 14 Iulii 1922 2.

3. - « 1). - I. Itrum vicarius oekonomus legitime constitutus in paroecia vacante, ad normam canonum 472 et 473, possit licentiam assistendi matrimonio dare -accrdoti determinato ad matrimonium determinatum.

II. Itrum id possit vicarius substitutus, de quo in canone 465, § I, post Ordinarii approbationem, si nullam limitationem Ordinarius apposuerit.

III. Itrum vicariu- parochi religiosi id possit post Ordinarii approbationem, -ed ante approbationem Superioris religiosi.

IV. Utrum vicarius, seu sacerdos supplens, de quo in citato canone 165, § 5, id possit ante Ordinarii approbationem.

V. Itrum id possit vicariu- adiutor parochi imparis suis muniis rite obeundi', legitime constitutus ad normam canonum 175, § 1.

VI. Itrum id possit vicarius cooperator, de quo in can. 476, incipit parochus.

R. - Ad I. Affirmative.

Ad II. Affirmative.

Ad III. Affirmative.

Ad IV. Affirmative. quoadusque Ordinarius, cui significata fuit designatio sacerdoti* supplentis, aliter non statuerit.

Can. 1096. 1) *fh* . . . *UHF5* ♦ *H* *liti illine* X. 7S et sqü. — 2) *J. J.*, *S. t* XIV, 527: *Pe nolint* \! *li.f>*; *Ut*» 1922, 121.

Vd \. Provisum in citato canone 175,
Ad \ I. Pi'ov i-um in citato canone 176 ». ., 20 Maii
1923

4. . « D. - l triiin, ad nonnam canonis 1096, N .#9 sacerdos sil
determinatus, si parochus Superiori monasterii in casu particulari
declaret, se ad matrimonium proxima Dominica in ecclesia filiali ce-
lebrandum delegare aliquem sacerdotem religiosum, qui a Superiore
sequentibus diebus id Missam die Dominica ibi celebrandam deputa*
bitur.

R. - Negative ». C. I., 20 Maii 1923 *.

5. - « An certo constet cappellanos carcerum fuisse institutos Lani-
quam veros parochos aut saltem tamquam vicarios cooperatores, ad
effectum validae adsisleiitiae matrimoniis, in rasu ». S. C. Concilii,
9 Ianuarii 1926, respondit: « Negative et ad mentem »

6. - « 1). - i. .An vicarius cooperator, qui ad normam canonis
1096. § i, a parochus vel loci Ordinarius generalem obtinuit dclega-
tionem assistendi matrimoniis, alium determinatum sacerdotem sub-
matrimonio determinato.

II. .An parochus vel loci Ordinarius, qui, ad normam canonis
1(196, § 1 sacerdotem determinatum delegaverit ad assistendum ma-
trillionio determinato, possit ei etiam licentiam dare subdclcgandi
alium sacerdotem determinatum ad assistendum eidem matrimonio.

- .Affirmative ad utrumque ». C. I., 28 Decembris 1927 .

.. - Decretum *Ve temere* modum concedendae licentiae determi-
navit. Post ipsum licentia danda est sacerdoti certo et determinato
et valet intra limites territorii eam concedentis. Codex addidit ut
licentia detur *expresse*; unde excluditur licentia tacita, praesumpta,
interpretativa vel mera tolerantia aut ratihabitio. Urentia scripto,
verbis signisve aut factis vere concludentibus, quae nempe demonstrent
intentionem concedentis, manifestanda est. Lex non requirit ul scripto
detur licentia. S. R. Rota, 16 Maii 1929

8. - Delegatio danda est sacerdoti determinato, unde excluditur
delegatio generice data vel designatio sacerdoti' per tertiam personam
vel per sponsos; at necesse non est ut delegatu- deleganti notus sit.

nii autem potest sive scripto, sive verbi sive etiam aliis signis po-
sitivi-- acquiv alentibus. Exclusa vero esi centia seu delegatio prae-

3) .1. J. .S', XVI. III: *Periodica*, XI.11, «I; *Ius Pontificium*, 1021, 115. I) J. .1. .S',
XVI, 115; *Periodica*, XIII, 80; *Ius Pontificium*, 1924, 08. 5) Iteapsonuin non fuit promoti-
kitiiti In .1. t. S.; *H. W. Honore reel-siaslico*, XXXIX. p. 225 et sqh. ~~haec addit~~: La mente
zzlunta alla r|sp<>Mn delta >. <oinrrcKazione non la conosclaino, ma ù l« n nirevole indovi-
n.irla: che <!>, se vi sono veri Inconvenienti ml aciniire. come >d è fatto flnora, il diritto eo-
niuin-, col domandar la dcllega al parroeo o ail 'Ordinario, e ove oecorra il tiwc-sstuio, il Vescovo
conferisca a tali Ni iluti la esenzione a norma del eau. 1111, * 2. e délia citatu rlsoluzione del
l Ftbbraio l'.111S, ad X . (J) J. .1. X., XX. (11 : *lit mu Tiu ohitP't...* 55 (1*.»28). 291 ;
Apollinaris, 1. 1o1; *Periodica*, XVII, 13; *Ius Pontificium*, 192S * ;) *Decisiones seu run-
tenliae*, XXI, 194-205.

sumpta vel interpretativa quae in rerum natura non existit et nihil operatur, aut mera tolerantia, nec item sufficit licentia tacite data. S. K. Rota, 14 Maii 1930

9. - « 1). - Cum vicarius cooperator ex praescripto can. 476, § 6 debeat ratione officii parochi vicem supplere eunique adiuvere in univ-er-o paroeciali ministerio, quaeritur: An valide assistere matrimoniis possit atque etiam delegare ad assistendum iisdem, si ex statutis dioecesanis aut ex parochi commissione non constet de facta iurium limitatione ». Eminenlissimus Card. P. Gasparri, praeses Commissionis, 13 Septembris 1933 respondit: « Negative ad utrumque »¹⁾.

10. - Etiam cappellani castrenses in Italia assistere possunt matrimoniis. S. C. Consistorialis, 13 Aprilis 1910. n. 7 (Vide can. 1094. n. 3).

11. - Vicarius cooperator ratione officii nequii matrimoniis assistere. C. 1., 31 Ianuarii 1942 (Vide can. 476, un. 4-5).

12. - Delegatus episcopalis etiam ad universitatem negotiorum nequit matrimoniis assistere. C. 1., 25 Ianuarii 1943 (Vide can. 199).

1097

de Sacramentis, 2 Iulii 1917, proposito dubio: « An vidua ad solum matrimonium ecclesiasticum admitti possit, si per matrimonium civile ineundam pensionem militarem amitteret ». Respondit: « Non esse recedendum a praxi S. Congregationis ideoque amissionem pensionis non esse causam sufficientem permittendi celebrationem matrimonii absque ritu civili. Quod si aliae habentur circumstantiae, recurrendum in singulis casibus. Sanctissimus resolutionem confirmavit. Vgitur de causa ex quadam dioecesi italica oriunda »¹⁾.

2. - C. 1., 2-3 Iunii 1918, declaravit remittendum esse prudenti iudicio Ordinarii loci, qui exigere poterit in casu iusiurandum supplementarium, utrum permitti saltem possint nuptiae parti quae post pubertatem priusquam per sex menses^{*} morata sit in longissimis et dissitis oris, si matrimonii necessitas urgeat (Vide can. 1023).

3. - S. C. de Sacramentis. 1 Iulii 1921. edidit *Instructionem* de promotione^{*} liberi, relate praesertim ad opifices qui ex Europa in dissitas regiones demigrant (Vide can. 1023).

4. - S. C. Consistoriali^{*}. *communicatione* 26 Ianuarii 1923, Ordinarii^{*} Italiae commendavit ut eos qui ex Italia in Americanam aliasve regionem^{*} migrant vel migraverint, muniri curent *tessera* quadam *ecclesiastica*, in qua indicetur nomen. loci^{*} originis^{*}, quantum loci ubi baptismum et confirmationem receperint, et quinam^{*} sit praesens eorum «latu^{*}, utrum scilicet liberi sint, an coniugali. cum liberi^{*} vel non. an vidui²⁾.

S) *preliminaribus* *in* *Italia*, XXII» 275-281.— 9) Cfr. *In* *Italia*, § 11 (1931), 77.

Can. 1097. 1) *Archiv für katholische Kirchenrecht*, vol. 103. p. 158; Hilling, t. p. 71 — 2) *J. J. S.*» XV, 112.

“j flQQ I. - D. - Cum in nonnullis regionibus parochi- civili leg- IUIO graviter prohibeatur quominus matrimonio assistant nisi praemisso civili connubio, quod non semper praemitti potest, el tamen ad mala praecavenda et pro bono animarum matrimonium celebrari expediat: quidam horum locorum Antistites a S. C. de Disciplina Sacramentorum ellagitarunt: an el quomodo bis in adiunctis providendum sit.

R. - Recurratur in singulis casibus, excepto casu periculi mortis, in tpio quilibet sacerdos dispensare valeat ab impedimento clandestinitatis, permettendo ut in relatis adiunctis matrimonium cum testibus valide et licite contrahatur. S. C. de Sacramentis. 31 Ianuarii 1916 '.

2. - « I). - Utrum, secundum canoneni 1998, ad valide et licite matrimonium coram solis testibus contrahendum sufficiat factum absentiae parochi, an requiratur etiam moralis certitudo, ex notorio vel ex inquisitione, parochum per mensem neque haberi neque adiri posse sine gravi incommodo.

K. - Negativi* ad primam partem, affirmative ad secundani ». C. !.. l(l Novembris 1925 2.

3. - Ad hoc ut valeat matrimonium in forma can. 1098 requiritur factum absentiae parochi et moralis certitudo ex notorio vel ex inquisitione parochum per mensem haberi vel adiri non posse sine gravi incommodo. Deficiente facto absentiae aut certitudine morali matrimonium validum haberi non potest. S. R. Rota, 30 Ianuarii 1926 .

I. - « I). - An canon 1098 ita inlligendus sit ut referatur tantum ad physicam parochi vel Ordinarii loci absentiam.

R. - Affirmative ». C. I., 10 Martii 1928 '.

5. - « I). - An (*id physicum parochi rei Ordinarii loci absentiam*. de «pia in interpretatione diei 16 Martii 1928 ad canoneni 1098. referendus -it etiam casus, quo parochus vel Ordinarius, licet materialiter praesens in loco, ob grave* tamen incommodum celebrationi matrimonii assistere nequeat, requirens et excipiens contrahentium consensum.

R. - Affirmative ». C. I., 25 Iulii 1931 '.

6. - S. C. de Propaganda Fide, 12 Aprilis 1933, declaravit facultatem datam Ordinariis Sinen-ibus 31 Augusti 1908. dispensandi a forma -ubslantiali matrimonii pro casibus verae necessitatis subdelegari posse etiam vicariis cooperatoribus quasi parochorum

Can. 1098. — 1) A. J. .S., λ'III, 36; cfr. ctluin rescriptum S. Congregationis do Sacramentis 16 Iunii 1922 Itcmque responsa eiusdem Conglegat Ionia ad Episcopum Metensem, 25 Midi 1920, et ad Ordinarium l'adcrboinensem, 9 Martii 1916, apud De Sinet, l>r Sponsu- UbUA Mtlrii/(n. 136. 2) I. J, s . XVII 583; *Periodica*. xiv. 186» Zw Pon* tificiuiii, 1926, S3. — 3) *Decisiones seu sentential*, XVIII, 17-21. 1) J. J. X.. XX, 120; *Nouvelle ll» rue Theologique*, 55 (1928), 157; *Apollinaris*, 1, 331; *Periodica*, XIV, 185; *Ius Pontificium*, 192s, » ») i. i. s*.. XXV. 388; *Periodica*, \\\i. 12. 6) Declaratio non fuit promulgata in J, J. .S. Eam refert Sarturi, l. c., ad can. 1008. Cfr. etiam can. 1091, 2.

7. - « Ad dubium propositum ab Episcopo Melon, pro opportuna solutione: An scilicet, ratione habita responsi dati a Pontificia Commissione ad Codicis canones authentice interpretandos diei 25 Iulii 1931 relate ad can. 1098, ad hunc ruminem referendus sit casus, quo parochus vel Ordinarius celebrationi matrimonii religiosi assistere nequit, quia lege civili prohibetur, etiam sub poena, matrimonium coram Ecclesia celebrare, nisi praecesserit matrimonium sic dictum civile, et hoc ab auctoritate civili omnino recusatur, v. g. ob defectum instrumentorum quae lex civilis requirit. S. Congregatio de disciplina Sacramentorum rescribendum censuit: Vllirmalive. Datum Romae, ex aedibus eiusdem S. C. die 24 Aprili 1935 »

8. - « I). - Irum grave incommodum, de quo in can. 1098 sit tantum illud quod immineat parochus, vel Ordinario, vel Sacerdoti delegato qui matrimonio assistant, an etiam illud quod immineat utrique vel alterutri matrimonium contrahenti.

R. - Negative ad primam partem, affirmative ad secundam ». C. I., 3 Maii 1945 \

1099 1. - C. I. declaravit, 9 Decembris 1917, exemptionem a for-
Xv*/*/ malitatibus decreti Venemere qua ante Codicem fruehantiir
Imperium Germanicum cl Regnum Hungarian circa celebrationem
matrimoniorum mixtorum, promulgatione Codicis abrogatam esse '.

2. - « Ad consultationem Kcierendi'simi Ordinariatus Pragensis S. C. S. Officii ita respondit: in consessu habito feria IV, die 26 Novembris 1919. propositi' precibus i>lius Archiepiscopalis Curiae, dati' die 5 \prili' 1918. quibus peti* quomodo se gerere debeat in exci-
piendo consensu sacerdos. qui adsislil celebrationi matrimonii inter
catholicum et acatholicum. qui non dant cautiones. Eminentissimi ac
Reverendissimi Domini Cardinales mia merum Inquisitore' Generales
respondendum mandarunt, in omnibus servandas esse praescriptiones
Codicis l. C. Hinc sacerdos his matrimoniis adsistere nequit, nisi,
praestitis cautionibus, obtenta fuerit dispensatio super impedimento
mixtae religionis aut di>parilatis cultus, ad muniam can. 1066 et
1061; i-oiioU'uni vero requirendum ad normam can. 1102 et 1095.
Contrariae S. Sedi' prar-criplionc' atque contraria indultu per ipsum
Codicem*!. C. abrogata sunt.

R. Card Merry del Val » '.

3. - « 1° IArum can. 1099, 2 ila inlellendus sit, ut nomine
acatholici non baptizati venial etiam ethnicus, aliis verbis, utrum
protestantes baptizati cum ethnici' matrimonium contrahentes, valide
contrahant.

7) *Collecianai* WrcAliniraato. XXVI, C9; ZVrioJûvr, XXVII, 15. 8) J. ./. S.t
XXXVIT. 119.

Can. 1099. — D Cfr. apud De Smcl, *De ^wn^aUbus cl matrimonio*, η. l 13. p. l 18 ubi in
nn. . do aliâ simili declarati... I® Martii 1918. | · D Sinet» v .>12, p. us,
nota 1; cfr. etiam can. 11“-» η. l.

2° Si affirmative, utrum matrimonia protestandum baptizatorum cum ethnicis ante promulgationem Codicis contracta (quae hactenus invalida consebantur), valida evadant per promulgationem Codicis, obice legis amoto, perseverante vero consensu.

Infrascriptus Eminenlissimus Cardinalis Commissionis Praeses respondet:

Ad Ium *Affirmative* ad primam partem, scilicet, nomine acatholici non baptizati venire etiam ethnicum. Quare persona baptizata in Ecclesia catholica vel ad eandem in haeresi vel schismate conversa, licet sive haec sive illa ab Ecclesia catholica postea defecerint, cum ethnico matrimonium contrahens, invalide contrahit oh impedimentum disparitatis cultus. de quo in can. 1070, I. Imo taliter contrahentes, etiam post obtentam dispensationem ab impedimento disparitatis cultus, tenentur insuper ad formam canonicam celebrationis matrimonii servandam, ad normam can. 1099, § 1. n. 2. — At protestantes vel schismatici in haeresi vel schismate licet valide baptizati. nec ad Ecclesiam catholicam in haeresi vel schismate conversi, cum ethnicis matrimonium contrahentes, valide contrahunt ex novo Codice, (pina nee delinentur impedimento disparitatis cultus, nec tenentur ad formam canonicam celebrationis matrimonii servandam.

Ad 2um *Negative*. Scilicet matrimonia protestandum baptizatorum cum ethnicis ante promulgationem Codicis contracta, valida non evaserunt per promulgationem Codicis, sed etiam cessante, ope legis, impedimento disparitatis cultus in casibus de quibus dictum est supra, matrimonia convalidari debent per renovationem consensus, ad normam canonis 1133.

Innuo matrimonia invalide, oh impedimentum disparitatis cultus, contracta cum ethnico a persona in catholica Ecclesia baptizata, vel ad eam ex haeresi vel schismate conversa, sive haec sive illa ab Ecclesia catholica postea defecerint, convalidari debent per renovationem consensus in forma imis praescripta. >eu in forma canonica celebrationis matrimonii, ad normam can. 1135, § 1 ». C. I., 3 Decembris 1919 \

I. - *In catholica Ecclesia baptizati* considerantur illi qui acatholicis dati, a catholico luerunt in necessitate baptizati. S. C. de Propaganda Fide, 1 Aprilis 1922

5. - S. C. S. Officii, 1 Maii 1925, declaravit non constare de nulitate matrimonii celebrati in America a muliere graeco-orthodoxa catholica, cum viro graeco schismatico coram ministro graeco-schismatico anno 1912 '.

6. - « 1). - An ab acatholicis nati, de quibus in canone 1099, § 2,

3) *SiHloyr*, n. 75, p. 128. — i) Apud De Smet, n. 110, p. 111. n. 2; *Xouvclh Jit vue Thtoloimic*, 1925, 197 sq. — 5) Vide hunc causam apud *Perioffica*, MV, 99,

dicendi 'ini etiam nati ab alterutro parente acatholico, cautionibus quoque praestitis ad normam canonum 1061 et 1071.

R. - Affirmative ». C. I., 20 Iulii 1929 .

7. - « 1). - An sub verbis: *ab acatholicis nati*. de quibus in canone 1099. § 2, comprehendantur etiam nati ab apostatis.

R. - Affirmative ». C. L., 17 Februarii 1930 7.

8. - Persona nata ex matrimonio mixto, catholice baptizata at sine religione educata, «piae viro acatholico nupserit, valide nupsit etsi forma ab Ecclesia praescripta minime servata sil in celebratione matrimonii. S. C. S. Officii, 9 Iunii 1931 *.

9. - « I). - Irum interpretatio diei 20 Iulii 1929 ad canonem 1099, § 2 sit declarativa, an extensiva.

R. - Affirmative ad primam partem, ad secundam ». Iulii 1931 '.

10. - « Γ). - An mulier latina, quae vi can. 98. § 4, declaret se posse transire in *matrimonio ineundo* ad ritum orientalem viri, adhuc teneatur ad formam celebrationis matrimonii, de (piae in can. 1099. § 1, n. 3.

R. - Affirmative ». C. I., 29 Aprilis 1910

11. - « Matrimonia tum inter fideles Gracco-Ruthenos, tum inter fideles mixti ritus, servata forma decreti *de temere* contrahi debent, ; « proinde in ritu mulieris a parochio mulieri' benedicenda sunt. Quod si ista causa adsit, poterunt nuptiae celebrari in ritu viri, de indicio et de consensu Ordinarii loci ». S. C. S. Officii pro Ecclesia Orientali, 23 Novembris 1940 11.

1100 S. Rituum Congregatio interrogata an in regionibus ubi praesens ritus in celebrando matrimonio, administrando Viatico aut extrema unctione adhibetur *manualr Toletanum*, idem manuale sit praeceptivum: die 6 Novembris 1925, respondit expedire ut adhibeatur Rituale Romanum, iuxta Decreta n. 3651. 16 Februarii 1886 et n. 3792 ad IX, 30 Augusti 1892 '.

1102 I. - S. C. S. Officii, 26 Novembris 1919. proposito dubio: « Quomodo se gerere debeat in excipiendo consensu sacerdos, qui adsit celebrationi matrimonii inter catholicum et acatholicum, qui non dant cautiones ». Respondit: « In omnibus servandas (r) praescriptioni - Cod. iuri » can. Hinc sacerdos his matrimoniis ad illi re nequit nisi. praestitis cautionibus, obtenta fuerit dispensatio

r.) .1. J. S. XXI. 573; *Vtnixlini*, XVIII, 251 iit# *Pontificium*, 1929, 191.— 7) J. J. S. XXII. 195; *The Ecch-f-ixtical Review*, 1931, p. 522; *Ptritnlita*, XIX, 268; *lux Pontiff* citfm 1030. 143- — 8) vide XXI, 11 XX111, 388; *Periodico*, XXI. 15; *Ilmiris*, 1930, 0(14. 1») .!

11) J. J. S. » XXX11L

super impedimento mixtae religionis aut disparitatis cultus ad normam can. 1060 et 1061; consensum vero requirendum ad normam can. 1102 et 1095. Contrariae Sanctae Sedi praescriptiones atque contraria induit» per ipsum Codicem huius canonici abrogata sunt »¹.

2. - « I. - An canone 1102, § 2 in matrimoniis mixtis, praeter Missam pro sponsis, prohibeatur etiam alia Missa, licet privata.

R. - Affirmative, si haec Missa ex rerum adiunctis haberi possit uti complementum caeremoniae matrimonialis ». C. I., 10 Novembris 1925

3. - « D. - An canone 1102 § 1 revocata sit facultas, alicubi a Sancta Sede concessa, passive assistendi matrimoniis mixtis illicitis.

R. - Affirmative ». C. J., 10 Martii 1928 3.

1103 I. - S. C. de Sacramentis, 4 Iulii 1921. edidit *Instructionem* de probatione status liberi praesertim quod spectat opifice qui ex Europa in alias regiones demigrant (Vide can. 1023).

2. - Possessio status conformis actui celebrationis matrimonii sufficeret sola ad factum matrimonii ostendendum etiam independenter a paroeciali registro; si circumstantiarum complexus, ex quo possessio status habetur, verificetur. Quae circumstantiae tribus vocibus vulgo designantur, nempe *nomine, tractatu, fama*. Mulier enim ex quo coram parocho contraxit nomen viri habet; tractatur ab eo ut uxor; publice reputatur legitima uxor. S. R. Rota, 11 Martii 1930¹.

11 §. C. Rituum. 14 Iunii 1918, ad dubia: « Iuxta canonem 1108¹ Ordinarii locorum benedictionem nuptialem permittere possunt, ex iusta causa. etiam tempore Adventus usque ad Nativitatem Domini inclusive, et a feria IV Cinerum usque ad Dominicam Paschalis inclusive, salvo legibus liturgicis. Hinc quaeritur: I. Si Ordinarii ex hac licentia, quae non benedictionem nuptialem permittant in Nativitate Domini et Dominica Resurrectionis, licet in oratione Missae de respective festo addere commemorationem pro sponsis, quamquam haec sicut alia festa Epiphaniae, Pentecostes, Sanctae Trinitatis et Corporis Christi, ullam aliam orationem excludant? II. In tempore clauso Missam votivam pro sponsis celebrare? III. In vigiliis, occurrentibus extra tempus clausum, privilegialis, nempe Pentecostes et Epiphaniae, licet legere Missam votivam pro sponsis? ». Respondit: « I. Affirmative, sub unica conclusione; II. Si Ordinarius loci ex iusta causa permiserit etiam praedicto tempore clauso sollemnem benedi-

Can. 1102. — 1) *Zeitschrift für katholische Kirchenrecht*, vol. 100, p. 28. 2) *J. I. x. XVII*, 583; *Periodica*, XIV, 186; *Actus Pontificum*, 1026. SI. 3) *J. I. S.* XX. 120; *Apollinaris*, I 339 *Periodica*, XVII, 77; *Actus Pontificum*, 1928, G.

Can. 1103. 1) *Derisiones eni sententiae*, XXII. p. 15G, I.

Can. 1108. — 1) *Periodica*, IX, 111.

etionem nuptiarum, Missa \oliva pro sponsis celebrari poterit, exceptis tamen Dominicis, festis de praecepto etiam I et II classis, octavis privilegiati- I et II ordinis, feriis privilegiati- et vigilia Nativitatis Domini; Ad III. Negative in utraque vigilia » ‘.

1 1 An testes, parentes et propinqui admitti possint ia presby-
-J-J-“*’ terio tempore celebrationis matrimonii. Quaestioni ita propositae, 20 Noiembris 1910. ita respondit Sacra Rituum Congregatio: Rationabiliter testes, sui officii causa, in presbyterio intersunt matrimonio, non vero ceteri parentes aut propinqui *.

1 1 1 O Parentes iu- naturale habent circa educationem liliorum.
-L-LJ.0 Encyclic. Pii XI, 31 Decembris 1929 (\ ide can. 1372) ‘.

‘II 1. - C. L, 13 Iulii 1930, declaravit filios per subsequens
-ÜJ-v parentum matrimonium legitimates habendos esse uti legitimos ad effectum de quo in can. 1363, § I (\ ide can. 1363).

2. - « I). - An vi canonis 1116 per subsequens parentum matrimonium legitima efficiatur proles, ab eisdem genita delentis impedimento aetatis vel disparitatis cultus, quod cessaverit tempore initi matrimonii.

R. - Negative ». C. I., 6 .Decembris 1930 ‘.

1117 Filii légitimât! subsequent! matrimonio admitti possunt in seminarium. C. 1., 13 Iulii 1930 (Vide can. 1363).

1119 I. - S. C. de Sacramentis, 7 Maii 1923, edidit Decretum de processibus in causis dispensationis super matrimonio rato et non consummato; ilemque \ormas -ervandas in processibus super matrimonio rato et non consummato *.

2. - Iusta causa requiritur ad valorem dispensationi.- a matrimonio rato non consummato inter baptizato- vel inter partem baplizatani el non baplizatani. S. R. Rota, 20 Martii 1926 ‘.

3. - S. C. de Sacramentis, 27 Martii 1927. edidit \ormos observandas in processibus supei rato el non consummato ad praecavendam dolosam personarum substitutionem ‘.

1. - S. C. pio Ecclesia Oientali. 10 Iunii 1935, dedit *Insint-clioneni* pro processibus *super rato el non consummato*

Can. 1109. I) I>rtt> < WiniiM, 1911, 233192: // Uoiilnr. rob^irtstiro, 1911, 16S-KÎ9.

Can. 1113. 1) .1. .1 .S.. XXII, 19. Cfr. etiam Decretum S. C. Concilii 12 Ianuarii 1035. A. A. S., 115, ad can. 1329.

Can. 1116. 1) .1. .1. -S., XXI11. 25., /«.» Iuntiiicum, XI (19.,1), ju.5; /criotlica, XX. 119.

Can. 1119. I' I I.*■.. XV. 3S9. Il.iec documenta Invenire poterit. etiam in Appendici I ad III vol. M. a Cornu.it... iiln< J, rioitu-ii, XII, 100 et 113.

2' IhC'xiom. - <i < »> iituir, XX III, 76-92. .1. |. .s., XXI, p.11). 4) j j ,j XXVII. 333.

I. - S. G. S. Officii. 2 Aprilis 1924, declara-
nibus casus adiunctis, mulierem admitti p<

trimonium cum viro catholico contrahendum ». Agebatur de muliere
acatholice baptizata et educata quae anno 1919 matrimonium inierat
cum viro iudaeo. Anno 1921 mulier conversa est ad fidem catholicam
et cum eius prin* matrimonium exitum malum habuisset, cupiebat
viro catholico nubere. Dubium erat utrum ob baptismum ab una
parte ante matrimonium receptum privilegio paulino locus esse
posset

2. - Die 30 Septembris 1919 S. G. M. acatholicus non baptizatus,
matrimonium iniecit cum F. E. G. acatholica baptizata in secta angli-
cana, coram praecone haeretico sectae anglicanae, proindeque nulla
dispensatione obtenta. Die 1 Novembris 1920 S. G. M. divortium
civile a F. E. G. obtinuit. Nunc S. G. M. desiderat catholicam fidem
amplecti et matrimonium cum puella catholica inire. F. E. G. novas
nuptias iam iniecit. Quapropter S. G. M. rogat ut dispensatio conce-
datur super vinculo naturali primi matrimonii. S. C. S. Officii, 5 No-
vembris 1924 decrevit «Consulendum Sanctissimo, pro gratia disso-
lutionis vinculi naturali- primi matrimonii contracti a S. G. M. cum
F. E. G. in favorem fidei ». Et Pin- VI. feria \ insequenti eiusdem
mensis et anni, habita de hac re relatione resolutionem «approbavit
et petitam gratiam concedere dignatus est »

3. - S. C. de Propaganda Fide, 16 Iulii 1926, rescripsit ad Ex-
cellentissimum Episcopum Trincomaliensem (Prot. n. 2457/26) par-
tem catholicam, postquam ilerum | | | | * r
uti po.-sc privilegio paulino, post

Antequam coniux conve-
nium *valide* ineat. debi-
lare, nisi concurrerint adiuncta p
Sanctae Sedis. Si haec non habe
S. R. Rota, 5 Decembris 1925 '.

1 1 1. - « Ad dubia propo-
scilicet:

1" Irum facultate- di-pen-
tionibu- relati- in canoni' 1125. |
narii.-, an vero omnibus sacerdotii)

2" Irum consilium Missii

Can. 1120. 1) Cfr. *Periodica*, XXI.
rrcltsUinUco, XX XVII11. 1!>3;7^< *Ecclr^iiflic*
Lortiii it nsts, 1925, 62H; 1926, 13». (r. clin
be Suu-!, *Iff Hpantful. cl iimlnm.*, ed. I. p. 2N

Can. 1121. — 1) *Iccisionr* sm stnloih*

locum tenere possit Consilii administrationis et Capituli quoad alienationem vel locationem bonorum ecclesiasticorum, ad normam canonum 1532 et 1521.

Infrascriptus E. mus Commissionis Praeses respondit:

Ad 1um. dictae facultates dispensandi aestimandae sunt ex tenore constitutionum, de quibus in canone 1125.

Ad 2um, affirmative. C. I., 26 Ianuarii 1919 *.

2. - 1). - « 1um vi can. 1125 hire concessa sil facultas dispensandi, ile (pia in Constitutione *Populi* Gregorii XIII. etiam quasi-parchi-». Praeses C. I. 3 Augusti 1919, respondit: « Affirmative»".

3. - « Primum Concilium Sinense videns frequenter inter non-baptizatos catechumenos: periri tales qui cum secunda vel ulteriore successae uxore, in baptismum consentiente, baptismum petant, quibus durissimum est el fere impossibile tale matrimonium dissolvere, humillime Sedem Apostolicam orat, utrum *ad mentem Constitutionis S. Pii I Romani Pontificis* liceat A icariis Apostolicis el Praefectis Apostolicis tales catechumenos cum tali in baptismum consentiente uxore simul baptizare, data eis insuper facultate ul in eodem matrimonio permanere valeant absolute et sine ulla interpellatione primae uxoris ».

S. S. de Propaganda Eide respondit: « Affirmative » sine delatione, anno 1924

1127 S. C. S. Officii, 10 limii 1937, propositis dubiis: « I. Utrum in matrimonio contracto a duobus acatholicis dubie baptizatis, in casu dubii insolubilis circa baptismum, possit permitti alterutri parti ad fidem conversae privilegii paulini vi can. 1127 Codicis iuris canonici. II. Utrum in matrimonio contracto inter partem non baptizatam el parte catholicam dubii* baptizalam. in casu dubii insolubilis de baptizato. possint Ordinarii alterutri parti ad fidem catholicam conversae permittere usum privilegii paulini vi can. 1127 ». Respondit: « Ad I. Negative. Ad II. Recurrendum ad S. Officium in singulis casibus» (Aide etiam can. 1120) '.

1131 « 1). - I. An separatio coniugum ob causas, de quibus in canone 1131. § 1. forma administrativa decernenda sit.

II. An in eadem separatione coniugum, de quibus in canone 1131, § 1. in secundo gradu eadem servanda sit forma ae in primo gradu.

Can. 1125. 1) Vtriusque n. r. fi, p. 1115. 2) *Syllour*, n. 70, p. 111. — 3) Cfr. *Irish Canon Law*, n. 12, p. 273. Cfr. etiam l'appello, *Dr MacCarthy*, u. 757»

Can. 1127. 1) *XXIX*, n. 173: *hwllinafle*, X. 331; *Antiquities* 1938 p. 3bG-39l: *Archie* (1027), 183*.

R. - Ad 1. Affirmative, nisi ab Ordinario aliter statuatur ex officio vel ad instantiam partium.

Ad II. Affirmative ». (C. I. 25 Iunii 1932)

1139 iuxta ultimas dispositiones S. Officii, non possunt sanari in radice mixta coniugia nisi habeatur moralis certitudo partem aetholicam universae proli- tam natae quam nasciturae catholicam educationem non impedituram. S. C. 1931. Cfr. can. 1061. n. 2.

1141 « I" I trum quando par- acatholica non renuit se sistere in ram parochio catholico, renuit tamen omnino praestare debitas cautione-, providendum -it per dispensationem et renovationem consensus coram parochio catholico passive se habente, vel potius per -anationem in radice: et quatenus -it per sanationem in radice,

2" I trum laculla- sanandi in radice in hoc secundo casu, comprehensa censenda sit necne in facultate iam obtenta sanandi in radice matrimonia mixta, nulla ex capite clandestinitatis, vel,

3" Utrum peti debeat an nova facultas a Sancta Sede ». S. C. S. Officii, 20 Novembris 1912. respondit: « Ad 1. Negative ad primam partem, affirmative ad secundam. Ad II. Non comprehendit III. Provisum in secundo. Et supplicandum Sanctissimo ut sanare dignetur in radice matrimonia ex hoc capite nulla, quae usque adhuc invalide ab Episcopis sanata fuerint ». Et die 21 eiusdem mensis Pius X approbavit et sanavit. Datum Romae 22 Decembris 1916 ».

1148 - S. Rituum Congregatio. 30 Iunii 1922, declaravit servari posse consuetudinem in Archidiecepsi Aquensi a multis annis vigentem imponendi fidelibus prima Dominica Quinquagesimae cineres praecellenti gloria IV benedictos: dummodo revera gloria IV Cinerum ritu- benedictioni- et impositionis expletu- fuerit iuxta Missale Romanum ».

2. - S. Rituum Congregatio, 1 Februarii 1921. declaravit decretum 30 Iunii 1922. de quo supra circa impositionem cinerum, valere etiam pro oratoriis piarum unionum et -acili- ruralibus aliisque ubi peraguntur exercitia pro opificibus. Itemque declaravit pro benedictione gutturi- in festo Sancti Blasii servandam esse formulam in Rituali Romano editionis typicae relatam, non vero formulam antiquiorem decreto 20 Martii 1869 praescriptam *.

Can. 1131. 1) J. I. XXIV, 2si; 1/5 Pontificium, XII (1922), 235
XXI. 283.

Can. 1141. — 1) A. J. IX. 13; Periodica, VIII, 191

Can. 1148. 1) J. I. XIV, 171. 2) J. I. S. XVI. 102; Periodica. XIII, 72.

3. - S. Rituum Congregatio, responso 16 Ianuarii 1936 ad Episcopum Limburgensem dato, declaravit candelas pro benedictidpe gutturi- in die Sancti Blasii adhibendas accensas esse non debere, cum accensionem non requirat Rituale Romanum editionis typicae novae

1117 S. Rituum Congregatio, 8 Martii 1919. declaravit benedictiones imprimis catholicis impertiendas, quae iuxta can. 1119 dari quoque possunt catechumenis, intelligendas esse de sacramentalibus publicis, ac proinde admittendos esse vel admitti posse catechumenos ad impositionem cinerum, traditionem candelarum et palmarum

1161 Pro Italia omnino videnda *Instructio* S. C. Concilii 25 Iunii 1930, de applicatione praefixa articulorum 28 et 29 Concordati italici, circa ecclesias, consilia fabricae, Sanctuaria, Confraternitates et fundationes cultus *.

1164 L - Pius XI, dedicaturus novam Pinacothecam Vaticanam. 28 Octobris 1932, sermonem habuit de arte sacra in quo damnat quaedam Opera, quae etsi artis sacrae nomen usurpant, imagines depravatas, ridiculas, saepe vere sacrilegas exhibent. Romanus Pontifex sperat et vult ut lex canonica, quae clare in Codice sancita est, observetur et ars huiusmodi non admittatur in ecclesiis ad normam can. 1164, § 1; 1279, § 2; 1296, § 3 '.

2. - Pius XI. Motu proprio *Illeudo la Commissione*, 22 Decembris 1931. pro Civitate Vaticana instituit coetum super consultationibus technicis aedificiorum

1166 1. - « 1). - An ieiunium in consecratione ecclesiae, de quo in canone 1166. 2. moderandum sit secundum communem legem ieiunii ecclesiastici.

R. - Affirmative ». C. I., 20 Iulii 1929 '.

2. - S. Rituum Congregatio, 26 Octobris 1931. dubio sibi proposito: « An delegatio sacerdotis ad altare fixum consecrandum secundum Ritu Pontificalis Romani, data ex facultate quinquennali. etiam contineat delegationem validam ad indulgentiam concedendam vi can. 1166. § 3: et quatenus negative, an ipse Episcopus Ordinarius loci, qui sacerdotem delegat ad altare fixum consecrandum, intelligi possit

3) *Periodica*, XXVI, 349.

Can. 1149. — 1) .1. -I. **, XI, 111; *Periodica*, X, 81.

Can. 1161. — 1) -I. -I. XXII. HO; *Periodica*, XIX, 322.

Can. 1164. — 1) -4. J. * . XXIV, 355. — 2) J. J. S', XXVII, 8.

Can. 1166. 1) J. -U s . XXI. 574; *J/xjUiwms* III, 236; *Periodica*, XXI, 513; *Ia» Pimhfiriinii*, 1929, 191.

tamquam Episcopus consecrator secundum mentem praefati can. 1166, § 3». Respondit: « Indulgentiae in consecratione altaris conceduntur ab Episcopo qui altare consecrat, vel consecrare deberet, et tantum promulgantur ab ipso delegato »

11 fiQ 1. - S. C. Rituum, 21 Octobris 1927. « In diebus dominicis aliisque diebus, quibus Missa cantata de requie absente cadavere prohibetur, tolerari possit lugubris sonitu- aeri- Campani et appositio pannorum nigri coloris ad ingressum templi in iis ecclesiis vel publici- oratoriis, ubi. permittente ritu, ex consuetudine, absente defuncti corpore, dicitur officium defunctorum aut fit absolutio pro defunctis». Respondit: «Negative et quoad Missas defunctorum serventur rubricae novissimae Missalis tit. III. et decreta, sub vigilia Ordinarii loci et rectoris ecclesiae vel oratorii » '.

2. - S. C. Concilii, decreto diei 20 Martii 1931, mandavit « parochis aliisque ecclesiarum rectoribus ut ipsi campanarum sacrarum in suis ecclesiis ad normam Codicis I. C. admodum moderentur. requisita etiam tempestive et habita proprii Ordinarii licentia, si gravi ex causa, sacrae campanae in usum non stricte religiosum sint quandoque adhibendae ». statutis quoque canonicis poenis contra inobedientes

3. - Pius XI. per decretum S. Penitentiarum, 30 Ianuarii 1933. indulgentias, a Benedicto XIV, 13 Decembris 1710. concessas pro pulsatione aeris campani cum recitatione quinque- *Pater, Ire* feriis sextis hora tertia post meridiem, adiecta precaliuncula: *adoramus te Christe et benedicimus tibi: quia per sanctam* etc. notabiliter auxit, et confirmavit ita ut praescriptae preces recitari valeant ad campanae pulsationem alia etiam diei hora secundum invectam in diversis locis consuetudinem. Indulgentia concessa est decem annorum pro singulis feriis VI, et plenaria per integrum mensem .

4. - S. Penitentiarum, 28 Decembris 1935 proposito sibi dubio: « Utrum ad indulgentias lucrandas de quibus supra in concessione Benedicti XIV et Pii XI. 30 Ianuarii 1933. necessarius omnino sit campanae sonus » respondit: « Iuxta statutam indulgentiam pro recitantibus feria VI supra indicatas preces ad sacri aeris sonum in memoriam agoniae* et mortis D. N. Iesu Christi, eadem indulgentia lucrificari potest etiam in locis ubi huiusmodi sonus in more non sit. easdem preces recitando aut primis horis post meridiem, in quas quidem incidit, iuxta veterem horarum diei computationem, hora nona, circa quam, ut Sancti Evangelistae testantur, Iesu Christus in cruce emisit spiri-

2) Responsum non fuit promulgatum in .I. .I. X. Videre illud poteris in *-IpuUinaritt*, IX (193II), p. 18C>.

Can. 1169

381 ;

Ius

1927,

116. —

3) *J. J*

linn, aut alia hora, qua. secundum diversorum locorum consuetudinem. -olet dicta commemoratio fieri: facto verbo cum Sanctissimo». S. Poenitent., 28 Decembris 1935 '.

5. - Episcopus Papiensis quaesierat a S. Rituum Congregatione an liceret in turribus campanariis ecclesiarum loco campanarum collocare instrumenta radiophonica. S. Congregatio 27 Novembris 1911 respondit: Non expedire J.

1170 S. C. Rituum, 20 Octobris 1922. ad dubium: « In Irum in J-J- · Θ ecclesiis earumque cryptis dixino cultui destinatis apponere hierai tabulas cum inscriptionibus et nominibus fidelium defunctorum, (piorum corpora inibi tumulata non smil ner tumulari possunt iuxta canonein 1205, 2 Codicis I. C. ». Respondit: « Non licere iuxta alias resolutiones et ad tramitem decreti S. R. (i. n. 733. et canonis 1150, 1 Codicis I. C. » '.

1182 Quaevis oblatio parochi aut alteri ecclesiae rectori data pie cuiusdam causae intuitu ipsimet pie causae acquiritur. Ex (pio fit ut cprii rem pecuniariam oblatam accepit administratoris loco sit, cuius est illam erogare iuxta mentem et consilium largitoris. S. R. Rota, 30 Iulii 1930 '.

1183 De con-ili- fabricae in Italia post Concordatum \ idenda est Instructio S. C. Concilii 25 Iunii 1930 '.

1184 De iure sedilium el scamnorum in ecclesiis videri utiliter poterit decisio S. C. Concilii II Decembris 1921 (\ ide can. 1553) '.

1190 Corpora defunctorum pos-unt -epeliri in oratorii' privatis coemeteriorum. S. R. 10 Decembri' 1927 (\ ide canonein 1205) '.

1193 In oratorii' 'cmipublici' nequeunt corpora defunctorum sepeliri. S. R. Congr., 10 Decembris 1927 (\ ide can. 1205) '.

1) I .1 .S., XWHI 7». — 5) Responsum non fuit protulratutii in .1. .1. S.; illud refertur a II Moniturr trrleeitiMiico, 1012. 12 et a ptrfict Munitu 1912, loi

Can. 11/8. — 1) ,i. .1. X.. XIV, 556ζ Periodica, XI, 196.

Can. 1182. — 1) *Dérivions sentrntiif*, XXII, p. |S8. n. 13 vt gqg.

Can. 1183. — 1) *A. J. S.*, XXII, 11'. Cfr. Hitim pro Italia 1>v<rvInuu mduin 26 Septem- bra 1935; n. ;2.LpUil Fam II Biwlano ecctedwticv gjurUHto, *Supplemento*, ^ 105 eqs.

Can. 1184.— 1) *J. J.* XIII. 2G<

Can. 1190.— 1) *J. .1. S.*t XX, 261.

Can. 1193.— 1) *J. J. S.*. XX. 265.

30 Aprilis 1926 (λ ide can. 822)

1198 Rituum Congregatio. 17 Octobris 1931, dubiis sibi propo-
s: « 1. I (rum valida sit consecratio altaris immobilis, cuius
mensa, contra praescriptum can. 1198, non constat ex unico lapide
naturali, sed e duabus vel tribus laminis lapidis naturalis super se
positis et cemento ita innetis ut appareat sicuti unicus lapis naturali'.
— 11. I Irum in tab altari, per nefas consecrato, Sancta Missa cele-
brari possit ». Respondit: « Ad I. Consecratio altaris invalida fuit.
Ad II. Pro celebratione Missae stetur can. 822 »¹

1200 1 Rituum Congregatio, 9 Septembris 1920 ('didit ritus hre-
l
iores consecrationis altarium immobilium, scilicet: I. *Ritus
seu formula brevior consecrationis altaris immobilis quoti amisit con-
secrationem ob separationem. etsi momentaneam. tabulae seu mensae
a stipite: uti in casu de quo apii Codex iur. can. in canone 1200, § I.
II. Ritus et formula brevior in consecratione altarium quae amise-
runt consecrationem. uti in casu de quo apit Codex iur. can. in canone
1200, § 2, nn. 1 et 2* '.

1202 Rituum Congregatio, 25 Octobris 1933. interrogata de
modo computandi distantiam (piae intercedere debet inter
cadavera recondita et altare respondit: « Distantia computanda est
non a petra sacra sed a mensa (piae petram sacram sustinet » *.

9 10 Novembris 1925, declarat it ecclesiastica
qui mandaverint corpus miiiiii cremari si in
hac voluntate usque ad mortem permanserint, etsi crematio ad nor-
main eau. 1203, 2. locum non habuit (Vide can. 1240).

2. - Invalescente abusu cremationi' cadaverum, S. Congregatio
S. Officii. 19 Iunii 1926. edidit *Instructionem* de ipsa crematione ad
Ordinarios locorum. In ipsa praescribitur ut doceantur fideles de vero
consilio ob quod ipsa crematio fovetur et de gravitati* culpae (piae in
ea fovenda habetur, lis, (piorum corpora aliena voluntate cremationi
stibiiciunlur, tunc tantum funera ecclesiastica concedi possunt, si scan-
dalum remoteri possit. Si crematio liat propria defuncti voluntate,
non sufficit aliqua coniectura retractationis. Quotiens funus ecclesia*

Can. 1194. — 1) J. S., XVIII, 388.

Can. 1198. — 1) KcMpoiwin non apparuit in J. J, N., invenios nuteni in .1poUinuris,
IX (1931.), 186, et in .Arrhir fur kaMol-mhu η Kirch'nrcch/, 112 (1032)· 601.

Can. 1200. 1) J. f. S., XII, HO <t 150; r<rin<lu'<i. \, 2.37. Ilu lumihhH ritn> Inc-
vforet* editi stint etinin in Ilihutli Uoiituiio edit. typ. in Jcptiulicc.

Can. 1202. 1) Uesponsnin non fuit promulgatum in J. .1. S'. Vide illud in I rrti'<
inuiiix, X, SI et XIII, 87-88.

slicum prohibetur, prohibetur quoque sepultura seu inhumatio in loco sacro. Quodsi auctoritas civilis si contrarium exigat, ne desint sacerdotes ad «pios spectat, <pia par est animi fortitudine obsistere et protestari et ab omni interventu in casu abstineant ».

1205 1. - « I). - An sepultura fidelium, quae locum obtinet in ecclesia subterranea, censenda sit lacta in ecclesia in sensu canonis 1205. § 2.

R. - Affirmative, si agatur de ecclesia subterranea, <pia sit vere e] proprie ecclesia divino cultui addicta ». C. 1., 16 Octobris 1919 '.

2. - In eccle-ii- non licet apponere tabula- eum inscriptionibus seu nominibus defunctorum ibi non tumulatorum. S. R. C., 20 Octobris 1922 (Vide can. 1178) 2.

3. - Pius XI, Motu proprio / *primitivi cimiteri*, 11 Decembris 1925, promulgat -latula *Commissionis pontificiae archaeologiae sacrae* quae praeficitur cu-todiendis cl explorandi- coemeteriis christianis antiquis -eu Catacumbi-. et regulamentum *Pontificii Instituti archaeologiae christianae* '.

I. - S. C. Concilii. 10 Decembris 1927, ad dubia: « I. Polestne tolerari praxi- statuendi per le-lamentum voluntatem transferendi propria- exuvia- e communi coemeterio in aliquam ecclesiam post aliquod temporis spatium lapsum a morte? — II. Canon 1205, § 2 intelligendii-ne e-l etiam de ossibus, ita ut haec quoque sepeliri interdican- tur in ecclesiis? III. An vero verbum *cadavera* pre-se sit accipiendum ». Respondit: « Ad I. Xegalivc, et Episcopii- prudenter praxim remove- curet; Ad II. Affirmative; Ad III. Provisum in altero» '.

5. - S. C. S. Officii, rescripto 13 Februarii 1937 ad Ordinarium Olomucen-em. propo-ito dubio: « l Irum lici al -epelire in coemeterio aealholico ritu catholico cl per mini-trum catholicum personam catholicam quae ex pietate erga aealholico- parente-. propinquos aut amicos petal, aul ex alio lim honesto ». Respondit: « Tunnilationem catholici in cocmelei io aealholico non esse permittendam, mullo mi- mi- eum ad-i-tentia mini-lri catholici cl rilibu- -epnllurae ecclesia- -lirae » '.

1211 Kitumn, 3(1 <)ehd>ri* 1922. ad dubium: « Vit aliquid qumninu> lampade* diam elrrlrieae ardeant supra sepulera defunctorum in Christo quiescentium in eoemeterii* rite benediri* ». Kcspondil: « Non ob-tarr in ca*u. <[ad mentem. Mens est ut haec lux. irut ornatus ippi»*ihn, imii ni tantum

Can. (203. n i.
 Can. 1205. 1) .1
 i) i. J 5.>G. 1) .1. J
 XVII 190: hi* Pnnlifcium, 192s, tin

officium humanitatis et solatium vivorum, sed horum in carnis resurrectionem et vitam aeternam, fidei catholicae testimonium et professio. Insuper nullum afferri debet detrimentum supplicationibus quae, iuxta dogma catholicum, praecipue prosunt fidelibus defunctis, nempe sive altaris sive orationum sive eleemosynarum sacrificia» '.

ini ρζ 1. - « 1). - liliu periculum offensionis, vulgo *malumore*, ex parte fidelium cl cleri sil, ad normam canonis 1215, gravis causa, quae excuset a transferendis cadaveribus fidelium e loco in quo reperiuntur, ad ecclesiam ubi funus persolvatur.

R. - Negative, et consuetudinem non transferendi cadavera fidelium, antequam tumulentur, e loco in quo reperiuntur in ecclesiam, esse reprobendam ». C. L, 16 Octobris 1919 '.

2. · « Ritus exsequiarum ut in Rituali romano praescribitur, in hac archidioecesi non est servatus, quia cadavera ad ecclesiam non ducuntur oh leges civiles, quae obligant ut sepullurat tradantur vintiquatuor horis post obitum: et etiam quia coemeteria, quae sunt sub lege civili, satis distant a paroecia. Parochi vocantur domi et hic cadavera commendantur. Hinc quaerihn : Quacnam rubricae et normat* in casu servandae? ». S. Rituum Congregatio, 28 Februarii 1920. respondit: « I" Servandum esse, quantum fieri potest. Rituale Romanum (lit. VII, Cap. in. *Exsequiarum Ordo*) et canon 1215 C. I. C.; 2" Familia defuncti certior liat, funus eum Missa exsequiali peragi posse, etiam praesente moraliter cadavere, iuxta rubricas et decreta: 3° pro casibus autem extraordinariis dabitur instructio S. R. C. » .

3. - In translatione cadaveris iam humati in definitivam sepulturam dici vel cantari nonnam novarum rubricarum Missalis Romani titulo III, n. 6. S. Rituum Congregatio, 16 Iunii 1922 (Vide can. 1237).

I. - S. C. Concilii, 12 Iantiarii 1921, declaravit can. 1215 referri ad funus proprie dictum, non ad funera occasione translationis cadaveris iam suo tempore humati (Vide can. 1237)

1216 L- Ius funerandi parochi proprii restringi potest et excludi lis lege « loee-ana, consuetu- Kola, 12 Februarii 1919 (Vide can. 12ZZ) .

2. - S. C. Concilii interrogata respondit, 9 Iunii 1923, paroeciam quasi-domicilii etiam post (aulicis promulgationem ad effectum percipiendi emolumenta funeralia c>*e considerandam paroeciam propriam defuncti

Can. 1211.

598.

Can. 1215.

s... XXI, 128. 3) J. J. S., XVI. 188.

103; /iis /onti/iriuni, 1923,

Can 1210.

1) .1. J. X., XII. 129. 2) .1. J

H A Cokowta, /nt<rfrétait> auHitnlicet

3. - S. C. Concilii. 12 Novembris 1927, ad dubia: « 1. An parochus sui parochiani, qui sepulcrum habeat in municipali coemeterio in casu: 11. An idem exchishum ius eidem parochus competat, si suu-paroecianus tuniulationem ibidem elegerit in casu ». Respondit: « Affirmative ad utrumque » '.

I. - « I). · An ad normam can. 1216. I. eollati eum can. 1226, § 1. sepulcrum maiorum in aliqua ecclesia constitutum habendum sit post Codicem tamquam legitima electio ecclesiae funerantis.

R. - Negative ». C. L, 4 Ianuarii 1946

1217 Cum in aliqua dioecesi vigeret consuetudo faciendi funera in ecclesia cathedrali omnium fidelium defunctorum in qualibet ex quatuor paroeciis civitatis, si id heredes vel parentes petissent, nulla insuper parochus proprio portione paroeciali soluta, S. C. Concilii propositum fuit dubium: « An et quomodo ius funerandi competat Capitulo in casu». Quae, 9 Iulii 1921. respondit: « Negative, nisi agatur de* sepultura legitime electa vel gentilitia, salva tamen in his ca-ibu- portione canonica respective parochus defuncti » 1.

1220 " 'anonici honorarii, sicut Episcopi titulares, beneficiarii non rcsj(lentiales etc) transferendi sunt, funeris causa, aut in ecclesiam quam ip-imel legitime elegerint, aut si haec electio defuerit, in ecclesiam propriae paroeciae» vel loci in quo mors accidit, iuxta norma- communes pro cunctis fidelibus, et canonibus 1216. 1218 contentas ». Et contra hoc ius nihil statuere possunt statuta capitularia et. si quid -latuerint, non -u-tinelur. Si autem canonicus honorarius ceci- siam (jipiluli pro suo funere elegerit, funus facere debet Capitulum non parochus ecclesiae; parochus vero cadaver le\at, cique debetur portio paroeciali». S. C. (.oncilii, 9 Decembris 1939 '.

1221 « 1). - An praescriptum canonis 1221 extendatur etiam ad postulantes et ad alumno- -eholarum aposlolicarum in religionibus.

R. - Negative ». C. !.. 20 Iulii 1929 '.

1222 S. R. Rota. 25 Ecbruarii 1919, infirmo sententiam primae instantiae, addixit parochus N. N. in- exclusivum fune-

3) -i. -I. §., XX, 112; *Periodica*, XVII, 136; *Im Pontificium*, 1928, 57. — 4) J. J. XXXVIII, 162; *Periodica*, XXXV, 187 sqs.

Can. 1217. t) J. J. X.» XIII, 531; *II Monitore ecclesiastico*, XXXIV, 75.

Can. 1920. — I) J. J. XXXII, 75-77.

Can. 1221. 1) I. J. > . XXI. 573; ('omnn nhimun pro rtlif/iosis, X (1929), 331; *ptvio dr » Ciiiiiiiiiiii i li·lop** \ (1929), 177; *Xoiirtlb Pcrut TlictdoQbiuc*, 1929, 120; *IjjoHim/triX HI. 23** *Periodico*, XVIII, 251; *hw Pontificiuni*, 1929, 195; *Ecclesiastical /i· rifir*, *I. 511.

randi defunctos in hospitali in -ua paroecia silo, quia eidem faverat lex dioeccsana, consuetudo legitima et praescriptio

1909 I. - Electio sepulturae potest quidem fieri per mandatum tqiam non scriptum, al excepto casu mandati nequit fieri a parentibus et familiaribus defuncti. S. C. (Concilii. 9 Iulii 1921 (Vide

2. - S. Romana Rota. I Decembris 1930, in causa appellata a Superiore Capuccinorum correxit sententiam primae instantiae. Superior fecerat funus personae quae ecclesiam funerantem «degerat ecclesiam regularem. Parochus, fretu· lege dioeccsana quae prohibebat in quolibet ecclesia fieri primum fumi- sim* licentia scripta parochi. Superiorem in iu- rapuit ut sanctiones canonicas lueret quasi transgressorem legis dioeeesanae. I iibunal dioccesanum Superiorem damnavit in emolument-i- omnibus percepti- occasione funeris, et in causae expends. Superior appellavit ad S. R. Rotam quae proposito dubio: « \n et quamnam -ununam Superior 11·. MM. Capuccinorum loci Lo.s In-

loci », senlentiavit: « factam appellationem excipiendam esse » et ad mentem: « men.- e-l. ad parochum in casu non spectasse nisi porlionem canonicam ad normam can. 1236, ss. ». In hac causa ponens, relato principio can. 1507, § I, quod praestationes fidelium cedere debeant parochi, etsi alius officium paroeciale impleat, nisi certo constet de contraria offerentium voluntate circa summam <piae laxam excedit, haec nota digna addit: « quae contraria voluntas semper prae- iininilur pro mendicantibus ex eorum privilegio; cum nempe de incertis cleeiosxni- vivant, quidquid vel sim* titulo donatur, acquiritur tamen titulo eleemosynae ». S. R. Rota, I Decembris 1930 ".

3. - S. C. Concilii, II Iulii 1931, declaravit inter alia non posse Ordinarium lori impedire -ni- subditi- exercitium iuri- electionis -e- pulturae (Vide can. 1229).

- Electionem facere quilibet potest per mandatum; al ex-

jectionem -epulturae facere. S. C. Concilii, 9 Iulii 1921 (\n ide canonem 1217) '.

2. - \n igebat in civitate Gallipolitana consuetudo ut. si quis alicui confraternitali inscriberetur, hac ip-a inscriptione praesumeretur elinere ecele-iam Conlraternilatis ut ecclesiam sui funeris. Item con- ueludo x igebat qua diam defuncti inscribi possent hoc modo alicui confraternitali cl ita ius sepulturae acquirere in eadem ecclesia. Re-

Can. 1222. — 1) .1. J. S., XI, 129.

Can. 1223. — 1) J. J. S., XII, 131. 2) /i risiones neu sentinlinr, XXII, 131 sqs.

Can. 1226. — 1) J. J. S., Kill, 531.

clamantibus parochi', contra huiusmodi consuetudines vi quarum ecclesia paroeciali- fen numquam oral ec le-ia funerari-, et quaestione proposita Sacrae Congregationi Concilii, eadem Sacra Congrégatio 24 Maii et 15 Novembris 1930. respondit: « Ordinarius loci utatur iure -uo ad normam canonis 5 Codici- iuris canonici el ad mentem »; parocho autem defuncti deberi portionem paroehialem a Confraternitatibus et a Capitulo calhedrali quotiens confraternitatum aut Capituli ecclesia eligatur funerans. Per se facium adscriptionis alicui confraternitati non implicat electionem sepulturae in ecclesia ipsius confraternitatis, quae ecclesia per se potest etiam non gaudere iure sepulturae; in casu autem ex consuetudine implicita electio habebatur: quam tamen consuetudinem Ordinarius loci vi can. 5 abolere potest

3. - Electio sepulturae probari potest quolibet legitimo modo; ex quo sequitur nullam esse sollemnitatem electionis seu formam eligendi -ub nullitate praeceptam, quod e-t dicere validitatem electionis nullo pacto pendere ab eius probatione. Si lex dioecesana aliquid addat praescribens, e. g., ne funera celebrentur in ecch >ia quae non sit paroecialis intra ambitum paroeciae bine licentia scripta parochi loci, et lex illa particularis non sil contra ius commune permittens sepulturam electivam, considerari potest ut magi- delerminalixa probationi- iuris eligendi fumi' de quo in can. 1226. \ validitas electionis factae non potest pendere ; lege illa dioecesana et proinde limus factum ex electione contra ius dioece-ammi est valide factum et emolumenta cedere debent ei qui funus fecit. S. K. Kola. 1. Decembris 1930 (vide can. 1223) ».

1. - Nequit Ordinarius impedire ius electioni' sepulturae. S. C. Concilii, II Iulii 1931 (Vide can. 1229)

5. - Erectio sepulcri maiorum in ecclesia non o'I habenda ut legitima electio ecclesiae funeranti'. C. I. 1 Ianuarii 1916 (\ ide canonem 1216, n. 4).

1229 1. - S. C. Concilii, 9 Iulii 1921, declaravit non sustineri consuetudinem faciendi omnia funera risitatis in calhedrali (Vide can. 1216).

2. - S. C. Concilii. II Iulii 1931. declaravit Episcopum posse quidem in magna civitate a"ignare coemeteria determinati' paroeciis, non po'se vero prohibere -inguli- fidelibu- sepulturam sibi (digere in coemeterio dixeiO a coemeterio propriae paroeciae, quia id esset contrarium can. 1226. 1228, 1229

2) i. l > . XXV, p<nW«<<. XXII, Iui; *Ius Pontificium*, 1933, 101. — 3) *De ti+tnttif.* <cu s/nbiUnu*, XXII. 635, n. 3 · t -q.s. Sententia in appellatione corrigens scntvnti/Hti ptuuH· initantia*. 4) .1. J. S XXV, 333.

Can. 1229. 1' A. L S . XXV. 373; *II Monitore r.cclctritinlicot* XLV. 293.

1230 I. - S. C. Concilii. 12-20 Novembris 1927. exclusit ius parochi **Xuuu** ecclesiae cathedralis ad funera facienda fidelium paroeciae extra civitatem quidem situatae. at quae coemeterio civitatis utebatur de consensu auctoritatis civilis cuius erat coemeterium. In cuius causae disceptatione haec leguntur: « Ius ecclesiae paroeciae in qua coemeterium situm est in Codice quoad extraneos, tantum asseritur intra limites can. 120, § 7, fin. Qui limites arduissimi sunt, utpote qui contineant normam omnino *suppidivam*, tunc adhibendam eum nulla ex praecedentibus iuris sanctionibus in casum quadrat, et potissimum cum parochus defuncti proprius nec adest, nec potest suum ius exercere, et ideo ecclesiae cathedrali, vel paroeciae loci, id ius conceditur quod in casu parochus proprius nequii: v. g. si cadaver naufragi undis maris in littore extraneo exponatur, vel si parochus proprius peragere potuit solummodo, aut de facto peregit solas exsequias » .

2. - S. C. Concilii, 1 Iulii 1936, proposito dubio: « an recursus parochi S. C. ... contra decretum Curiae Venerabilis aedificatae 8 Novembris 1935. admittendus sit in casu ». Respondit: « Recursus live seu recursum esse recipiendum ».angebatur autem de recursu facto a parochis contra decretum Curiae quo ius funerandi defunctos via ferrea ad civitatem. in qua duae erant paroeciae, deductos, aequo iure ambobus parochis agnoscebatur, non exstante ulla consuetudine de qua in can. 1230,

3. - « Dubia: I. An in casu de quo agitur, ius levandi cadaver defuncti, exsequias peragendi, atque cadaver ipsum ad coemeterium ducendi pertinuerit Praeposito parochis S. Mariae Novae, vel S. Petri Venerabilis Crassi; II. An Praepositus S. Mariae Novae emolumenta a familia defuncti soluta, tradere teneatur parochis S. Petri ». S. Romana Rota, 2 Februarii 1911. sententia ait: « Ad I. Ius levandi cadaver defuncti, exsequias peragendi, atque cadaver ipsum ad coemeterium ducendi pertinuisse in casu Praeposito parochis S. Mariae Novae. Ad II. Non teneri Praepositum S. Mariae Novae ac emolumenta a familia defuncti soluta tradere parochis S. Petri, cui spectant veruntamen libellae centum et quinquaginta a defuncti familia eidem assignatae largitionis intuitu »

I. - « Ius parochis an cappellano, ad normam can. 1230, § 5, competat ius funerandi moniales ab Ordinarii loci iurisdictione non exemptas iuxta can. 615.

R. - Negative ad primam partem, affirmative ad secundam ». C. !.. 31 Ianuarii 1912 4.

5. - S. Rituum Congregatio interrogata circa ritum servandum in

Can. 1230. 1) J. J. S., XX. 112; *Triplex*, XVII, 13(1. — 2) J. J. S., XX 171: *Tribunali-Präfikbsrht Quartabscifl*, 91 (1938), 311; *Xouvrit* /frwr ThMooilur* (1938), 311.

functionibus pro defunctis diebus dominici, aut festorum de praecepto celebrandis ex petitione fidelium, respondit servandas esse praescriptiones Ritualis Romani et novarum rubricarum Missalis. Iuxta quas \fi--a exsequialis dici tantum potest corpore defuncti physice aut saltem moraliter praesenti, et non ultra biduum ab obitu. In aliis casibus -i Missa pro defunctis die dominica aut festiva petatur, non poterit lali* Missa dici in nigris, sed licenda erit Missa dominicalis aut festiva, in cuius tamen line fieri poterit absolutio ad tumulum, exceptis diebus in quibus ipsa Missa exsequialis prae-enle cadavere prohibetur. S. Rituum Congregatio, 1 Maii 1942 '.

1233 I. - Litterae S. Congregationis de Religiosis, 21 Iulii 1921: ((Reverendissime Pater, circa comcnlionem adslipulatani Episcopum Baren.-em inter et Ministrum Prov incialem Fratrum Minorum. haec S. Congregatio, quaestione examini subiecta, quae sequuntur respondet: Concordatum (seu conventionem) non sustineri et ad mentem. Mens est: Circa interventum associationibus funebribus, religiosi procedere -ludeant amicaliler cum clero receptilio quin tamen -uis iuribu- renuntiare cogantur, ad normam can. 1233, § 1 Codicis». \gebatur autem in casu de conventionem inita Episcopum Barensem inter et Ministrum Prov incialem Fratrum Minorum, qua minister Provincialis -e Miosque subditos ad non interveniendum funeribus ligabat, diam in casu quo a parentibus defundi ipsi invitati fuissent, nisi clerus rceptitius paroeciae localis invitatus esset '.

2. - S. C. Rituum, 15 Decembris 1922, potulantibus nonnullis locorum Ordinarii- aliquam normam seu instructionem circa vexilla in eeelc-ii- admittenda et benedicenda. Respondit: « \d mentem. Mens e-l: Quando insignia -eu vexilla non pertineant ad societates Religioni catholicae manife-lc contraria-, nec reprobata >int harum statuta, neque ipsa in-ignia -eu vexilla aliquod emblemata de se velitum ac reprobatum piae-eferant. in eeele-ii- admitti possunt. Quum vero in favorem et ob-equium eiusdem Religioni- catholicae pacifice postuletur supradictorum in-ignium -eu vexillorum benedictio, haec concedi potest, adhibita formula Ritualis- romani ». In-truccionem promulgandam edixit S. Congregatio 26 Martii 1921

3. - « 1). - An sub verbis can. 1233 *Clerici... ecclesiae addicti.* veniant etiam ecclesiae ealhedrali- collégiale capitularcs, quales.

R. - Negative ». C. 1.. B Aprili- 1911 \

\n -ii-tincatur caput \lll

collegialis loci
C. Concilii, 5

1) < 'r. Puir.-fn/ ti.l Cirro, XX II. (1911. Octob.). p 'T. — °) i i S XIII.....lll:.....' ll ■ ■ XXXIII. 173.

lulii 1911, respondit: « Affirmative ». kgebalur aulem in casu de statuto quod sic sonat: « Per i funerali (nempe partialia) rhe hanno luogo nolle chiese *filiali* (in decem nempe suburbiis), ncl caso che, oilre ai sacerdoti della frazione, si invitassent altri sacerdoti, sarà da dan* la preferenza nell'invito di intervenire ai cappellani cd ai canonici, prima che ai sacerdoti del clero regolare » *.

5. - « An vexilla cuiusque civium partis (partito politico) benedicere liceat ». S. C. S. Officii, 5 Martii 1917, respondit: « Negative ». S. C. S. Officii, 20 Martii 1947 5.

109/| « I). - An religiosi, etiam exempti, subsint indici funeralium taxarum, de (pio in canone 1234.

R. - Affirmative ». C. I., 6 Martii 1927 '.

1 I. - S. C. Concilii, 9 Iunii 1923. declaravit paroeciam quasi-
IōÜv domiciliis etiam in ordine ad percipienda emolumenta fune-
rum aequiparari paroeciis domiciliis *.

2. - "S. C. Concilii, 12-20 Novembris 1927. parochus paroeciae sitae extra civitatem in qua situm est coemeterium municipale agnovit ius deferendi proprios paroecianos ad idem coemeterium de licentia tantummodo auctoritatis civilis, excluso quolibet hire parochi ecclesiae cathedralis in cuius territorium coemeterium situm est, non obstante can. 1230, § 7 (Vide can. 1230) '.

3. - S. C. Concilii, 15 Novembris 1930. declaravit solvendam esse parochis portionem paroecialem a Capitulo et a rectoribus eonfraternitatum in casu electionis sepulturae, non obstante contraria consuetudine (Vide can. 1226) '.

1237 }.: I 'L- Irum officium funebre, quod non intra menseni a die lumulalioni- celebratur, sed intra mensem a die notitiae obitus alicuius, qui in regione longe di-sita decessit (v. g.. in America), haberi debeat officium sollemne, de quo in canone 1237, quoad effectus paragraph! secundae illius canonis.

II. An Ordinarius, ad vitandos abusus eorum qui ultra mensem protrahunt officium funebri* eo animo ut parochus emolumenta non percipiat, possit statuere quod oliieium a parentibus celebratum pro defuncto publice el cum cantu habeatur uti officium sollemne funebre, quoad omnes suos effectus.

1) .1 .I. S., XXXIV. 101-103. — A) J. J. W., XXIX. 1311.

Can. 1234. 1) -I. J. S., XIX 161; *Ittritt* <l.m ('ommuimuh's AV/ij/m 111 (1927), HI; *Periodica*, XVI, 50; lo* *Ponlifimm*, L027. 0-

Can. 1236. — I) A. A. .S., XVII. 568: *Ptrindich*. XIV, 118: *Aim Pontificium*, 1925. 117. — o) J. J. S., XX. 112; *Periodica*, XVII, 136. 3) J. J. S., XXV, 160S // *Monilure e.cclctdajdico*, XLV, 168.

R. . Ad I el II. Recurrendum esse ad S. C. Concilii ». C. I., 24 Novembris 1920

2. - Missae Gregorianaе aut Novendialis quae celebrentur loco funeris non subsunt normis datis a can. 1237 sollemne primum officium funebre spectantibus. S. C. Concilii, 16 Aprili- 1921 (Vide can. 833).

3. - S. C. Rituum, 16 Iunii 1922, ad dubium: « Utrum Missa de requie, quae celebratur in translatione cadaveris iam humati in definitivam sepulturam, gaudeat privilegiis Missae exsequialis ut in die obitus -eu depositionis, quamvi- exsequiale funus peractum fuerit occasione praecedentis sepulturae». Respondit: « Negative, sed ad casum propositum eadem S. Congregatio extendit privilegia contenta in hum's rubricis Missalis, tit. III, de Missis de junctorum, n. 6 » 2.

4. - S. C. Concilii. 12 Ianuarii 1924, declaravit canoneni 1215 et sequentes referri ad funus proprie dictum quod fit in translatione cadaveris ad ecclesiam ante depositionem ipsius cadaveris, non ad funera quae fieri aliquando solent occasione translationis cadaveris iam suo tempore humati. Ideo parochus proprius nullum iu- in haec funera cadaveris iam humati et deinde exhuniati el translati habere potest .

5. - S. Rituum Congregatio, 1 Maii 1942, decretum edidit de ritibus servandis in funeribus faciendis diebus dominicis (\ ide can. 1230, n. 5).

1239 Eunus ecclesiasticum nequit a fidelibus ehristianis renuntiari: potest excludi -ollemnita- non autem funus. S. C. Concilii, 12 Ianuarii 1924 (ide can. 1215)

1240 ''
1° I'ebnarii 1923, 1 \prilis 1925 et 13 Iunii 1925 declaravit duella aeademica germanica subiici poenis duellorum de ipiihn- in can. 2351 (\ ide can. 2351).

2. . « I). - An, vi canonis 1240, § I. n. 5, ecclesiastica sepultura priventur qui mandaverint -num corpus cremationi tradi el in hac voluntate perman-erint usque ad mortem, etiamsi crematio ad normam canonis 1203. § 2 non sequatur.

R. - Vffirmalive ». C. 1., 10 Novembris 1925 '.

3. - De privatione sepulturae contra cos (pii suum corpus cremationi (radi mandaverint edidit *Instructionem* S. Sancti Officii. 19 Iulii 1926 (\ ide can. 1203).

1. - S. C. S. (Mlicii. 15 Novembris IH1. dcelarav it «pia ratione

Can. 1237. It I. I. § XII, Jil, *I'triixlira*, X, 252; *Als Iniiitiriitnt*, I'I',l, IH J. J. S. XIV. 303, 3) .I. I' s. XVI. 188.

Can. 1239. — 1) -I. .I. <S. XVI, 188.

§ 1

Can 1240. — 1) -I- J. *>, XVII. 5S3; *I'<rhxlim*. XIV, 1x7; *I|M /»o/flu20C sl>*

sacerdos catholicus Itineribus schismaticorum intere-se aut ministrare possit (Vide can. 731).

inz* I. - De facultate ordinaria aut delegata dispensandi fideles
1^*3 Ordinariis competente videri potest responsum S. C. de Propaganda Fide, 2 Decembris 1922 (Vide can. 319) '.

2. - Congressibus eucharisticis participanto dum ad congressus eunt et etiam durante itinere a ieiunio et abstinentia dispensantur. Pius XI, Litteris 7 Martii 1924 (Vide can. 821) -.

3. - « I). - An *magnus populi concursus*, de quo in canone 1245, § 2. habeatur etiam per extraordinarium concursum fidelium unius tantum paroeciae ad festum in ecclesia celebrandum.

R. - Affirmative ». C. L., 12 Martii 1929 .

I. - S. C. Concilii, 15 Octobris 1931, ad quinquennium concessit Episcopis Foederatorum Statuum Americae Septentrionalis facultatem dispensandi ab ieiunio et abstinentia diebus festis civilibus '.

5. - S. Congregatio Concilii. 20 Decembris 1910, nomine Pii XII dispensat pro Italia a lege ieiunii et abstinentiae pro anno 1941 excepta feria IV Cinerum et feria VI in Parasceve attentis peculiaribus circumstantiis belli '.

6. - S. Congregatio pro Negotiis Ecclesiasticis Extraordinariis, 19 Decembris 1911, de mandato Pii XII. attentis peculiaribus hodiernis rerum adiunctis, quamdiu praesens bellum perdurabit, benigne concessit omnibus Ordinariis locorum cuiuslibet ritus, ut. pro suo prudenti arbitrio, in territorio suae iurisdictionis, indulgere valeant generalem dispensationem super lege abstinentiae et ieiunii ecclesiastici, in favorem etiam religiosorum et religiosarum exemptionis privilegio utentium; firma tamen lege abstinentiae et ieiunii pro fidelibus ritus latini, Feria IV Cinerum et Feria VI in Parasceve, pro fidelibus vero alius ritus duobus diebus ab eorum Ordinariis statuendis ®.

7. - « Attentis difficilibus rerum adiunctis quae recens bellum sequuta sunt, Ss. mus Dominus Noster Pius Divina Providentia Pp. XII benigne prorogare dignatus est, in iisdem terminis et donec aliter provideatur. Vpoticum Indultum diei 19 Decembris 1911 circa legem abstinentiae et ieiunii ecclesiastici 7.

Quapropter omnes locorum Ordinarii, cuiuslibet ritus, concedere poterunt, secundum prudentiam ipsorum indicium, in territorio propriae iurisdictionis, generalem dispensationem super lege abstinentiae et ieiunii ecclesiastici in favorem quoque Religiosorum et Religiosarum etiam exemptionis privilegio utentium. Firma tamen manet lex ab-

Can. 1245. 1) *Sylloge*, n. 107, p. 207. 2) *J. J. S.*, XVI, 151. 3) *J. S.*, XXI, 170; *Xourrlle 16 rut ThcolQQique*, 56 (1929), 681; *Periodica*, XVIII, 173; *lu.s Pon/i* "π 1029, loo ii « n. Bouscarcn, l. l» .! ©an. 1215 5) *j . i SM x x x i i i*. 21: // *W milorr <cd(situtfiro*, 1911, 8-9. — 6) *J. J. S.*, XXXIII, 516-157. 7) *J. J. S.*, XXXIII, 51G.

stinentiac et ieiunii ecclesiastici, pro fidelibus ritus latini, Feria IV Cinerum et Feria \ I in Parasceve; pro fidelibus vero alius ritus, duobu* diebus ab eorum Ordinariis statuendis. Locorum autem Ordinarii, qui supra memoratam dispensationem concessuri sunt, hortari curabunt fideles, praesertim Clerum saecularem, Religiosos ac Religiosa*, ut hanc apostolicam concessionem compensare studeant voluntariis exercitiis christianae perfectionis et expiationis atque bonis operibus, praecipue caritatis erga inopes et aegrotos, neve omittant pias Deo ad mentem eiusdem Pontificis preces offerre ». S. C. Concilii, 22 Ianuarii 1916 \

1247 « I). - I trum festa, quae non enumerantur in canone 1247, -1.4* ' £ 1, ipso facto ipsaque lege nullibi sint amplius de praecepto, etiamsi in aliqua natione, dioecesi aut loco antea fuerint de praecepto ex particulari lege vel consuetudine etiam centenaria loci, aut ex speciali concessione Sanctae Sedis.

R. - Affirmative, ita ut in iis diebus non amplius fideles urgeat duplex obligatio audiendi Missam et abstinendi ab operibus servilibus ». C. L, 17 Februarii 1918 L

1248 I. - In decreto S. Congregationis pro Ecclesia Orientali 24 Maii 1930 statuitur ut Graeco-Rutheni in regione Canadensi diebus festis incidentibus in utroque ritu, scilicet graeco-rulbeno et latino, praecepto audiendi Missam satisfaciant quocumque ritu catholico Missam audiant. Idem valere 'latuit Sacra eadem Congregatio et pro Graeco-Rutheni* in Statibus Confoederatis \mericae Septentrionalis, die 11 Iunii 1930 '.

2. - Romanus Pontifex permisit ad consolationem fidelium, qui tempore belli hispanici 1936-1939 Missas audire in ecclesia non poterant, ut Mis-a in cappella erecta in *ede ubi radiotransmissiones fiebant diceretur. Ex hoc tamen minime deducendum est Romanum Pontificem pernii'i*-e praecepto satisfieri audiendo Missam radiotelephonice transmissam .

1251 1. - « I). - Potestne retineri tuta conscientia doctrina quae tenet. post publicationem novi Codicis, diebus ieiunii tantum pluries vesci posse carnibus?

R. - Negative ». C. L, 29 Octobris 1919 '.

2. - S. C. Concilii, 17 Octobris 1923, proposito dubio: «An diebus solius ieiunii iis pluries carnibu* vesci liceat, qui ratione aetatis.

S) I. S.. XXXVIII, 27.

Can. 1247. 1) .1. .1 S., X, 170; *Perindiea*, IX, 82.

Can. 1248. D) I J. S. XXII, 351; *Il Monitor* crcb.fiuMiro*, 19.30.230. 2) Tta, in nota (-<* rrolorr Honomu, II MartH 1938; *Il Monitor* Hylejritutlico*, vol. 03. 70-71.

Can. 1251. - 1) i. J. S.. XI, <80; *Nru>'Hra*, X, pH.

officii, vel valetudinis lege ieiunii non teneantur». Respondit: « Affirmative » *.

1252 1. - « D. - Itrum canon 1252 iam ubique obligandi v^m [ia]H.rc inceperit, non obstantibus legibus particularibus.

R. - Affirmative ». C. 1., 3 Ianuarii 1918

2. - « I) - An lex abstinentiae cesset in Gallia diebus festis sub praecepto in universa Ecclesia servatis, sed in Gallia ex concessione Sanctae Sedis suppressis, scilicet festis Circumcisioni[^], Epiphaniae, Immaculatae Conceptionis beatissimae Virginis Mariae et beatorum Apostolorum Petri et Pauli.

live ». C. I., 17 Februarii 1918 "

- « D. - I. Utrum, si festum S. Iosephi diei 19 Martii incidat in feria sexta vel sabbato, teneat tantum lex ieiunii. an etiam lex abstinentiae. — Et quatenus affirmative ad primam partem, negative ad secundam :

II. Utrum cesset lex abstinentiae, etiam si festum S. Iosephi inciderit in aliqua die quatuor Temporum.

R. - Ad I. Servetur canon 1252, § I, seu non cessant nec lex ieiunii nec lex abstinentiae.

Ad II. Provisum in responsione ad I ». 21 Novembris 1921 \

4. - « D. - I. (trum, ad normam canonis 1252, § I. ieiunium cesset (piando dies festus, (pii ieiunium in vigilia habet adnexum, incidit in feria secunda, ita ut non amplius ipsum ieiunium anticipari debeat sabbato praecedenti.

II. Utrum verba: nec *pervigilia anticipantur*. respiciant tantum exceptum tempus Quadragesimae, an etiam lotum annum.

R. - Ad I. Affirmative, salvo praescripto canonis 1253

Ad II. Respiciunt totum annum ». C. !.. 21 No 1920 *

5. - Hue spectat etiam responsum S. C. Concilii, 9 Februarii 1924. de obligatione abstinentiae peregrinorum in locis ubi viget ex induito S. Sedis legis universalis mitigatio (Vide can. 14).

6. - S. C. Concilii, 13 Novembris 1937, proposito dubio: « An et quomodo expediat concedere dispensationem a lege abstinentiae et ieiunii in pervigilio Nativitatis Domini ». Respondit: « Negativi* seu non expedire et ad mentem. Mens autem est ut Ordinarii satagant opportunis instructionibus fideles inducere ius commune servandimi » 5.

2) Responsum non fuit promulgatum in J. J. S'. Legore illud poteris in *Jniiir fur katholischen Kirchnrcrfd*, vol. 103, p, 63; Rouscaren, I. (-., I, ad can. 1251.

Can. 1252. — 1) *fl Monitore reele*iasico* XXX (1918). 112. Responsum non fuit nullo Clientice proinultrutum in J. J. S. — 2) J X, 179; *Periodica*. IX, 82. — 3) -I. J. S'. XII, 576; *Periodica*. X, 219; *Ius Pontificium* 1923, 123 I. .S.. XII» 576; *Periodica*, X, 219; *Ius Pontificium*, 1923, 122. — 5) J. J *Thcolouisch&praktische Quartalschri/L* 91 i 1938), 519.

1019 1. - S. C. Concilii, 10 Novembris 1919, renovavit indultum *LûJj* (jr abstinentia et ieiunio pro Xmerica Latina et insulis Philippinis, paucis introductis mutationibus '.

2. - C. L, 21 Novembris 1920. declaravit verba: *nec pervigilia anticipantur*, de quibus in can. 1252. respicere lotum annum, salvo praescripto can. 1253 (A ide can. 1252).

3. - S. C. de Religiosis, 22 Martii 1921, declaravit diebus festis de praecepto extra Quadragesimam non cessare legem iciunii (piae vigeat vi Regulae Fratrum Minorum

I. - S. C. Concilii, 9 Februarii 1924, declaravit, peregrinos tempore Quadragesimae, in loci* ubi ex speciali dispositione Sanctae Sedis abstinentia sabbati servari debet l'eria IV, teneri eandem abstinentiam -ervare alleiutra die ad libitum, scilicet vel feria IA xel sabalo (Vide can. 14).

5. - S. (. Concilii, 18 Ianuarii 1936, proposito dubio: « An et quomodo adime vigeat votum in casu »; respondit: « Ex deductis non constare de obligatione voti ». Agebatur autem in casu de voto emisso ab Xrdicpi-copo Bogolen-i una cum clero sacculari et regulari ai Capitulo Ecclesiae Catlicdralis 27 Octobris 1819. celebrandi nempe quotannis festum Immaculatae Conceptionis eo die quo Romanus Pontifex dogma definiret, atque iciunium servandi in pervigilio eiusdem festi. In causae autem disceptatione principium hoc -ine discussione admittitur: Iciunium ex voto posse vi voti solummodo voventes, non vero eorum successore* aut postero*, obligare. Posterii poterunt obligari lege ecclesiastica aut legitimo statuto non vero vi voti. At in casu nec obligatio ex lege agnita fuit l.

1254 I). - An verbum *omnes* huius can. 1251. § 2, quoad legem ecclesiasticam ieiunii, applicetur eodem modo etiam mulieribus prout applicatur viris.

R. - Affirmative. C. !.. 13 Ianuarii 1918 '.

1255 De -aera lilurgia omnino videndae -uni Litterae Encyclical* Pii Nil « *Mediator Dei et hominum* », 2(1 Novembris 1947 .

1258 I. - S. C. de Propaganda Fide in epistola ad A icarium Apostolicum de Kirin. 28 Maii 1935. normas propositas ab Ordinarii- de Manchoukuo approbat, liai* normae respiciunt honore* tributo- imagini Confucii in scholis cypo-ilae: ingre-sum alumnorum, militum el officialium in /'ugodas: cooperationem pecuniariam catho-

Can. 1253. — 1) J. .!. .S., XI, IG2. — 2) ~lrhi Orthliuix *Minormn*, 1021, p. 125. Vide Sirtori» / . r.. ud can.1253. 11«sponcun non luit piuniuluat uni in J. J. ,s.— 3) J. J, S.» XXIX, 313.

Can. 1254. — 1) *H Monilorr urU^a^irn*, 1929, 15S; *Pniulra drl Cirro*. 1929, 180.

Can. 1255. — 1) Cfr. *L'Owrrolorr liomano*, 30 Nov. 1917, ubi integre ipsae Litterae report ant nr.

licorum in constructionem vel reparationem *Pngodarum*; ac tandem assistentiam ad funera pagana '.

2. - S. C. de Propaganda Fide in *Instructionem*, 26 Maii 1936, ad Delegatum Apostolicum in Iaponia dal normas a catholicis servandas circa officia erga patriam. In ipsis permittuntur catholicis certi actus ex ethnicis religionibus orti (pii tamen hodie, ex declarationibus auctoritati- civili- localis, ut mere civiles considerantur. Ita permittitur catholicis intéresse caeremoniis (piae fieri solent ad monumenta linja; itemque caeremoniae in funeribus, matrimoniis aliisque ritibus vilae privatae in vita sociali Iaponensi usitatis .

3. - S. C. de Propaganda Eide. 8 Decembris 1939. dedit *Instructionem* circa quasdam caeremonias et *iusiurandum de ritibus Sinentibus*. Praemittit *Instructio* nonnullas caeremonias, (piae antiquilucum ritibus ethnici- connexae erant, hodie, mutatis moribus et animis, civilem tantum servare significationem pietatis in antenatos vel amoris in patriam vel urbanitatis in proximos. Et, eum Gubernium Sinense declaraverit caeremonias (piae fieri iubet in honorem Confucii non licii animo tribuendi cultum religiosum, licitum est catholicis iisdem caeremoniis adesse. Item tolerandum ul catholici magistratu- el alumni. qui publicis caeremoniis ad-istere iubeantur (piae speciem praescierant superslilionis. intersint quidem, dummodo, ad mentem can. 1258, passive se habeant, liem licitae et honestae habendae -mit inclinationes capitis ct aliae civilis observantiae manifestationes ante defunctos vel defunctorum imagines. In eadem *Instructione* S. Congregatio dispensandum censuit a iureiurando a Benedicto \N per C.oii- -lihilionem *Ex <pio singulari, II Iulii 1712. imposito omnibus sacerdotibus non disputandi de liceitate rituum sinensium firmis aliis dispositionibus circa eosdem ritus .*

4. . « I). - l trum abolito *iuramento super ritibus sinensibus*, opportunum sit dispensare etiam missionaries in Iudiis Orientalibus a *iuramento super ritibus malabaricis* ». S. (Congregatio de Propaganda Fide, 9 \prili- 1940, respondit: « \ffirmative. firma obligatione de relero observandi praescripta Benedicti \N. quatenus a S. Sede non immutata » '.

1261 .! « In urbe \. tempore (pio ecclesiae urbi- quinquennali visitationi subdebantur, misit Ordinarius Iori suum delegatum ad visitandum templum Ordinis N. in illa urbe existens. Superiore praedicti Ordini- non reluctantem, delegatu- Ordinarii visitavit templum et sacrarium eodem modo, quo ecclesiae non exemptae visitari -olent. Ke audita, Provinciali- praedicti Ordinis protesta-

Can. 1258- — 1) *Sullam...* η. 192. p. 179-182; *Periodica*, 1937, 87 8<1R.; M. a Coronata» *InMulliont s, fi*, ed. 3, pag. 673. — 2) i. j. x.. x.will, 100-400 *PeriôAic<h XXVI*, 87 «qs. cl 1(13 sqs. 3) J. -I. S.» XXXII. 21-26; // *Monitor* crrltsiujdico*, 1910, 26-30; *Commentarium pro Kcligioàis*, 5-11; àl. a Coronata, *Inslitutions*, II, <.(. 3. png. 083. — 1) J. J, S', XXXII, 379.

tionem Ordinario porrexit, in qua eum debita reverentia ei inculcare conabatur, templum Ordinis vi exemptioni- visitationi loci Ordinarium subiectum non esse. Quod si vero de visitatione iuxta can. 1261. § 2 agatur, illam supponere leges particulares in materia in praedicto canone expresse latas, haneque visitationem totam quantam differre ab illa quinquennali. Ordinalius affirmat, se allatas rationes non agnoscere seque ius habere etiam exemptorum regularium templa visitandi. Ad rem dirimendam quaeritur:

I. Itrum Ordinarius loci templa Ordinis N. in sua dioecesi existentia modo praedicto quinto quoque anno visitare possit.

Et quatenus negative

II. Itrum in casu, quo leges dioecesanae (e. g. synodales) non quidem novam materiam iuxta canonem 1261 afferunt, sed solum leges ecclesiasticas urgent, Ordinarius ad visitationem manum apponere possit.

Et quatenus negative

III. Itrum visitatio, de qua in can. 1261, § 2, eodem modo instituenda sit ac solita quinquennali visitatio ecclesiarum non exemptarum.

Et quatenus negative

IV. Itrum ad visitationem iuxta can. 1261, § 2 extendi possint responsa S. C. Ep. et Reg. ante novum Codicem data, nempe, Ordinarius visitationis hinc in tantum solum generatim utatur, in quantum potestatem habeat notitiam, leges particulares a se latas in ecclesiis regularium exemptorum non observari ». Eminentissimus Card. Gaspard Praeses Commissionis pro interpretatione (aulicis, 8 Aprilis 1921 ad I. II. III. dubium respondit: Negative ad IV vero dubium: Affirmative.

2. - S. C. Concilii, decreto 7 Iunii 1932, ad abusum impediendum qui facile oriri possunt ex publicatione in ephemeridibus gratiarum et miraculorum ab aliquo Servo Dei vel Sancto factorum praecepit exadam observantiam canonum 1261 et 1386. Facultas edendi huiusmodi scripta ne concedatur, nisi praebita peculiaris censoris ex officio, ad praescriptum Encyclicae *Pascendi* Pii X 8 Septembris 1907. favente sententia, caque singulis vicibus « ripto danda, (aveat autem censor ut «narrata, «piae sub gratiarum nomine exhibentur, ea praeseferant credibilis signa ut. omnibus prudenter perpensis, fidem mereri possint. atque insuper ut omni- inter gratiam obtentam et elemosynam oblatam vel minima connexionis -u- pieio exsulet 2.

Can. 1261. 1) Canon non fuit authentice promulgatus in I. S. Ipsum libere potest in *«nilum iditium pro η I.»* IX 213; in opusculo *«Disquisitio circa ius Ordinarium visitandi mbsois regularium»*. IJ3«i. nd Aqua-lanis,рук. 13; vel in *«Acta Ordinis I rutrum Minorum»*. vol. 55, 17 et -q.: Itiiiiqnc in M. a Coronata. *IunlituHones I. C.*, 11. cd. 3. p. 151, nota 1 2) .1. .1. S., XXIX. 210, *Periodica*, XXI, 217; *It, ria. des ('onnnunuuatii Hd'ui, us, ', VIII (11)32), 151.*

3. - S. Concilii, Il l'ebruarii 1936. dedit normas ad ordinandas peregrinationes ad celebriora Sanctuaria (Vide can. 1290).

4. - S. C. S. Officii, decreto 26 Maii 1937, vigilantiam Ordinariorum locorum iterum excitat de novis cultus seu devotionis formis non introducendis deque insolitis in re abusibus amovendis

5. - S. C. S. Officii, 18 Iunii 1938, decrevit specialem cultum erga Sacrum Caput D. N. I. Christi non esse introducendum, attento decreto 26 Maii 1937

6. - S. (i. S. Officii, 12 Decembris 1939, declaravit non licere inter fideles fovere has formas devotionis: *Devozione ali'amore annientato di Gesa et Rosario deile SS. Piaghe di V. S. G. C.*

7. - S. C. S. Officii, Decreto 8 Martii 1941, prohibuit associationem *La Crociata Mariana* primitus in civitate Pratensi erectam et iam anno 1937 ab Episcopis Etruriae proscriptam 6.

8. S. C. S. Officii, 2 Aprilis 1941, declaravit non esse propagandam devotionem vulgo *L'amore misericordioso di Gesti*. S. C. S. Officii, 5 Aprilis 1941

9. - Decretum de praevia censura librorum pietatis. «Supremae huic S. C. S. Officii haud infrequenter pan i libri pietatis ac folia precum deferuntur quae, etsi ab erroribus sunt immunia, quaedam tamen continent genuinae pietati christianae parum congruentia, et insuda cultus seu devotionis genera inducunt non conformia cum Decreto S. Officii, 26 Maii 1937. *de novis cultus s'tit devotionis formis non introducendis*. It igitur haec vitentur, Ordinarii ad praeviam librorum foliorumque pietatis censuram doctos et prudentes viros deputent, qui in suo obeundo munere nedum doctrinae puritati, sed el sacri cultus gravitati consulant: iidemque Ordinarii licentiam edendi huiusmodi scripta ne concedant nisi maxima adhibita cautela ». S. Officii, 17 Aprilis 1942 s.

1262 I. - S. C. Concilii, 12 Ianuarii 1930, dedit *Instructionem* ad Ordinarios dioecesanos de inhonesto feminarum vestiendi modo. S. Congregatio laudat Episcopos in hae re vigilantes eosque, ut incepta et opportune inita consilia urgeant. hortatur. Deinde decernit: 1° Parochi et eoncionatores instent, arguant, obsecrent, increpent indecorose vestientes: 2° Parentes peculiarem diligentiam adhibeant ut filiae a primis annis modestiam addiscant; 3° Publicae gymnicae exercitationes filiabus inhibeantur: 1° Moderatrices scholarum alumnas ad honeste vestiendum inducant: — 5° Immodeste vestientes in collejiiis ne admittantur et expellantur: — 6° in suis oratoriis.

3) *I. I. S.*, XXIX, 301; *Periunica*, XXVI, 170; *poliinaris*, X, 502.

\ 220; *PertodiM*, XXVI, 36S. 1) *I. I.* > . **XXVI**, 24;

Γ)K el 3*3, 1) *I. J.* XXXIII, G9; // *Monitore ecclesiastico*, 19 II. 5S-59. - 1940,

' 1/m» *Hon teelcsastico*. 1942, I. S) *I. I.*

(fin. 1262-1261

cl qua* admi-iiint pudorem doceant; - 7" Instituuntur associationes ad abusus in hac re auferendo- cl impediendos; 8° In associationibus mulierum inhoneste vestientes ne admittantur aut expellantur:

9 Inhoneste vestientes a Communionem, a munere matrinae et ab ipso ingre—u in eccle-iam arceantur: 10" In fe.-li- B. Mariae Virginis nmde-ia in vestibus commendetur in concionibus el in festo Immaculatae Conceptioni- quotannis in ecclesiis cathedralibus et paroecialibus habeantur etiam -crmone- de hac re; 11° Consilium vigilanti-ae de quo in declaratione S. Officii 22 Martii 1908 hac de re quotannis deliberet; — 12" Triennali- relatio de his ad S. C. Concilii mittenda erit ‘.

2. - Pin- XI, in sermone habito, II Februarii 1931, ad parochos l ibi- el ad concinnatores quadiage-inales, inter alia valde commendavit concionatoribus ul de indecenti mulierum vestitu et de religiosa in-lructione contra excessus *sporlivos* praedicarent

1263 Quaestio de sedilibus aliquibus reservatis in ecclesia non [4] csl quaestio mixti fori, sed potius quaestio de re materiali spiritali adnexa, ideoque est quae-lio fori ecclesiastici. S. C. Concilii, 11 Decembris 1920 ‘.

1264 Pius XI. Motu pioiprio *Id musicae sacrae*, 22 Novembris 1922, * promulgav ii legem organicam *l rbanae Scholae altioris de musica sacra* a Pio \ fundatae. Schola e»l Sedi \postolicae immediate subiccta; habet patronum Cardinalem; praesidem sacerdotem a electum: ius habet conferendi gradus acadcinicos in cantu gregoiiano. in -acri- modi' conficiendis et in organo moderando;

z. - rnis XI. Bulla *Divini cultus*, 20 Decembris 1928, plurima statuit de lilnrgia de cantu gregoriano el de musica -aera quotidie niagis pro\client! Praenii-sa praestantia liturgiae ex connexione cum dogmate in ancilicatioiu animai um: ilemque praemissa sollicitudine Romanorum Pontificum cl peeatim Pii X in hac re, aliqua statuit de no\o ad ea quae iam -latuta -mit melius -ervanda occasionem nardu memoriae Guidoni- Melini. Haec igitur commendat Ordinariis |ii*copis: 1 Clerici* etiam religiosi- a prima aetate et deinde continua ration, cantu- gregorianus el musica -aera proponenda -uni; 2 in seminarii- cl -ludiorum domibu* fere quotidiana brevis exercitatio in hi- rebus habeatur; 3" Instauretur in ecclesiis cathedrali- collegiati- et com enlualibus chorale officium etiam quod cantum attinet. — 1 Cantu- gregorianu- adhibendo- e»l ille (pii in cdi- \alicana i-cfertur. In choro constituatur rector chori (pii

Ciin. 1262.   η 1

195.

Can. 1263.   1

×III

Can. 1251.

192.

alios dirigat et corrigat. 5° Commendantur cappellae musicorum et polyphouicae. 6° Item commendantur scholae cantus puerorum in ecclesiis paroeialibus. - 7° Reprobatur immoderatus instrumentorum usus et commendantur cantus vocis humanae. — 8° Organum praeservandum est a profanis novitatibus. — 9° Optanda est populi participatio in cantu liturgico. 10° Curandum ut populus institutionem liturgicam musicamque recipiat. I I° Laudantur instituta quibus periti cantus magistri praeparantur, praecipue Pontificia Schola aliorum musicae sacrae '.

3. - S. C. Concilii, 25 Februarii 1932, dedit *Instructionem* de libero musicae sacrae usu in ecclesiis; contra aliquos qui volebant reservare auctoribus seu scriptoribus musicae sacrae in ecclesiis exsequendae aliquam exactionem pecuniae pro qualibet executione, S. Congregatio id reprobat. Proinde statuit in ecclesiis eas solas musicas admitti quas fide scripta constat a qualibet exactione pecuniali esse immunes. Selectio musicarum admittendarum fiat opera Commissionis dioecessanae pro musica sacra. Instructio italice edita est '.

1. - Datur Pontificio Instituto musicae sacrae ius conferendi gradu- academicos in Cantu gregoriano etc. S. C. de Seminariis, 12 Martii 1936 (Vide can. 1377).

14/UvF 1. - « D. - (trum Ordinarius, attenta immemorabili consue-
possit licentiam dare asservandi Ss.iam Eucharistiam
in curatis ecclesiis, quamvis non stricte paroeialibus, sed subsidiariis.

R. - .Affirmative ». C. I., 20 Maii 1923 '.

2. - De cultu Ss. Eucharistiae videndae sunt *Litterae Encyclicae* Pii XII, 20 Nov. 1947.

19^7 « 0- - L Canon 1267, quo statuitur in religiosa vel pia domo
I Ss.iam Eucharistiam custodiri non posse nisi vel in ecclesia
vel in principali oratorio, intelligendusne est ita ut prohibeatur eam
custodire, praeterquam in publica ecclesia pro commoditate fidelium,
etiam in principali oratorio, in quod sodales conveniunt ad exercitia
pietatis communia? — Et quatenus negative ad primum:

II. An idem dicendum sit, si quando ecclesia clau-
maneat et fidelibus non pateat.

III. An idem dicendum sit de pluribus oratoriis in eadem pia
domo pluribus sodalium classibus destinatis (duobus, tribus, etc., pro
novitiis, ex gr., fratribus laicis, studentibus, sacerdotibus), ita ut
unaquaeque classis suum distinctum habere possit oratorium cum Ss.imo
Sacramento: an potius hoc coarctandum ad ecclesiam et oratorium pro
tota communitate destinatum.

R. - Sensus canonis 1267 hic est: Si religiosa vel pia domus ad-

nexam habeat publicam ecclesiam eaque utatur ad ordinaria et quotidiana pietatis exercitia explenda, Ss.mum Sacramentum in ea tantum a*senari potest; secus in oratorio principali eiusdem religiosae vel piae domus (sine praciudieio iuris ecclesiae, ?i quod habeat); in coque tantum, nisi in eodem materiali aedilicio sint distinctae ac separatae famihae. ita ut formaliter sint distinctae religiosae vel piae domus ». C. I., 2-3 Iunii 1918 '.

1268 Sanctissimi Sacramenti oh maiorem ornatum reco-
et distingui debet ab aliis altaribus ecclesiae. Iustru-
clio S. C. de Sacramentis, 26 Martii 1929, n. 12 (Vide can. 822)'.
C. I., 2-3 Iunii 1918 '.

1269 1. - « Pluribus in locis collocarunt statuum SS. Cordis Iesu
super tabernaculum SS. Sacramenti et difficile obtineri po-
test ut ab ipso eam amoveant. Tolerari potest an non? ». S. R. Con-
gregatio ic-poiidil: « \cgali\ve el serventur decreta ». Responsum sine
datatione remissum fuit ei (pii dubium proposuerat a S. C. Consisto-
riali die 8 Octobris 1932 '.

2. - S. C. de Sacramentis, 26 Maii 1938, dedit *Instructionem* de
Sanctissima Eucharistia -edulo custodienda. In ea urget Sacra Congre-
gatio observantiam can. 1265 de hebdomadali celebratione et de neces-
sario custode ecclesiae vel oratorii in quibus Sanctissima Eucharistia
asservatur. Commendatur tabernaculum ex metallo forti confectum ad
furta evitanda sacrilega saltem pro ecclesiis de novo condendis. Custos
tabernaculi laicus c?se potr-l. at clavis eiusdem cura esse debet apud
sacerdotem. Custos morari debet prope ecclesiam et tempore «pio ipsa
fidelibus patet custos eam deserere non debet. Etiam nocte ecclesia
custodienda est el cum cura advigilandum ne aditus furibus pateat. Si
tabernaculum tutum non sil nocte Sacramentum in loco tutiore etiam
non sacro, ut in domo paroi hiali. collocetur cum lampade, λ asa magni
valoris ne relinquuntur in tabernaculo nisi quantum necessitas po-
stulat. Clavis tabernaculi ne relinquatin in altari ne tempore quidem
ofliciotmn. Vpud moniale- clavi? nequit custodiri intra monasterium
sed in sacrario reponenda «'-t in loco luto -ecrclo duabus clavibus
obserato, quarum altera Superiori?sae, altera alteri moniali tradatur.
In oratorii- collegiorum cura clavi? e-l penes -acerdotem (appellamini
qui eam clausam in -aerario cu-todire potest. In oratorii- privati
cura clavis familiae privilegiatae committitur cum debiti- cautelis
Ordinarii in xi-ilatione et etiam extra ip- >m diligenter inquirant quo-
modo in -inguli- eccle*ii? et oratorii? cii-todiae Sanctis-imac Eucha-
ristiae prox ideatur; ea «piae necessaria exislmax crint praecipiant el

Can. 1267. 1) J. .l 316; limit- CoinnnniitutrA /?< ht/i< us<s. Document
ilii **SaintH**: Λη<κMη >1; /im 1922, 51.

Can. 1268. 1) j. j s . XXI. «31.

Can. 1269. 1) -poionui pronxnliM'ini .. lu *II Moniti,η* ><</> hmOco, vol.
(1933), 120.

contra negligentes ad normam can. 2382 procedant. Ordinarii in hac re procedere, cumulative cum Superioribus religiosis, possunt etiam contra religiosos exemptos. Si furtum sacrilegum SS. Eucharistiae in dioecesi verificetur, Ordinarius loci summarium processum conficiendum curet circa responsabililalem sacerdotis saecularis aut religiosi etiam exempti, quem processum ad Sacram Congregationem transmittere debet, poenas forte reo applicandas proponens. Diligenter inquirant Ordinarii ulium oratoria <4 ecclesiae, in quibus de lacto SS. Sacramentum asservatur, iure id faciendi revera gaudeant, et in casu negativo abusum removeant. Ne commendent Ordinarii preces ad impetrandam facultatem asservandi SS. Eucharistiam, nisi certo constet condiciones omnes iure requisitas in singulis casibus veriicari pro recta eiusdem SS. Sacramenti asservatione et custodia '.

3. - S. (. de Sacramenti-. 10 !'<!)marii 1941, Ordinarios denuo hortatur « ne graventur parochos ecclesiarumque rectores omnes iterum mom re ut. sollicitudine aucta, quae per praefatam Instructionem (diei 26 Maii 1938) praescriptiones editae sunt, sedulo planeque observent. Quod si nihilo serius furtum aliquod sacrilegum infeliciter perpetratum forte luerit, numquam prorsus omittant Ordinarii ipsi processum oeconomicum, de quo in dicta Instructione (n. l(l. liti, b), illico conficere, actaque omnia dein huic S. Congregationi deferre » .

I. - S. C. de Disciplina Sacramentorum, 15 Septembris 1943. promulgavit Epi'loiam ad Ordinarios de cusio lia et protectione Sanctissimae Eucharistiae adversus bellicos incursus. In ipsa, praeter alia «prudenti Ordinarii indicio, spectato hostilium offensionum incumbenti periculo, potestas committitur suspendendi ad tempus, done· scilicet periculum ipsum perseseret. facultates asservandi Sanctissimam Eucharistiam in ecclesiis, quae tamen paroeriales aut praecellentes in loco non sint: el in oratoriis semipublicis, idesl cappellis communitatum, seminariorum, nosocomiorum etc., ubi sacerdos aut diaconus praesto non sint, qui sacras species in luto collocare possint tempore incursionum; necnon praesertim in oratoriis domesticis ».

In communitatibus quae *refugium* contra incursiones aereas bellica' habent, si in refugio aptari bene possit oratorium, in eo asservari poterit Sanctissima Eucharistia ibique communita' *ueta pietatis exercitia explere poterit. Idem fere servari poterit et pro ecclesiis parorcialibii'. Sacerdos, qui prope ecclesiam incolat, tempore incursionis Sanctissimam Eucharistiam arripiat el in tutum locum deferat. Parochus edoceat aliquos fideles prudentia et pietate praestantes in extrema necessitate, si sacerdos desit et periculum profanationis immineat. sacras species in loco tuto ponere ac forte deperditas quam diligentissime requirere et colligere '.

2) J. -I. ✠, XXX, 108; Prrt&lica, XXVII, 3SG; /itrut ilm ('o ih ih u iu wIih lîrhyit XIV (1938), 1GG; Thcoloffiwhc-prakliMht Quurhibchrifl, 91 (1038), 713. - 3) J. J. «.>
 11.

1271 S. Congregatio, decreto 13 Martii 1912, praesenti bello perdurante atque iisdem redeuntibus adiunctis, auctoritate Summi Pontificis, derogans can. 1271, et inhaerens decreto 23 Februarii 1916, rursus remittit Ordinariis prudentiae ut peculiaribus belli circumstantiis sive ordinariis sive extraordinariis perdurantibus. ubi oleum olivarum vel cera apum vel penitus deficient vel sine gravi incommodo et dispendio haberi nequeant, ibi lampas Sanctissimi Sacramenti aliis oleis, quantum fieri potest vegetalibus, nutriri possit, ultimo autem loco etiam lux electrica adhibeatur. Item Ordinariis remittitur ut in iisdem adiunctis reducatur numerus candelarum pro sacris functionibus praescriptus, et huic deinceps sufficiantur usque ad numerum requisitum candelarum alia lumina etiam electrica.

1272 I. - S. C. de Sacramentis, 7 Decembris 1918, declaravit « probari non potest praxim adhibendi, pro Sanctissimo Eucharistiae Sacramento, hostias a tribus vel duobus mensibus confectas.

2. - S. C. de Sacramentis in *Instructione* 26 Martii 1929, inter alia plura statuit pervigilem curam adhibendam esse ut hostiae non nisi recenter confectae conserventur, et aerae particulae in pyxide asservatae frequenter renoventur.

1273 I. - S. Poenitentiarum, decreto 12 Aprilis 1935. indulgentias partiales concedit iis qui, ad ecclesiam ire impediti, spiritualiter eo se conferunt.

2. - S. Poenitentiarum, decreto 29 Maii 1935, peculiare indulgentiam concessit visitantibus Sanctissimum Sacramentum in sepulcro, quod vocant, reconditum per triduum Maioris Hebdomadae.

1274 I. - « D. - In locis ecclesiae in quibus, ad normam canonici 1274, § 1. sine Ordinarii licentia fieri potest Expositio publica, seu eum ostensorio, die festo Corporis Christi et infra octavam inter Missarum solemnias et ad vesperas illae tantum, quibus datum est asservare Solemnem Eucharistiam.

R. - Affirmative, firmo praescripto canonici 1271 ». C. L., 14 Iulii 1922.

2. - « D. - An sub nomine *Expositionis publicae*, de qua in canone 1274, § I, veniat etiam Benedictio eucharistica quae, palam exposito Sacramento in ostensorio, impertiri solet.

R. - Affirmative ». C. I., 6 Martii 1927.

Can. 1271. — 1) *J. S.*, XXXIV, 112; *Periodica* XXXI, 307.

Can. 1272. — 1) *J. S.*, XI, 5. — 2) *J. S.*, XXI, 1531; *Periodica*, XVII, 305.

Can. 1273. — 1) *J. S.*, XXVII, 160. — 2) *J. S.*, XXVII, 277.

Can. 1274. — 1) *J. S.*, XIV, 29; *Periodica*, XI, 171. *Iu.*, *Pontificium*, 1922, 121.

2) *J. S.*, XIV, 529; *de Comiluttante* litigii u.s.*, III (1927), 99; *Periodica*, XVI, G; *Iu.*, *Pontificium*, 1027, 7.

197C I. - « In ecclesiis ubi 'lie Commemorationis Omnium Fide-
 i U lium Defunctorum liat oratio Quadraginta Horarum cum
 Sanctissimo Sacramento sollemniter exposito, huiusmodi expositio
 sequatur, repositio vero cum processione praecedat missam cantatam
 de die Commemorationis Omnium Fidelium Defunctorum ». S. Rituum
 Congregatio, 26 Februarii 1919 '.

2. - S. Rituum Congregatio, 17 Aprilis 1919, declaravit non licere
 nec tolerari posse usum ut missa lecta vel cantata coram Sanctissimo
 Sacramento -ollemniter exposito celebretur aut durante eadem sollemni
 expositione in ipso altari expositionis Sacra Communio administretur.
 Usus missae cantatae permitti solum potest ex necessitate, |cx gravi
 causa aut de speciali induito 2.

3. - Pius XI, Litteris aposlolicis 7 Martii 1924, iis qui congres-
 sibus eucharisticis intersunt aut iisdem operam navant plurima pri-
 vilegia concessit. Durante congressu una Missa celebrari potest media
 nocte, aliae post ipsam, vel transacta una hora post mediam noctem.
 Durante congressu recitari potest officium SS. Sacramenti loco Officii
 divini. Canonici eximuntur a choro cum iure ad quaslibet distribu-
 tiones etiam *inter praesentes*. Ordinarii permittere possunt ut sacer-
 dotes supplentes parochos aliosque congressuum causa absentes binent
 etiam diebus non festivis. Durante itinere et durante congressu inter-
 venientes dispensati sunt a lege ieiunii el abstinentiae. Haec privilegia
 conceduntur quibuslibet congressibus eucharisticis etiam regionalibus,
 diocccsanis el localibus '.

I. - S. Rituum Congregatio, 27 \prilis 1927, dedit *Instrnctioneni*
 de Missis in Oratione Quadraginta horarum. Missa sollemnis de SS.
 Sacramento el pro Pace permittitur iisdem diebus quibu- Missa vo-
 tiva solimnuis pro re gravi: diebus autem quibus Mi>>a votiva -ollemnis
 prohibetur in Missa diei currentis -ub unica conclusione additur pri-
 mae orationi oratio Missae votivae impeditae. Oratio autem Missae de
 SS. Sacramento omittitur ob identitatem mv-lerii in festis Passionis,
 Crucis. SS. Redemptoris, Sacratissimi Cordis Ic mi et Pretiosissimi
 Sanguinis. In Missis votivis et in Missis quae votivas impediunt di-
 cuntur tantum orationes el commemorationes quae permittuntur in
 Missio votivis sollemnibus ad normam novarum rubricarum Missalis
 tit. II, n. 3 et til. V, n. 3 el 4. In Missis privatis el in Missa votiva
 sollemni pro Pace triduo Expositions celebratis addatur oratio de
 Sanetis-imo Sacramento, etiam occurrentibus festis sollemnioribus uni-
 versalis Ecclesiae, at numquani sub unica conclusione, sed post ora-
 tione- a rubricis praescriptas. Haec oratio omittitur, si Missa -it de
 identico mvsterio el in die Commemorationis Omnium Fidelium De-

Can. 1275. — 1) A. .4. fit., XI, 112. — 2) A. A. S., XI. 216; *Periodica*.
 S.V. Herui <l>s Coitmuuiut& JlciffieuW!. Doctam nl- ilu Saint Siège, 19. — 3) .1. .1

functorum. In Missa votiva pro Pace sollemni addatur semper symbolum 4.

5. · S. Rituum Congregatio, 27 Iulii 1927, iterum declaravit non licere Missam cum cantu aut lectam celebrare coiam Sanctissimo Sacramento velato vel in pyxide exposito intra vel extra tabernaculum: nec usum haec faciendi tolerari posse ' -

6. - Sacrat Rituum Congregationi proposita fuerunt dubia:

rarum dicenda sil in qualibet Missa (piae celebratur ad altare, ubi Ss.mum Sacramentum statim post Missam exponatur pro publica causa, dummodo Missa vel Commemoratio in Missa occurrens non sit de identic© Domini Mvsterio.

II. An praefata Oratio in eadem Missa, etiam occurrentibus Festis solemnioribus universalis Ecclesiae, recitanda sit semper sub altera conclusione, post Oratione a Rubricis praescriptas el ante Collectas a loci Ordinario imperatas.

III. An extra tempus Orationis XL Horarum, perdurante per aliquod tempus extra aliam sacram functionem expositione et adoratione Ss.mi Sacramenti pro publica causa, in omnibus lissis tam cantatis quam lectis addi debeat Oratio Ss.mi Sacramenti eliam occurrentibus Festis solemnioribus universalis Ecclesiae, dummodo Mi*sa vel Commemoratio in Mi-sa occurrens non sit de identico Domini Mysterio, et exceptis Missis quae in Commemoratione Omnium Fidelium DefunclQrum celebrentur ». **I**

Sacra autem Congregatio, II Lumarii 1928, respondit: « i//irmn- lire in omnibu-, ad mentem Decreti *Romana* seu *Instructio* circa Missas in Oratione XL Horarum celebrandas, die 27 Aprilis 1927: -ed Oratio Ss.mi Sacramenti teneat locum Missae votivae impeditae de Ss.mo Sacramento ex Apostolic© Induito concessae vel a loci Ordinario pro re gravi et publica simul causa praescriptae et dicatur sub unica conclusione cum prima Oratione Missae »

1 97Q 1- · Sacra Rituum Congregatio, 13 Martii 1929, declaravit festa Sancti Francisci Xaverii et Sanctae Teresiae ab Infante le-u in loci- Mi"ionum. vi decreti S. R. Congregationis 14 Decembris 1927. 'iib ritu duplici primae classis cum octava communi a clero saeculari, sine octava a clero regulari recondenda esse 1.

2. ■ Pin- XI. Bimi 20 Novembri' 1933, confirmat B. Mariam A irginem tlel *Pilar tie Zaragoza* patronam principalem et S. Ioannem Ncpomucenum patronum -ccundarium alienin' civitati? in Costarica .

3. - Pius XI. suo Brevi 16 Iulii 1935. B. Mariam \ iruinem de

Guadalupa coelestem apud Deum Patronam Insularum Philippinarum declaravit et constituit

4. - Pius XII. Brevi 18 Iunii 1939, Sanctum Franciscum Assisienti et Sanctam Catharinam Senensem primarius Patronos Italiae de eorumque festa quotannis ab utroque clero, Missa et Officio debilis sub ritu duplici primae classis absque octava celebrari praecipit 1

1279 I. - S. C. S. Officii, 8 Aprilis 1916, promulgavit decretum w prohibens imagines exhibentes Beatam, Virginem Mariani indutam vestibus sacerdotalibus

2. - S. C. S. Officii, decreto 30 Martii 1921. declaravit ipso iure prohiberi ad normam can. 1399. n. 12, et proinde statim removendas ab ecclesiis, oratoriis etc. in quibus forte expositae inveniantur imagines sacras cuiusdam novae scholae pictoricac, quarum specimen exhibetur in opusculo cui titulus: *La Passion de Notre-Seigneur Jésus-Christ, par Cyril Verschaeve* 2.

3. - S. O. Rituum, 23 Aprilis 1926, ad dubia: « I. An statua, repraesentans Dominum nostrum Iesum Christum detecto corde, collocari possit in altari ubi permanentor custoditur Ss.ma Eucharistia, non tamen supra tabernaculum, sed retro apud parietem: et quatenus negative ad primum: II. An supradicta statua, repraesentans Dominum nostrum Iesum Christum delecto corde, perpetuo exponi valeat in aedicula facta in pariete apud quem exstat altare, in quo permanentor custoditur Ss.ma Eucharistia ». Respondit: « Affirmative ad utrumque, iuxta prudens Ordinarii indicium » 3.

4. - S. C. S. Officii, 26 Maii 1928, declaravit non posse repraesentari Spiritum Sanctum sub forma humana -ive cum Patre et Filio sive seorsim

5. - Ars quaedam nova a sensu christiano aliena damnatur a Pio XI, in Allocutione 27 Octobris 1932 (Vide can. 1164) s.

« i), - An Vicarius generalis, ad normam canonis 1283, § 2, speciali mandato Episcopi indigeat ad aullenticandam par-

- Affirmative ». C. !.. 17 Iulii 1933 4.

3) A. J.

Can. 1279 1) J. J. S., VIII, 11; *Periodica*, VIII, 171 1) J. J. S., XIII, 197;
Periodica, X, : 3) J. J. S., XVIII, 291. I) J. J. S., t; *Periodica*, XVII.
58. — 5) J. J. S., XXIV, 355.

Can. 1283. I) J. J. S., XXV, 31.5; *h« l'ontlflcium*, XIII (1933), 180; *jp.>Uiuirin*, 1933, 110.

(an. 1285-1295

1290 « D. - An Vicarius generalis, vi canonis 1285, § I. sine speciali mandato Episcopi novum authenticitatis documentum Iradere vel «aerae reliquiae novum sigillum apponere possit.

R. - Negative ». C. L, 17 Iulii 1933 '.

~~1290~~ **1290** I. - Episcopi <-l ius privativum permittendi, abolendi et i;an.ferendi processiones. Processiones solitae non indigeni licentia singulis vicibus data, nisi consuetudo adsit. Episcopus potest proce.-siones legitime introductas ex causa prohibere. Duae \el plure.-processiones eadem die diversis Ituris fieri non prohibentur etiam in coilem loco. Qui in possessione est ducendi aliquam processionem non est turbandus. Ius quod habet aliqua confraternitas ducendi proces.-ionem non eu ludit in- aliarum confraternitatum eadem dii* ducendi processiones. Ius exchisivum importat ius prohibendi ne alii idem faciant. Ius exchisivum laedit ius Episcopi impraescriptibile permittendi processiones. S. R. Rota, 3 Februarii 1922 '.

2. - S. C. Concilii, II Februarii 1936, dedit decretum de piis fidelium peregrinationibus ad celebriora sanctuaria moderandis. Peregrinationes istae ad pietatem ordinentur: vir ecclesiasticus ea in parte -pirituali diligere debet: quaevis species lucri ab iisdem arcenda est

1291 Proce—io de qua hoc canone paragrapho 2. non subiaceat restrictionibus can. 162. C. I. 12 Novembri- 1922, et 10 Novembris 1925 (Vide can. 462) '.

1293 Religiosi possunt ducere processionem Corporis Christi etiam extra ecclesiam propriam. C. L, 10 Novembris 192.) (Vide can. 462) '.

1294 De iure quod habere possit aliqua confraternitas faciendi processionem decisio S. Romanae Rotae, 3 Februarii 1922. videnda est. In hire animadvertitur eos <pii in quasi possessione sunt aliquam processionem faciendi, itis inde habere ne ab alii* turbentur: minime vero eosdem impedire pos*e quominus Ordinarius loci aliis ecclesiis horis diversi* iu> concedat processiones faciendi (Vide can. 1290) \

E - " Ordinariu- Bergomensi- Sacrae Rituum Congregationi

*o||leni n io ri bus processionibus

- Can. 1285. — I) I. I. XW.3IÛ fu* Pontificum. 1933. IGS; J polì nitris. 1933, 110.
Can. 1290. Xiv 2) I .I. s . XXVi11. I. *
„I* IliMfi < IX, um>
Can. 1291. - 0
Can. 1293. - i) J.
Can. 1294. j.

quibus defertur Sanctissimum Eucharistiae Sacramentum, praecipue cum finis imponitur eucharisticis conventibus, deferre Sanctissimum Sacramentum super currum triumphalem, baldachino coopertum, magnificeque exornatum, equis tractum, super quem ascendit etiam sacerdos qui processioni praest, quique ostensorium regit genuflexus.

II. An usus currus et equorum, ut supra, liceat vel expediat eum, loco Sanctissimi Sacramenti, deferuntur vel statuae Beatae Mariae Virginis, vel Sanctorum exuviae.

III. An usus currus et equorum, ut supra, liceat vel expediat non solum ratione extraordinariae sollemnitatis, sed etiam cum processio iter nimis longum percurrere debeat.

IV. An curru equis tracto possit substitui vehiculum quod vulgo *automobile* audit.

Et Sacra Rituum Congregatio, audito specialis Commissionis suffragio, praepositis quaestionibus respondendum consuit: Negative in omnibus et ad mentem », 28 Octobris 1922.

« Men- est: quoad primam quaestionem praeclarum extat exemplum Congressus eucharistici internationalis Romae habiti anno 1922, in quo nullus currus adhibitus fuit pro deferendo Sanctissimo Eucharistiae Sacramento in sollemni processione; idque omnino factum est iuxta dispositiones *Caeremonialis Episcoporum*. Lib. 11. cap. 33, <e processione Sanctissimi Sacramenti in festo Corporis Christi, et Decretorum ». 22 Februarii 1924 '.

2. - S. C. Rituum, 31 Maii 1930. ad dubium: « Stante antiqua consuetudine. licetne piis sodalitati- laicalibus processionaliter procedentibus ad visitanda sepulcra, primo mane feriae \ | in Parasceve, deferre signa Pa-sioni- et -latuam beatae Mariae \ irgini- perdolentis sine Christo mortuo, iuxta responsum *permitti posse* datum per decreta n. 2375 *Hergomen*. 21 Martii 1711 ad 1. et n. 2682 *Marsorum* 12 Novembri- 1831 ad 52? ». Respondit: « In singulis casibus «telur mandatis respectivi Ordinarii loci »

Iyûfi I. S. C. Rituum, 2 Maii 1919, declaravit permitti non posse iwvuu lsum bursae, corporalibus destinatae, ad colligendas elemosinas '.

2. - S. C. Rituum, 30 Iunii 1922, ad dubium: « I trmn liceat, quatuor calices..., qui nominibu-: *Poculum caeleste. Cenimina citae. //os <lr l irgine, l irga lesse* insigniuntur, in Missae sacrificio adhibere ». Respondit: « Ad Reim. D. Ordinarium loci, qui curet ne calices < formi- traditionalibus differant, ob periculum effundendi -aeras Species «l excitandi admirationem » .

3. - S. Rituum, 9 Decembris 1925, ad dubium: « An in con-

Can. 1295. 1) J. J. S.. XVI. 103. 2) J. J. S'.. XXII. 301.

Can. 1296. 1) I. .I. S.. XI. 210. 2) .I. J. S'.. XIV, 137. Urnt> tirs Comnet naulii IbUuit tisea. Documente du Saint-Siôgo, 52.

(an. 1296-1328

ficiendis et adhibendis paramenti- pro Missae sacrificio sacrisque functionibus liceat recedere ab usu in Ecclesia recepto, aliumque modum et formam etiam antiquam inducere ». Respondit: « Recedere, non licere inconsulta Vposlolica Sede iuxta decretum seu litteras circulares S. R. C. ad R.mos Ordinarios datas sub 21 Augusti 1863 » .

1302 Arcbnum Vaticanum de mandato Pii XII, die 1 Novembri- 1912. litteras dedit Ordinariis Italiae circa consensum faciendum de Archivis et de Bibliothecis ecclesiasticis, in quibus continentur quaestiones ad quas Ordinarii respondere debent *.

1310 S. C. Concilii, 18 Ianuarii 1936, declaravit votum ieiunandi emissum a clero duce Archiepiscopo posse obligare vi voti. (dummodo illas personas quae revera votum emiserunt (Vide canonem 1253).

I. - Sacerdotes Bohemi nationalem ecclesiam schismaticam constituentes damnantur. S. (S. Officii. 15 Ianuarii 1920 '.

Pius XI, Litteris encyclicis ad locorum Ordinarios datis 6 Ianuarii 1928, agit de vera religionis unitate fovenda. In ipsis, praeter alia multa, declaratur nec Ecclesiam catholicam, nec fideles participare posse conventibus aethiolicis ad unitatem fidei operam dantibus, quia, deficiente in promovendis vera fide, tales conventus non ad unitatem fidei sed ad indifferentismum vel ad modernismum trahere dicendum est. Via recta ad unitatem oblinendam est reductio haereticorum et aliorum ad veram Ecclesiam et admissio primatus Romani Pontificis ".

I. - Benedictus XIV. Litteris encyclicis *Humani generis*, 15 Iunii 1717, plura locutus est de praedicatione divini verbi. — Magni facienda praedicatione verbi Dei quia per ipsam voluit Deus homines salvari. Si non obstante magno numero praedicatorum mores non emendantur defectu- in ipsis praedicatoribus quaerendus est. Praedicator male electi, malum finem in praedicatione sibi praefigunt et male suo munere funguntur. Sunt qui praedicant sine missione canonica. Missio non est danda, nisi idoneis, id est nisi moribus et doctrina probatis. Praedicator sibi finem proponere debet in praedicatione salutem animarum: aliqui autem vanam gloriam et plausum hominum aut quicquid sibi proponunt, ad quae obtinenda remundana praedicant, vocem molliorem et contentiones tragicas imitantur, sententias non ex divina revelatione sed hominum impiorum afferunt ad probationem. Recte praedicandi modum exigit seriam praeparationem doctrinalem aliam etiam, et praecipue,

3) J. I. '.

Can. 1302. 1) .1. J. V, XXXIV, 38|

Can. 1325. 1) J. J. .s., XII, 37: *L'r*
Bouscarvn, L c., 1» ud cun.

humilitati.' (piae si habeantur, partim saltem deficienti doctrinae supplere poterunt *.

2. - S. C. Consistorialis, 28 Iunii 1917, edidit *Instructio* multas normas continentem pro sacra praedicatione, ut ea quae Benedictus in suis Encyclicis de quibus supra statuit ad praxim facilius deducerentur. *Instructio* quinque constat capitibus: *Caput primum* determinat a quibus et qua ratione praedicatores verbi Dei eligendi sint. Ad Episcopos locorum Ordinarios assumere et deputare praedicatores pertinet etiam in casu quo impensa praedicationis ab aliis solvendae sint. Parochi et canonicus theologus missionem ad concionandum obtinent in provisione canonica officii sui, salvis conditionibus ab Ordinariis fori oppositis. Alii facultatem obtinent ab Ordinariis, per primam dignitatem, audito Capitulo in ecclesiis capitularibus; per Superiorem religiosum in ecclesiis religiosorum; per parochum in ecclesiis paroecialibus, etiam capitularibus et conventualibus pro praedicatione quae pendet a paroco: per cappellanum in oratoriis confraternitatum; per rectorem in aliis ecclesiis. Electio et deputatio concionatorum spectat ad Ordinarium, alii postulare possunt facultatem nomina concionatorum proponendo. Haec postulatio generatim duobus mensibus ante praedicationem facienda est: possunt tamen Ordinarii hoc punctum melius definire. Praedicatori extradiocesano facultas scripto detur et bene definita. Facultas non concedatur nisi de idoneitate constiterit. Superiores interrogati circa dotes praedicatorum tenentur eum veritate respondere. Si facultas denegatur non necessario petenti causa denegationis manifestanda erit. *Caput secundum* determinat quo pacto constare debeat de concionalis idoneitate. Ad dignoscendam idoneitatem examen generaliter instituitur coram tribus examinatore subeundum de doctrina et moribus. Diplomata praedicationis honoris causa dari prohibentur: *pagella* autem dari poterit ad tempus et conditionata. Examine pro praedicatione ad populum coram Ordinario loci subiciuntur etiam regulares exempti. *Caput tertium* statuit quid in sacra praedicatione servandum et vitandum sit. Concionatores ad officium se praeparari studio et oratione innumera -acia sunt; ad argumenta tractanda non stricte sacra elusis -emper politicis, licentia Ordinarii loci necessaria est. E funebria speciali approbatione, praesentato si casus ferat manuscripto. Ordinarii loci indigent. Probationes ex Sacris Scripturis et ex Sancti Patribus, exclusis testimoniis profanis praesertim hominum viventium, afferantur. Ne quaeratur propria praedicatoris gloria praesertim in ephemeridibus. Concilio accomodetur auditorum capacitati: vitetur lucri cupiditas et praedicator confirmare moribus conatur quae verbi praedicat. *Caput quartum* determinat cui et quomodo interdicienda sit praedicatione. Concionalores in supradictis peccantes reprehendi emendationem neglexerint, ab officio praedicationis

removendi. Ordinarius loci potest pagellam a se concessam revocare: potest praedicatori exradioecesano aut regulari praedicationem in sua dioecesi prohibere, monitis in casu proprio Ordinario et Ordinario qui *pagellam* concessit, et si casus ferat etiani Sancta Sede: potest etiani concionatori graviter peccanti coepiam praedicationem inteicipere. Praedicatio ad tempus poterii etiam illi prohiberi qui bonam aestimationem in aliquo loco, etsi -ine sua culpa, amiserit. Constituatur in dioecesi Commissio vigilantiae in praedicatoribus» et munus vigilandi in locis dissitis vicariis foraneis assignetur. — *Caput quintum* agit de praeparatione remota ad munus praedicationis. Superiores subditos doctrina et lectione ad praedicationes praeparent, itemque exercitiis practicis eorum ingenium cognoscere satagant. Haec institutio etiani post ordinationem prosequatur exercitationibus progressivis et etiani examina ad hoc praescribantur ".

1329 I. - S. C. Concilii littera* ad Ordinario* Italiae. 31 Maii 1921. misit de obligatione parochorum catechismum et instructionem religiosam tradendi. In ipsis, probante Summo Pontifice, Sacra Congregatio Ordinarios rogat ut secundum scientiam et conscientiam Sanctam Sedem edoceant de modo quo providerint ut pueris et adultis catechetica instructio tradatur, et evangelium populo explicetur et quibus sub sanctionibus; de modo quo parochi de facto catechismi doceant et de sanctionibus contra negligentes. — de modo quo clerus saecularis et regularis in hac instructione danda parochos adinvent et tandem de consiliis ipsae ipsi Ordinarii Sanctae Sedi suggerere putaverint ad efficacius oblinendam Codicis iuris canonici hac in re observantiam '.

2. - Pius XI, 29 Iunii 1923, apud S. C. Concilii peculiare officium catechetice instituit (Vide can. 250) '.

S. C. Concilii, decreto 16 Aprilis 1921. de norma servanda cum coetu- catechetice alique pro scholis religioni conventus indicuntur, quaedam statuit. Uniusmodi coetus et conventus laudantur quidem sed simul liant cautionem in ipsis Sacra Congregatio requirit: ut ante nationales vel provinciales conventus nuntius cum libello disceptandarum rerum ad Sarram ipsam Congregationem mittatur. Desiderat pariter S. Congregatio ut idem servetur et pro conventibus dioecesanis '.

1. - S. C. Concilii, 23 Aprilis- 1921, occasione instaurationis catecheticae in Italia, in-illis pene- Ordinario», ut a parochis diligenter officium tradendae doctrinae pueris impleretur '.

ad omnes Ordinarios

locorum directa, proposuit inquirere de ratione et conditione catecheticæ institutionis apud singulas nationes ad facilius hanc materiam ordinandam. Quam ob rem eadem Sacra Congregatio varias Ordinariis interrogationes quibus ipsi respondere debeant proposuit de institutione doctrinae christianæ in paroeciis, in collegiis et in publicis scholis.

6. directa de catechetica disciplina in Seminariis, urget observantiam can. 1365, exercitationes
de ratione tradendi catechismum. Id autem Sacra Congregatio commendat ob rei ipsius momentum in salute animarum, ob obligationem ^{piam} tenentur parochi ex iustitia et alii sacerdotes ex caritate, et ob difficultatem ipsius rei, licet enim aliqui putent facile esse catechismum docere, tamen difficillimum est illum bene et eum fructu animarum tradere. Proinde Sacra Congregatio Episcopos enixe rogat ut canonis 1365, § 3 observantiam valde urgeant

7. - S. C. de Seminariis, 28 Augusti 1929. valde commendavit studium rerum orientalium et sacrae catechesis in Seminariis (Vide can. 1365).

8. - S. C. de Religiosis, Novembris 1929. (edit *hæc instructio* ad Superiores religionum laicalium de obligatione subditos instituendi in doctrina Christiana (Vide can. 565).

9. - Pius XI, Litteris Apostolicis, 12 Martii 1930. loco antiquarum novarum indulgentiarum substituit pinguiores, favore omnium fidelium qui per mediam circiter horam, non minus quam per tertiam horae partem, doctrinae christianæ tradendæ vel discendæ operam dant saltem bis in mense

10. - S. C. Concilii, 1 Augusti 1931, aliquas formulas catechismi Pii X in Italia adhibiti, occasione in praxim deducti concordati italicæ, relate ad Sacramentum matrimonii reformanda et substituendas constituit, habita præsertim ratione articuli 31 eiusdem Concordati quo matrimonio catholico in Italia effectus civiles agnoscuntur

11. - S. C. Concilii, decreto 12 Ianuarii 1935, plurima statuit de catechetica institutione impensius curanda et promovenda. Catechetica in huiusmodi maximum momentum habet quia per eam quæ ad salutem necessaria sunt docentur. Maxime curanda in pueris et adolescentibus qui in aliis scientiis erudiuntur. Plurima obstacula opponuntur nempe: parentum incuria; leges civiles perversæ et ius Ecclesiæ in hæc re violantes; commixtio in certis regionibus catholicorum et hæreticorum; desidia ipsorum puerorum (pii ludis profanis allecti a recta via abducuntur; ad piæ vincenda Sacra Congregatio intervenire censet. Episcopi pro gravissimo officio sibi commissio perpendant quid

(an. 1329-1314

providendum, quid praescribendum pro hoc sacratissimo et necessario opere, iu negligentes poenis animadversuri. Parochi summopere sint diligentes, in servandis canonibus 1330, 1331. 1332: in opere institutioni. catecheticis opera utantur delictorum et laicorum piorum et. *i id Ordinariis videatur, etiam opera religiosorum adhibenda erit. Parentes suo officio fungantur. In singulis paroeciis sodalium doctrinae christianae ad normam can. 711, §2 instituantur. In singulis item paroeciis ad normam litterarum S. Congregationis, 23 Aprilis 1921, scholae *catechisticae paroeciales*, si nondum exstent, instituantur. Ad Sacramenta Poenitentiae et Confirmationis ne admittantur pueri qui congruam institutionem ad normam decreti S. C. de Sacramentis 8 Augusti 1910 non habeant: parochi et concinnatores parentes, de gravissimo onere curandi institutionem catechetice moneant: propositis praemii et oblectamenti pueri ad catechismum alliciuntur: tempore visitationis pueri ad periculum subeundum coram Episcopo praeparantur. Viris etiam adultis instructio catechetica tradatur ad praescriptum can. 1332. Instituantur *officia catechetica dioecetana*, ubi fieri poterit, cuius munia erunt: docere catechismum in scholis, collegiis et paroeciis; habere *coetus catecheticos* de quibus in decreto 12 Aprilis 1921: peculiari ratione lectionum illos praeparare christiani magistri munere fungi debebunt. Sacerdotes eligantur visitatores scholarum catechetice in dioecesi. In paroeciis instituantur *dies catecheticae seu festa doctrinae christianae*, quo fideles ad ecclesiam convocentur ad maiores fructus oblinendos; peculiaris habeatur eo die sermo de catechismo; in vulgus libri diffundantur et collecta fiat pro catechismo. Idonei catechistae ex Unione Catholica et aliis consociationibus catholicis eligantur. Singulis quinquenniis Episcopi relationem iuxta quaesita (piae ad finem huius decreti allegantur, eodem servato ordine qui est in can. 310. § 2, ad S. Congregationem Concilii mittantur).

12. - Decretum S. Congregationis (Concilii, 12 Ianuarii 1935, de catechetica Instructione omnes Ordinarios respicit *non exclusis Ordinariis Indiarum Orientalium*. S. C. de Propaganda Fide. 25 Octobris 1935 10.

1330-1332 Huc spectant documenta varia 1) canone 1329

1337 Huc spectant varia documenta Sanctae Sedis de quibus in can. 1329.

1344 Huc spectant *Litterae* circulares S. C. Concilii 31 Maii 1920. in quibus explicacionem evangelii spectant (vide can. 1329).

101 **iQZr** 1. - De vitandis quaestionibus politicis et profanis a Missionariis in missionibus inter infideles vide *Instructioneni* Sacrae Congregationis de Propaganda Fide, 6 Ianuarii 1920, in can. 138.

2. - S. C. Concilii, 14 Iulii 1941, *instructionem* edidit de fidelibus exhortandis ut sacrificio Missae frequenter et devote intersint. Ad hoc oblinendum christifideles edoceantur de sacrificii Missae natura excellentia et finibus atque effectibus; de gravi obligatione audiendi Missam diebus festis; de vi impetratoria et propitiatoria Sacrificii Missae; de participatione saluberrima coelesti comivio per Sacram Communionem; de dogmate communionis Sanctorum '.

19*0 **Iddu** I. - Benedictus XV, Epistola Vpostolica *Maximum illud*, 30 Xoveanbris 1919. omnes Episcopos orbis catholici ad fovenda studia de missionibus exteris provehendis hortatur; eosque docet qua ratione id facere possim '.

2. - Pius VI Lileri' Encyelicis *Rerum Ecclesiae*. 28 Februarii 1926, omnes locorum Ordinarios adhortatur ut Romanum Pontificem in sacris missionibus provehendis adiuvent. In iisdem Litteris Ordinarios locorum missionum in missionali labore, praesertim vero in effonnatione cleri indigenae, operari horiatur 2.

I. - Benedictus XV, Litteris 30 Xoxembris 1921 ad Episcopos i Cccoslvachiae datis, urget obligationem habendi Seminarium proprium pro singulis dioecesibus 1.

2. - Pius XI. Litteris 1 Augusti 1922, commendat, inter alia. Episcopis Seminaria interdioeccsana (\ ide can. 1364) 2.

3. - Pius XI. Encyelicis Litteris 28 Februarii 1926, praeter alia plura de sacris missionibus provehendis, valde commendat formationem cleri indigenae in Seminariis '.

101ζιζ **IJJJ** I. . Conceditur facile Episcopis, qui eam postulaverint, facultas applicandi Missas binalas et etiam non binatas festorum suppressorum in favorem Seminarii. Vide S. C. Consistorialis responsum 1 Iulii 1918 '.

2. - « I). - An in collatione paroeciarum non reservatarum possit Episcopus imponere pro una vice tantum moderatam laxam favore Seminarii, etiam si paroecia *de i/ua* obnoxia sil tribulo huic Instituto

R. - Recurrendum es>c in singulis casibus ad S. Congregationes (cientes ». 16 Octobris 1919

Can. 1347. J XXXIII. 3*9-31)1.

Can. 1350. J XI. 110-155

Can. 1354. J XI IL 551.

Γ>5ζ /*/ruilirtt, XV, I.

Can. 1355. 1)

HH: /ιλη

i 9~Z? Erectis quasi-paroeciis applicabilis est praescriptio huius canonis *Instructio* S. C. de Propaganda Fide, 25 Iulii 1920 (A ide can. 216) '.

1357 1. - §. C. de Seminariis etc.. 26 Aprilis 1920. longam edidit *Instructionem* circa ea omnia et singula quae ad rectam semiliariorum dioecesanorum administrationem, regimen necessaria et opportuna sunt '.

2. - Benedictus XV, *Epistola* 30 Novembris 1920, Episcopis Cechoslovacbiae gravissimis verbis rectam institutionem clericorum in Seminariis commendat. Studentes doctrinam S. Thomae sequantur. Episcopi ipsi per se clericos ad studium et ad virtutes adhortentur, et magistros pietate et scientia insignes constituent. Ad efformandos autem magistros idoneos iuvenes clericos Romam mittant ad collegium Bohemum *.

3. - Benedictus XV. Litteris 23 Decembris 1921. presbyteris Sancti Sulpicii privilegium concessit acceptandi directionem et administrationem Seminariorum eum aliquali exemptione a normis iure communi vigentibus '.

I. - S. C. de Seminariis - decreto 2 Februarii 1921, singulis locorum Ordinarii praecepit ut singulis triennii relationem de statu Seminariorum secundum formulam adiectam decreto ad Sanctam Sedem mitterent. Triennia incipiunt a die 1 Ianuarii 1924: primo anno relationem mittere debent Ordinarii Italiae, Galliae, Hispaniae: altero triennii anno Ordinarii ceteri Europae; tertio triennii anno Ordinarii Americae. Lingua latina facienda est relatio et ab Ordinario subscribenda. Responsio danda est in singulis quaestionibus formularii. In relatione* indicandum erit si durante triennio textus scholasticus theologiae, philosophiae, iuris canonici aut Sacrae Scripturae mutatus sit. Decreto adiecta formula servanda in relatione facienda septem articulis et II numeris constans '.

5. - Pius XI. motu proprio *Praecipua sane*, 21 Aprilis 1931, perpenso momento Seminariorum, collegii consiliis in Sacra Congregatione de Seminariis nunciis conditi visitatori Ordinarii Seminariorum Italiae. Visitator alterum post Secretarium in Congregatione dignitatis locum oblinet et est Consultor Congregationi». Singuli saltem annis

6. - « Si Universitates vel Facultates clericorum Seminario vel Collegio coniuncta suis statutis clare et efficaciter provideant, ut illius

Can. 1356. 1) I. I. X. XII. 331.

Can. 1357. *Instructionem* 1920. 1) *Instructio* S. C. de Propaganda Fide, 25 Iulii 1920. 112
vet apud *Instructiones* S. C. de Propaganda Fide, II. 1. 3, p. 35. 2) *J. S.* XIII, 551.
I. S. XIV. 37. I) *J. S.* XIII, 551. III. *Archiv für*
h., K<nhrnn.cht. UHi (111211), 2n

sectio academics ab huius vita et disciplina rite distinguatur ». Pius VI, Bulla *Deus scientiarum*, 24 Maii 1931, art. 18 ".

7. - S. C. pro Ecclesia Orientali, 27 Ianuarii 1910, Decretum promulgavit de recta cleri orientalis institutione in territoriis patriarchalibus ".

I. - « I). - An filii légitimai per subsequens parentum matrimonium habendi sint uti legitimi ad effectum de quo in canone 1363. § 1.

R. - Affirmative ». C. I., 13 Iulii

2. - Vi can. 1116, per subsequor nata ab eisdem delentis impedimen quod cessavit tempore initi matrimi 6 Decembris 1930 (Vide can. 1116).

3. - In Seminarium admitti nei quocumque titulo, ad aliquam famil de Seminariis, 25 Iulii 1911 (\ ide e

1. - Pius XII litteras 1/ohz Pro de Pontificio Operi' Vocationum Sa nem Seminariis et studiorum l nive do :.

5. - S. Congregatio de Seminari Statuta et \ormas ad Statuta exsequ lionuni Sacerdotalium .

I. - Pius XI. *Epistola* Apos leni Bisleti, Praefectum S dani commendat de studii- clericori quam necessarium sil ut Ecclesia h< horum nostris diebus sufficiens desii orandum e-l et sacerdotes germina vi mini vocatis adferatur, Seminaria -o lient. In Seminariis ante omnia ling diligentissime saltem per biennium et secundum principia S. Thomae (theologico. In theologico cursu met insufficiens est. sicut insufficiens ---< methodo positiva. Non est neglcgend -uifieientia Seminaria habere non po institutioni Seminariorum regionalii regionibus erecta sunt 1.

6) J. .1. X., XXIII. 211. -(<) i. .i. x., > Can. 1363. 1) J. J. X., XXII, 36.'>: .1 hu Poillfleuni, 1!>30, 231. 2) J. A. X., XX' Can. 1364. 1) J. -1. X., XIV, Ib. Perit

ii> A Coronata, liilerfrelalio aul/tea

2. - Pius XI, 19 Martii 1921, Superioribus religiosis inter alia valde commendat studium religionis et linguae italicae (Vide can. 587) :

3. - S. C. de Seminariis. II Februarii 1911, Litteris Ordinariis Italiae datis, normas dedit tendentes ad aptanda programmata studiorum in Seminariis Italiae ad programmata *scholae* mediae statales .

1365 - S. C. de Seminariis, 7 Augusti 1917. praescripsit nichilominus adhibendam in studio iuris canonici, praesertim in Universitatibus (Vide can. 1377).

2. - S. C. de Seminariis, 31 Octobris 1918, dat normas pro examini- bus ad gradus academicos in iure canonico (Vide ean. 1377).

3. - Benedictus XV, Litteris 30 Novembris 1921. ad Ordinarios Cechoslovaehiae insistit in urgenda observantia legum duorum annorum philosophiae et quatuor theologiae

I. Mutatio libri textus adhibendi in scholis Seminariorum notanda est in relatione Sanctae Sedi facienda. S. C. de Seminariis. 2 Februarii 1924, n. 6 (Vide can. 1357)

5. - S. C. de Seminariis, Epistola 8 Septembris 1926 ad Ordinarios directam, agit de urgenda catechistica disciplina in Seminariis ad normam can. 1365. § 3. S. Congregatio attentos facit Ordinarios locorum ad praescriptum Codicis quo praecipitur clerico* in Seminariis instituendos in practicas exercitationibus de ratione tradendi catechismi pueris. Quae institutio est necessaria ob rei ipsius momentum in salute animarum et ob difficultatem quae habetur in bene exercendo catechistae munere. Quam ob rem S. Congregatio enixe Episcopos rogatui praeceptum Codicis* vehementer in suis Seminariis* urgeant (Vide can. 1329) \

6. - S. C. de Seminariis etc., 28 Augusti 1929. misit *Litteras* ad Archiepiscopos, Episcopos aliosque locorum Ordinarios de studii* orientalium rerum et de catechesi in Seminariis* impendendis. Vult S. Congregatio ut in theologico cursu peculiaris ratio habeatur rerum orientalium praesertim a magistri* theologiae dogmaticae, Historiae ecclesiasticae et sacrae* liturgiae. Gratum erit Romano Pontifici, si alumni electi ad institutum orientale in locis mittantur. Inculcat etiam S. Congregatio ut schola et magisterium in Seminariis* instituatur et foveatur de sacra catechesi .

7. - Huc etiam spectant praeterea *Motu proprio* Pii XI. 22 Novembre 1922; *Huic* Pii XI. 20 Decembri* 1928: *Instructio* S. C. (Concilii. 25 Februarii 1932. quibus* agitur de liturgia, cultu divino, cantu gregoriano et de musica sacra (Vide ean. 1261).

2) J. -I s*.. XA l» 133, -l) l it. tiptid 7/ r</7#>pr.x71911 291-293

Can. 1365. D < I " XIII 151, 2) .1. .1. s., XVII, ISO. — 3) A. .I. .". XVIItt *PrreAicu*, \V 233. .Xniirllr ISrur Thinhujiur, | (prjî). 1>7. D f |. S. XXII 116: XIX. 215.

8. - S. C. de Seminariis etc., 5 Augusti 1941, Litteris Excellentissimis Coniniissariis pro studiis Seminariorum Regionalium Italiae datis, in ipsis Seminariis Regionalibus specialem cursum de Psalmorum explicatione instituendum praecipit '.

9. - Commissio de Re Biblica, 20 Augusti 1941, Litteras dedit ad Episcopos Italiae eos praemonens contra opusculum anonymum cui titulus: *Ln gravissimo periculo per la Chiesa e per le anime. Il sistemu eritico-scientifico nello studio e nell'interpretazione della Sacra Scrittura, le sm» deviazioni funeste e le sue aberrazioni.* In hoc opusculo agitur de sensu literalis Sacrae Scripturae; de usu Vulgatae; de critica textuali; de studio linguarum orientalium et scientiis auxiliariis ".

10. - Pius XII Litteris Encyclicis *Divino afflante Spiritu*, 30 Septembris 1943, plura statuit de Sacrorum Bibliorum studiis opportune provehendis '.

11. - S. Congregatio de Seminariis et Studiorum Universitatibus, 21 Decembris 1941. edidit Epistolam Ordinariis directam de studio paedagogiae in Seminariis. In ipsa decernitur ne in cursu philosophico biennio paedagogia et didactica doceatur in (pro clare principia evolvanlur de conceptu educationis, de line, legibus et mediis ipsius educationis, de homine educando iuxta varias eius aelales; de educatore eiusque officiis et qualitatibus; de iure educative Ecclesiae, Familiae et Status; de ambiente educative; de didactica eiusque conceptu et inelliodo. Pariter in cursu theologico biennio doceatur *rateehetira* duabus horis singulis hebdomadis *.

1366 .'. - Pius XI, Litteris encyclicis 29 Iunii 1923, occasione **ceuiduu** lenarii canonizationis S. Thomae, iterum inter alia plura, commendat eiusdem S. Thomae doctrinam '.

2. - Pius XI, Motu proprio *Hibliorum scientiam*, 27 Aprilis 1924, considerato momento studiorum bibliorum praesertim ex impugnationibus contra Sacram Scripturam hodiernis, ut idonei parentur anagislr, memorata fundatione Instituti Biblici Romae facta decernit; I' Gradus academicos obtentos apud Commissionem biblicam vel Institutum biblicum eosdem parere effectus ac gradus academicos in theologia ei iure canonico. — 2' Beneficium théologale ne conferatur nisi licentiale aut laureato in re biblica. — 3" I titulus seu gradus baccalaureatus in re biblica sufficit ad beneficium théologale et ad magistrariini exercendum in re biblica. 4° Si habiles habeant Superiores religiosos alumnos ad Institutum biblicum mittere ne omittant. — 5° Idem faciant Episcopi relate ad clericos saeculares. — 6" Constituit

5) // *Voiilorr. ucclrjtia*tia*, 1912, 79-80; *Prrimlica*, XXX. 385-391. — (!) J. .1. .S., .XXXII. 165-172. - 7) J. -I. XXXV, 297-351. S) j. J. .s., XXXVII. 173-170. Can. 1366. 1) .1. J. A'. XV, 307.

iii	ii
li	hi
ii	i
ii	ii
i i	j
i	di
ii	i
[1	u
ii	i
h	i
Hd	i
B	i
lij	ii
ii	i
.1	i
;	ii
;	ii
;	i
18	i
iii	i
p	i
Inir	u
4	i
Inl B	i
IBI	ii
LI 4	i
]Ri	i
IBI	i
i	i
	i
■	i
Hfl1	i
r»	i
iiiB	i
D.]	i
	i
	i

Romanus Pontifex Romae reditus annuos ad duos alumnos Instituti biblici alendos *.

3. - « Proposito dubio: An ad quamcumque disciplinam in Facultate Theologica tradendam *laurea congruente praeditus*, ex praescripto art. 21 Constitutionis *apostolicae Deus scientiarum Dominus*, praeter doctorem in S. Theologia, ille haberi possit qui lauream adeptus sit apud Facultatem Studiorum, Ecclesiasticorum — vel in Re Biblica. vel in Iure Canonico, vel in Studiis Orientalibus, vel in Historia Ecclesiastica, vel in Misologia, vel in Archaeologia Christiana, vel in Philologia »: Sacra Congregatio de Seminariis: etc.. 22 Augusti 1915, respondit: « Affirmative. modo candidatus ornatus sine diuina licentia in S. Theologia. vel licentia in ea disciplina quam tradere debet »

1367 Sacra (Congregatio de Seminariis. 2 Februarii 1945 littera-circulari* - mittere Reectoribus, Patribus Spiritualibus et Proessoribus Seminariis circa Seminariorum formationem et Divini officii recitationem .

1372 I. - Pius XI. Chirographo 21 Ianuarii 1927 ad (Cardinalem Cappari directo, de ordinationibus gubernii italici circa *Opera Nazionale Balilla*, quaedam principia in mentem revocat de iuribus Ecclesiae in materia educationis, praesertim quod in iis quae ad instructionem religiosam dandam referuntur adolescentibus praedicto operi adscriptis Sancta Sedes consulenda fuisset, quod factum non est. Suggestum tamen Romano Pontifex modum spiritualiter talibus adolescentibus subveniendi

2. - Pius XI. (Chirographo 2 Maii 1928 ad (Cardinalem Vicarium directo, de gymnica athletica puellarum demonstratione in Urbe, eidem (Cardinali exponit cur qua Episcopo Romano non possit non didere de ista demonstratione muliebri verecundiae contraria. Declarat esse redamare debere etiam qua Episcopos totius mundi qui Episcoporum hac in re rei laniationes approbavit. Demonstrationes istae reprobandae sunt etiam si cautiones quaedam in ipsis faciendis adhibitae sint, quia non decent muliebrem pudicitiam et educationem .

3. - Maximi momenti sunt *Litterae Encyclicae Pii XI Dilectissimi illius*, 31 Decembris 1929. de christiana iuventutis educatione. Agit Romanus Pontifex de iis quae in educatione spectant ad Ecclesiam, ad familiam et ad Statum civilem. In educatione danda ratio habenda est naturae humanae a quo tamen homo decidit ob peccatum, quam ob rem damnandus est naturaliter paedagogica. educatio sexualis et coeducatio adolescentium duorum sexuum

2) J. -J. XVI, ISO; *Periodica*. XIII. 107. — 3) .1. .1. S. t XXXVII. 272.

Can. 1367. — H«s litterae legem potari* apud *II Iointore teclaxiafilico*, 1916, 167-103.

Can. 1372. U . . s . XV, 9. - 2) j. x., XX> 135.

sianul data. Declaratur qualis debeat esse familia et schola ut aptae sint ad bonam et christianam dandam educationem. Finis autem educationis est hominem ehrislianum efformare qui si talis erit, erit eliam optimus in statu civili civis \

4. · S. C. S. Officii, decreto 21 Martii 1931. declaravit: 1 Probari non posse methodum educationis sexualis vel initiationis sexualis, sed potius excitandam aestimationem castitatis eiusque amorem et desiderium. inculcandam esse frequentationem Sacramentorum Poenitentiae et Communionis atque devotionem B. Mariae \irgini. — 2“ Theoriam -ic dictam *eugenicam* sive positivam sive negativam, et indicata ab ea media ad humanam progeniem in nudius provehendam, posthabitis legibus naturalibus divinis el ecclesiasticis matrimonialibus, esse omnino improbandam ul falsam el damnatam in Encyclica *Casti Connubii* Pii XI, 31 Decembris 1930 '.

5. - De mandato Pii XI. S. C. de Religiosis, 24 Aprilis 1932. notificavit Superioribus omnibus religionum quibus commi-sa est instructio et educatio cuiuscumque gradus pendere debere in posterum in hac re a S. C. ile Seminariis, cum apud ipsam constituatur *Centrale officium pro scholis et catholicis institutis in Italia* .

6. - « I). - An licita sit directa sterilizatio sive perpetua §ive temporanea, sive viri, sive mulieris.

R. - Negative et quidem prohiberi lege naturae, eamque, quoad 'terilizationem eugenicam allinet, decreto huius S. C., die 21 Martii 1931. reprobata iam esse ». S. C. S. Officii hoc responsum dedit 21 Februarii 1910. quod R. Pontifex 22 Februarii 1910 approbavit: et S. C. die 24 Februarii 1940 promulgavit °.

1374 Pius XI. Encyelicis Litteris 31 Decembris 1929. inter alia plura, scholas neutras condemnat (Vide can. 1372) *.

1375 Pius XI. Encyelicis Litteris 31 Decembris 1929. inter alia Ec(lesia) ius vindicat cuiusvis disciplinae scholas aperiendi \ vide can. 1372) 1.

IO 10 ' . * S* Seminariis, decreto 21 Iulii 1920. erigit Lublini 1 niversilatem catholicam '.

2. - Decreto S. C. de Seminariis, 20 Decembris 1920. erecta est Catholica 1 niversitas a Sacratissimo Corde Iesu, Mediolani 2.

3. - Pius XI. Constitutione \poslolica *Deus scientiarum Dominus*,

3) I i s., XXI, 723, ft XXII, l' ubi refertnt textus italiens <t textus latinas.

1) J. .1. X.. XXIII, 118; XX, 212. 5) .1. .1. S'. XXIV. 11k». f.) .1. .1. S., XXX 11, 73.

Can. 1374.— 1) J- i- S., XXII. 41».

Can. 1375.— 1) A. -I- s'.. XXI. 1J.

Can. 1376 1) J. J. .#.. XIII. :1'". -) -' -« *.. XII,321.

(an. 1376)

21 Maii 1931. Totam materiam de Universitatibus et facultatibus Academicorum ecclesiasticorum ordinavit. Praemittit Romanus Pontifex munus docendi sibi divinitus commissum ab Ecclesia semper in praxi deductum fuisse inde a primis saeculis et Patrum aetate, ac deinde medio aevo erectis tum temporibus *studiis generalibus* seu universalibus, et etiam nostris diebus non obstantibus spoliationibus ex parte Statuum civilium. Quod hoc autem vel iam erectae et erigendae in posterum Universitates progressui studiorum nostri temporis aptentur. Romanus Pontifex elaboratas diligentissime certas normas praesenti Constitutione promulgat. Huiusmodi normae seu leges sex titulis continentur: titulo primo dantur *normae generales*. Delimitur locus Universitatis Catholicae, declaratur eius erectio reservari Sanctae Sedi itemque statutorum approbatio. Tres gradus academici, baccalaureatus, licentialis et laureatus declarantur. Titulus alter agit *de personis et regimine*. Declarantur Officiales, sive Magister Cancellarius, Praeses Facultatis, Rector Magnificus, Decanus Facultatis, Professores et determinatur cuinam competat eos nominare et amovere. Agitur deinde de auditoribus et modo et conditionibus requisitis ad adscriptionem. — Titulus tertius agit *de ratione studiorum*. Describitur primo methodus adhibenda in singulis facultatibus. Delimitatur studiorum curriculum quod 5 annis pro theologia, 3 pro iure canonico, 1 pro philosophia, 3 pro Instituto biblico, 3 pro Instituto studiorum orientalium, 4 pro Instituto utrimque iuris, 3 pro Instituto archaeologiae, 3 pro sectione cantus gregoriani in Instituto musicae sacrae, 5 in sectione compositionis, 1 in sectione organi. Dantur normae pro examinibus disciplinarum principalium, auxiliarium et specialium. — Titulo quarto agitur *de collatione graduum academicorum*. Gradus nomine Summi Pontifici conferuntur. Non conferuntur nisi illi qui schola frequentaverint. Declaratur tempus necessarium frequentationis scholarum ad gradus superiores oblinendos in singulis facultatibus. et pro singulis gradibus. Candidatus ad lauream consequendam praeter examina debet dissertationem parare et publice defendere et praeterea potest alio experimento subici. Titulus quintus agit *de rebus didacticis et economicis*. scilicet de aedificiis, de bibliotheca et alii adiumentis scientificis, de officialium et professorum honorariis et de discipulorum tributis. Titulus sextus dat *normas aliquas transitorias* circa variationem legum hae constitutionis contentarum, et circa facultates theologicas alicubi canonice erectas ex privilegio

I. S. C. de Seminariis. 12 Iunii 1931. promulgavit ordinationes ad Constitutionem Apostolicam *Deus scientiarum Dominus*, de Universitatibus et facultatibus Academicorum ecclesiasticorum rite exsequendani. Huiusmodi ordinationes continentur titulis quinque, articulis 49 et tribus* appendicibus. Titulo primo qui inscribitur: *Normae generales*

3) J. J. S., XXUL 241; *Ann. Soc. Sci. Relig.*, 2118.

determinatur quacnam exhibenda sint Sacrae Congregationi ad obtinendam erectionem Universitatis cum iure conferendi gradus, tum pro prima erectione tum pro erectione stabili. Statuitur praeterea singulas Universitates tertio quoque anno relationem de statu academico et oeconomico ad S. Congregationem mittere debere. Titulus alter de personis in regimine inscribitur, ibi definiuntur limites officii Magni Cancellarii, Rectoris vel Praeddi», Decani facultatis et Professorum. Deinde dantur normae pro admissione auditorum, determinatur quacnam documenta afferre auditore» debeant et quacnam studia ingressui in Universitatem praemittenda sint. Dantur item normae pro transitu de una ad aliam Facultatem aut Universitatem. — Titulus tertius agit de ratione studiorum. Sequenda praecipitur doctrina S. Thomae. Methodus positiva et scholastica simul uniendae. Lingua latina in Sacra Scriptura, Theologia, philosophia et iure canonico adhibenda ex praecepto. Determinatur quo anno academico exercitationes inchoandae sint, his qui iam studia philosophica et theologica perfecerunt concedi potest contractio annorum ad lauream obtinendam. Definiuntur specificiter quacnam sint disciplinae principales, auxiliares et speciales in singulis facultatibus scilicet in theologia, in iure canonico, in philosophia etc. — Titulus quartus est de collatione graduum academicorum. Requisita indicantur ad lauream *ad honorem* postulandam. Definitur examen necessarium ad obtinendam licentiam, scilicet coram quatuor examinatore subeundum de universa disciplina facultatis item per horam. Ad lauream consequendam dissertationis conscribenda, exhibenda, probanda et defendenda est coram quinque saltem examinatore et praeterea examen orale subeundum. Titulo quinto de rebus didacticis et oeconomicis agitur, scilicet de aedificio, de bibliotheca, de laboratoribus scientificis. Determinatur qua ratione definienda sint honoraria officialium et professorum, et qua ratione auditores contribuere debeant ad sumptus necessarios. In Appendice prima, exempli gratia, afferuntur disciplinae speciales et cursus particulares facultatis theologicae, iuris canonici et philosophicae. In Appendice altera dantur normae ad quas Universitas statuta conficere debet. In Appendice tertia dantur normae pro relatione trienniali ad Sacram (Congregationem de Seminariis mittenda

1377 S. C. de Seminariis, decreto 7 Augusti 1917. habita consideratione quod novus (Codex iuris canonici unicus sit fons disciplinae ecclesiasticae universalis», decernit ut ipse unicus textus in Universitatibus adhibeatur et proponatur synthetice et analytice. Alii vero libri ordini (Codici», qui adhibeantur a prole—oribus», aptandi erunt ».

D) .1. .1. n. xxm. 20\$.

Can. 1377. — D) J. .1. S. IX. 13». *Periodica*, IX. r.5

2. - S. C. de Seminariis, ratione habita decreti 7 Augusti 1917. de quo supra, alio decreto 31 Octobri' 1918. quaedam statuit in experimentis seu examinibus ad gradus academios in iure canonico consequendos servanda, scilicet: « 1. Quoniam in praelectionibus Codex I. C. est tamquam textus adhibendus, periculorum materia sint ipsi Codicis canones, vel omnes vel partim, pro diversitate gradus adipiscendi, remoto quolibet indice thesium, vel (piae docti inani exhibeant in ipsis canonibus contentam: II. Candidati ad academios gradus exegesim seu interpretationem exponant canonum, prout habentur in Codici', sive singillatim considerentur, sive coniuncte cum aliis: IU. Candidati non modo singulos canones interpretari et explicare, quantum gradus ratio exigit, probe noverint: sed etiam de uniuscuiusque instituti iuridici ortu, progressu et historia, doctrinae suae specimen dabunt » 2.

3. - S. C. de Seminariis, decreto 23 Iunii 1922. concessit I nixei.itali Gregoriana' conferendi gradum magistri aggregati iis (pii duobus anni' scholas magisterii frequentaverint, certis adimpletis conditionibus \

4. - Pius XI, motu proprio *Bibitorum Sacrorum* 27 Aprilis 1921. quaedam statuit de gradibus academicis in Sacra Scriptura, et de eorum effectibus canonicis (Vide can. 1366).

5. Commissio Pontificia de Re Biblica, 26 Februarii 1927, declaravit ad gradus academios in Sacra Scriptura contendere eos tantum potest: « I' (pii, expleto biennio philosophico, in aliqua Universitate aut alio loco a Sancta Sede approbato cursum theologicum ad normam can. 1365 vel 789 regulariter peregerunt et ibidem lauream in sacra theologia legitime adepti sunt: —2° vel qui, studiis iuxta praescriptiones iuris peracti' in instituto cui non o' I' facilitas apostolica concedendi lauream, per duos alterum annos in aliqua Universitate aut Athenaeo a Sancta Sede approbato studia theologica prosecuti, doctores in sacra theologia ibidem renuntiati sunt: 3° vel religiosi (pii. -Iudii' iuxta praescriptiones iuris peractis, in proprio instituto adepti in init titulum (pii ipsi-, ex facultate a Sancta Sede religioni data, ad instar laureae in sacra theologia legitime collatus est » 4.

6. - S. C. de Seminariis, 29 Aprilis 1927, declaravit praescriptionem contentam in Litteris *Ptsctmtli* 8 Septembris 1907 Pii X. quibus Ob poena nullitatis' requiritur ut laureae in theologia et iure canonico praemittatur curriculum philosophiae scholasticae, adhuc

de Seminariis, auctoritate Pii XI. II Aprilis 1928. de ad lauream in iure canonico consequendam admitti

obstantilnif Lilteri- *Pascendi* 8 Septembris 1907 cl decreto S. C. de Seminariis 29 Aprilis 1927 de quo supra

8. - S. C. de Seminariis, decreto 12 Martii 1936, concessit pontificio Instituto Musicae Sacrae ius conferendi gradum magisterii sive in cantu gregoriano, sive in compositione sacrorum concertuum, sive in pulsandis organis, doctoralui in muneri* docendi aequiparatum, sine necessitate doctoralis dissertationis .

9. - Comm. Pont, de Re Biblica, die 6 Iulii 1912, respondens ad quaesitum sibi propositum circa examina ad Proh talum coram Pontificia Commissione Biblica permisit ut examen Baccalaurealus sal magno intervallo «lix ideretur ab examine ad Prolylalum h.

1380 - S. C. Consistorialis, decreto 30 Aprilis 1918. dat normas (Je frequentatione clericorum in laicis l niversitalibus. Praemittit Sacra Congregatio clericos laica- l niversitates frequentare non posse nisi de Episcopi sui licentia. Episcopi autem in hae licentia concedenda haec prae oculis habere debent: lu Nemo mittatur nisi sacerdos bonos fructus promittens ex parte pietatis et intellectus.

2" In hac re Episcopi prae oculis habeant utilitatem et necessitatem dioecesis. — 3" Sacerdotes l niversilatem frequentantes ab examinibus ncosaeerJolum ne eximantur. 1° Eliam post examina sacerdotes l niversitalem Irequenlantes ab Ordinario pendere debent. 5° l-tae normae valent etiam pro religiosis l niversilatem frequentantibus '.

2. - Secretaria Status, Litteris circularibus 18 Novembris 1920, respondens variis quaestionibus sibi ab Ordinariis propositis circa convenientiam et utilitatem permittendi clericis frequentationem scholarum *normalium* (in Italia in talibus scholis consequerantur alumni diploma magisterii inferiori:-) ut habile- declararentur magisterio, statuit: 1° Ordinarios frquenlalionem talium scholarum permittere non debere nisi saeerdoliu- post expletum cursum studiorum. 2" Omnino prohibendam frequentationem scholarum mixtarum in quibus nempe mares el foeminae mixti sunt. — 3" Si alumnus schola- frequentare debeat extra suam residential!! morari debet apud sacerdotem aut ecclesiasticum institutum. 4" Si extra dioece-im morari ahnnnu- debeat, maneat sub vigilantia Ordinarii loci. - 5° Sacerdos diplomalu- manet sublectus proprio Ordinario cuius consensus est neccs-ariu- ut officium docendi a—uniat. Ordinarius consensum revocare pole.-t. — 6° Hae normae valent etiam pro >aeerdotibus qui iam -mit magistri. — 7" Ordinarius antequam licentiam concedat frequentandi scholas normales a petentibus requiret subscriptionem supradictis conditionibus*.

6) J. J

117;

201. — 8) J.

Can. 1380. — 1) A. .!· 's· X» 237; /'rrior/irti, IX, 120; /!< rm des Coimnunaulf& Ht- ligicmtcs. Documente «lu SainbSiège, 73.— 2) line *Litlcrac circularc** publicatae «uni in // Mnnilnn trrh'iastico· XXXIX» 72.

3. - S. C. Concilii, Decreto 22 Februarii 1927, quaedam statuit de sacerdotibus qui in scholis Status civilis munere magistri Iungi debent: 1 Declaratur vim iotinere praescripta S. Sedis de clericis Universitates laicas frequentantibus. praesertim Litteras 18 Novembris 1920. 2 Sacerdotes magistri a serx ilio dioecesis el a subieclione Mio Ordinario non eximuntur. — 3" Ordinarii cure.it ut sacerdotes magistri munere fungantur in dioecesi. — I \ad munus magistri exercendum licentia Ordinarii, quae revocabili' est, necessaria est. — 5" Licentia ne concedatur, nisi sacerdotibus idonei' qui exemplo sint. — 6' I t munii' in aliena dioecesi exerceatur, necessaria quoque est licentia Ordinarii illius loci. — 7' Ordinarius proprius ne licentiam concedat pro exercendo munere in aliena dioecesi, nisi praevie obtenta venia Ordinarii illius dioecesis. — 8 Sacerdos magistro fungens in aliena dioecesi vigilantiae et auctoritati Ordinarii illius loci se submittat. — 9" Ordinarius loci poterit praecipere ut sacerdos magister alicui ecclesiae addicetur: vicarii foranei \igilantiae substet: referat in qua domo commoretur; mulieres suspectas ne frequentet; apud domum religiosam legat: ne munii' exerceat in seholi' ubi sunt puellae; conferendis casuum intersit; parochum in suis officiis adiuvet. — 10° Ordinarium loci Ordinario proprio singulis anni' referat de moribus el vita. II Si -acmtlo' eo loco discedat per notabile tempus, Ordinarium moneat, el in diocesim suam reversus Ordinario proprio se

de Seminarii', litteris circularibus 30 Aprilis 1938, Ordinariis Italiae datis, desiderium esse S. Sedis dicit, ut aliqui clerici gradus academicos consequantur tam in sacris (piam in profanis scientiis. At voluntas expressa Summi Pontificis est ut gradus academicos clerici omnes saeculares et religiosi in I niversitate Catholica Mediolanensi consequantur, si id fieri possit: idest si ibi erecta sit facultas in (pia gradus consequendus est '.

5. - S. (. de Seminarii' etc., 20 VugUsli 1912, norma.' edidit de personi- ecclesiastici-, qui 'ludia academia apud universitates civiles complere intendunt. Iuxta ip'as nullus \ir occleda-licus qui non sililosophica el theologica rite non perfecerit univ\ersitaC' adire poterit. Omnibus autem adeuntibus nomi *nihil obstat* S. (Congregationis per Ordinarios necessariis formationibus petendum. Sacerdotes universitatem adeunte- in convictu ec< Ic'ia'lico aut in domo religiosa atque in eorum defectum apud aliquem -acrdolem ab Ordinario designatum degant. Sacerdotes studentes ab examinibii' a Codice praescriptis (can. 130 et 590) non eximantur; associationibus inter studentes civiles i- ne ad-cribantur et ea omnia exilent (piae dignitatem satutu dedecent. Si sacerdos universitatem frequentans vitam a

a proprio Ordinario ei frequentatio universitatis interdicenda erit. Expletis studiis sacerdotes gradus academicos consecuti in proprio Ordinarii plena iurisdictione manent, idcirco officia aut potestates civilia similiter Ordinarii licentia assumere nequeunt. In fine normarum edicitur easdem valere etiam pro religiosis viris et mulieribus.

1381 I. - Pius XI vindicat Ecclesiae ius vigilantiae super universam catholicam educationem, in Encyclicis 31 Decembris

2. - S. C. de Seminariis, 15 Aprilis 1938, litteras misit ad Ordinarios locorum de quibusdam erroribus circa stirpes humanae confundendis in scholis a doctores catholicis (testis sui razzismo). Quinque errores in praedictis litteris octo thesibus compendio referuntur.

1385 . - Commissio Pontificia de Re Biblica, 17 Novembris 1921. declaravit licere in editionibus versionis Vulgatae tam Novi quam Veteris Testamenti lectiones varias aliaque huiusmodi studiorum adiumenta ad calcem textus adiacere.

2. - Commissio Pontificia de Re Biblica. 1 Iulii 1933. declaravit:

relinquas in inferno... quasi auctor sacer non sit locutus de resurrectione D. N. I. Christi. 2' Non licere asserere verba fesu Christi: *Quid prodest homini...* sensu litterali non respicere aeternam salutem animae, sed solum vitam temporalem homini non obstante unanimi interpretatione catholica

1386 I. - De servandis a Missionariis in edendis libri, foliis, libellis, tractatibus, (de rebus praesertim politicis agit, praeter alia. Instructio S. C. de Propaganda Fide, 6 Ianuarii 1920 (Vide can. 138).

2. - S. C. Concilii, 7 Iunii 1932, decretum edidit pro observantia can. 1386. de censura speciali adhibenda in publicatione gratiarum in ephemeridibus sacris (Vide can. 1261).

1388 Decreto S. Poenitentiarum, 31 Decembris 1937, edita est nova collectio in litteris: « *Praesces et pia opera in favorem omnium christifidelium et quorundam coetuum personarum* ». typis polyglottis Vaticanis (Vide can. 919).

5/ Huc nonnullae non sunt promulgatae in I. J. X.; legi possunt in // Pontificia Encyclica (1912), 161-165; vel In Concilio pro Italiae (1911), 3 sqe.

Can. 1381. — 1) J. L. S., XXII. 19. — 2) II *Monitore ecclesiastico*, L, 175; ibidem notum p. 17 et sqs. explicatum et refutatum thesibus habetur.

Can. 1385.

1390 S. Rituum Congregatio, 10 Vugusti 1916, Decretum edidit de facultate edendi libros liturgicos, sublata qualibet concessione in contrarium. In ipso haec statuuntur:

« 1° In duntaxat Typographiae Vaticanae. ceteris exclusis, libros liturgicos typis excudendi ius esto.

2° Quilibet typographicus, sive pontificio diplomate gaudet, sive non, loties a S. Rituum Congregatione licentiam obtinere debet, quolibet libros edere velit.

3° Administrationis Bonorum S. Sedis est pro publica horum librorum divulgatione singulis vicibus condiciones ferre.

4° Concordantia cum editione aliena ab Ordinario iuxta can. 139(1) Cod. Iuris Canonici concedenda, ne subscribatur ab ipsis, imo post diligentem atque accuratam viri in re liturgica periti revisionem.

5° Ad huius decreti effectum, hi qui sequuntur liturgici accensentur libri:

Breviarium Romanum — Missale Romanum — Rituale Romanum — Martirologium Romanum — Caeremoniale Episcoporum — Memoriale Rituum — Octavarium Romanum — Collectio Decretorum S. Rituum Congregationis ».

1391 I. - Videtur potest responsum Commissionis Pontificiae de re biblica, 17 Novembris 1921, de editionibus versionis Vulgatae lectiones varias referentibus (Vide can. 1385) :

2. - « I. - In hac particula canonis 1391, quo praescribitur: *versiones sacrarum Scripturarum in linguam vernaculam typis imprimi nequeunt, nisi sint a Sede Apostolica probatae, aut nisi edantur sub vigilantia Episcoporum et cum adnotativibus, etc.*, interpretanda sit copulative an disjunctive,

R. - Affirmative ad primam partem, Negative ad secundam ».

- Commendatio de Re Biblica. 30 Aprilis 1931. declaravit permitti

et ex angeliorum secundum versionem ex textibus primigeniis graecis vel hebraicis. Sed versionem faciendam esse ex Vulgata, ut legi possit fidelibus, ex textu ab Ecclesia pro sacra liturgia approbato.

4. - Connu. Pont. de Re Biblica ad solvendam quaestionem sibi propositam de usu et auctoritate versionum biblicarum et ad magis declarandum decretum 30 Aprilis 1931. de quo supra, aliquas normas dedit. In ipsis edicitur: *versio Sacrae Scripturae in lingua vernacula legitime edita a fidelibus pro privata ipsorum pietate adhiberi possunt; pericopae biblicae in Missa legendae cum textu Vulgatae in lin-*

gnus vernaculas vertendae sunt intégra manente facultate illam ipsam versionem, si expediat, ope textus originalis vel alterius versionis magis perspicuae apte illustrandi. Commissio Pont. de Re Biblica. 22 Augusti 1943 4.

1. S. C. S. Officii locorum Ordinarios et Superiores religiosos hortatui, ut in curanda praevia censura librorum caute omnino procedant. et licentiam edendi ne concedant, nisi postquam a censoribus idoneis, in re vere peritis, ad examen deputatis sententiam faventem habuerint, ad evitandum in libro cum praescripta licentia Ordinarios editi deinde a S. C. S. Officii prohibeantur. S. C. S. Officii, 29 Martii 1941 4.

2. - S. C. S. Officii, 17 Aprilis 1912. decretum edidit de praevia censura librorum pietatis. Cfr. can. 1261, 9.

1. - S. C. S. Officii. *Instructione* 3 Maii 1927 ad Ordinarios directam, eosdem hortatur ad utendum iure sibi a can. 1395 concessio prohibendi, si opus sit, libros in suis dioecesibus editos vel diffusos de sensuali et myslico-sensuali litterarum genere, vel si de libris iam ex se vi canonis 1399 prohibitis agitur, declarandi huiusmodi libros ipso facto prohibitos (vide can. 1399) 1.

2. - S. C. Consistorialis, 11 Iunii 1938. zelum Ordinarios excitat, ad vigilantiam super malas publicationes quae passim prodeunt cum animarum damno. In memoriam revocat praescripta can. 313, 1395 et 1397 2.

3. - S. C. S. Officii, 17 Aprilis 1913. volens quod in pravi- libris denuntiandis morae et omissiones sunt saepe inique christifideles in exitiali ignorantia circa denuntiationes et prohibitionem perniciosorum librorum creantur, praecipua canonum hae de re praescripta in memoriam revocat, praecipue vero obligationem Ordinarios in suo territorio prohibendi pravae libros (can. 1395, § 3). Ibidem eadem S. Congregatio Ordinarios aliosque curam animarum habentes hortatur ut fideles edoceant quid importet prohibitio librorum: quinam libri sint ipso iure communi prohibiti vel lege naturali vel lege positiva (aulici- vel insertione in *Indicem Librorum Prohibitorum*

I. - Pius XI damnatum diarium *l'Irtion française* et promulgari praecepit decretum 29 Ianuarii 1911 quo aliqua opera Caroli Maurras damnantur. S. C. S. Officii, 29 Decembris 1926 1.

270-271.

Can. 1393. — 1) zl. ži. X. XXXIII, 121.

Can. 1395. — 1) zl. zl. s., XIX, 186. — 2) *Il Monitore ecclesiastico*, jlt 212. — 3) *J. S.*, XXXV, 111-115.

Can. 1396. — 1) *i. J. s.*, XVIII, 529; *Periodica*, XV, 221. Videri etiam possunt de

2. - S. C. pro Ecclesia Orientali, 26 Maii 4928, declaravit Orientales sicut fideles cuiuscumque ritus teneri seu ligari decretis damnationis librorum et diariorum a Sacra Congregatione S. Officii editis, quippe quae, potiusquam disciplinam, directe spectant doctrinam Ecclesiae. Ault enim sancta mater Ecclesia his decretis fidem et inore* tueri et decreta proinde ad normam can. 1396 ubique locorum obligant 2.

3. - Decreto S. (S. Officii, 10 Iulii 1939, prohibitio diarii *lection française* aufertur (Aide etiam can. 1, 894. 1102) '.

I QQû 1. - S. C. S. Officii, 30 Martii 1921, prohiberi ipso iure ad normam can. 1399, n. 12, declaravit imagines pictas cuiusdam novae scholae belgicae (Vide can. 1279).

2. - S. C. S. Officii, 3 Maii 1927, *Instructionem* edidit, de sensuali et mystico ensuali litterarum genere in qua declaratur quam damnosa animabus sit huiusmodi litteratura, quam nostris diebus extensa, et quam dolenda cooperatio ad ipsam scriptorum qui se catholico profitentur. Memorat Instructio regula' Codicis vi quarum libri *quorum morum integritatem data opera laedunt prohibiti ipso iure sunt. Excitatur zelus Ordinariorum ad impediendam divulgationem in suis dioecibus talis litteraturae utendo iure sibi a Codice concessa declarandi libros ipso iure prohibitos et prohibendi qui prohibiti ipso iure non sint* '.

3. - « Cum quaesitum fuerit utrum fideles orientali' ritus teneantur praeterquam can. 1396 Cod. I. C., etiam ead. 1399. S. Congregatio pro Ecclesia Orientali respondendum ceivit: Affirmative » 20 Ianuarii 1944

1402 Summus Pontifex ipse ephemeridem *lection française* prohibuerit, ipse solus potest eiusdem lectionem permittere. Concedit tamen Summo Pontifex Episcopis Galliae « ut veniam dare queant, raro quidem et gravibus de causis, fidelibus suae cuiusque iurisdictionis subiecti'. legendi commentarii *lection française* n. Facultas legendi hanc ephemeridem non continetur in facultate generali legendi libros prohibitos. Ita Summus Pontifex Pius XI, in audientia Cardinali Parisien-*si* concessa 21 Februarii 1927 '.

hac re: *Epistola* Pii XI, ad Card. Andriam, 5. « *lit. Hibri* 1926, -1. J. S., XVIII, 382; Item *Chrogniphuii* 5 Innotit 1927. J. J. x., XIX, .: *Normae directum Episcoporum Galliae* n. *Periodica*, XX, 219 et sqs. etc. — 2) J. J. s., XX, 195; *Prindicu*, XVII, 131. — 3) J. J. S., XXXI, 303; *Periodica*, XXV111, 312; *Jpolitinari**, XII, 311. et hqs.

Can. 1399. — 1) J. J. S., XIX, 159; *Itcrut Tloothypu*, 51 (1927), 516; *Prindicu*, XVI, 20. — 2) J. J. S., XXXVI, 25.

Can. 1402. — 1) *Perindicu*, XVI, 15. Decreto autem S. C. S. Officii, 10 Iulii 1939, abrogata prohibitio ephemeridem *lection française* Vide *VoMifim* *rrh* *tab(iro)*, vol. 61 (1939), p. 201; et *Mioib*.j S. Pontificii, 21 Iulii 1939, declarat in conic curios alffiovev pOMc eociüb *Action française* certis sub cauti<>nibu>:

«06 I. x»;

S. Officii, Decreto 22 Martii 1918. itissu Benedipiantia et iuranienlum antiniodernislicum, de quibus in Constitutione Pascendi Pii X, 8 Septembris 1907, et in Motu proprio *Sacrorum Inlistitum* Pii X, 1 Septembris 1910. ob serpentes in praesenti moderni* licos errores, latas, natura quidem sua, temporarias esse ac transitorias. ideoque in Codicem imis canonici referri non potuisse; aliunde tamen, cum virus Modernisini dilfundi minime cessaverit, eas pleno robore» manere debere usquedum hac super re Aposlolica Sedelaliter statuerit '.

2. - « 1). - An Superiores in societatibus clericalibus sine volis, de quibus agunt canones 673-681. fidei professionem ad normam canonis 1406, § 1, n. 9 emittre teneantur.

R. - Affirmative ». C. 1 25 Iulii 1926 2.

3. - Rector Facultatis pontificiae emittre debet professionem Fidei. S. C. de Seminariis, 12 Iulii 1931. art. 5. Itemque Professores. Art. 6 (Vide can. 1373) '.

1410 S' Concilii, 16 Iunii 1927 dubia: « I. An augmentum, de quo in casu, sil tamquam accessio seu dolis beneficii sive muneris uniuscuiusque obtentions (canonicatus, parociae, vicarialis, cappellaniae) habendum, iisdemque proin iuris praescriptionibus respective, obnoxium: II. An saltem pro canonicis celerisque, qui ad choralem residentiam tenentur, tertia pars augmenti in casu sii inter distributiones computanda, prout generalim de tertia parte assignationis cavetur in Codice». Respondit: « Negative ad ulrnique dubium » '. — Agebatur in casu de augmento dato certis viris ei'cl'ia. liris a Gubernio civili. Aide votum Consultoris in I.

Concilii, 12 Decembris 1931, ad dubium: « An. et quain mensura, proventus fodinarum beneficialium pertineant ad dotem beneficii vel ad beneficiarium in casu ». Respondit: « Proventus fodinarum beneficialium pertinere ad dotem beneficii, detracta congrua summa pro expensis factis et pro amissione fructuum naturalium » -.

1412 Lili. Consistorialis, 1 Augusti 1919. definivit quid requiratur ad constituendas parocias et quid agendum in casu quo aliquid deficiat ad earum legitimam erectionem (λ ide can. 216).

Can. 1406. — 1) J. J. S., X, 136; *Periodica*, XV, 171; *Itis 1 nidificium*, 1929, 133.

Can. 1410. — 1) J. J. (1932), 171.

30. — 2) J. J. X., XVIII, 393; .I. -S., XXIII, 263.

XXIV, 117; *119 Pontificium*, XII

1415 ¶ Airoeciae erectae in Statibus Foederatis Americac Septem-
tionalis ad normam can. 1315, § 3, sunt beneficia etsi dolem
ad normam can. 1110 non habeant, Litterae Delegati Aposlolici Sta-
tuum Foederatorum. It) Nov. 1922 '.

I ΔI y 1. - S. C. (Concilii, 3 Iulii 1918, ad dubia: « I. Ulrum li-
ceat clausulas apponere in limine foundationis beneficii, vi
cuiuspiam oblenior fiber sil ab oneribus beneficio adnexis rite fe-
rendis, etiam cum agitur de oneribus, quae alicui ecclesiae paroeciali
ve| fidelis populi necessitati respondeant; et quatenus affirmative,
II. Ulrum beneficialus primus oblenior, dum onera non implet, ius
habeat assilendi functionibus suae ecclesiae sive fundatis sive adventi-
tiis, necnon et stipendium pro hi' percipiendi: et quatenus negative
ad secundum, III. Ulrum sustineri possint clausulae contrariae olim
adiectae in limine foundationi' et ab Ordinarii' approbatae». Respon-
dit: « Ad I. Affirmative; Ad II. Concedi posse, dummodo nihil obstat
ex parte intéressé habentium Ad III. Provisum in praecedentibus».

2. - Quid sil *in foundationis* definitur in voto consultoris causae
resolutae a S. C. Concilii 9 Iunii 1923 (Vide can. 396) 2.

1418 Decretum erectionis est de praecepto faciendum, non requi-
ritur autem ad valorem erectionis paroeciae. S. C. Concilii,
20 Martii 1932 (Vide can. 166) '.

I Δ O I Quid sit dismembratio definitur in *resolutione* S. C. Concilii
Ianuarii 1922 (Vide can. 1427) '.

1425 Circa admini'rationem bonorum paroeciae domui religiosae
incorporatae omnino videndum est responsum C. L., 26 Iulii
1926 (Vide can. 631).

1427 1. - S. R. Rota, sententia III Augusti 1917, decidit con-
stare de malricitale ecclesiae in causa proposita, quatenus
malricitas praeminentiam tantummodo honorificam importat '.

2. - S. C. Consistorialis, I Augusti 1919, dedit normas ad divi-
dendas paroecia' praesertim pro dioecesibus quae antea a S. C. de-
bant (Vide can. 216).

C. Concilii. II Ianuarii 1922, ad dubia: «I. An loci
Ordinario absque beneplacito apostolieo competat dismembratio paroec-
ciarum in casu

Can. 1415. 1) Vide Bousnren. I, ud can. 216.

Can. 1417. — D) I. J

Can. 1418. — 1) J 136

Can. 1421. 1) .1. J. fi.. XIV 129; /us Pontifh nun, 1922. 60.

Can. 1427 1) J. J. .s., X. I

-anationem quoad praeteritum, concedi possit la^{ca} ulla- peragendi di-
inembrationem aliarum paroeciarum in casu». Respondit: « \d I.
Affirmative; Ad 11. Provisum in primo» '.

I. - S. C. pro Ecclesia Orientali, 30 Aprilis 1930, antiquam quae-
stionem inter dua- ecclesias, unam ritu- graeci et alteram ritu- Latini
rc-olvens respondit: Constare de matricitate ecclesiae orientali- ritu-
el amplius, seu constare de iure matricitatis ecclesiae graecae quatenus
importat honorificam praecedentiam; atque iterum perpetuum a len-
tium auctoritate aposlolica super hac quaestione imposuit. Resolvit
pariter in eadem causa nullum onus ecclesiae filiali imponendum esse.
Xonna praecedentiae in processionibu- desumenda erit ex antiquo con-
cordato seu conventionem inter duas ecclesias l.

5. - S. C. Concilii, 13 Iunii 1931 (Resolutio approbata fuit a
Romano Pontifice 24 Iunii 1931), in causa sibi proposita resolvit non
constare de matricitate .ecclesiae super alteram ecclesiam in casu; con-
«lare e contra de eiusdem maiorilate. In hac causae disceptatione de-

ecclesiae super alteram simplex maiorilas seu praeeminentia. Vd in i-
tricialcm requiritur nt filialis ecclesia a matrice dismembrata fnerit.
in titulum erecta fnerit el in cura animarum autonoma sen indepen-
dent -it a matrice, ac insuper ad normam can. l 127, ut filialis ex re-
ditibus matricis dolationem obtinuerit. Distinguuntur etiam signa re-
cognitionis matricitatis et signa simpliciter reverentialia unius cccl-
«iac ad alteram quae non necessario matricitalem important '.

1429 - Ordinarius potest renuntiationem valide acceptare elapso
iam III n-e ab ipsa renuntiatione facta. C. I. II Iulii 1922
(Vide can. 189).

2. - Dari potest pensio parochi renuntianti ex beneficio renun-
tiato. S. C. Concilii, II Novembris 1922 '.

3. - « I). - l Irum loci Ordinarius possit admittere renuntiationem
paroeciae eum reservatione pensionis ad vitam pen-ionarii -uper be-
neficio paroeciali in favorem parochi renuntiantis.

R. - Vfirmative, firmo praescripto canonis 1129. § 2
2(1 Maii 1923 2.

I. - « Ib l Utrum, ad normam canonis 1132, 3. devolvatur
ad S. Sedem collatio beneficii, -i Ordinarius intra semestre
ab habita certa vacationis notitia beneficium non contulerit non ex
negligcnlia, sed ob absolutum defectum subicclornm.

2) .I. J. .s., XIV, 229; Zue PonUficiwn, 1022, 99. 3) .I. .I. S., XXII, 27 | *Periodic*,
, 29(1. — i) j. J. S., XXV, 208; *Periodic*-. XXII, 159.

Can. 1429. 1) J. J. S., XV, 451. — 2) J. J. A., XVI, 116.

Can. 1432. 1) .I. .S., XII, 577; *Periodic*-, X, 219; /im Ponli/ciuiii,

2. - Applicatio can. 1132 devolventis ad Sanctam Sedem collationem beneficii habetur in resolutione S. C. Concilii, 12 Novembri' 1921 et 10 Iunii 1922 (Vide can. 462)

3. - S. C. Concilii non agnovit ius Capituli Collegialis Beatae Mariae de Eleemosyna eligendi dignitates. S. C. Concilii. 15 Iunii 1940. (Cfr. supra can. 396. 7).

1435 I. C. I., 1 Iulii 1922, resolvit ad Sanctam Sedem spectare, vi vacationis, collationem dignitatum quarumlibet etiam illarum quae nulla emolumenta adnexa habeant (Vide can. 396).

2. - C. 1., 26 Novembris 1922, declaravit «servandum esse in conferendis beneficiis Romae fundatis praescriptum can. 1135. § 3. ita tamen ut, si nullus inter indigenas reperiat idoneus seu dignus, beneficia conferri possint et debeant alii idoneis et digni ad normam can. 101 (Vide can. 401).

3. - Dataria Apostolica, 11 Novembris 1930. promulgavit *normas servandas ab Ordinariis in impetranda ab Apostolica Sede collatione beneficiorum*. Normae tendunt ad observantiam can. 396, 1435, et 1432, § 3. Quae sequuntur continent normae: 1° A die vacationis beneficii reservati ad diem recursu ad Sanctam Sedem pro collatione intercedat tale spatium temporis ut clerici notitiam de collatione faciendam habeant. 2° In supplici libello ad Cardinalem Datarium praesententur nomina omnium clericorum qui beneficium optant, indicatis saltem tribus dignioribus. — 3° Si beneficia conferenda concursus legi ubiaceant. suffragia in concursu obtenta de idoneitate et scientia cum vitae curriculo una eum libello mittantur Romam. Si agatur de canonico theologo promovendo, servandus erit motu proprio Pii XI. 27 Augusti 1921. de gradu academico requisito. Quodsi Ordinarius in hoc dispensandum esse consuerit, de scientia candidali testimonium ferat, onerata eius conscientia. — 4° Si agatur de beneficio eum cura animarum, semper requiritur indicium Ordinarii de scientia, pietate, zelo animarum et idoneitate candidali. Romanus Pontifex libenter semper accipiet votum Ordinarii circa Candidatum quem magis dignum et idoneum reputat.

4. - Dataria Apostolica. 1 Ianuarii 1912. promulgavit *Instructio-nem* « de observandis a Reverendissimis Ordinariis cum ab Apostolica Dataria collationem petant beneficiorum non eorum auctoritate, quae ad normam iuris Apostolicae Sedis inter reservata vel devoluta ». In ipsa praemittuntur normae quaedam circa beneficia a Sede Apostolica servata (can. 396. § 1 et 1155). aut devoluta (can. 1432. § 3). Deinde definitur qua ratione collatio beneficiorum reservatorum a Dataria servanda sit et quid continere debeant litterae, utique la-

line conscriptae et a Reverendissimis Ordinariis subsignatae, illam collationem petente-. Continere nempe debent: nomen et naturam beneficii vacantis, an sit dignitas, an simplex canonicatus. an curam animarum adnexam habeat, an sit iuris patronatus; quonam ex tempore beneficium vacet: qua ratione vacaverit, an morte, an renuntiatione, an translatione, an privatione: quinam sit annuus beneficii redditus: nomen et cognomen candidali: an candidatus possideat aliud beneficium: an candidatus pertinuerit ad aliquam religionem: an beneficium legi concursus obnoxium sit ",

5. - 1). - « An, ad mentem can. 1435, § 1, n. 4, collati cum canonicis 6, nn. 2-1 et 20 Cod. I. C., sit Aposolicae Sedi reservatum beneficium resignatum intuitu alterius beneficii reservati ». S. C. Concilii. 20 Decembris 1942, respondit: « Affirmative » .

6. - S. Congregationi Concilii propositum fuit hoc dubium: « An, ad normam can. l 135, § 3 Codicis Iuris Canonici, sit S. Sedi reservata collatio beneficiorum vacantium in Titulis vel Diaconiis dum Cardinales Titulares a Romana Curia absunt ». S. autem Congregatio. 12 Iunii 1943, respondit: « Affirmative »

1447 Non sunt oneranda diminutio beneficii onera quae ei imponuntur ex induito Sanctae Sedis in concordatis concessio. Talia enim onera censentur beneficio legitime imposita ex iure particulari. S. C. Concilii, 10 Martii 1923 l.

1448 Si Ordinarius in collatione paroeciarum laxam favore Seminarii paroeciae iam obnoxiae tribulo sominaristico imponere velit, ad Sanctam Sedem pro necessariis facultatibus recurrere debet. 16 Octobris 1919 (Vide can. 1355).

1449 Ius patronatu' agnoscitur solummodo in fundatoribus non vero ex consuetudine aut ex privilegio aut alio titulo. S. C. Concilii. 12 Novembris 1921 et 10 Iunii 1922 '.

1449 Decisione S. Romanae Rotae. 11 Novembris 1919, bene declinuntur variae specie iuris patronatus, familiaris et gentilitatis.

1451 } - « D. i? verbi curent canonici? 1151
- Verbum *curent* citati canonis declarat ab Ordinariis locorum suadendum esse patronis ut, loco iuris patronatus quo frumitur aut saltem loco iuris praesentandi, spiritualia suffragia etiam perpetua

39Ü too.

Can. 1410.- 1) -I- A. S., XV. úßð.

Can. 1448. 1) A. A. s. XB' Z'eriodictf, XI» 191; Zt/x 192.\ 89.

Can. 1449. — 1) J -L §.t XIII, 01

pro se suisve acceptent: el hinc patronos, praesertim ecclesiasticos, optime se gerere, si hi' suasionibus obsequantur ». C. L. 12 \o-\cmbris 1922 '.

2. - S. C. Concilii, proposito sibi dubio: « \n dignitates, canonicatus aliaque beneficia minora ecclesiae cathedrali- C. subsint rcscriptionibus apostolicis, in casu», II Novembris 1911. respondit: « \firmalivc ». Agebatur autem in casu de beneficiis iurispatronatiis municipalis a Pio \ II concessi etiam quod dignitates attinet. \nno autem 1912 Municipium C.. conventionem cum Episcopo inita, in favorem Episcopi iurispatronatus formaliter et in perpetuum renuntiaverat. Hae renuntiatione beneficia iurispatronatiis liberae collationis facta fuisse declarat S. (ongregatio 2.

1452 S. C. Concilii, II Februarii 192(1. respondit, non obstante praescripto can. 152, sustineri usum praesentationis popularis ad beneficia parocchialia in certis regionibus ditioni' Venetae vigentem. Haec autem est praxis ibi vigens. Capita familiarum in comitiis eligunt praesentandum inter clericos omnes qui praevio concursu ab Ordinario idonei renuntiati -nul. Praxis haec admittitur quia in ipsa libertati Ecclesiae magis consulitur «piam in forma a can. 152 statuta *.

1454 S. Romana Rota, sententia II Novembris 1919. confirmat decisionem qua agnitum e-| iurispatronatiis alicui personae agnatae fundatori'. In causae discussionem seu in molilis *in iurc* definitur varia species iurispatronatiis. agnoscitur ius fundatori- conditiones apponendi etiam iuri communi contrarias, modo honestae 'ini '.

1460 S. C. Concilii. 15 Martii 1930, re-ol\ it standum esse, in causa iurispatronatiis. decreto Curiae quo agnoscebatur ius sacerdoti- praesentali ad paroeciam post electionem ad normam decreli convocanti- comitia palioiorum. Agebatur in ca-u de iurcpatronalu populari exercendo collégialité! a determinati- personi- physici- comunitatis. Ibi etiam de hire -uflragium ferendi per littera' aut per procuratorem vi can. 163 exclu·» 1.

1462 I. - S. G. Concilii. II Februarii 1920. pondit praxim <|ua. \igenle ini opali onalii- populari, in* habentes praesentandum eligunt inter plure> ab Ordinario in concursu iani approbatos (\ ide eau. 1152).

Can. 1451. 1) J. J. S. XIV, 1\ t XI, ISI /w him. 1922,131.
- 2) J. J. S. XXXVH. IIS-12I».
Can. 1452. —1) J. J. N. XII. UÍ3; Αποώπι, X. 191.
Can. 1454. 1) J. J. XII» Gl.
Can. 1460. —1) J. J. χ · XXV, 315: *I'rrWfru*, XXII» 13s.

2. - « I). - l trum ad normam canonis 1162 paroeciae aliaxc beneficia obnoxia iuri patronatus laicali» conferri semper debeant per concursum, ita ut patronus etiam laicus non possit praesentare nisi clericum legitime ex concursu probatum.

R. - Affirmative, si paroeciae aliato be laicali» sint obnoxia concursui iure particulari, ., foundationis vel legitimae consuetudinis; secus negative ». C. !.. 12 Novembris 1922 .

1470 Decreto S. Consistorialis, 20 Decembri» 1919, auferuntur J- l l v quidam abusus circa iuspatronatus in Insula Melevitana. Iu» patronatus in casu revocatur a Sancta Sede nisi determinatae ab ip»a et eius auctoritate variae conditiones serventur .

fodinarum beneficiis pertinet ad dotem beneficium detracta congrua summa pro expensis et pro amissione fructuum beneficii. S. C. Concilii, 12-17 Decembris 1931 (Vide canonem 1140 l.

1473 - S. C. Consistorialis litteris circularibus 29 Iunii 1919. subvenire nititur honestae cleri laicali sustentationi. Considerati» praesenti» tempori» necessitatibus, Sacra Congregatio hortatui Ordinarios ad laxam missarum manualium »altem ad Ire» libellas augendam. Concedit Ordinariis ad laxam manualium reducere onera missarum ex legatis. Si id petierint Ordinarii Sancta Sede» facile concedet ut beneficiis pinguioribus pensio imponatur in favorem clericorum indigentium. Ordinarii fidelibus inculcare ne desinant ut clero opitulentur ne ipse eler» ob defectum mediorum ad vitam nece»»a-riorum deliciat '.

. S. C. Concilii, 12 Decembris 1931. declaravit proxenus fodinarum in fundis beneficiis, detracta congrua Minima pro expensis et pro amissione fructuum, pertinere ad dotem beneficii (Vide canonem 1410).

l *777 I. - S. C. Concilii, 9 Iulii 1921. ad dubia: « I. Vn Episcopus. * * . » Missam pontificalem celebraturo», satisfaciatur obligationi hodie canonicae (tertia vel nona), recitando preces a Caeremonialibus Episcoporum praescriptas; II. Vn Episcopii» »ali»faciat respectivae obligationi officii divini, dum pontificaliter celebrat in Vesperis» claudibus, in processione Litaniarum maiorum et minorum alii»que in solemnibus functionibus, quanni» »ecundum rubricam Caeremonialium Episcoporum, chorus a certi cantores parte» officii recitare aut ca-

Can. 1462. 1) J. J. N Γ, 663; * < r h n l i c a , XI, ISI.

Can. 1470. 1) J. J. s , 38; V i t r t l b I t t r m T h c u l m t i q u t 3(17.

Can. 1472. 1) J. J. s

Can. 1473. i) J. J. x.. 277. imimus inveniu puteri? Iu nions Zηv OOζ/iOμ

Can. 1175-1189

nere debeant, «juin ipse <*a- récit I ». Respondit: « A) I. Affirmative; ad II. Negative, nisi aliqua eaer» nionia. iuxta nbrica- Caereinonialis Episcoporum, ipse impediatur » '.

2. - S. C. Concilii. 10 Martii 1923. ad dubia: « I. Irum post ('odirem I. C. -u-tim ri po>- it onera in schedula eonvoealoria, canonicis de officio imposita in casu; - et qual-nib a!iirmaliv e: 11. I Irum haec onera debeant a praedicti- canonici- impleri, non solum absque ulla retributione, sed etiam non medici- ex proprio peculio sumptibus in casu... ». Respondit: « Ad i. Affirmative; Ad II. Affirmative». Agebatur in ea-u dc oneribus impositi- vi iuris particularis in Hispania vigentis ex Concordato *.

1480 S. C. Concilii. 20 Novembri- 1930, ad dubium: « An reditus intercalares -ne ci\ de- -ive naturale- distribuendi sint in Italia iuxta annum -olarem -eu civilem ». Respondit: « Affirmative » '.

S. Con-i-loriab-, 30 Iunii 1931. dedit *normas* <le administration>. men-armn episcopalium in Italia. Norma>* 28 articuli- constant duobu- capitibu- contentis. Capit>. primo agitur de ad- mini-tralione men-armn sede *plenti*. Observantia canonum urgetur piae-crtim can. 132. 133. HI 1180.3 19. 1183, 1530-1533, 1538.1511. 1563 § I. 1197 £ 2. 1299 < 3. 1301. Capit> altero agilui de administra- tion>' men-ae *.<<- *vacante*. 'vcvoc.lm memoriae observantia can. 430, 136, 442, 1522, n. 1 etc. .

1486 Ordinarius pote-> admittere i enuntiationem paroeciae cum reservatiom pensioni- in livorem renuntianti-. C. 1., 20 Maii 1923 (\ ide can. 2150).

1489 I. Causae piae duplex e-t loima: vel corpu- constituit per -i* stari- in personam iuridiram erectum: vel bona pio lini destinata cuidam personae iurili» ac iam e\i-lenti c» dunlur. Causis pias primae forma>* Codex int>*i in-litula recenset (can. 1189 sq-), altertu- forma» fund.ii» u- app> i' »t (can. 151 | -q-J. In foundationibus non est loeu- eru lioni cum bon i «redantin persona»· iam erectae. At etiam in foundationibu- acceptatio nce-saria c-t el ad acceptationem n>*>»-aria licentia Ordina* i. Sin» hac licentia acceptatio valet, at pol>*.! ab Ordinario i) »» odi »!> i a utra»jue loima eau-ae piae sunt ecclesiastica. Si autem bona a l pium finem -im* Ordinarii interventu. el in per-onam iuridiram eligantur, vel personae laicali tradantur, causa pia eccl» -ia-tica non » \- -til. -ed -oluin *institutam pium laicale*

Can. 1475. D) .1. J. X . XIII, 177. - 2) .1. I. ,s., XV. flgS.

Can. 1480. D) .1. S. XXIII, 1». /».« /'<>■/« . o/). XI (1931) 107; *Periodica* XX. 140.

Can. 1483. X) r! I x · W N ' · 1. H. noti » invenire ;. il» .l i- hmc- II, ed. 3» p. 3>S.

et bona laicalia remanent in quae tamen vigilantia Ecclesiae exerceri potest. S. R. Kola, 9 Iulii 1920

2. - fundationes, quae ex privata fidelium voluntate fiunt ad finem religiosum, absque ullo interventu auctoritatis ecclesiasticae vocantur simpliciter *causae jiliae*, et earum bona in privatorum dominio manent, non afficiuntur legibus ecclesiasticis, sive in favorabilibus sive in odiosis iam perlinet ut piae fidelium voluntate cutioni mandentur. S. R. Rota. 30 Iulii 1930 .

1495 I. - Benedictu» XV. Litteris 12 Martii 1919. ad Card. Czernob, condemnat trinci italem eorum « qui non verentur bare contendere: Bona sive mobilia sive immobilia singulorum beneficiorum seu institutorum ecclesiaste orum, immo etiam piarum quarumvis fundationum, quoquo modo ad ecclesia- et instituta illa perlinentium, esse inalieiiabih m proprietatem omnium in Hungaria exsistentium catholicorum^ eoruniqu e admiiiiislralionem, in-que de illis pro lubitu disponendi. non tantum in fine- praestitutos, sed etiam in alio- prorsus fines, traii-ferendam es-e ad comitia sic dicta catholicorum »

2. - S. R. Rola. 5 Maii 1922. ius proprietatis bonorum quorundam alieni sodalitati adiudic.n it, ius vero administralionis eorumdem bonorum Ecclesiae catbedrali

1500 S. C. Concilii, 16 Iulii 1932. resolvit dismembrata portione territorii alienius paroeciae el unita territorio alterius paroeciae in alia dioecesi, decimas ex usu solvi -olitas paroeciae a iμia portio territorii dismembrata e-l. eidem etiam in posterum solvendas cs-e ne. ad normam ran. 1127. § 3. paroecia a (μια sufficientibus re-ditibus careret, non obstante quod territorium decimis gravatum nunc alteri dioecesi adnexum sil

1 Lui endae sint decimae in ca-u dismenibratae paroeciae jn (,asu particulari rc-olv ii S. C. Concilii 16 Iulii 1932 (Vide can. 15(10).

1503 Ad fraudes λ itandas monuit S. C. pio Ecclesia Oricn- 2 \prili- 1929. se licentiam Oientalibus quibusdam qui stipem in Occidentalibus regionibus quaeritabant. non dedisse (Vide can. 622)

Can. 1489. - 1) *Ihrisinnca r>i f*tn!t n!fint. \||t !s(»* 2) *Ih ciaioiifs nt u s/nh nlnif, XXII 187» n. 8. Vidv rtlain ZA wihitiniu in S. C'oiiitvgt lonh ConclHI. 13 Novembri* 1020 sub cum. SGf.*

Can. 1495. 1) *i .J* I. I.

Can. 1500. 1) **J** I7<>

Can. 1503. 1) **J**

2. -S. (. *pro* Ecclesia Orientali, decreto 7 Ianuarii 1930, quaedam -latuit de clericis orientalibus eleemosynas in Occidente colligentibus (\ ide can, 622).

1504 I. - S. C. Concilii, 20 Augusti 1917, resoh it tributum *calhe-*
1 dralici sede \acante non posse imponi, quippe quod in obse-
quium Episcopi, non in subsidium, solvitur

2. - S. C. (oncilii, 13 Martii 1920, petitioni aliquarum provincia-
rum ecclesiasticarum in Gallia ul approbaretur quaedam ratio exi-
gendi *cathedraticuni*, ad consulendum expensis cancellariae, ab eccle-
siis paroecialibu- primae classis in summa decem francorum, ab aliis
ecclesiis octo francorum etc.... habita ratione quod cathedraticum non
-obitui ad expensas perferendas sed in obsequium Cathedrae, et al-
icula diuturna desuetudine, respondit: Prout petitur non expedire *.

1505 S. C. Concilii, 20 Martii 1931, ad dubium: « An distribu-
tiones quotidianae obnoxiae -ini tribulo, de quo in art. 5,
In'In iiclionim diei 20 Iunii 1929 circa bona ecclesiastica ». Respondit:
« Negative, -eu distributione-
quotidiana? et. si omnes beneficii reditu?
distributionibus constent, tertiani earumdem partem, tributo de quo
agitur non esse obnoxias » '.

I CAγ I. - S. C. (oncilii, II Decembri' 1920. in causa *Taxarum*
respondit: I" uniformitatem in laxi- Curiae in Iota provincia
ecclesiastica servandam ose nec posse duplicem laxam, alteram ma-
ximam. alteram minimam definin': 2" pluries vetitum fuisse quidquam
exigere, praeter expen-
as materiae, pro facilitate concedenda exer-
cendi -aeros ordines, administrandi Sacramenta, concinnandi, colli-
gendi clcemo-vnas, etc.: 3 nullum emolumentum pro concessi-
dispensationibu-
matrimonialibus, -ine expres-
a S. Sedi- facultate exigi
po—e. Praeterea S. Congregatio reprobatur gravio-
rem taxam a -acerdo-
tibii- extradioecesani- exitii

2. - Tolerari potest in loci- missionum ul in taxis definiendis
aliqua liberta- relinquitur mi—ion.iri- et ul paulatim ad uniformi-
tatem deveniatur. S. C. de Prop. Fide. II Martii 1922 *.

1509 Fine- certi cl indubii paioeeiarum non adinillnnt praescri-
ptionem: bene vero eam admittunt linr> incerti et dubii. S.
R. Rota. 31 Ianuarii 1919 .

Can. 1504. 1) J. J. S'.. IN, 197. — 2) J. J. S'.. NIÎ, III.

Can. 1505. 1) J. J. S'.. NN1II, 165.

Can. 1507. 1) J. .1. N , XIII. *PerintJiru*, X, 353. 2) *Si/llnt/*, . n. »7,)>. IliG,

Can. 1509. 1) j. j. >.. xi, urn.

1511 Decisio S. R. Rotae 21 Iunii 1921 agit de tempore ad praescribendum necessario, quando praescriptio coepta ante Codicem post Codicem complenda est

1510 I. - S. C. Concilii, 23 Aprilis 1927. ad dubium « Iustum testamentum I). Angeli in favorem I). Iohannis contineat transmissionem fiduciarium ad conservanda bona utilitati* patronatus in casu, an potius liberam heredis institutionem ». Respondit: « Affirmative ad primam partem, negative ad alteram: et applicentur in n^o canones 1515. 1516 et, si opus fuerit, canon 1517 »*.

2. - « I). - Utrum verbum *moneantur*, de quo in canone 1513. § 2. sit praeceptivum an tantum exhortativum.

R. - Affirmative ad primam partem, negative* ad secundam ». C. I., 17 Februarii 1930

1516 (b) enuncium legum prohibitionem nonnumquam bona ad pias causas destinata aliter civiliter sunt inscripta, quam quod revera voluit pius fundator. In tali casu clericus vel religiosus qui bona ad pias causas sive per actum inter vivos -iu* ex testamento fiducialiter accepit, debet de sua fiducia Ordinarium certiore reddere eique omnia eiusmodi bona seu mobilia seu immobilia cum oneribus adiunctis indicare. Unde actus inter vivos et testamentaria. accedente fiducia, nihil prorsus valent ecclesiastico in fiducia, potissimum in scripto consignata, unicum fontem constituit ad disponentium voluntatem eruendam. S. R. Bola, 6 Iunii 1930 '.

1517 I. - « I). - Iustus Ordinarius, ad normam canonis 1517 et canonis 1551, ob imminutos redditus, onera Missarum reducere valeat. si id in tabulis foundationum expresse caveatur.

R. - Affirmative ». C. 1., 14 Iulii 1922

S. C. Concilii. 21 Maii 1927, ad dubia: « I. An cappellani- oi casu adnexa -it celebratio cotidiana Missarum; el quaterni- affirmative: II. Ad quam usque rationem rector paroeciae S. \. teneatur redditu- cedere in favorem cappellaniarum in casu». Respondit: « Ad I. Affirmative: Ad II. Ad rationem taxae dioecesanac » .

Can. 1511.

Can. 1513.

- 2) J. I. X. 1930, 111.

J. S., XX, 362: *Primitiva*, VIII, II; *Ius pontificium*, 1928, 115. 196; *Jpollinaria*, III, 217; *Periodica*, XIX, 269; *Ius Pontificium*,

Can. 1516. 1) *DrcMnncs* et *sententiat*, XXII, 310 et sqs.

Can. 1517. - 1) J. J. X. XIV, 529; *Periodica*, XI, 168; *Ius pontificium*, 1922

2) J. J. X.

(tin 1519-1521

1 - IQ I. - Episcopus ul administrato! bonorum « cl<'iasliconmi in .ua dioecesi in- habel lege., condendi pro aequa bonorum administracione el distributione. S. R. Kota, 28 Februarii 1919

2. - S. C. Concilii, 21) Iunii 1929, *Instructionem*, ad Ordinarios dioecismo. Italiae, ledit de Mlmini»lraltone bonorum beneficial)um «l ecclesiarum in Italia ad normam Codici» iuris canonici el Concordati inter Italiam ct Sanctam Sedem. Instructio constat septem capitulu» e! -exaginta diwbus articulis. En rubri a- -ingulorum Capitulum: 1 De consignatione gestionis oe< onomi< a' - ante Concordatum videnti» ad Ordinario» locorum. 2 De olfiem :. Immi»lrali\o dioeresano. — 3° De custodia titulorum ct pecuniae. — 4° De admini* 'tracione beneficiorum vacantium. 5 De admini-ti alionc beneficiorum non vacantium. 6" De χi·il!η:ia dioece»ina. 7 De officio administrativo centrali penes S. C. Concilii

3. - S. C. Concilii, 21 Maii 1939, promulgauit di-positiones pro custodia el conseruatione rerum ecclesiarum ad historiam el artem sacram in Italia pertinentium . . . }

1520 In Mi»»ionibu» consiliaiii aJmii>i»tr terni» esse possunt illi qui constituunt Consilium Missioni». Praefectus S. C. de Propag. Fide. 13 Iunii 1921 (Vide etiam cati. 1521 ct 1126)'. . . }

1521 1. - (ion-iliu» mis»ionariorirm d< quo in can. 302, tenere potot etiam locum consilii administrationis de quo in canon. 1521 ct 1532. C. !.. 26 I urnarii 1919 (\ ide ean. 1126).

2. - S. R. Rota, decisione 15 Maii 1925. adiudicaxil ecclesiae cathedrali administration) m bonorum quorundam ad aliquam sodalitatem perlinentium ' . . . }

3. - Pio» VI. Epistola Encjeliea *Ut nininii*. 18 Ianuarii 1924, ad Ordinario» locorum Galliae diecla «π·i »(ionem «'i» »mit de conso-ciationibus dioccesani». Praemittit Rom l' iis Poni ilex deploranda facta quibus in Gallia ad separationem !' ' ac a Statu peruentum est. Considerata deinde cleri populique gal' «i bona voluntate et liberalilale necnon gallicae eccle pre- i» l) «<>> li(i«ll<. «on or at ones dioe-<e»ana». ab illi» di\i>a~ qua» antea Pius \ damnaverat, ad experimentum, cautionibu» quibit»'a da'i . permittit. Quamvis igitur nihil stricte praecipere intendat Romanus Pontifex, ad experimentum tamen lentandum ij » Inq'l. t.i. lini autem harum associationum dioece»aiiai um <-(I. ') » . . . » i-tentationi cultus

Can. 1519. I) f i> XII - —) t i s.. \\\! . :i>i Vide etiam Bettola-
Jeinoln, I »>> . '■! ■<'·■ ■ 2 .. u .<i.) ti-j (u< ord.dari.i llnliae inhere
rrh'rtnr. — 3) J, .K S.. XXXI, J

Can. 1520. 1) \ h!e L r.. <vl ct>j. 152".

Can. 1521. 1) J. J. XV, H.

M

catholici »ub auctoritate Sanctae Sedis ci Episcopi »ecimdiim con»tutionem Eccle»ia< catholicae. Consociationes -ingulae constant praeside Episcopo, triginta saltem membris titidaribu» in dioecesi recidentibus e(número illimitato membrorum honorariorum quae iure suffragii non "audent

1. - S. (i. Concilii, 25 Iunii 1930, ad Ordinarios Italiae dedit *Instructionem* de «cel» »ii» el alii' rnlmim. «alluralibu» in applicatione Comordali italiei. In»triulio ccn-iai q.imqui «api ibu <| viginti octo articulis. Capite primo agitur de ecclesiis, scilicet de eorum per-onahlale iuridiea el de modo eiusdem agnitionem ex parte Status civili- obtinendi. Capite all- id agitui d« loisilii» fabricae ecclesiarum. 'cilicet de eorum muneribus, statuti- el obligationibus. - Caput tertium agit de -am luai ii». -cili <| de eorum libera administralione vindicanda Ecclesiae. Caput quartum est de Confraternitalilms, idest de earum pci sonalilate iuridiea ab Eccle-ia concessa a qua dependent et qua ratione. Capite quinio sermo e»l de foundationibus cultu» earum characlre aulonomo ab auctoritate, »i casus ferat, etiam civili agnoscendo '.

1524 I. - Benedictus XV. Epistola II Martii 1920, ad Episcopum Bergomensem direct i mca»ione erecti in illa dioecesi officii opificum rationibus, pro eorum varietate. provehendi». institutionem ipsam laudat, al. ut fructus bono» afferre possit, valide commendat ob-erv ani iam praesci iptionum Samiae >edr- in re sociali el piac-ei lini Encycl. *Rerum novarum* I.

2. - Benedictu» XV, Epi-tola II Iunii 1920. ad Cardinalem Venetiam. operarii» moderationem in »ui- iuribu» prosequendis, heri» autem aequitatem potiu» quam -Iriclum in» erga operarios commendat. Ad inconsultos motu» operariorum evitando» el impediendos principiorum eatholicorum ol»-ervanliam incitat. Hortatur pariter Ordinario» ad associationes catholicas fovenda», quae recta principia teneant el ad praxim deducant '.

3. - S. C. Concilii litleii- ad Epi-copum In»itlen»em datis, 5 Iunii 1929. occasione -uhorti iuli i hero» et opifice- conflictu» quaedam principia de quaestione sociali tradidit. Affirmatur initio competentia Ecclesiae in dii imendi- conii n lilm- «) i al ilm». quia hae quae»! ione» non -uni generalim quaestiones mere oeconomicae, \gnoseitur iu» et utilitas constituendi -vnda itu» »eu -oci ial- » opérai iorum el herorum »ive -eparatorum sive mixta». Tlortatur Sacra Congregatio ad ha» societates -ceundum normas fidei et morum «on-l ituenda». I I sint huiusmodi societates »<n -vmlaialu» instrumenta pa< i» sociali». Sacra Congregatio hortatur ad «v mia: .itu- mixto» opeiiai iorum el herorum. Gc-

2) I. I. S.. XVI. /triodiO, Xtll. I ; I i λ.. X\ 11. ||o. /», nWio». XIX. 322. (ir. ellam /· ·■, p. 511 <t p. 3Ü7 <t H(n.

Cnn. 1524. — 1) J. J. X.» XII, 11PJ, 2) I. I. Λ., XII. 200.

neralim. ni-i aliquid obstet, -vndacaliis inter catholicos exclusis acatholici-, constitui debebunt. Praemissis hi- principiis S. Congregatio conflictum practicu in dirimit

I. - Pius \1. Litteris Encyclicis *Ouadragesimo anno*. 15 Maii 1931. ad lororum Ordinarios directi-, universam materiam de ordine sociali instaurando cl ad evangelical* lenis normam pel liciendo tractat. Praemittit Romanu- Pontifex historiam Constitutioni- *Rerum mna. rum* Leoni- \III 15 Maii 1891. Occasione capta sollemnis connicmotalioni- illius Constitutioni-. Pius \1 intendit hac -na Con-tilulione hia evolvere capita: 1 Quae bona in -oeietate ex Constitutione *Rerum mnarum* effluerint. 2 Eiusdem Constitutionis quaedam capita evolvere eamque a dubitationibus quibusdam vindicari*. 3" Radicem praesenti» sociali- perturbationi' delegere el viam ostendere salutiferae instaurationis.

1 Con-tiliilio *Rerum novarum* habenda est ul *magna diaria* ordini- socialis chri-tiani. Ex ip-a orta est disciplina socialis catholica in -cholis, in conventibus -oeialilnis, in libri- catholicorum ex tunc tradita; quae disciplina sociali-, non solum inter catholico- sed etiam inter eo- qui extra Ecclesiam -uni, magnum influxum exeicuit. Ev di-eiplina autem sociali huiu-modi in varii- -ocielatibu- civilibus multiplicatae -uni -oeietate- operariorum el agricolarum. Dolendum vero quod valde paucae -oeietate- herorum elfm matae -int. 2" \1 firmat el probat Romann- Pontifex iu- Ecclesiae interloquendi in quae-tione -oeiali. quia re- oeconomicae el morale- inter -e stricte colliguntur cl quia celeri fines fini ultimo subordinantur. Vgil: a) De iure proprietati-. Docet iu- proprietati- privatae a Deo c—e. at duplicem rationem dominii -eu proprietati- memorat, nempe indiv idualem el socialem. \ itandu- aeque c-l, in defendendo iure proprietatis, *imlivi- (lualismus et colici lii ismu.s* ne incidatur in *modernismum moralem iuridicum* et socialem. Iu- dominii distinguendum est ab eiusdem usu. Iu- dominii privati protegatur iu-tilia eoimmilativa. eiu- autem usu- aliis virtutibu- regitur. Ratio dominii privati non nimis extendenda est. Salvo ime proprietati-, publica auctoritas, lege naturali₁ duci*, decr-

Iraii-acli-. gra—alui *panpensmus*, at s <>r<liiieiti
 gentem consideranti sal clare apparet
 distributa-. Optandum ut in posterum melior partitif) liat: quod
 -i fieri neglegatur, via non erit ad ordinem publicum effi-
 cacher defendendum contra populorum concitatori (t) Romanus
 Pontifex agit de insto salari Desiderandum ut contractui -a-
 larialus -ub-lilualur contractu- oielalis. Quenam sit iu-ta mer-
 re; nequit una regula pro o bu- ca.-ibu- definiri. Eal-a cen-
 senda est regula (pia merces metienda declaratur unice ex fructi-
 bu- producti-. Eliam indoles operae individual!- est socialis. Eniten-
 dum omnino est ut patresfamilias sibi suisque in familia sufficientem
 mercedem obtinere possint. Curanda est etiam officinarum conditio el
 ratio habenda boni communis, e) Demum Romanus Pontifex de re-
 stauralione ordinis socialis agit al iim esse docet institutiones
 reformare. Parvis communitatibus eripienda non sunt a publica pole-
 -late ea quae ipsa parva communitas praestare potest. \d *classium*
luelam impediendam commendatur constitutio Ordinum seu synda-
 caluum omnium personarum, opificum nempe et herorum qui in aliqua
 professione operantur, lutra iustos limites liberum certamen con-
 tinendum. \ itandum tamen, quantum fieri polc-t. ne res publica li-
 berae civium activitati se substituatur, el ne hic ordo novus socialis
 corporativus politicam nimis sapiat et politici- scopis asserviatur.
 Dinnihii- autem hi- ordini- -ociali- reformationibus lex morali- omni-

perquirens Romanus Pontifex eam invenit parlim in mutata nostris
 iliebiH ratione oeconomiae sociali- el in evolutione socialism!. Oecono-
 mia -ociali- tempore Leoni- \III. hoc principio emmliabalur: \<m
 re- >eu capitale sine opera nee -ine re seu capitali potest ope-
 -i sub-i-lere. a) Ex nimis libera competitione ortus e>l ca-
 pilali-mii- oeconomicus, quo re- oeconomica univer-a a parvo
 numero hominum pendet qui potentatum absolutum in re oecono-
 mica excreent. Inde *nalionalismus oeconomicus* el *imperialismus*
 el *inIrinalionalismus oeconomicus*. Duae omnia evitarentur -i capitale
 et opera ehristiane eon-iderarentur el caritate chri-liana competitiones
 lempei arentur el bonum publicum prae bono quolibet privato prae
 oculi- haberentur. — b) Socialisions christianismo radicitu in-
 feii-ii- in dua- partes no-tris \liera violen-
 -ior, «piae luctam inter class foveat el liccitatem pri-
 vati domini ip-i Deo bellum indicen- *coni-*
munismus seu *bolscevismus* appellatur, \ltera par- milior nomen
 relinet *tocialismi*. Iface cla-sium luelam el domini privati illiccitatem
 absolute non docet. Et si solummodo honestam inter varias classe-»
 -ociale.- di-putationem propugna! et Status civilis interventum in or-
 forma -ociali-mi. (piae verum -ociali-mum non eoii-lituit. etiam a ea-
 generatim dominium privatum illicitum

habet el classium luctam propugnat. At etsi his erro'ribus purgatus est. difficile componi polc-l -ocialismu- cum iide catholica, quia socie* talem fingit a fide ipsa alienam, quod ex eo etiam palet quod vir catholicus et \ir socialista inter se pugnancia principia enuntiant. Socialismu-enim prae -«inden- a moralitate et iide. si in societate vigeat, ip-am societatem efformat a religione alienam et religioni piam* extraneam. quod cum principii? catholici' non concordat. Him* dolendum quod plurimi catholici ad partes socialism! incaute transmigraverint. Nec eo* excusare potest, quod ip-i transfugae affirmant, Ecclesiam nempe favere divitibus et capitalist!-. lior enim verum non est. sed, si defectus habentur, id non evenit ex eo quod principia ehrsliana bono operariorum opponantur <ed potius <*x eo quod non omnes qui chrisliani appellantur, christiam* vere vivunt <| operantur. Invitantur proinde catholici ad -ocialismu transfugae, ut ad recta principia redeant. c) It remedium malis praesentibus afferri possit omnino necesse <*I ut spiritus chrislianus in societate reviviscere incipiat. Damno cuilibet materiali damnum salutis animarum supereminet, cuius damni radix et causa invenitur in inexplicabili 'ili divitiarum. Him* incuria de bono animae, fetorum dierum profanatio, impedita xila familiaris, extenuatio -piritus christiani in -ocietate. Remedia illis mali' est observantia legis evangelicae «pia Deus -upremo gradu in ordine sociali esse agnoscitur, et qua observata in Ocietate regnabit 'iia\i"ima moderatio ehrsliana, non puni- egoismus et 'ludium pecuniae cumulandae, \liud « lomentum moderationis Ociali' afferet oh-enantia caritati- evangelicae. Epi.-copi ad opus hoc prosequendum actione catholica utantur, pt -ocietatibus catholicis-. Oportet ut opifices catholici, in -ocietatem adunati e! uniti, aliorum opificum -eu operariorum apostoli fiant. Hoc facere curent Epi-eopi, ope -aeerdolum ad hoc deputatorum. Opus etiam adiuvabit praxi- promovenda inter operarios exercitiorum spiritualium. Non est permittendum ut filii tenebrarum filiis lucis prudentiores sint *.

5. - Pius \1, Litteri- Encv «diei- 2 Octobri- 1931. occasione asperri-mi rei oeconomicae discrimini- «I multorum hominum operum vacatione. in memoriam praeceptum caritati- evangelicae revocat ut egentibus nudiori «pio fieri potc-t modo provideatur. Queritur Roman- Pontifex quod con-ilia «le minuendo bellico apparatu huc-que fru-lra data -int et Imitatur Ordinarios ut el ipsi, quantum fieri poli*! operam dent ut minora di-pendia in apparatu militari erogentur. Hortatur fideles ut suis Ordinarii- ob-equente- hac in re se -e ostendant. Hortatur pariter a«i orandum '.

6. - Pius \1. Litton- Encycli- *Divini Redemporis*. 19 Martii 1937. de eommuimo atheo. iterum quaedam resolvit de societatibus operariorum el herorum et dp iu-titia sociali

I i j s.. XXIII. 177: Iτ, ^Il, .l. XX. 211 — i s. XXIII, 3C3; Prtorio», XXI J 6) J. h s XKIX. Penodira, WVI, 275. 13]

1 90 .Alienatio in iure canonico latissime intelligitur et comprehendit nedum artus translationis dominii, sed alios quoque quibus ad longum tempus bonorum ecclesiasticorum administratione et usu fructu Ecclesia privatur. In iure autem Ecclesiae ius est de bonis -ni- libere disponendi, ab iudiciali auctoritati civili qualibet potestate. Si ob non observatas iuris sollemnitates irrita fuit alienatio, Ecclesia habet actionem personalem contra male alienantem et realem ut rem. penes quemcumque possessorum, prosequatur. Per alienationem ipso iure nullam dominium non transfertur. S. R. Rota. 5 Maii 1922 '.

1532 C. Concilii, 17 Maii 1919, ad dubia :« I. An loci Ordinarius vi canonis 1532 sanare valeat peractas sine debita licentia alienationes bonorum ecclesiasticorum, quorum valor non excedat triginta millia libellarum: et quatenus affirmative: 11. An idem Ordinarius, quum sanationem impertitur, teneatur servare praescriptas normas canonis 1532 et 3». Respondit: «Ad I. Negative Ad II. Provisum in primo » '.

S. C. Concilii, 12 Iulii 1919, ad dubium: « An donaria votiva alienari possint ab-que beneplacito Apostolicae Sedis». Respondit: « Acuatilè »

.). - « uuou 'peciai autem e. li 2. Valor [rancorum aestimandus (*t ex ialium* normali nummorum, non autem ex cursu cambii. Si fundus venundetur per partes, in ordine ad can. 1532 summae venditionum partialium coalescunt, si venditiones partiales (sive simultaneae sive aliquo temporis -patio separatae) hoc animo liant ut totum fundum alienandum intendas; e contra non coalescunt, si una pars vendatur, «juin ceteras partes Fide, 1 Iulii 1920 '.

I. - « I). - I. Irum i quo in canone -it ae valor rei secundum aestimationem a probis j clam ad normam canonis 1530, § 1, n. I; an vero maius pretium per publicam licitationem, «te., oblatum ad normam canonis 1531. § 2.

II. An requiratur Apostolicae Sedi- beneplacitum ad alienationem peragendam, si indicta licitatione, pro pretio a peritis legitime laxato infra libellarum triginta millia, offeratur tandem pretium hac -umma superius.

R. - Ad I. Affirmative ad primam partem, negative ad secundam.

Ad II. Provisum in responsione ad I ».

1920 *.

5. - S. C. Concilii, II Ianuarii 1922, ad dubia: nationem rerum utcumque pretiosarum semper necessarium -it bene-

Can. 1530. 1) *Decisiones Seu siuhnti'u*, XIV, 132 et sqs.

Can. 1532. 1) *J. J. S.*, XI. 382; *Periodica*, X, titi, — 2) *J. J. .s.*, XI. Hll; *Peri»· linn.* X <>. — 3) *St/ZZoj/c*, n. 80, p. 138. 1) .1. l S', XII, 577; *J/evut des ('onimuimulf* //>l"j< n-/-. documents du Saint-Siège, 57 /'<noth· a, X, 219, /us Pontificium, 1923, 125.*

placitum apostolicum, an possit Ordinarius intra certos summae limites huiusmodi alienationem permittere: II. Itrum ad alienationem quorumcunque donariorum votivorum requiratur beneplacitum apostolicum. an possit Ordinarius de eisdem disponere intra certam summae quantitatem; III. An ad alienationem donariorum votivorum requiratur beneplacitum apostolicum, quando ipse oblato donarii in alienationem ultro consentiat; IV. Itruni mera oblatio doni ad altare, vel ad sacram iconem, praesumptionem voti secuni ferat: an positive constare debeat, donarium ex voto oblatum esse; An in Ordinarii facultate sil. quando Consilium administrationis et Capitulum cathedrale inter se dissentiant, supplere alterutrius consensum, tum in negotio alienationum tum in quovis aequipollenti contractu». Respondit: « Ad I. Pontificiam Commissionem Codicis pro canonibus authentice interpretandis; Ad II. affirmative ad primam partem, negative ad secundam; Ad III. Affirmative; Ad IV. Donarium praesumi votivum, nisi de contraria donatoris vel offerenti voluntate aliunde constet; Ad V. Negative ».

6. - « D. - kn vi canonis 1532, § I. n. 2 requiratur licentia S. Sedis ad alienanda per modum unius plures res ecclesiasticas eiusdem personae, quae simul implae valorem excedunt triginta millium libellarum seu francorum.

R. - Affirmative ». C. I. 20 Iulii 1929 b.

1536 Sententia Signaturae Apostolicae diei 6 Aprili 1920 applicat donationibus iam ante Codicem perfectis can. 1536. § I.

1542 I. - S. C. Concilii. 23 Ianuarii 1923. interrogata: « An Episcopus vi can. 1512. § I. permittere possit redemptionem canonum tituli publici iuxta horum valorem nominalem ». Respondit: « Negative, si valor nominalis non superior valori reali ». in animadversione notatui in contractibus et in solutionibus etiam in materia ecclesiastica. iuxta can. 1529 tituli publici iuri civili. At Episcopus non cogitur permittere talem redemptionem canonum. Canon enim 1512. verbo *Milleni*. sinit ut pin-quacralm quam vis pecuniae quae canonis respondeat. Plus autem exigere potest quasi lutor ecclesiae personae minori ex ran. 100, 2. Dispositio can. 1542 applicabilis est etiam redemptioni cibuum et aliarum praestationum favore ecclesiarum ».

2. - S. R. Rota, decisione 22 Iunii 1923. ex lege civili italica in causa impositae laxae creditori censu ipsum creditorem obligari ad

5) A. J. S. XIV. I. Perimira, XT s Tu* Pol tificium, 19SJ 51». 6) I. .1 X., XXI 571; -IP"Uiuiris HI. 211; Periodica, XVIII, 256; lux Pontificium 1929, 196.

Can. 1536. 1) I-X. XU -52 eUniii «kehionciu S. H Hot i. 1» Viçiiistî 1921. I. / s \i\ 239

Can. 1542. II A. I. s , XV, 513; Perimira, XH. 151; lus Puptifu iuut, 192.3, 179.

cJ

ft a
ft 3

||

E3

<< I

/

eam solvendam sententia. it. licet census, quando constitutus fuit, liber a qualibet laxa praesenti et futura declaratus fuerit 2.

3. - S. R. Rota, decisione 21 Iunii 1924, in appellatione a priore sententia 22 Iunii 1923, de qua supra, in eadem causa obligationem

ipsa censu*, impositione, reformata priore sententia, \dmi--a tamen init relate ad praeteritum praescriptio ex iure civil

1544 I. - Bona relicta pro Mis.-i- celebrandis designari possunt a pio fundatore *taxatite* vel *demonstrative*. Cum fundus de. *monstrative* legatur, heres tenetur supplere quod necessarium est ad (incra Mis-arum adimplenda. Hoc principium applicavit S. C. Concilii. 21 Maii 1927

2. - In *Instruktionem* ad Ordinarios Italiae, a S. C. Congregatione Concilii 25 Iunii 1930, capite V. art. 28. agnoscitur foundationis cultu- character autonomus cum patrimonio proprio. In Italia Ordinarii, d id expedire indicaverint, poterunt petere a Statu ut fundatione- tals etiam civiliter agnoscantur (Vide can. 1521) *. ' .

3. - «**It** fundatio pia. ad mentem can. 1541, habeatur, requiritur quidem ad valorem (quando ipsa onerosa e-l). quod a persona morali acceptetur, al de substantia Ordinarii loci consensus haud requiritur, quamvis in huius facultate sit acceptationem absque suo consensu pe- ractam rescindere, si fundatio potius in detrimentum, quam in uti- litatem causae piae cedat. Similiter de rigore iuris non ita requiritur quod bona pro fundationi' data annuos redditus producant, ul. iis sub- ducti". de piae fundationi- indole dubitandum sil ». S. R. Rota. 30 Iulii 1930 3.

j **XXI** I. - Concesso alicui dioece-i induito reducendi omnes mi--a- 1^1 vJJ- (undatas, S. C. Concilii propositum e-l dubium: « fundatio- ne. Mi-sarum a confraternitalibu- administratae Ordinariisque subie* clae. -ed erectae in ecclesiis religiosorum. eomprehenduntur in in- duito reducendi »? Quae, |(l Decembri- 1921. respondit: « Negative »'.

2. - Si tabulae fundationi- expre—t concedant. Ordinarius pole-t reducere etiam onera Missarum. C. I.. II Iulii 1922 (Vide can. 1517).

1Γ*ζ9 Si index partem conventam contumacem declaraverit et dein- ceps. ea absente, super merito sententiam tulerit, haec irrita est -i index superior non constare do contumacia edixerit; quia par-

2) .I. .I. <S', XV, 515. Vide Infra hoc eodem canone. 3) .I

Can. 1544. — J) I. J. S.. XX. 116: *I' rmlin*.

||O. - 3) *hcxinnce el scentrliar*, XXII. b. 1ST, n. 7 \i<h. <|hi in S. IL Kota, 6 Iunii 193H, et II \ugusti 1930» veil. XXII» 313, 0, <t IS!t, 9.

Can. 1551. I) K<.*><>iióiiii edlluni <M in *II Munitori rrlt tia^tiro*. XXXIX, 257 Unu Cillit alii" 1<M'I', 'i'i i rmlrin o(xui>i<>ne datis rodent sciisti.

\ ('OKOX IYλ, *InhrIrrllalie*

concenta privata est jure se defendendi quod ad indicii substantiam perlinet. S. K. Rota, 27 Februarii 1930

1553 1. - Causa indicata a indice laicali nequit iterum a indice ecclesiastico indicari, nisi in iis quae forte contra ius canonicum indicata sunt. Decisio S. R. Rotae, 28 Februarii 1919 1.*

2. - S. C. Concilii, II Decembris 1920, ad dubium: « An approbari vel -altem tolerari possit consuetudo provocandi ad tribunal laicale vel partes ad hoc remittendi in causis de iure sedilium el -canmorum in ecclesiis». Respondit: « Ad mentem. Mens est: tolerari non posse ut. si parte.' libere recurrerint ad Ordinarium, remittantur ad tribunal laicale; eo vel magi' si agatur de lite intentata adversus Ordinarii praescriptum. Curandum autem ut mos, de quo in casu, removeatur » =.

3. - S. R. Rota, decisione 18 Martii 1922, scilicet rem indicatam in foro saeculari impedire quo minus eadem causa in merito agatur iterum in tribunal' ecclesiastico primae instantiae (Vide can. 1886) 3.

4. - Pius XI. lege η. II, 7 Iunii 1929, indicatis variis fontibus iuris pro Civitate Vaticana .-latuit ibidem, circa res de quibus lex specialis de-iderabatur. ut ius supplementivum, servandum esse ius Statu- Italicum.

5. - Pius XI, Motu Proprio 21 Septembris 1932, ad melius providendum tribunalibus in Civitate Vaticana constituit Commissionem cum numere redigendi legem processualem ibi servandam '.

6. - Pius XII. Motu Proprio 1 Maii 1916. adprobavit legem de ordine iudiciali et de ratione procedendi in causis civilibus in Statu Civitatis \ alieanae -enandis .

1555 Etiam in causis a S. Officio acti- neccs-e e-l ut reo essentielles x M defensione- dentur, idest: contestatio accusationum reo facienda; facultas accu-atione- impugnandi reo concedenda; libera rei defensio personalis aut per advocatos; (piae omnia etiam in tribunali S. Officii habentur. Pin- XII in Allocutione ad Praelatos Auditores «*terosque Officiales et Idministros Tribunalis .S. Romanae Rotae...*») Octobris 1946 '.

1557 I. - S. R. Rota, decisione 31 Ianuarii 1923. se competentem declaravit in cau-a promota ab aliqua Archiconfraternitate contra Archiepiscopum et parochum ad executionem urgendam in ilae conventionis inter ipsam Archiconfraternitalem et Archiepiscopum. non

Can. 1552. - 1) *Decisione* nm srntentiae*, XXII. 117 <l 'i|~.

Can. 1553. II I. I. -S.. XII. S5; *Nouvcllr Ihrur Thiolimii/uc*, 17 (192(1), 828. -I (. .1 \$'. , XIII. 262; *I,ηη,I,,;* X, 293. — 3) .1. J. .S., XIV. 852. I) i | , XXIV. 332. — 5) .1. -i. S., XXXVIII. 170-172.

Can. 1555. — J. J. S., XXXVIII, 301-397.

obstante exceptione ipsius Archiepiscopi affirmantis quaestionem esse de competentia S. G. Concilii, quia ipse egerat fretus rescripto sibi dato a S. C. Concilii. In casu non agebatur de recursu -eu appellationi' a decretis Ordinarii de quibus in can. 1601. Nec agebatur de confirmatione data a Romano Pontifice de qua in can. 1683 '.

2. - S. R. Rota, in decisione 30 Aprilis 1923. in causa incidental' de competentia ipsius Rotae, se incompetenlem declaravit, et causam ad S. C. Concilii remisit. Titius a suo Ordinario suspensus, recursum interposuit ad S. C. Concilii ad obtinendam declarationem nullitatis poenae. Repulso eum monitione recursu, ipse ad S. R. Rotam ad satisfactionem obtinendam recurrit allegans suo favore can. 1557. § 2. et 1559, § 2 et 2210, § 1, n. Proposita est a Ponente quaestio incidentalis per memoriale Furno. Pio intelligentia can. 1557 notatum fuit Episcopum considerari posse ut indicem in sua dioecesi, vel ut administratorem politicae ecclesiasticae, vel ut subiectum iurium et obligationum seu ut personam privatam. Illi index Episcopus subiacetur superioribus tribunalibus; quando agit ut administrator habet superiores solummodo Sacras Congregationes, unde non datur in hoc casu appellatio: ut persona privata a Rota indicatur in contentione. Si causa, quae iudiciali et administrativo modo agitari potest, agitari coepta sit via administrativa, eidem viae datur praeventio. Indicare utrum quaestio administrativo an iudiciali tramite videnda sit. re integra ad Decanum cum duobus auditoribus primis spectat .

3. - C. I., 22 Maii 1923. declaravit non posse institui actionem iudicalem contra Ordinarios decreta etc. quae regimen dioecesis spectant. etiam si actio intentari velit ad damnorum refectionem (vide can. 1691).

I. - Pius XI, *Motu Proprio* 20 Februarii 1937. speciali Commissioni 21 Septembris 1932 institutae ad iudicia in Statum alicanae ordinanda quaedam causas civiles, (piae personas aulae pontificiae respiciunt, subiecit .

I. « D. - Iurum, ad normam canonis 1565, § I. paratione contractus conveniri potest coram Ordinario loci, in quo contractus initus est vel adimpleri debet, etiamsi e loco discesserit.

I. Neantive. salvo rescripto § 2 citati canonis ». C. I. II Iulii 1922 '.

1572 " Iurum in controversia, quae ad normam can. 2 dirimenda defertur ad dioecesanum convenire tantum, an etiam conveniri possit.

Can. 1557. — I) ->. vll scab nliae, XV, 82 et linaris, X, 7.

Can. 1565. — D J-

, 29«. 2) J 3) j . j . s'.. :

XV, 29G. «S\ l». Putat derisimus 19; Pfrindira, XXVI, 225; .Ipol-

<529; Periodica, XI, IGG; Ius Pontificiini, 1922, 125.

R. . Negative ad primam partem. affirmative ad secundam)).
C. I., 29 Aprilis 1940 '.

1573 (aim incertum esset utrum Vicarii Apostolici Officialem ad normam can. 1573 nominare possent aut deberent, re ad Romanum Pontificem proposita, ipso, in audientia 7 Aprilis 1927. facultatem nominandi Officialem ad normam canonis 1573 concedere dignatus est. S. C. de Propaganda Fide, 7 Aprilis 1927 '.

j I. - S. (I. Concilii. II Decembris 1918, ad dubia: «1. An
i l consuetudo per 170 anno* u-itata, qua in tribunalibus dioce-
-i- \ ratislav iensis admittuntur iuri-periti laici eum voto deliberativo in
causis matrimonialibus et contentiosis, exclu*i* semper criminalibus,
legitima dici et deinceps tolerari possit: II. An in futurum laici ho-
mine*. in hire et in canonibus periti, in iudicii* ecclesiastici* admitti
po**inl tamquam auditores ad causa* instruendas. praeter criminales,
vel tamipiam a**<"ore* eum voto consuitho in iis causis, quae aliquo
modo connexae *unl cum legibu* civilibus ». Respondit: « Negative ad
utrumque » '.

2. - « I). - An I Hlieiali*. cum potestate ordinaria indicandi et
ab*que ulla causarum reserwilione ad normam canonis* 1573. § I cl
2 electu*, constituere po**it tribunal collegiale, vocando per tiirnuin
indices *y nodale* iuxla eanoiiem 1571 nominato*.

R. . Affirmative, ui*i Episeopu* aliter in «ingulis casibus statuat ».
C. I., 28 Iulii 1932 3.

1581 S. C, Com ilii. II Decembri* 1918. declaravit admitti non
' (pos*e consuetudinem etiam centenariam qua laici ut indices
aul auditore* in tribunalibus ecclesiastici* *edeanl (Aide can. 1571).

1 XQ7 Defensor vinculi requiritur in eaiisi* matrimonii rati et non
' (consummati. S. de Sacramentis. 7 Maii 1923. n. 27 '.

1588 Signatura \po*lolica,. 'iia decisioni' 15 Martii 1921. reicit
recursum promotori* iu*titiae. quia promoter qui petebat re-
'tutionem in integrum non erat promoter competens, eum esset al-
terius tribunali* diversi ab eo quod *ententiam tulerat: et quia in
casu non constabat agi de bono publico l.

Can. 1572. 1) J. J. X. XXXII. 212.

Can. 1573. 1) η. 127, p. 277.

Can. 1574. 1) 1. 1. X., XI. 12S. - 2) 1. J. X., XXIV. 311; /ns /•orti/irhiiK.
1932. 325.

Can. 1587. - 1) I. l. 5. X'. 380. liem in causl* 'vrac ordinationis, S. lie
9 limit 1931, n. 18, J. J. S.. XXIII, 15'.

Can. 1588. 1) J. J. X., XIII, 20»»; /'ΓMH/i.,i. χ. 325.

'3

i TA Λ I. I)eci eto S. C. Coo'isloi iialis, 15 Eebruarii 1919. peimillilm Lc/77 l Episcopis Sanctae Sedi immediate subiectis nt -ibi eligan pro appellationibus a sententiis -ui tribunali' krcliepisepiscopum vi rinioreni etiani <pii non sit Métropolitae, liem instituitur Romae Iri bunal \iearialu- l rbis lanquam tribunal appellationi' pro Epi-eopi Prox incine Romanae .

2. - Pius VI Litteris \poslolici' *Qua cura*, 8 Decembris 1938. loro tribunalium ordinariorum primae et secundae instantiae pro causis matrimonialibus instituit in Italia tribunalia regionalia. Cfr. can. 1961. 5.

3. - S. C. de Sacramentis, |() Iulii 1940, edidit normas pro exsequendis Litteris Apostolicis *Qua cura* 8 Decembris 1938, Motu Proprio datis. Cfr. can. 1961.

L - S. C. de Sacramentis, 20 Decembri' 1910. decretum edidit ¶ de ordinandi' Iribunalibu' ecclesiasticis Insularum Pbilippinarum pro causis nullilatis matrimonii decidendis ».

Item eadem S. Congregatio. 28 \priiis 1911. norma' promulgavit to diei 20 Decembris 1910 de ordinandis tribunalibii' ecclesiasticis lusularum Pbilippinarum ». Cfr. can. 1964.

5. - Pius XII Motu Proprio *Ipostolico Hispaniaruni Nuntio*. \prilis 1917. apud Nuntium \postolicum in Ili'pauiii restituit tribunal Rotae Hispanicae a Pio XI. II Iunii 1932, suppressum pro appellationibus iu causis ecclesiastici* a tribunalibus métropolitains. Eodem Motu Proprio promulgatae sunt etiam normae a S. Rota Nuntiaturae \poslolicae in Hispania servandae. quae constant quinque capitibus, nempe: 1° De constitutione tribunalis; 2° De officio auditorum. officialium et ministrorum tribunalis; 3° De cnp< l De procuratoribus et advocati': 5 De ordine iudicialium .

1596 Si tribunal appellationis causam in prima instantia indicatam a tribunali collégial) praescriptum can. 1596 neglegat, non ideo 'cnlenlia tribunali' appellationi' vitio insanabilis nullilatis laborat: Canon enim 1596 nullam habet clausulam irritantem, tamen valet solum pro casu quo non agatur de c

76, ¶ L u. I. S. R. Rota. II VugU'li 193(1 '.

1598 I. - S. R. Rota. 29 Iunii 1931. promulgavit *normas Sacrae tribunalis* ile mandato Pii VI iu quibus plura definiuntur spectantia ad constitutionem Iribunalis et ad officium \uditorum aliorumqm neralc' ('odiri' leges indoli atque sty lo Rotae aptantur '.

Can. 1594. 1) -I -I.

Can. 1596. 1) *Ihcixioius* *Iiluu*, XXII, 581 sqs.

Can. 1598. IJI. Nornins litis \idrir m>|< rta in meis / i<>

2. - S. Romana Rota, 8 Iunii 1915. de^{cl}um edidit de ordinario Studio apud eandem Sarram Romanam Rotam, quod per triennium frequentare tenentur omnes qui ad titulum Procuratoris et Advocati Rotalis assequendum aspirant .

I. - S. R. Rota. 30 Ianuarii 1923. -e competentem declaravit in causa promota ab aliqua Archiconfraternitate contra Episcopum et parochum ad executionem in illa commisionis obli-
nendam (Vide can. 1557).

2. - S. R. Rota, 30 Aprilis 1923, se incompetentem declaravit in causa promota a sacerdote suspenso contra Ordinarium suspendentem, ad refectionem damnorum concedendam (Vide can. 1557).

I. - Limitatio competentiae S. R. Rotae videndi de dispositionibus Ordinariorum quae non sunt *sententiae*, non provenit ex indole rei controversae, sed ex parte formae, quatenus ea veste iuridica carent quae essentialis est ut indicio appellationis submitti queant. S. R. Rota, 17 Iunii 1920 .

2. - S. R. Rota, 30 Aprilis 1923. se incompetentem declaravit ad acceptandam appellationem, etiam ad refectionem damnorum concedendam. contra decretum suspensionis ab Ordinario latum (Vide can. 1557).

3. - « I). - I. I. trum ad normam canonum 1552-1601 institui possit actio iudicialis contra Ordinariorum decreta, actus, dispositiones, quae ad regimen seu administrationem dioecesis spectent, ex gr., provisioni beneficiorum, officiorum, etc., aut recusationem seu denegationem collationis beneficii, officii, et. El quatenus negative:

II. (irum ob eiusmodi decreta, actus, dispositiones, actio iudicialis institui possit, -altem ratione refectionis damnorum: el proinde Ordinarius conveniri potest, ad normam canonum 1557. § 2 et 1559. §2, penes tribunal Sacrae Romanae Rotae.

R. Negative ad utrumque, et ad mentem. Mensi: exclusive competere Sacri- Congregationibus cognitionem tum buimodi decretorum. actuum, dispositionum, tum damnorum, quae quis praetendat ex iis sibi illata esse ». C. L, 22 Maii 1923 *.

I. - Episcopus Seckovienensis (Seckau-Graz) a S. C. Concilii postulavit « ut (curia Xrdiiepi-mpali- Sali-burgen-ensis ad recursum diiudicandum delegatur (sic!) (in duobus causis de iure patronatu-), quia -ceus- documenta permulta in iimam latinam vertenda -mit ». El imitarent iuxta preces tantum

931), 531: *lui l'uili/iehlui*, 1931,30 |. —

152 -<i> 2) -i. .i. ,s., xv, 251; Pt-

pro duobus memoratis casibus, quin tamen praecludatur aditus ad S. Sedem ». Datum Romae, die 4 Iunii 1937 \

5. - Cum Cardinalis Vindobonensis petiisset, nomine omnium Episcoporum Austriae, ut appellatio etiam in tertia instantia, ad difficultates vitandas, fieri posset intra fines Austriae, Pius XI, in audientia concessa Cardinali Praefecto Signaturae Apostolicae, 20 Decembris 1938, « petitam facultatem benigne concessit atque indicium tertiae instantiae commisit Curiae Metropolitanae Bamburgensi, ita quidem ut in singulis adis fiat peculiaris mentio apostolicae delegationis, secus acta ipsa irrita prorsus infectaque forent, nique, si cui placeat, impediri non possit quominus ad Sacram Bolam pro tertia instantia appellet; atque firmo iure recurrenti ad Signaturam Apostolicam post indicium tertiae instantiae ad normam can. 1603 C. 1. C. I, nn. 3 et 5. *Praesentibus valituris ad triennium* ». Sinuatura Vi. 21 Decembris 1938 '.

1603 Signatura Apostolica, interposito ad ipsam recursu contra sententiam interloquoriam negantem actrici supplementum inquisitionis, decisis in congressu concedendum esse supplementum petatum. Contra decisionem appellationem movit defensor vinculi in Rota; tunc in plenaria, 25 Noiembris 1922, Signatura rescripsit decisionem Congressus confirmandam esse. Notatur in iure vi Chirographi Benedicti XV, 28 Iunii 1915, competentiam Signaturae Apostolicae circa nullitalem sententiarum Rotae non limitari canonibus 1892 et 1991. et recursum admitti etiam si lata «cillentia sit manifesto vel contra legem vel non salis pèrpensa sil factorum veritas '.

1608 Tolerari nequit ut index ecclesiasticus ad indicem laieum IVUU reillitlal partes quae ad tribunal ecclesiasticum recurrerint. S. C. Concilii, II Decembris 1920 (Vide can. 1553).

1 £1 II (outra decretum indicis ,e incompetenlem declarantis datur 1VLV xera appC]aijo a() superius tribunal. Si tribunal superius appellatam decisionem confirmaverit habetur res indicata a <pia appellationi amplius nequit ad normam can. 1902. I et 1880. I. 6. S. R. Rota. 27 Aprilis 1928 '.

ICOQ Exceptio rei indicatae m foro laieali impedit quo mimis iterum quaestio in foro ecclesiastico agitetur. S. R. Rota, 18 Martii 1922 '.

3) KcHponeuiu invenit nr in *Thwlouischc-praklisdit Quarlulachf ijl.* 90 (1937), 093.
O Ex II *Monitore ccclxi(miico*, vol. 61 (1939). 236» 236.

Can. 1603. — 1) wl. J. §., XV, ISO; *Periodica*, XH. 57.

Can. 1610. — 1) *Jhcisioiics seu sinlcidiio*, XX, 137 et Hqs.

Can. 1629. — D A 652; *Periodica*, XI, 20(1.

(.an. 1646-1665

1646 I. - Xeatholicu- partes actoris in indicio ecclesiastico agere
* nequit. S. C. S. Officii, 27 Ianuarii 1928 (\ ide can. 1971)

2. - Partibus in indicio agentibus non licet contra obiectivain
veritatem facta artificiosa construere el afferre, nec item factis exsi-
sistentibu- irrationalem interpretationem dare eaque confundere aut
offuscare. Pius VII in *Illocutione* habita 2 Octobris 1911, ad Praela-
tos Auditore» ceterosque Officiales el ad ministros tribunalis S. li.
Holae

1649 Parochiis ius seu personam habet standi in indicio pro fun-
dationibus factis in favorem paroeciae, qua earumdem fun-
dationum administrator. Indiget tamen ad agendum licentia Ordinarii.
S. K. Rota, 31) Iulii 1930 .

1650 « I). - I. I trum vi can. 1651 § I ad curatorem dandum ii,
Iuuu (Uj ra(jonj^ usll destituti vel minus firmae mentis sunt, re-
quiratur indicium, an -official decretum Ordinarii, praevia eiusdem
prudenti inquisitione.

II. I trum denuntiatio citationis el communicatio sententiae de
quibus in can. 1712 et 1877, fieri debeant ipsi rationis usu destituto
aut mente infirmo, an eorundem curatori legitime constituto.

R. - Ad I et II: Negative ad primam partem, affirmative ad
secundam ». C. !.. 25 Ianuarii 1913 .

1653 Episcopii- dioecc-anu- pei -e vel per alium stare polc-l
in indicio nomine confraternitatis, personae moralis intra
-uam dioecesim erectae, ad normam can. 1653, § 5, in casu negli-
gentiac illius qui agere deberet. S. R. HOLA. 5 Maii 1922 '.

1658 Signatura Apo-toliea, 15 Dec. 1923. ad dubium: « An advo-
cati ecclesiastici et laici, approbati ad causas ecclesiasticas
defendendas apud Curiam Romanam, non exelu-is advocatis con-
-torialibu-. indigeant approbatione Ordinarii loci ul suscipiant in Cu-
riis dioecc-ani- easdem cau-a- ». Respondit: « Affirmative »

1665 I. - Advocatus. in cau-i- praesertim matrimonialibus, debet
utique -ui clientis caii-am defendere, at id facere debet se-
cundum veritatem obiectivain, ad veritati- enim defensionem tendere
debet quilibet processus. Ideo in consiliis dandi-, in probationibus

Can. 1646. - 1) .1. .1. X, XX, 75. 2) J. .1. .S.. XXXVI. 287-288.

Can. 1649.— 1) *Ikriidonea st i \nhntito*. XXII, 189 <(!"., n. 15 sq*..

Can. 1650.— 1) i. I, §'» XXXV, 5S; *Il Mmiilurr trrb »iti.slirot* 1913, 21-23; *Pt'rin-*
<l' XWII 29I-2II, I) J J s, XXXV, §8.

Can. 1653.— J) *lhii*if»n<* <i i» ntt ntifir*, XIV, 133 »*q>.

Cm. 1653.— I) i I. XVI, 105; *PrrWini*, XIII j g; *fu> pmiUfbfhtin*, 1921, 9.

afferendis a fraudibus et dolis atque a falsis testibus inducendis neque ab omni arte inhonesta quae sit contra conscientiam et contra obiectivam veritatem abstinere debet. Pius XI in *Illoctitione* 2 Octobris 1944 *.

2. - Emptio litis ex communi doctorum doctrina est nulla non solum si legis canonicae vel civili- sed ex ipso iure naturali quia est aliquid intrinsece turpi. S. R. Rota, 16 Iulii 1920 .

1509 S. R. Rota, in decisione 30 Ianuarii 1923. de can. 1683 sermonem instituens haec affirmat: «) Index inferior de quo in hoc canone est quilibet index Romano Pontifice inferior, scilicet ipsa Romana Rota et ipsae Sacrae Congregationes. b) Canon iste iure vetus referi et ad iuris veteris sententiam interpretandus est. r) Confirmatio de qua in canone est confirmatio in forma specifica et quidem a Romano Pontifice non ab aliquo Sanctae Sedis dicasterio data l.

Restitutio in integrum ultra quadriennium a can. 1688 -taliolum non est admittenda. Signatura Apostolica. 15 Martii 1921 ¹

1691 Contra promotorum iudicialium unicum in causa actorem, conventio non admittitur. S. R. Rota. 18 Ianuarii 1921 .

1712 t non ipse sed eius curator. (5 Ianuarii 1913 (vide can. 1650).

1736 Iam instantia litis perimitur aut eidem renuntiatur si actio non perit, pereunto ..... iterum proponi apud eundem indicem scilicet apud indicem eiusdem instantiae. S. R. Rota. 16 Martii 1920 '.

1761 « I). - An secundum eandem 1761. § vi cuius index eum altera parte communicare solet positione-um articulos argumentorum, super quibus testibus uni examinandi, ut interrogatorium conficiat exhibeatque indici.

R. - Affirmative. remoto tamen subiectionis periculo». (12 Martii 1929 ¹

Can. 1665.	D	<i>Sfuh nltm</i> ,
199, n. o		
Can. 1683.	I) -I i. s., XV, 296.	
Can. 1688.	O -, i. s., XII r, 261).	
Can. 1691.	/(cixioilf8 8CU st ntcitliit , XIII, >. 29, n. 19.	
Can. 1736.	Jrrisi<ui<s srit srnfrnlittf, XII. (J3 Mjh	
Can. 1761.	J. J 170; .htitluittris, in, periuicu, XV11I, 173.	

testes, praesertim in causis matrimonialibus
 nere a factis non existentibus affirmandis ab iisdem exi-
 stentibus male interpretandis, sed poli - ad veritatem detegendam
 vera deponere et testari. Pius VIII in *Illocutio* habita 2 Octo-
 bris 1941.

1816 Inscriptiones librorum paroecialium fidem faciunt solum tie
 iis quae directe et principaliter in iisdem affirmantur, lia
 agendo de libro matrimoniorum, is fidem facit super ipso actu ma-
 trimonii, sed non circa alia quae concernunt officium parochi vel
 dolem, vel pacta eum quibus matrimonium contractum sit. Quin innuo
 nec circa ea quae ad ipsius matrimonii validitatem tendunt, aliunde
 justificanda, puta super statu libero contrahentium aut super non e-
 sistentia impedimenti, sive circa libertatem consensus aut super ea qua-
 litate (piae reddat contrahentes veros domiciliarios, ipsiusejue parochi
 subditos, cum similibus; quoniam ista sunt extra officium parochi
 quod stricte versatur in adnolando actum matrimonii celebrati. Ita
 pariter in libro baptizata est et quinam fuerint patrini pro effectibus inde resui-
 ex iurc, non autem probatur filiatio aut alia quae actui
 extranea sunt. S. R. Rota, 14 Martii 1927 l.

1829 I. de Sacramenti.». 2(1 Maii 1920. respondit, can. 1829 et
 183(1, § I concedi iure communi facultatem deferendi iis iu-
 randuin suppletorium pro accertatiom »lalu» liberi matrimonia con-
 trahentium '.

1850 Signatura Vpostolica. 15 Martii 1921. recursum Promotoris
 u v itistiliae reiecit quia in casu non eon»labat agi de bono pu-
 blico (Vide can. 1588).

1874 « I). - I Irum, ad nonnam canoni» 1871. § 5 et canonis 1891.
 n. 3, nullitatis vitio laboret sententia lata a tribunali colle-
 giali. et subscripta lanium a praeside tribunali» et notario.
 R. - Affirmative ». (Iulii 1922

1877 citatio vel denuntiatio sententiae fa-
 cienda r»l non ip»i »ed <*iu- curatori. !.. 25 Ianuarii 1943
 e can. 1650).

Can. 1775. .1. 287-288.

Can. 1816. — 1)

Can. 1829. — I) *Syllixje*. n. 70, P- 138.

Can. 1874. — 1) > I '29. /■••Xi»», NI, h;g; *Pontificium*, 1922. 126.

1880 I. - Sententia interlocutoria quae vim definitivae habet et appellari potest, si index appellationis ius agnoscat actoris, eum ad indicem qui sententiam interlocutoriam dedit remittit. S. R. Rota, 13 Iulii 1918.

2. - Regula can. 1880, n. 6 refert ipsam iuris Tridentini expressionem. Quapropter ea regula aestimari debet ex receptis apud probatores auctores interpretationibus (can. 6, n. 2). Vil inde mirum si anno 1922 Tribunal Signaturae Apostolicae admisit recursum parti. petentis supplementum instructionis causae. S. R. Rota, 17 Februarii 1930.

3. - Interlocutoriae sententiae vim definitivae habent. eae imponunt finem litis, praeccludentes viam ad ulteriora prosequenda, ita ut sententia definitiva inutilis evadat: vel parantes in negotio principali praepiudicium, ita ut definitiva sine ferenda in praefinito sensu, e. gr. si index interloquendo pronuntiat aliquem non potuisse de iure appellare, aliquem non esse minorem qui ergo tacite excluditur a beneficio restitutionis in integrum petito in principali. Sed eae quoque sententiae interlocutoriae vim definitivae habere dicuntur, quae obsunt negotio principali, quia inierunt praepiudicium grave quod a definitiva non possit reparari, nisi magna cum difficultate, aut non ex toto, aut non sine praepiudicio partis. S. R. Rota. 17 Februarii 1930 et 30 Iulii 1934.

S. R. Rota. 18 Martii 1922, ad dubia: « I. An lapsis fatalibus appellatio facia sit in casu; et quatenus negative: II. An res indicata in foro saeculari impediatur quominus causa in merito agatur coram tribunali ecclesiastico primae instantiae... ». Respondit: « Ad I. Negative, seu appellacionem non esse factam lapsi fatalibus; Ad II. Affirmative, seu rem indicatam in foro saeculari impedire quominus causa in merito agatur coram tribunali ecclesiastico primae instantiae... »

1880 O. * de quibus in can. 1890, veniant omnia acta iudicialia.

R. - Affirmative ». C. I., 31 Ianuarii 1942.

1880 Signatura Apostolica, 17 Maii 1919, veicit recursum in quo petebatur declaratio nullitatis vel restitutio in integrum contra sententiam aliquam rotalem. In causae autem

Can. 1880. — 1) *sententiae*, X, p. 92 H squ. — 2) *Decisionem seu sententiam*. XXII, S3, n. 9. — 3) *Derisionem seu sententiae*, XXII, 81, n. 7 et 197 8Q8.

Can. 188G. — 1) *J. J. X* XIV, 652.

Can. 1890. — 1) *zL -1. § > XXXIV. öv; Periodica*, XXXI, 198.

HI
I
91
I
1
|
H
i?
I
|
, I
|
i
|
HI
! I
|
I I
'II
91

Can. 1892-1903

disceptatione admittitur non omne- cau-a- ol> qua- irritari polc-l sen-
tentia enumerari in can. 1892-1897 '.

2. - Nullitas sententiae ob illegitime denegatum ius defensionis-,
manifesto imi- naturali- est, atque. ut pluries vel po.-t datum Codi-
cem Kola sancivil, semper operatur, licet in trita triplici enumera-
tione iuris positivi can. 1892 non recenseatur, quia non indiget recen-
-eri. Data autem sententiae nullitate, penitus exiilat re- indicata, cum
niillu- loeu- nec terminus detur appellationi- ab ea. S. K. Kola, 27
Februarii 1930 *.

3. - Inter omnes constat incapaces ad quemquam actum humanum
ponendum ideoque etiam ad consentiendum e—e *amentes* seu qui in
omiiibu- rebus insaniunt. *Dementes* vero qui solum in una vel altera
re insaniunt hire merito in re matrimoniali amentibus equiparantur.
si eorum insania in ipsum matrimonium fertur. Semiamentes qui non
omni destituuntur ti-u rationi- non sunt incapaces ad matrimonium
contrahendum, lix unanimi doctrina auctorum constat infirmos mente
in lucidis intervallis actus humanos elicere posse et etiam matrimo-
nium inire. Lucida tamen intervalla non praesumuntur in ameute. Si
tamen constat infirmum sacpiu- habui-se lucida intervalla, invalidila?
matrimonii probari nequit, nisi simul demon-tretur celebrationem
matrimonii nihiloiuu- locum habuisse tejn pore plenae amentiae.
S. K. Kota. | Martii 1930. Qua in cau-a agitur etiam de illo principio
quod ad matrimonium contiabeiidiim requiratur et sufficiat ilia co-
gnitio et discretio quae ad peccandum m rraliter sufficiens sit, dnm
alii e contra maiorem discretionem indicii requirunt circa naturam cl
essentiale?. qualitate- matrimonii .

1 <2öΛ L - Litatio e-l de hire naturali |iia -pectat ad naturalem
* defensionem, quod ita intelligas quod de inn* naturali est
ut ren- -e defendere possit unde -ufficil si de lacto coram indice
-i-tat iuri- experiendi cau-a i. K. Kola. 28 Ianuarii 1918 '.

pi ac-ide Iribimali- el a notario. x itio nullitali- ad normam can. 1891.
|| Iulii 1922 (\ ide can. 1874).

1903 !; K. Hola. deci>ione 20 Iunii 1922. in quac-tione prae-
li a pronioloie iu-tiliae propo-ita, an scilicet senlen-
lia primi gradu-, qua nullita- matrimonii declarata fuit, \ ini rei iuli-
catae habeat quoad ci\ile- elleclu-. in ca-n -enlenliax i(Vffirmative.
In hac autem sententia haec affirmantur:
luitur -ententiam de in rem

Can. 1892.
3) /ArfotwiH .1

Can. 189t. D) *Intu Duif**

2) *th ri/iim if S >1 if*

indicatam, locum non habet ubi \im ulum per mortem alterutrius coniugis certo dissolutum e-l. Sententia tunc solum in rem indicatam transir» nequit, ubi eius observantia in peccatum inducere po-scl quod consensu partium impediri nequeat. In casu autem par- actrix in prima instantia mortua e-t el defensor vinculi appellationem deseruit, ideoque ex can. 1902, n. 2 res indicata habetur '.

2. - Causa indicata in tribunali nequit iterum indicari ab alio tribunali eiusdem gradu-, licet agatur de causa quae numquam transit in rem indicatam. C. I., 16 Iulii 1931 (Vide can. 1989).

3. - « I). - An causa» separationis coniugum recensendae sint inter causas numquam transeuntes in rem indicatam, de quibus in can. 1903 cl 1989.

R. - .Affirmative ». C. !.. 8 Aprilis 1911 '.

l QA Z «Statum obiectivum inter parte- inductum per rem iudica- 1JV t |;|nJ jn foro cjv|j| admittere debet index ecclesiasticus et \i- ei-sim... l ude unanimiter docent anciores exceptionem rei indicatae c\ -enlentia lata per indicem saecularem opponi posse coram indice (cclesia-tico »; id tamen restringendum est ad casus in quibus animarum periculum aliud non suadeat. S. R. Rota, 22 februarii 1922

1905

Sinuatura posloica, 27 Iunii 1918. reiecit recursum pro restitutione in integrum contra sententiam latam in plena Signatura 23 Martii 1912. Petitio nitebatur praelenso errore facti, quem adfuisse non fuit probatum '.

2. - Signatura \postolica, 31 Maii 1919. sententiam rotalem de inillitale matrimonii latam 27 Iulii 1917 ad Rotam pro novo examine remisit, quia in ipsa sententia depositione- minori- aestimatae -uni ipiam meruissent et quia ah actrice nova argumenta propo-ita -uni pro nui li late ".

lilionem in integrum contra rem indicatam in Rota, ob évidente neglectum legis praescriptum. Lex autem in casu erat peculiare situtum ultimae voluntatis testatricis. \ide etiam causam S. R. Rotae 16 Augusti 1921 3.

I. - Cum agitur de concedenda 4itulione in integrum adversus rem indicatam ol> documenta postea detecta, requii itui ut haec perem- facla no\ a contrariam decisionem exigentia. S. R. Rota, 19 Maii 1921 ¹

Can. 1903. 1) .1. J. S', XIV, mill; II /liillo Ichsia.-lit <>, l. (193.'>). 312 il 17 [1930). >>. 2) I. J. X., -XXXIII, 173: *Periodica*, XXX, 391.

Can. 1904. 1) *Decisiones ficu stnl< iilia*», XIX p. 15, 16 un. I, 5.

Can. 1905. 1) .1. J. X., X, 391. 2) J. .I. X., XI. 295. -3) *Decisiones seu *« nlt iiliuc*, MiI. p 23(J, II. ; *Apollinaris*, l (192S), p. 155 <(176, I) *Decisiones st u st nlt tiliae*, NI II. III

(an. 1905-19611

5. - Gnu is difficultas oritur circa intellectum verborum *neglectum praescripti legis* de quo in hoc canone 1905; an nempe unice respiciant ius, quod *constitutionis* audit, quodque causae meritum concernit, an leges quoque procedurales, in re gravi neglectas, quas passim legislator *praescripta* legum vel canonum appellat. Patribus visum est solido fundamento non nili animadversionem faciam ad extraordinarium remedium restitutionis in integrum cohibendum ad unam violationem legum quas constitutionis appellant, proceduræ legibus exclusis. Casum typicum exhibet can. 1861. § 2, indicis nempe qui novas probationes, post conclusionem in causa, admittit, et, quin congruum tempus ad se defendendum alteri litiganti assignet, ad sententiam procedat. Nec aliter indicandum est de indice, qui lite non contestata rem sententia definit, vel ultra petita in libello pronuntiat, aut in causa se intromittit absque legitima appellatione et ita porro. S. R. Rota, 5 Iulii 1927 5.

1938 Actio criminalis uni promotori iustitiae reservatur etiam in causis iniuriarum et diffamationis, in quibus tamen promotor iustitiae procedere nequit generaliter sine* praevia denuntiatione aut querela partis laesae. Reus autem iniuriarum et diffamationis satisfactionem praestare et damna reparare debet, et praeterea congrui* poenis, ad normam can. 2355. et poenitentiis puniri potest. S. R. Roma. 2 Decembris 1922

1960 Circa causas matrimoniales videndae sunt variae Instructiones Sanctae Sedis, nempe:

1. - Decretum S. C. de Sacramentis, 7 Maii 1923, de processibus in causis dispensationis super rato et non consummato, una cum Regulis servandis et formulariis

2. - Xorniac a S. C. de Sacramentis 27 Martii 1929 datae, ad praecavendam in processibus super rato... dolosam personarum substitutionem

3. - Decretum S. C. de Sacramentis, 1 Iulii 1932, de tractatione causarum matrimonialium

4. - Instructio S. C. pro Ecclesia Orientali, 10 Iulii 1935, de processibus super rato et non consummato *

5. - Instructio S. C. de Sacramentis, 15 Augusti 1936. de normis servandis a tribunalibus dioecesanis* in pertractandis causis de nullitate matrimoniorum

5) *Decisiones* seu

Can. 1938. — 1) *Decisione** acti *senkniuc*, XIV 328, et sip.

Can. 1960. — 1) *Can. 1. §.*, XV. 389. Decretum et Regulus invenire poterit etiam in *Can. 1. §.*, III. Append. 1. — 2) *J. j.*, s. XXI, 190. Ias normas invenit etiam in *Can. 1. §.*, m. Append. II. — 3) *J. j.*, XIV, 272. Instructio aliter *Can. 1. §.* in nico *Compendio* mru cun., 11, Appendice 11 — 1) *J. j.*, s. XXVII, 333. — j) *J. j.*, s. XXVIJ 313. Haec instructio invenit etiam in *Can. 1. §.* *Compendia iuris* et cu

IOFQ Conceditur quandoque ut facultas aperiendi processum *super rato non consummato* a Delegato Apostolico, non directe a S. Congregatione, petatur. S. C. de Propaganda fide, 28 Martii 1935 '.

I. - « D. - 1. Iustum uxor, a viro malitiose deserta, eum in **1 JU** ! causa matrimoniali, ad normam canonis 1961, convenire possit coram Ordinario proprii ac distincti quasi-domicilii: an vero convenire debeat coram Ordinario domicilii vel quasi-domicilii viri.

II. Iustum actrix catholica, a viro non legitime separata, quae proprium ac distinctum quasi-domicilium habet, virum acatholicum in causa matrimoniali, ad normam canonis 1961, convenire possit tantum coram Ordinario proprii ac distincti quasi-domicilii; an vero etiam coram Ordinario domicilii viri.

K. - Ad I. Negative ad primam partem, affirmative ad secundam.

.Ad II. Cum uxor iu casu habeat proprium ac distinctum quasi-domicilium, et sequatur domicilium viri, potest virum convenire coram alterutro Ordinario ». C. 1., 14 Iulii 1922 *.

2. - Uxor a viro malitiose deserta nequii, ad normam can. 93. § 2. obtineri* proprium et distinctum domicilium, nisi a iudice* ecclesiastico obtinuerit separationem perpetuam aut ad tempus indefinitum. G. I., 14 Iulii 1922 (Vide can. 93).

3. - S. C. de Sacramentis, 23 Decembris 1929, dedit Instructionem de competentia iudicis in causis matrimonialibus ratione quasi-domicilii. In hac Instructione agnoscitur etiam pro causis matrimonialibus titulus competentiae ex quasi-domicilio, at simul notatur hunc titulum facile aditum praebere posse fraudibus ad subornandos testes et ad sententiam pro nullitate obtinendam. Praecipitur proinde: 1° antequam admittatur causa ex titulo quasi-domicilii advenarum inquiratur, assistente vinculi defensore: a) An revera titulus quasi-domicilii existat in casu. b) Cur partes causam proponant coram Ordinario quasi-domicilii. c) Quonam ex capite matrimonium nullum esse petatur. d) Quacnam probationes ibi a partibus facilius adduci possint. e) Iustum libellus veritate nitatur. De hoc informationes exposcantur ab Ordinario loci domicilii. Si hic Ordinarius asserat causam proponi in loco quasi-domicilii ad insidias veritati struenda- et petat ad se avocare causam, videndum erit utrum ei assentiendum sit. — 2° In iudicio ferendo circa praepudicialem quaestionem huiusmodi partes principales agat vinculi defensor. 3° Discussionem tamen causae praepudicialis moderatur Officialis. In iudicio- partibus- et testibus. Officialis decernit ubi tractanda- sit causa nullitatis.

tumiri, II, pag. 555; // *Diricta Pcrlniantico*, 17 (1936*), 32». *Itofucyuu (ii moral* t diriltu*, III (1937), 12; *Xoucltc licmu T/uologviut*, G3 (1930), 1163: 77h *Ko b siasticot /ferteir*, 98 (1938). 262; *ThtoliH/inche.-pruklisrhr QuarlaUichri/l*, 90 (1937), SI; //>., 91 (1938). 330.

Can. 1963. — I) *SilloQC*, n. 190, p. 177.

Can. 1961. 1) J- ·I· χ*. XIV, 529; *Periodica*, XI, IGG; *Ius Pontificium*, 1922, 127.

Contra decretum a vinculi defensore et a parlii- pos-impl oppositio- in- fieri coram eodem Officiali. Si Officialis decretum, non obstantibus oppositionibus, confirmet, defensor vinculi deferat quaestio- nem a S. C. de Sacramentis. — 5° Si causa agitata sit de nullitate matri- monii in tribunali quasi-domestico, sine rescripto S. Congregationis, de- fensor vinculi tribunalis appellationis etiam de causa incidental- praesudiciali videbit; idem tacere poterit defensor in tertia instantia, si ad hanc causa pervenerit '.

I. - Signatura Apostolica, 7 Novembris 1932, contra fere commu- nem Doctorum sententiam negavit. gravibus adducti- rationibus, do- micilium legale esse attendendum in causis matrimonialibus. Agebatur de convenienda uxore malitiose derelicta apud tribunal domicilii viri. Uxor autem longissime habitabat a loco domicilii viri '.

5. - Pius XI, Motu proprio 8 Decembris 1938. quaedam decrevit de ordinandis tribunalibus ecclesiasticis Italiae pro causis nullitati- matrimonii decidendis. In loco tribunalium dioecesanorum consti- tuuntur tribunalia regionalia, nempe: *Mediolanense* pro omnibus causis regionis longobardicae; *Taurinense* pro regione pedemontana; *Ge- nuense* pro Liguria; *Mutinense* pro Aemilia; *Venetorum* pro regione Veneta; *Rononiense* pro regione Romandiola; *Florentinum* pro Etruria; *Perusinum* pro Umbria; *Firmanum* pro regione Picena; *Licariatus Urbis* pro Latio; *Teatinum* pro regione Aprutina; *Bene- ventamini* pro regione Beneventana; *Salernitanum* pro regionibus Sa- lernitana et Lucana; *Neapolitanum* pro Campania; *Ravennense* pro Apu- lia; *Rhepiense* pro Calabria; *Panormitanum* pro Sicilia; *Calaritanum* pro Sardinia. Determinantur deinde Tribunalia appellationis, nempe: *Taurinense* pro causis Genuensibus; *Mediolanense* pro Taurinensibus et Venetiis; *Genuense* pro Mediolanensibus; *Bononiense* pro Bononiensibus; *Rononiense* pro Florentinis et Mutinensibus; *Florenti- num* pro Perusinis et Firmanis; *Licariatus Urbis* pro Neapolitanis et Calaritanis; *Neapolitanum* pro Panormitanis, Rhegiensibus, Salerni- tani- et Beneventanis; *Beneventanum* pro Barensibus et Teatinis. Ju- dice- et officiales horum tribunalium designare debebunt Ordinarii in coetibus regionalibus. Promittitur *Instructio* S. C. de Sacramentis ad haec ad praxim deducenda '.

6. - L. L. 10 Julii 1910. varia- quaestiones resolvit circa compe- tentiam S. Congregationis, de Sacramenti- in cau- matrimonialibus coram tribunalibus ordinariis- agitati-. Responsa autem pronuntiavit sub datatione 8 Julii 1910 (Vide can. 219. 2).

7. - S. C. de Sacramentis. 10 Julii 1910. promulgavit *Normas* pro

2) *J. -I. s'.* NXII, 108. *Instructio* invenire poteris etiam in meo *Compendio*, II, Appendice II p. 597; *Periodico*, XIX, 251. — 3) Cfr. *J. Villinari*, VI, 102, ubi de i- o integro reh-riur. — 4) *J. -I. s'.* XXX, 110; *Il MonUort et h ot L. vi n rürUlo Ecck* sda-dico*, 39 (1938). 199; *Voordh Etriu rhcoloyiquc*, 71 (1939); *J pollinaris*, XII, 19. Initio ineiisb Martii a. 1910 *Inulruetio* « N*ccut»ria adhuc desideratur.

exsequendis Litteris Apostolicis *Qua cura*, 8 Decembris 1938 Motu Proprio elatis. Huiusmodi normae quatuor constant capitibus, nempe I. De tribunalis regionalis moderatore, indicibus et ministris (art. 1-9); II. De modo procedendi in tractatione causarum matrimonialium (art. 19-16); III. De honorariis iudicibus et tribunalium ministris assignandis (art. 17-19); IV. De laxis et expensis iudicialibus necnon de retributione procuratorum et advocatorum (art. 20-21). Adduntur in fine aliquae normae temporariae seu transitoriae

8. - S. C. de Sacramentis, 20 Decembris 1910, Decretum ('didit de ordinandis tribunalibus ecclesiasticis Insularum Philippinarum pro causis nullitalis (matrimonii decidendis ".

9. - S. C. de Sacramentis, 8 Aprilis 1941, edidit normas pro exsequendo decreto 20 Decembris 1910, de ordinandis tribunalibus ecclesiasticis causarum matrimonialium Insularum Philippinarum. Normae constant quattuor capitibus et normis transitoriis, prout dictum est supra hoc can. n. 7 '.

10. - Pius XII, Motu Proprio *Apostolico Hispaniarum Unlio*, 7 Aprilis 1917, tribunal Rotae Hispanicae, anno 1932 suppressum, restituit (Vide can. 1594, n. 5).

11. - S. C. de Sacramentis, decreto 28 Ianuarii 1946, ordinavit tribunalia ecclesiastica pro causis matrimonialibus in regione Canadensi prout iam factum vidimus pro Italia et pro Insidis Philippinis b.

Index, in causis praesertim matrimonialibus, obligationem in iure iuridicam ex iure divino nascentem habet inquirendi et definiendi iuxta veritatem obiectivam utrum vinculum matrimoniale, externe apparens, revera existat, aut utrum existant conditiones necessariae ad dispensationem a vinculo obtinendam, atque, veritate comperta, iuxta eam sententiam ferendi. Pius XI in *Allocutione* 2 Octobris 1941 l.

1966 Ad causas matrimoniales tractanda' in locis iniquis, ubi defectus occurrere potest personarum ad tribunal constituendum necessarium, dantur speciales quaedam normae a S. C. de Propaganda Fide, 5 Maii 1933, in Litteris dati ad Delegatum Apostolicum pro Missionibus in Africa '.

1968 S. C. de Sacramenti'. 5 Ianuarii 1937. Litteris ad Ordinarios locorum missis, admonet defensores vinculi de ipsorum obligatione* in causis de rato et non consummato faciendi animadversione* non pro consummatione sed pro iurisdictionis defensione. hi' faciendi votum

XXXII, 301-308. - «) .1. .1. X., XXXIII, 3(3-3<1.
XXXIII, 304-368. — 8) J S.» XXXVIII, 281.

Can. 1965. — 1) J. J. S., XXXVI, 281.

Can. 1966. — 1) *Syllooe*, it. 178, p. 452.

pro rei veritate, non ad defensorem vinculi -cd ad Kpiscoptlm spe-
rial '.

I. - S. C. S. Officii, 27 Ianuarii 1928, declaravit acatholicos
quoslibet in causis matrimonialibus actoris partes agere non
posse vi can. 87 (Vide can. 87) '.

2. - Impedimenta natura sua publica dicuntur illa omnia quae
non sunt constituta *principaliter* ad privatam utilitatem. Ad privatam
autem utilitatem principaliter constituta sunt impedimenta conditioni»
servilis, vis et metus, impotentiae occultae. Reliqua omnia impedi-
menta sunt publica quia statuta ad bonum publicum, ha S. K. Rota.
11 Augusti 1928 '.

3. - « 1). - Utrum vox *impedimenti* canonis 1971. § I. n. 1 intel-
ligenda sit tantum de impedimentis proprie dicti- (can. 1067-1080), an
etiam de impedimentis improprie dictis matrimonium dirimentibus
(can. 1081-1103).

i. affirmative ad secundam ». C. 1.,

Lis 12 Martii 1929, quo declaratur
I, n. 1 comprehendere etiam im-
lefectu consensus promanantia. «l
(can. 17. 2), non autem mere
tivam non habet. S. R. Rota. 19

iuxta canonem 1971, I, η. 1 et
) , habiles non -uni ad accusandum
§ 2 ius -altem habeant nullitatem
i iustitiae denuntiandi.
ebruarii 1930

canonis 1971. I. habilis sil ad
«pii nictum aut coactionem passus

canonis 1971. § 1, η. I, habilis-it
coniux, qui luerit eau-a culpabili'
ilrimonii.
lonesta et licita a coniugc apposita

tinslicnl Review, 1932, p, GS. ubi cl. A. censi
1990-92 contra assertum rin.sdcin ephemeridis
2) *Derisiones sen sententiae*, XX, 102 ct'sq?·
iπoη, V, p. 109, nota 12; reiecta doctrina De
165 .1 1. XXI, 17 1. *NouvdlC Rerx*
1" . O Da: *Mones it sententiae*, XXII, 670,
III, 218; *Rassegna di morale e Diritto*, 1(1935),

obstet quominus coniux ipse habilis sit ad accusandum matrimonium, ad normam canonis 1971, § 1, n. 1.

IV. An, vi canonis 1971. § 2. promolor iuslitiac vi muneri' sui agat in indicio.

R. - Ad I. Affirmative.

Ad IV. .Affirmative ». C. I., 17 Iulii 1933 6.

7. - Quaerenti, die 18 Maii 1936, Ex.mo Archiepiscopo Salisburgensi, utrum etiam *npostulat*;... recensendi sint, in ordine ad accusandum in causis matrimonialibus, inter *acatholicos*. S. C. S. Officii, die 27 Februarii 1937 (n. 291-1936) rescripsit: Affirmative, seu apostatas a fide, ad effectus declarationis S. Officii diei 18 Ianuarii 1928. recensendos esse inter acatholicos » '.

8. - Litteris S. C. de Sacramentis, 18 Ianuarii 1938 ad Card. Archiepiscopum Mediolanensem datis, resoluta sunt varia dubia circa *Instructionem* eiusdem S. Congregationis diei 15 Augusti 1936. Uniusmodi dubia sunt sequentia:

« I). - I. Circa articulum 35 Instructionis 15 Augusti 1936: Itrum habilis ad accusandum matrimonium sit pars quae rausa fuit nullilati' aut impedimenti, (piando accusatio ex duplici capite lit. e. g. ex capite vis et metus, et ex capite conditionis appositae, el ador causa fuit impedimenti seu nullilalis solum ex allero capite: et utrum hoc in casu processus de utroque capite nullitatis agere debeat.

I). - II. Si negative ad prunum: utrum sententia agnoscens nullilaleni matrimonii ex eodem duplici capite valida sil, an retinenda 'it nulla ad normam can. 1892, n. 2.

R. - Sententia est valida ex capite vis el metus, nulla ex altero

I). - III. Itrum nulla sit an valida sententia admittens nullilaleni matrimonii ob impedimentuni eunis causa culpabilis non luit actor. negans autem constare de nullilalc ob impedimentum cuius ador causa culpabilis fuit, i in causa promoter iuslitiac non intervenit.

R. - I t supra.

1). Itrum appositio el licitae in matrimonio. e. g. si r.s. I arbitrarie, i. e., inconsulto Ordinario, facta sil. inhabilem reddat ad accusandum matrimonium pariem quae illam conditionem appouit vel acceptavit, quippe quae causa culpabilis nullitatis fuit.

R. - Conditio virginitatis turpis fit. si pars se certiorare intendat

Γ») / . I S., XXV, 315; hm l'oitlilrîtir
Iwn h·-prnkli^ hf QimrMtichnllt JO (1937),

de verificacione conditioni? mediante copula; itemque turpis fit quaelibet illa conditio de se licita (e. g. conditio de divitiis compartis, de eisdem familia etc.), si pars matrimonio uti intendat, antequam scertioraverit de existentia conditionis appositae.

D. - V. (area articulum 141. § 4: Utrum, postquam promotor iustitiae ab accusatione nullilatis, ulpote quae facta fuit sine fundamento. recesserit, causa ipsa decidat, an partes, etsi utraque aliunde inhabilitata est ad accusandum matrimonium, iudicentur accusationem a promotore derelictam usque ad definitam sententiam prosequendi.

R. - Affirmative ad primam partem, negative ad secundam.

I. - I. Circa art. 46: Utrum, si causa prosequenda sit, advocatus, (qui ab officio cessavit ob recessionem promoturis iustitiae ab accusatione, alius advocatus ex officio substituendus sit.

R. - Provisum in praecedenti.

I. - II. Circa art. 41, § 4: Utrum promotor iustitiae possit vel debeat, etiam in gradu appellationis, accusationem revocare, quando in tribunali primi gradus declarata fuit nullitas matrimonii, si in altera instantia causam fundamento destitui appareat.

R. - Affirmative, dummodo res in aperto sit. Casus verificari potest frequentius in quo promotor iustitiae actionem revocare debeat, quia, libitis informationibus ab Ordinario coniugum, (idem constat non existeret -eum deficere conditione- *nolorietatis, scandali* aut *resipiscentiae* (piae litis prosecutionem exigent ad bonum publicum (accusatio enim ex parte promotoris iustitiae ad bonum societatis christianae aut dignitati Sacramenti, non vero ad bonum privatum partium. dirigitur).

I. - VIII. Circa art. 62: Utrum ad libellum accusationis matrimonii reiciendum requiratur semper decretum tribunalis collegiatis, an sufficit decretum Officialis in casibus in quibus accusatio quolibet iuridico fundamento destituatur, et evidens sit inhabilitas actoris ad matrimonium accusandum, aut Tribunal incompetens sit.

R. - Haec S. Congregatio tenet. Officiale, decreto motivate, posse libellum reicere, si *evidenter* constet, aut actionem quolibet delitui fundamento iuridico. aut actorem ad matrimonium accusandum inhabilem esse, aut tribunal esse incompetens. In tali autem Officialis decreto recursus datur, aliter ad Collegium indicum, quod ad iuris tramitem procedet. Officiali* autem, quotiens ipse unus libellum suo decreto reicit. expresse in eodem decreto mentionem facere debet de iure adori- recurrendi ad Collegium. Si Collegium recursum ad se interpositum reiecerit, -eum decretum Officialis confirmaverit, ius actori datur recurrendi seu appellandi ad tribunal superius ad normam can. 1709. § 3. 30 Maii 1938. S. C. de Sacramentis '.

s; Dubin retat. i. l. mre Itali- n thuriui r-.biis in *II Monitore. ecclesioetico*, LXIII (11138), I 216 217. vel In *liiri-lo vultov...-*, 1938, p 396 Vvle cliaiu cuu. 1092 et Bosp^u «Uni C I 21 lulif 1939 hoc Ipso ran. 1971.

9. - S. C. S. Officii, 15 Martii 1939, propositi.- dubiis: « I. Itrum decisio Supremae S. G. S. Officii data die 18 Ianuarii 1928. ad I. qua nempe declaratum fuit acatholicos in causis matrimonialibus actoris partes agere non posse, -pedet tantum Tribunal S. R. Bolae, an etiam Tribunalia dioecesana. — II. Itrum promoter iustitiae. vi can. 1971. nulla praebabita facultate a S. Officio, matrimonium accusare possit si nullitas matrimonii fuerit denunciata a coniuge acatholico. Respondit: « Ad I. Veghize ad primam partem: affirmative ad alteram, seu: spectare etiam ad tribunalia dioecesana. — Ad II. Vêgetire, nisi publicum bonum, Ordinarii iudicio, id postulet ». Responsum approbavit Romanus Pontifex 18 Martii 1939 et promulgatum est 22 Martii 1939

10. - « I). - An S. C. de Sacramentis competat ius interveniendi in casu.

R. - Negative ». G. I. 21 Iulii 1939. Responsum approbavit Summus Pontifex 27 Iulii 1939.

Agebatur *in casu* de hoc: In dioecesi Versaliensi Promoter iulianae accusaverat matrimonium aliquod. S. C. de Sacramentis intervenit in casu litteris ad Episcopum Versaliensem datis in quibus inter alia haec dicebat: « Videtur non bene perspici in (pio adsit bonum publicum, nempe scandali remotio, ob quam unice Promoter iustitiae lab'- causas ex officio movere potest... E contra non perspicitur quomodo vitari possit periculum scandali orituri si domina Caia tandem aliquando libertatem reacquirat. praecise quia matrimonium celebravit cum exclusione libertati-». His litteris examinatis Officialis Versaliensis declaravit se obligari ad cessandum a continuatione processus iam instructi. Tunc Caia ad S. Romanam Rotam recurrit. Casus relatus est Romano Pontifici Pio XII. qui quaestionem remisit Commissioni Pontificiae ad canones Codicis iuris canonici interpretandos deputatae. Commissio responsum ut supra dedit ».

11. - S. C. S. Officii, 10 Ianuarii 1910. proposito dubio: « An inter acatholicos, qui, iuxta decretum S. Officii diei 8 Ianuarii 1928. in causis matrimonialibus agere prohibentur, connumerandi sint etiam apostatae a fide»; respondit: «Affirmative» ».

12. - C. I., 8 Iulii 1910. quaedam resolvit dubia circa competentiam S. Congregationis de Sacramentis et circa ius eisdem Congregationis interveniendi in causis matrimonialibus. (Cfr. dubia et responsa sub can. 249, 2).

13. - « I). - Itrum secundum can. 1971, § I. η. I, et responsum diei 17 Iulii 1933 ad II. inhabilis ad accusandum matrimonium habendum -it tantum coniux, (pii sive impediti sive nullitatis mali-

9) .1. J. S., XXXV. 131. — 10) Viik. <iua<-tioncii in *II Monitore ecclesitalico*, vol. 41 (11139). p. 310. II) Cfr. *Omirrolorr, Itimuno*, 1910, n. 31 (S. Felmiarii 1910): I. A. 1910, XXXII, 52; cfr. run. 87.

inonii causa fuit et directa et dolosa, an eliam eoniix qui impedimenti vol nullitatis matrimonii causa exstitit vel indirecta vel doli expers.

K. - Affirmative ad primam partem, negative ad secundani ». C. I., 27 Iulii 1942 12.

11. - « I). - An coniuges inhabile' ad accusandum matrimonium qui. iuxta can. 1971, § 2 el interpretationem dici 17 Februarii 1930, iii' exercerevelint denuntiandi iullilalein matrimonii, teneantur adire Ordinarium vel promotorem iusliliac tribunali' competentis ad videntum de causa nullitatis sui matrimonii ad normam can. 1964. an possint etiam adire alium Ordinarium vel alium promotorem iusliliac.

R. - Affirmative ad primam partem, negative ad secundani ». C. 1., 6 Decembris 1943 1 .

15. - Promoturis iiolitiae in causi* matrimonialibus est matrimonium accusare, si id bonum publicum requirat. At eius inimus, sicut munii' defensoris vinculi, ad hoc tendere debet, ut indicium secunduin obieclivam veritatem index proferre possit, bene pensatis cum iis (piaa a vinculi defensore tum ii' quae a promotore iusliliac dicta sunt. Pius XII in *Allocutione* 2 Octobris 1944 1'.

16. - « D. - An coniugi. inhabili ad accusandum matrimonium ad normam can. 1971. § I. η. I, competat ius appellandi vel recurrendi adversus sententiam in favorem matrimonii latam.

R. - Negative, salvis extraiudicialibus recursibus ». C. I., 3 Maii 1945 ,s.

17. - « D. - An inhabilitas coniugi' ad accusandum matrimonium, a can. 1971. § I, η. I statuta, Ocum ferat mcapacilalcu standi in indicio, ita ut 'CUtenlia sitio insanabili' nullitatis laboret iuxta can. 1892.

R. - "Negative ». C. !.. 4 Ianuarii 1946 ".

1976 S. Congregatio S. Officii. 12 Iunii 1912. decretum edidit de -C*' . " quibusdam cautelis adhibendis in causis mali imonialibii' impotentiae et incousummalioni In ipO decernitur inspectionem corporalem eoniugum. iuxta regulas edita' a S. Congregatione de Sacramenti'. 7 Maii 1923 (art. 86). omittendam esse, >i consummatio matrimonii haberi non potuit quia nec leinpu- nec locus nec modus ad fuerunt eam faciendi: 'i. allenta partium el testium morali excellenlia. ac «Clio pensatis eorum animi dispositionibus necnon celeris all-miniculi ant argumentis. Ordinarii indicio. pleni"ima iani habeatur probatio de impotentia aut inconsummalione: dc mulieri' defloratione; ileimiue omittatur iu'peclit

de impotentia vili. Circa modum laciendi inspectionem mulici i* commendatur ob'vrvanlia can. 1979

-peptionem ipsam omnino recu-el abstinendum ab ea urgenda erit. Excussio mulieris quae pars sit in causa liat quidem coram tribu- nali sed a medico religione, moribus et aetate gravi '.

l Periti, in causis praesertim matrimonialibus ea scrutari . . . debent quae ad obicctivam veritatem detegendam conferre possunt; debent proinde abstinere a laetis non existentibus artificiose construendis, aut ab iisdem existentibus male interpretandis. Pin- VI in *Allocutione* 2 Octobris 1944.

ut Episcopo vel eius ac in re vices gerenti, liceat in confectione pro- prii voti cognitionem sumere, praeterquam omnium causae actorum. eliam animadversionum sacri vinculi defensori-; an potius idem Epi- scopus teneatur suum promere votum, nulla praehabita cognitione circa memoratas animadversiones a vinculi defensore exaratas». Ad quod dubium S. C. ile Sacramentis, 31 Iulii 1911, respondit: ad pri- mam partem affirmative; ad secundam partem negative *.

1986 Defensoris vinculi est vinculum defendere matrimoniale; at non modo absoluto, sed subordinate ad finem processus, qui e- t veritatem inquirere el definite. Quamvis igitur ipsius sit vinculum defendere, nequit tamen ab eo exigi ut vinculi ipsius defensionem ar- tificiosam conficiat etiam in casu quo de nuditate clare constet; id enim sanae rationi repugnaret. Proinde ei omnino agnoscendum esi- -i casu- ferat, ius declarandi se, praemissa diligenti accurata et coti- -cienlio-a investigatione adorum, non invenire ulla ctionem, contra adoris petitionem, el proinde ma c—e. Pins VI in *illocutione* 2 Octobris 1911 '.

I. - In foro externo metu- reverentialis non fuerit qualificatus, seu nisi accesserint iurgi aut verbera el diam minae, licet non graves, aut sa lunae el repetitae, quae cum reverentia coniuncla bita revera el ipsae opprimunt et vexant. S. K. Pota. I Aprilis 1930 2, 30 Aprilis 1930 3.

2. - « I). - An, provocante Defensore vinculi, vi secundam sententiam, quae matrimonii nuditatem tertiam instantiam, Defensor vinculi ulterioris isti

Can. 1976. — 1) J. J. S., XXXIV, 200-2(12).

Can. 1977. — 1) J. J. -S. XXXVI, 287-288.

Can. 1985. - 1) Responsum non fuit promulgatum In .1. .I. S scopo Trldentlno. Cfr. *II Monitore Ecclesiastico*, 1942, 5.

Can. 1986. — 1) .1. J. XXXVI, 283-285.

Can. 1987. — 1) *Decisiones seu sententiae*, XXII, [5 M],,, .> . XXII, 202 sqs. — 3) *Decisiones seu sent.*, XXII, 213 sqs.

Can. 1987-1990

agatur de tribunali apostolico, interpositam appellationem, pro sua conscientia, deserere possit, ita ut tribunal, in casu, nequeat Defensori vinculi appellationem deserenti eiusdem prosecutionem imponere. — R. Affirmative ». C. 1., 29 Maii 1917 '.

1989 1. - Causae matrimoniales numquam transeunt in rem iudicatam. Id non extenditur ad casus in quibus altera pars seu coniux mortuus est. S. R. Rota, 20 Iunii 1922 '.

2. - « 1). - An vi canonis 1989 eadem causa matrimonialis, ab uno tribunali indicata, ab alio tribunali eiusdem gradus iterum indicari possit.

R. - Negative ». C. 1., 16 Iunii 1931 *.

3. - Causae separationis coniugum non transeunt in rem indicatam. C. I., 8 Aprilis 1941. Cfr. can. 1903, n. 3.

1990 1. - « I). - Utrum Ordinarius, praetermissis iuris sollemnitatibus in Constitutione apostolica *Dei miseratione* requisitis, matrimonium possit declarare nullum cum interventu tamen defensoris vinculi matrimonialis, quin opus sit secunda sententia, hisce in casibus, nempe:

1° si duo catholici, in loco certe antehac obnoxio capiti *Tametsi* Concilii Tridentini, vel post decretum *Ac temere*, matrimonium civile tantum inierunt, omisso ritu ecclesiastico, et obtento civili divortio, novum in Ecclesia inire student matrimonium, vel novum matrimonium, civiliter initum, in foro Ecclesiae convalidare;

2° aut catholica pars, quae cum acatholica, sprete Ecclesiae legibus, in templo sectae protestanticae (in loco certe antehac obnoxio capiti *Tametsi* Concilii Tridentini, et ubi Benedictina declaratio extensa non est, vel post decretum *Ac temere*) matrimonium contraxit, obtento civili divortio, in facie Ecclesiae novum matrimonium cum catholico consorte inire vult:

3° aut apostatae a fide catholica, qui in apostasia civiliter vel ritu alieno se iunxerunt, obtento civili divortio, poenitentes ad Ecclesiam redire et cum parte catholica altera nuptias in Ecclesia celebrare desiderant.

R. - Casus supra memorati nullum iudicialeni processum requirunt aut interventum defensoris vinculi, sed resolvendi sunt ab Ordinario ipso. vel a parochi, consulto Ordinario, in praevia investigatione ad matrimonii celebrationem, de qua in canone 1019 et seqq. ». (!.. 16 Octobris 1919 '.

- « Sequentes quaestiones Commissioni propositae sunt:

1. - 1) Quomodo can. 1990 Ordinario potestatem faciat declarandi

4) A. J. S.. XXXIX. 373.

Can. 1989. -
1931. 234: *Perio*

Can 1990.

XIV, 0011. — 2) A. A

353; *Iis Pontificium*,

17*»; *I'en'odtca*, X, 90; *Iw Pontificium*, 1923, 73.

de plano nullitatem in his casibus, an Officialis servet facultatem diiudicandi, servato iuris ordine, huiusmodi casus qui illi delati fuerint.

Et quatenus affirmative:

2) An, lata ab Officiali sententia nullitatis, teneatur Defensor vinculi ad interponendam appellationem ex officio, etsi pateat nullitatem matrimonii esse evidentem.

3) An saltem, introducta causa coram Tribunale, possit aut etiam debeat Officialis, saltem ac adverterit nullitatem esse evidentem, acta causae, in quocumque statu inveniantur, tradere Ordinario <pii evidentem nullitatem declaret absque solemnialibus.

Et quatenus affirmative:

4) An Defensor vinculi, eo quod causa iniicialiter incepta fuerit, possit aut debeat huiusmodi traditioni se opponere, et deinde, lata a Ordinario sententia, appellationem ex officio necessario interponere.

5) An verba quibus utitur can. 1990 — *ex certo et authentico documento* intelligenda sint stricto sensu et excludant omnem testimonialem probationem, ita ut semel auditis testibus sententia ab Ordinario ferri iam non possit.

II. - I) Quum can. 1990 de clandestinitate taceat, et tamen afferantur adhuc nonnullae causae nullitatis ob defectum formae Tridentinae (quoad coniugia ante decretum Ve temere) an adhuc vigeat hac de re disciplina Codici anterior, iuxta Decretum S. O. 5 Iunii 1889, ita ut nullitatem evidentem ex capite clandestinitatis declarare possit Officialis, nec tamen Defensor vinculi appellare debeat ex officio.

2) An saltem, uti in praecedentibus quaestionibus, Officialis possit aut etiam debeat, quum nullitas matrimonii — ex certo documento — aut in huius defectu ex certis argumentis — iuxta decreti verba evidens evadit, acta causae Ordinario tradere ad nullitatem declarandam. <quin Defensor vinculi appellationem interponere teneatur ».

C. 1., 13 Decembris 1923 ita respondit:

« Cum dubia circa causas matrimoniales (piae proposuisti ad hanc Commissionem, quadam aequivoatione laborant, visum est ea posse reformari, prout sequitur:

1) Utrum in casibus de quibus in can. 1990, necesse sit ut loci Ordinarius per se evidentem matrimonii nullitatem declaret an id possit ipsemet Officialis.

2) Utrum in iisdem casibus Ordinarius possit procedere ad ordinarium tramitem iuris.

3) Cum can. 1990 de clandestinitate taceat et tamen afferuntur adhuc nonnullae causae* nullitatis ob defectum formae Tridentinae (quoad coniugia ante decretum Ve temere) utrum vigere pergat debarre disciplina Codici anterior iuxta decretum S. Officii. 5 Iunii 1889. ita

ût nullitatem evidentem ex capite clandestinitatis declarare possit Officialis nec tamen Defensor vinculi appellare debeat ex officio.

4) .An per indicem secundae instantiae, de quo can. 1991, intelligi debeat Ordinarius dioeceseos ad appellationem designatae aul Officialis, aut Tribunal collegiale huius dioeceseos.

Porro hisce dubiis, infrascriptus E.mus Commissionis Praeses respondit:

affirmative ad secundam,

salvo praescripto can. 1573, § 2.

Ad 2. Negative et senentur can. 1990-1991.

Ad 3. Faveat orator significare utrum in Curia Parisien, pen-
(leant causae nullitatis matrimonii oh defectum formae Tridentinae.
quoad coniugia contracta ante decretum *Ve temere*, an dubium sit
tantum doctrinale.

Id 4. Est Metropolita vel loci Ordinarius ad appellationem designatus ad normam can. 1594. § 1 et 2, firma hoc quoque in casu responsione ad 1.

Responsio ad II quaestionem data est ab eodem Praeside (5 Maii 1924) his verbis: « Acceptis tuis informationibus die 29 elapsi Februarii. modo ad propositum a te dubium: — An vi can. 1990 Codicis iuris canonici po-dt Ordinarius declarare via administrativa et summaria evidentem ex capite clandestinitatis nullitatem matrimoniorum <piae ante Decretum *Ve temere* celebrata fuerunt — respondere censeo: Negative, nisi agatur de illis matrimoniis clandestinis quibus etiam figura, ut aiunt, matrimonii deficiat et de quibus in responsi? huius Pontificiae Commissioni' sub die 16 Octobris 1919 n. 17. *icta ipostolicae Sedis*. XI. 179. — Ceterum quemadmodum ex citati-lui' litleri' deprehenditur, hoc genus causae matrimonialis in die-fiunt rariores » 2.

3. - « An responsio S. C. S. Officii, die 27 Ianuarii 1928 data prohibens ne acatholice in causis matrimonialibus actori' partes agere possit, comprehendat causas quae secus secundum can. 1990 tractentur. \ S. Officio responsum est die 14 Aprilis 1931. Litteris die II Februarii elapsi anni ad S. Off. datis, exponebat Excellentia Tua Rev.ma casus quosdam apud istam Rev.mam Curiam Episcopalem examinandos occurrere, in quibus, ad matrimonia mixta convalidanda. de valore matrimonii a parte acatholica prius inili indicium

Suprema haec S. Congregatio, re diligenter considerata, respondendum mandavit. praefato. casu? ah ipso Rev.mo Ordinario ad normam can. 1990-1992 pertractari potest. dummodo horum Canonum praescripta integre et praecise in causis definiendi' observentur. sive quoad certitudinem impedimenti et omni'sac dispensationis. sive quoad mo-

■) Cfi. iipiud EiiinmmIH Primuiii, M Opn/h/s rjrrpii* in mnsis tmlruiiQiiiulibun, 1041, Mik

dum procedendi. Si re- dubia manserit, ad S. Officium erit deferenda » .

I. - Episcopo Harrisburgensi interpellanti S. C. S. Officii, 20 Aprilis 1931, ita respondebat: « Lillier- die 19 Septembris elapsi anni ad S. Officium «latis, Excellentia tua Reverendissima notum faciebat acatholicam λ. declarationem petii—e invaliditatis matrimonii, quod ipsa contraxit cum IA. anno 1917, cum asserto impedimento disparitatis cultus. Ratio huius licentiae petendae afferebatur mulieris desiderium novas nuptias eum viro catholico ineundi. Haec Suprema S. Congregatio, re diligenter considerata, respondendum mandavit praefatum casum ab ipso Ordinario pertractari po-e ad normam can. 1990-1992. Horum canonum praescripta integre et praecise in re definienda erunt servanda, sive quoad certitudinem impedimenti et omissae dispensationis, she quoad modum procedendi. Si res dubia manserit, S. Officio deferenda. Ubi de invaliditate matrimonii in casu ex processu certo constiterit, dispensationem ab impedimento disparitatis cultus poterii Excellentia Tua ab hac S. Congregatione implorare, expositis causis quae ipsam suadeant et praehabitis cautionibus exigi solitis ad normam can. 1061, ut novae nuptiae eum viro catholico contrahi possint »

5. - « I). - I. I Irum *par certitudo*, de qua in canone 1990. haberi possit tantum ex certo et authentico «locuniento. an etiam ex alio legitimo modo.

II. Utrum *citatio partium*, de qua in canone 1990. facienda sit ante declarationem nullitalis matrimonii.

R. - Ad I. Negative ad primam partem, affirmativi* ad secundam.

Ad II. Affirmative ». G. I., 16 Iunii 1935 '.

6. - I' « I Irum dispensatio super impedimento disparitatis cultus ab habente a Sancta Sede potestatem, ab una tantum parti* ac ea quidem catholica, non requisiti- vel denegatis cautionibus impertita, valida sit.

2° Quatenus negative, utrum matrimonii ex hoc capite nullitalem per se ipse Ordinarius, ad normam can. 1990 iuris canonici, declarare valeat ». — Sacra Congregatio Sancti Officii, examinatis dubiis. 8 Iunii 1932 respondit: « Ad primum: *Me^alire*. Ad secundum: *Iffirniative*. dummodo ad mentem canonis 1990. ex certo et authentico documento quod nulli contradictioni vel exceptioni obnoxium -it. omnino constet de non requisitis aut de denegatis praescripti- cautionibus. El ad mentem. Men- autem haec est, quod attinet ad praeteritum, ut prudenti arbitrio Ordinariorum remittatur aut sanatio

3) Cfr. Primum FumagalU» *De Casibus cjeceptis*. p. 39 in nota. — i) Cfr. Primum Funuimilii, *De Casibus acceptis in causis matrimonialibus*, p. 38-39 in nota. — 5) A. «J. S.» XXI H, 363; *l>x Pontificium*, 1931, 255; *Periodica*, XXI, 38; 77u *Ecclesiastical llrvinr*, 98(1938), 2G2.

matrimoniorum iam celebratorum, ne eoniuges gratia sacramenti priventur, aut relinquuntur eoniuges in bona fide, aut talia matrimonia nulla declarentur ». S. C. de Propaganda Fide, 2 Augusti 1932".

7. - Causae matrimoniales de nullitate ob non appositae cautiones in matrimoniis mixtis tractandae sunt ad ordinarium tramitem iuris. S. C. S. Officii, . Maii 1911 (10 Maii 1941). Cfr. can. 1061, 7.

8. - « 1). - I. Itrum *casus excepti* can. 1990, sint laxative, an demonstrative enunciali.

II. Itrum processus, de quo in can. 1990, sit ordinis iudicialis, an administrativi.

III. An nomine *Ordinarii*, de quo in can. 1990, veniat vicarius generalis, saltem de speciali mandato Episcopi.

IV. Itrum sub verbis: *index secundae instantiae*, de quibus in can. 1991 et 1992, veniat tantum Episcopus, an etiani Officialis.

K. - Ad I et II. Affirmative ad primam partem, negative ad secundam.

Ad III. Negative.

Ad IV. Negative ad primam partem, affirmative ad secundam». C. I., 6 Decembris 1943 .

1. I. - S. R. Rota, decisione 9 Augusti 1922, agitata dubia ex capite vjs (j) metus an con-let de nullitate ordinationi' aut onerum ordinationi adnexorum respondit: Negative ad utrumque '.

2. - S. C. de Sacramentis competens est ad videndas causas respicientes obligationes ordinibus maioribus adnexas vel validitatem sacrae ordinationis etiam pro religiosis. *Coetus peculiaris Cardin.* 13 et 27 Novembris 1922 (Vide can. 259).

3. - S. R. Rota, 13 Ianuarii 1928, concordatis dubiis: I. An constet de nullitate sacrae ordinationis in casu — el quatenus negative: II. An actor contraxerit onera -talis sacerdotalis, sin minus: III. An actor, gravi metu coactus, -aero- ordine- receperit, cosque numquam ratos habuerit, ita ul redigendum sit ad laicalem statum sine coelibatus et horarum canonicarum obligationibus, ad normam canonis 211. Resolvit: Ad I. Negative. Ad II. Affirmative. Ad III. Affirmative ad primam partem, -eu non constare de gravi metu in casu:

I. - S. R. Rota, 1 Augusti 1928, in appellatione eandem sententiam de qua supra, nempe dici 13 Ianuarii 1928. confirmavit et executivam reddidit '.

5. - S. C. de Sacramentis-, 9 Iunii 1931, edidit Decretum quo promulgantur Regulae servandae in processibus super nullitate sa-

G) *Sylloz.*, u. 172. p

Can. 1993. — 1) U-

3) .1 l

crac ordinationis vel onerum sacris ordinibus adnexorum ima cum formulis adbibendis '.

2004 «D. - I trum, xi eau. 2004, § 3, in Lrbe fixam habere sedem timeatur dumtaxat postulator in processibus aposlolicis, an etiam postulator in processibus informalivis seu ordinariis.

R. - Affirmative ad primani partem: negative ad secundam ». C. 1., 16 Ianuarii 1936 '.

2039 « D. - An canon 2039, § 1 sit ita intelligendus ut competent -it ad processum informativum in causis Servorum Dei instruendum etiam Ordinarius loci, in quo testes utiliter examinandi sunt.

K. - Standum praescripto eiusdem canonis 2039. § I. seu negative ». C. I., 25 Iulii 1931 '.

2077 S. R. Congregatio, 15 Ianuarii 1935, *Instructionem* edidit ' de postulatoriis litteris conficiendis. Tribus paragraphe determinatur. — «) quibus dandae litterae postulatariae pro introducenda causa Servi Dei et qua ratione dandae. quibus et quomodo dandae litterae postulatariae pro oblinendo Officio el Missa alienin' Sancti aut Beati. — c) a quibus ct quomodo dandae litterae ad obtinendam alicuius festi ad universalem Ecclesiam extensionem '.

Officio S. R. Congregatio. 25 Novembris 1931. decretum dedit, de ωυΟώ niO(|) servando in examinandis processibus informativis pro signanda Commissione super introductione causarum Servorum Dei et pro causis confirmationis cultus. Decreto ad indicium ferendum circa valorem processus informativi etc. vocantur illi consultores qui Officiales Praelati inscribuntur. Reditur proinde in certa mensura ad difficiliorem antiquam praxim et modum procedendi '.

Officium «(D. ' A'l praescriptum canonis 2101 extendatur etiam ad disceptationem martyrii Servorum Dei.

R. - Negative ». C. 1., 28 Iulii 1932 '.

Officium S. R. Congregatio, 4 Ianuarii 1939, edidit *Normas sen antias* in construendis processibus ordinariis super causis historicis. En textus Normarum: « De causis Beatificationis el Canonizationis

1) .1. J. S., XXIII, 157. Decretum et Ilcgulas invenies etiam in imis *Institutionibus*, 111, Appondlc. III.

Can. 2004. — 1) A. J. .S., XXVIII, 17H; *Apollinaris*, IX, 113; *Revue des Commitmilites Rclifficuscs*, XII (1930), 120; *lits Pontificium*, XVI (193G), 100; *.Xoinillc Merite Theol'ii/in*, vol. G3 (193G), 752.

Can. 2039. — 1)J. .1. A', XXIII, 338; *Ttriodica*, XXI, 12.

Can. 2077. — 1)J. J. S., XXVII, 58.

Can. 2082. — 1).1. J. S., XXVII, 310; ex quo patet de< return quidem datum fuisse. a. 1931, promulgatum autem in yf. yf. <S. solummodo fuisse anno 1935.

Can. 2101. — 1) J. J. S.. XXIV, 311; *Periodica*, XXI, 289.

Servorum Dei admodum sollicitus, SS. mus I). ÆN. Pius Divina Providentia Papa VI, iudicialis formae veterem morem ac ordinem, in causis historicis seu antiquis, renovandos censuit, praesertim circa ea «piae ad probationes referuntur; quod opportune sancitum fuit per *Motu Proprio* diei 6 Februarii 1930. Ad praescripta idcirco Summi Pontificis rite exsequenda, ipsa rerum natura suadente atque experientia duce, opus visum est necessarium congruas statuere normas fideliter servandas ad Processus Ordinarios in Causis historicis instituendos. Huius rei rausa, Sacra haec Rituum Congregatio, prae oculi-habens (piae ad rem in Codice Iuris Canonici statuuntur, peculiare-piae sequuntur addit normas:

1° Antequam Processus instituatur, Ordinarius, audito Fidei Promotore seu Fiscali, Commissionem instituat trium membrorum, <piorum peritia circa litoriea- methodo- et circa archivales investigationes omnino sit probata. Ili- competit « in solidum » officium colligendi omnes fontes scriptos circa vitam, virtutes vel martyrium, antiquam famam sanctitati- vel martyrii, aut antiquum cultum Servi Dei.

2° Si Servus Dei ad aliquam religiosam Familiam pertinuerit, duo Commi—ioni- membra (idem religiosae Familiae extranei esse debent.

3° Oui sunt membra Commissionis induci debent uti « testes ex officio », tum in Processum super perquisitione scriptorum, in quo -cripta Servi Dei. (piae suis investigationibus ipsi invenerint, -deponent, tum in Processum super fama sanctitatis, virtutum vel martyrii et miraculorum. In hoc altero Processu iisdem erit enumerare ac describere -ingillalim quas ipsi peregerint investigationes. Praeterea sub -auditate iuramenti declarare debent: 1) omnes investigationes peregis-e ac omnia collegisse quae ad Servum Dei quomodocumque referri possint; 2) nullum documentum aut textum adulterasse vel mutilasse. lidem vero testes interrogandi quoque sunt circa authenticitatem et valorem singulorum documentorum vel textuum allatorum.

4 Documenta et testimonia scripta, in praedicta investigatione collecta, inseri debent in Processum, aut in originali, aut in originalis

5' Testes omne-, in responsionibus ad interrogatoria et ad articulos circa vitam, virtute-. antiquam famam -auctitatis vel martyrii, aut antiquum cultum, omne- illa- notitia- omittant, quae ipsis ex lectione tantum testimoniorum -criptorum innotuerunt » 1.

QI/9 « I). - Vu sufficiat ad effectum amotionis invitatio publica ai| reljuitionein per edictum <l ephemeridem facta ad in-lar citationi-, de qua in canone 1720. quando parochus non com-

paret, et plane ignotum manet ubi degit, eo ipso quod parochus invitationem praedictam effugere intendit.

Provisum in canone 2143, § 3 ». C. I., 24 Novembris 1920 .

2146 S. C. Concilii, 12 Ianuarii 1924, ad dubium: « Quale temporis spatium concedatur ad recursum interponendum a definitivo decreto remotionis, ad effectum canonis 2146 ii) casu». Respondit: «Tempus utile ad recursum interponendum a definitivo decreto remotionis, ad effectum § 3 canonis 2146 Codicis, r>-e dendum ab intimatione eiusdem decreti, supputandum, ad normam canonis 34, § 3, n. 3 et canonis 35, certiore facto Ordinario loci ab ipso recurrente de legitime interposito recurso ad Apostolicam Sedem » 1.

2150 I. - Ordinarius ad normam cau. 189, § 2 potest valide accipere renuntiationem, elapso iam mense ab ipsa renuntiatione facta, nisi resignatarius ante acceptationem renuntiationis, renuntiationem ipsam Ordinario exhibitam revocaverit et revocationem Ordinario significaverit. C. I., 14 Iulii 1922 (Vide can. 189).

2. - S. C. Concilii, 11 Novembris 1922, declaravit dari pōssc clerico renuntianti pensio super beneficio renuntiato (Vide can. 1429) '.

3. - Ordinarius potest admittere renuntiationem paroeciae cum reservatione pensionis ad vitam pensionarii super beneficio paroeciali in favorem renuntiantis, firmo praescripto can. 1129, § 2. C. !.. 20 Maii 1923 (Vide can. 1429) 2.

2154 C. !.. 24 Novembris 1920, declaravit examini de quo in can. 159. § 3, n. 3, non esse subiiciendum parochum a paroecia remotum et ad aliam translatum ad normam can. 2154 (Vide canonem 459).

2162 I. - S. C. Concilii, 21 Iulii 1919. declaravit nec concursum nec examen requiri in translatione parochorum de qua in can. 2162 el sequentiou* .

2. - C. !.. 24 Novembria 1920, declaravit examini de quo in can. 159. § 3. n. 3, non subiici parochum ad aliam paroeciam translatum vi can. 2162-2167 (Vide can. 459).

2218 S. R. Rota, 7 Iulii 1924, declaravit non sustineri excommunicationem latae sententiae inflictam a Vicario Generali in officialem Status civilis qui assistentiam praestiterat matrimonio civili duorum catholicorum qui a fide defecerant et >olo matrimonio civili iungi volebant. Sententia primae instantiae cassata est quia indices de

Can. 2143. c 1) J. XII. 577; *Periodica*, N. 256; *Zils Pontificium*, 1923, 125.
 Can. 2146. 1) A. l XVI. 162; *Periodica*, XIII, 130.
 Can. 2150. 151. — 2) *The AusinihiTiau Cu'holie Htcord*, 1931, p. 61
 Can. 2162. 1) j . 3 IS,

-olo facto assistentiae praestitae indicarunt, et indicium ad ipsos spectabat etiam de valore decreti, quod non sustinebatur quatenus in publico officiali latum fuerat. Publicus enim officialis, in casu, cooperatur tantum materialiter actioni illicitae sponsorum: et materialis cooperatio intrinsece mala non est et causae ad ipsam ponendam iustae esse queunt, (piae cooperantem ipsum excusare possunt) '.

2229 « J). - An metis gravis a poenis latae sententiae eximat si f[e]l[e]ctum, quamvis intrinsece malum et graviter culpabile, non vergat in contemptum fidei aut ecclesiasticae auctoritatis vel in publicum animarum damnum ad normam canonis 2229, § 3, n. 3.

R. - Affirmative ». C. I.. 30 Decembris 1937

2233 « 1). - An ad normam canonis 2233, § 2. ob violationem praecepti peculiaris, quod communitum erat censura ferendae sententiae, statim post delictum comprobatum censura infligi possit: an vero praemittenda sit nova monitio.

R. - Affirmative ad primam partem, negative ad secundam ». C. I. 11 Iulii 1922 '.

2235 Recurrens ad laicalem potestatem causa i exerci-
ituuu tiuin jurisdictionis ecclesiasticae, si recursus inefficax reni-
neat, puniri potest vi can. 2235. ut reus delicti frustrati aut conatus
delicti. C. I.. 25 Iulii 1926 (Vide can. 2331) '.

2243 S. R. Rota, 18 Iugusli 1921. in appellatione ad ipsam inter-
44 posita in causa excommunicationis, quae in prima instantia
incurra (licebatur ob usurpationem bonorum ecclesiasticorum, propo-
-ito dubio: « An constet actorem in excommunicationem incidisse in
casu » Sententiavit: « Negative, non constare actorem in excom-
-municationem incidisse in casu ». Inter motiva sententiae haec duo ut
deci-iva afferuntur: quod extrema delicti in actore non inveniuntur,
cum ipse factum excommunicatione punitum non commiserit; quod,
etiam si admittitur factum ab actore commissum extrema delicti continere,
admittendum tamen non ipsum actorem non *praesumpsisse* agere contra
legem poenalem quae *praesumptionem* requirebat. Quae causa reso-
-luta est iure ante Codicem vigente, quia facta ad illud tempus refe-
-rebantur et illa lex reo, «pii in casu de facto est actor, erat favora-
-bilior ad normam can. 2226. § 2 '.

2247 Iuramentum ligatur reservationibus poenarum quae vigent in
loco in quo est. C. I.. 24 Novembris 1920 (Vide can. 11).

Can. 2218« — 1) I) t) « seu toutentitle, XVI,

Can. 2229. 1) I. I. S.

Pontificium, XVIII (1938) 119. Thcoloauhc-ttruMuche QiuirtUuschriU, 91 (1938), 539.

Can. 2233. - 1) j. j. XI. JjO; Pcr«sl,ca, Xf, IQG; *Ils Pontificium*, 1922, 127.

Can. 2235. 1) i. J. XVIII. 391.

Can. 2243. 1) * u ficiilentiac. XIII,

2252 « I). - Utrum in canone 2252, quo statuitur *obligatio recur-*
re ad Episcopum aliumve facultate praeditum, etc., verba illa *facultate praeditum* re-tringenda sint ad vocabulum *aliumve*; an etiam pertinere dicenda sint ad aliud vocabulum *Episcopum*, ita ut Episcopus, qui non sit facultate praeditus, mandata dare nequeat.

R. - Negative ad primam partem, affirmative ad secundam, -eu Episcopum mandata dare non posse, nisi facultatem habeat a iure vel ex Sedis Apostolicae concessione». C. 1., 12 Novembris 1922 '.

2254 1. - S. Poenitentiarum, 21 Aprilis 1921. ad dubium: « Vi Bul-
lae Cruciatuae, die 31 Decembris 1914 nationi Lusitanae concessae, indulgetur: *ut omnes absolvi in foro conscientiae possint a quovis confessorio a peccatis et censuris quibuscumque et quocumque modo etiam speciali reservatis a iure vel ab homine, ita ut sic absoluti non teneantur deinde recurrere ad alium quemcumque superiorem*. Quaeritur: Utrum tale indultum, post promulgationem C. I. C., facultatem faciat absolvendi etiam a censuris *specialissimo modo* Sedi Apostolicae reservatis». Respondit: « Ad dubium, prout proponitur, negative: posse tamen etiam in hisce casibus absolutionem, ceteris paribus, poli atque impertiri vi et ad praescriptum canonis 2254 » '.

2. - Vi Declarationis S. Poenitentiarum, 4 Maii 1937, sacerdos qui vi can. 2388 excommunicationem incurrit ob attentatum matrimonium nequit absolvi ne vi quidem can. 2251, I, nisi a S. Poenitentiarum. excepto solo casu periculi mortis (Vide can. 2388) 2.

GDI 4 I. - S. C. S. Officii, 14 Ianuarii 1921. declaravit aliquos e
A.rr c]ero bohemo sacerdotes excommunicationem de qua in ea-
none 2314 incurrisse

2. - Commissio Pontificia pro Russia, 12 Ianuarii 1929, monuit Ordinarios ut sibi submitterent casus conversionum schismaticorum russorum clericorum *.

3. - Commissio Pontificia pro Russia, 26 Augusti 1929. dedit *In-*
structionem ad Ordinarios locorum de Russis ad catholicam Ecclesiam redeuntibus. In ipsa dantur normae servandae eum
laici- tum clericis seu diaconis et sacerdotibus '.

2315 S: ex praescripto can. 1240, § 1
priventur, qui mandaverint suum corpus cremationi
tradi, saepius contingit, ut* eorum catholici parentes aul propinqui

Can. 2252. I) J. I. XIV, BG5; *Periodica*, XI, 181; *Pontificium*, 1922. 132.

Can. 2254. I) J. I. XI (1, 239; *Periodica*, X, 321. - 2) *Periodica*, XXVJ, 591

Can. 2314 1) .I. J. xii, :n
3) .I. .I. S

•() Λ Κορονητα

super-tite- advocent ministrum acatholicum, ut ritum funeris haereticorum eorum corporibus ante cremationem adhibeat.

Qui modii' agendi non solum communicationem activam in divinis cum haereticis pariter illicitam continere, sed etiam can. 2316 plecti videtur, eum praesertim in regionibus catholicis haeresis propagationem aliquo modo iuvare dicendus sil.

Quaeritur igitur:

1° An tales catholici dicendi sint suspecti de haeresi ex canone 2315.

2° An ex can. 2315 actibus legitimis prohibeantur aut etiam habendi sint tanquam haeretici, haeticorum poenis obnoxii.

3° An aliam poenam ecclesiasticam incurrant aut poenam excommunicationis ex can. 231 I ipsis comminari aut infligere consultum sit ».

S. C. S. Officii, 23 Februarii 1926 (n. 1004/25) ita respondit:

« Sacra Congregatio, dum te enixe hortatur ut vigili cura adlaborare ne cesses nedum contra vetitam cremationis praxim, sed etiam contra praedictum haeticarum exequiarum abusum: tibi insimul mandat ut fideles accurate edocendo satagas, eos qui funera haeticorum pro suis petant, tanquam de haeresi suspectos haberi, et consequenter obnoxios esse poenis ferendae sententiae per can. 2315, in terminis ab eodem praestitutis, comminatis; et si monili non respuerint. posse excommunicationi?» censura mulctari; nec ad Sacramenta («se admittendos, nisi antea, (pro nudiori modo indicio Amplitudinis Tuae fieri potuerit, scandalum reparaverint » '.

999η s. c. s. 21. H. ii. 931. a' dubium: «An sanctiones contentae in canonibus 2320. 2343, I I, 2367, 2369 C. T. C., quaedam delicta excommunicatione latae sententiae specialissimo modo Sanctae Sedi reservata plectuntur, extendantur ad universam Ecclesiam ». de expresso mandato Pii Pp. XI decrevit: « Huius* modi sanctiones, attendita omnino extraordinaria ipsorum delictorum gravitate, extendi ad universam Ecclesiam latinam et orientalem cuiuscumque ritus, atque eorundem delictorum cognitionem quoad forum internum Sacrae Poenitentiariae. quoad forum externum Sancto Officio reservari » '.

2334 - « L). - I Irum ad incurrendam excommunicationem, qua in canon»' 2331. n. 2. sufficiat recursus ad laicalem potestatem causa impediendi exercitium jurisdictionis ecclesiasticae, an requiratur praeterea ut recursus -num sortiatur effectum.

Can. 2315. 1) -*Irntir fur kalholischt Krekenrerht*, IOß (1926), p. 191.

Can. 2320. — II J. J. SM XXVI 550: fus *Pontificium*, 1931, 295: *Xmtrllc Revue I ht nl/yjii/ut* b2 (1925). 76.

ii. - Negative ad primam partem, affirmative ad secundam, lino tamen praescripto canonis 2335 ». I., 25 Iulii 1926 l.

2. - Sacra Congregatio Concilii, 14 Octobris 1916, declaravit incurrisse excommunicationem eos qui exercitium iurisdictionis impederunt Archiepiscopo Stepinac (Aide can. 2313).

QOZ1 I. - Sacerdos qui suum Ordinarium ad Tribunal laicale traxerit excommunicationem speciali modo reservatam Sanctae Sedi incurrisse declaratur. S. C. Concilii '.

2. - Sacra Congregatio Concilii, 14 Octobris 1916. declaravit incurrisse poenas hoc canone statutas illos qui ad laicum tribunal Archiepiscopi Stepinac traxerunt (Vide can. 2343).

I. - Sanctiones huius can. 2313, valent etiam pro Ecclesia Orientali. S. C. S. Officii, 21 Iulii 1931 (Vide can. 2320).

2. - « Iudicialis actio, qua Exc.mus Aloysius Stepinac, Archiepiscopus Zagabrics, per civilem iugoslaviae magistratum luit arbitrio coniectus in carcerem atque iniuria damnatus, universum catholicum orbem atque civilem ipsam societatem vehementer commovit.

Ecclesia tribus praesertim Codicis Iuris Canonici praescriptis sacros Pastores coramque dignitatem ac libertatem luetur, comminans excommunicationem ipso facto incurram ab eis

1. qui ad iudicem laicum traxerint Episcopum, praesertim proprium (can. 2341),

2. qui violentas manus iniecerint in personam Archiepiscopi seu Episcopi (can. 2343, § 3), *

3. qui directe vel indirecte impederint exercitium iurisdictionis seu potestatis ecclesiasticae, ad hoc recurrentes ad quamlibet laicalem potestatem (can. 2334, n. 2).

Omnes eiusmodi excommunicationes -uni. pro casuum varietate, -impliciter vel speciali modo Sedi Apostolicae reservatae.

S. Congregatio Concilii igitur, cleri populique christiani disciplinae praeposita, (pium praelata crimina nullam habere causam graviter minuentem impudibilem dignoscantur (can. 2205, 3. 2229, § 3. n. 3), augentes veto habeant, praesertim oh singularem Exc.mi Iuri offensi dignitatem (can. 2207. n. I). praesentibus declarat eos omnes, (pii ad memorata delicta patranda physice vel moraliter concurrerint, aut eorundem necessarii participaverint (can. 2209, § 1-3), excommunications supra relata incurrisse, cuiusque -uictio- permansuros, donec a Sede Apostolica absolutionem impetraverint ». Declaratio S. Congregationis Concilii 11 Octobris 1916

Can. 2334. — 1) J. A. S., XVHT, 301; *PerÙxHcu*, XV, 172.

Can. 2341. — 1) *Xoti/lciilit* ista refertur in A. A. £., XX, lit», «||<t o Mali 1023;/V-ritjdica, XVII, 138.

Can. 2343. — 1) *И. J. S.*, XXXVIII. UH.

superstitio.- advocent ministrum acatholicum, ut ritum funeris haeretici eorum corporibus ante cremationem adhibeat.

Qui modus agendi non solum communicationem activam in divinis cum haeticis pariter illicitam continere, sed etiam can. 2316 plecti videtur, cum praesertim in regionibus catholicis haeresis propagationem aliquo modo iuvare dicendus sil.

Quaeritur igitur:

1° An tales catholici dicendi sint -uspecli de haeresi ex canone 2315.

2° An ex can. 2315 actibus legitimis prohibeantur aut etiam habendi sint tanquam haeretici, haeticorum poenis obnoxii.

3° An aliam poenam ecclesiasticam incurrant aut poenam excommunicationis ex can. 2311 ipsis comminari aut infligere consultum sit ».

S. C. S. Officii, 23 Februarii 1926 (n. 101)4/25) ita respondit:

« Sacra Congregatio, dum te enixe hortatur ut vigili cura adlaborare ne cesses nedum contra vetitam cremationis praxim, sed eliam contra praedictum haeticarum exequiarum abusum: libi insimul mandat ut fideles accurate edocendo satagas, eos qui funera haeticorum pro suis petant, tanquam de haeresi suspectos haberi, el consequenter obnoxios esse poenis ferendae sententiae per can. 2315, in terminis ah eodem praestitutis, comminatis; el si moniti non resipuerint, posse excommunicationis censura mulctari; nec ad Sacramenta e«sc admittendos, nisi antea, quo meliori modo indicio Amplitudinis Tuae fieri notuerit, scandalum renaraverint » '.

OOOÎ) « S. Ofheii, 21 Iulii 1931. ad dubium: « An sanctiones conten[ae in canonibus 2320, 2313, § I. 2367, 2369 C. T. C., quibus quaedam delicta excommunicatione latae sententiae specialissimo modo Sanctae Sedi reservata plectuntur, extendantur ad universam Ecclesiam», de expresso mandato Pii Pp. \I decrevit: «Uniusmodi sanctiones, attenta omnino extraordinaria ipsorum delictorum gravitate, extendi ad universam Ecclesiam latinam et orientalem cuiuscumque ritus, atque eorundem delictorum cognitionem quoad forum internum Sacrae* Poenitentiariae. quoad forum externum Sancto Officio reservari » l.

9334 1.. "j. - I trum ad inem rei idam exconiiniicatioiiein, «lc qua in canone 2334, n. 2, sufficiat recursus ad laicalein potestatem causa impediendi «*_xercilium iuri-diel ion i- ecclesiasticae, an requiratur praeterea ut rccur-u- suum sortiatur effectum.

Can. 2315. 1) Archir fur kalholiscJie Kirchenrecht, 10G (192G), p. 191.
Can. 2320. f Pontificiam, 1931. 295; Vuirrllf Remit
i h.'nunffiiinf, 62 (1025), 7G.

[(. - Negative ad primani partem, affirmative ad -ecundam, lirnio tamen praescripto canonis 2335 ». C. L, 25 Iulii 1926 l.

2. - Sacra Congregatio Concilii, II Octobri- 1916, declaravit incurrisse excommunicationem eos qui exercitium 'iurisdictioni- impedi- verunt Archiepiscopo Slepinae (Vide can. 2313).

OQZI I. - Sacerdos qui suum Ordinarium ad Iribunal laicale tra- r± xeral excommunicationem speciali modo reservatam Sanctae Sedi incurrisse declaratur. S. C. Concilii l.

2. - Sacra Congregatio Concilii. 14 Octobris 1946, declaravit incur- risse poenas hoc canone statutas illos qui ad laieum tribunal Archiepi-

2343 I. - Sanctiones huius can. 2343, valent etiam pro Ecclesia Orientali. S. C. S. Officii, 21 Iulii 1931 (\ ide can. 2320).

2. - « Iudicialis actio, qua Exc.mus Aloysius Slepinae, Vrchiepi- copii Zagabricsis, per civilem lugoslaviae magistratum fuit arbitrio coniectus in carcerem atque iniuria damnatus, universum catholicum orbem atque civilem ipsam societatem vehementer commovit.

Ecclesia tribus praesertim Codicis Iuris Canonici praescriptis sa- cros Pastores eorumque dignitatem ac libertatem luetur, comminans excommunicationem ipso laeto incurrendam ah eis

1. qui ad indicem laieum traxerint Episcopum, praesertim pro- prium (can. 2341),

2. qui violentas manus iniecerint in personam Arehiepiscopi -eu Episcopi (can. 2343, 3),

3. qui directe vel indirecti* impederint exercitium iurisdiclio- nis seu potestatis ecclesiasti* recurrenh

caloni potestatem (can. 2334

Omnes eiusmodi excommunicatione- -unt. pro casuum varietate.

S. Congregatio Concilii igitur, cleri populique christiani discipli- nae praeposita, quum praefata crimina nullam habere causam graviter minuentem impulabililatem dignoscantur (can. 2205. § 3. 2229. § 3. n. 3), augente- vcio habeant, praesertim oh -ingularem Exc.mi Viri offensi dignitatem (can. 2207, η. I), praesentibu- declarat eos omnes, qui ad memorata deliria patrandi phy-ice vel moraliter concurrerint, aut eorundem necessarii participes ex-tilerint (can. 2209. § 1-3). ex- communicationes supra relata- incurrisse, eisque -ubiecto- penmansu- a Sede Apostolica absolutionem impetraverint ». Declaratio '«ationis Concilii II Octobri- 1946 .

Can. 2334. 1) J. J. 5., XVIII, 391; Periodica, XV

Can. 2341. 1) Xotiflcidio jsta refertur in

«l, XVII, 138

Can. 2343. ■

I. - S. (λ Concilii, 13 Iunii 1925, ad dubium: « An declaratio-
1. tjoncs s. β. C.oncilii anni 1890 et 1923, quibus mensurae in
l nivcreitatibus Germaniae usitatae, quae speciali nomine *Bestim-*
nuingniensuren vocantur, poenis ecclesiasticis »ubiieiuntur. illas tan-
tum mensuras respiciant, iuxta nonnullorum recentiorum sententiam,
quae cum periculo gravis miIneris committuntur, vel etiam comple-
dantur eas, quae sine periculo gravis vulneris fiunt in casu ». Respon-
dit; « Negative ad primam partem, affirmative ad alteram » '.

2. · « I). - An, in iis locis in quibus sententia de duello habendo
reservatur tribunali quod dicitur « honoris », provocantes et acceptan-
tes incurrant in poenas de quibus in can. 2351 ipsa provocatione vel
acceptatione.

R. Affirmative, nisi certo constiterit provocantes et acceptante-
non habuisse intentionem duellandi ». ('. I., 26 Iunii 1947 '.

2357 S. C. S. Officii, 2 Augusti 1929, ad dubium: «Utrum li-
cita sit masturbatio directe procurata ul obtineatur spenna.
quo contagiosus morbus *blenorragia* scienlilice delegatur et. quantum
fieri potest, curetur ». Respondit: « Negative » '.

9 Q £ 7 I. - Huius can. 2367 sanctiones valent et pro Orientalibus.
^ 3 0 / (; Sancti Officii. 21 Iulii 1934 (Vide can. 2320).

2. - S. C. S. Officii, 16 Novembris 1931, ad dubium: « An inter
indirecte inducentes, de quibus in canone 2367. § 2 Codicis I. C.,
adnunierandus etiam sit confessarius (pii, sive intra sive extra con-
fessionem -acramentalem, alicui persuaserit in turpibus inter se pa-
trandis aut nullum aut certe non grave inesse peccatum, euinque con-
sequenter, de aliis tantum sibi postea confilendem, sacramentaliter
absolvit vel lingit absolvere». Respondit: « Affirmative, facto verbo
cum Ss.mo » '.

Sanctione» huius» can. 2369 valent etiam pro Orientalibus,
s c s Officii 21 Iulii 1934 (Vide can. 2320).

997 Q S. C. Concilii, 28 Iulii 1931. excitat vigilantiam Episcoporum
4-0 ' super clericos ut habitum ecclesiasticum deferant. In negle-
gente» animadvertere possunt Ordinarii ad normam can. 136, § 3; 188.
n. 7 et 2379 (Vide can. 136).

2381 I. - S. C. Concilii, 10 Iulii 1920, ad dubia: « 1. Utrum su-
Mineri vel tolerari possit centenaria et immemorabilis hispa-

Can. 2351. 1) I. .1. -S., XVIII, 132. Cfr. *11 Moniture ecclesiastico*, XXXV.III, 207
<1 tiqe. ubi de argumentis a Venneerseh, *Ptiodica*, XIV, 172 allatis ad mitiorem inducendam
iu huc re disciplinam. Quae tamen argumenta a S. t?cde admissa non sunt. Cfr. etiam *Perio-*
dica, XV, 51. — 2) -I. J. S.» XXXIX 371. I

Can. 2357. — 1) J. A. XXI, 190.

Can. 2367. — 1) J. J. XXVI 631; *Sal Terror*, 1935. iG| ef 252; *Apollinari**,
1935 72.

nica consuetudo lucrandi fructu.- praebendae quotidianos, etiamsi una tantum vel duabus horis canonicis praebendalibus choro assistat in die naturali vel liturgico; II. Itrum Codicis canon 2381 urgeat diem in casu non residentiae, non graviter culpabilis, vel materialiter tantum, non formaliter culpabilis ac notoriae; III. Itrum post vigentem canonem 2381 beneficiarius vel canonicus illegitime absens retinere possit fructus respondentis privatae recitationi officii divini; IV. Itrum ex fructibus praebendae adhuc possessae salvanda sit, et a possessore (licet illegitime absente) retinenda portio quaedam ab Ordinario designanda et ad ipsius praebendati sustentationem officii; V. Itrum attentis fabricarum indigentibus, possint statuta capitularia cum Ordinarii approbatione statuere fructus amissos esse fabricae ecclesiae* tradendos in toto vel in parte; VI. Utrum absentiae tempus sit per dies an per horas canonicas supputandum, et quot dies illegitimae absentiae requirantur ut (piis irresidentibus censeatur, ac contra eum procedi possit ad normam canonum 2168-2175; VII. Itrum illegitime absens teneatur fructus restituere ante sententiam declaratoriam ». Respondit: « Ad I. Negative; ad II. Affirmative, dummodo ne concurrant causae excusantes iuxta canones 120 et 121, vel pontificium indutum; Ad III. Negative; ad IV. Negative; ad V. Standum dispositioni canonum 1475, 1476 et 2381: ad VI. Esse supputandum per dies integras, et tempus illegitimae absentiae computari statim a tempore transacto trium mensium, seu alio legitime vacationis: ad VII. Affirmative » (Vide can. 418) 1.

2. - S. C. Concilii, 15 Ianuarii 1921. declaravit absentes a choro vi indulti cum clausula: *amissis inter praesentes tantum* iudicari habere ad fallentias, dummodo ne agatur de fallentibus ex distributionibus inter praesentes tantum provenientibus (Vide can. 395).

3. - S. C. Concilii, 15 Martii 1924, ad dubia: « ... II. Quum in *Toletana et aliarum*, die 10 Iulii anni 1920, resolutum sit tempus absentiae esse supputandum per dies integras, an dies quae eandem illegitime absit aliquibus tantum horis, sed non omnibus, debeat haberi ut dies residentiae vel ut dies absentiae; III. An illa die, qua canonicus illegitime absit aliquibus, non omnibus horis, privetur tantum distributionibus horarum quibus illegitime abfuit, vel Ium fructibus tantum distributionibus pro rata illarum horarum illegitimae absentiae, vel tandem tantum fructibus totius diei tantum distributionibus horarum quibus illegitime abfuit ». Respondit: « ... I. Negative, affirmative ad secundam; Ad III. Negative ad primam et secundam partem, affirmative ad tertiam » 2

I. - S. C. Concilii, 13 Iunii 1925. declaravit sanctionem: *secus*

1 E Can. 2381. — 1) A. J. S. XII. 357. Cii. Luffi Cozztl in *II Monitore ecclesiae* Hcu, Vol. III. p. 229 m. n.: itemque M. n. Coronato, in *Perfice munitu*, VIII (1933). p. 509-001 cl IX 501-512.

censeantur absentes, id utrumque, quod in can. 109. § I. adducitur, praescripti membrum referri (Vide can. 109).

5. - S. C. Concilii, 23 Aprilis 1927. ad dubium: « Cum in *Ibulen.* diei 15 Martii 1931 resolutum fuerit, diem integre computandum esse in casu illegitimae absentiae a choro etiam per aliquot horas, quaeritur: An eadem computatio facienda sit in casu illegitimae absentiae ab aliqua hora ex parte illius qui obtinuit indultum: *pro diebus et horis*». Respondit: « Affirmative » '.

2388 I. - S. Poenitentiaria, 18 Aprilis 1936. decretum edidit quo absolutio sacerdotum ab excommunicatione, ob attentatum etiam civile tantum matrimonium, et actu cum muliere qaste conviventium eorumque adiutio ad participationem Sacramentorum in ore laicorum Sacrae Poenitentiariae Apostolicae exclusive reservatur. In ipso autem decreto haec praeter alia leguntur: « Sanctitas sua... suprema auctoritate decernere ac statuere dignata est. ut firma excommunicatione, de qua in can. 2288. § I, absolutio ab ea in casu supra exposito et con-equeⁿ* supplicantis admissio ad Sacramenta mort' laicorum -useipienda. ab ipsa tantum Sacra Poenitentiaria Apostolica, servata speciali procedendi forma et sub peculiaribus quibusdam cautelis et conditionibus ab eadem Sanctitate sua patefacti. ac praescriptis, concedi possint; et si forte concedantur ab aliquo sacerdote in periculo mortis, maneat obligatio ad ipsam Sacram Poenitentiarium recurrendi, ut praescribitur canone 2252 pro cen*uri* a iure Sanctae Sedi specialissimo motio resonatis » '.

2. - S. Poenitentiaria. 1 Maii 1937, emisit declarationem super decreto 18 Aprilis 1936. Vi huius declarationis constat Romanum Pontificem mandasse publici iuri* fieri quae sequantur, nempe « banc esse mentem legislatori*, scilicet: Absolutionem a censuram, de qua supra, ita esse Sacrae Poenitentiariae reservatam ut nemo unquam, excepto casu periculi* mortis, ab ea absolvere possit, non obstante qualibet facultate, sive per can. 2251. § I. sive per privilegium, sive denique per aliud quodeumque ius celeroquin concessa » '.

2386-87-89' *ti Ires canone* applicantur etiam societatibus clericis sine votis, quatenus sodale* vitam communem desunt. (. l. can. 673).

2408 !'aroclni* \. damnatu- a tribunali dioecesano ad mulctam pecuniariam et ad restitutionem pecuniae perceptae iniuste ultra fine* in laxa dioecesana admittit* appellavit ad S. R. Holam, quae

propositis dubiis: « I. An sustineatur poena inflicta in ca«u. II. An R. 1). Marcii* teneatur obligatione restituendi familiae I». P. franco* 117 in casu ». Sententiavit: « Ad I. Affirmativi, dempti- tamen exercitiis spiritualibus. — Ad II. Affirmative ». S. R. Rota. 2 Decembris 1922 '.

2410 !ste canon. Iis, si societates privilegio gaudeant dimissorias concedendi ad ordines suis subditis. C. 1., 2-3 Iunii 1918 (Vide can. 673).

Can. 2408. - 1) *Decisiones seu seniculitie*, XIV, 328 ut

3) J. .I. S., XIX 15.

Can. 2388. — 1) .I. J. S., XXVIII, 212; *I' riodica*, XXV, 199 et XXVI, 501 et 8<μ.ζ *Ipollinarie*, IX, 587 et X. 176; *Aotice/lt* 1 03 (1936), ill 1. 77i<ozof/Mc/ii'-pr</A- *li.tche Quarlalschriil*, »9 (1936), 821 et 00 (1937). 518. — 2) .I. 283; *I'c-*

INDEX CHRONOLOGICUS

documentorum de quibus saltem mentio fit

1915

	<i>canones</i>	
15 No\.	: S. Cong. Concilii . . .	106
15 Nov.	: S. Cong. Concilii . . .	108

1916

31 Jan.	: S. C. de Sacramentis . . .	758
9 Martii	: S. C. de Sacramentis . . .	758
22 Martii	: S. Cong. pro Ecclesia Orient.....	1
31 Martii	: S. C. Consistorialis . . .	110
1 Apr.	: S. C. Concilii . . .	106
1 Apr.	: S. C. Concilii - - -	408
8 Apr.	: S. C. S. Officii . . .	1279
3 Julii	: S. C. de Religiosis . . .	520
17 Nov.	: S. C. de Sacramentis . . .	758
13 Dee.	: S. C. S. Officii . . .	1076
22 Dee.	: S. C. S. Officii . . .	1141

1917

2 Jan.	: S. C. Consistorialis . . .	987
19 Jan.	: S. C. de Sacramentis . . .	1069
1 Febr.	: S. Rituum Congreg. . . .	947
25 Apr.	: S. Rituum Congreg. . . .	330
12 Junii	: S. Cong. Concilii . . .	166
15 Junii	: Benedictus XV	1328
2 Julii	: S. C. de Sacramentis . . .	1097
3 Julii	: S. Poenitentiarum	916
11 Julii	: S. C. Concilii	414
25 Julii	: S. C. S. Officii	139
- Aug-	: S. C. de Seminariis 1365, 1377	
10 Aug-	: Romana Rota	1427
op Aug-	: S. Cong. Concilii	1504
20 Aug-	: Secret. Stat.....	9

canones

15 Sepi.	: Benedictus XV	17. 242
15 Sepi.	: Benedictus XV - - -	216
15 Oct.	: Benedictus XV - - -	1
19 Oct.	: Benedictus XV	925
22 Oct.	: Benedictus XV	934
19 Nov.	: S. C. Concilii	824
19 Nov.	: S. C. Consistorialis . . .	151
9 Dec.	: Commissio Interpres . . .	17
9 Dec.	: Commissio Interpres . . .	1099
10 Dec.	: Comm. Consistorialis . . .	110

1918

3 Jan.	: Commissio Interpres . . .	12
3 Jan.	: Commissio Interpres . . .	859
3 Jan.	: Commissio Interpres . . .	906
3 Jan.	: Commissio Interpres . . .	1252
13 Jan.	: Commissio Interpres . . .	1251
11 Jan.	: Commissio Interpres . . .	1253
11 Jan.	: Cong. S. Officii	984
28 Jan.	: S. Romana Rota	1894
9 Febr.	: S. Cong. Concilii	5
9 Febr.	: S. Cong. Concilii	216. 466
17 Febr.	: Commissio Interpres . . .	339
17 Febr.	: Commissio Interpres . . .	166
17 Febr.	: Commissio Interpres 6. . . .	1217
17 Febr.	: Commissio Interpres . . .	1252
22 Martii	: Cong. S. Officii 6. 363. . . .	1406
30 Martii	: Comm. Interpres 6. . . .	1099
5 Apr.	: S. Cong. S. Officii	961
5 Apr.	: S. Cong. S. Officii	1061
13 Apr.	: S. Cong. Concilii	106. 108
13 Apr.	: S. Cong. Concilii	159
15 Apr.	: S. Cong. Concilii	459
25 Apr.	: S. C. Consistorialis	66. 319
30 Apr.	: S. C. Consistorialis	198

		<i>canones</i>		<i><'III<>IIrx</i>	
30	\pr. : S. (C. Consistorialis			1)ee	(C. Consistorialis . 141
		139, 58	1380	Dee	S C. de Religiosis . 121
30	\pr. : S. C. Consistorialis		151	30 1)ee	C. Consistorialis 116. 113
25	Maji : \icarialus Urbis		110		
2-3	Junii : Commissio Interpre*		11		1919
2-3	Junii : (Commissio Interpres				
		10, 768, 101	1036	10 Jan	S. Rituum Congreg. 818
2-3-Junii	(Commissio		139	Jan	S. Romana Rota 121 1922
Junii	Commissio Interpres		505	Jan	S. C. de Prop. Hide 111
2-3 Junii	(Commissio Interpres		673	20 Jan	S. C. Consistorialis 111
Junii	Commissio Interpres		987	26 Jan	Commissio Interpres 1125
Junii	(Commissio		1020	31 Jan	>. Romana Rota . 21 1519
2-3 Junii	Commissio Interpres		1023		S. C. Concilii . . 120
Junii	Commissio Interpres		1066	8 Febr	S. C. Concilii 5, I >. 798
2-3 Junii	Commissio Interpres		1076	Febr	S. C. Consistorialis 283
2-3 Junii	Commissio Interpres		1077		S. C. Consistorialis 909
Junii	Commi**io Interpres		1079		S. (C. (Consistorialis 1591
2-3 Junii	Commissio		1097	15 Febr	S. Romana Rota . 1922
2-3 Junii	(Commissio Interpres		1267	18 Febr	S. Romana Rota . 630
2-3 Junii	Commissio Interpres		2386	22 Febr	S. C. Consistorialis 111
2-3 Junii	Commissio Interpres		2389	22 Febr	S. C. (Consistorialis 427
2-3 Junii	(Commissio		2110	Febr	S. C. (Consistorialis 131
Junii	Commissio Interpres		2111	26	Commissio Interpres
2-3 Junii	(Comiui*io Interpres		2113		152 1125
11 Junii	S. Rituum Cong. .		1108	26	S. C. Concilii . 152
Junii	S. C. Concilii 362. 3 1, 841			26	S. Rituum (Congreg. 1275
Junii	S. C. Concilii . .		335	28	S. Romana Rota 151 1553
2 Junii	Commissio Interpres		669	Martii	S. (C. (Consistorialis 349
Junii	S. C. de Religiosi^ .		189	8 Marti	S. Rituum Congreg. 2, 308
Junii			1905	8 Marti	S. Rituum Congreg. 294
Julii	C. Consistorialis				S. Rituum 1119
		4. 66. 31		Martii	Benedictus 1495
Julii			981	19 Martii:	S. (. Consistorialis 330
Julii	S. Romana Rota . .		1096	13 Martii:	S. C (Concilii . .
Julii	S. Romana Rota . .		162	22 Martii:	S. ((Concilii . . 283
13 Julii	C. (Concilii . .		216	Martii :	Peculiaris (Coetu* (Car
13 Julii	C. Concilii . .		466		dinalium . . . 251
Julii	: S C. Concilii		1117	Martii:	Commissio Interpre* 505
13 Julii	Romana Rota . .		1880	28 Martii:	S. C. Consistorialis 111
11 Julii	S. Romana Rota . .		162	31 Martii:	S. C. de Religiosis 189
28 Julii	Commi\$Xio Interpres		514		S. C. de Religiosis 187
¶ \llg.	S. C. Consistorialis .		291		S. Rituum (Congreg. 1275
¶ \ug.		6, 319		¶ Maji	S. Rituum (Congreg. 1296
3 Sept.	S. C. Consistorialis		198	8	S. Cong. Consist. 127 131
27 Sept.	Commissio Interpres		518	10	Signatura \postolica 1892
25 Oct.	Commissio Interpres		UI	Majt	Benedictus \ \ . . 98
31 Ort.	S. C. de Seminarii*		1377	II	(Commissio Interpre* 139
4 No\.	S. C. Consistorialis		340	17 Maj'	Concilii . . 106
21 \ov.	Commissio Interpres			17 Maji	(Concilii . . 370
		6. 27. 131		17 Maj*	(Comitii . . 1532
4 Dec.	S. C. Concilii . .	25. 27		18 Maji	i Concilii . . 153
6 Dec.	S. C. de Sacramenti .	815			(C. de Religiosis .
6 Dec.	S. C. de Sacramenti				188. 500, 597. 615
11 Da		. 3		99	C. ile Religiosis . 615
11 Dec.		118. 1571			Peculiaris Coetu
11 D»n .		1881			tlinaliuni 251

		<i>canones</i>			<i>canones</i>
3'	Maji	: Signatura Apostolica	1892	.Xo%	s. Long. Concilii . . . 250
31	Maji	: Signatura Apostolica	1905	II Nov	S. Cong. Concilii . . .
2-3	Junii	: Commissio Interpres		11	
		2 186, 2187, 2389, 2410, 211	2113	11 Nov	S. Roman Rota 1119
40	Junii	S. C. Consistorialis	1328		S. Romana Rota 1151
29	Junii	S. C. Consistorialis	1173		S. Cong. Concilii 250
	Julii	S. C. S. Officii . . .	381	Nov	S. C. de Religiosi.- 545
	Julii	S. C. S. Officii . . .	001	26	S. Rituum Cong. 337
	Julii				S. Rituum Cong. 9. 370
		6. 2, 576	26		S. Rituum Cong. 350
10	Julii	Commissio Interpres	821	26	Cong. Sancti Officii 1102
10	Julii	(Commissio Interpres	867	26	S. C. S. Officii . 1099
11	Julii	(Commissio Interpres	816	30	S. C. de Religions 111
	Julii	S. C. Concilii . . .	1532	30	
15	Julii			30	Benedictus XV . . . 1350
		6, 141, 5 I. 637	637	3 Der	Commissio Interpres. 1099
lii	Julii	Poenitentiaria . . .	349	Der	S. C. de Prop. Fide
	Julii	(. S. Offit H . . .	381		1.1. 291. 309
	Julii	C. S. Officii . . .	681	20 Der	S. C. Consistorialis 1171)
1..	Julii	Poenitentiaria . . .	912	28 Der	S. C. Concilii . . . 339. 166
	Julii	C. Concilii . . .	159		
	Julii	Poenitentiaria	934		
21	Julii	C. Concilii . . .	2162		
	Julii	C. de Prop. Fide	218	Jan	Benedictus \ \ . . .
1		C. Consistorialis	216	Jan	S. C. de Prop. Fide
			1112		138. 112. 138 1317
		Consistorialis	1127		(Concilii . 5 20. 136
		Commissio Interpres		10 Jan.	. 520
		Commissio Interpres	111	10 Jan.	S. C. Concilii . 810
		Commissio Interpres	956	Jan.	S. C. Concilii . III
		Benedictus	216	Jan.	Cong. S. Officii . 2311
		S. C. Consistorialis	1501	15 Jan.	Cong. S. Officii
6	Oct.	S. C. de Religiosis 6 0	573	26 Jan.	S. Rituum Cong. . 006
	Ori.	(Commissio Interpres . . .		29 Jan.	Benedictus X \ . . . 132
		6. io. 395, 618		6 Febr	S. C. de Sacramenti 1023
16	Ori.	Commissio Interpres	199, 871		Benedictus \ \ . . .
16	Oct.	Commissio Interpres	396	Febr	Concilii . . .
	Ori.	Commissio Interpres . . .	122	II	Cong Concilii 111
	Ori.	(Commissio Interpres . . .		Febr.	Cong Concilii 116
16	Oct.	Commissio Interpres	567, 578		Concilii
16	(hi	(Commissio Interpres	569	Febr.	(Concilii 1162
16	Ori.	Commissio Interpres	578	Febr.	(Concilii 6
16	Ori.	Commissio Interpres	621	21	Commissio Interpres* 851
	Ori.	Commissio Interpres 8.	756	21	Commissio Interpres* 867
16	Ori.	Commissio Interpres	822	28 Febr.	S. Rituum Cong. 1215
	Ori.	Commissio Interpres	871	Martii	Signatura Apostolica 1905
16	Ori.	Commissio Interpres	985	<) Martii	505
16	Ori.	Commissio Interpres	987	Martii	Benedictus \ \ 1169. 1521
16	Ori.	Commissio Interpres	120.1	13 Martii	S. Cong. Concilii 1501
16	Ori.	Commissio Interpres	1215	Manii	S. Romana Rota
16	Ori.	(Commissio Interpres	1355	Marlii	S. Romana Rota 1730
	Ori.	(Commissio Interpres	1111		Signatura Apostolica 10, 1536
	Ori.	Commissio Interpres	1990	6	Signatura Apostolica 630
29	(>ri.	(Commissio Interpres	1251	h	Signatura Apostolica 1536
		Commissio Interpres		26	Benedictus \ \ 319
		(Commissio Interpres	101		S. C. de Sacramenti- 1357

		mones			rimoncs
8	Maii	S. Cong. Concilii	824	11 Dec.	S. Cong. Concilii . . . 1507
20	Maii	S. C. de Sacramentis	1829	II Dec.	S. C. Concilii 1181. 1553
25	Maii	S. Cong. de Sarram.	1098	11 Dec.	S. Cong. Concilii . . . 1608
31	Maii	S. Cong.	1329	Dee.	S. C. de Seminariis . . . 1376
31	Maii	S. Cong. Concilii	1111	Dec.	S. Cong. Concilii . . . 1181
I	Junii	S. C. de Religiosi-	517	23 Dec.	S. C. Consistorialis . . . 193
	Junii	S. Rituum Cong.	818		
II	Junii	Benedictus	1521		1921
17	Junii	S. Romana Rota	1601		
19	Junii	S. Romana Rota	1092	Jan.	S. Rituum Cong. . . 806. 818
	Julii	S. C. de Prop. Fide	1532	Jan.	S. Rituum Cong. . . . 818
9	Julii	S. C. de Prop. Fide	1189	Jan.	S. Cong. Concilii 395, 420
	Julii		319	15 Jan.	S. Cong. Concilii . . . 420
10	Julii	S. C. Concilii 5, 118.	2381	Jan.	S. Cong. Concilii . . . 2381
16	Julii	S. Romana Rota . . .	1665	Jan.	S. Rituum Cong. . . . 818
25	Julii	S. C. de Prop. Fide . . .	1316	16 Jan.	Commissio Interpres . . . 520
		216, 217, 302,		18 Jan.	S. Romana Rota . . . 1691
25	Julii	S. C. de Seminariis	1376	Jan.	S. Pcnilentiaria . . . 931
27	Julii	S. Pcnilentiaria	931	Febr.	S. Pcnilentiaria . . . 6. 921
9	Sept	S. Rituum Cong.	1200	18	S. Pcnilentiaria . . . 922
		Benedictus XIV	129	19 Febr.	S. Cong. Concilii 6. 290. 838
	Oct	Benedictus XIV	931	19	S. Cong. Concilii . . . 335
23	Ort	S. C. Consistorialis	198	19 Febr.	S. Cong. Concilii . . . 155
		Cong. Sancti Officii	681	19 Febr.	S. Cong. Concilii . . . 471
		Benedictus XV . . .	955	19 Febr.	S. Cong. Concilii . . . 810
		S. C. Con*itoriali*	955	1 Marti	Commissio Interpres . . . 572
13		S. Cong. Concilii 5	76, 681	1 Marti	Commissio Interpres* . . . 5*1
18			1069	I Marti	Commissio Interpres . . . 597
18	Non		1380	Marti	Commissio Interpres . . . 617
20		S. C. Consi*toriali*	330	1	Commissio Interpres . . . 681
21		Commissio Interpres	10 642	1 Marti	Commissio Interpres . . . 1045
		Commissio Interpres	It 893	Marti	S. Cong. de Religiosis 192
		Comm. Interpres	130 159	Marti	S. Pcnilentiaria . . . 931
	λ o\	Commissio Interpres . . .	396	.Marti	S. Cong. Concilii . . . 113
		Commissio Inierpre*	111	Marti	Signatura Aposioliea . . . 1588
24		Commissio Interpres . . .	121	15 Marti	Signatura Aposioliea . . . 1688
21		Commissio Interpres . . .	159	Marti	Signatura Aposioliea . . . 1850
		Commi**io Interpres . . .	506	19 Marti	S. C. Consistorialis . . . 330
		Commi**io Interpres . . .		20 Marti	Commi**io Inierpre* . . . 216
21		Commissio Interpres . . .		Marti	Comm. de Religiosis* . . . 1253
		Comm. Inierpre . . .	535	30 Marti	Cong. Sancti (Illicii . . . 1279
		Commissio Inierpre*	909	30 Martii	Cong. Sancti Officii . . . 1399
		Commi**io Inierpre*	1237	16	S. Cong. Concilii . . . 120
21		Commi**io Interproc*		16	S. C. Concilii 833. 810. 1237
		Commissio Inierpre*			S. Cong. Concilii . . . 2251
		Commissio Inierpre*	1 132	30	S. C. Con*itoriali* . . . 330
21		Commi**io Inierpre*		19 Maii	S. Romana Rota . . . 1905
		(ommi**io Inierpre*	2113	28 Maii	S. Romana Rota . . . 1068
		Commi**io Inierpre*		11 Junii	S. Cong. Concilii . . . 138
		Commi**io Inierpre*	2162	13 Junii	S. C. de Prop. Fide . . . 1520
21		Comini**io Inierpre-		19 Junii	Benedictus XV. . . . 625
30		Benedicius		Julii	S. C. de Prop. Fide . . . 1532
	Dre	Benedicius		Julii	S. C. de Religiosis . . . 506
9	Dec	S. C. de Prop. Fide 216, 306		Julii	S. C. de Sacramentis . . . 1023
	Dec	S. C. Concilii 5, 27. 397. III		Julii	S. C. de Sacram. 1031, 1032
	Dr<	< (on< niirilii		Julii	S. C. de Sacramenti* . . . 1097

		canones			canone*
I	Julii	S. C. de Sacramentis . . .	1103		S. Pcnilentiaria . . . 911
9	Julii	S . . .	135 1475		Commissio Interpres . . . 139
9	Julii	Cong. Concilii	100	29 Apr.	S. Romana Rota . . . 1068
9	Julii	Cong. Concilii	420	Maii	S. Rom. Rota 152 1530
9	Julii	Cong. Concilii	828	Maii	S. Romana Rota . . . 1653
9	Julii	S Cong. Concilii	836	Maii	S. Romana Rota . . . 1196
9	Julii		840	13 Maii	S. Cong. Concilii . . . 118
	Julii	S. Cong. Concilii		10 Junii	S Cong. Concilii 10 1413
		1717, 1223 1226 1229		10 Junii	Cong. Concilii . . . 162
9	Julii	S. Cong. Concilii		10 Junii	S Cong. Concilii . . . 101
14	Julii	Commissio Interpres . . .	631	10 Junii	S Cong. Concilii . . . 101
21	Julii	S. C. de Religiosis	1233	II Junii	Cong. Concilii . . . 49
16		S. Romana Rota . . .	630	Junii	Pcnilentiaria . . . 933
18	Aug.	S. Romana Rota . . .	2213	16 Junii	Rituum Cong. . . . 1215
20		S. C. Consistofialis	330	16 Junii	Rituum Cong. . . . 1237
26	()ct	S. Cong. de Religiosi»	489	16 Junii	S. C. de Sacramenti' . . . 1098
		S. Cong. de Religiosis	555	20 Junii	S. Romana Rota . . . 1903
		S. Rituum Cong.	931	20 Junii	S. Romana Rota . . . 1939
		Commissio Biblica	1385	Junii	S. C. de Seminarii' . . . 1377
		Benedicius	3	23 Junii	S. C. de Religiosis . . . 501
30		Benedicius	1351	30 Junii	S. Rituum Cong. . . . 1118
30		Benedictus	1365	30 Junii	S. Rituum 1296
	Dee.	S. Cong. de Religiosis	522	1 Julii	Commissio Interpres . . . 180
	Dec.	S. Cong. de Religiosis	252	Julii	Commissio Inierpre» . . . 396
10	Dec.	S. Cong. Concilii . . .		Julii	Commissio Inierpre» . . . 1135
2i	Dec.	Benedictus XV	1357	Julii	Commissio Inierpre» . . . 216
				Julii	Commissio Interpres . . . 590
				6 Julii	S. Cong. Concilii . . . 408
				Julii	S. Cong. Concilii 106, 108
				Julii	Commissio Interpres . . .
11	Jan.		1127	Julii	Commissio Interpres . . . 93
11	Jan.	S. Cong. Concilii	1532	11 Julii	Commissio Interpr. 130 590
	Febr	S. Romana Rota	1291	Julii	Commissio Interpres . . . 189
3	Febr	S. Romana Rota 162. 718.		11 Julii	Commissio Inierpre . . . 191
	Febr	S. R. Rota 5, 1290. 1291		14 Julii	Commissio Interpr. 216 160
17	Febr	S. Poenitenliaria	933	1i Julii	Commissio Interpr. 10 160
		S. Romana Rota	1901	11 Julii	Commissio Inter. 165, 1096
21		S. Cong. de Religio*!*	580	11 Julii	Commissio Interpr. 166 173
	Marlii	Pius X I	160	11 Julii	Commissio Inierpre . . . 173
	Marlii	Pius XI	211	Julii	Commissio Inierpre* . . . 590
3	Marlii	S. Romana Rota . . .		11 Julii	Commissio Interpr. 5 631
	Martii	S. Romana Rota	1 195	11 Julii	Commissio Interpres . . . 777
6	Martii		505	Julii	Commissio Interpres . . . 987
8	Marlii	S. Cong. de Religiosis	510	Julii	Commissio Interpres . . . 1096
11		S. C. de Prop. Fide . . .	Co	Julii	Commissio . . . .
12	Marlii:	Pius XI	160	Julii	Commissio Inierpre' . . . 1 129
	Martii:	S. Romana Kola	1629	Julii	Commissio Inierpre* . . . 1517
			1507	Julii	Commis>io . . . .
11			1507	Julii	Commissio Interpres . . .
1:	Marlii	S. Rom. Rota 1553. 1629		Julii	< aimmissio Interpres . . .
18	Marlii	S. Romana Rota	1886	Julii	Commissio Inierpre» . . . 1891
20			5, 552	Julii	(iommissio Inierpre» . . . 1961
			698	Julii	< ommissio Interpres . . . 2150
9	Marlii:	S. Cong. de Religiosis	510	Julii	Commissio Interpres . . . 2233
		ile Prop. Fide . . .	1070	Julii	Commissio . . . .
		de Prop. Fid<	1099	Julii	
			300	Julii	I'iib XI 126

		<i>canones</i>				<i>canones</i>	
		Religiosis					
		56	639. 610			Peculiaris Coelus Car-	
						dinaliuni	250
\ng	111-		1364	- 4		Peculiaris Coetus Car-	
\tig	Cong. Sancti Officii		815			dinaliuni	251
kug	S. Rituum Cong.	5.	813	- 1		Peculiari- Coetus C»r-	
\ug	S. Cong. de Religiosis		56			dinaliuni	256
6 Mlg	S. Cong. de Religionis		639	27		Peculiari- Coetus Car-	
\ug	Romana Rota		214			dinaliuni	1993
9 \llg	Romana Kota		1993	30		S. Cong. de Religiosis	192
9 \llg	S. Rituum Cong.		917	9 Dec		S. C. de Relig.	100, 192
10 \llg	S. Rituum Cong.		1068				319
11 Oct.	S. Cong. de Religiosis		488	2 Dec		C. de Prop. Fide	1(170
20 Oct-	S. Rituum		1178	9 Dec		C. de Prop. Fide	1215
Oct-	S. Rituum		818			Romana Rota	163 2108
Oct.	S. Rituum Cong.		1295	9 Dec		Romana Rota	1938
30 Oct.	S. Rituum		1211				572, 578
	Cong. Sancti Officii		930	3 Dec		III*.	126
I) λ<η	S. Cong. Concilii		189			Pec. Coetus Cardinal	
II	S. Cong. Concilii		1129			248, 219. 250, 251. 256	
11	S. Cong. Concilii		2150	15 Dec		S. Rituum Cong.	1253
	Commissio Interprt		34	30 Dec		S. C. de Religiosis	6, 572
	Commissio Interpn		462				
12	Commissio Interprt		"			1923	
	Commi—io Interpn		639				
	Commi—io Interprt		610	Jan.	:	S. C. Concilii	100, 116. 120
12	Commissio Interprt		771	23 Jan.	:	S. Cong. Concilii	1512
	(Commissio		1011	26 Jan.			109*
	Commissio Interprt		1045	30 Jan.		S. Romana Rota	259
12	Commi—io Interprt		1151	30 Jan.		S. Romana Rota	1557
12 \<»v	Commi—io interpn		1162	30 Jan.		S. Romana Rota	1599
	Commi—io Interpn			30 Jan.		S. Romana Rota	1683
	: Peculiaris Cochín Car					Concilii	414
	dinaliuni	2 IB		10 Febr.		Concilii	403
	: Peculiari- Coetu* Car			10 Febr.		Concilii	981
	dinaliuni	219		1.) Febr.	S. Cong	Concilii	1240
13	: Peculiaris Coetu* Car			10 Febr.		('oncilii	2351
	dinaliuni	250		10 Martii		Cong. ('oncilii	
11	: Peculiari- Coetu- Car			10 Martii		Cong. (Concilii	III
	dinaliuni					('oneil ii	416
	: Peculiari- Cortu- < ar			10 Martii	S. Cong. Concilii		956
	(linaliini			10 Martii	S. Cong. Concilii		1140
11	: Peculiari- Coelus < air			10 Martii	S. Cong. Concilii		1175
	dinaliuni		1993	Martii	Cong. Sancti Offici		808
	: S. Cong. Concilii	855.	886	20	Pius \1		>6. 248
	: Cong. Sancti Officii		888	30	S. Romana Rota		259
	: Pius \I - - -		1264	30	S. Romana Rota		1557
	: Pius XI - - -		1365	30	S. Romana Kota		1599
25			1603	30 Apr.	S. Romana Rota		1601
26	(omini--io Interpre		3	Maji	(Sacramenti		41, 51
	Commi--io Interpre			• Maji	Sarram.		119. 1587
26	(ommi—io Interpn		lot	7 M.iji	(	n .	1960
26	(ommi—io Interpn		1 135				
97 o\	Peculiari- Coetu < ar-			20 Maji	: S. C. de Rel.		596. 633
	dinaliuni	211!			: Connis»io		189 1129
	: Pe< uliari* Cot lu < ar-			20 Maji	: Connni"io Interpres		216
	dinaliuni	219		20 Maji	: < oiiinii'-ii> Interpres		120
					: I <>iunii"io Inter.		165 1096

canones

20 Maji	Commissio Inter.	172, 1096
20 Maji	Comm. Inter.	173, 475, 1096
20	Conimi"io Interpres	. 176
20 Maji	Commissio Interpres	. 610
20 Maji	Interpres	. 883
20	: Commissio Interpres	. 1265
20	: Commissio Interpres	. 1391
20 Maji	: Commissio Interpres	. 1 129
20 Maji	: Commissio Interpres	. 1 186
20 Maji	: Commissio Interpres	. 2150
99 Maji	: Commissio Interpres	. 242, 1601
	Interpres	. 1557
Maji	Pius XI	. 169, 684
6 Junii	S. C. Concilii	. 139
9 Junii	S. C. Concilii	106, 478
9 Junii	S. C. Concilii	. 396
Junii	S. C. Concilii	. 403
Junii	S. C. Concilii	. 421
9 Junii	S. C. Concilii	. 1216
Junii		. 1236
22 Junii	S. Romana Rota	. 1542
23 Junii	S. C. de Religiosi'	118, 500
Junii		. 597
23 Junii	Signatura Apostolica	. 1658
Junii	Pius \I	250, 340
29 Junii	Phis \I	1329, 1366
20 Julii	Religiosis	617
25 Julii	S. C. Concilii	. 410
13 Oct.	Commissio Interpres	. 821
Oct.	S Concilii	. 1251
27 Oct.	C. de Religiosis	976
16	C. S. Officii	808
20	Poenitentiaria	924
13 I)ec	Commissio Interpres	. 6, 824
15 I)ec	Signatura \postolica	67, 335
Dec	Commissio Interpres	1990
Dec	S. C. Concilii	. 100, 370

1921

Jan.	de Pr. Fid.	
12 Jan.	(Concilii	Jl. 21 16
12 Jan.	S (Concilii	418
12 Jan.	Concilii	. 1215
12 Jan.	Concilii	. 1237, 1239
16 Jan.	de Pr. Fide	1. 106
18 Jan.	Pin*	1251
25 Jan.	S. C. de Sacramenti-	782
1 Febr	S. C. de Religiosi»	505
Febr	S. Rituum Congreg.	. 11 18
	S. C. de Seminarii».	
	etc.	. 310, 1357, 1365
	S. (de Religiosi'	. 597
	Concilii	14, 1253
Febr	Concilii	337 112

< iiiu h u -i

9 Febr	S. C. Concilii	. . 1252
Febr	S. C. Concilii	. . 1253
26 Febr	S. C. de Pr. Fide	. 1070
29	S. C. Consistoriali-	330
Martii	S. C. de Religio-i'	613
« Martii	Pius XI 120, 806. 82	1215
8 Martii	S. Romana Rota	92
15 Martii	S. C. Concilii	. . 118
15 Martii	S. C. Concilii	. . 2381
19 Martii:	Pius XI 487, 587, 58	1361
26 Martii:	S. Rituum Congreg.	1233
2 Apr.	: S. C. de Sacramenti'	821
0 \nr.	: S. C. S. Officii	. . 1120
8 \pr	Commissio Interpn.'	
		34 1261
11 \pr	pro Eccl. Orien	366
16 Apr	Concilii	. . 1329
22 Apr	de Sacramenti'	821
	de Sacramenti'	1329
27 Apr.	Ini. XI - - - -	399
Apr.	Pius	1366
27 Apr.	Pius	
Maji	S. Rituum Congreg	610
5 Maji	Commissio Interpn	1990
Junii	S. Romana Rota	10
21 Junii	S. Romana Rota	1511
21 Junii	S. Romana Rota	
Junii	S. Romana Rota	1511
21 Junii	S. Romana Rota	1512
24 Junii	S. C. Concilii	. . 1329
i Julii	S. Romana Rota	. 221«
10 Julii	S. Poenitentiaria	923
19 Julii	S. Poenitentiaria	931
26 Julii	S. C. de Sacramenti'	822
16	S. C. S. Officii	. . 1071
5	S. C. S. Officii	. . 1120
28	S. C. de Religiosis	981

1925

Jan.	: S	pro Eccl. Orien.	866
5 Febr.	: S	de Religio-!-	571
6 Martii:	S	Cnn'i'loriali- 19»	151
30 Martii:	S (	de Religio-!-	701
1 Apr.		Concilii	1210
Maji	S. (, S. Officii		1099
Maji	S. Rituum Congreg.	349. 815	
8 Maji	S. Rituum Congreg.	. 698	
16 Maji	S. C. Concilii	. . 68. 395	
16 Maji	: S	C. Concilii	. . 404
« Junii		Rituum Congreg	. 698
13 Junii		Concilii	. . 409
13 Junii	(	ConciliT	. . 1240
13 Junii		Concilii	. . 2351
13 Junii		Concilii	. . 2381
13 Junii		Concilii	. I . 5, 409

		rnonos		canone*		
I Julii	S. C. Concilii . . .	385		Juli	Commissio . . .	635
à Julii	Pius XI - - - -	255		25 Juli	Commissio Interpres	631
11 Julii	S. C. Concilii . . .	10 111		25 Juli	Commissio Interpres	1106
Julii	S. C. de Sacramentis	776		25 Juli	Commissio Interpres	2331
21 Julii	S. C. de Sacramentis	765		26 Juli	Commissio Interpres	1125
21 Julii	S. C. <le Sacramenti*	1079		10	S. Romana Rota . . .	81
13 Aug.	S. Romana Rota . . .	115		8	S. C. de Seminarii* etc.	1329
13 Aug.	S. Romana Rota . . .	171		Sepi	S. C. de Seminarii* etc.	1365
6 Non .	S. Rituum Congreg.			9	C. Religiosis . . .	188, 615, 632
		818 1100				
10 N<>\.	Commissio Interpres . . .	33		<>\	de . . .	597
10	Commissio Interpres	106. 150				632
10 Nov.	Commissio . . .	403		10	S. Poenitenliaria	319, 368, 912
10 Nov.	Commissio Interpres . . .	162		10	S. Poenitenliaria	368
10 Nov.	Commissio Interpres . . .	512		10 No\	S. Poenitenliaria	312
10 Nov.	Commissio Interpres . . .	900		29 Dec	S. C. S. Officii . . .	1396
10 Nov.	Commissio . . .	1098				
10 Non.	Commissio Interprc . . .	1102				
10 Non .	Commissio Interpret . . .	1203				
10 Non.	Commissio Interprc . . .	1210				
π Non.	S. C. Concilii . . .	118		24 Jan	Pius XI . . .	1372
H Nov.	S. C. Concilii . . .	122		31 Jan	S de Religiosis . . .	
	S. C. <lc Religiosis . . .	188		31 Jan	(Concilii . . .	778
25	S. C. <lr Sacramentis . . .	765. 76.) 793		20	Concilii . . .	1380
					S. C. Concilii . . .	113
Dec	S Romana Rota . . .	1121		24	Pius XI . . .	1102
9 Dec	S Rituum Congreg.	1296		26 <>\y	Pius XI . . .	139
II Dec	Pius \ I . . .	1205		3 Martii:	Commissio Biblica . . .	1377
Dec	S. Poenitenliaria . . .	921		6 Martii:	S. C. S. Officii . . .	1935
Dec	Pius XI . . .	616		6 Martii:	Commissio Interpres . . .	1231
				6 Martii:	Commissio Interpres . . .	1274
				6 Martii:	Commissio Interpres . . .	822
				11 Martii	dc Sacramenti* . . .	81
				11 Martii:	Romana Rota . . .	81
9 Jan.	S. C. Concilii . . .	1096		11 Martii:	S Romana Rota . . .	1816
30 Jan.	S. Romana Rota . . .	1098		Martii:	S Concilii . . .	127. 139
2 Febr.	Pius XI . . .	681		Martii:	S •le Religiosi* . . .	683
23 Febr.	S. C. S. Officii . . .	2315		Martii:	S (de Sacramentis . . .	1119
28 Febr	Pius X I . . .	1350		1 Apr. :	S C. de Pr. Fide . . .	1573
28 Febr	Pin* XI . . .	1351		2 :	S . . .	111. 119
20 Martii:	S. Romana Rota . . .	1119		23	S. C. Concilii . . .	119
29 M.irlil:	S. (D. dc Sacramenti* . . .	858			S. C. Concilii . . .	1513
23	Rituum Congreg. . .				S. C. Concilii . . .	2381
30	S C. de Sacramenti* . . .				S. Rituum Congreg. . .	
		773, 822 1191		29 \pr	S. C. de Seminarii* etc.	1377
Maji	S. Romana Rota . . .	106			S. C. S. Officii . . .	1395 1399
1 Maji	S. Romana Rota . . .	701		Maji	Concilii . . .	1517 1511
11 Maji	S. Rituum Congreg. . .	610		Julii	(Caeremoniali* . . .	328
19 Junii	S. C. S. Officii . . .	1203		Julii	Romana Rota . . .	1905
Julii		II. 110, 113		8 Julii	S [7. S. Officii . . .	381, 681
Juin		113		16 Julii	S C. Concilii . . .	395
16 Julii	S (d< Pi lid< . . .	1120		16 Julii	S C. Concilii . . .	1110
19 Julii	S. C. S. Officii . . .	1210		Julii	Rituum Congreg . . .	1275
Julii	ConimisMo Interprc . . .	119			Pin* XI - - - . . .	125. 931
-K Julii	Commissio Interprc . . .	505				217
Julii	Comnii**io Interprc . . .			Oct	S. Rituum Congreg . . .	1169
		631			C. Concilii . . .	166

K O
M A

canones			conones		
12 Nov	S	Concillii . . . 1216	16 Nov		Poenitenliaria . . . 891
Nov		Concillii . . . 1230	6 Dec.		pro Eccl. Orient, 98
12 Nov		Concillii . . . 1236	Dec.	S. C	pro Eccl. Orient. 1
12 Nov		Concillii . . . 451	20 Dec	1'iUs	✕ .....1264.....
20 Nov	S	Concillii . . . 1230	20 Dec	Pius	✕ .....1365.....
20 Nov	S	Concillii . . . 1236			
Nov-		Romana Rota . . . 209			
Nov		Commissio Interpres . 858			
10 Dec.		S. C. Concillii 5, 1190 1205	Jan.		Pilis XI 916
23 Dec.		S. C. Concillii .818, 858	Jan.		Kiluuin Congreg. 819
28 Dec.		Commissio Interpres . 176	31 Jan.		Romana Kola . 1095
Dec.		Commissio Interpres . 522	4 Febr		C. Consistorialis 127
28 Dec.		Commissio Interpres . 882	4 Febr		C. Consistorialis 139
28 Dec.		Commissio Interpres . 1015	Febr		S C. Consistorialis 681
28 Dec.		Commissio Interpres . 1096			Pius XI - - - - 3
			Febr		Pius XI - - - - 3
			20 Febr		S. Romana Rota . 1092
					S. Poenitenliaria 919
					S. C. pro Eccl. Orien 1. 98
			8 Martii		S. Poenitenliaria . 916
			12 Martii		Pius XI 160
			12 Martii		Commissio Interpres . 3 l')
			12 Martii		Commissio Interpres . 1078
			Martii		Commissio Interpres . 1215
			12 Martii		Commissio Interpres . 1761
			12 Martii		Commissio Interpres . 1971
			13 Martii		S. Rituum Congr. 1278
			26 Martii		Sacramentis 815
			26 Martii		S. C. de Sacram. 822 1268
			26 Martii		S de Sacramentis 1272
			26 Martii		S Sacrament 1960
			29 Martii		S Kit mini Cong. .
			2		S Rituum pro Eccl
					sin Orientali 622
			2		Kiluuin pro Eccl
					sia Orientali . . . 1503
			27		S. Rituum Cong. 460, 166
			16 Maji		S. Romana Rota 1096
			22 Maji		S. Cong, de Religio* 615
			Junii		S. Cong. Concillii . 1524
			i Junii		1553
			8 Junii		S Romana Rota 1092
			20 Junii		Cong. Concillii . 250
			20 Junii		Cong. Concillii . 1519
			20 Junii		Cong. pro Ecclt
					sia Orientali 257
					S. C. de Sacramentis 1016
			20		Commissio Interpr. 3 0, 958
			20 Julii		Commissio Interpres 1099
			20		Commissio Interpres 1166
			20		(ommissio Interpres 1221
			20 Julii		Commissio Interpres 1532
			31		S. Rituum Cong. . 625
			2		Cong. Sancti Officii 2357
			3		Signatura Apostolica 1016
			Aug		S. Romana Rota 92

192«

Jan. : S. C. de Sacramentis .
199, 847, 848
Jan. : S. C. de Sacramentis .
869. 910

6 Jan.		Pius XI 1325
13 Jan.		S. Romana Rota 211
13 Jan.		S. Romana Rota 1993
Jan.		S. C. S. Officii 87 616. 1971
27 Jan.		S. C. S. Officii 243
27 Jan.		S. C. S. Officii . 1990
27 Jan.		Peculiaris Coetus ùir- (linalium 247
9		S. C. Concillii . . 199
9		199. 698
11		Rituum Congri 2175
		S Romana Rota 11181
10 Martii		Commissio Interpr 6 1102
Martii		Commissio Interpr 1095
1(1 Martii		Commissio Interpr 1098
13 Martii		Poenitenliaria 931
11 Martii:	S	C. S. Officii . 1070
Martii :	S	C. S. Officii . 681
26 Martii:	S	C. S. Officii . 1279
2		S C. pro Eccl. Ori il 1
Apr.		S. C. de Seminariis c 1377
27 Apr.		S. C. de Sacrament 6 1001
27 Apr.		S. Romana Rota 6 0. 696
2 Maji		Pius XI - - - 1372
26 Maji		S. C. pro Eccl. Orii 11 1396
26 Maji		S. C. pro Eccl. Orient 1
29 Junii		Commissio Interpr- 647
Aug.		Romana Rota 214
Aug.	s	Romana Rota 1993
	s	Romana Rota 1971
8 Sept		Pius XI 1
13 Nov		684
Nov		S. C. Concillii 409
Nov-		S. Poenitenliaria 931

<i>canones</i>			<i>canones</i>		
26 Ang	: Com. pro Russia . . .	231	14 Maji	S Romana Rota . . .	1096
28 Aug	: S. C. pro Seminariis .	1329	24 Maji	C. pro Eccl. Orien.	1
23 Aug	: S. C. pro Seminariis .	1365	Maji	S C. pro Eccl. Orien.	1248
7	: S. C. de Prop. Fide .	309	26 Maji	S C. pro Eccl. Orien.	1
25 Xov	b Cong. de Religiosis		31 Maji	Rituum Cong.	718
	509, 565, 587		31 Maji	Rituum Cong.	1295
25 Nov	S Cong. de Religiosis	565	Junii	S. Romana Rota	1516
25 Nov	S Cong. de Religiosis	587	11 Junii	S. Romana Rota	1092
25 Nov	S Cong. de Religiosis	1329	II Junii	S C. pro Eccl. Orien	
25	Coni. pro Russia . . .	808	21 Junii		471
25 No'	Coni. pro Russia . . .	822	21 Junii	S. Cong. Concilii	472
8 Dec.	de Propag. Fide		21 Junii	S. Cong. Concilii	930
	296, 454, 631		21 Junii	S. Romana Rota	1087
2(1 Dec	: Pius X I.....	126	25 Junii	S	707
23 Dec	: S. Congr. pro Eccle-		25 Junii	S Cong. Concilii	1161
	sia Orientali	143	Junii	Cong. Concilii	1183
23 Dec	: S. C. de Sacramentis	1964	Junii	S C. Cone. . .	1521 1544
24 Dec	: Pius XI	681	20 Junii	s C. pro Eccl. Orien.	258
31 Dec	: Pius	1113 1372	Julii	s, C. pro Eccl. Orien.	493
31 Dec	: Pius XI	257	Julii	Poenitentiaria . . .	923
			13 Julii	Cong. Sancti Officii .	6
			13 Julii	: Comm. Ini, 556, 984,	1363
			13 Julii	: Commissio Interpres .	1116
			13 Julii	: Comm. Inter. 1116,	1363
			13 Julii	: Commissio Interpres .	845
Jan.	S. C. pro Eccl. Orien.	1	16 Julii	: S. Romana Rota . . .	1092
Jan.	pro Eccl. Orien.	113	19 Julii	: S. Cong. Concilii . . .	166
7 Jan.	S. (pro Eccl. Orien.	622	25 Julii	: S. Romana Rota . . .	1092
7 Jan.	pro Eccl. Orien.	1503	30 Julii	: S. Romana Rota . . .	1182
11 Jan.	de Prop. Fide .	216	30 Julii	: S. Romana Rota . . .	1489
Jan.	S. Cong. Concilii		30 Julii	: S. Romana Rota . . .	1544
	340, 363 796, 1262		30 Julii	: S. Romana Rota . . .	1649
13 Jan.	S. Poenitentiaria	923	9 Aug.	: S. Romana Rota . . .	415
II Jan.	S. Romana Rota	1987	9 Aug.	: S. Romana Rota . . .	471
16 Jan.	S. Romana Rota	1081	11 Aug.	: S. Romana Rota . . .	1092
Febr.	Pius XI . . .	253	11 Aug.	: S. Romana Rota . . .	1596
6 Febr.	S. Cong. de Religiosis	492	19 Sept.	: S. Rituum Cong. . . .	815
Febr.	S. Romana Rota . . .	1880	23 Oct.	: S. Poenitentiaria . . .	135
17 Febr.	Comm. Inlcrpr.	111. 955	11	Dataria Apostolica .	396
Febr.	Commissio Interpres .	396	11	Dataria Apostolica .	1435
17 Febr.	Commissio Interpres .	914		S Cong. Concilii 5.	1126
Febr.	Commissio Interpres .	955		Cong. Concilii .	395
Febr	Commissio Interpres .	1099		Cong. Concilii	43, 418
17 Febr	Commissio Interpres .	1513	15		121
	Commissio Interpres .	1971		n. uong. Concini . . .	1236
22 Febr	S. Romana Rota	1081		S. Cong. Concilii . . .	1480
27 Febr	S. Rom. Rota . . .	1552. 1892	20	S. Romana Rota . . .	1078
I Martii:	S. Rom. Rota . . .	1081, 1892	29	S. C. Consistorialis .	330
11 Martii:	S. Romana Rota . . .	1103	30	S. Romana Rota . . .	1223
12	Martii: Pius X I.....	1329.....	Dec	S. Romana Rota . . .	1226
Martii:	S. Cong. Concilii . . .	1160	I)ce	S. Romana Rota . . .	1226
20 Martii:	S. Cong. S. Officii . . .	750	Dee	S. C. Caeremonialis .	239
	S. Romana Rota . . .	1087	Dee	S. Poenitentiaria . . .	610
1	Signatura Apostolica .	630	6 Dee	S. Poenitentiaria . . .	135
	Pius X I.....	257.....		Comm. Interpres	349. 927
29	S. Poenitentiaria . . .	931	6 Dec	S. Cong. Concilii . . .	927
3)	S. C. pro Eccl. Orien.	1427	6 Dee		

		<i>Canones</i>			<i>Canonica</i>	
6	I)*<	Commissio Interpres . . .	1363	26 Julii	Romana Bola . . .	1094
19	D<<	S. Romana Kola . . .	1086	28 Julii		136
	I)*<	S. Romana Rota . . .	1971	28 Julii	b C Concilii . . .	139
27	I)cc	S. C. de Sacramenti' . . .	973	28 Julii	Concilii . . .	801
27	I)*<	S. C. de Sacramentis . . .	992	23 Julii	Concilii . . .	2379
31	Dec	S. C. Caereinoniali- . . .	328	Aug.	S. C. de Sacramentis . . .	1076
31	Dec	S. C. Consistorialis . . .	349	Aug.	Concilii . . .	1016
31	Dec	Pius XI - - - - . . .	1012	Aug.		106
				Sept	S. C. de Propag. Fide	
					K16l.	1139
				2 Oct.	: Pius XI - - - . . .	1524
				15 Oct.	: S. C. Concilii . . .	1245
				17 Oil.	: S. Rituum Congreg. . .	1198
				20 Oct.	: S. Poenitentiaria . . .	925
				26 Oct.	: S. Poenitentiaria . . .	1166
				25 Nov.	: S. Poenitentiaria . . .	2082
				1 Dec.	: S. C. de Religiosis . . .	587
				1 Dec.	: S. C. de Religiosis . . .	973
				1 Dec.	: S. C. de Religiosis . . .	992
				7 Dec.	: S. C. S. Officii . . .	111. 955
				12 Dec.	: S. C. Concilii . . .	1110
				12 Dec.	: S. C. Concilii . . .	1473
				19 Dec.	: S. Romana Rota . . .	1086
1931						
18	Jan.	: Pius XI	260			
29	Jan.	: Commissio Interpn . . .	323			
29	Jan.	: Commissio Inlerpr . . .	119			
	Jan.	: Comm. Inter.	123 162			
II	Pebr.	: Pius XI - - - . . .	1262			
20	Martii	: S. Cong. Concilii . . .	395			
20	Marlii	: S. Cong. Concilii . . .	1169			
20	Marlii	: S. Cong. Concilii . . .	1505			
21	Marlii	: Cong. Sancti Offici . . .	1372			
	Marlii	: Cong. Sancti Offici . . .	1273			
	Marlii	: S. Poenitentiaria . . .	925			
20	Apr.	: Congr. S. Officii . . .	1990			
	Apr.	: Pius XI	256			
	\pr.	: Pius XI	1357			
26	Apr.	: Pius XI - - - . . .	684			
1(1	Maji	: S. Cong. Concilii . . .	370. 397			
	Maji	: S. Cong. Concilii . . .	412			
10			135			
		Pin- XI	1521			
20	Maii	: s. c. s. Officii . . .	1071			
20	Maii	: Pr. Fide	1036. 1070			
	Maji	: Pius XI	1, 5. 256. 1370			
9	Junii	: S. C. il				
			1099. 1993			
	Junii	: i. C Seminarii' . . .				
		etc.	1376			
1 (	Junii	: S. C. Concilii . . .	127			
16	Junii	: Commissio Interpres . . .	511			
16	Junii	: Commissio Interpres . . .	788			
16	Junii	: Commissio Interpres . . .	818			
16	Junii	: Commissio Interpres . . .	1989			
16	Junii	: Commissio Interpres . . .	1990			
21	Junii	: S. C. Concilii	159			
29	Junii	: Pius \I	681			
	Julii	: S. C. S. Officii	808			
II	Julii	: S. C. (Joncillii	1223. 1229			
16	Julii	: S. C. de Religiosis . . .	597			
16	Julii	: S. C. de Religiosis . . .	600			
16	Julii	: Commissio Interpres . . .	1903			
21	Iulii	: C. Concilii	159			
25	Julii	: ('ommissio Interpres . . .	2039			
■*	Julii	: Commissio Interpres . . .	1098. 1(199			
				25 Febr	C Concilii	1261
					Concilii	1365
					Concilii	466
				2 Martii	Poenitentiaria	711
				Marlii	Poenilcnliaria	914
				20 Martii	Concilii	100. 216
				20	Concilii	451
				20	Concilii	466
				20	Concilii	1418
					Concilii	419
				21	(de Religions	1372
					de ReligioM*	256
				3 Junii	Pius \I	125
				, Junii	S. C. Concilii	1261
				10 Junii	S. C. S. Officii	1070
				III Junii	S. C. Concilii	1386
				18 Junii	S. C. Concilii	395
				Junii	S. C. Concilii	292
				Junii	Commissio Interpres . . .	459
				a Junii	Commi io Interpres . . .	1037
				Junii	Commissio Interpres . . .	1131
				3d Junii		
					*	
					5 788. 851	
				30 Junii	S. ('. de Sacrament . . .	939
				30 Junii	S. C. S. Officii	1070
				1 Julii	Commi"io Inlerprt . . .	396

<i>canones</i>		193 I	
1 Julii	: S. C. de Sacramentis 310, 1960	3 Apr.	: Com. Pont, de Re Bi- blica 1301
10 Julii	: S. C. de Sacramentis 1089	30 Apr.	: Commissio Biblira 1391
16 Julii	: S. C. Concilii 1500	20 Maji	: S. C. de Sacramentis 781, 782, 786
18 Julii	: S. C. de Prop. Fide III	29 Maji	: Commissio Interpres 236
28 Julii	: Commissio Interpres 1571	29 Maji	: Commissio Interpres 239
28 Julii	: S. C. de Prop. Fide 296, 533	1 Junii	: S. C. de Prop. Fide 300
28 Julii	: S. C. de Prop. Fide 2101	22 Junii	: S. Romana Rota 259
2 Aug.	: S. C. de Prop. Fide 1990	29 Junii	: S. Romana Rota 1598
26 Aug.	: S. C. pro Eccl. Orient. 873	30 Junii	: S. C. Consistorialis 1183
21 Sept.	: Pius XI 1553	21 Julii	: S. C. S. Officii 1
26 Sept.	: S. C. pro Eccl. Orient. 1	21 Julii	: S. C. S. Officii 258
23 Ort.	: Pius XI 1164, 1279	21 Julii	: S. C. S. Officii 2320
7 Nov.	: S. Poenitentiarum 135	21 Julii	: S. C. S. Officii 2313
7 Nov.	: Signatura Apostolica 1961	21 Julii	: S. C. S. Officii 2367
2 Dec.	: S. C. de Prop. Fide 873	21 Julii	: S. C. S. Officii 2369
10 Dec.	: S. C. Concilii 106, 397	21 Julii	: S. C. Caeremonialis 106
23 Dec.	: S. Rituum Congreg. 818	30 Julii	: Commissio Interpres 506
1933		30 Julii	: Commissio Interpres 512. 985
30 Jan.	: S. Poenitentiarum 1169	30 Julii	: Commissio Interpret 616. 672
30 Jan.	: Pius XI 1169	30 Julii	: Commissio Interpres 883
1 Febr.	: S. C. pro Eccl. Orient. 806	15 Aug.	: Pius XI 328
1 Febr.	: S. C. Concilii 395	31 Iug.	: S. C. de Prop. Fide 306
1 Febr.	: S. C. Concilii 414	31 Oct.	: S. Poenitentiarum 917
1 Martii	: S. C. Concilii 403	9 Nov.	: S. C. de Prop. Fide 1061
20 Martii	: S. Poenitentiarum 913	16 Nov.	: S. C. S. Officii 2367
12 Apr.	: S. C. de Prop. Fide 1091	26 Nov.	: S. Poenitentiarum 931
12 Apr.	: S. C. de Prop. Fide 1098	21 Dec.	: Pius XI 257
5 Maji	: S. C. de Prop. Fide 1966	22 Dec.	: Pius XI 1164
18 Maji	: S. Poenitentiarum 135	1935	
23 Maji	: Pius XI 618	10 Jan.	: S. C. pro Eccl. Orient. 1
17 Junii	: Commissio Interpres 368	12 Jan.	: S. C. Concilii 711. 1329
21 Junii	: S. C. Caeremonialis 319	15 Jan.	: S. Rituum Congreg. 2077
21 Junii	: S. C. Caeremonialis 328	1 Febr.	: S. Poenitentiarum 889
26 Junii	: S. C. pro Eccl. Orient. 917	12 Febr.	: Commissio Interpres 131
27 Junii	: S. C. de Prop. Fide 973	12 Febr.	: Commissio Interpres 522
1 Julii	: Commissio Biblica 1385	12 Febr.	: Commissio Interpres 555
15 Julii	: S. C. Concilii 112	25 Martii	: S. C. pro Eccl. Orient. 1
15 Julii	: S. C. Concilii 611	25 Martii	: Pius XI 258
17 Julii	: Commissio Interpret 368, 1283, 1285	28 Martii	: S. C. de Prop. Fide 1963
17 Julii	: Commissio Interpret 1283	12 Apr.	: S. Poenitentiarum 1273
17 Julii	: Commissio Interpret 1285	13 Apr.	: S. Poenitentiarum 925
17 Julii	: Commissio Interpret 1971	13 Apr.	: S. C. Concilii 701
20 Julii	: Commissio Interpret 638	1 Apr.	: S. C. de Sacramentis 1098
1 Sept.	: S. C. de Seminariis 252	28 Maji	: S. C. de Prop. Fide 1258
13 Sept.	: Commissio Interpret 176	29 Maji	: S. Poenitentiarum 1273
11 Sept.	: Commissio Interpret 1096	10 Junii	: S. C. pro Eccl. Orient. 1119
20 Sept.	: S. Poenitentiarum 931	11 Julii	: S. C. pro Eccl. Orient. 1960
20 Sept.	: S. Poenitentiarum 929	16 Julii	: Pius XI 1278
25 Oct.	: S. C. Rituum 1202	17 Julii	: S. C. Pro Eccl. Orient. 1
10 Nov.	: Pius XI 681	17 Julii	: S. C. pro Eccl. Orient. 257
20 Nov.	: Pius XI 1278	11 Julii	: S. Poenitentiarum 923
7 Dec.	: S. Poenitentiarum 931		

σαποικα

21 Julii	: S. C. pro Eccl. Orient	1
21 Julii	: S. C. pro Eccl. Orient	258
19	: Pius XI - - - -	198
1) Od	S. C. Consistorialis	312
25 Oct	S. C. de Prop. Eide	1329
20	Pius XI - - - -	193
20	Pius XI - - - -	1278
30	S Rituum Congreg.	813
28 I). (	S Poenitentia	258
28 Dec	Poenitentia	1169
Dec	C. de Relipio-is	601

1936

16 Jan.	S. Kituum Cong.	1118
16 Jan.	Commissio Interpres	2001
13 Jan.	S. Conu. Concilii	
18 Jan.	S. Cong. Concilii	1310
II	S. C. de Prop. Eide	139
11	S. C. de	192
II	S. (ong. Concilii	1261
11	(.oncilii	1290
11	Pin* XI	1290
Eebr	Pius XI	1278
	S. Cong. Oncilii	103
12 Martii	S. C. de Seminar. etc	1261
Martii	S. C. «« Seminar. etc	1377
Marti	Sécrétai ia Slain*	592
Marti	Secretarial Slain*	681
16 Marti	(j»niiui**io Interpre*	821
16 Martii	(ouini**io Intmpre*	867
	S. Komana Kola	115
	S. Poenilenliaria	2388
	Commissio Interpret	580
Maji	Commissio Interpre*	1006
Maii	S. Cong. S. Officii	1070
Maji	S. C. de Prop. Eide	1258
26 Maji	S. C. de Prop. Eide	1258
Julii	S. Cong. Concilii	1230
		1960
I)ec.	ΓOp. Eide	296
12 I)ec.	Pin- \1	1278
Dre.	de Sacramenti-	858
Dec.	de Religiosis	600

1937

Jan.	de Sacramenti-	1968
<> Jan.	Cong. Sancti Officii	1002
13 Eebr.	Cong. Sancti Officii	1205
20 Eebr.	Pius XI - - - -	
Eebr.	(ong. Sancti Officii	87 1971
Martii	S. Poenitentia	913
10 Martii	S. C. de Sacramentis	1067
19 Martii	, C. de rop. Eide	192
19 Martii	iu- XII	

25 .Martii	: S. Cong, de Kclig.	187
31 Marlii	: S. Poenitentia	135
J1 Martii	: S. Poenitçntiaria	610
1 Maji	: S. Poenitentia	2254
4 .Maji	: S. Poenitentia	2388
26 Maji	: Cong. Sancti Officii	1261
4 Junii	: S. Ong. (oncilii	1061
10 Junii	: S. Cong. Oncilii	1127
20 Julii	: S. C. pro Eccl. <Jrient.	622
20 Julii	: S. C. pro Eccl. Orient.	304
13 o	: S. (ong. (oncilii	1252
13 Nov.	: S. Cong. Concilii	821
11 Dee.	: S. Poeni'cntiaria	135
11 Dec.	: S. Poenitentia	610
11 Dec.	: S. Poenitentia	922
30 Dee.	: Commissio Interpre*	613
30 Dee.	: Commissio Interpre*	MMMZ
31 Dee.	: S. Poenilenliaria	919

1938

13 Jan.	de s.iiramenti	806
111 Jan.		1971
7	de Prop. Eide	981
19	Conn Sancti < Illicii	
19	Cong Sancti Officii	1061
Martii	Pius XI	257
Martii	Cong Sam ti Officii	681
30 Marlii :	Cong. Saurii (fficii	1061
15 Apr.	S. C. de Seminar, etc	1381
\Pr.	(ong. Sanci i Officii	
30 \pr.	S. (L de Seminarii*	1380
Maji	S. C. dc Sacramenti*	1269
30 Maji	S. (λ de Sacramentis	1971
11 Junii	S. C. Con*i*loriali*	1395
18 Junii	Cong. Sancti Officii	1261
18 Junii	Pin* XI	538
28 Junii	Cong. Sancti Officii	1012
9 Julii	S. Cong. Concilii	171
\ug.	S. Kituum Cong.	106
16	S. C. pro Eccl. Orient	856. 863
8 Drr		1594
8 Dec	Pius XI	1961
8 Dec	Pin- XI	1966
8 Dec	Pius XI	1601
20 I)ec	\po-(oliea	1601

1939

1 Jan.	S. Rituum Congreg.	
Martii	s. Poenitentia	923
11 Martii:	S. Poenitentia	933
Martii	S. Cong. S. Officii	1971
11	S. (.ong. de Religiosis	571
	S. (ong. Concilii	1519
13 Jmiti	Secret. Status	3

	<i>canones</i>	
18 Junii	: Pius XII.....	1278
1 Julii	: S. C. de Sacramentis .	1016
10 Julii	: S. Cong. S. Officii .	1396
15 Julii	: S. Poenitentiaria . .	911
24 Julii	: Commissio Interpres .	711
24 Julii	: Commissio Interpres .	955
21 Julii	: Commissio Interpres .	1971
24 Julii	: Commissio Interpres .	III
27 Julii	: Commissio Interpres .	1971
8 Der.	: S. C. Consistorialis .	66
8 Der.	: S. C. Consistorialis .	882
8 Der.	: S. C. de Prop. Fide .	1258
9 Dec.	: S. Cong. Concilii . .	1220
12 Dec.	: Cong. Sancti Officii .	1261
21 Dec.	: S. Poenitentiaria . .	711

1940

19 Jan.	: Commissio Interpres .	120
19 Jan.	: Comm. Inter. . .	923, 935
25 Jan.	: S. (Jong, de Religiosis	571
25 Jan.	: Cong. Sancti Officii .	87
27 Jan.	: S. Congr. pro Eccle-	
	H. Orientali . . .	1, 1356
8 Febr.	: S. Cong. S. Officii . .	1971
21 Febr.	: S. Cong. S. Officii . .	1372
12 Martii	: S. Rituum Cong. . . .	915
8 Apr.	: Dataria Apostolica . .	399
8 Apr.	: S. C. de Prop. Fide .	1258
13 Apr.	: S. C. Consistorialis	
	66, 151, 1091, 1096	
13	Commissio Interpres .	581
29	C. Inter. 1070, 1099,	1572
II Junii	S. C. pro Eccl. Orient.	1
13 Junii	S. Cong. Concilii . . .	72
15 Junii	S. Cong. Concilii 396,	1132
Julii	Comm. Inter. 215, 219.	1961
8 Julii	Commissio Interpres .	1971
10 Julii	S. C. de Sacram. 1594,	1964
13 Julii	Cong. Concilii . . .	72, 471
Julii	S. Cong. Concilii . . .	403
21	C. de Sacramenti* .	1016
20	Rituum Cong. . . .	1109
23	Congr. pro Eccle-	
	sia Orientali 1, 98.	1099
20 Der.	Poenitentiaria	882
20 Der.	S. C. Concilii	1215
20 Dec.		1591, 1961

1911

29 Jan.	S. Romana Rota	1230
Febr	S. Cong. de Religiosis	
	et Seminariis . . .	589
11 Febr.	: S. C. de Sacramenti*	1269
11 Febr.	: S. C. de Seminariis	1361

	<i>canones</i>	
22 Febr.	: S. Poenitentiaria . .	871
8 Martii	: S. Cong. S. Officii . .	1261
10 Martii	: S. Poenitentiaria . . .	922
29 Martii	: S. Cong. Officii . . .	1393
8 Apr.	: C. Inter. 1233, 1903,	1989
8 Apr.	: S. Cong. Officii . . .	1261
8 Apr.	: S. C. de Sacramentis .	1961
; Maji	C. S. Officii . . .	818, 823
7 Maji	: C. S. Officii . . .	1061, 1990
10 Maji	: C. S. Officii . . .	1061, 1071
29 Junii	: S. C. de Sacramentis .	1020
5 Julii	: S. Cong. Concilii . . .	1233
11 Julii	: S. Cong. Concilii . . .	1317
25 Julii	: S. Cong. de Religiosis	
	et Seminariis . . .	544, 1363
31 Julii	: S. C. de Sacramentis .	1985
5 Aug.	: S. C. de Seminariis . .	1365
5 Aug.	: C. Inter. 106, 280,	317, 379
20 Aug.	: Comm. de Re Biblica	1365
2 Oct.	: S. C. de Sacramentis .	778
29 Oct.	: S. C. S. Officii . . .	731
4 Nov.	: Pius XII.....	1363
10 Nov.	: S. C. de Sacramentis .	1089
15 Nov.	: C. S. Officii 731, 751,	1240
27 Nov.	: S. Cong. Rituum . . .	1169
19 Dec.	: S. Cong. pro Negotiis	
	Eccl. Ex.....	121)
20 Dec.	: C. Sancti Officii . . .	1061

1912

1 Jan.	Dataria Apostolica	386, 1135
10 Jan.	C. Sancti Officii	1071
13 Jan.	Commissio Interpres	1096
16 Jan.	S. Cong. Officii	1061
17 Jan.	S	319
31 Jan.	C. Int. 176, 616, 1230	1890
11 Febr	C. Concilii 120, 121,	122
9 Martii	: S. Poenitentiaria	912
13 Martii	: S. Rituum Cong.	1271
26 Martii	: C. Sancti Officii	138
17 Apr.	: S. C. S. Officii . . .	1261, 1393
Maji	: S. Rituum Cong. 1230	1237
	: Pius XII	916
Maji	: S. Poenitentiaria	916
Maji	: S. C. de Religiosis	606
10 Junii	: S. Poenitentiaria	916
Junii	: S. Cong. Officii	1976
Junii	: S. C. de Religiosis	
21 Junii	: S. C. de Prop. Fide	215
	: Comm. Pontificia de	
	Re Biblica	1377
20 Julii	: S. Poenitentiaria . . .	239
	271, 291, 319, 319,	914
Julii	: Commissio Interpres .	81
	611, 1045, 1971	

		<i>canones</i>	
20	S. C. de Semin.	588.	1380
99	S. Poenitentiaria		921
	Archivum Valicanum		1302
l)ec	S. Cong. Concilii		1135

1943

Jan.	: Commissio Interpres		199
		1096, 1650, 1712	1877
	: S. C. Sancti Oflicii		1395
Junii	S		1135
8 Sepi.	S. C. de Seminariis		1269
	S. C. de Disc. Sacram.		1269
30	Pius XII		1365
6 Dee	Connu. Interpres 1971.		1990

1944

Jan.	Rituum Cong.		
20 Jan.	S. C. pro Eccl. Orient.		1399
Jan.	S. C. de Religiosis		251
28 Jan.	S. Cong. Rituum		731
Martii	S. Poenitentiaria		882
Apr.	S. C. Sancti Oflicii		1013
Apr.	S. C. pro Eccl. Orient.		931
Ⓜ (ht.	Pius XII	1616 1665	
		1965, 1971. 1977	1986
11	S. Cong. Concilii		1151
3(1	Pius XII - -		951
21 Dec	S. C. de Seminariis-		1365

1945

1367
135

		<i>canones</i>	
3 Maji	: Comm. Inter.	1098	1971
8	: Commissio Interpres		458
22	: S. C. de Seminariis.		1366
8	: Pius XII		308
8 Dec	: Pius XII	160. 211.	262

1946

Jan.	: Commissio Interpre'		692
		1216, 1226, 1971	
22 Jan.	S. Cong. Concilii		1916
28 Jan.	S. C. de Sacramenti'		1961
2(1 Martii	S. Poenitentiaria		925
Maji	Pius XII.....		1553
Junii			607
26 Julii	S. Cong. Rituum		135
10	S. Cong. Rituum		1390
14 Sept.	S. C. de Sacramentis		782
6 Oct.	Pius XII		1555
10 Oct.	Pius XII		681
11 Oct.	C. Concilii	2331. 2311	2313

1947

28 Jan	Pius XII		321. 867
	Pius XII		681 bis
Martii:	S. C. Sancti Oflicii		1233
	S. C. de Religiosi'		681 hi-
1 Apr.	Pius XII		1591. 1961
29 Maji	Com. Interpres		33, 1987
26 Jtunii	C. Inter.	96. 1011.	2351
20	Pius XII	126. 1255.	1265

INDEX ALPHABETICUS RERUM

IX B. — *Numeri canones indicant.*

A

- Abbas nullius* quas indulgentias concedere potest, 232. — an possit consecrare extra territorium, 323.
- Abbat*es — mandatum pro eorum benedictione, 625. — eorum iura et privilegia, 625.
- Abbatia Montis Oliveti* (pio iure regatur, 319.
- Absentia a choro* - et fructus praebendae. 118, 2381. «piando capitularis considerandus est absens 415. — et distributiones, 395.
- Absentia parochi* et celebratio matrimonii coram testibus, 1098.
- Absolutio a censuris* — in Bulla Cruciatas, 2251. - - sacerdotis (pii matrimonium attentavit, 2254, 2388. — ob violationem secreti S. Oflicii, 243. — apostatarum et fugitivorum durante iubilaeo, 616. complicitis, 2367.
- Absolutio in articulo mortis* valet solum pro foro interno, 882.
- Absolutio Sacramentalis* imminente bello modo generali danda, 882.
- Abstinentia* dispensatio a lege abstinentiae, 1245. - indultum a lege abstinentiae pro America, 1253. — lex abstinentiae pro peregrinis, II. 1252, 1253. — lex abst. pro participantibus congressibus eucharisticis, 1215. - an cesset festis suppressis, 1252. - non cessat diebus festis quadragesimae, 1252. Vide etiam *ieiunium*.
- Academica duella* in Germania, 2351.
- Academici gradus* — in Universitate catholica, 1376. in iure canonico, 1365. in Sacra Scriptura, 1377. — in cantu et musica sacra. 1377. — examina ad gradus in iure canonico, 1377.
- Acatholicae sectae* ii> adhaerentes (pii dicantur, 542.
- Acatholici* — non admittuntur ut actores in iudiciis ecclesiasticis, 87, 1646, 1971. — sunt etiam apostatae, 1099. ab acatholicis nati sunt etiam (pii nati sunt ab alterutro parente acatholico praestitis cautionibus, 1099.
- Acceptatio* renuntiationis post mensem, 1429, 2150.
- Accusatio matrimonii* per acatholicos non admissa, 89, 1971. — (piando coniuges accusare possunt et (piando non possunt, 1971.
- Acta causae* — in canone 1890.
- Actio catechistica*, 250.
- Actio Catholica* commendatur religionis, 592, 681. — est pars officii parochi, 469.
- Actio iudicialis* - ad contrahendum matrimonium post inita sponsalia, 4, 10, 349, 1017. criminalis exclusive pertinet ad promotorem iustitiae, 1938. contra decreta administrativa Ordinariorum non datur, 1557.
- Actio française* interdicitur, et deinde permittitur. 1936. declaratur prohibitionem extendi ad Orientales, 1. dispensatio ab ea uni R. Pontifici reservatur, 1102. — peccatum sacerdotum absolventium fautores Ac-

- lion française* resenatur Sundaee Se-
di, 893.
- Actio politica* — prohiberi potest clero,
127. 139.
- Actio socialis* — catholica. 1524.
- Actita* communicatio in sacris, 2315.
- Additio* in precibus indulgentialis,
931. | in ritu Extremae Unctionis,
947.
- Aaactli ecclesiae* pro funeribus qui
di<antui. 12>3.
- Adire confessorium* — quid sil, 522.
- Adiutor* vicarius el assistentia ma-
trimonio, 1096.
- Administratio* bonorum paroeciae re-
ligiosae, 631, 1115. ~ bonorum soda-
litii. 1521. — bonorum ecclesiastico-
rum in Gallia per consociationes
dioecenas. 1521. — Consilium ad-
ministrati- in Missionibus, 1520,
1521. Communionis per laicos,
811. — Commun, in node Nalivil.
Domini, 821, 816. — Commun, ad
infirmos privatae, 847, 8>8. 819. -
sacramentorum religiosi el eorum
famulis. 511. — bonorum pro missio-
nibus collectorum. 296 el · 533. —
bonorum monasteriorum et ratio de
ea reddenda. 533. 535. bonorum
legatorum paroeciae religiosae, 631.
633.
- Admissio* seminaristarum in Religio-
nem. 511. religiosorum in Semina-
rium, 541.
- Administratio Apostolica* Laetana,
312.
- Administratio ecclesiastica* in Italia
ex Concordato, 1519.
- Administrator* in operibus socialibus
nequit e--e sacerdos, 139. honorum
dioecesis, 1519. dioecesis in Ameri-
ca abrogatur, 6. 427, 1658.
- Advocatus* in Curia Romana excludi
pole-l in dioecesana, 67. 1658. — eius
iura el officia, 1665.
- Actas* — mulierum pro ieiunio, 1253.
- Agere in indicio* nequeunt acalholi-
ci, 1616, 1971. - potest parochus pro
foundationibus suae paroeciae, 1649.
- Agonia dominica* — in feria \ | el in-
dulgentiae, 1169.
- Agonisantes* altare privilegium pro
ipsis, 930.
- Alienatio* — in iure canonico late acci-
pitur, 1530. imalide facta nequit
ab Ordinario sanari. 1532. — donorum
\oti\orum. 1532. — rerum prelio-n-
ruin. 1532. in ea paries coalescunt,
1532. — bonorum Seminarii, 256.
- Altare privilegiatum* varia dubia
circa illud resolvuntur, 916. — spe-
ciale personale a Pio XI et XII con-
cessum Sacerdotibus, 916. — pro ago-
nizantibus, 930.
- Altare SS. Eucharistiae* ornatus aliis
esse debet. 822, 1268.
- Altaris consecratio* et iriunium ser-
vandum 1166. - potest delegat
speciali facultate, 1166. an fieri
possit si altare non sit ex uno la-
pide, 1198. ritus brevior, 1200.
- Alternativae* privilegium post Codi-
em, 111. 119.
- Alumni* scholarum apostolicarum non
indigent testimonialibus, 641.
- Amentes* et consensus matrimonialis,
1081 et 1992.
- Amentia* — votorum simpli-
cium, 574.
- Amici Israel* - associatio solvitur, 684.
- Amotio parochorum* et invitatio ad
renuntiandum. 2113. — decendum ad
recurrendum contra decretum amotio-
ni-. 2116.
- Annua relatio* Missionis. 300.
- Annus novitiatus* quomodo compu-
tandus, 31, quid -i eo durante no-
viliu- transeat ad aliam domum. 556.
— annus novit, alter, 555.
- Antistita* eius electioni assistit et
praeest Ordinarius loci, in monaste-
riis monialium el in Congregationi-
bus, 506.
- Anulus* Praefectorum \posolicoruin
cl indulgentia cum osculantibus, 308.
— osculandus in communi-
one ab Epi-
scopo administrata. 845.
- apostatae* a religione el eorum abso-
lutio in iubilaeo. 616. — a fide non
admittuntur ut actores in indicio. 87,
1971. — a religione et eorum dimis-
sio. 660.
- Apostolicae indulgentiae* promulgan-
tur, 924, 933.
- apostolicum mandatum* pro benedi-
ctione abbatum benedictinorum, 625.
- appellatio* in dioecibus - Sanclai
di directe subiretis, 1594 quomodo
in ea procedere debeat tribunal ap-
pellationis, 1596. ex privilegio
peciali comeditur appellatio in ter-
tia instantia exln. Rotam, 1601.
competentia Rotae in appellationibus
recipiendi ; 1599.

Applicatio Missae in paroecia incorporata Mensae, 171. — ex privilegio pro Seminario. 1. 66. 1355. — an eam praecipere possit Ordinarius loci, 821. conventualis, 113.

Applicatio Missae pro populo et parochus duarum paroeciarum, 166. in festis iuris particularis suppressis, 166. et rectores curatiarum, 166. et vicarius paroecialis autonomus, 166. 151. per lurnum 166. in festis suppressis, 166. et vicarius oeconomus, 166.

Approbatio novarum religionum, 192.

Archiconfraternitas pruccedit semper confraternitali, 701 et confraternitales eiusdem nominis 711.

Archiepiscopus citis praecedentia, 106. 280. 317 quas indulgentias

Archiva Ecclesiastica Litterae circa ipsa, 1302.

Ars sacra quaedam circa eam damnatur, 1161. - coetus pro consultationibus, 1161.

Articuli — Codicis italic! et matrimonium 1012. — articulorum communicatio inter partes. 1761.

Articulus mortis absolutio in eo data valet solum pro foro interno. 882. et professio religiosa. 572, 578.

Asservatio SS. Eucharistiae in ecclesiis subsidiarii 1265. — in oraloriis senipublicis communitatum, 1267. — durante bello, 1269.

Assessor in tribunali laicali an possit esse clericus, 139.

Assistentia electioni per Ordinarium loci. 506. Episcopo facienda 112.

Assistentia matrimonio vicarius oeconomus, 172. 173. 1096. et vicarius substitutus, 175, 171 1096. et vicarius coadiutor, 175, 1096. vicarius cooperatores 176, 1096. licentia tacita ad assistentium, 1096. assistentia et dispensatio ab ipsa, 1098. et cappellani carcerum. 1096 assist. in absentia parochi, 1098 assist. passiva, 6, 1102, 1095. matrimonio mixto sine cautionibus, 1102.

Associationes inter clericos, 250.

Associationes dioecesanae in (rallia.

Associationes Ecclesiasticae et gratiae indulgentiae et privilegia earum. 692.

Atheisticae sectae adscripli, 512. 985.

Augmentum — congruae, 1111.

Authenticare reliquias nequit Vicarius Generalis, 368, 1283. 1285.

Authorizabilis testis in matrimonio 1095.

Baculus pastoralis quomodo defendendus Episcopo, 349.

Baccalaureatus in S. Scriptura et beneficium théologique, 1366.

Batilla — Opera Nazionale, 1372.

Balneares Stationes — quatenus clericis permissae, 113.

Baptismatis fons — eius materia, 771. debet adesse et in ecclesiis filialibus. 771. — permittitur cumulativus cum aliis ecclesiis, 771.

Baptismus eius effectus quod ad adscriptionem determinato ritui. 98. an administrandus filiis et parentibus infidelium 750, 752. — schismaticorum an liceat, 751. — in alieno ritu. 98 et 756. — usus salivae in eius administratione 755. — eius administratio invalida 'oh defectum unionis materiae et formae, 758. eius paritini, 765. an. quando et quomodo administrari possit in domo privata. 776. in qua paroecia inscribendum si administretur in paroecia aliena, i. 778. eius inscriptio et ei stralio in libro baptismorum. 778.

Baptizati in Ecclesia calli, qui dicantur. 1099.

Barba an liceat clericis eam estare 5. 136.

Bellum clerici ab eo redeuntes, 111. facultates eo durante concessae, 66, 111. clerici irregulares ob ipsum, 111.

Benedictio fontis baptismal!, 5, 162. \bbalum benedictinorum et mandatum pro ipsa. 625. - virginum in saeculo, 178. 683. eucharistica danda a diacono communicante. 815. cum osensorio. 1271. nuptiali'. 1108. — an catechumeni benedictionis sint capaces. 1119, cinerum. 1118, 1119. gutturis in festo S. Blasii. 1118.

Benedictio nuptialis si Episcopus eam permittat tempore clauso, 1108.

- Benedictio papalis* — danda ab Episcopo, 911. — nequit ab Episcopo delegari. 911. — an acquiratur per radiophoniam. 91L facultas eam dandi augetur, 914. - formula eam dandi promulgatur. 915. danda populo qui exercitia spiritualia audivit per megaphonum ex privilegio, 925.
- Beneficia et beneficium* dos et eius augmentum, 1110. an fodinae ad eius dotem pertineant, 1110. eorum redditus intercalares, 1180. — eorum bonorum administratio in Italia ex Concordato, 1519. — in eorum fundatione apponi possunt clausulae contra ius commune. 1117. - si Episcopus ea non conferat ob defectum clericorum, 1432.
- Beneficialis fructus* vide Eructus beneficialis.
- Beneficia reservata* quatenam sint et eorum collatio. 1435, 1451, 396.
- Beneficarii* in Capitulis amiserunt, promulgatione Codicis, ius suffragii cupio forte ex solis statutis gaudebant, 411. — ius eos eligendi aut nominandi post Codicem non spectat amplius ad Capitulum cathedralis, 103. in religionem ingressi et fructus beneficium, 584.
- Bestimmungsmensuren* in Germania, 2351.
- Bibliothecae ecclesiasticae* Litterae circa ipsas, 1902.
- Binatio* conceditur ratione congressuum euclirist., 806, 821. quandoque conceditur etiam pro diebus non festis, 806. — normae in ea servandae pro ritu Byzantino, 806. stipendium pro ipsa, 824.
- Biretuni* episcopale, 346.
- Bohemi* schismatici, 1325.
- Bolscevismus*. 1524.
- Bona beneficialia* in Italia. 250.
- Bona ecclesiastica* eorum dominium. 1495. — eorum administrator in dioecesi, 1519. el consociationes dioecesanae in Gallia. 1521.
- Bona pii sodalitii*. 1495.
- Bona religiosorum* an potest redi in favorem religioni*, 580. — quae religioso obveniunt post professionem. 630. paroeciarum religiosarum, 630. 631. 633. — monasteriorum inonialilini, 533. 635. — noviliorum quae ratione de iis disponendum, 569, 580.
- Bona Seminariorum* — et eorum alienatio, 256.
- Bulla* — eius sigillum, 260.
- Bulla Crucata* el absolutio a censuris, 2254.
- Bursa corporalium* nequit adhiberi ad colligendas eleemosynas, 1296.
- Cadavera* eorum sepultura in oratoriis, 1190, 1193: in ecclesia subterranea. 1205. eorum crematio, 1203. — eorum translatio, 1205.
- Caecutientes privilegiait* - instructio pro ipsis, 806. - el tres Missae in Nativitate Domini et Connu. Ovi. Fidi-. Defunct., 806.
- Caeremoniae sacrae* el earum laicizatio, 773.
- Calendarium* — adhibendum in oratoriis sororum tertiariarum, 818. — proprium el religiosi, 610.
- Calix. calices* certae formae reprobantur. 1296. calix in ritu ordinationis, 1002.
- Campana* An substitui possit instrumento radiophonico, 1169. — eius sonus lugubris (piando prohibitus. 1169. eius usus profanus prohibitus, 1169. prece* el indulgentiae ad eius sonitum in feria \ I, 1169.
- Campanula* - eius signum ad elevationem in Missa. 818.
- Canon* — in Missa non dicendus a fidelibus, 5.
- (anones emphyteutici)* eorum redemptio, 1542.
- Canonici honorarii* - eorum ecclesia funerans, 1220.
- Canonicus, canonicalus* non residens, 2381. — ran. coadjutor, 397. — praecedentia inter canonicos, 408. — canonici tenentur assistere Episcopo, 112. de iure deliberandi canonicorum. 111. ran. absens el fructus praebendae. 118, 2381. — (piando canonicus occupati in servitio Episcopi. 121. 319. canonicus potest substituere dignitatem, 119. canonicatum collatio. 403, 10 I. 396.
- Canonicus iubilatus*, 418.
- Canonicus poenitentiarius* el officium diaconi, 415.
- Canonicus theologus* eius titulus academicus, 399. — in scholis docens

- 400, 120. — an sit liber ab officio diaconi, 115. — ab officio hebdomadarii, 415.
- Cantus* eius studium in Seminariis. 1264 et 1365.
- Capitale* — et opera, 1524.
- Capitula religiosa* prorogatio temporis pro ipsis congregandis, 501. eorum suffragium in admissione noviorum, 1634.
- Capitulares* non residentes, 1565.
- Capitulum* cl ius eligendi canonicos, 396, 103. audiendum in collatione canonicatum. 103. praecedentia in eo quomodo ordinanda, 106. 408.
- Cuppa* episcopalis et eius usus, 349.
- Cappellani* secreti Romani Pontificis, 120. monialium et harum funera 615. carcerum et assistentia matrimonio, 1096.
- Cappellani Militares* eorum iurisdic-tio et facultates, 66. 451, 882. in Italia assistere possunt matrimoniis, 1094. 1096.
- Captivi Sacerdotes* — et eorum iurisdic-tio pro confessionibus, 871.
- Caput* — 1). X. I. Ch. non colitur cultu speciali proprio, 1261.
- Cardinales* eorum optio, 236. — an et (pia ratione pontificalia in Urbe agere possunt. 239. — an possint in Urbe populo benedicere, 239. — quas indulgentias concedere possunt, 239. expectandi pro electione Papae, 241.
- Carnes* iis pluries in die diebus ieiunii vesci non licet, 1251. — id autem possunt ii qui ieiunio non tenentur, 1251.
- Casus* — occulti, 1045.
- Casus excepti* in rasis matrimonialibus, 1990 iura officialis et defensoris vinculis in ipsis, 1990.
- Castrensium Ordinarius* eius iurisdic-tio et facultates, 66, 882.
- Catacumbae* Commissio Pontificia pro ipsis, 1205.
- Catechetica actio* Officium pro ea instituitur. 250.
- Catechetica instructio* — relatio de ipsa, 340. Vide *Catechismus*.
- Catechismus* eius studium in religio-nibus, 509, 565, 587. 1329. — item in Seminariis 1329. 1365. obligationes parochorum circa ipsum, 1329. conventus et coetus pro ipso, 1329. — eius in-tauratio in India. 1329. officium pro ipso.
- magisterium indulgentiis ditatur. 1329. — plura de eo determinantur. 1329.
- Catechistae* religiosi non tenentur ad collationes morales. 131.
- Catechumeni* et Sacramentalia, 1149.
- Cathedraticum*, 1504.
- Causa* iusla necessaria ad dispensationem, 1119.
- Causae excusantes* a choro quae admittuntur, quae non, 120. 118. 2381.
- Causa iudicialis* a indice laicali indicata nequit iterum indicari in foro ecclesiastico, 1553.
- Causae matrimoniales* — in eis non admittuntur actores aratholici — ap-s'alar, 87. varia de iis delermi-liantur. 2125.
- Causa pia* duplex eius forma. 1189. — eius bona, 1489. sine forma a lege civili praescripta. 1513. 1516.
- Causae separationis* non transeunt in rem indicatam. 1903.
- Causae Seriorum Dei* normae ad postulatorias litteras conficiendas, 2077. servanda in caucis historici*. 2082. 2125. disceptatio de marvrio (piando inchoari possit. 2101.
- Cautiones in matrimoniis mixtis* — *i non dentur sacerdos nequit matrimo-nio assistere, 1119. si non dentur dispensatio ab impedimento est nulla. 1044. — quid si cautiones scripto obtineri nequeant, 1061. qua ra-tione possint suppleri in Missionibus in certis casibus, 752. an implicite datae sufficiant, 1061. — an accipi possit consensus matrimonialis, >i non dentur cautiones, 1099.
- Celebratio Missae* in domo priva-ta, 822. — extra locum sacrum et >ub dio, 199, 822. — in navi aerea. 822. post meridiem et sero. 822. quaedam privilegia circa ipsam. 818.
- Censurae* eorum irrogatio (piando ad-nexae sunt praecepto. 2233. an Epi-scopus dare possit manda'a absolutis a censuris specialissimo modo reser-vatis si facultate non sit praeditus. 2252. aliquae specialissimo modo reservatae extenduntur ad tIrienla-les, 2320.
- Censura librorum* speciali* pro pu-blicatione gratiarum. 1261, 1386.
- Census* et taxa *Ricchezza mobile*.

- Centenarium* Sacrae Congreg. de Propaganda Fide, 252.
- Cessio* — bonorum religiosorum, 580.
- Cinematographs* ei* intéressé prohibetur clericis, 14. 110.
- Cineres* — eorum impositio die dominica, 1148.
- Citatio* est de iure naturali et quo sensu, 1891.
- Choreae* omnino vetantur clericis, 140.
- Chorus* eius disciplina in Urbe, 6, 395. reductio servitii choralis, 414.
- Chrisma* ab Episcopo schismatico confectum nequit adhiberi. 781.
- Clausulae* — implicite contentae in rescriptis pro dispensatione studiorum, 976.
- Clausura monialium* 597, 600. et sorore* externa, 600. dispensatio pro monialibus addictis (ducationi puellarum, 601.
- Clavis* — tabernaculi, 1269.
- Clerici* ipsi soli sunt capaces Jurisdictionis. 116, 1574. — eis prohiberi potest actio politica, 139. — non possunt nomen dare Societati Rotary Clubs, 139. eis Romae vetantur spectacula publica el cinematographi, 740. — si vacationes faciant extra propriam dioecesim, 110. 142. redeuntes a militia. 111. demigrantes, 142, 148. — Universitates laicales frequentantes, 587, 1380. - eorum institutio. 1357. orientales elemosynas colligentes, 1. — orientales et relatio ad Sanciam Sedem mittenda. 1. - orientales extra propriam regionem versantes. 1. habitum clericalem non deferentes. 2379. - eis an vetari possit venatio. 138.
- Clerici secreti* Romani Pontificis, 120.
- Coadiutores* non veniunt nomine canonicorum, 119. — an iure gaudeant praesidendi, 397, 411.
- Codex* iuri* canonici et materia de praecedentia. 22. — et leges particulare'. 20. Codicis orientalis Commissio, 257. iuris can. textus in scholis adhibendus. 13.4. — et concordata. 3.
- Coelibatus clericorum* omnino retinetur. 112.
- Coemeterium* haeticorum nequeunt in eo sepeliri catholici, 1205. catholic. an in eis liceat lampades apponere, 1211.
- Coetus* pro consultationibus artis 1164.
- Coetus peculiaris* electus a Benedicto X\ et eius decisiones. 248, 249, 250. 251, 256. — pro educatione religiosa, 251.
- Cognatio spiritualis* si patrino baptis mi quis fungatur per procuratorem, 765, 768. eius effectus iuridici in eo qui eam contraxit ante Codicem, 768.
- Collatio* — dignitatum. 396. — canonicatum. 396, 103, 404. normae in collatione servandae, 396.
- Collationes morales* quinam religiosi ad eas venire teneantur, 131.
- Collectiones indulgentiarum.* 919. 1388.
- Coiledivismus,* 1521.
- Civiles Universitates* Vide *Universitates laicae.*
- Civitas Iaticana* — quo iure regatur, 1553. 1557.
- Clausula* dummodo approbatus ad confessiones quid importet, 912.
- Collegium Cardinalium* eius potestas, 211.
- Collegium parochorum* — praecedentia in eo, 478.
- Color* - violaceus definitur, 319.
- Commemoratio* ( )m. Fidei. Defunctorum et indulgentiae pro ea concessae, 917. Omnium Fid. Def. et tres Missae non permissae Orientalibus, 1.
- Commercium* prohibitum missionariis, 142.
- Commissio* ad Codicis canones authentice interpretandos, 17. 212. pontificia ad Codicem iuris orientalis, 1. 257. — pro Russia, 257. Pontificia arrhaeologiae sacrae. 1205. hiblica. et gradus academiei in S. Scriptura, 1366.
- Communicatio* articulorum inter partes in indicio. 1761. — activa in sacris, 2315.
- Communicatio privilegiorum.* 613.
- Communio* ut conditio ad indulgentias lucranda*. 931. pro acquisitione indulgentiae Portiunculae, 931. — paschalis puerorum post adeptum usum rationis, 589. 806. in Nocte Nativitati* Domini. 867. 821. — extra locum *acrum decente tamen. 869. — com ubinariorum, 886. — qua aetate pueri* admiuistranda, 12. 851. 858. —

ab ea arcendae mulieres immodeste vestitae. 855. 1262. — eius administratio per laicos. 845. privata ad infirmos, 817, 818. 819. paschalis et orientales, 1, 866.

Communio Generalis et abusus in ea vitandi, 856. 683.

Communismus, 1521.

Competentia S. R. Rotae in appellatione, 1557. Sacrae Congregationis de Sacramentis, 215. 1961, 1971.

Complex - eius absolutio indirecta, 2367.

Concilium provinciale et praecedentia in ipso, 106. si disinambrelur prosilient, 291. eius ordinatio specialis pro Italia, 283.

Concio coram Episcopo, 319.

(*anclate* quaedam circa illud mutantur. 211.

Conclavistae eorum privilegia. 160.

Concordata ei onera in eis imposita beneficiariis, 3. 1110. 1175. - el privilegia in iis concessa, 3. ilalicum et allocutio de ipso. 3.

Concordatum. Italicum et instructiones circa ipsum, 1016.

Concordatum Lusitanicum — el eius executio, 1016.

Concubinarij el communio. 886.

Concursus ad paroecias. 159. in paroeciis iuris patronatus popularis, 1152. 1102.

Concursus populi quando censeatur haberi pro dispensatione a lege ieiunii el abstinentiae, 1245.

Conditio in matrimonio. 1092. potestativa, 1092. de futuro. 1092. eius revocatio, 1092.

Conferentiae episcopales in Italia 292.

Confessorius ordinarius in domibus parvis religiosis, 520. — occasionalis pro religiosis mulieribus, 522.

Confessio - extra loca destinata. 522. ante septennium, 12. delegatio ad confessiones excipiendas, 199. 871. — extra ecclesias 869, 910. — orientalium apud occidentale- el e converso. 869. apud sacerdotes navigantes. 883. — eius sedes in ecclesia, 909. - pro acquisitione indulgentiarum, 931.

Confessionalia in ecclesia, 9(19).

(*onfirmandi* - modesti sint in bu-, 786.

Confirmati — eorum liber a quo tenendus, 740, 798.

Confirmatio — de qua in c. 1683. electionis, 175. 177.

Confirmatio sacramentum. 782 an el (piando conferri possit ante usum rationis. 5, 783. an conferenda ante communionem, 788. — eius patrini, 793. - nequit in ea adhiberi chrisma a schismatico Episcopo benedictum. 781. - an et quando et quomodo administrari possit a presbytero. 782.

Confoederatio inter clericum, 250.

Confraternitates in Italia ex Concordato, 1521. earum nomine agere potest Ordinarius. 1653. el processiones, 5, 10. 718. 1291. adscriptio defunctorum, 5, 1226. an possint mutare habitum, 714 Instructio circa ipsas in Italia 707. — (amfraternita* SS. Sacrae in paroeciis, 711 Confr. Doctrinae (hri-siianae. 71

Confucium \ idc *Ritus Sinenses*.

Congregationes religiosae iuris pontificii. 188. normae pro earum fundatione el approbatione. 192.

Congregationes sacrae De Sacramentis, eius competentia, 215. 219. — S. C. Concilii el eius studium. 250. — ipsa est competens in magistros laicos, 250. item in confoederationem inter clericos, 250. S. Rituum C.ongr. el in ea *sectio historica*. 253.

De Negotiis Extraordinariis et eius Praefectus. 255. De Seminariis et eius competentia circa bona Seminariorum. 256. De Ecclesia orientali, et eius reformatio. 257. De Religiosis. competentia. 159. De Propaganda Fide, centenarium. 252. Consistorialis, competentia, 250.

Congressus eucharistirtis et privilegia, 1275.

Congrua et eius augmentum, 1110. et eius augmentum atque distributiones, 395.

Coniuges — accuratio et denuntiatio matrimonii per eos. 1971 - qua ratione decernenda rorum separatio. 1131.

Consanguinitas — coHuteralis primi gradus mixti cum secundo, 1076. - in 1° gradu inter infideles, 1076.

Consecratio Episcopalis, 954. ab iis ci ieiunium servandum. 1166. altaris delegari potest ex speciali

- facultate, 1166. — altaris quod non constat ex unico lapide, 1198. — in Missa, an ea durante liceant preces publicae in ecclesia, 813. — virginum non expedit, 478.
- Consensus* — matrimonialis quid importat, 1081. malrim. el amentes, 1081. -- simulatus, 1086. — et metus gravi*. 1087.
- Consilio fabricae* — in Italia ex Concordato, 1183.
- Consilium administrationis* in missionibus, 1520, 1521.
- Consilium a vigilantia* adhuc viget, 363. † 106. — vigilare debet circa modestiam in vestibus mulierum. 363.
- Consilium missionariorum* audiendum in erectione quasi-paroc., 302. 316.
- Consociationes dioecesanae* — in Gallia, 1521.
- Constitutiones religiosas* — emendandae, 489.
- Consuetudo* — admittendi laicos in tribunali ecclesiastico, 25, 27. — contraria can. 115 non reprobata. 115. — varia, 5.
- Consultores dioecesani* — nequeunt esse religiosi, 123. 612.
- Contemptus* in electione eam irritare potest, 162.
- Contractus* forum competens ratione. 1565.
- Conventio* — inter Italiam et S. Sedem de executione Concordati. 3.
- Conventualis Missa* — et religiosi, 610.
- Cooperator vicarius* - consilium parochi in eius designatione, 5. — assistens matrimonio. 1096.
- Copula maritalis*. 1068. — illicita praecedens matrimonium nubendae, 1076. dimidiata et confessarius, 888.
- Coronae* quae ditari possint indulgentiis, 924.
- Coutumiers* — reformandi. 489.
- Crociata Mariana* a**miatio prohibita. 1261.
- Crematio cadaverum* prohibita. 1203. et privatio sepulturae ecclesiasticae; 1240.
- Criminalis actio* ad proniotorein iu»titiae perlinet, 1938.
- Crucifixi imago* eiu* indulgentiae in articulo morti* quid importent. 921.
- Crux pectoralis* an sit vesti* chorrally 109.
- Cryptae ecclesiarum* — an in eis liceat nomina defunctorum inscribere, 1178. 1205.
- Cubicularii* — ab ense et lacerna. 328.
- Cultus* — novae formae non admittuntur. 1261. Capitis I). \. I. Ch. non admittitur. 1261. ?
- Cultus disparitas* \ ide *Disparitas cultus*.
- Cumulatio* - intentionum Missarum. 386. 828, 838.
- Cumulativi* parochi, I. 10. 460.
- Cura animarum* — actualis el habitualis, 171. modus eam exercendi, 471.
- Curative* earum rectores el Missa pro populo, 166.
- Curator* pro infirmis mente a <mu> dandus. 1650: ei denuntiandae citationes, 1650, 1712, 1877.
- Currus triumphalis* — in processionibus. 1295.

D

- Damna* eorum reparatio oh dissolutionem sponsalium, 1017.
- Dataria aposioliea* — normae pro beneficiis reservatis, 1135.
- Decanus* - Capituli el eius praecedentia, 106, 397.
- Decendum* — ad recursum interponendum. 31.
- Decimae* — paroeciae dismemkratae, 1500. 1502.
- Declaratio* - dimissionis a religione ipso farto decretae. 616.
- Decreta administrativa* — Ordinarii, contra ea non datur appellatio ad tribunal. 212. 1557. 1599. 1601.
- Decretum formale* in fundatione religionis, 100. 192. an necessarium ad valorem in erectione paroeciae, 100. 216.
- Decretum indicis* — de sua incompetencia admittit appellationem, 1610.
- Defensor vinculi* — eiu* itira, 219. — in cau-i* *uprr rato et non <on*ummato. 1587. eiu* obligationes, 1968 et 1986.
- Defuncti* eorum adscriptio confiternitatibus 5. 1226. - an sepeliri possint in oratoriis, 1190. 1203. — item in cryptis ecclesiarum. 1176. — functiones pro ipsi- quando prohibita. 1230. 1237. pro schismaticis, 731. 1210.

Delegare ad confessione.** excipien-
 dus nequii parochus. 199, 871. — fa-
 cultatem celebrandi extra ecclesiam
 possunt Ordinarii, 199. — ad assisten-
 dum matrimonio. 1096.

Delegatus Episcopalis eius potestas
 assistendi matrimoniis, 199. 1096.

Dementes — el matrimonii consensus,
 1992.

Demigrantes - clerici, 143.

Denuntiationes Matrimonii el sacra
 Congregatio de Sacramentis, 219.

Denuntiatio librorum pravorum. 1395.

Deputati an possint esse Episcopi el
 sacerdotes, 139.

Determinatus debet esse sacerdos de-
 legatus ad assistendum matrimonio,
 1096.

Deus scientiarum Consi. Pii XI, et
 consuetudines contrariae, 5, 1376. —
 el privilegia anteriora, I. 1376.

Devolutio — ad S. Sedem quando lo-
 cum non habeat, 1132. — quando lo-
 cum habeat. 162. † 132.

Devotiones aliquae non fovendae,
 1261.

Diaconus parochus ante Codicem
 factus, 153. benedicere potest post
 communionem. 814.

Dignitates - earum collatio. 396.
 substitui possunt a canonici* in choro.
 119. reservatae S. Sedi, 1135.

Dimissi an semper ad religionem re-
 dire teneantur, 646, 672.

Dimissio a religione ipso iure de-
 creta, 616. recursus contra dimis-
 sionem. 617. religiosi a votis sim-
 plicibus ante Codicem emissis, 10. 618.
 a religione in' Societate lesti. 617.
 669. — ab associatione fidelium, 696.

Dimissoriae an eas dare possit prox i-
 carius in Missionibus. 310. — privi-
 legium promovendi ad Ordines *ine
 dimissoriis revocatur, 955. sine
 ipsis promoveri nequit alienus sub-
 ditus, 955. cipiando eas concedere
 potest provicarius. 958. ad ordines
 in religionibus, 587.

Dioecesanae consociationes in (rallia.
 1521.

Directoria religiosorum emendanda,
 180.

Dismembratio eius effectus, 291,
 quid sit, 1121. 1127. - an competat
 Episcopo, † 127.

Disparitas cultus in matrimonio,
 319. — non viget amplius inter ara-

tholicum baptizatiim et non baptiza-
 tum. 1970. — an existat in dubie ba-
 ptizatis, 1070. - - dispensatio ab ea non
 implicat dispensationem ab aliis im-
 pedimentis, 1036 el 1070, 1071. —
 casus speciales, 1070. — el nati ab
 natholicis, 1070.

Dispensatio a studii* pro religiosis
 ad sacro* ordines el clau*ulae in ei*
 contentae, 976. — a ieiunio eucharis-
 tico. 251. — pro religiosis, 251. —
 super rato. 41, 51, 1119. — ab impe-
 dimentis ma'rimonialibu* per Ordina-
 rios, 81. — cum parata sunt omnia.
 1015. — ab impedimentis matrimo-
 nialibus cum non sunt omnia parata.
 81, 1015. — ab impedimento con-
 sanguinitatis. 1052. — a forma matri-
 monii, 1091.- a disparitate cultus,
 1036. 1070, 1098.

Dispositio — bonorum religiosorum.
 587. — de usu et usufructu bono-
 rum novitii, 569.

Distributiones - et tertia pars fructu-
 um, 395. — el fallentiae, 395. — el
 absentes vi inditih, 395. — el sup-
 plementum congruae. 395. — et earum
 ordinatio, 395. — non obnoxiae tri-
 bulo, 395. 1505. - (pia ratione di-
 lidendae eae quae praebendam con-
 stituunt, 395. III. - et iubilali. 318.
 122. et index synodali*. 120, 121.

Divinum officium \ ide *Horae cano-
 nicae*.

Divisio — paroeciarum. 1427.

Doctrina christiana an eiu* ignoran-
 tia impediatur matrimonium. 1020.
 commendatur eius studium religiosis.
 565. — V. *Catechismus*.

Domicilium - quot elementis eon*ta'.
 92: non amittitur translatione e loco
 ubi habitatur, ratione ineundi ma-
 trimonii. 92. an proprium habere
 possit uxor. 93. dom. el quasi-do-
 micilium in causis matrimonialibus,
 1964.

Domicilium legale. 92. in cau*i* ma-
 trimonialibus, 1961.

Domus religiosa filialis el eiu* Su-
 pinior. 505. - societatum sine volis
 el iorum Superiore*. 505. parva el
 confessariu* ordinario*, 520. stu-
 diorum, 587.

Donationes factae ecclesiis, 1536.

Dona votiva eorum alienatio. 1532.

Dos religiosarum -i non sil suffi-
 ciens ad aequum subsidium carila-

th uni. 613. an necessaria ad erectionem paroeciae, 216.
Duella academica 984, 2351.

E

Ebrius parochus an valide asⁱMal matrimonio, 11)95.

Ecclesia — exempla el eius visitatio, 311. 1261. eiu> visitatio pro indulgentiis, 929. — regularis an possit visitari ab Episcopo, 1261.

Ecclesiae in Italia ex Concordato. 1521.

Editio librorum lilurgicorum reservata, 1390.

Editiones — S. Scriptural* cum variationibus, 1385, 1391. — cum adnotationibus, 1391.

Educatio — prolis et parentes, 1113, 1372. — sexualis, 1372. — et O. N. Balilla, 1372. — et gymnica puellarum, 1372. — varii de ea errores reprobantur. 1372.

Educatio Religiosa \ide *Religiosa Educatio*.

Electio — sepulturae quomodo probari possit. 1226. lumulationis in coemeterio municipali. 1216. sepulturae per parentes aut heredes, 1217. sepulturae a quibus ct quomodo facienda, 1223. sepulturae electionem nequit impedire Ordinarius loci. 1223, 1229. sepult. potest fieri per mandatum at non per heredes sim* mandato, 1217, 1226. — sepult. nequit fieri per inscriptionem in confraternitatem post mortem. 1226. computatio schedarum in ipsi. 101. Koniani Pontificis, 160 et 211. contemptu[^] in ip-a. 162. eius confirmatio in Ordine Praedicatorum, 175. quando concurrat cum postulatione, 162. Superioris*»? el praesidentia Ordinarii loci. 506.

Eleemosynae pro mirionibus, 296. orientait*" ea* quaeritante", 622. 1503. nequeunt colligi bur-a corporaliu, 1296.

Electio Canonicorum — el Capitulum, 396, 103.

Electrica Lux in substitutione lampadis el candelarum. 1277.

Emendatio — regularum, ron-tilotium el aliorum librorum religiosorum. 489.

Emigrantes el *tessera* ecclesiastica, 1097.

Emolumenta funerum. 1236.

Emptio — litis, 1665.

Ephemerides -- et gratiae per eas publicatae, 1261.

Episcopus an possit esse senator aut deputatus. 139. agere potest in iudicio nomine confraternitatis, 1653. potest indulgentias concedere etiani in ecclesia exempta, 349, 927. — gaudet titulo Excellentiae, 328. 349. est unus legislator in dioecesi, 335. — eius potestatis legiferae extensio, 335. promotio ad episcopatum, 255. - praecedentia inter varios Episcopos, 106. eorum quaedam iura liturgica, 319. - in processione, 319. nequit communicare certas facultates, 319. - quas indulgentias concedere possit, 349. — an conveniri possit in indicio, 1572.

E[ds]copus vicarius generalis. 370.

Episcopalis consecratio - et 1res Episcopi in ea, 954.

Erectio — Vicarialus el praefecturae apostolieae, 215. noxae religionis, 192. eius decretum in erectione paroeciae. 216, 166, 1118. — Universitatis catholicae, 256.

Error communis ob ipsum Jurisdictionem supplet Ecclesia in assistentia matrimonii. 209.

Eucharistia eiu> asservatio in ecclesiis subsidiarii", 1265. — instructio circa eius acervationem, 1269. eius asservatio et protectio contra bellicos incursu*. 1269. eius visitatio indulgentiis ditatur. 1273. eius expositio, 1271.

Eucharistici congressus ct servilium chori. 120.

Eugenica qualis reprobatur, 1372.

Erungelium eius explicatio, 1344.

Examen novum causae eonce>siim a Signatura Apostolica, 1905.

Examina ad gradus academiro* in iure canonico, 1377. academica in S. Scriptura. 1377. triennalia an ad ca teneantur rcligio-i. 590. de quibus in c. 130 non (diligant religiosos. 130, 590. ea subire debent frequentanti** Universitates lailas, 130. — attendenda in promotione parochorum. 130.

Excardinatio laicorum. 111. clericorum demigrantium, 116, 143.

- Excellentiae* titulo gaudent Episcopi, 32«.
- Excepti casus* V. *Casus excepti*.
- Exceptio* incompetentiae, 250. rei indicatae in foro eivili valet et in foro ecclesiastico, 1629.
- Exclaustratio* el prorogatio tempo» ri- ab Episcopo concessi. 611.
- Exemptio* - monasteriorum monialium cum \olis simplicibus, 188. 697.
- Exercitia pietatis* per mensem agenda quomodo computanda. 922.
- Exercitia spiritualia* eorum patronus. 126. eorum usUs commendatur. 126. ordinibus praemittenda. 1001.
- Exercitus* — italiens el eius ordinaria- lii>. 151. — gallicus el sacerdos in- spector, 451.
- Expositio SS. Sacramenti* eum Osten- sorio, 274. Missa coram ea. 1275.
- Exploratio voluntatis* prohibentur la- xae pro ea, 552.
- Exuviae* mortuorum et earum trans- latio, 5, 1205.
- Extrema Unctio*, 947.
- Fabricae ecclesiarum* in Italia ex Concordato, 1183, 1521.
- Facultates* dispensandi a diebu> fe- stis. 1245. aliquae can. 319 ne- queunt aliis communicari aut dele- gari, 319. extraordinariae tempore belli. 66. 319. applicandi Missam pro Seminario. 349. benedicendi rosaria. 319. erigendi Viam Cru- cis, 39. extraordinariae circa pro- visionem officiorum ecclesiasticorum revocantur, 152. aliquae datae pro \inerica extenduntur, 66. adnecten- di indulgentias S. Poenitenliariae re- servantur. et revocantur quae iam concessae sunt, 913.
- Facultates Delegatorum /i>postolicorum*. 267.
- Facultates quinquennales* cessant in- tducto novo Codice iuris canonici. 66. novae quinquen. introducun- tur. 66. — a quo in posterum pe- tendae, 218.
- Facultates triennales* revocantur. 319.
- Fallentiae* ius ad eas ex induito. 395. an eas lucretur excusatus a choro. 395. 12(1. et distributiones inter praebentes, 120.
- Festa de praecepto* pro ordinatione. 1006. — iure particulari abrogata a Codice, 6. 1217.
- Festa suppressa* quae talia habenda sunt, 339. habent adnexam obli- gationem applicandi pro populo. 339.
- Fides* — errores in ip&i impugnandi, 169. - eius professio. 1116.
- Fiduciaria* donatio. 1513. *ine for- ma civili, 1513, 1516.
- Filiales* domus el earum Superiores, 505.
- lines* paroeciarum. 216. an ad- mittant praescriptionem. 1509.
- Finis matrimonii* primarius et sec< un- ciarius, 1013.
- Fodinae* an ad dotem beneficii per- tineant, 1110. 1172. 1173.
- Fans baptismatis* eiu* benedictio, 5. 462. — eius materia, 774.
- Fontes* — in margine Codicis citati. 6.
- Fori privilegium* eius violatio. 2311.
- Forma* — matrimonii. 1091.
- Forum* — ratione contrarius, 1565. domicilii el quasi-domicilii in rausis matrimonialibus, 1961. — domicilii legalis, 1961. competens pro pro- cessu informative» in causis Senorum Dei, 2309.
- Fragmenta* hostiarum consecratarum bene colligenda, 815.
- Fructus* — praebendae et absentia a choro. 5. 118. 238L
- *ructus beneficii* et capitularis re- ligationem ingressus, 584.
- ngitivi religiosi* eorum absolutio in lubilaeo, 616. el eorum dimissio. 660,
- Functiones pro defunctis* copiendo prohibetae 1230, 1237. pro schisma- tics, 731, 1210.
- Fundatio* novae religioni* cum for- mali decreto facienda. 101. 192.
- Fundatio pia*. 1189. an ad eam requi- ratur licentia Ordinarii. 1511.
- Fundationes cultus* in Italia ex Con- cordato, 1511.
- Fundationis lex* in ea apponi possunt clausulae* contra ius, 1517.
- Fundatores religionum* Superiores earum, 505.
- Fundator Sanctus* eiu* nomen in Ora- tione /f cunctis, 610.
- Funera* eorum emolumenta. 131. pro monialibti' <Irdinario subjectis, 615. eorum iu* in hospitali, 1216. 1222. in paroec ia domic ilii et qua-

si-domicilii. 1216. eorum qui huerantur in eoemelerio municipali, 1216. — ius ea faciendi in cathedrali, 1217, 1229, 1230. — ex iure sepulcri maiorum, 1217. — alumnorum et postulantium scholarum apostolirarum, 1221. — ex iure sepulturae electae, 1223. — ultra mensem a morte, 1237. et Missae Gregorianaee quae eorum locum teneant, 1237. — in translatione rada\erum iam humalorum, 1237. ati possint excludi a fidelibus, 1239.

Furtum — in ecclesia et processus de eo faciendus ab Ordinariis locorum, 1269.

G

Germania et celebratio matrimonii mixti, 1099.

Gradus academici — eorum necessitas el effectus 1366. — Vide etiam *Aeacademici gradus*.

Graeco-Rutheni in Statibus Foederatis \mericae Septenlr., et in Canada, 1 — el dies festi, *ibidem*.

Gratiae carum publicatio in ephemeridibus, 1261, 1386.

Gregorianaee Missae non sunt de iure paroeciali etsi funeris locum teneant. 1237.

Gregorianus cantus, 1261.

Gvnnasialia studia in religionibus. 587, 589.

Cvnnici Iudi puellarum reprobantur. 1372.

H

Habitus confraternitatum — an possit a Confraternitale mutari. 711.

Habitus choralis Episcoporum, 109. \ ide 1 estis choralis.

Habitus ecclesiasticus riu* gestatio commendatur, 136. et Missae celebratio. 804.

Habitus novitiatus pro transeuntibus ad aliam religionem. 557. 596. 633.

Haeretici qui non ponunt admitti in religionem qui >int, 512.

Ilebdomadariatus el canonicus thcologus, 115. 116. 120.

Historicae causae - Servorum Dei,

Historica sectio apud S. Congr. Rituum, 253.

Honestas publica impedimentum matrimoniale, 1078.

Horae canonicae — el Episcopus pontificalis ab iis excusatus in parte, 135, 1175. eorum recitatio coram SS. Sacramento indulgentiis ditatur, 135, 610. — circa eas instruendi seminariis, 1367.]

Horae Quadrapinta in Commemoratione Om. Fid. Def., 1275. — Instructio de iis, 1275.

Hospitale el ius funerum. 1216, 1222.

Hostiae — sint recentes, bene confectae, etc., 815, 1272.

Hangaria — el celebratio matrimonii mixti. 1099.

Hypnosis el consensus matrimonialis. 1081.

Iaculatorup? — indulgentiae possunt diri mentaliter ad indulgentias aequitendu-. 931.

Iaponia el impedimentum mixtae religionis, 1061.

Ieiunium — ab eo dispensatio, 1215. — non cessat diebus festis suppressis, 1252. — in consecratione altaris, 1166. — non cessat diebus festis infra hebdomadam in Quadragesima. 1252. — cessat in vigiliis anticipatis, 1252. — in pervigilia Nativitatis Domini, 1252. indulta de eo pro America, 1253.

-ex Regula Fratrum Minorum non ces-at festis de praecepto. 1253. ex volo quos obligat, 1253. 1310.

Ieiunium eucharisticum pro infirmis, 858. pro sacerdotibus zelatoribus infirmis. 858. — pro Missa ab eo dispensat S. Officium, 808. pro comunione religiosos dispen-al S. Cong. De Religiosis. 251.

Ignorantia doctrinae chrislianae nequit matrimonium impedire, 1020, 1066.

Illegitimi qua ratione inscribendi in libro baptismatum, 777.

Imagines -erae certae scholae reprobantur, 1279. Spiritus Sancti in forma humana. 1279.

Impedimenta matrimonialia eorum dispensatio in ea-u urgenti, 81. 1015. — publie.i, 1037, 1971. — an dispenini ab Ordinario loci. 81. —

- ab eis dispensatio cum parata sunt omnia. 1015. quid significet impedimentum, in facultatibus Sanctae Sedis, 1067.
- Impediti* ad ordines ob servitium militare, 987.
- Imperiidismus oeconomicus*. 1521.
- Impositio* cinerum die dominica. 1118.
- Impotentia* impedimentum matrimoniale in quo consistat, 1068.
- Incardinalio* — ob obtentum beneficium re*identiale, 10. — ob ordinationem in senilium dioecesis, 111. Dioecesis in cuius scrviliu iit ordinatio. III. de qua in can. 611. non applicatur Ocielatibus sine votis. 112. de qua in can. 111. non est retroactiva. 111. clericorum demigrantium, 116, 113. laici, 956.
- Incornmodum* de quo in can. 1098 (piando habeatur, 1098.
- Incompetentia* exceptio de ea. 259. Rotae ad decreta indicanda Ordinariorum, 1557. — contra decretum indicis de incomp. datur appellatio, 1610.
- Index taxarum* — uniformis sit, 1505. — in Missionibus, 1505. eius violatio punitur, 2108.
- Indigenae* — Seminaria pro iis, 1315. — el provisio Officiorum ecclesiasticorum, I. 101, 1135. — in Missionibus* et novae religiones pro ipsis, 192.
- Individualismus*, 1521.
- Indulgentiae* quas concedere possunt Cardinales, 239 item Archiepiscopi. 271 item Praelati el Abbates nullius, 323 — item Episcopi, 319 associationum el opera pro eis praescripta. 692. facultas eas concedendi certis obieclis, 913. — concessae in Commemoratione Om. Fid. Def., 917. — earum collectiones novissimae, 919. 1388. adnexae festo cum illud transfertur, 922. Portiumii-lae, 923. ApoMolicae et earum normal-, 921. 933. quibus coronis adnecti possint. 921. earum acquisitio pro mutilati', 925. \iae Cruci* determinantur. 925. concedere eas potent Episcopus etiam ecclesii* exemplis. 319. 927. Litaniarum lauretinarum, 931. Rosarii B. M. Virg., 125. 931. prece* ad intentionem R. Pontificis pro earum acquisitione, 931. acqui'tio per jaculatoria' etiam mentaliter tantum dictas, 931.
- Interpolatio el additio in precibus indulgentiatis, 931. in consecratione altaris, 1166. indulg. et orientales, 1. el obiecla quae eis ornari possunt, 6, 921. pro visitatione SS. Sacramenti, 125, 1273. -- pro recitatione horarum canonicarum, 135. 610.
- Indultum* reducendi Mi"a*. 1551. applicandi Missas pro Seminario. 1. 66. 1355. ieiunii et abstinentiae pro \merica. 1253.
- Infirmi* delatio communioni' ad eo*, 817. 818, 819.
- Infirmi religiosi* eorum commoratio extra domum religiosam. 606.
- Informationes* pro promovendi' ad episcopatum, 330.
- Inquisitiones* a Parochi' praemittendae matrimonio, 1020.
- Insania* el consensus matrimoniali'. 1081.
- Insignia* — violacea el Praelati Curiae Romanae. 328. tertiariorum. 701.
- Inspector* sacerdos in exercitu et in classe gallica, 451.
- Instantia* — liti' el eius peretiptio, 1736.
- Instituta saecularia* a Pio XII introducta, 681.
- Inslitutum* — Orientale. 1.
- Intentio* necessaria ad ordinationem. 211.
- Intentiones* Missarum el earum cuniulatio. 836.
- Intercalares* reditus beneficii. 1180.
- Interpellatio* pro usu privilegii paulini. 1121.
- Interpolatio* precum indulgentiarum, 931.
- Interpretatio* Codicis, 6. 17. 212.
- Interpretationes* aliquae S. Scripturae reprobantur, 1385.
- Inter reliquas* decretum adhuc viget. 6, 571.
- Intimatio* el confirmatio electioni' in Ordine Praedicatorum. 175, 177.
- Investigationes* a Parocho praemittendae matrimonio, 1020.
- Invitatio* ad renuntiandum in remotione parochorum. 2143.
- Irregularitas* ob defectum in bello contractum. 111. clericorum in bello pugnantium, 111. religiosorum, 251. ob recisionem manus non est indispensabilis, 981. ob duella aradentira in Germania, 981. 2351. ob

- defectum oculi sinistri. 984. — ob illegitimos natales, 984. 1363. — ob haeresim parentum, 987.
- Itinera* - normat. circa ipsa pro sororibus, 607.
- lubilatus* canonicus et eius exemptio a choro cum iure ad distributiones, 122.
- Index Synodalis* et distributiones quotidianae. 120. 121.
- Index* — eius officia, 1965.
- Indices* — laici in tribunali ecclesiastico, non admittuntur. 1575, 1581.
- Indicia* in Statu Civitatis Vaticanae, 1557.
- indicialis actio* contra decreta administrativa <Ordinariorum non datur. 1557.
- hira* liturgica Episcopi deliciuntur. 319. Associationum et opera pro eis praescripta, 692.
- iurisdictione* S. Congr. pro Ecclesia Orientali definitur, 257. ad confessionem. nequii a parochia delegari, 199. 871. pro sacerdotibus in custodia delentis, 871. sacerdotis in itinere maritimo, 883.
- In patronatus* et renuntiatio iuris praesentandi, 471.
- iusiurandum antimodernisticum* adhuc viget. 6. 1406.
- Indurandum suppletorium* — et matrimonium. 1023. 1097. semper deferri potest ab Ordinario sine speciali facultate. 1829.
- ius patronatus* agnoscitur solum si -it ex fundatione, 1118. — variae eius species. 1119. 1154. eius renuntiatio ex parte Ordinariorum et patronorum. 1451. popularis, 1152. 1160. 1162. laicalis et concursus, 1462. iusp. et certi abusus, 1170.
- L
- Laicale* tribunal in causa ecclesiastica. 5. 1553.
- Laicales Universitates* \ ide I niversitates laicae.
- Laid* non admittuntur ut indices in tribunalibus ecclesiasticis, 5. 25. 27. 1574, 1581. — et administratio communionis per ipsos. 815.
- Laicizatio* caervinoniam ecclesiasticarum, 773.
- Lampas electrica* — pro SS. Sacramento, 1271.
- Lampades* — in sepulcris mortuorum, 1211.
- Latina* lingua commendatur clericis. 587.
- Latina mulier* matrimonii eius cum viro orientali delebratio, 1099.
- Laurea* an necessaria professoribus Seminarii, 1366.
- Legata* — pro religiosis, 251.
- Leges* particulares et Codex, 20.
- Legislator* Episcopis unicus in sua dioecesi, 335.
- Légitimii* per snb>equens matrimonium non sunt irregulares, 981, 1363.
- Legitimitas* prolis. 1116. 1363, 1117.
- Liber* textus in scholis iuris canonici est Codex, 1377. baptismorum quae in eo notanda. 777. - confirmatorum a quo tenendus. 5. 170. 789.
- Libri* eorum prohibitio per Episcopos, 1395. textus in Seminariis, 1365. religiosarum consuetudinum, etc. emendandi. 489.
- Libri liturgici* eorum editio reservata, 1390.
- Libri paroeciales* de quibus fidem faciunt, 1816.
- Libri pravi* - eorum denuntiatio, 1395.
- Licentia* <Ordinarii pro fundatione pia, 1541. — ad assistendum matrimonio, 1096.
- Licentia in Sacra Scriptura* in collatione beneficiorum, 399.
- Licentia academica* ad professoratum in Seminariis, 1366.
- Litaniae lauretanae* et earum indulgentiae, 934.
- Litis emptio*. 1665.
- Litis instantia* eius peremptio, 1736.
- Litteratura* sensualis et mystico-sensu<dis prohibita, 1399.
- Liturgia* eius -ludium in Seminariis, 1365.
- Liturgica* quaedam iura Episcoporum, 319.
- Locus* destinatus ad confessiones mulierum, 522.
- Lublina* erectio \ niv<-r-ilali.* Catholicae, 1375.
- Lusitania* ex-eculio Concordati cum ipsa, 1016.
- Lux electrica* \n adhiberi possit loco candelarum, 1271.

m

Magisterium in Universitate Gregoriana, 1377.

Magister spiritus - in religionibus. 518. eilis officia. 587.

Magistri — sacerdotes in scholis civilibus statalibus, 143, 1380.

Mandatum — apostolicum pro benedictione abbatum Benediclinor., 625. — generale pro munere patrini in baptismo, 765.

Mansionarii an ius ad suffragium habeant, 411.

Mantelletum - Episcoporum, 349.

Manuale Toletanum. 1100.

Manus recisio non constituit irregularitalem indispensabilem, 981.

Maronitae varia dubia circa eorum matrimonia in America Septentrionali, 1.

Martyrium — in causis Servorum Dei. 2101.

Masturbatio. 2357.

Mairilas ecclesiae et eius signa. 1427.

Matrimoniales causae. 1960 relatio annua de iis, 310, 1960.

Matrimonia mixta competentia in ipsa. 213. 217. et cautiones, 1011. haereticorum cum paganis, 1098. si cautiones deficient, 752.

Matrimonii finis primarius el secundarius, 1013.

Matrimonium doctrina de eo in Encyclicis Liti. Pii XI. 1012. el sponsalia, 1017. in Italia. 1012. 1016. investigationes matrimonio praemittendae, 1020. operariorum demigrantium, 1031. 1023. nulla ob impedimenta abrogata a Codice, 1036.

Maronitarum in America Septentrion., 1. per procuratorem. 1089. eius absistentia et sicarius subslutus. 165. 1096. \. *Issistentia matrimonio*.

Malrinae rarum modestia in bus, 786.

Medicina el mulieres missionariae, 139.

Mediolani erigitur Universitas catholica, 1376.

Megaphonus cl exercitia spiritualia eius auxilio frequentata, 925.

Mendicantes religiosi, 621.

Mensa episcopalis est de compelen-

lia S. C. Consistorialis, 248. — in Italia, 1483.

Mensis — in can. 858 moraliter accipi- lur. 858.

Menstrua exercitia vide *Exercitia pietatis*.

Mercatura — \itanda a Missionarii>.

Metropolita eius praecedentia. 106. 280. 347.

Metus — gravis in ordinatione. 214. — excu-ans a poenis, 2229. — gravis in matrimonio, 14)87.

Militare servitium el religiosi, 111. — el missionarii, 111. et ordinatio clericorum, 987.

Militares — Cappellani militares vide *Castrensis Ordinarius* vel (*appellant Militares*.

Militares ordines, 106.

Milites pontificii cl praecedentia. 106.

Militia cl clerici atque religiosi ab ea redeuntes. III.

Ministri — in Mis>a Can. Poenitentia- rius el Theologus. 415.

Missia conventualis in religionibus mulicrum el viroruni. 610.

Missue applicatio si plures sint pa- rochi in eadem ecclesia, 216. 166. — binatae el pro populo dispensatae praecipui potent parochis. 824. Vide *Applicat. Missae*.

Missue celebratio quaedam privilegia circa eam. 818. - de Sancio Fundalore, 818. an ea durante per- mittantur preces elata \occ <118. — media nocte, 821. sero 821. — ante horam solitam. 821. in domo privata. 822. - extra ecclesiam, 822. — sub dio. 822. — instructio circa eam, 815. quinam sacerdotes ad eam non admittendi, 804. — 1er in Commemorat. ()m. Fid. Defundorutu. et Orientales 1. — in translatione cadaveris iam humati. 1237. in domibus praesente cadavere. 822. 1191. coram SS. Sacramento. 1275. radiphonice transmissa. 1218.

Missae fundatae eorum laxa potest demonstrative aut laxative designari.

Missae Gregoriana et funus, 1237.

Missae stipendium — lotum tradendum celebranti, 824.

Missa pro populo \ide *Applicatio Missae*.

j

H
H
H

1

1

i

H

HS

i

M

(

H

II

VI

;

B

K

J

1

■

- Missio* — canonica pro praedicatione Verbi Dei, 1328.
- Missionale Institutum* — Romae erectum, 252.
- Missionaria studia* — fovenda. 1350.
- Missionariae* — sorores et Ordinarii. 296. — Missionariae terrae definiuntur, 216.
- Missionaria unio franciscana*, 296.
- Missionarii* et Vicarii atque Praefecti Apostolici. 291. et mercatura, 112. et servitium militare, 111. — et politica, 1317. apostolici et praecedentia, l. 106. — eorum consilium audiendum in erectione quasi-paroerianim, 216, 302. — a quo removeri possint ab officio, 292, -151.
- Missiones* et Officialis in ip*is, 1573. — et bona religiosorum, 296 et 611.
- Mitra* — episcopalis et eius usus, 319.
- Mixta* matrimonia sunt de compcten-
(ia S. Officii, 213, 217. ma'rim. in
laponia, 1061. -- matrimon. cautio-
nibus deficientibus, 752.
- Moderator* — associationis potest dele-
gare ad benedicendum numisma, 199.
698.
- Modernismus moralis iuridicus*. 1521.
- Monasteria* — monialium et eorum vi-
sitatio per Ordinarium loci, 512. —
monialium ubi vota emittunt simpli-
cia, 188. 632. 697.
- Moniales* et visitatio Ordinarii loci.
512, 615. - et earum confessarii, 520.
522. Ordinario subiectae et eorum
funera. 615, 1236. - transire neque-
unt ad aliud monasterium, 615. 632.
- in Gallia. 188, 597, 600. et
earum clausura, 597, 600. — an in
Gallia sint exemptae. 188, 500.
- Mors* probata ex indiciis, 1069.
- Mozzetta* episcopali* quali* e**r de-
beat. 319.
- Mulieres* immodeste vestita» arcen-
dae a communione. 855. 1262. — et
lex ieiunii. 1253. de earum vesti-
bus relatio facienda. 310. 1267.
- Musica sacra* eiu* mlioLi altior. 1261.
eiu* UsUs in eccle*ii*. 1261.
gradus arademici in ea. 1261. 1377.
- Mustum sulphuratum* pro Mi**a. 815.
- Mutilati* et indulgentiarum acqui*
lio, 925 et 931.
- ixatales legitimi*, 981, 1363.
- lati ab acatholicis* qui dicantur, 1099
et 1070.
- O
- Obiter* in can. 883 explicatur, 883.
- Oblationes* fidelium pro pia causa.
1183.
- Obstetrices* religiosae mi**ionariar,
139.
- Otcasionalis confessorius* religiosa-
rum, 522.
- Occultus casus*. 1015.
- Oculus* minister et irregularitas, 984.

Oeconomus vicarius et assistentia matrimonio, 1096.
Officia -- in operibus socialibus et clericis, 139.
Officialis - in Missionibus, 1573. an possit tribunal constituere, 1574.
Officia status civilis et clericis, 139.
Officium Divinum et indulgentiae. 135, 610. et Episcopus pontificalia agens, 1125. Vide *Horae canonicae*.
Officium Sanctum exclusive competens in matrimoniis mixtis, 213, 217.
Olea Sacra non recenter confecta et eorum usus, 734.
Onera — ordinationis et metus, 211, 1993. — officiorum ecclesiasticorum ex concordatis, 1475.
Opera — et capitale, 1524.
Opera Nazionale lialilla 1372.
Operarii transmigrantes et eorum matrimonia, 1023, 1031. 1032. — plura de iis, 1524.
Optio Cardinalium et eorum praecedentia. 236. — canonicorum, 396, 103.
Oratoria — et sepultura fidelium. 1190. 1193. — et asservatio SS. Sacramenti. 1267.
Ordinarius in can. 883 et in can. 638.
Ordinarius loci praest electioni Superiorissae, 506.
Ordinariatus - pro Italis demigrantibus, 198.
Ordinariatus militaris — in classe gallica, 198. — in It.dia. 198, 151. in Germania, 198. - eiu* facultates, 66.
(Ordinariatus profugorum tempore belli, 198.
Ordinarius confessorius in parvis domibus religiosis, 520.
Ordinatio in servilium alius dioecesis, 11. — ex metu gravi. 211. 1993. — obligationes ex ea ortae. 211. eius ratihabitio, 214. — alieni subditi, 111. Episcopus proprius pro iis (pii domicilium non habent, 956.
Ordinationes et exercitia spiritualia, 1001. et festa in quibus eae haberi possunt, 1006. eis praemittenda sunt scrutinia. 973, 992. — eorum qui servilio militari sunt addicti, 987.
Ordines militares praecedentia, 106.
Ordines sacri promotio ad illos tempore servitii militaris, 587. — obligationes ex ipsis ortae, 249.
Orientalis et tres Mi*\$ae in Comme-

moratione Ont. Eid. Def., 1. et Communio paschalis. I. Collectores eleemosynarum, 1. 622. 951. 1503. et *Action française*. 1. et Sacra Poenitentiaria in hi* quae forum internum spectant. 1. 258. et certi canones Codicis poenales. 1, 258, 2320. et processus super rato, 1. - et indulgentiae. I. 257. clerici demigrantes. 1. clerici extra propria* regiones, 1. — et scapularia, 1. clerici in exteris regionibus et ratio annua ab eis facienda. 1. quid importent dignitates ab ipsi concessae, 1. eorum cleri institutio. 1. 1357. — an possint admitti in religionem ritu* occidentalis, 512. - et Sacra Congreg. pro ipsis, 257. -- an admittendi ad Missae celebrationem. 801. — et prohibitio librorum, 1396 et 1399.
Orientalia studia in Seminariis*. 1, 1365.
Orthodoxi \ ide *Schismatici* eorum altaribus et sacra suppellectili uti nequeunt Sacerdotes militares. 818. 823.
Osculum manu* Episcopi in administratione communionis, 349. 845.
Ostensorium — Expositio cum ipso, 1271.

P

Paedagogia eius studium in Seminariis, 1365.
Paramenia diffonnia ab u*u vigente non possunt introduci, 1296.
Parentes et iu* educandi prolem, 113.
Parochus actualis et habitualis*. 171. praecedentia inter parochos*. 106. 178. — diaconus ante Codicem promotus, 153. - duas paroecias regens, 160. eius iura et obligatio*. 216. - pluralitas parochorum exclusa. I, 10. 216. 160. agere potest in iudicio pro foundationibus in favorem paroeciae, 1619. non *ervan* indicem laxarum punitur. 2108. et \ctio Catholica. 169. et liber confirmatorum. 170. absens et celebratio matrimonii. 1098. non potest delegare ad confessiones. 199. 871. si transferatur ad aliam paroeciam non *ubesi »\amini. 2151. quando possit administrare confirmationem, 782.
Parochus habitualis an possit renuntiare iuri praesentandi, 72.

- Paroecia* sine beneficio, 216, 466. — in dioecibus subiectis S. C. De Propaganda Fide, 216. — quid ad eam requiratur. 216. — quid si erigi nequeat, 216. — an pro eius erectione requiratur decretum, 217, 100, 1118. — an possit non esse beneficium, 216. 166. pro determinata lingua, 212. — eius fines et quaestiones circa ipsos, 216, 1509. — sine dote (pia ratione conferenda 159. — quando sine concursu conferri possit, 159. — paroeciarum provisio in America, 459. I an fines paroeciarum admittant praescriptionem. 1509. — paroeciae dos beneficalis, 216 et 1115. — dos eius in statibus Foederatis Americae, 1115. paroecia religiosa et eius bona. 533, 535, 630, 631, 1185. — paroeciarum divisio, 1117.
- Partes in indicio* iura et officia, 1616.
- Paschalis communio* puerorum. 858. in ritu diverso a proprio, 866.
- Passiva assistentia* — matrimonio, 6, 1095, 1098, 1102.
- Patina* — metallica in administratione Communionis 815.
- Patria* — officia catholicorum erga eam 1258.
- Petrinus* in baptismo per procuratorem, 5, 765 qui patrinus esse possit et eius munus 765. 169 modestia commendatur 786 in confirmatione. 793.
- Patroni* Italiae, Missionum, 1278.
- Paulinum privilegium* — 1120. 1127. et interpellationes, 1121.
- Pauperismus*, 152 i.
- Pectinia* data religiosis ratione servitii militari 580.
- Pensio* parochi renuntianti reservari potest. 189. 1129, 2150.
- Pensiones* ob servitium militare et religiosi. 580.
- Peregrinationes* normae in servandae, 1261, 1290.
- Peregrini* et reservatio casuum in 11, 893. 2217. et lex alii 11. — clerici,
- Periti* in causis matrimonialibus 1977.
- Personalia (as iuridica)* religionum novarum. 192.
- Pertigilia* ieiunium atque sententia.
- Pin causa* oblationes pro ipsa. 1182.
- Piccolo clero* eius praecedentia, 106.
- Plenaria concilia* — in Italia, 283.
- Poenitentia Sacra* de novo ordinatur, 258. modus ad eam recurrendi, 258. — et orientales, 1. — secretum in recursu ad eam. 889.
- Poenitentarius canonicus* minister in Missa. 2, 115. in Seminario docens, 421.
- Poenales canones* et Orientales. 258, 2320.
- Politica actio* an possit clericis prohiberi, 127, 139. — pro propria natione prohibita Missionariis, 138, 1347.
- Polyphonic*, 1264.
- Pontificalia* exercere quid sil. 337, 412.
- Popularis praesentatio*, 1452.
- Portio paroecialis* cui solvenda in sepultura electa aut gentilitia, 1217. — solvenda parochi a Confraternalibus -i funus faciant, 1226, 1236.
- Portiuncula* varia decreta circa eam, 923, 931, 934.
- Possessio* status matrimonii. probat matrimonium. 1103, 1372.
- Postulantes* — severitas in eis admittendis, 538.
- Postulatio* Superiorissimarum, 505 (quando concurrat cum electione, 180. — eius instrumentum ad quem mittendum. 181.
- Postulator* an in Urbe residere debeat, 2001.
- Postulatoriae litterae* in causis Servorum Dei, 2077.
- Potestas laica* et recursus ad eam, 2235. 2231.
- Praebendae* earum fructus a quibus amittuntur. 2381.
- Praecedentia* Archiepiscopi Metropolitae, 106, : 370. 106, 397. Decani Capituli, 106, 397. in Capitulis, 106. 408. eius quasi possessio inter tertios ordines. 106, 701. Archiconfraternitatis praefraternitatis 701. inter Cardinales. 236. coadiutoris canonici, 5, 397 — in collegio parochorum, 106. I. vicarii foranei, 106. 150. Missionarii Apostolici, I, 106. — in Concilio provinciali inter Episcopos*. 106. inter tertios Ordines, 106. 701. — inter Ordines militares 106. inter milites pontificios. 106. puerorum in habitu clericali. 106.

- Praeceptum poenale* eius 2233.
- Praedicatio* verbi Dei et omnia quae eam respiciunt, 1328.
- Praedicatores*, \ ide *Praedicatio*,
- Praefecti Apostolici* privilegium nominis in canone, 2. quas indulgentias concedere possunt. 291. — eius anuli osculum indulgentia datur, 308. — eis applicatur can. 727.
- Praefectus* — S. Congr. de Seminariis,
- Praefectura Apostolica* eius erectio, 215.
- Praelati* Curiae Romanae et eorum insignia. 328.
- Praelatus nullius* — (pia* indulgentias concedere possit, 323.
- Praescriptio* coepta ante Codicem, 10. — tempus ad praescribendum, 1511. an eam admittant lines paroeciarum, 1509.
- Praesentatio* canonicorum. 103. ad paroeciam, 155. 471. popularis, 1452.
- Praesumptio mortis* ex indicii*. 1069.
- Presbyterium* an in eo admitti possint teste* etc. in celebratione matrimonii. 1109.
- Preces* — ad mentem R. Pontificis pro acquisitione indulgentiarum. 934.
- Privilegia* quaedam liturgica Episcoporum, 349. communicatio inter religiosos, 613 an acquiri possint consuetudine, 63, 418. contra libertatem ecclesiae stricte interpretanda, 68. 395. -- a concordatis concessa (quando cessent, 3. — contraria Consi. *Deus scientiarum*, abrogata sunt. I. — associationum et opera pro eis praescripta, 692.
- Privilegiatum altare* \ ide *Altare privilegiatum*.
- Privilegium fori* eiu* prohibitio, 2311.
- Privilegium liturgicum* nominis in canone, 2.
- Privilegium papatinum* \ ide *Paulinum privilegium*.
- Processiones* et confraternitate*. 718. ius privativum Episcopi circa ipsas permittenda*. 1290. de quibus in can. 1291 non subiacent restrictioni de qua in can. 461. 1291. Corporis Christi ducere possunt religiosi, 1293 et 462. — ius confraternitatum eas faciendi, 1290. 1291. u* u* curru- triumphali? Ill
- piorum sodalitorum ad sepulcra. 1296. — publica et privata. 162. 718.
- Processus* super rato, 1119. super rato et Orientales. 1. matrimonialis, plura de eo. 1960. matrimonialis in Missionibus, 1966. inatrim. (quando non est necessarius, 1990. de nullitate ordinationis et onerum e\ ea ortorum. 1993. informati* u* in causis Servorum Dei et modo eum examinandi, 2039, 2082. in casu* historicis Servorum Dei. 2125.
- Procurator* — patrini in baptismo. 5. 765. in matrimonio. 1089. — gene-
- Praemia* data religiosi* ob senilium militare, 580.
- Professio fidei* et Professores Universitatum, 1106. — et Superiores societatum sine votis. 1106.
- Professio religiosa* — modii* eam einitendi, 6, 572, 576. qua ratione ad eam admittere possit Episcopus. 572. in articulo mortis, 6. 572.
- Professores* I niver* itatum et professio fidei, 1106.
- Professus* — xolorum simplicium amens liat. 571.
- Prohibitio librorum* per Episco) 1395. tenet et orientales, 1396. quando viget ex ipso iure, 1399.
- Prohibitiones* de quibus in can. 161 habent \iin retroacti' am. 162.
- Promotio* Episcoporum, 235 in ea aboletur testium interrogatio. 330. in ea secretum servandum e* l. 330.
- Promotor iustitiae* eiu- iura relate ad sacram Congregationem de Sacramenti*. 219. -- contra eum non admittitur recoin entio. 1691. ius exclusivum habet ad actionem promovendam criminalem, 1938. (quando inrompelens sit. 1588. eiu* munus in causis matrimonialibus, 1971.
- Promovendi* ad episcopatum. 330.
- Prorogatio* temporis pro < Capituli*. 501. tempori* concessi ab Episcopo exclau* tralis, 611.
- Provicarius* \poslolicus et ordinationes, 958. eius potestas, 310.
- Provida* constitutio abolita, 16.
- Provisio canonica* per S. Sedem, 1135.
- Psalmi* eorum studium in Seminario*, 1365.
- Psalterium* eius nova editio, 135.

Publica impedimenta quae dicantur, 1971. 1037.
Publica honestas, 1078.
Publicatio gratiarum in diariis, 1261, 1382.
Puella earum ludi gymnici, 1372.
Pueri an et quando teneantur ad praerepta Communionis paschalis et confessionis annuar ante septennium, 12. 359. 806.

Q

Quadraginta Horae - instructio circa ipsa. 1275. quaedam dubia circa collectas in Missa, 1275.
Quaestio socialis — plura de ea, 1521.
Quasi-domicilium in causis matrimonialibus, 1961.
Quasi-paroeciae vicariatus et praefecturae apostolicae, 216. — quomodo erigendae et ordinandae. 216. — quid si erigi nequeant, 216.
Quasi-vicariatus foraneus, 216. 217.
Quinquennales facultates cessant in introducto Codice, 66. novae a quo petendae, 218.
Quinquennalia examina an religiosi teneantur ea subire coram Ordinario loci, 590.
Quinquennia pro relatione a religiosis facienda, 510.

R

Radiaesthesia prohibita clericis, 138.
Radio-transmissio - Matrimonii per procuratorem, 1089. Missae, 1218. — benedictionis papalis, 914.
Radiophonica instrumenta an loco campanarum adhiberi possint, 1169.
Ratihabitio — ordinationis. 211.
Ratio administrationis cui reddenda a monasterio monialium, 533. 535. — bonorum paroeciae religiosae, 533. 631.
Ratio (Super) — processus, 1111.
Razzismo - aliquae theses de eo reprobantur, 1381.
Recisio manu- non est irregularitas indispensabili- 981.
Reconventio contra promolorem iustitiae non admittitur, 1691.
Rector collegii qui renuit de testimoniis, 545.
Recursus ad laicam potestatem et poenae, 2231, 2335. pro abolitio-

ne a censuris, 2252. contra decretum amotionis, 2116. — contra dimissionem a religione, 617. — per telephonum et telegraphum. 1041.
Redemptio canonum iuxta valorem nominalem, 1512.
Reditus -- intercalares, 1480. — in favorem cappellaniae, 1517.
Reductio Missarum in ecclesiis religiosorum. 1551. — onerum ob immittos reditus, 1480. — Missarum. 831, 811.
Registratio baptizatorum — extra paroeciam, 778.
Regulae religiosae emendandae, 489.
Regulares - visitatio eorum ecclesiarum, 311. 1261. -- Episcopi et rochetum, 349.
Relatio — triennis de modo vestiendi mulierum. 340, 1262. — annualis de causis matrimonialibus, 340, 1960. — quinquennis de religiosis, 510. — relatio a clericis Orientalibus facienda, 1. — triennis de Seminario, 340, 1357. — triennis de catechismo, 310, 250. quinquennis S. Cong. de Propaganda Fide facienda. 300. — annua et missiones, 300. — dioecesis et nova eius formula, 340.
Religio — eius fundatio per decretum formale, 100. 492.
Religiones pro luitione matrum et infantiae. 492. — pro indigenis, 492. — earum suppressio, 493.
Religiosa educatio et Sacra Congr. de Religiosis, 251.
Religiosae missionariae et medicina, 139. — et eorum itinera, 607.
Religiosi militiae addicti impares facti vitat religiosae, 121. — subiiciuntur S. C. de Sacramentis circa onera ex ordinibus sacris, 249. — non veniunt in can. 123. nomine sacerdotum. 123. et calendarium proprium, 610. et nomen Sancti Fundatoris in liturgia, 610. et communicatio pax illegiorum. 613. — mendicantes, 621. — et senilium militare, 580. 517. 637. saecularizati nequeunt esse consultores dioec., 621. — in amuliant. 571. — eis commendatur studium catechismi. 565. — gratuler infirmi extra domum «legere possunt, 606.
Religiosus status — laudatur, 478.
Reliquiae et «arum authenticatio per Vicarium generalem, 1283. 1285, 368.

- Remotio* missionariorum ad «piem speciet, 454.
- Renuntiatio* — inris praesentandi ad paroeciam. 171. — eius acceptatio post mensem, 1429, 189, 2150. — pensio parochi renuntianti, 1129, 1486. 189. — iuripatronatus, 1451. — paroeciae cum reservatione pensionis, 2150, 1129.
- Reparatio* - damnorum ex sponsalium solutione, 1017.
- Rescriptum* saecularizationis quousque renuntiari possit, 56, 630. 610. - super rato est gratiosum, II. 51.
- Reservata beneficia* \ ide *beneficia reservata*.
- Reservatio* dignitatum S. Sedi. 396, 1435. normae pro officiis S. Sedi reservatis, 1135. peccatorum et censurarum, 14, 893, 900. 2217.
- Residentia capitularium* — 418 et sqs.
- Res indicata* ob sententiam latam in foro civili, 1904. — in uno tribunali nequit iterum indicari in alio. 1903. 1989. — eius exceptio, 1629. in re matrimoniali. 1903, 1989.
- Responsa* - Sanctae Sedis (piando non a casus similes, 19.
- Restitutio in integrum* ultra quadriennium non admittitur. 1683. contra sententiam Signaturae, 1905. is contra sententiam Rotae, 1905. ob neglectum legis. 1905.
- Retroactivitas* relate ad sponsalia. 1017. - can. III, exclusiva. 111. relate ad impedimenta a Codice abrogata. 10. 1036. can. 612, 10. 612.
- Rituale Romanum* — el manuale Tolentanum, 1100.
- Ritus* Lusitanus Bracaren-ûs, 98. ad quem ritum pertineant baptizati ritu alieno 756. 98 et 752. — transitus ab uno ad alium ritum. 98. — pro natis in America Septentrionali, 98. — benedictionis pro indulgentiis adnectendis, 349. — professionis religiosae, 572, 576.
- Ritus Sinenses* prohibitio imprimendi folia. 6. Instructiones recentiores Sanctae Sedis, 1258.
- Rochetum* episcopale Episcoporum regularium, 349.
- Romanus Pontifex* eius electio. 160. 211.
- Rosarium* materiale et indulgentiae quibus datur. 125, 931. facultis benedicendi eius corona 319.
- eius recitatio apud Ruthenos et indulgentiae, 931.
- Rota Romana* - eius incompetencia. 259. — eius normae, 259, 1598. — eius competencia in appellationibus. 1557. Studium apud ipsam, 1598.
- Rota Hispanica* restituitur, 1591, 1961.
- Rotary clubs* - el clerici 127, 138 68t.
- Russi* - ad fidem conversi. 2311.
- Russia* - Commissio pontif. pro ipsa, 257.
- Rusticatio clericorum.* extra Mia* dioeceses, 113.
- Rutheni* in Canada <l in Statibus Foederatis Americae Septentrionalis, 1. — Salutationis Angelicae apud ipsos recitatio pro indulgentiis, 931. - celebratio matrimonii ipsorum cum latinis. 1099. satisfactio praecepto audiendi Missam pro ipsis, 1218.
- Sacerdotes* an possint esse deputati et senatores, 139. magistri in scholis, 111u.
- Sacro Scriptura* licentia in ipsa et collationes beneficiorum. 399.
- Scriptura Sacra.*
- Sacramenta* eorum administratio religiosi extra domum religiosam. 511. 818.
- Sacramentum SS.* eius visitatio, 125.
- Saecularia Instituta* Religiones imitantia. 681 bis.
- Saecularizati* - nequeunt consules dioecesis. 612.
- Saecularizatio* eius indultum quousque possit renuntiari. 56. 69, 610. — <piis eam concedat, 639.
- Saliva* eius usus in administratione baptismi quando omitti potest. zoo.
- Salutatio Angelica* eius recitatio apud Ruthenos, 931.
- Sanatio in radice* — quando admittatur in matrimoniis mixtis, 1139, 1141.
- Sanctuarium* — in Italia ex Concordato. 152!.
- Sanctum Officium* <M exclusive competens in matrimoniis mixtis, 243. \iolatio eius secreti. 243. defensio rei apud ipsum, 1155.
- Scamna* in ecclesiis et eorum causae iudiciales, 1553, 1263, 1184.
- Scapulare* l'erii Ordinis nequit substitui numismate, 698.

- Scapularia* quomodo conficienda et deferenda, 698. el Orientales. 1.
- Schisma* — Bohemiorum, 1325.
- Schismatici* eorum admissio in religionem. 512. an eos liceat baptizare, 751. 731. an eis aegrotis liceat sacramenta ininisirare, 731. et defunctis funera facere. 731.
- Scholae* Officium pro ipsis apud S. C. de Seminariis, 256. - neutrae reprobantur, 1372. 1374. cuiusvis generis eriguntur ab Ecclesia, 1372. 1375. normales et clerici eas frequentantes, 1380.
- Scientia* commendatur religiosis. 587.
- Scriptura Sacra* pericula vitanda in eius studio, 1365. gradus acadcmici in ea, 1366. 1377. quaedam interpretationes de ea reprobatae, 1385. eius editiones cum variationibus, 1385. 1391. — (dus lectio in ecclesia ex textu originario, 1391. eius studia commendantur. 125.
- Scrutinia* pro ordinationibus. 992.
- Secretum* in recursu ad S. Poenitentiarium, 258. 889. — in dandis informationibus de promovendis ad episcopatum. 330. S. Officii, 243.
- Sectae acatholicae* eis adhaerentes qui, 542.
- Sectio historica* Cong. Rituum 253.
pro Orientalibus Slavicis Ilyzantinis, 257.
- Sedes confession(dis* in ecclesiis, 909. — extra ecclesias, 610.
- Sedilia* in ecclesiis et tribunal laicali. 5. 1553. 1181. 1263.
- Seminaristae* an admitti possint in Religionem. 511. — litterae S. Sedi" circa eorum formationem, 1367.
- Seminarium* - relatio de ipso, 310. eius bona. 256. — eius visitatio in Italia. 256. — facultas applicandi pro Seminario. 66. 1355. — an et quatenus in illud admitti possint religiosi, 511. — obligatio illud habendi in singuli' diocesisibus, 1351. interdioecesanum, 1351. — pro clero indigeno. 1351. — tribunal pro ipso. 1355. in eis reda educatio clericorum curanda. 1357. - eius administratio per presbyteros S. Sulpicii, 1357. — relatio triennali' de eo, 1357. quaedam in cis servanda. 1361. minarium facultates adnexas habeat
1357. — el laxa specialis pro ipso in provisione paroeciarum. 1355, 1111.
- Senatores* an possint esse Episcopi etc.. 139. eius summarium an retinendum in archivo, 379. nulla oh defectum subscriptionum. 1871, 1891. definitivae vim habens, 1880.
- Separatio* contigiim, 1131.
- Sepulcra* fidelium et lampades circa ipsam. 1211.
- Sepulcrum* in Coena Domini et processiones sodalitorum, 1295.
- Sepulcrum maiorum* — in ecclesia erendum quid importet, 1216, 1226.
- Sepultura* fidelium in oratoriis, 1190, 1193, 1205. in ecclesia subterranea, 1205. — in coemeterio haereticorum. 1205. — sepulturae privatio, 1240.
- Servitium chorale* eius reductio, 111. — et ssiis eucharistici. 120. 821.
- Servitium militare* et ordinationes, 987. et religiosi. 6. 571, 637. — el pecunia pro eo acquisita religiosis, 580.
- Sigillum* bullarum, 260.
- Simulatio* consensus matrimonialis, 1086.
- Sinenses ritus.* Vide *Ritus Sinenses.*
- Slavici Ryzunlini* sectio pro ipsis,
- Socialia opera* officia in ei' et clerus 139.
- Socialisants.* 1521.
- Socialis quaestio* (*a, 1524.
- Societates* operariorum et herorum, pro uni'ate Ecclesiae catholici. 384. 684. pro iuvenibiis 5 .M.C.\., 484. — TheoOphistae, 181. S. Vincentii a Paulo et vigilantia Episcoporum, 681 681. \dioni- catholicae commendantur. 684. — Rotary Club', 681.
- Societas Iesu* et dimissio a religione, 647. 669.
- Societates sine votis* ad modum religiosorum viventium qua ratione teneantur certi' canonibti-' poenalibus, 672. qua ratione procedere debeant in dimissione sodalium. 681.
- Sodalitia* \ . Confraternitates et Ter- in monasteriis inn-

- nialiuni extra clausuram habitare debent, 600.
- Spectacula* clericis prohibita, 110.
- Sperma* procuratum ad morbos *aliandos, 2357.
- Spiritualis cognatio* ante et post (lo- dicem. 768. 1079. contrahitur a patrinis per procuratorem officio suo fungentibus, 765, 1079.
- Sponsalia* cl matrimonium. 1017. et artio ad contrahendum matrim., I.
- Sportivi Iudi* — in eis excessus vitandi, 1262.
- Stationes balneares* \ ide *Balneares stationes.* *
- Status civilis* et eius officia clerici* prohibita, 139.
- Status Civitatis Iaticanae.* 1557.
- Status liber* pro matrimonio et iu- ilirandum siipplclorium. 1023. 1092, 1103.
- Status religiosus* laudatur. 178.
- Statuta* — pro sororibus externis mo- nialiuni, 597.
- Statuta capitularia* - emendanda, 110.
- Slepinac* - excommunicatio in ipsum in- dicantes el condemnantes. 2311. 2313.
- Stipendia Missarum* et sustentatio vi- carii cooperantis, 5, 810. — an trans- mitti possint in aliam dioecesim. 6. 1290, 838. 810. — pro alia el tertia Missa in Commemorat. Om. Fid. De- functorum, 6, 821. — integre trans- mittenda, 821, 833. 810. pro Missis binatis, 821. — eorum cumulatio. 828. 836, 811. — ea quaerentes Orientales. 622.
- Studia* — durante novitiatu prohibita. 587. — dispensatio ab ipsis el ordi- nes sacri, 976. — orientalia. 1. in I niverMtatibus, 1376. Missionaria fovenda, 1350 studiorum program- mata in Seminariis, 1361, 1365.
- Studium* in S. Congregatione Conci- lii, 250. -I apud Sacrani Romanam Rotam, 1598.
- Subdelegare* ad imponendum numis- ma potest moderator sodaliti. 199.
- Subsidium* caritativum cl dos monia- lium, 613.
- Substitutio* — in choro, 419.
- Substitutus vicarius* el a**istenlia ma- trimonio, 1096.
- Suffragia* — pro defunctis in religioni- bus, 567, 578.
- Suffragium* Capituli in admillendis religiosis. 535. 631. in Capitali*. 411.
- Summarium sententiarum* quando re- tinendum in Archivo, 379.
- Superiores* locales et triennium, 505. fundatore* religionum. 505. do- morum filialium. 505. societatum sine volis, 505.
- Superiorissa* eiu* electio. 505. 506.
- Supplementum* congruae cl di*tribu- tines, 395.
- Supplet Ecclesia* in errore communi in celebratione matrimonii. 209.
- Suppletorium iusiurandum* — el matri- monium, 1023.
- Suppressio* religioni*. 193.
- Sustentatio cleri* el taxa Mi**arum. 117.
- Syndacatus operariorum.* 1521.
- Tabernaculum* — quomodo cl ex qua materia conficiendum el qua ratione custodiendum. 1269. — statua S. Cor- dis !.. super illud. 1269. — eius clavi*. 1269.
- Tacita* licentia pro assistentia ad ma- trimonium. 1096.
- Taxae* — in exploratione voluntati* re- ligiosarum. 5. 552. — Missarum de- finiuntur ab Episcopo. 362. ea* non M-rv ante*. 463, 2108. — Missarum au- gendae pro cleri *u*tenlacione. 831. 1173. earum index, 1507. — Mis- sarum laxative et demonstrative de*i- gnala. 1541.
- Telegraphus* \ ide *Telephorum.*
- Telephorum* recursus per ipsum e*t medium extraordinarium. 1011.
- Tempus* - zonarium. 33. — Missae ce- lebrandae, 821. 822, 867. 1275.
- Tertius Ordo* eius praecedentia. 106. 701. eius scapulare el numisma, 698.
- Tessera* — ecclesiastica pro demigranti- bu*. 1097.
- Testamentum* conficiendum a reli- giosis, 569.
- Testes* eorum officia. 1775.
- Testimoniales* — an necessariae pro alumni* minori* novitiatu*. 511. quid *i rector collegii eas dare re- cu*et. 545.
- Theologia* late accipitur in can. 121, 121.

- Theologus canonicus*, 399. — el officium ministri in Missa. 2. 415. — in scholis docens, 400, 420. — liber ab hebdomadariatu, 115. 416, 420. In Hispania, 120. — docens in Seminario regionali, 420.
- Theosophicae societates*. 381.
- Thornas* (S.) — eius doctrina in Seminariis, 1357, 1364, 1366, 1376.
- Thronus episcopalis* cedi potest Episcopi, 337. — eius ustis, 349.
- Thurificatio* — in Missa, 319.
- Toletanum manuale*, 1100.
- Transitus* — ab uno rilu ad alium. 98. — monialium ad aliud monasterium, 597. 615, 588, 632. — ad aliam domum durante novitiatu. 556, 557.
- Translatio* — festi el indulgentiae adnexae, 922. — exuviarum, 5, 1205. — ad aliud monasterium monialium. 488. — cadaverum post certum lenipus ab humatione iam facta, 1205. 1237. — cadaverum ad ecclesiam pro funere 1215. — quid si a lege translatio cadaveris ad ecclesiam prohibeatur, 1215. — in translatione cadaverum ad definitivam sepulturam (piae Missa dicenda, 1215.
- Translatus* ad aliam paroeciam non subesi concursui, 459.
- Transmissio* — stipendiorum Missarum extra dioecesium, 838, 290.
- Transmigrantes* operarii et eorum matrimonia, 1031. 1032. 1023. — et tessera ecclesiastica, 1097.
- Tribunalia* — el decreta administrativa Ordinariorum. 212, 1601. — in insulis Philippines, 1591. — in Hispania. 1591. — in Italia pro causis matrimonialibus. 1961. — in regione Canadensi, 1964.
- Tribunalia matrimonialia* aliqua in iisdem servanda, 1976, 1985. — Aide etiam *Tribunalia*.
- Tributum* pro Seminario, 1355. — cathedriticum, 1504. — distributiones, 1505.
- Triennalis* — relatio Seminariis. 1357.
- Triennium* Superiorum localium. 505.
- (*netio Extrema*. 917.
- Unitas Ecclesiae* — societate** ad eam procurandam, 681. — fovenda el quomodo. 1325.
- Universitates catholicae* earum erectio, 256. — earum institutio ordinatur. 1376. — Lublinensis, 1376. — Mediolanensis, 1376.
- Universitates laicae* clerici eas frequentantes, 1380, 587.
- Urbana schola* — de musica sacra, 1261.
- Usuructus* - bonorum, vide *Usus*.
- Usus* — bonorum pro religiosis, 569.
- Usus rationis* — pro administratione Sacramentorum, 12, 854.
- Uxor* — actrix in causis matrimonialibus, 1961. — an possit habere proprium domicilium, 93.
- Vacante Sede* — quaedam in hac Constitutione modificantur, 211.
- Vacatio* Codicis abbreviata pro corollis canonibus, 9.
- Vacationes* - quatuor mensium pro capitularibus ex privilegio, 118. — clericorum extra proprium domicilium, 140.
- Vaticana Civitas* — el indicia. 1557 el
- Venatio* an prohiberi possit* 138.
- Versiones* Codicis iuris canonici. 187.
- Vestes* mulierum modestae esse debent, 1262. 363. 310. — sacerdotales el imagines B. M. Virginis, 1279. — chorales**, 109. — chorales pro Episcopo, 109. — episcopales vestes definiuntur, 349. — earum modestia commendatur confirmandis el patris, 786.
- Vestis clericalis* eam non gestantes sacerdotes an admittendi ad Missae celebrationem, 804.
- Vexilla* quatenam admittantur in ecclesiis, 1233.
- Via Crucis* — facultas cani erigendi, 319, 912. — eius indulgentiae definiuntur, 925 — aliqua dubia circa eius exercitium, 925.
- Viaticum* - eius administratio religiosis, 818, 514.
- Vicariatus Apostolicus* eius erectio, 215.
- Vicarii Castrenses* eorum iurisdiclio, 66, 882.
- Vicarius Apostolicus* - an possit habere vicarium generalem, 291. - eius relatione*. (um religiosis missionariis, praesertim circa eleemosynas

- collectas pro missionibus, 291. an habeat privilegium liturgicum nominis in Canone Missae, 2, 294, 368. — quas indulgentias concedere possit, 291.
- vicaritis capitularis* et certae functiones 133.
- vicarius coadiutor* — et assistentia matrimonio, 1096, 175.
- vicarius cooperator* — assistentia matrimonio, 1096. 476. — eius nominatio. 476. — religiosus subest can. 131, 131.
- vicarius Curatus* — Paroeciae habitus et eius obligatio applicandi pro populo, 471.
- vicarius delegatus* in Missionibus, 198, 294. 309.
- vicarius paraneus* — eius praecedentia, 106. 150.
- vicarius Generalis* eius praecedentia, 370. 106. — eius officia, 370. — si sil Episcopus, 319. 370. — et certae functiones. 370. 397. — non eximitur ab assistentia Episcopo praestanda, 412. — non potest authenticare reliquiae, 368, 1283, 1285. — et facultates can. 319 contentae, 319. 368.
- vicarius oeconomus* — et applicatio Missae pro populo, 166. et licentia ad assistendum matrimonio. 172. 473. 1096. ius eum nominandi. 172. — duarum paroeciarum et Missa pro populo, 473.
- vicarius paroecialis* quando teneatur Missam pro populo applicare, 451. 166.
- vicarius substitutus* et assistentia matrimonio. 1096. 474, 465.
- vidua* et secundae nuptiae. 1097.
- vigilantia* Consilium a vigilantia. 363.
- incendi Sancti* Conferentiae seu societates, 681.
- incendi defensor* in rasi* super rato, 1587.
- inum* quale sil oportet pro Mi*sa, 815.
- iolaceus color* et insignia Praelatorum Curiae R., 328. definitus (pialis sil, 349.
- iolatio* legis et praerepti poenali*, 2237. — privilegii fori, 2341.
- irgines* earum benedictio non expedit ul introducatur, 478. 683.
- isitatio* SS. Sacramenti. 125. ecclesiarum regularium. 311. 1261. 1273.
- isitatio Ecclesiae* pro acquirendis indulgentiis, 929.
- visitator* - Seminariorum in Italia. 256. Apostolice in Missionibus Sinonibus, 218.
- ita religiosa* commendatur. 587.
- vitrum* — res ex ipso confectae et indulgentiae. 924.
- roratio* declaratio vocationis, 587.
- lota* simplicia religiosorum laicorum, 6. 573. annualia et servitium militare, 571. sollemnia post simplicia ante Codicem emissa, 575. — simplicia monialium in Gallia. 138. Vide *Moniales*. emittenda ante professionem solemnem, 373. — durante servitio militari si religiosus* amens liai. 574
- Votiva donaria* — eorum alienatio. 1532
- Votum* — ieiunandi quos obligare possil. 1253 et 1310.
- societates prohibitae
tholicis 681.
- Zonarum* tempus, 33.

DELLO STESSO EDITORE

Collectio Theologica Romana

AD USUM SEMINARIORUM

publicata sotto la direzione di

Mons. PIETRO PARENTE

Professor di Teologia Dogmatica nella Pontificia Università di *Propaganda Fide*
in Roma. - Socio della Pont. Accad. Romana di S. Tomaso.

Vol. I. De Ecclesia - De fontibus revelationis In-8, II ed.

PARENTE (Petrus). Vol. II. De Deo Uno et Trino (cum introductione de scientia theologica). In-8, II ed. 1946, pag. XII-330

PARENTE (Petrus). Vol. III. De Verbo Incarnato. In-8, II ed. 1946, pag. XVI-326

PARENTE (Petrus). Vol. IV. De Creatione universali - De Angelorum hominisque elevatione et lapsu. In-8, II ed. 1946, pag. VIII-252

PARENTE (Petrus). Vol. V. Anthropologia supernaturalis - De gratia, de virtutibus et donis. In-8, II ed. 1946, pag. VI-320

PIOLANTI (Antonius, Theologiae Sacramentariae in Pont. Universitate *De Propaganda Fide* Professor). Vol. VI. De Sacramentis. In-8, II ed. 1947, pag. XII-466

PIOLANTI (Antonius). Vol. VII. De Novissimis. In-8, II ed. 1947, pag. 144

In preparazione i seguenti volumi sussidiari:

a) *Theologia Biblica.*

b) *Theologia Patristica.*

c) *Theologia Ascetico-Mystica.*

d) *Theologia Orientalis.*

Nei volumi di Parente si trova davvero che «cui lecta potenter erit res, neque facundia doeret hunc. neque lucidus ordo». Sicura la dottrina, chiaro l'ordine, che meglio si ravvisa nei ricapitoli e schizzi: ampie le citazioni patristiche, non limitate alle semplici frasi scolastiche, ma espone talora a delle pagine intere. E ci sia permesso notare, come abbiamo fatto per gli altri suoi volumi che sono stati annunciati in questo periodico, un purissimo stile latino che invoglia a leggerlo, perché veste di eleganza una bella forma.

(Collettino del Clero di Roma).

EIUSDEM EDITORIS

TER HAAR (P. Francison, C. SS. R.). De Occasionariis et recidivis, juxta doctrinam S. Alphonsi aliorumque probatorum auctorum. In-8 max., editio II revisa et aucta, pag. XV-455

Auctor materiam hanc, cuivis confessario usu frequentissimam tractat juxta methodum scientificam simul ac praoticam. Hinc' summum doctrinae complectitur variis Thesis, quas primo rite explicat; deinde fuse eas probat rationibus, tum internis (philosophicis, theologicis) tum externis; tandem obiectionibus et difficultatibus respondet. Permultos adducit theologos et antiquos et recentes; prae ceteris autem, uti patet, S. Alphonsum, Ecclesiae Doctorem, quem Leo XIII in Encycl. ad Episcopos Italiae, diei 8 dec. 1902, vocavit «maxime insignem et mitem theologorum moralistarum». Ostendit hanc doctrinam, non solum solidis rationibus esse comprobata gravissimisque auctoritatibus fulcitam, sed etiam nostrorum temporum conditionibus valde accommodatam, modo in toto suo complexu consideretur. Singulariter autem et identidem auctor suas sententias illustrare et stabilire nititur ex principiis S. Thomae. Accedunt variae digressiones et quaestiones, cum scientificas (critico-historicas, dogmatico-theologicae), tum praesertim pro sacro tribunali valde practicae.

Opus hoc est utilissimum, non modo theologis, sed etiam animarum pastoribus omnibusque confessariis. Descendit enim ad usum quotidianum sacri tribunalis; casus spectat variis et particularibus circumstantiis vestitos; frequenter quoque nostri temporis rationem habet; plurima ubique dat monita et consilia salutaria; brevi, velut securus dux confessarium quasi manu ducit ipsique viam ostendit, qua in huiusmodi generis poenitentibus tractandis tuto incedat, ut plurimos pro Dei gloria unimarumque salute proferat fructus.

TER HAAR (P. Francison, C. SS. R.). CASUS CONSCIENTIAE: vol. I: De praecipuis huius aetatis peccandi occasionibus. In-8° max., editio III recognita 1944, pag. VIII-216.

Rev. mus P. Ter Haar, examinat in hoc libello nonnullos casus conscientiae, qui circa praecipuas huius aetatis peccandi occasiones versantur, idooquo maximi sunt momenti pro exercendo ministerio sacerdotali, praesertim autem pro confessariis, parochis et sacris concionatoribus.

Opus est bipartitum. In prima sectione proponuntur casus practici de occasione peccandi in genere variisque eius speciebus. Ibi simul exponuntur principia de periculo probabili et occasione proxima hacque voluntaria et necessaria. In altera sectione, principali et longiore, complures proponuntur et solvuntur casus de occasionibus in particulari, scilicet de scholis pravis, de pravis libris, de choreis, praesertim, recentibus, de theatris et cinematographis, de procationibus seu visitationibus amatoriiis, de procationibus intuitu matrimonii mixti, de concubinato, de recenti modo vestiendi mulierum, de radiophonia, de pravis cauponibus et consortiis.

Nec sola principia solutionis indicantur aut congruae afferuntur solutiones; sed etiam media aptiora magisque specialia proponuntur pro singulis casibus, ita ut nova novis remedia malis reperiat Christi minister. Est itaque opusculum vere pastorale, quod non solum in commodum confessariis, sed maxime in utilitatem cedit animarum pastoribus.

TER HAAR (P. Francison, C. SS. R.). CASUS CONSCIENTIAE - Vol. II. De praecipuis huius aetatis vitiis eorumque remediis. In-8 max., editio III 1944, pag. VII-232.

Il primo volumetto, insieme a quello pubblicato due anni fa col titolo «*Casus Conscientiae, De praecipuis huius aetatis peccandi occasionibus*», forma come il commentario pratico all'Opera più grande dello stesso Autore, «*De occasionariis et recidivis*», comparsa nel 1927 e accolta con tanto favore dai competenti in materia. La prima parte tratta degli occasionari, questa seconda li occupa dei recidivi nei vari vizi propri del nostro tempo, come *incrédulité*, *lussuria*, *omnismo coniugale*, *ingiustizia*, ecc. I pregi più rilevati a suo tempo nel primo si riscontrano anche in questo secondo lavoro: *facilità e praticità dell'esposizione*, *solidità della dottrina*, *prudente equilibrio nell'applicazione dei principi ai casi concreti*.

Come il precedente!, anche questo volumetto non mancherà di prestare preziosi servizi ai confessori o in genere ai curatori d'anime.

L'Osservatore Romano (Lunedì-Martedì) 18-19 Gennaio 1937).

EIUSDEM EDITORIS

A SANCTO THOMA IOANNIS, O. P.

CURSUS PHILOSOPHICUS THOMISTICUS

secundum exactam, veram, genuinam Aristotelis et Doctoris Angelici mentem.
Nova editio cura et studio R. P. REISER O. S. B., in Collegio Sancti Ansegni
de Urbe Philosophiae Professoris; 3 vol., in-4 parvo:

Vol. I. Ars Logica, seu De Forma et Materia ratiocinandi. 1930, charta
manu-machina solidissima, pag. XLVIII-840.

Vol. II. Philosophiae Naturalis, Pars I: De Ente Mobili in Communi —
Pars III: De Ente Mobili Corruptibili. 1933, charta manu-machina
solidissima, pag. XX-888.

Vol. III. Philosophiae Naturalis, Pars IV et ult.: De Ente Mobili ani-
mato. — Indices totius operis; Index biblicus, Index aristotelicus
duplex. Index thomisticus duplex. Index personarum. Index rerum.
1937, charta manu-machina solidissima, pag. XVI-622.

A CORONATA P. MATTHAEUS, O. M. C.
Doctor et Lector Iuris Canonici.

Manuale Practicum iuris disciplinaris et criminalis regularium

In-8 max., 1938, pag. 276

Quod multorum erat in votis *Manuale practicum iuris disciplinaris ei criminalis Regularium*
P. Matthaeus Conto a Coronata perfecit. Auctor iam satis notus omnibus scientiae canonicae
cultoribus ob varia opera iam edita et maximo favore accepta, summa cum diligentia, solita
clara methodo usus est, quo (It ut hoc *Manuali* uti possint etiam illi Superiores, quibus iuris
canonici scientiae addiscendae tempus deest. Opus utillimum, peno dixi necessarium, est om-
nibus Superioribus et ministris tribunalium, ex eo praesertim quod nullum, hucusque post Co-
dicis iuris canonici promulgationem manuale huiusmodi completum in lucem prodierit. Est
autem manuale completum, idest normas statuens practices pro omnibus casibus occurrentibus
ut ex rubricis titulorum constat... *Civillà CaHalica.*

Tipografia della Casa Editrice Marietti — Via Legnano, 23 — Torino.
Finito di sta

PONDS RM, RfO #3. BOX

